

၂၀၁၅ခုနှစ်၊ ဝပြီလ၊ ရှုလိုင်လ၊ အတွဲ (၁၀)၊ အမှတ် (၁)

မိမိ
အိ

အိပ်

မဂ္ဂဇင်း

BURMESE
CLASSIC

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သီဟိုဠ်

၂၀၁၅ ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လ
အတွဲ(၁၀)၊ အမှတ်(၁)

ကျေးဇူးရှင်မိဘနှစ်ပါးအား ဂိုဏ်းမြတ်နိုး
လက်ဆယ်ဖြာထိပ်မှာမိုး၍
ဂိုဏ်းပူဇော်ကန်တော့ပါ၏။

ဒို့.ဘာဝန်အေးရဲသုံးပါး

ပြည်ထောင်စု မပျိုကွဲနေ ... ဒို့အရေး
တိုင်ရင်းသားစည်းလုံးညီညွတ်မှု မပျိုကွဲနေ ... ဒို့အရေး
အချုပ်အခြာ အာဏာတည်တံ့ခိုင်မြဲနေ ... ဒို့အရေး

ပြည်သူ့သဘောထား

ပြည်ပအားကိုး ပုသိန်နိုး အဆိုပြုငြိမ်းနိုးပျားအား ဆန့်ကျင်ကြ။
နိုင်ငံတော်တည်ငြိမ်အေးချမ်းရေးနှင့်နိုင်ငံတော်တိုးတက်ရေးကို နှောင့်ယှက်လျက်သီး
သူများအား ဆန့်ကျင်ကြ။
နိုင်ငံတော်၏ပြည်တွင်းရေးကို ဝင်ရောက်စွက်စက်နှောင့်ယှက်သော ပြည်ပနိုင်ငံများအား
ဆန့်ကျင်ကြ။
ပြည်တွင်းပြည်ပအဖျက်သမားများအား ဘုံရန်သူအဖြစ် သတ်မှတ်ချေမှုန်းကြ။

သက်တော်မြဲပါစာ

အဋ္ဌာနမဟုတ် ဘိက္ခုလ အနုကောသော

ယံ ပဗ္ဗဟုဗေဒ တဏှာဂတံ ဝိပိတာ ဝေါရာဗေယျ

အနုပက္ကမေန ဘိက္ခုလ တဏှာဂတာ ပရိနိစ္စာယန္တိ

တောန သစ္စဝေဇ္ဇန သောတ္ထိ ဓမ္မ ဟောတု သက္ကဒိ

နိုင်ငံရေး ဦးတည်ချက် (၄) ရပ်

နိုင်ငံတော် တည်ငြိမ်ရေး ရပ်ရွာအေးချမ်းသာယာရေးနှင့် တရားဥပဒေစိုးမိုးရေး
အဓိကား စည်းလုံးညီညွတ်မှု ခိုင်မာရေး
ပြည်တစ်ပြည်လုံးသော ဒီမိုကရေစီစနစ် ရှင်သန်ခိုင်မာအောင် တည်ဆောက်ရေး
ပြည်ပအခြေခံ ဥပဒေနှင့်အညီ ခေတ်မီဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်သော
နိုင်ငံတော်သစ်တည်ဆောက်ရေး

စီးပွားရေး ဦးတည်ချက် (၄) ရပ်

နိုင်ငံခြားကို ပိုမိုဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်အောင်ဆောင်ရွက်ပြီး ခေတ်မီစက်မှုနှင့်
လုပ်ငန်းနှင့် အခြားစီးပွားရေးကဏ္ဍများကိုလည်း
ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်အောင် တည်ဆောက်ရေး
နိုင်ငံခြားစီးပွားရေးစနစ် ဝိပြင်စွာ ဖြစ်ပေါ်လာရေး
ပြည်တွင်းပြည်ပ အတတ်ပညာနှင့် အရင်းအနှီးအစုစပ်တို့
ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်အောင် တည်ဆောက်ရေး
နိုင်ငံ၏ စီးပွားရေးတစ်ရပ်လုံးကို ဖန်တီးနိုင်မှုစွမ်းအားသည်
နိုင်ငံနှင့် တိုင်ရင်းသားပြည်သူတို့၏ လက်ဝယ်တွင်ရှိရေး

လူမှုရေး ဦးတည်ချက် (၄) ရပ်

နိုင်ငံခြားနှင့် စိတ်ဓာတ်နှင့်အညီအကျင့်စာရိတ္တမြင့်မားရေး
နိုင်ငံ၏ ဇာတိဂုဏ် မြင့်မားရေးနှင့် ယဉ်ကျေးမှုအမွေအနှစ်များ
လေးဂုဏ်ထားရသမျှကိုပျက်စီးအောင် ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်ရေး
နိုင်ငံခြားနှင့်စိတ်ဓာတ်ဖြစ်သည့် ပြည်ထောင်စုစိတ်ဓာတ်ရှင်သန်ထက်မြက်ရေး
နိုင်ငံ၏ ကျန်းမာကြံ့ခိုင်ရေးနှင့် ပညာချစ်မြတ်နိုးရေး

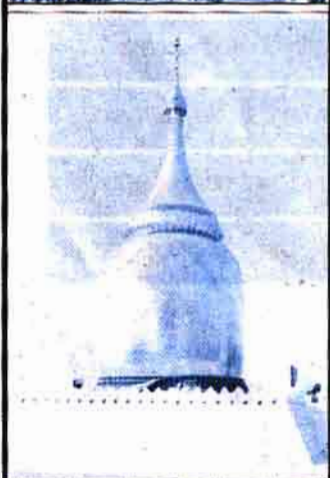
ဘာသာရေးဘုရားသမိုင်း

- ဗုဒ္ဓဘုရားနှင့် ပုဏ္ဏားထီးမင်း	- ကျော်လင်း(မြစ်ခြေ)	၅
- ကျိုက်မော်စော်ကန်နှင့် စိတ်ဝင်စားဖွယ်ရာများ	- ဆရာကြီးဦးအောင်မြိုင်	၁၀
- မေတ္တာခမ်းတန် ပတ္တိပါလ ...	- ဗေဒသုတေသီဆရာမျိုး	၃၆
- သေဘေးလွတ်သည့် သမိုင်းထင်ရှား ရွှေသင်္ကတဘုရား	- မင်းတိုင်ပင်(မြရောင်ခြေ)	၄၆
- အင်းတော်ကြီးပြည်လုံးကောင်ကစေတီတော်	- သန်စင်မွန်	၆၄
- ရွှေမန်းတောင်တော်ဘုရားဖူးစို့နော်	- မြန်မာ့ရှင်	၉၇

ဘာသာရေးသုတ/ရသဆောင်းပါး

- မင်္ဂလိကနိဗ္ဗာန်ရစေသော ...	- ကိုရွှေမြသန်း(သမိုင်း)	၁၇
- မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိအယူကြောင့် ...	- ဖေါ်လွင်ဦး(ရေး)	၂၀
- တေဒင်္ဂါးတန်တွဲထူးခံ	- မောင်သာမန်(ဖီးကုန်း)	၂၃
- သာသနာပြုမြေကြီးများနှင့် မေတ္တာ	- မောင်တင်လှိုင်(အင်းစိန်)	၂၈
- မြဟွပ်ဟာရအဖွင့်(၄)	- မေတ္တာရောင်ရွှေပြည်သာ	၄၁
- ကိုယ်စိတ်ဆင်းရဲခြင်းမှ ...	- မင်းမေမြင့်(မှတ်)	၅၆
- ဘဝကိုအသေသတ်သောစိတ်(၇)	- နန္ဒာရောင်ရွှေပြည်သာ	၅၉
- ကိလေသာမိုးမြှေး	- နန္ဒာရောင်ရွှေပြည်သာ	၆၈
- ကံကောင်းသူများဖြစ်စေချင်	- မောင်ထည်ဝါ(ပျော်ဘွယ်)	၇၅

မန္တန်၊ ဂါထာ၊ ကျင့်စဉ်

- ရွှေပေါ်ကျွန်းဆရာတော်ကြီး၏ ...	- သက်နှင်းဆွေ(ပုပ္ပါး)	၃၃
- ကိုယ်တွေ့ဘုရားဂုဏ်တော်၏အကျိုးကျေးဇူး	- အောင်ဆန်းလင်း(ဘီအေ)	၇၁
- ရှင်မဟာရဋ္ဌသာရဆုတောင်း	- သျှင်ထွေး(သန်လျင်)	၇၄
- တစ်နေ့တစ်ပတ် ကိုးရက်အဓိဋ္ဌာန်	- ရဲရဲထွန်း(ဟင်္သာတ)	၈၆
- နဝင်းတက်စဉ် အဓိဋ္ဌာန်ကြီး	- သက်နှင်းဆွေ(ပုပ္ပါး)	၉၁
- ဘဝတစ်သက်တာထိုဂါထာ	- လက်ရုံးညီ	၁၂၄
- ဂုဏ်တော်တစ်ဆယ့်သုံးပါးဂါထာ	- လင်းပြည့်မောင်(မြန်မာစာ)	၁၇၀
- အိပ်မက်ထဲက ထိုဂါထာ	- ဝင်းထွန်းအောင်(စစ်/ဆေး)	၁၇၈

အသုံးချပညာရပ်များ

- ဘဝပုစ္ဆာအဖြေရှာ ကဏ္ဍ	- တက္ကသိုလ်စိုးမိုးနိုင်	၁၂၀
- ၂၀၁၅၊ ဇွန်လ၊ ၁၂ ရာသီခွင်နှင့် သင့်ကံတရား	- တက္ကသိုလ်စိုးမိုးနိုင်	၁၅၂
- နာမကျန်ဆန်း	- ဂန္တီရဆရာလှမျိုး	၂၀၂
- နုနစ်ရက်သားသမီး ကံကြမ္မာဟောစာတမ်း	- သက်နှင်းဆွေ(ပုပ္ပါး)	၂၃၈
- ၂၀၁၅၊ ဇွန်လ၊ ကောင်းကင်ဗြဟ္မာ ရပ်တည်မှု	- ဦးဇေယျာကို	၂၄၉
- ၁၂ ရာသီ လက်ပိုင်ရှင်တို့၏ နက္ခတ်ကံကြမ္မာ	- ဆရာမြတ်လွင်ခေါင်	၂၇၇
- ၂၀၁၅၊ ဇွန်လအတွက် လိုအပ်ဆန္ဒပြည့်ဝ		
- အောင်မြင်စေမည့် (ကာကွယ်/ဖွင့်)နဝင်းယတြာအစီအရင်များ...		

အထွေထွေသုတ၊ ရသဆောင်းပါး

- မိတ်ပေါလာဘ်ရှင် ဂဏန်းပင်များ	- နီငြိမ်း(ပညာရေးတက္ကသိုလ်)	၈၄
- ပန်းတိုင်သို့ ရည်မှန်းခြင်း	- သက်လုံ	၁၀၄
- မျောပါနေသော ခေါင်းတလားကြီး	- အောင်(ရှေ့ပြောင်းအင်ဂျင်နီယာ)	၁၂၆
- ရက်သရုပ်	- ခေတ္တရာဆရာကျော်	၁၇၃
- စာအုပ်စင်	- သုတအံ့	၁၇၅
- ပရလောကနှင့် သိပ္ပံအမြင်	- မောင်သာ(ရှေးဟောင်း)	၁၈၂
- ထူးဆန်းထွေလာဤကမ္ဘာ	- မောင်လင်းအောင်	၁၈၄
- သတင်းပုံရိပ်များ	- မောင်ဝေအေး	၂၂၅

ဂန္ထီရဆန်းကြယ်ဝတ္ထုများ

- ပရလောကသားတို့က ရွေးချယ်ခဲ့သူ	- တင်မောင်မောင်(ပေါက်ကုန်း)	၇၈
- အသက်ပြောင်းပြန် ဖြစ်သွားသူများ	- မင်းသန့်ကျော်(ဖီးကုန်း)	၁၁၂
- အမေ့ထဘီ ပန်းထည်စလေးအစွမ်း	- ထွန်းတောက်	၁၃၀
- ဆရာမြီးနှင့် သိုက်လွန်ဆွဲတဲ့ပွဲ	- ညွန့်ဝင်း(နတ္တလင်း)	၁၄၈
- ငွေပင်လယ်လား ကန်ငယ်လား	- ရှစ်ခွင်ကျော်မောင်တော်သိ	၁၆၂
- ဝီညာဉ်လှည့်ကွက်လေလား	- လွမ်းသျှင်နောင်(မဟာသာရွာ)	၁၉၆
- သရဲချောင်း	- မိုးဟိန်းကျော်(လပွတ္တာ)	၂၀၄
- ဝါဆိုလပြည့်ကျောင်းပိတ်သည်	- ညိုလွမ်းအောင်	၂၁၀
- နှလုံးသားရှာပုံတော်	- ဇလွန်ကျော်ဦး	၂၁၉
- ခုစ်ဘုတ်ဝိညာဉ်	- ဝင်းကိုဇော်	၂၂၈
- သတ်ရိုများကို အိပ်မောကျစေသည့်	- ရွှေစိုး(ရပ်စောက်)	၂၄၁
- ဆေးခြင်းအတွက် ဆုံးဖြတ်ချက်	- အေးမောင်မောင်ဆန်း	၂၄၅
- တိန့်စာ	- ဆန်းဝင်း(အောင်မြေ)	၂၅၈
- ဆွေသောက်ကျောက်ဘီလူး	- ကောင်းသော်	၂၆၃
- ကောင်းကြံ မကောင်းဖြစ်	- မြသိန်း	၂၇၁

အယ်ဒီတာချုပ်
မောင်ညိုအေး (ပန်းတော)
တာဝန်ခံအယ်ဒီတာ
နေလရောင်
မျက်နှာဖုံးနှင့် အတွင်းဒီဇိုင်း
ဟိန်းမင်းဇော်
ကွန်ပျူတာစာပို့
စန်းစန်းထွေး
ကြော်ငြာနှင့် ပြန်ဆိုရေး - မိမိလေး၊ ယုန်လေး
ပြင်ပဆက်သွယ်ရေး - ယဉ်မင်းဆု
မျက်နှာဖုံးစာလုံးဒီဇိုင်း - ကျော်မင်းမောင်
မျက်နှာဖုံးပန်းချီ - မောင်မြင့်ဌေး
အတွင်းသရုပ်ဖော်ပန်းချီ
ဝင်းသိန်း၊ မောင်မြင့်ဌေး၊ ရန်နိုင်ဦး၊ သန့်စင်၊
ရဲရင့်နိုင်၊ အောင်နိုင်လတ်၊ ကျော်ဦး၊ စက္ကူ၊
ကျော်စိုးညိုနိုး၊ ဆူးထက်အောင်၊ ပညတ်၊
တန်ဖိုး - (၂၂၀၀)ကျပ်
အုပ်ရေး - (၅၀၀)

ထုတ်ဝေသူ
ဦးညီဇော်ထွန်း (၀၄၄၃၇)
အယ်ဒီတာအဖွဲ့ **ရုံးခန်းရှင် ပြန်ဆိုရေး**
အမှတ်-၁၇၉၊ တတိယထပ်(၁)၊ (၃၁)လမ်း(အထက်)
ပန်းဘဲတန်းမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။
ဖုန်း - ၇၃၀၅၀၄၇၁။
အတွင်းလောင် - ကိုမျိုးညွန့် (A7 Group)
စာအုပ်ချုပ် - ဦးတင်လှ
မျက်နှာဖုံးနှင့်အတွင်းပုံနှိပ်
ဒေါ်ကျင်ယု(ကောင်းစံပုံနှိပ်တိုက်)
အမှတ်(၂၇၉/ခ)၊ ၄၀-လမ်း၊
အမှတ်(၉)ရပ်ကွက်၊ ကျောက်တံတား။
မန္တလေး၊ ထွန်းဦးစာပေ
နဂါးစာပေ
ရမ်းတောင်၊ ကယား၊ မိလုံနာစာပေ
မော်လမြိုင်၊ ကျော်ကျော်
ပြည်၊ သုခ၊ နေစေး
နေပြည်တော်၊ မြတ်ရွှေတောင်စာပေ
နေပြည်တော်ပျဉ်းမနား၊ ပြုံးဝေလွင်စာပေ
ပဲခူး၊ သဇင်
ဟင်္သာတ၊ တာလေးမောင်

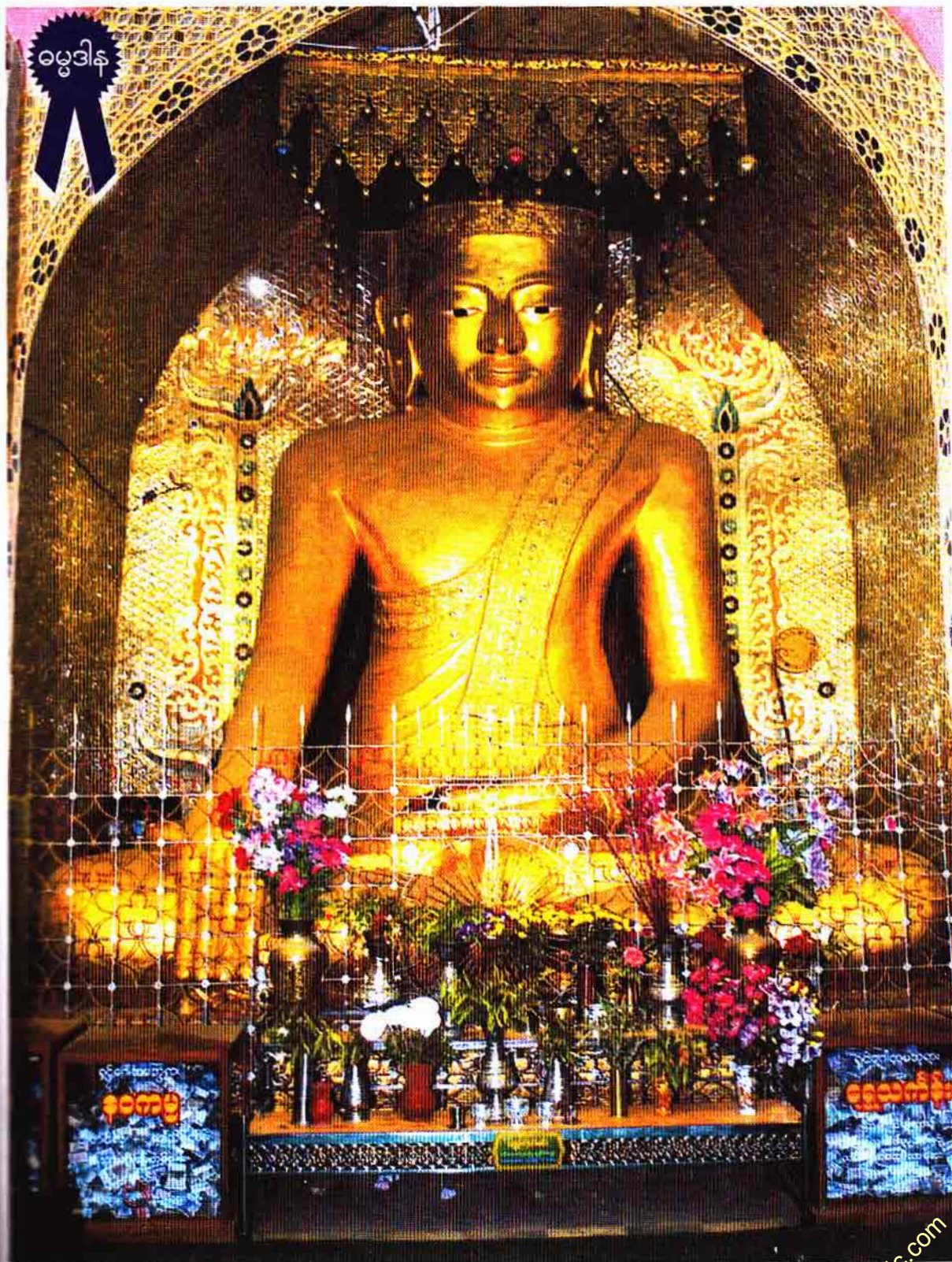
အဆောင်၊ အစီအရင်၊ ယတြာ

- အကျိုးရှိအောင် ဖြစ်ပေါ်စေရန်အောင်	- တက္ကသိုလ်အပန်ငယ်	၁၀၉
- ဆရာကြီးနှင့် အကြားအမြင်	- ကျော်မိုးလွင်(ဝါးခယ်မ)	၁၁၈
- ပုဂ္ဂိုလ်တော်ပြောတဲ့ ငါ့နာမည်ကျော်ခင်	- မျိုးသက်နိုင်(ရွှေပြည်သာ)	၁၄၃
- ရတနာချစ်သူများအတွက်	- အောင်ဘုန်းမြင့်(ကချင်မြေ)	၁၅၆
- ပြန်လာရစေမယ်	- မောင်ကျော်-(ရဟန္တာ ၈၀)	၁၅၈
- အကြံပြုစာမျက်နှာ	- ခေတ္တရာဆရာကျော်	၁၉၃
- သပြေမညှိုးဝင်ငွေတိုး	- ဂန္တီရဆရာလှမျိုး(B.Sc)	၂၃၅
- ကောဇာအသိ ဖွားဖာတာနှင့်ညှိ	- မောင်တင်ကြွယ်(ပြည်)	၂၆၈
- ပျောက်သောသူရှာရင်တွေ့	- တက္ကသိုလ်အပန်ငယ်	၂၇၄

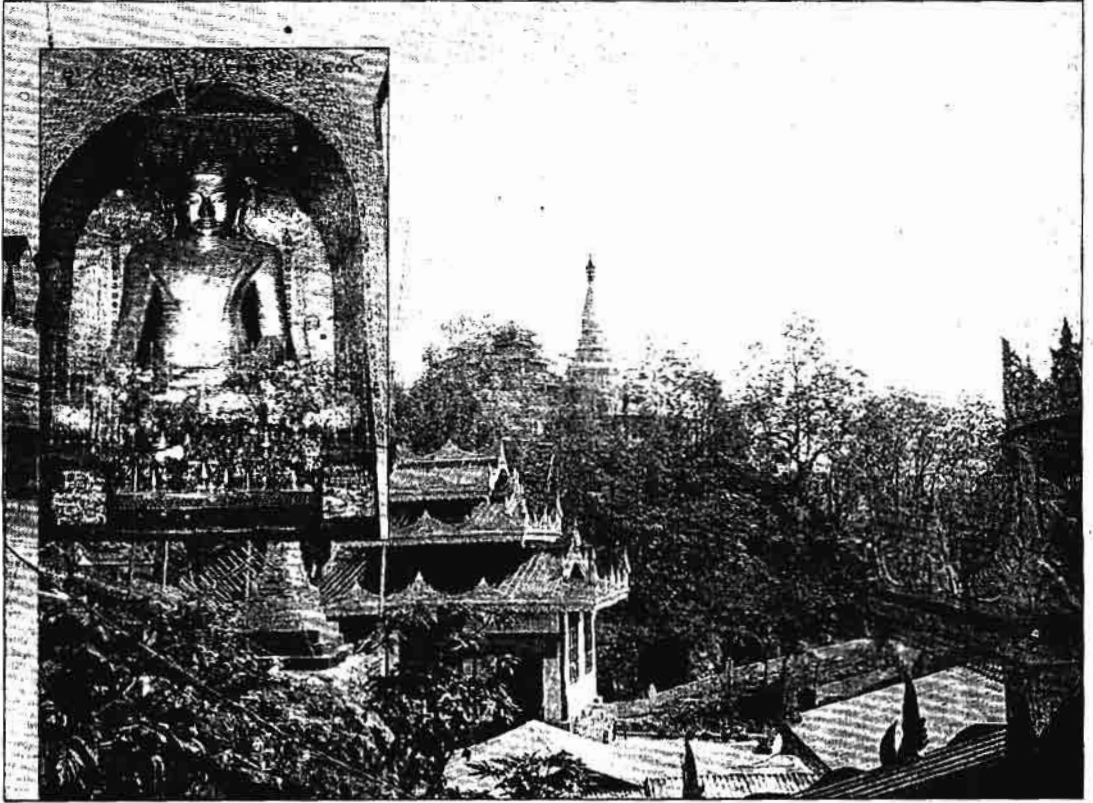
တိုင်းရင်းဆေး

- နှိုသည့်ဆေး နှိုသည့်အဆိပ်	- ရွှေထွန်းမဲ(ရွှေလှော်ကား)	၁၀၆
- အကြောပြေတဲ့ ချိုးရေ	- ရဲရဲထွန်း(ဟင်္သာတ)	၁၀၈
- ထိပ်ကပ်နာရောဂါ သက်သာပျောက်ကင်းစေရန်	- ထွန်းမြတ်တေ(မြန်အောင်)	၁၂၃
- စွန်ပလွန်သီးရဲ့ အကျိုးသက်ရောက်မှုများအတွက်	- နတ်မောက်မှတ်ကျောက်	၁၄၆
- ကလေးသူငယ်နာရောဂါများအတွက် လင်းနေ	- တင့်ထူး(ဇေယျဝတီ)	၁၉၁
- ကောင်းကျိုးစုံလင် ဒန့်သလွန်ပင်	- ရဲရဲထွန်း(ဟင်္သာတ)	၂၂၃
- ပွေးအတွက် ကျေးလက်က ဆေးနည်းတစ်လက်	- ရောမြေကျော်ဝေ	၂၃၇
- ကြောင်နှင့်ခွေးအတွက် ဆေးဦးတို	- အောင်ဆန်းလင်း(လိမ္မော်)	၂၄၄

ဓမ္မဒါန

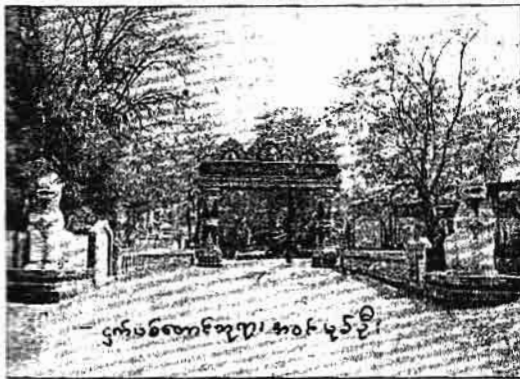
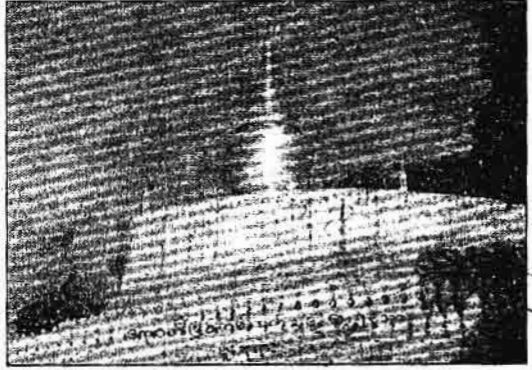
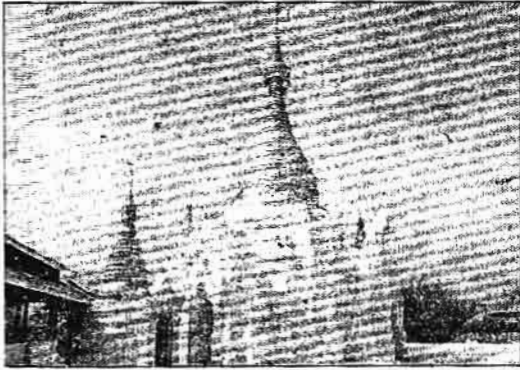
ဗုဒ္ဓဘုရားအာရုံခံအတွင်းရှိ
ရုပ်ပွားတော်
ပုဂံရှေးဟောင်းယဉ်ကျေးမှုနယ်မြေ

ဗူးဘုရားနှင့်
ပျူစောထီးမင်း
ကျော်လင်း(မြစ်ခြေ)

ဗူးဘုရားအကြောင်းကို ရေးမည်ဆိုလျှင် ပျူစောထီးမင်းအကြောင်း ပါရမည်ဖြစ်သလို၊ ပျူစောထီးမင်းအကြောင်း ရေးလျှင်လည်း ဗူးဘုရားအကြောင်း ပါရမည်ပင်ဖြစ်ပါသည်။ သရေခေတ္တရာပြည်ကြီး ပျက်သုဉ်းပြီးနောက် အေဒီ ၁၀၇ ခုနှစ်တွင် ယုန်လွတ်ကျွန်း (၁၉)ရွာကို စုစည်းပြီး သမုဒရာဓိမင်းသည် အရိမဒ္ဒနပူရ ဆိုသော ပထမ ပုဂံကို စတင်တည်ထောင်၍ မင်းပြုတော်မူခဲ့သည်။ ထိုစဉ်ကာလ အရိမဒ္ဒနပြည်တွင် ဝက်ကြီး၊ ကျားကြီး၊ သူပျံကြီး၊ ငှက်ကြီး သည် သတ္တဝါကြီး လေးမျိုးတို့သည် မင်းမူလျက်ရှိကြသည်။

အရိမဒ္ဒနပြည် တည်ထောင်စဉ်က ယုန်လွှတ်ကျွန်း (၁၃)ရွာအပါအဝင်ဖြစ်သည့် မြေခဲတွင်းရွာ၌ ယူအိုဝန်းမောင်နံ တို့ နေထိုင်လျက်ရှိကြသည်။ ၎င်းတို့သံသ့ မူလ တကောင်း ဩဏ်ကြီးမလာသော စောထီးအမည်ရှိ ယူလုလင်တစ်ယောက် ရောက်ရှိလာခဲ့သည်။ မျိုးရိုးကို ဆန်းစစ်မေးရာ နေနတ်သား အင်နှင့် မိခင် နဂါးမတို့မှ မွေးဖွားသူဟု ဆို၏။ ၎င်းနှင့်အတူ အင် နေနတ်သားမှ ပေးအပ်သော ဝရဇိန် လေးနှင့် မြား ထည်း ပါလာသည်ဟု ဆို၏။ ထိုစောထီးအမည်ရှိသော ဆူလင်ကို ယူအိုလင်မယားတို့မှ မွေးစားထားခြင်းကြောင့် ဆူလင်တွင် ယူစောထီးအမည်တွင်ခြင်းဖြစ်သည်ဟုလည်း ဆိုကြသည်။ အချို့အယူအဆအရ ယူလုမျိုးဖြစ်၍ ယူစော ထီးခေါ်ခြင်းဖြစ်သည်ဟုလည်း ဖွဲ့ဆိုကြသည်။

လုလင်၌ ကြီးမားခိုင်ခံ့နေသော လေးကြီးပါလာသည် ဖြစ်၍ အရွယ်ရောက်ပြီးဖြစ်မည်ဖြစ်၏။ အရိမဒ္ဒနပြည်ကြီး၌ နေထိုင်သောကျန်းလျက်ရှိသည့် ဝက်ကြီး၊ ကျားကြီး၊ သူ၊ ခြင်္သေ့တို့ကို ဝရဇိန် လေးမြားတို့ဖြင့် အလွယ်တကူပင် ဖမ်းလိုက်နိုင်ခဲ့သည်။ သတ္တဝါကြီး လေးမျိုးအနက် ထူးခြား နှု နီလံကျ နီပစ်စက်နေသည့် သတ္တဝါမှာ ငှက်ဆိုးကြီးပင် ဖြစ်၏။ ထိုငှက်ဆိုးကြီးအား တစ်နေ့လျှင် အပျိုတော် ဆက် ဆက်သရသည် ဆို၏။

တစ်နေ့တွင် သမီးကညာ ခုနစ်ယောက်အား ငှက်ဆိုး ကြီးသို့ ဆက်သရန်အသွား ယူစောထီးနှင့် တွေ့သဖြင့် အကျိုး အကြောင်းမေးမြန်း သိရှိရာ ၎င်းတွင် ရှိသော ဝရဇိန် လေး မြားနှင့်ပင် ငှက်ကြီးကို ဖြိုခွင်းသုတ်သင်လိုက်ပြီး ငှက် အတောင်တစ်ဖက်ကို ဖြတ်ယူလျက် အပျိုတော် ခုနစ် ယောက်တို့အား ရွက်စေ၍ သမုစရာဇင်မင်းအား ဆက်သစေ ၏။ ငှက်ကြီးအား အစာအဖြစ်ပေးရသော လူအပေါင်းကား ယူစောထီး၏ လေးဖြင့် မပစ်ခွင်းမီအချိန်အထိ (၄၃၂၀)ဦး ရှိခဲ့သည်ဟု ဦးကုလား မဟာရာဇဝင်ကြီးတွင် ဆိုထား၏။

စာရေးသူတို့ငယ်စဉ်က အိပ်ရာဝင် ပုံပြင်ထဲတွင် အကောင်းဆုံး ပုံပြင်တစ်ခုမှာ ယူစောထီးအကြောင်းပင် ဖြစ် သည်။ သူ့အကြောင်းက စိတ်ဝင်စားဖို့ အတော်ကောင်းသည်။ ကလေးကြိုက်ဖြစ်၏။

ကာလနဂါး၏ “မြေခဲသီး”ဆိုသည့် နဂါးမက လူ့ပြည် သို့လာပြီး ဥပုသ်သီတင်းဆောက်တည်ရင်း နေနတ်သားနှင့် စုံဖက်ကြသည့်အခါ နဂါးမမှ ဥသုံးလုံးပေါက်သတဲ့။ အဲဒီ ဥတွေကို ထားပြီး နဂါးပြည်ပြန်သွားတဲ့အခါ ဥတွေဟာ မျော့ကုန်သတဲ့။ အနီရောင်ဥက မိုးကုတ်ကြပ်ပြင်မှာ ကွဲ သွားသတဲ့။ ဒုတိယ အညိုရောင်ဥက တကောင်းမှာ ကွဲ သွားပြီး လူမိန်းမလုကလေး ပေါက်ဖွားတော့ တကောင်း

မင်းက သိမ်းပိုက်ပြီး မိဖုရားမြှောက်သတဲ့။ တတိယဥက အဖြူရောင်၊ မပေါက်မကွဲဘဲ ရောဝတီမြစ်ကြောအတိုင်း မျောလာလိုက်တာ ညောင်ဦးရောက်တော့ မြေခဲသင်းရွာက ပျူအိုလင်မယား ရေချိုးအဆင်းမှာ တွေ့လို့ ကောက်ယူပြီး ဆရာ ရသေ့ကို ပြတော့ ဆရာ ရသေ့က ဒီဥထဲက ပေါက် ဖွားလာသူဟာ ဘုန်းရှင် ကံရှင်ဖြစ်လိမ့်မည်ဖြစ်ကြောင်း ကောင်းစွာ စောင့်ရှောက်ထားရန် မှာကြားသည်။ အချိန်တန် သည့်အခါ ပျူစောထီးကို ပေါက်ဖွားလာကြောင်း ငယ်ရွယ် စဉ်က လေးအတတ်၊ မြားအတတ် အဓွာရသ (၁၈)ရပ်ကို သင်ယူတတ်မြောက် ကြီးပြင်းခဲ့ကြောင်း အရွယ်ရောက်သည့် အခါ ဖခင် နေနတ်သားက ရတနာစီခြယ်ထားသည့် ဝရင်နီ လေးနှင့် မြားကို ပေးအပ်လာကြောင်းကို အမေတွေ့၊ အဒေါ် တွေက စိကာပတ်ကုံး ပုံပြင်ကို ပြောပြခဲ့တော့ နားထဲမှာ အခုအချိန်ထိ စွဲနေမိခဲ့သည်။

အရွယ်ရလာတော့ ဦးကုလားရဲ့ မဟာရာဇဝင်တော် ကြီးပထမအုပ်က ပျူစောထီးအကြောင်းကလည်း ဒီအတိုင်း ဖတ်ရပြန်သည်။ ငှက်ကြီးအစားမခံရတော့တဲ့ မိန်းမပျို ခုနစ် ယောက်က သမုဒရာဇ်မင်းကြီးကို တစ်ပြလျှောက်ထားကြ သည့်အခါ သမုဒရာဇ်မင်းက တိုင်းပြည်ရဲ့ အန္တရာယ်တွေကို ဖြိုခွင်းပေးနိုင်တဲ့ သူရဲကောင်း ပျူစောထီးကို သမီးတော်နှင့် ထိမ်းမြားပြီး အိမ်ရှေ့အရာကို ပေးတော်မူခဲ့သည်။ ငှက်တောင် ကြီးကို ရွက်လာခဲ့ကြရတဲ့ မိန်းမပျို ခုနစ်ယောက်က လေးလံ တဲ့အတွက် ထိုငှက်တောင်ကို ပစ်ချလိုက်တဲ့ အရပ်ကို ငှက်ပစ်တောင်ရယ်လို့ ခေါ်ခဲ့ကြတာ ယနေ့တိုင်အောင်ပင် ဖြစ်သည်။ ငှက်ကြီး စိတ်ဆိုးသည့်အခါ နှုတ်သီးဖြင့် မြေကို ပေါက်ထားသည့်နေရာ၌ ရေတွင်းကျန်ခဲ့လို့ ယခုတိုင် အမိုး နှင့် ကျကျနန ရေတွင်းတစ်တွင်းကိုလည်း ငှက်ပစ်တောင် ဘုရားအနီးမှာ တွေ့နေရသေးသည်။

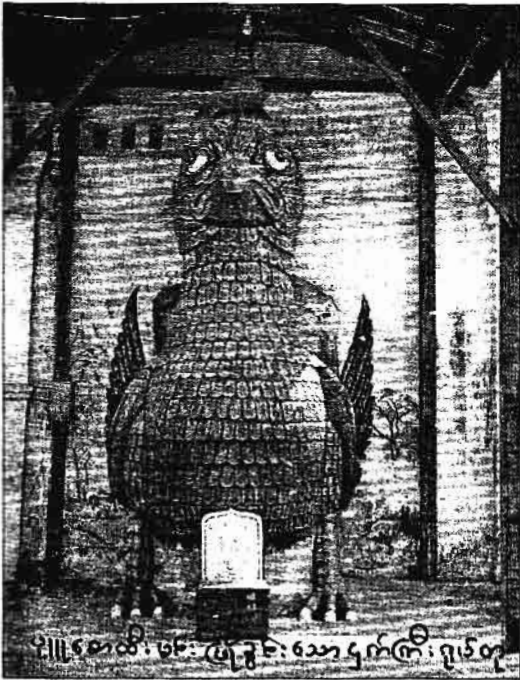
ပျူစောထီးဟာ သတ္တဝါကြီး လေးကောင်ကို ဖြိုခွင်း နိုင်ရုံတင်မကပါ။ အရိမဒ္ဒန ပုဂံပြည်ကြီးမှာ ပေါက်ရောက် ဖူးလွန်းနေတဲ့ ဖူးရိုင်းပင်ကြီးတွေကိုလည်း ခုတ်ထွင်ရှင်းလင်း နိုင်ခဲ့လို့ အောင်မြင်သည့် အထိမ်းအမှတ်အဖြစ် “ဗူးစေတီ (ဝါ) ဗူးဘုရား” ကိုလည်း တည်ခဲ့သေးသည်ဟု အဆိုရှိသည်။ ပျူစောထီးဟာ သမုဒရာဇ်မင်းကွယ်လွန်သွားသည့်အခါ အိမ်ရှေ့အရာကို ရသူဖြစ်သော်လည်း ချက်ချင်း မင်းအဖြစ် ကို မခံယူသေးဘဲ သူဆရာ ရသေ့ကို ထီးနန်းစိုးစံစေသေး သည်။ သူ၏ ဆရာ ရသေ့ကြောင်မင်း ကွယ်လွန်သည့်အခါ မှ အရိမဒ္ဒနထီးနန်းကို လက်ခံ သိမ်းပိုက်တော်မူသည်။ သူ

မင်းပြုချိန် အေဒီ ၁၆၇၃ ခု၊ ကွယ်လွန်ချိန်က အေဒီ ၂၄၂ ဆိုတော့ ပုဂံပြည်ကြီးမှာ ထီးနန်းသက် ၇၇နှစ်တိုင် စိုးစံခဲ့တဲ့ ထီးနန်းသက်အရှည်ဆုံး ဘုရင်တစ်ပါးဖြစ်ပါသည်။

ပုဂံမှာ ရောဝတီမြစ်ကမ်းပါးပေါ် မေးတင်ပြီး တည် ထားတဲ့ တန်ခိုးကြီးဘုရားသုံးဆူရှိသည်။ အထက်ပိုင်းအကျ ဆုံးဘုရားက အနော်ရထာဘုရင်နှင့် ကျန်စစ်သားမင်းတို့၏ “ရွှေစည်းခုံဘုရား” ဖြစ်သည်။ ရွှေစည်းခုံဘုရားမြောက်ဘက် မှန်မှ ဆင်းလိုက်လျှင် ရောဝတီမြစ်ကမ်းပါးကို ရောက်သွား နိုင်သည်။ အောက်ဘက်အကျဆုံးဘုရားမှာ အနော်ရထာ ဘုရင်၏ ဇွယ်တော်ရှင် “လောကနန္ဒာဘုရား” ဖြစ်သည်။

ရောဝတီမြစ်သည် ပခုက္ကူမြို့ကနေ ညောင်ဦးမြို့အထိ အရှေ့မှ အနောက်ကို စီးဆင်းလာသည့် ရွှေစည်းခုံဘုရားကြီး ၏ မြောက်ဘက်မှ စပြီး မြစ်ကြောင်းက တဖြည်းဖြည်း စိုက်လာပြီး ဗူးဘုရားနားရောက်သွားတော့ တောင်ဘက်ကို ချိုးပြီး စီးဆင်းသွားပါသည်။ အနောက်ဘက်ကမ်းမှာလည်း တန်ကြည်တောင်တန်ကြီးက ခံနေသည့်အတွက် မြစ်ကြီး ဟာ တန်ကြည်တောင်ကို ကျွန်းချောင်းစက်ရုံနားကနေ ဦးခိုက်ပြီး တောင်ဘက်ကို စီးဆင်းသွားခြင်းပင် ဖြစ်ပါသည်။

ဗူးဘုရားက မြစ်ကွေ့မကျတကျ ထိပ်ကလေးမှာ သပ္ပာယ်စွာ ထင်ထင်ရှားရှား တည်ရှိနေပါသည်။ မြစ်ကမ်း ဘက်က ကြည့်လျှင် မြစ်ကမ်းပါးမှာ ခရုတ်ပုံ စိန်တောင် လမ်းနှစ်ဆင့်ပတ်လည်ထက်၌ တည်းတည်းကလေး တည်ရှိ နေပါသည်။ မြစ်ဘက်က ကြည့်လျှင် အထင်အရှားရှိနေ သည့်အတွက် မြစ်ကြောင်းသွား ခရီးသွား လေ့များအဖို့ ထူးခြားသော မှတ်တိုင်သဖွယ်ဖြစ်တော့၏။ စေတီပုံမှာ အောက်ခြေ ငက္ခါနားတောင်းဘုရားနှင့် ခပ်ဆင်ဆင်တူ၏။ နဂိုမှလပုံမှာ ဗူးဘူးတစ်လုံးကို ထိပ်ပိုင်းဖြတ်၍ မှောက်ထား သည့် အခြေခံပေါ်တွင် ကတော့ပုံသဏ္ဌာန် သွယ်လျှုရှည် မျောသည့် ဓာတ်တော်ကြတ်ကို ဇောက်ထိုးတင်ထားသည် နှင့်လည်း တူ၏။ ယခု မြင်တွေ့ ဖူးမြော်နေရသည့်ပုံမှာ ၁၉၇၅ ခု၊ ဇူလိုင်လ ၈ရက်နေ့က ပြင်းထန်သော ငလျင် တစ်ခု ပုဂံတွင် လှုပ်ခတ်ခဲ့မှုကြောင့် အာနန္ဒာ သဗ္ဗညု၊ ဂေါ်တော့ပလ္လင် စသည့် စေတီပုထိုးများစွာ ပြိုကျပျက်စီး သွားခဲ့သည်။ ဗူးဘုရားမှာ ပိနပ်တော် အုတ်နံမလွဲ၍ အားလုံး မြစ်အတွင်းသို့ ပြိုကျသွားသည့်အတွက် ပုပ္ဖားဆရာတော် ဦးပရမ ဝဏ္ဏသိမ္ဗိနှင့် ဂေါပကအဖွဲ့တို့ ဦးစီးကြီးမှူးပြီး ပြန် လည် တည်ဆောက်ထားသည့် ပုံတော်ဖြစ်ပါသည်။ ပုဂံ ငလျင်ကြီးမလှုပ်ခတ်က ဗူးဘုရား၏ မူလပုံတော်ကို ဦးသန်း

ဆွ ရေးသော သမိုင်းဝင် ပုဂံစေတီပုထိုးများ ဆိုသည် စာအုပ်တွင် အဖြူအမည်းပုံအဖြစ် ပြန်လည်ကြည့်ရှုနိုင်ပါ သည်။ စကားချပ်)

ဗူးဘုရားရင်ပြင်မှာ အသင့်အတင့် ကျယ်ဝန်းပါသည်။ အရှေ့ဘက်တွင် ရုပ်ပွားတော်တစ်ဆူကိန်းဝပ်လျက်ရှိသည့် အာရုံခံ တန်ဆောင်းတော်ကြီးရှိသည်။ ရင်ပြင်တော်အနောက် တောင်ထောင့်၌ နတ်ကွန်းငယ်တစ်ခုလည်း ရှိပါသည်။ ထို နတ်ကွန်းကို မြစ်တွင်းသွား လေ့၊ သင်္ဘောများအနေဖြင့် မြစ်တွင်းမှ ပူဇော်ဦးခိုက်သွားကြသည်။ ဘုရား၏ တောင်ဘက် လမ်းမနှင့် ယှဉ်လျက် လက်ဆောင်ပစ္စည်းများ ရောင်းသည့် ဆိုင်၊ စားသောက်ဆိုင်တန်းများရှိသည့် ဈေးတန်းကလေး လည်းရှိသည်။ အာရုံခံ၏ အရှေ့ဘက်တွင် အရိပ်ကောင်း သည့် မန်ကျည်းပင်ကြီးများနှင့် ဘုရားဖူးများ တည်းခိုနိုင်သည့်

ဘုန်းတော်ကြီးလည်း ရှိသည်။

ပုဂံသို့ နယ်အသီးသီးမှ စုပေါင်း၍ ဘုရားဖူးလာရောက် ကြသူအများစုမှာ ညနေ နေညိုချိန်မတိုင်မီအချိန်ကလေး ၌ ဗူးဘုရားသို့ လာရောက်ဖူးမြော်လေ့ရှိကြသည်။ ဘုရားသို့ ရောက်လျှင် စေတီနှင့် ရုပ်ပွားတော်တို့ကို ဦးခိုက်ပြီး ရင်ပြင် တော်မှဖြစ်စေ၊ စိန်တောင်ပတ်လမ်း လှေကားထစ်များအတိုင်း ဆင်း၍ ရှေ့ဝတီမြစ်ပြင်၏အလှ၊ တစ်ဖက်ကမ်းရှိ တန့်ကြည် တောင်တန်းကြီး၏ ရှုခင်းတို့တွင်သာမက၊ နေဝင်ချိန်၌ တန့် ကြည်တောင်တန်း၏နောက်ကွယ်သို့ နေလုံးကြီးဝင်ရောက် ပျောက်ကွယ်သွားပုံကိုလည်း ရှုကြည့်နိုင်သည်။ ဘုရားနှင့် စားလွယ်ခတ် တစ်ဖက်ကမ်း၌ ဗူးမြစ်တို့ အခြေစွဲရာ စာရေး သူတို့၏ မြို့ကလေးကိုလည်း မှန်ပြပြနှင့် လွမ်းမောဖွယ်ရာ တွေ့မြင်နိုင်ပါသည်။

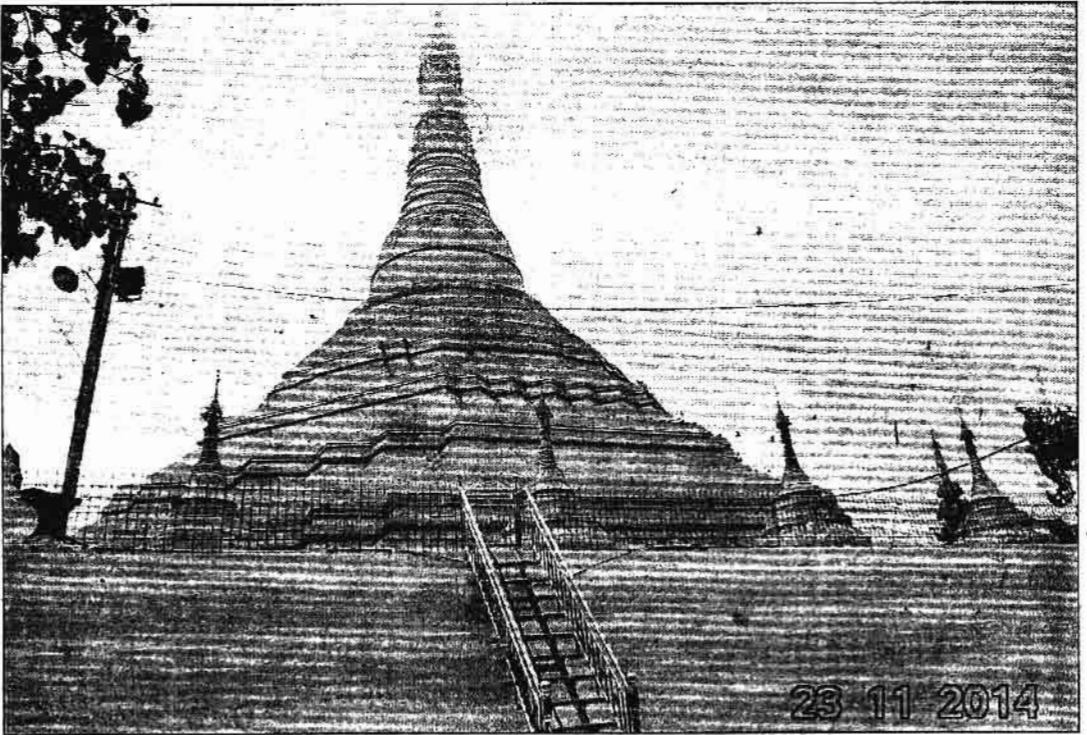
ပုဂံရာဇဝင်တွင် ဒဏ္ဍာရီအဆန်ဆုံး မင်းတစ်ပါး၊ ထီး နန်းသက်အရှည်ဆုံး မင်းတစ်ပါးကို ပြပါဆိုလျှင် ပျူစောထီး မင်းကိုပင် ပြရပါလိမ့်မည်။ ဒဏ္ဍာရီဆန်လှသည်ဟု ပြောရ သော်လည်း ပျူစောထီးမင်းသည် ထင်ရှားသည့် အမှန် တကယ်ရှိသော မင်းတစ်ပါးဖြစ်သည်။ ၎င်းသည် ကျားကြီး၊ ဝက်ကြီး၊ သူူးပျံကြီး၊ ငှက်ကြီး စသည့် သတ္တဝါကြီးတို့ကို နှိမ်နင်းခဲ့ခြင်းအား ဂုဏ်ပြုသည့်အနေဖြင့် ပုဂံ သီရိပစ္စယာ ပြတိုက်ရှေ့တံတွင် ထိုသတ္တဝါများအရုပ်တို့အထက်၌ ခန့် ညားထည်ဝါလှသည့် လေးတင်နေသည့် သူ၏ရုပ်တုကြီးကို ထုလုပ်စိုက်ထူထားပါသည်။

သူနှင့် ဆက်နွယ်ပတ်သက်နေသည့် ငှက်ပစ်တောင်၊ ငှက်ပစ်တောင်ဘုရား၊ ဗူးဘုရား စသည်တို့သည်လည်း အထင်အရှားရှိနေဆဲဖြစ်သည်။ ဤဘုရားများ တည်ရှိနေမှု ကို ထောက်ရှုခြင်းအားဖြင့် ပုဂံသို့ ဗုဒ္ဓဘာသာရောက်ရှိခြင်း သည်လည်း နှစ်ပေါင်း (၁၈၀၀)ခန့်ရှိခဲ့ပြီဟု ခန့်မှန်းရမည် ဖြစ်သည်။

မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ၊ ပျူစောထီးမင်း၏ မွေးဖွားလာခဲ့ပုံ၊ မိဘ စသည်တို့မှာ ပုံပြင်ဆန်လှသော်လည်း ပျူစောထီးမင်း မှာ အရိမဒ္ဒန ပထမပုဂံ၏ တတိယမင်း၊ ပုဂံမင်းဆက် (၅၅)ဆက်အနက် တတိယမြောက် အမှန်တကယ်ရှိခဲ့သည် ဖြစ်ကြောင်းကိုမူ မည်သူမျှ ငြင်း၍ရမည်မဟုတ်ပေ။

(ဓာတ်ပုံများဖြင့် ရိုက်ကူး ကူညီပံ့ပိုးပေးပါသော မြင်းကပါမှ တို့ရိုက် ကိုညွှန်းသိန်းအား ကျေးဇူးတင်ပါကြောင်း မှတ်တမ်းတင် ဂုဏ်ပြုအပ်ပါသည်။) ■

ကျော်လင်း (မြစ်ခြေ)

ကျိုက်မော်စက်ကွတ် နှင့် စိတ်ဝင်စားဖွယ်ရာများ

လက္ခဏာဗေဒင်ပညာသုတေသီ
ဆရာကြီး ဦးအောင်မြိုင်(ဥပဒေဘွဲ့)

ပဲခူးမြို့ ရွှေလှေရွာတွင် နေထိုင်သော ကိုပြီးချိုဆို သည့် လူပျိုလူငယ်တစ်ဦးသည် ဆွေမျိုးများရှိရာ ပေါက်တာ ရွာသို့ လာရာ၊ ခရီးလမ်း၊ ခအောင်းပင် လှေစခန်း၌ ခေတ္တ နားနေစဉ် ထိုလှေပေါ်တွင် လှပယဉ်ကျေးသော မိန်းမငယ် တစ်ဦးကို တွေ့ရှိရပြီး၊ ထိုမိန်းမငယ်က စတင်နှုတ်ဆက်၍ ဘုရားကြီးအနီးရှိ သူမ၏ နေအိမ်သို့ ခေတ္တအလည်လိုက်ခဲ့ ရန် ခေါ်ရာတွင် အားနာစွာဖြင့် ငြင်းပယ်ပြီး ခရီးဆက်ခဲ့ သည်။

လမ်းတစ်နေရာတွင် ရေကြည်လင်လှသော ဘုရား ကြီးချောင်း (မွန်ဘာသာဖြင့် ကျိုက်မော်စက်ကွတ်)မှာ ရေဆင်းချိန်နေ့စဉ် ခအောင်းပင် လှေ၌ တွေ့ရှိခဲ့သော မိန်းမ

ငယ်နှင့် ထပ်မံ ဆုံတွေ့ရကာ ရေချိုးပြီးလျှင် သူမနေအိမ်သို့ ခေတ္တ အလည်လိုက်ခဲ့ရန် ဖိတ်ခေါ်ပြန်သည်။ ကိုပြီးချိုလည်း ထပ်မံ ငြင်းပယ်၍ နောက်တစ်ခါကြုံလျှင် ဝင်လည်ပါမည်ဟု နှုတ်ကတိပေးကာ ရေချိုးပြီး ခရီးဆက်ထွက်ရာ မကြာမီ ဘုရားကြီးရွာရှိ ဘကြီးတော်စပ်သူ နေအိမ်သို့ ရောက်လာခဲ့ သည်။

ဘကြီးနှင့် တွေ့ဆုံစဉ် လမ်းခရီးတွင် တွေ့ဆုံခဲ့ရသော မိန်းမငယ်အကြောင်း ပြောပြသောအခါ ဘကြီးဖြစ်သူက ထိုမိန်းမငယ်မှာ ဥစ္စာစောင့်ဖြစ်နိုင်ကြောင်း၊ ဘုရားကြီးတွင် ဥစ္စာစောင့်လိုက်ရှိသည်ဟု လူကြီးသူများမှ ပြောနေကြောင်း ထိုမိန်းမငယ် အလည်ခေါ်ရာသို့ လိုက်သွားမိလျှင် ဥစ္စာပစ္စည်း

ရွှေငွေများပြု၍ ယူမလာ။ လိုချင်လားဟု မေးပြီး ယူမည်၊ လိုချင်သည်ဟု ပြောလျှင် လိပ်ပြာနတ်ထားမည်ဟူ၍ ပြန်လည် ပြောပြသည်။

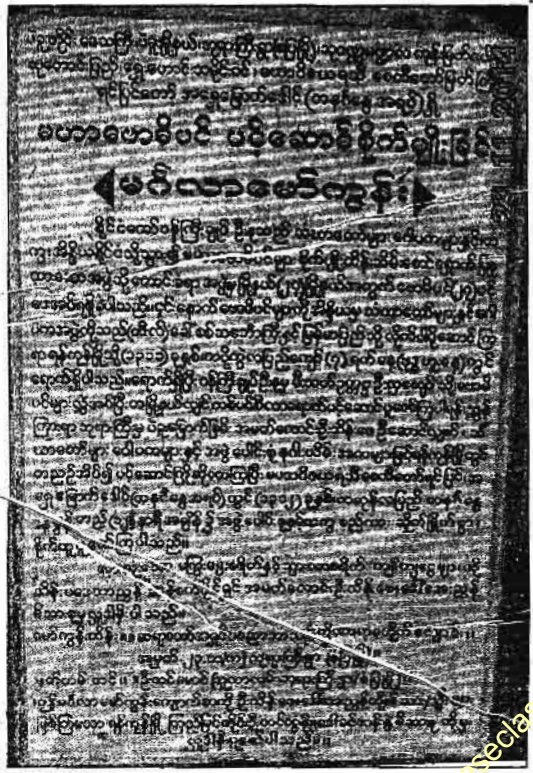
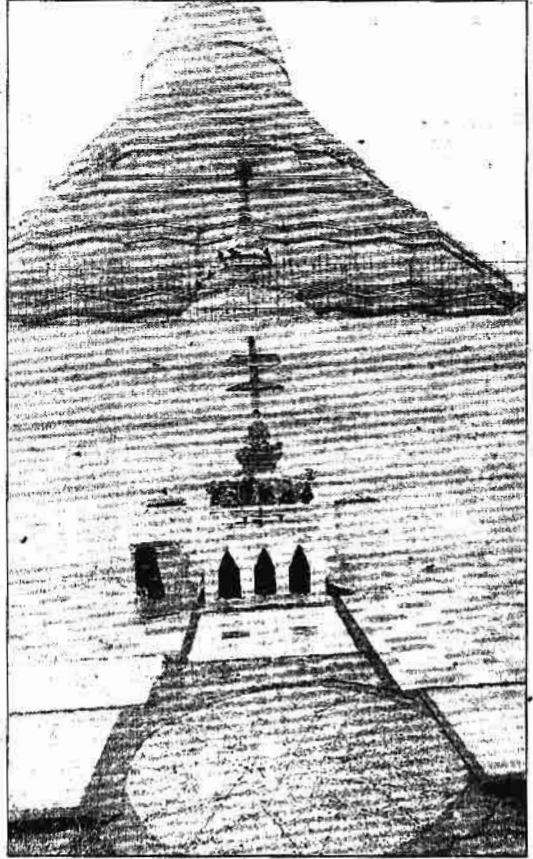
ကိုပြီးချိန်လည်း ဘုရားကြီးရွာမှ ဘကြီးကို နှုတ်ဆက်ပြီး ပေါက်တောရွာသို့ ခရီးဆက်ကာ ဆွေမျိုးများနှင့် တွေ့ဆုံခဲ့သည်။ ထိုနောက် မကြာမီ ပဲခူး ရွှေမော်စောဘုရားပွဲသို့ ကိုပြီးချိန် မိခင်၊ ဆွေမျိုးများနှင့်အတူသွားရာ ယခင်က ဘုရားကြီးရွာအနီးတွင် တွေ့မြင်ခဲ့ဖူးသော မိန်းမပျိုနှင့် တွေ့ဆုံရပြန်သည်။ ထိုမိန်းမငယ်က သူမနှင့်အတူ ပွဲဈေးတန်းသို့ လိုက်လည်ပါရန် ဖိတ်ခေါ်သဖြင့် ကိုပြီးချိန်က မလိုက်လိုကြောင်း ငြင်းပယ်လိုက်သည်။

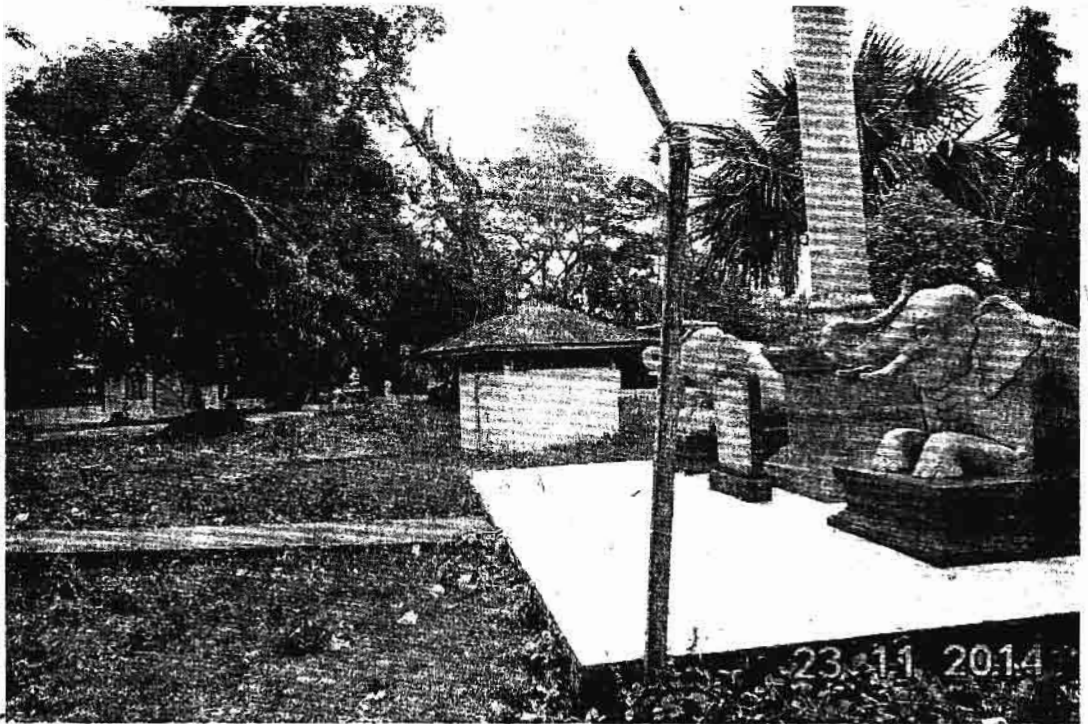
သို့သော် ခဏမျှအကြာတွင် ကိုပြီးချိန်မှာ သီချင်းများ သီဆိုခြင်း၊ ပါးစပ်မှ ပြောချင်တာ လျှောက်ပြောခြင်း စသည်ဖြင့် ပင်ကိုယ်အသိစိတ် ကင်းမဲ့သွား၍ မိဘဆွေမျိုးများက ကိုပြီးချိန်ကို လှည်းဖြင့် တင်ကာ ရွှေလှေရွာသို့ ပြန်ခဲ့ကြရသည်။

ရွှေလှေရွာရှိ နေအိမ်သို့ ရောက်သောအခါမှ ကိုပြီးချိန်၏ မိခင်ဖြစ်သူကို သူမ၏သား ကိုပြီးချိန်နှင့် လက်ထပ်ပေးစားလျှင် ရွှေပန်းခိုင်တစ်ထောင်တန်ဖြင့် ကန်တော့ပါမည်ဟု ဝိညာဉ်ပူးကပ်သူက တောင်းပန်သည်။ ဝိညာဉ်ပူးကပ်သူမှာ ဘုရားကြီးရှိ ဥစ္စာစောင့်သိုက်မှ ဖြစ်ကြောင်း ပြောသဖြင့် ကိုပြီးချိန်၏ မိခင်က လက်ထပ်မပေးနိုင်ကြောင်း ပြောရာ၊ လက်မထပ်ပေးနိုင်လျှင် ကိုပြီးချိန် ရဟန်းခံမှ လွှတ်မည်ဆိုသဖြင့် ရဟန်းခံပေးလိုက်ရသည်။

ကိုပြီးချိန်၏ မိခင်ကို ဥစ္စာစောင့်မက ကိုပြီးချိန် ရဟန်းခံရာတွင် သုံးစွဲ ရွှေငွေအချို့ ထောက်ပံ့ပေးကမ်းသည်။ ရဟန်းသုံးဝါရမှ ကိုပြီးချိန် လူထွက်ပြီး မိန်းမယူသောအခါ၌လည်း ဥစ္စာစောင့်မက သုံးစွဲရန် ရွှေငွေအချို့ ထောက်ပံ့ပေးကမ်းသည်။

ကိုပြီးချိန်၏ သားကလေး အရွယ်ရောက်၍ ရှင်ပြုသော အခါတွင်လည်း ထိုဥစ္စာစောင့်မက ငွေ သုံးပိဿာလာပေးပြီး အလှူရေစက်ချသောအခါ သူမကို အမျှခဝပေးဖို့ မှာကြားခဲ့သည်။ ကိုပြီးချိန် အိမ်ထောင်မပြုမီက ထိုဥစ္စာစောင့်မိန်းမခေါ်ရာသို့ လိုက်သွားရာ ဘုရားကြီးကုန်းတော်အောက်သို့ တောင်ဘက်အရပ်မျက်နှာမှ ဝင်သွားရသည်။ အလွန်ကြီးကျယ် ခမ်းနားသည့် အိမ်ကြီးကို တွေ့မြင်ရပြီး ရွှေငွေကျောက်မျက်ရတနာ များစွာရှိသည်။ ထိုဥစ္စာစောင့်သိုက်အိမ်ကြီးတွင် သူတို့မောင်နှမနှစ်ဦးသာ ရှိပြီး၊ အဝင်ဝမှာ

ဘီလူးကြီးတစ်ကောင် ထိုင်စောင့်နေသည်။ သိုက်တံခါးဝ အနီးတွင် ကျောက်ခုံပေါ်၌ ရွှေကလပ်နှင့် ပန်းကန်ပြား တစ်ချပ်တင်ထားသည်။ ထိုပန်းကန်ပြားမှာ မိုးကြိုးရောင်ရှိ သည်။ ပန်းကန်ပြားထဲမှာ ရေကြည် ရေသန့်ထည့်ထားပြီး လိပ်ရုပ်တစ်ကောင်တွေ့ရသည်။ ထိုလိပ်ရုပ်လှုပ်ရှားလျှင် ရန်သူလာကြောင်း သိနိုင်သည်ဟု ထိုဥစ္စာစောင့် မိန်းမငယ် က ကိုပြီးချိုကို ရှင်းပြသည်။

ကိုပြီးချိုမှာ အသက် ၆၀အရွယ် (၁၂၇၄ ခုနှစ်)တွင် ကွယ်လွန်ခဲ့၏။ ထိုအကြောင်းကို ပေါက်တောရွာတော် ဘုရား ကြီးရွာတွင် နေထိုင်သူ ဘုရားကြီးရွာသူကြီး ဦးဘိုးလှိုင်က ပြန်ပြောပြခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

ဘုရားကြီး၏ တောင်ဘက်တွင် ရှိသော မော်စော် ကန္တတ်ချောင်း၏ အမည်ကြောင့် ဘုရားကြီးကိုလည်း ရှေးအခါက “ကျိုက်မော်စော် ကန္တတ်”ဟု ဘွဲ့အမည်ခေါ်ခဲ့ ကြသည်။ ဘုရားကြီးနှင့် မနီးမဝေး ချောင်းကမ်းဘေးမှာလည်း မော်စော် ကန္တတ်ကျေးရွာတည်ရှိခဲ့ဖူးသည်။

သက္ကရာဇ် ၇၅၈ ခုနှစ် ငလျင်ကြောင့် ပဲခူး ရွှေမော် စောဘုရားကြီး ပြည်ကို ရာဇဓိရာဇ်မင်းက အတောင်(၇၀)

ဉာဏ်တော်အမြင့် ပြန်ပြုပြင်ရာတွင် လက်အောက်ခံ မြို့ ရွာကျေးလက်တို့အား အစုအဖွဲ့အလိုက် တာဝန်ခွဲဝေပေးခဲ့ စဉ် မော်စော်ကန္တတ် အပိုင်၊ ဘောနက်ကြီး သရက်တစ်ပင်၊ သရက်အုပ်၊ အကဲလိရွာသားများအား သွေးသောက်ကြီး “ပေလံ”မှ အုပ်ချုပ်၍ ငြိမ်းဆောက်ရသည်။

ဟံသာဝတီဘုရင် တပင်ရွှေထီး လုပ်ကြံခံရပြီးနောက် သက္ကရာဇ် ၉၁၃ ခုတွင် ဘုရင့်နောင်သည် တောင်ငူမှ ဟံသာ ဝတီသို့ စစ်ချီတက်လာရာ မော်စော်ကန္တတ်ချောင်းတောင် ဘက်သို့ စစ်အဖျားကျုံးစဉ် ဟံသာဝတီကို သိမ်းပိုက်ထား သော မွန်ဘုရင် သမိန်ထောရာမ၏ စစ်အဖျားနှင့် ဆုံမိကြ သည်။ ထိုအခါ သမိန်ထောရာမ၏ တပ်က အင်အား အဆ မတန်များနေသောကြောင့် စစ်ရေးငင်သည့် ပရိယာယ်အရ ဘုရင့်နောင်၏ စစ်အဖျားက ဆုတ်လာခဲ့သည်။ သမိန်ထော ရာမ၏ တပ်ကလည်း နောက်မှ အပြင်းလိုက်လာသည်။ “ဥပေါသထ”ဆင်တော်ကို စီး၍ တပ်ကို ဦးဆောင်နေသည့် ဘုရင့်နောင်ထံသို့ သမိန်ထောရာမကိုယ်တိုင် “ချစ်ခြင်း”ဆင် တော်ကို စီးပြီး စစ်သည်ဗိုလ်ပါ ဆင်မြင်းများစွာခြံရံလျက် အပြင်းလိုက်လာသည်။ ထိုအခါ ပြုပျက်နေသော ဘုရားကုန်း တော်တစ်နေရာတွင် ဘုရင့်နောင် ဆွေရပ်၍ ရွှေကရာကို ယူကာ “သာသနာနှင့် ပြည်သူ့အကျိုး ဆောင်ရွက်နိုင်မည့်

မင်းကောရာပ်ဖြစ်မည်မှန်လျှင် သမိန်ထောရာမကို ခဏချင်း အောင်မြင်ရပါစေ"ဟု အဓိဋ္ဌာန်ပြုကာ ဆင်တော်ဦးမှာ ရေ စက်သွန်းလိုက်သည်။

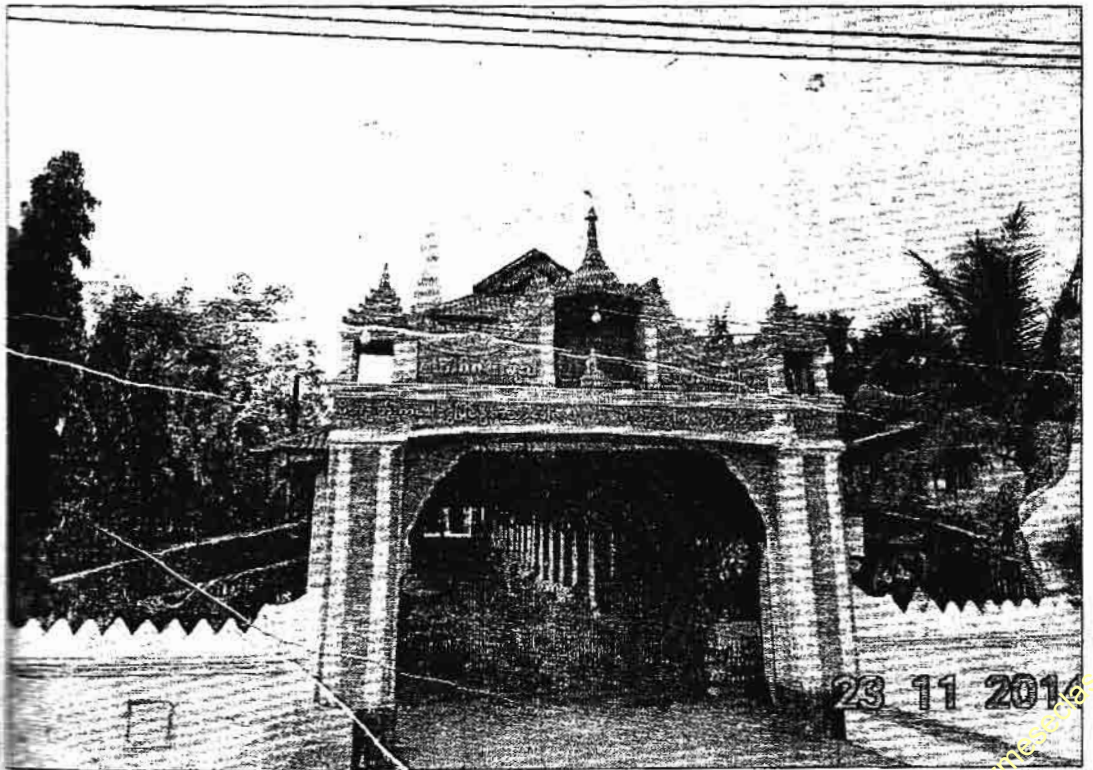
ထိုစဉ်မှာပင် အခါမဟုတ်ဘဲ မိုးအုံ့ခြင်း၊ လျှပ်ပြက်ခြင်း၊ မြေငလျင်လှုပ်ခြင်း၊ ကောင်းကင်ပေါ်မှ ကျေးငှက်များ သံသံ ရုတ်ရုတ် ဟစ်အော်ကာ၊ ဘုရင့်နောင် ဆင်တော်ရှေ့က ပျံ ချီလိုက်ခြင်း စသော ထူးခြားသည့် နိမိတ်များ ဖြစ်ပေါ်သည်။ ထိုတိုက်ပွဲတွင် ဘုရင့်နောင် အနိုင်ရရှိပြီး ဟံသာဝတီမြို့ တော်ကို သိမ်းပိုက်နိုင်ခဲ့သည်။ ထို့ကြောင့် အဓိဋ္ဌာန်အောင် မြင်ခဲ့သော ဘုရားကုန်းတော်ဟောင်းနေရာတွင် သက္ကရာဇ် ၉၃၈ခုနှစ်တွင် စေတီတော်ကြီးတစ်ဆူအဖြစ် ပြန်လည်ပြုပြင် တည်ထားတော်မူခဲ့သည်။ စေတီတော်၏ ဘွဲ့တော်ကို "မဟာ ဝိဇယ"ဟူ၍ သမုတ်တော်မူပါသည်။ သို့ရာတွင် မဟာဝိဇယ ဟူသောဘွဲ့တော်မှာ မထင်ရှားခဲ့ဘဲ ရှေးယခင် မွန်ဘာသာ အခေါ်ဖြစ်သော မော်စော်ကန္တတ် (ကျိုက်မော်စော် ကန္တတ်) ဟူ၍သာ လူသိများ ထင်ရှားခဲ့ပါသည်။

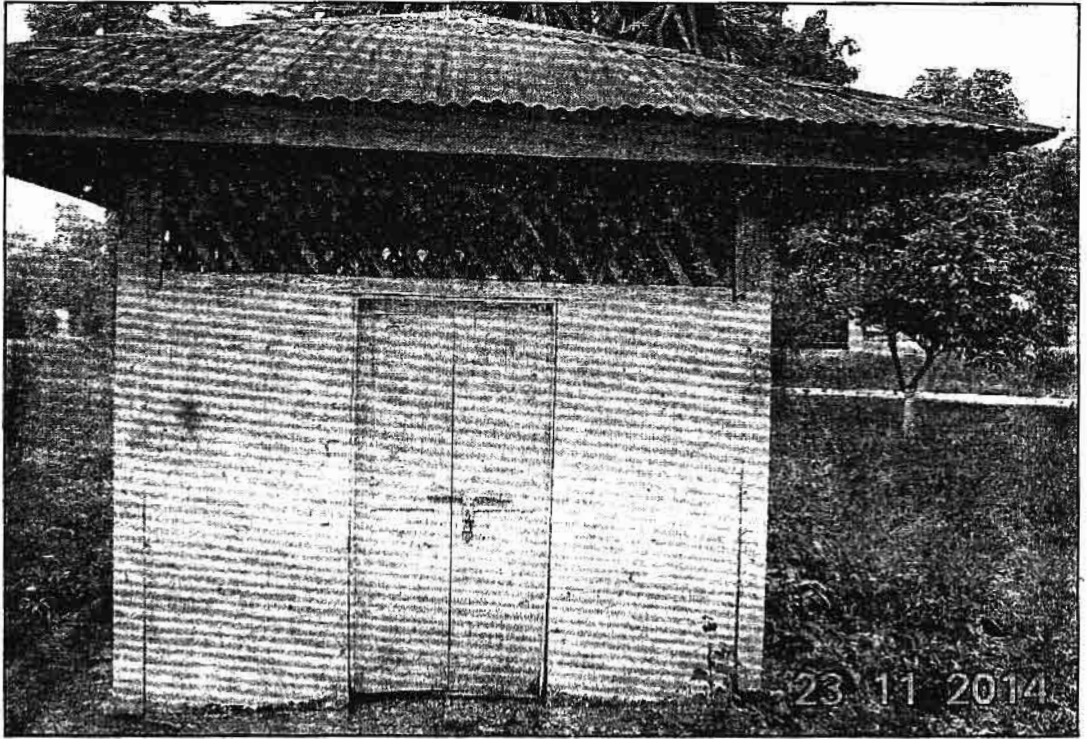
သက္ကရာဇ် ၉၃၈ ခု ပြာသိုလပြည့်ကျော် ၅ရက်တွင် ဘုရင့်နောင်မင်းကိုယ်တိုင် မင်းညီမင်းသား မှူးမတ်စစ်သူကြီး သူဌေးသူကြွယ်များ ခြံရံကာ မဟာဝိဇယစေတီတော် ဇုတိယ

ဌာပနာသွင်းပွဲသို့ ကိုယ်တိုင် ဓာတ်တော် မွေတော်များ ပို့ ဆောင်ခဲ့သည်။ ထိုကာလမှ စတင်ပြီး နှစ်စဉ် ပြာသိုလရောက် တိုင်း မဟာဝိဇယစေတီတော်(ကျိုက်မော်စော် ကန္တတ်)၏ ဘုရားပွဲတော်ကို ကြီးကျယ်ခမ်းနားစွာ ကျင်းပခဲ့ကြသည်။ အထူးသဖြင့် ဘုရင့်နောင်မင်း၏ စစ်ပွဲအောင်မြင်ခဲ့ရာ နေရာ ထူးဖြစ်၍ ဘုရားပွဲတော်နှင့်အတူ ဆင်ခင်း၊ မြင်းခင်း၊ သဘင် ပွဲကြီးကိုပါ ပူးတွဲကျင်းပခဲ့ကြောင်း ဘုရင့်နောင်ခေတ် နာမည် ထင်ရှားသော စစ်သည်စာဆို နဝဒေး၏ ဟံသာဝတီဘွဲ့ရတု တွင် ဖတ်ရှုရပါသည်။

ကာလသဘင်၊ လတိုင်းပင်တည်၊ မမြင်စေ့၊ အံ့ကာမှူးမှူး တန်ခူး ကဆုန်၊ နယုန်နွယ်တာ၊ နံကာပန်းလှ၊ ရတုသစ်ဆင်း၊ တော်သလင်းဟု၊ သီတင်းကျွတ်ခါ၊ လွှတ်တော်မှာ နိုက်၊ ပွဲတော်ကြိုက်လျက်၊ ရောင်ခြည်ပြကာ၊ ကြွတ္တိကာနှင့် မဟာမိမ့် ပြုပြင်ကော်ရော်၊ နတ်တော်ကျွတ်ကို၊ ပြာသိုလကျော်၊ နွယ်ပန်း ပေါ်ကာ၊ မော်က ဇန၊ ရွတ်သဘင်၊ ရထားလျှင်နှင့်၊ မြင်းဆင် ခင်းမြဲ၊ တပို့တွဲဝယ်၊ လှည်းပွဲပေတော်...။

"မော်စော် ကန္တတ်"ကို "မော်က ဇန"ဟုလည်း အချို့ က ခေါ်ကြသည်။ အမှန်မှာ မွန်ဘာသာအရေးအသား "မွတ်က အဂ္ဂ"ဖြစ်၍ အသံထွက်မှာ "မွတ်ဂုတ်အန"ဟု အနီးဆုံး

ဖြစ်သည်။ မြန်မာသံဖြင့် အခေါ်လွဲသောကြောင့် မော်စော်ကန၊ မော်စော်ကန္တဝါ၊ မော်ကစန၊ မော်စကန စသည်ဖြင့် အမျိုးမျိုးခေါ်ကြလေတော့သည်။ အချို့က မြန်မာဘာသာ “ကံ့ကော် မော်စော” ဟုလည်း ခေါ်ကြသည်။ အမှန်မှာ မွန်ဘာသာစကားအရ “ကံ့ကော်တစ်ကံ့” ဟူ၍ အဓိပ္ပာယ်ရှိပါသည်။

သက္ကရာဇ် ၉၃၉ ခု၊ ကဆုန်လ ထီးတော်တင်သော အခါ နိုင်ငံတော်အတွင်းရှိ မွန်၊ ဗမာ၊ ရှမ်း၊ သံဃာတော် (၇၂၅)ပါးတို့ကို ပင့်၍ ၂၁ရက်ကြာအောင် ဆွမ်းကျွေးခြင်း၊ ပရိက္ခရာရုပ်ပါး၊ အိတ်အုပ်၊ ခါသာအုပ်၊ ကော်တော၊ ခင်းနီး၊ ထီး၊ တာလပတ်၊ သားရေနွယ်၊ မွေယာ၊ အုန်း၊ သင်ဖြူ၊ နံ့သာငါးပါး၊ ပရုတ်၊ ကွမ်းသီး၊ ဘယဆေး၊ အစေ့အနံ့များစွာ လှူဒါန်းတော်မူသည်။

ပွဲလမ်းသဘင် ၂၁ရက် ကျင်းပသည်။ မဟာဝိဇယ စေတီတော်၏ အရှေ့အနောက်၊ တောင်မြောက် လေးဘက် လေးတန် ဥယျာဉ်လေးခု တည်စေသည်။ စေတီတော်ကြီးအား အလုပ်အကျွေးပြုရန် လင်းငင်းသား အိမ်ခြေ (၅၀)၊ မွန်အိမ်ခြေ (၅၀)၊ ဗမာအိမ်ခြေ (၅၀) လှူဒါန်းတော်မူသည်။

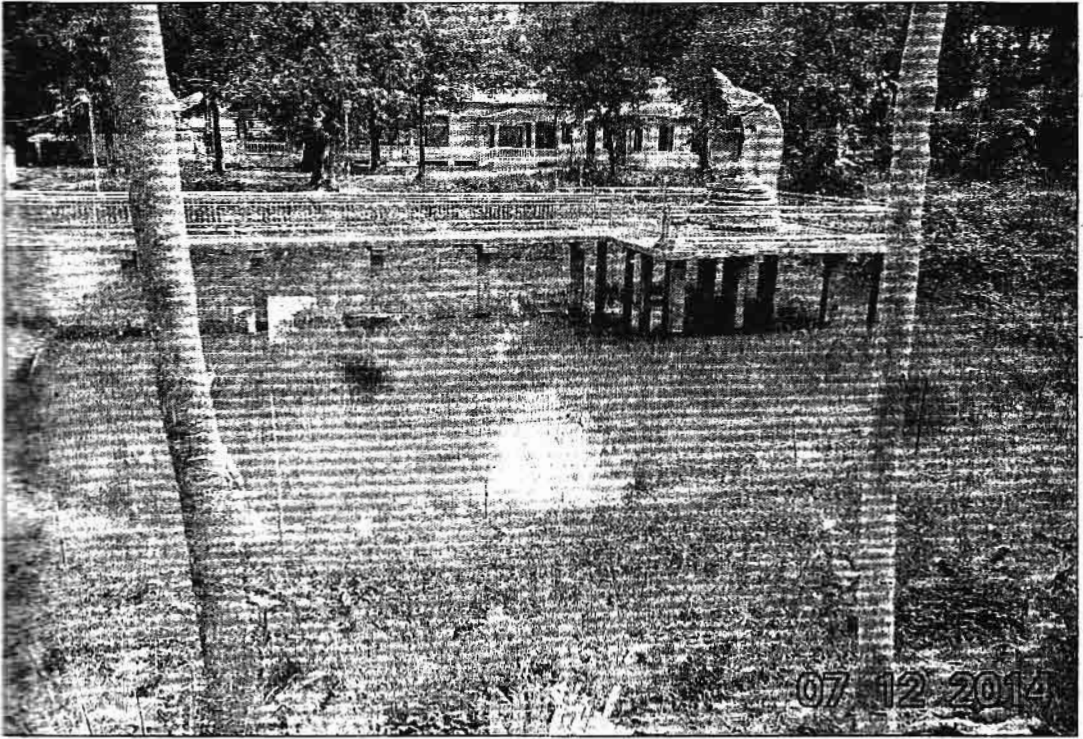
နတ်တော်လတွင် စေတီတော်ကြီးအနီး၌ သိမ်သုတ်

တော်မူသည်။ ထိုနေ့မှာပင် စေတီတော်တံတိုင်းအတွင်း၌ ဇရပ်နှစ်ဆောင် ဆောက်လုပ်လှူဒါန်းခြင်း၊ ကျောင်းတော်ကြီးလေးကျောင်း၊ ကျောင်းရံ (၈၀) လှူဒါန်းခြင်း၊ စေတီတော်အနီးတွင် ရေကန်ကြီးတူးစေခြင်း၊ စိတ္တလတာ မည်သော ဥယျာဉ်ကြီးတည်စေခြင်း၊ ထိုဥယျာဉ်နှင့် ရေကန်သို့ လာကြသော ပြည်သူအများ ပျော်ရွှင်ကြရန် ဟင်္သာရုပ်ဟောင်နှစ်စင်း လုပ်ကာ ရွှေချစေခြင်းတို့လည်း ပြုခဲ့သည်။ ဘုရင့်နောင်မင်းကြီးကိုယ်တိုင် ဤစေတီသို့ လစဉ် ကြွရောက်ကာ တရားနာခဲ့သည်။

သက္ကရာဇ် ၉၄၂ ခုတွင် စေတီတော်ကြီးကို ပတ္တမြားအတိ စီခြယ်ထားသော ရွှေထီးတော် လှူဒါန်းခြင်း၊ စေတီတော်အပြည့် ရွှေချိန် ၅ဝိသာခန့်ကုန်အောင် ရွှေချခြင်းများလည်း ပြုခဲ့သည်။

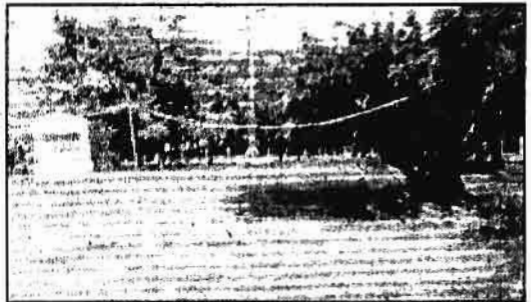
ဘုရင့်နောင်မင်းသည် မဟာဝိဇယ စေတီတော်တွင် ဘုရား၊ ရဟန္တာများ၏ သရီရ ဓာတ်တော် မွေတော်များ၊ ရွှေ ငွေ ကျောက်မျက်ရတနာများအပြင် ဗုဒ္ဓမြတ်စွာဘုရား၏ စွယ်တော်ပွားကိုပါ ဌာပနာသွင်းခဲ့သည်။

မဟာဝိဇယစေတီတော်မတိုင်မီက ဤကုန်းတော်တွင် သက္ကရာဇ် ၁၂၀ ပြည့်ဝန်းကျင်က သုဝဏ္ဏဘွဲ့၊ သဏ္ဍာရင်၊ စူဠသီရိမာသောက မင်းကြီး ဖြန့်ဝေပေးထားသော ဂေါတမ

ဗုဒ္ဓမြတ်စွာဘုရားရှင်၏ သွားတော်ဓာတ်တစ်ဆူကို ဌာပနာ၍
ဉာဏ်တော်အတောင် (၈၀)အမြင့် တည်ထားခဲ့ကြောင်း
သိရသည်။ ပဲခူး လျှင်ကြီးများ အကြိမ်ကြိမ်လုပ်ခဲ့ရာမှ
ပဲခူးဒေသရှိ ရှေးဟောင်း စေတီဘုရားအများအပြား ပြိုကျ
ဖျက်စီးခဲ့ရာ ကျိုက်မော်စော် ကနွတ်သည်လည်း ပါဝင်ခဲ့
သဖြင့် ဘုရင့်နောင် အဓိဋ္ဌာန်ပြုချိန်တွင် ပြိုပျက်နေသော
စေတီတော်ကို ကြီး ဖြစ်နေရခြင်းပေတည်း။

ဘုရင့်နောင်မင်းကြီးလက်ထက်တွင် ကျိုက်မော်စော်
ကနွတ်သည် တန်ခိုးကြီးစေတီတော်တစ်ဆူအဖြစ် အထူး
အရေးထားခဲ့ခဲ့ရသော်လည်း ဘုရင့်နောင်မင်း နတ်ရွာစံပြီး
ဆည်နောက်ပိုင်း ဟံသာဝတီမြို့တော်ကြီး ပျက်ပြားရခြင်း၊
လျှင်ကြီးများ အကြိမ်ကြိမ်လုပ်ခဲ့ခြင်းများကြောင့် ကျိုက်မော်
စော် ကနွတ်(ခေါ်) မဟာဝိဇယစေတီတော်ကြီးလည်း ပြိုကျ
ဖျက်စီးကာ ငုတ်တိုကြီးအဖြစ် ပြန်ရောက်သွားရသည်။ တော
နယ်များ ဖြူးလွှမ်းခံခဲ့ရသည်။ စစ်ဘေးဒဏ်ကြောင့် ထိုအနီး
နံကျင်မှာလည်း လူနေ ကျဲပါးသွားသည်။ စေတီငုတ်တို
ကြီးကို ထိုဒေသခံတို့က ဘုရားကြီးဟုသာ ခေါ်ကြသည်။
ထိုအနီးအနားမှ ရွာကိုလည်း ဘုရားကြီးရွာဟုသာ ခေါ်ကြ
သည်။ ထိုဘုရားကြီးဝန်းကျင်မှာလည်း ဥစ္စာစောင့်သိုက်
ကြောင်း ဒေသခံတို့က ယုံကြည်ခဲ့ကြသည်။

ကျိုက်မော်စော် ကနွတ်(ခေါ်) မဟာဝိဇယစေတီတော်
(ခေါ်) ဘုရားကြီးငုတ်တိုအပြိုအပျက်ကို ဒေသခံများက
၁၂၆၈ ခုနှစ်တွင် စတင်ပြုပြင်ခဲ့ကြရာ ၁၂၇၀ ပြည့်တွင်
ထီးတော်တင်လှူနိုင်ခဲ့ကြသည်။

ထိုအချိန်မှစ၍ ဆရာတော်များ၊ ဂေါပကအဖွဲ့များ၊
ဒေသခံများနှင့် ပစ္စန်းဆက် ကုသိုလ်ရှင်များ စုပေါင်းညွှတ်
စွာဖြင့် ဘုရားကြီးအား ပြုပြင်မွမ်းမံမှုများစွာ ဆောင်ရွက်ခဲ့
ကြသည်။ စေတီတော်၏ ဘွဲ့အမည်လည်လည်း “မဟာဝိဇယ
ရံသီ”ဟူ၍ ထင်ရှားကျော်ကြားလာခဲ့ပါသည်။ ဘုရားကြီးရွာ
မှာလည်း “ဘုရားကြီးမြို့”ဟူ၍ စည်ကား တိုးတက်နေပါပြီ။
ပဲခူးမြို့၏ မြောက်ဘက် (၁၀)မိုင်ခန့်အကွာတွင် ရှိသော
ဘုရားကြီးမြို့မှာ လမ်းဆုံမြို့ ဖြစ်၍ ရောက်ရှိဖူးသူများ ပါ
သည်။ သို့သော် ဘုရားကြီး၏ သမိုင်းအရင်းအမြစ်နှင့် ဗိတ်

ဝင်စားဖွယ်ရာများကိုတော့ သိသူ ရှားပါသည်။

ဘုရားကြီး(ခေါ်) မဟာဝိဇယရံသီ (ခေါ်) မဟာဝိဇယ (ခေါ်) ကျိုက်မော်စော် ကနွတ်၏ မြောက်ဘက်တွင် ရှေးဟောင်း ရေကန်ကြီးမှာ ယခုတိုင် ရှိပါသေးသည်။ ဘုရားကြီးဝန်းကျင်တွင်လည်း ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းများ ရှိပါသည်။ အင်္ဂါထောင့်တွင် ကျောက်စာရံရှိသည်။ တနင်္ဂနွေထောင့်တွင် ယခုခေတ် နောက်ဆုံးပေါ် ရွှေရောင်စတီး ဟင်္သာတံခွန်တိုင်ကြီးရှိသည်။ ရာဟုထောင့်တွင် အောင်မြေရှိ သည်။ တနင်္လာထောင့်နှင့် တနင်္ဂနွေထောင့်ကြားတွင် အိန္ဒိယပုပင့်ဆောင်ခဲ့သော မဟာဗောဓိပင်ကြီးရှိသည်။ တောင်ဘက်ရင်ပြင်တံတိုင်းအပြင်တွင် ဒက္ခိဏာရာမ တိုက်ကျောင်းရှိသည်။ လက်ရှိ ဆရာတော်မှာ ဘဒ္ဒန္တ ပညောဘာသ ဖြစ်ပါသည်။ မဟာဝိဇယရံသီ စေတီတော်ကြီးကို ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်ပြုပြင်ရာတွင် ဦးဆောင်နေသူလည်း ဖြစ်ပါသည်။

ယခုအခါ စေတီတော်ကြီးအား ရွှေရောင် စတီသင်္ကန်းတော် ကပ်လျှူရန် ဆောင်ရွက်နေသဖြင့် ပဌာန်းဆက်ကုသလိမ့်ရှင်များ ပါဝင်လျှူဒါန်းနိုင်ကြရန်လည်း နိဗ္ဗာန်အကျိုးမျှော်၍ နှိုးဆော်အပ်ပါသည်။

ဒုတိယ မြန်မာနိုင်ငံတော်ကြီးကို တည်ထောင်၍ အိမ်နီးချင်းနိုင်ငံများက ခန့်ညား လေးစားလာအောင် ဆောင်ရွက်နိုင်ခဲ့သော ဘုန်းတန်ခိုးကြီးမားသည့် ဘုရင့်နောင်မင်း

ကြီး၏ အဓိဋ္ဌာန်အောင်မြေထူးဖြစ်သော ကျိုက်မော်စော်ကနွတ် (ခေါ်) မဟာဝိဇယ (ခေါ်) မဟာဝိဇယရံသီစေတီတော်ကြီးအား သွားရောက်ဖူးမြော် အဓိဋ္ဌာန်ဝင်ခြင်းဖြင့် အကျိုးထူးများ ရရှိနိုင်ကြပါစေ။

ဆရာကြီး ဦးအောင်မြိုင် (ဥပဓေအံ့.)

လက္ခဏာဗေဒင်ပညာ သုတေသီ

ကျမ်းကိုး

- ကထိက ဦးသက်တင်၏ ရွှေမော်စောသမိုင်း။
- မှော်ဘီ ဆရာသိန်း၏ ဘုရားသမိုင်းပေါင်းချုပ်။
- ဟံသာဝတီ မော်ကွန်းတင်စာတမ်းများ။
- ကျောက်မော်ဘုရားကြီးသမိုင်းပေစာ။
- ဒေါက်တာ နိုင်ပန်းလှ၏ ရာဇဓိရာဇ်အရေးတော်ပုံကျမ်း။
- ဒက္ခိဏာရာမတိုက်ကျောင်း၏ နဝရတ် ရတုမဂ္ဂဇင်း။
- ဟံသာဝတီ နဝဓေးရတုပေါင်းချုပ်။
- ကိုယ်တိုင်သွားရောက်လေ့လာ ရဆောင်းမူမှတ်တမ်းများ။
- ဘုံပျံဆရာတော်၏ ဗိုလ်တထောင် ကျိုက်မော်စော်ကနွတ်ဦးသမိုင်း။

မဂ်ဖိုလ်နီဗွန်ကိုရစေသော
ဂန္ထဝင်မြောက် သီချင်းများ
ကိုရွှေမြသန်း(သိန်း)

“လောက၌ စိတ်သာလျှင် ရှေ့သွားဖြစ်၏။ လောက၌ စိတ်သာလျှင် ဦးဆောင်မှုဖြစ်၏။ ဤလောကကြီးကို စိတ်သည် ဆောင်ကြဉ်းအပ်၏။ ဤလောကကြီးကို စိတ်သည် ဆွဲငင်အပ်၏။ လူသတ္တဝါအားလုံးသည်ပင် စိတ်တည်းဟူသော တရားတစ်ခု၏ အလိုသို့ လိုက်နေ၏” ဟု ဗုဒ္ဓ၏ တရားတော်၌ ဟောကြားထားပါသည်။

ထို့ကြောင့် စိတ်သည် အရာရာကို ဖန်တီးနေ၏။ စိတ်သည်ပင် လောက၏ ကောင်းခြင်း၊ မကောင်းခြင်းတို့ကို စိမ့်လေသည်ဟု ဆိုကြ၏။ တရားတော်အလိုအရ ထိုစိတ်ဖြင့် မိမိအကျိုး၊ လောကအကျိုးများကို ဆောင်ရွက်ရာတွင် ဦးစွာဆောက်တည်သည့်အချက်မှာ မိမိ၏ စိတ်နေ စိတ်ထားကို ကောင်းအောင် ပြုပြင်ခြင်းပင်ဖြစ်ပါသည်။

ကောင်းသောအမှုကို ပြုသည့်အခါ၌ မိမိတို့၏ ကုန်လွန်ခဲ့သော စိတ်ဟောင်းများသည် ကောင်းကျိုးကို ရှေ့ရှု၊ မရှု၊ ကောင်းသော ပစ္စက္ခကာလနှင့် လိုက်ဖက်၊ မဖက်၊ ကောင်းခြင်းမုန်ကန်၊ မမုန်ကန်၊ ကောင်းမှုနှင့် လွဲချော်၊ မချော် စသည်တို့ကို မညာမတာ သုံးသပ်ရှုမြင် ဆင်ခြင်ကာ မိမိစိတ်ကို ကောင်းသထက် ကောင်းအောင် ပြုပြင်ခြင်းသည် မိမိ၏ စိတ်နေစိတ်ထားကို ကောင်းအောင် ပြုပြင်ခြင်းဖြစ်ပါသည်။

ဤသို့ စိတ်နေစိတ်ထားများကို ကောင်းအောင် ပြုပြင်ရာတွင် အကြောင်းများစွာရှိပါသည်။ မိမိစိတ်ထား ကောင်း၊ မကောင်းကို မိမိသာလျှင် အသိဆုံးဖြစ်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် ကောင်းအောင် ဆောင်ရွက်လိုလျှင် မိမိစိတ်ပင်ဖြစ်ပြီး မကောင်းအောင် ဆောင်ရွက်လိုလျှင်လည်း မိမိစိတ်ပင် ဖြစ်ပါသည်။

လွဲမှားသောစိတ်ရှိနေသူတစ်ဦးအဖို့ လောကီဂုဏ်အတွက် ၎င်းမှာ အထက်တန်းသို့ ရောက်နေသူပင်ဖြစ်လင့်ကစား၊ စိတ်နေစိတ်ထားအရ အောက်တန်းသို့ ရောက်နေသူဖြစ်ပေလိမ့်မည်။ လောကုတ္တရာဂုဏ်တွင်လည်း အောက်တန်း နောက်တန်းသို့ ပြန်လည်ရောက်တတ်ပေသည်။ ထိုသို့ နိမ့်ကျရမည့်အရေးကို တွေး၍ မိမိတို့၏ စိတ်နေစိတ်ထားကို ကြီးမားမြင့်မြတ်အောင် အားထုတ်ဖို့ လိုအပ်ပါလိမ့်မည်။

မိမိစိတ်ကို မိမိပြုပြင်ပုံနှင့် ပတ်သက်၍ မိလိန္ဒမင်းကြီး၏ စိတ်ပြုပြင်ပုံမှာ အတုယူဖွယ်ထိုက်လှပေသည်။ မိလိန္ဒမင်းကြီး၏ စိတ်ကို စောင့်စည်းပုံမှာ နံနက်စောစော အိပ်ရာထလျှင် ကိုယ်လက်သန့်စင် ချေးညှော်စင်စေပြီး ဖန်ရည်ဆိုးအဝတ်ကို ဝတ်ဆင်ကာ ရဟန်းမဟုတ်သော်လည်း ရဟန်းအသွယ်ယူ၍ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး မင်းကိစ္စ မပြုခြင်း၊ ရာဂ၊

ဒေါသ၊ မောဟ၊ မာန်မာန၊ ကိုယ်နှုတ်အမှုအရာ၊ မြင်ရကြားရ တွေ့ရ သိရသော အာရုံများနှင့်ပတ်သက်၍ စောင့်စည်းခြင်းနှင့် သတ္တဝါအားလုံးတို့အပေါ်တွင် မေတ္တာစိတ်ထားခြင်းဟူသည့် အချက် (၈)ချက်ကို ကျင့်ကြံအားထုတ်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ထိုသို့ မိလိန္ဒမင်းကြီး၏ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး စိတ်ပြုပြင်ပုံကို အတုယူလျက် သူတော်ကောင်းဘက် အထက်တန်းစားသို့ရောက်အောင် အားထုတ်ခြင်းဖြစ်ပါသည်။ အထက်တန်းစားသို့ ရောက်လိုသော အမျိုးကောင်းသား၊ အမျိုးကောင်းသမီးတို့အနေဖြင့် မိမိပတ်ဝန်းကျင်မှာပင် တစ်နေ့ တစ်နံနက် စသည်ဖြင့် ရက်ပိုင်းခြား၍ မိမိတို့၏ စိတ်သန္တာန်၌ ဖြစ်လေ့ရှိသော အကုသိုလ်စိတ်များ မဝင်ရောက်ရလေအောင် မကြာမကြာ မိမိတို့စိတ်ကို အထူးစောင့်ကြပ် ကြိုးပမ်းအားထုတ်သင့်ပေသည်။

ဤသို့ စောင့်စည်းဖန် များလာသောအခါ အကုသိုလ်စိတ် အထူးနည်းပါးသော သူတော်ကောင်းအဖြစ်သို့ တက်ရောက်သွား၍ သဒ္ဓါထူး၊ ပညာထူးများ ရရှိပေလိမ့်မည်။ ရက်ပေါင်းအတော်ကြာအောင် အားထုတ်မိပါက နဂိုက ဖြစ်တတ်သော အကုသိုလ်စိတ်တို့သည် မိမိကိုယ်တွင် မကပ်ငြိဘဲ သူတော်ကောင်းအစစ်ဖြစ်ပေလိမ့်မည်ဟု အရှင် ဇနကာဘိဝံသ ဆရာတော်၏ လမ်းပြတရားကို ဓမ္မစကား စာဆင့်ကမ်းရင်းဖြင့် စိတ်ကို ပြုပြင်လိုက်ခြင်းကြောင့် အကျိုးထူးအကျိုးမြတ်များကို ပိုင်ဆိုင်ခွင့်ရရှိခဲ့ကြသည့် ရှေးခေတ် လူသားများ(ရဟန်းတော်များ)၏ ဘာသာရေးနှင့် နီးကပ်ထွေးပွေ့ပြုကျင့်နေထိုင်ခဲ့ကြသော သာဓကတစ်ခုဖြစ်သည့် မဟာသုတ ဒီပနီကျမ်းမှ မဂ်ဖိုလ်နိဗ္ဗာန်ကို ရစေသော ဂန္ထဝင်မြောက် သီချင်းများကို ကမ်းဆင့်ဆက်သီလိုက်ပါသည်။

ကြာချီးသူမ သီဆိုသော
ကြာပန်းပမာ ဒို့သူငါးသီချင်း

သီဟိုဠ်ကျွန်း၌ “တိဿ” မည်သော ရဟန်းတစ်ပါးသည် ပဗ္ဗမ္မာကြာအိုင်ကြီးအနီး၌ ခရီးဖြတ်သွားစဉ် ကြာချီးနေသူ ကျွန်မလေးတစ်ယောက်သည် အောက်ပါ သီချင်းကို သီဆိုလေသည်။

ပါတောဝ ဗုတ္တိတ ကောကနံ
သူရိယာ လောကေန ဘိဒ္ဓိယတေ
ဝေ မနဿတ္တံ ဂတာသတ္တာ
ဝေ ဘိဝေဂေန မဒ္ဓိယန္တိ။

ပါတော - နံနက်အချိန်၊ ဖုလ္လိတ ကောကန-ပွင့်သော
ပဇ္ဇာကြာနိပန်းကို၊ သူရိယာ လောကေန - နေပူရောင်
သည်၊ ဘိဒ္ဓိယတေက္ကဝ - ဖျက်ဆီးအပ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ- ဤ
အတူ၊ မနုဿတ္ထံ - လူအဖြစ်သို့၊ ဂတာ - ရောက်လာကုန်
သော၊ သတ္တာ - လူပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ဇရာဘိဝေ ဂေန-ဇရာ
အဟုန်ကြီးသည်(အရိန်အဟုန်ကြီးလှစွာသော အိုနာသေ
တရားအပေါင်းသည်)၊ မဒ္ဓိယန္တိ - မိန့်ပျက်ဆီးအပ်ကုန်၏။

ပွင့်ကာစတွင် ကြာပန်းစင်သည် ရှုချင်စဖွယ် လွန်တင့်
တယ်လည်း လှည့်လည်ပူလောင် နေပူရောင်ကြောင့် နေ
လောင်ခံရ ကျေပျက်ကျသို့ လောကလူရွာ သူသူငါလည်း
ဦးစွာပထမ ငယ်ရွယ်ကမူ လှလှကြော့ကြော့ နော့နော့ရွှင်ရွှင်
ယဉ်ယဉ်ပပ ချောမွတ်ရလည်း တစ်စတစ်စ အိုရပ်ပြလျက်
အလှကွယ်ပျောက် အနာရောက်၍ ထိုနောက်သေရ ဘိုင်း
ဘိုင်းကျသည် ဘိဇ္ဇနသဘောနှင့်တည်း။

တိဿ ရဟန်းသည် သီချင်းအဓိပ္ပာယ်ကို နားထောင်
ရင်း ကြာပန်း၏ ဖောက်ပြန်သောသဘောကို မြင်၍ လူနွှာ
ကိုယ်၏ ဖောက်ပြန်သော သဘောကို ဉာဏ်၌ ထင်လာစေ
သည်ရှိသော် ရုပ်နာမ်ဓမ္မအပေါ်၌ ငြီးငွေ့သွားလေ၏။ ထိုအခါ
သံဝေဂဖြစ်၍ ယောနိသော မနသိကာရ တံခါးကို ဖွင့်၍
ဝိပဿနာလေ့ကားသို့ တက်လေ၏။ ဝိပဿနာဉာဏ်စဉ်
လေ့ကားဖြင့် မင်္ဂလိနိဗ္ဗာန် ရတနာပြာသာဒ်ဆောင်သို့ တက်
ရောက်နိုင်သော ရဟန္တာအဖြစ်သို့ ရောက်ရှိသွားလေ၏။

ထိုအတူပင် သီဟိုဠ်ကျွန်း တောရွာတစ်ခုမှ လမ်းမ
အနီး လယ်စောင့် သူငယ်မ၏ တတိရော မရဏကို မော်ပြ
သော သီဟိုဠ်ဘာသာ သံဝေဂသီချင်းကို ခရီးသွားရင်း နား
ထောင်ကြရကုန်သော ရဟန်းတော် (၆၀)တို့သည် ဦးတိဿ
ကဲ့သို့ပင် ရဟန္တာအဖြစ်သို့ ရောက်ကြလေသည်။

ဘုရားမပွင့်မီကလည်း ယောက်ျားတစ်ဦးသည် သား
ခုနစ်ယောက်နှင့်အတူ တောအုပ်မှ လာကြစဉ် အမျိုးသမီး
တစ်ယောက် ဆန်ဖွပ် မောင်းထောင်းစဉ် ဆိုသော သီချင်းကို
ကြား၍ ယခင် ဦးတိဿကဲ့သို့ပင် ဝိပဿနာဆင်ခြင်ပွားများ
၍ သား ခုနစ်ယောက်တို့နှင့်အတူ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါဖြစ်ရလေ၏။

ဆန်ဖွပ် မောင်းထောင်းသူမ သီချင်း

ဇရာယ ပရိမန္တိတံ တေ၊ ဝိလာတဆ ဝိဓမ္မနိဿိတံ၊
မရဏေန ဘိဇ္ဇတိ တေ၊ မစ္စုဿ ယာသမာမိသံ၊

တေ - ဤကိုယ်တော်သည်၊ ဇရာယ-အိုခြင်းတရား

သည်၊ ပရိမန္တိတံ- တစ်ကောင်လုံးနိမ့်နယ် ဖျက်ဆီးအပ်သည်
ဖြစ်၍၊ ဝိလာတဆ ဝိဓမ္မနိဿိတံ- ညှိုးခြောက်သော အရေထူ
အရေပါးကို ပိုနေ၏။ မစ္စုဿ-သေမင်း၏၊ ယာသမာမိသံ-
ကိုက်စား ဝါးမျိုးအပ်သော အစာလုံးလုံးဖြစ်သော၊ တေ-
ဤကိုယ်ကောင်းသည်၊ မရဏေန- သေခြင်းတရားကြောင့်၊
ဘိဇ္ဇတိ- ပြိုကွဲပျက်စီးရချေ၏တကား။

ကိဝိနံ အာလယံ တေ၊ နာနာကုဏပေန ပူရိတံ၊
အသုဗိဿ ဘာဇနံ တေ၊ ကဒလိက္ခန္ဓသမံ တေ။

တေ- ဤကိုယ်ကောင်းသည်၊ ကိဝိနံ-ဝိုးမျိုး(၈၀)တို့
၏၊ အာလယံ- နေရာအိမ်ဖြစ်ချေ၏။ နာနာကုဏပေန-
အထူးထူးသော အပုပ်အသိုးမျိုးနှင့် ပူရိတံ- ပြည့်နက်နေချေ
၏။ တေ - ဤကိုယ်ကောင်းသည်၊ အသုဗိဿ- မဝင်မကြယ်
ရွံ့ဖွယ်မျိုးနှင့်၊ ဘာဇနံ- တည်ရာဖြစ်ချေ၏။ တေ- ဤကိုယ်
ကောင်းသည်၊ ကဒလိက္ခန္ဓသမံ- ငှက်ပျောတုံးပမာ အကာ
အတိသာ ဖြစ်ချေ၏တကား။

သူသူငါငါ ခန္ဓကိုယ်ကား၊ ရောနှိပ်ကွက် ညှိုးနွမ်းလတ်
၏။ ကျိုးပြတ်ကြေမွ၊ သေဆုံးရအောင်၊ မရဏလက်ချက်၊
အားကုန်နက်သဖြင့်၊ ကြေပျက်လေရ ဆုံးရှုံးရသည်၊ မရဏ
အစာနှင့်တည်း။

အလှရပ်ဆောင်၊ ဤကိုယ်ကောင်းကား၊ ပုပ်ဟောင်
အပြည့်၊ ရွံ့စလိရင့်၊ ဝိုး၏နေရာ၊ ဝိုးကောင်ရွာဟု ဝေါဟာ
သမိုက်၊ ပြောဆိုထိုက်၏။ အမှိုက်ပမာ နှစ်မဲစွာကြောင့်၊
အကာလုံးလုံး၊ ငှက်ပျောတုံးသို့၊ အသုံးမကျ ဖြစ်တုံ့ရသည်၊
ကာယဤကိုယ်၊ သည်လိုတည်း။

ကိုရွှေမြသန်း (သမိုင်း)

မှီငြမ်း

- မဟာသုတဒီပနီကျမ်း
- ကြေးမုံစာတည်းရှုထောင့် (၂၄၊ ၁၊ ၂၀၁၄)။

မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိအယူကြောင့်
ပြိတ္တာဘဝရောက်ခဲ့သူ
ပေါ်လွင်ဦး (ရှေး)

နေတစ်နေ့တွင် မာကဝတိုင်း “ကုဋ္ဌဝတီ” အမည်ရှိ သောရွာသို့ ရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်မြတ်ကြီးသည် တစ်ကိုယ် နှစ်ပါးသော သံဃာတော်အရှင်မြတ်တို့နှင့် ဆွမ်းခံကြွတော် မူခဲ့သည်။

ရွာအပြင် တံတားတစ်ခုအနီး ကလေးငယ်များ ပျော် ဖီး ဆော့ကစားနေချိန် ကလေးများသည် အဂ္ဂသာဝက မထေရ်မြတ်ကြီး ရှင်သာရိပုတ္တရာကို မြင်တွေ့ကြသော် -
“ဟဲ့...ဟိုမှာ ကြည့်ကြစမ်း၊ အဂ္ဂသာဝကမထေရ် မြတ်ကြီးနဲ့ သံဃာတော်တွေ ဆွမ်းခံကြွလာကြပါလား။ ကြည့် ညှိစရာကောင်းလိုက်တာဟယ်”

ဟု ကလေးတစ်ယောက်က ပြောတော့ ကျန်တဲ့ ကလေးများကပါ...

“ဟယ်... ဟုတ်ပါရဲ့ သူငယ်ချင်းတို့ရယ်။ လာ၊ သွားရိုးနီး ကန်တော့ကြရအောင်”

တံတားအနီး ဆော့ကစားနေကြသော ကလေး အပေါင်းတို့သည် ရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်မြတ်ကြီးရှိရာသို့ ပြေးလာကြပြီး သူထက်ငါ အလှူအယက် နေရာယူပြီး လက်အုပ်ကလေးချီကာ ကန်တော့နေကြသည် နံနက်ခင်း နေရောင်ခြည်အောက်တွင် ကျက်သရေမကလာရှိလှပါသည်။

ကလေးများက မထေရ်မြတ်ကြီးနှင့် သံဃာတော်များ ကို ရိုသေစွာ ရိုးနီးကန်တော့နေချိန်တွင် အကျည်းတန် မိန်းကလေးတစ်ယောက်သည် အများအလယ်တွင် တစ် ယောက်တည်း မတ်တတ်ရပ်ကာ ငေးကြည့်နေသည်။ ဘယ် လို ကလေးမလေးပါလိမ့်ဟု နောက်ပါ သံဃာတော်များက တွေးမိသည်။

အရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်မြတ်ကြီးကို မျက်ဝါးထင် ထင် ပူးမြင်ရပါလျက် ရှိမခိုး၊ ဦးမချသော ကလေးမလေး သည် ဘုရား တရား သံဃာကို ရိုသေရမုန်းမသိ၊ ဦးချရမုန်း သိသော မိဘများက မွေးဖွားလာသည့် ဒိဋ္ဌိအယူရှိသည့် သံသာရမောစက အယူသည်သော အသိုင်းအဝိုင်းမှ မွေးဖွား ထာသူ ကလေးမလေးတစ်ယောက်ပင် ဖြစ်သည်။

အခြားသော ကလေးများက ရိုးနီးဦးချ လိုရာ ဆုပန်နေ ကြသော်လည်း ထိုကလေးမလေးသည် ငေး၍သာ ကြည့် နေ၏။ ကလေးအပေါင်းအဖော်တို့က အတင်းလက်ဆွဲ ဦးချ နိုင်မှ လက်အုပ်ချီ ဦးချလေသည်။

ထိုအခါ အရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်မြတ်သည် မိမိ၏ ဉာဏ်တော်ဖြင့် ဆင်ခြင်သုံးသပ်ကြည့်ရာ ထိုသူငယ်မသည် ဆရာဘဝတွင်သာမက၊ အတိတ်ဘဝကလည်း သံသာရ

ကလေးများက မထေရ်မြတ်ကြီးနှင့်
သံဃာတော်များကို ရိုသေစွာ
ရိုးနီးကန်တော့နေချိန်တွင် အကျည်းတန်
မိန်းကလေးတစ်ယောက်သည် အများအလယ်တွင်
တစ်ယောက်တည်း မတ်တတ်ရပ်ကာ
ငေးကြည့်နေသည်။ ဘယ်လို
ကလေးမလေးပါလိမ့်ဟု နောက်ပါ
သံဃာတော်များက တွေးမိသည် ...

မောစကအယူရှိသော ဗိစ္ဆာဒိဋ္ဌိအသိုင်းအဝိုင်းမှဖြစ်ပြီး သူ့ အသက်ကို ရှာဖွေသတ်ဖြတ် အသက်မွေးဝမ်းကျောင်းပြုခဲ့သူ တစ်ယောက်ဖြစ်လေသည်။

သေလွန်ခဲ့သော် ဘဝပေါင်းများစွာ ငရဲခံပြီး ယခု တစ်ဖန် လူ့ဘဝသို့ ပြန်ရောက်လာသော်လည်း အဆင်း သဏ္ဌာန်သည် နံချာလှ၏။ သို့သော်လည်း သူမ၏ အယူဝါဒ ဟောင်းကို မစွန့်လွှတ်နိုင်သဖြင့် သံသာရမောစက ဗိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ အယူအစွဲရှိသော အသိုင်းအဝိုင်း မိဘမျိုးရိုးကြားတွင် လူလာ ဖြစ်ရသည်။

ရှင်သာရိပုတ္တရာသည် ထိုသူငယ်မ၏ ရှေ့ဘဝကို ဆက်လက် ဆင်ခြင်ပြန်သော် ထိုသူငယ်မသည် ယခုဘဝ တွင်လည်း ဤဗိစ္ဆာဒိဋ္ဌိအစွဲမကျွတ်သော် ငရဲသို့သာ တစ်ဖန် လားရာရှိတော့မည်။ ကလေးအပေါင်းအဖော်တို့က အတင်း လက်ဆွဲ ဦးချခိုင်းခြင်းသည် သူမ၏ သဘောဆန္ဒကြောင့် မဟုတ်သောကြောင့် ကောင်းမှုကုသိုလ်ရနိုင်မည်မဟုတ်ဟု ဆင်ခြင်မိလေသည်။

ရာသီတွေ အလီလီပြောင်၊ နှစ်တွေ အလီလီကုန်ဆုံး ကာ သူမသည် အရွယ်လွန်မြောက် အပျိုပေါက်ဖြစ်ခဲ့ပြီ။ ထိုအခါ မိဘများက မျိုးရိုးတူ သံသာရမောစကအယူရှိသူ အမျိုးသားတစ်ယောက်နှင့် လက်ထပ်ထိမ်းမြားခြင်းပြုခဲ့လေ သည်။

ဤသို့ဖြင့် အိမ်ထောင်သည်တို့၏ ဓမ္မတာအတိုင်း ထိုအမျိုးသမီးတွင် ကိုယ်ဝန်ရှိလာသည်။ ကိုးလလွယ်

ဆယ်လွှားအချိန်တန်သော် သူမသည် မီးမဖွားနိုင်ဘဲ ဝေဒနာကို အပြင်းအထန်ခံစားနေရတော့သည်။ ယောက်ျား ဖြစ်သူနှင့် မိဘများက မည်သို့ပင် အစွမ်းကုန် ပြုစုစောင့်ရှောက်ခဲ့သော်လည်း သူမ သေဆုံးခဲ့ချေပြီ။

သူမသည် သေဆုံးခဲ့သော် သံသာရမောစက မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ အယူအစွဲကြောင့် အပါယ်လေးဘုံဖြစ်သော ပြိတ္တာဘဝသို့ ရောက်ခဲ့တော့သည်။

အတိတ်က ပြုခဲ့သော သံသာရမောစက မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ အကုသိုလ်ကံကြောင့် ပြိတ္တာဘဝတွင် နေစရာမရှိ၊ စားစရာမရှိ၊ ဝတ်စရာ မရှိ၊ အလွန်ဆင်းရဲကာ ဆာလောင်မွတ်သိပ်နေရသည်။ သူမသည် လူ့ဘဝက သံသာရမောစက အကုသိုလ်ကံကြောင့် ယခု ပြိတ္တာဘဝတွင် ရောက်နေ၏။ ဒီတော့ သူမသည် အရှင်သာရိပုတ္တရာ မထေရ်မြတ်ကြီးကို သတိရလာခဲ့သည်။ မိမိ၏ အမှားကို မိမိမြင်လာခဲ့သည်။

နောက်တစ်နေ့ နံနက်လင်းသည်နှင့် အရှင်သာရိပုတ္တရာ သီတင်းသုံးရာ အရုဓတိကျောင်းပတ်ဝန်းကျင်သို့ ရောက်လာကာ မထင်မရှားအသွင်ဖြင့် ကိုယ်ထင်ပြလေသည်။ ထိုပြိတ္တာမကို မထေရ်မြတ်ကြီးက မြင်သော် သင့်တင့်လျောက်ပတ်သည့်နေရာတွင် နေစေသည်။

“အသင်သည်...အတိတ်မရှိ အဆင်းမရှိ ဝဋ်ဒုက္ခကြီးမားလှပါတကား။ အသင် ဘယ်သူနည်း။”

“အရှင်ဘုရား... တပည့်တော်မသည် လူ့ဘဝက ဘုရားကို ဘုရားမှန်းမသိ၊ တရားကို တရားမှန်းမသိ၊ သံဃာကို သံဃာမှန်း မသိ၊ မကိုးကွယ်သော သံသာရမောစက မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိအယူအစွဲကြောင့် ယခုဘဝတွင် ပြိတ္တာဘဝသို့ ရောက်နေပါတယ်။ ကယ်တော်မူပါ ဘုရား။”

ဟု လျှောက်လေသည်။

အရှင်သာရိပုတ္တရာသည် ပြိတ္တာမ၏ အပြစ်အပျက်စုံကို သိသော်...

“အသင်...အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ငါ့ထံသို့ ရောက်လာရသနည်း”

ဟု မေးရာ...

“အရှင်ဘုရား...အတိတ်ဘဝအဆက်ဆက်က ပြုလုပ်ခဲ့သော အကုသိုလ်ကံအကျိုးဆိုးတို့ ပျောက်ကွယ်၍ တပည့်တော်မသည် ဤပြိတ္တာဘဝမှ ကျွတ်လွတ်ရန် လှူဖွယ်အရာစုလှူဒါန်းပေးကာ တပည့်တော်မအား အမျှအတန်းပေးသော် ယခုကြုံတွေ့နေရတဲ့ ဝဋ်ဒုက္ခက လွတ်မြောက်အောင် ကယ်တင် စောင့်မတော်မူပါ ဘုရား။”

ရှင်သာရိပုတ္တရာက ဤပြိတ္တာမကို ငါ ကယ်တင်စောင့်မမူသာ ပြိတ္တာဘဝက ကျွတ်လွတ်မည်ဟု သနားကြင်နာစိတ်ဖြင့်...

“ကောင်းပြီ ငါ သင့်ဆန္ဒပြည့်ဝအောင် အခုပင် ကူညီစောင့်မပေးမယ်”

ဟု ဆိုကာ သင်္ကန်းရုံပြီး ကုဋ္ဌကဝတီရွာသို့ ဆွမ်းခံကြွတော်မူလေသည်။

ထို့နောက် အရှင်မြတ်သည် ရွာထဲမှ ဆွမ်းခံရရှိသော ဆွမ်းဖြင့် သံဃာတော်များကို မိမိစံကျောင်းသို့ ပင့်ဆောင်ပြီး ဆွမ်းကျွေးကာ ပြိတ္တာမကို ရည်စူး၍ အမျှအတန်းပေးစေခဲ့လေသည်။

သံဃာတော်တို့ အမျှဝေသံ ဆုံးသည်နှင့် ပြိတ္တာမသည် မိမိလက်ရှိ ဆင်းရဲဒုက္ခအတိတ်ဖြစ်နေသော ပြိတ္တာဘဝမှ ကျွတ်လွတ်ကာ နတ်ဗိမာန်တွင် အခြွေအရံများဖြင့် နတ်သမီးဘဝသို့ ရောက်ရှိသွားသည်။ အရှင်သာရိပုတ္တရာမြတ်ကြီး၏ ကျေးဇူးကြောင့်သာ မိမိသည် နတ်စည်းစိမ်ကို ခံစားနေရ၏။ ထို့ကြောင့် အရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်မြတ်ကြီးအား ကျေးဇူးဆပ် ကန်တော့ရန် စံကျောင်းအနီးသို့ ချဉ်းကပ်လာလေသည်။

အရှင်မြတ်က မြင်သော် “အသင် ဘယ်သူနည်း” ဟု မေး၏။

ပြိတ္တာဘဝက အရှင်၏ ကျေးဇူးတော်ကြောင့် နတ်သမီးဘဝသို့ ရောက်ရှိသွားကြောင်း လျှောက်ထားပြီး “အရှင်မြတ်သည် တပည့်တော်မ၏ ကျေးဇူးတော်ရှင် ဆရာသခင် ဖြစ်တော်မူသောကြောင့် သဒ္ဓါကြည်ညိုစိတ်ဖြင့် လာရောက်ရှိခိုးပူဇော်ခြင်းဖြစ်ပါတယ် ဘုရား။”

“သာဓု...သာဓု...သာဓု”

ဟု ရှင်သာရိပုတ္တရာအရှင်မြတ်မှ သာဓုသုံးကြိမ်ခေါ်ဆိုလိုက်သော် နတ်သမီးလည်း ပျောက်ကွယ်သွားလေသည်။

ရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်မြတ်ကြီးထံ လာရောက်ဖူးမြော်နေသော တရားနာ ပရိသတ်တို့လည်း သံသာရမောစက မိစ္ဆာအယူ၏ အပြစ်ကံကို မြင်ကြားရသော် သံဝေဂ တရားအသီးသီးရကာ “ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ၊ ဓမ္မံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ၊ သံဃာ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ” ဟု ရတု၊ မြတ်သုံးပါးအား ရှိခိုးသံသည် ကျောင်းပရဝဏ်အတွင်း လျှံစွက်သွားတော့သည်။

ပေါ်လွင်ဦး (ရေး)

ဧတဒဂ်ငါးတန် ဘွဲ့ထူးခံ

မောင်သာမန် (ဇီးကျန်း)

ဗုဒ္ဓဘုရားရှင်သည် လူနတ်သတ္တဝါတို့အား ဝါတော် (၂၀) ရောက်သည့်တိုင် ကယ်ချွတ်နေရသော်လည်း ဘုရားရှင်ထံပါးတွင် အနီးကပ် ပြုစု၍ အလုပ်အကျွေးပြုသည့် သတ္တဝါများ ရဟန်းသံဃာများ အမြဲတစေ မရှိခဲ့ပေ။ ဘုရားရှင်အပါးတွင် တစ်ခါတစ်ရံ “နာဂသမလထေရ်” လုပ်ကျွေးသည်လည်း ရှိ၏။ ရံဖန်ရံခါတွင်လည်း ဘုရားရှင်နားတွင် “နာဂီတထေရ်” မှ ဝေယျာဝစ္စလုပ်နေသည်ကို တွေ့ရတတ်

၏။ တချို့ရက်များတွင်မူ “ညဉ့်ခါနီးထေရ်” ရှိနေတတ်၏။ ရံဖန်တွင် “သုနက္ခတ္တရဟန်း” က အလုပ်အကျွေးပြုနေတတ်သကဲ့သို့၊ တချို့သောအခါများတွင် “စုန္ဒသာမဏေ” တစ်ပါး ဘုရားရှင်နားတွင် တွေ့ရပေ၏။ တစ်ရက်တွင် ဘုရားရှင်ထံ ပါး၌ စုန္ဒထေရ်၊ တစ်ကြိမ်တွင် သာဂတထေရ်၊ ရံခါတွင် မေဃိယထေရ်တို့သည် အမြဲတစေမဟုတ်သည့်တိုင် ရှိနေတတ်၏။ ထိုမထေရ်သာမဏေများ လစ်လပ်သွားသောနောက်

များ၌သာ ညီတော်ဖြစ်သည့် ရှင်အာနန္ဒာတစ်ပါးမှ ဘုရားရှင်၏ ဝေယျာဝစ္စများကို လုပ်ကိုင်၍ အလုပ်အကျွေးပြုရပေသည်။

ထိုသို့ဖြစ်ခြင်း၏ အကြောင်းတစ်ရပ်မှာ ဗုဒ္ဓဘုရားရှင်သည် သူ၏ထံပါး၌ တပည့်သား ရဟန်းများ အမြဲတမ်း မထားရှိခြင်းမှာ တပည့်သား ရဟန်းသံဃာတို့၏ နိဗ္ဗာန်လမ်းအတွက် အဟန့်အတားမဖြစ်စေလိုသည့်အကြောင်း တရားပင် ဖြစ်ပေသည်။

ယခုအခါတွင် ဗုဒ္ဓဘုရားရှင်သည် အသက်အရွယ်ကြီးရင့်လာသည်နှင့်အမျှ အထံပါးတွင် အလုပ်အကျွေးပြုနိုင်မည့် တပည့်သား ရဟန်းတစ်ပါးလိုက်လာပါ၏။ အထံပါး၌ အမြဲတစေ ဝဋ်ကြီးဝဋ်ငယ်တို့ဖြင့် အလုပ်အကျွေးပြုနိုင်သည့် တပည့်သား ရဟန်းတစ်ပါးသည် ဘုရားရှင်အတွက် အမုန်တကယ်ပင် လိုအပ်နေပါ၏။ ဘုရားရှင်ထံပါး၌ မထေရ်သာမဏေ တစ်ပါးပါးရှိနေသည်မှန်သော်လည်း ထိုမထေရ်သာမဏအချို့သည် ပြုဖူးသည့် ရှေ့ကံတွင် စံစား ခံစားရန် ဘုရားရှင်ထံမှ ဖယ်ခွာသွားရသည်များ ရှိပါသည်။ ဘုရားရှင်မှ သိလျက်နှင့် ဟန်တားမှုများ ရှိသော်လည်း ထိုမထေရ်တို့မှာ သူ့အကြောင်းနှင့်သူ သွားကြသည်ချည်းပင်။

မကြာမီသော ကာလတွင် ထိုအဖြစ်ကို ဘုရားရှင်ကိုယ်တိုင်တွေ့ကြုံခဲ့ရ၏။ ဘုရားရှင် ဒေသစာရီကြွချီတော်မူသည့်နောက်သို့ နာဂသမာလထေရ်သည် ဘုရားရှင်၏ အလုပ်အကျွေးအဖြစ် ပါလာခဲ့ပေသည်။ လမ်းခရီးတစ်ခုတွင် လမ်းနှစ်ခွရီနေသည်ကို တွေ့စဉ်အခိုက် ဘုရားရှင်သည် လက်ယာလမ်းမှ ကြွမြန်းလိုပါ၏။ သို့သော် ရှင်နာဂသမာလထေရ်သည် လက်ဝဲလမ်းမှ သွားလိုသောဆန္ဒဖြစ်ပေါ်လျက် ဘုရားရှင်ထံ လက်ဝဲလမ်းမှ သွားလိုကြောင်း လျှောက်ထား၏။

“အရှင်မြတ်စွာဘုရား... ဤလမ်းကို တပည့်တော် သွားလိုလှပါသည်”

ဘုရားရှင်သည် ရှင်နာဂသမာလထေရ်၏ ကံကို သိတော်မူသဖြင့် လက်ဝဲလမ်းမှ မသွားရန် တားမြစ်ပါ၏။

“ငါ့ရှင်... ဤလမ်းကိုဖြင့် မသွားသင့်”

မြတ်စွာဘုရားရှင်၏ တားမြစ်ချက်ကို အလေးအနက် မထားနိုင်သော ရှင်နာဂသမာလထေရ်သည် မိမိသွားလိုသော လက်ဝဲလမ်းသို့ သွားရောက်ရန် ဘုရားရှင်၏ ပရိက္ခရာအား မြေတွင် ချထားခဲ့ရန် ကြိုးစား၏။ ဘုရားရှင်သည် ပရိက္ခရာအား မြေတွင်ချရန် ကြံရွယ်နေသည့် ရှင်နာဂသမာလအား-

“ပရိက္ခရာကို ငါ့ထံသို့ ဆောင်ခဲ့”

ဟု ဆိုမိန့်၍ ဘုရားရှင်သည် ပရိက္ခရာအား ကိုယ်တော်တိုင်ဆောင်၍ ခရီးဆက်လက်ကြွချီခဲ့ရ၏။ နာဂသမာလထေရ်သည် လက်ဝဲလမ်းခရီးမှ ထွက်ခွာစဉ် လမ်းခရီးကြား၌ ခိုးသူ ဆိုးသူတို့နှင့်တွေ့၍ သပိတ်သင်္ကန်းများ လုယူခံရသည်သာ မက၊ ထိုအရှင်သည်လည်း ခိုးသူတို့၏ ရိုက်နှက်ပုတ်ခတ်ခြင်းကို အလူးအလဲခံလိုက်ရ၏။ ကွဲပြား၍ သွေးယိုစီးသောဒဏ်ရာတို့ဖြင့် ထိုနာဂသမာလထေရ်သည်...

“ဘုရားရှင်ကို မထောက်ညှာ၍ ငါ ယခု ကိုးကွယ်ရာမဲ့ ဖြစ်ချေပြီ”

ဟု မြည်တမ်းလျက် ဘုရားရှင် ကြွမြန်းရာနောက်သို့ လိုက်လေ၏။ ဘုရားရှင်ထံပါးရောက်သော် ဘုရားရှင်မှ...

“သင်... တယ်သို့ဖြစ်လာသနည်း”

ဟု မေးတော်မူ၍ ထိုမထေရ်မှ ခိုးဆိုးသူတို့၏ ရိုက်နှက်လုယက်ခြင်းကို ခံရကြောင်း လျှောက်တင်ခဲ့၏။ ဘုရားရှင်မှလည်း...

“ငါ့ရှင် နာဂသမာလ... ရှေးက ပြုသော ဝဋ်ရိုမှု မရှောင်လွှဲသာ ခံရမြဲ ဓမ္မတာဖြစ်ချေသည်။ ဝေနေယျတို့အား မေတ္တာကိုသာ ပွားများလော့”

ဟု မိန့်တော်မူပေသည်။

နောက်တစ်ဖန် ဘုရားရှင်ထံပါး၌ မေဃီယထေရ် လုပ်ကျွေးစဉ်တွင်လည်း ထိုနည်းနှင့်ပင် ဖြစ်၏။ မြတ်စွာဘုရားရှင်နှင့်တကွ မေဃီယထေရ်သည် ပါဏိနဝံသ မိဂဓါဝန်တော ဇန္တုမည်သော ရွာသို့ ဒေသစာရီကြွချီ၏။ ထိုရွာ၌ ဆွမ်းခံပြီး၍ ပြန်လာသော် မေဃီယထေရ်သည် ကံဖြစ်နား၌ ရှိသော တင့်မောဖွယ် သရက်တောကို မြင်တွေ့ပြီးနောက်-

“အရှင်ဘုရား... အကျွန်ုပ်ကား ဤသရက်တောမှ နေ၍ ရဟန်းတရားကို အားထုတ်လိုပါသည်။ အရှင်ဘုရား၏ သပိတ်သင်္ကန်းကို ယူတော်မူပါ”

ဟု လျှောက်၏။ ဘုရားရှင်သည် သုံးကြိမ်တိုင်အောင် ပင် တားမြစ်ခဲ့သော်လည်း ထိုမထေရ်သည်လည်း မဆုတ်မနစ်ဘဲ ယုတ်သောအကြံဖြင့် ချန်ရစ်လျက် သရက်ဥယျာဉ်ထဲသို့ဝင်၍ ကျွန်ရစ်ခဲ့ပေ၏။

ထိုထိုသောအကြောင်းများကြောင့် ဗုဒ္ဓဘုရားရှင်၏ထံပါး၌ အမြဲတစေ အလုပ်အကျွေးပြုနိုင်မည့် ရဟန်းတစ်ပါး လိုအပ်လျက်ရှိပါ၏။ ယင်းကြောင့် သာဝတ္ထိပြည်နောက်သို့

အခါတွင် သံဃာတော်များကို စည်းဝေးစေ၍ မိန့်တော်မူရတော့၏။ ဘုရားရှင်မှ...

“ချစ်သား ရဟန်းတို့... ယခုအခါ ငါဘုရားသည် အသက်အရွယ်လည်း ကြီးရင့်ပြီ။ အမြဲလုပ်ကျွေးသော ရဟန်းနိမ္မိ သင့်တော်မည်။ ငါ၏ သာသနာဝယ် သဒ္ဓါပဗ္ဗဇိတဟု ဝန်ခံလျက် မကျိုးမနွံသော ရဟန်းလည်း ရှိချေသည်။ အချို့ ရဟန်းလည်း ငါနှင့်အတူ သွားအံ့ဟုလျက် အယူပြား၍ ဆန့်တစ်ပါးသွားလိုသောအခါ ငါဘုရား၏ ပရိက္ခရာကို မြေမှထား၍ သွားတိ၏။ တချို့လည်း ဂရုမမူ မယူငင်ဘဲ သွေလွဲ ထုန်သည်။ တချို့ကလည်း ငါဘုရားကို ထောက်ထားမညာ ထိုရာ ဝင်နေကြကုန်သည်။ အသိန်းအသန်းမျှသော တပည့် သံဃာရှိပါလျက် သင်္ကန်း သပိတ် ပရိက္ခရာကို ငါ့ကိုယ်တိုင် ထွယ်ရချေလျှင် သင်တို့အပေါ် သူတော်ကောင်းတို့ ကဲ့ရဲ့ ခွယ်ဖြစ်ချေမည်။ ထို့ကြောင့် အမြဲလုပ်ကျွေးသောသူကို ငါလို သည်”

ဟု မိန့်တော်မူခဲ့၏။
ဘုရားရှင်၏ အမိန့်တော်ကို ကြားလျှင် တပည့် သာဝကတို့သည် ဓမ္မသံတေအလွန်ဖြစ်၍ ကြက်သီးတပြိုက် ပြိုက်ရှိကြကုန်လေသည်။ ထိုအခိုက် လက်ဝဲရံ ရှင်သာရိ ပုတ္တရာသည် နေရာမှထ၍ ငါးဝသော ရှိခိုးခြင်းဖြင့် ရှိခိုးပြီးသော် ဘုရားရှင်အား လျှောက်ထားပါ၏။

“ဘုန်းတော်အလွန်ကြီးမြတ်တော်မူသော အရှင်ဘုရား၊ တပည့်တော်သည် အရှင်ဘုရားကဲ့သို့သော ပုရိသုတ္တမ အနုတ္တရ ပုဂ္ဂိုလ်အား လုပ်ကျွေးလိုသောကြောင့် ကမ္ဘာတစ်သိန်းအလိုရှိသော အသင်္ချေကာလပတ်လုံး ပါရမီကို ဖြည့်ခဲ့ပါသည်။ ကိုယ်တော်မြတ်၏ ကျေးဇူးတော်ကို ခံ၍ နိဗ္ဗာန်သို့ မျက်မှောက်ပြုရပါ၏။ အရှင်မြတ်၏ သာသနာဝယ် အကျွန်ုပ်ကဲ့သို့ ပညာကြီးသောသူ၊ အရာကြီးသောသူ မရှိ။ အကျွန်ုပ်ကဲ့သို့သော တပည့်သာလျှင် မြတ်စွာဘုရားအား ထုပ်ကျွေးထိုက်ပါ၏။ ထို့ကြောင့် အကျွန်ုပ်လုပ်ကျွေးပါအံ့”

ဘုရားရှင်မှလည်း ...
“ချစ်သား သာရိပုတ္တရာ... သင်သည် အကြင်အရ အကြင်နေရာ၌ နေ၏။ ထိုနေရာ၊ ထိုအရပ်သည် လေးပြာသော ပရိသတ်တို့ဖြင့် စည်ကား၏။ သင်၏ ဆုံးမ ဩဝါဒသည် ငါဘုရား ဆုံးမဩဝါဒနှင့် တူ၏။ သင်ဟောကြားသော စရာသည် ငါဘုရားဟောကြားသည်နှင့် တူ၏။ ထို့ကြောင့် သင်သို့သော အဂ္ဂသာဝကသည် ငါဘုရားအား လုပ်ကျွေး နှစ်သက်စွာမရှိပြီ”

ဟု မိန့်တော်မူပေသည်။
ထို့နောက် လက်ယာရံ အရှင်မောဂ္ဂလာန် လျှောက်ထားပြန်လျှင်လည်း ထိုနည်းအတိုင်း ပယ်ချတော်မူ၏။ ထိုအပြင် အနုရုဒ္ဓိ၊ ဥပါလိ၊ ဘဒ္ဒိယ စသည့် အသိသိ မဟာသာဝကတို့သည် လုပ်ကျွေးပါမည့်အကြောင်းကို အသီးသီး လျှောက်ထားကြကုန်၏။ ဘုရားသခင်သည်လည်း အခွင့်မပေးဘဲ ပယ်တော်မူသည်သာပင်။ ထိုသို့ အလုပ်အကျွေး ရွေးချယ်ရာတွင် ဘုရားရှင်၏ ဖွားဖက်တော်လည်း ဖြစ်၊ ညီတော်လည်းဖြစ်သည့် ဘုရားရှင်၏ ဘထွေးတော် အမိတော ဒနဿာကီဝင်မှ ဖွားမြောက်သော ရှင်အာနန္ဒာသည် ခွင့်တောင်းခြင်းမရှိ တိတ်ဆိတ်စွာ နေပေ၏။ ရဟန်းသံဃာတော် အချို့မှ ရှင်အာနန္ဒာအား...

“ငါ့ရှင် အာနန္ဒာ... သင် ဘယ်အတွက်ကြောင့် ငြိမ်သက်နေပါသည်။ ဘုရားရှင်ထံ လုပ်ကျွေးခြင်းက ခွင့်တောင်းသင့်သည်”

ဟု တိုက်တွန်းကြ၏။ ရှင်အာနန္ဒာမှလည်း ရဟန်းတို့အား...

“ငါ့ရှင်တို့... တောင်း၍ရသော အရာမည်သည်ကား သူရင်းကားခက်သို့ပင်ဖြစ်သည်။ ဘုရားသခင်သည် ကျွန်ုပ်ကို မမြင်သကဲ့သို့ ရှိနေ၏။ အကယ်၍ ကျွန်ုပ်ကို နှစ်သက်ပါက ချစ်သား အာနန္ဒာ အခုပင် ငါဘုရားအား လုပ်ကျွေးလော့”

ဟု မိန့်မည်မှာ ကေနပ်ပင်ဖြစ်၏။
ရှင်အာနန္ဒာ၏ စကားကြောင့် ဘုရားရှင်သည် ပြီးတော်မူပေ၏။ ထို့ကြောင့်ပင်...

“ချစ်သား ရဟန်းတို့... အာနန္ဒာသည် ငါဘုရားကိုလည်း အလွန်ချစ်ခင်၏။ သူတစ်ပါးတို့ထက်လည်း အားထုတ်ခြင်း ဝီရိယလုံ့လနှင့် ပြည့်စုံ၏။ ငါဘုရား၏ လိုအပ်ချက်ကို အာနန္ဒာသည် ကောင်းစွာသိ၍ ငါဘုရားအား လုပ်ကျွေးလတ္တံ့”

ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ထိုအမိန့်သံကို ကြားသော ရဟန်းတို့သည် ရှင်အာနန္ဒာအား...

“ငါ့ရှင်အာနန္ဒာ... မြန်စွာထလော့၊ ဘုရားရှင်ထံပါး၌ အလုပ်အကျွေးအရာကို တောင်းပန်ပါလော့”

ဟု ဆိုကုန်ပေ၏။ ထိုအခါ ရှင်အာနန္ဒာသည် နေရာမှ ထ၍ ပဉ္စပတ်ဝိတတို့ဖြင့် ရှိခိုးပြီးသော ဤသို့လျှောက်၏။

“ရွှေဘုန်းတော်ရှင် ရှင်မြတ်ဘုရား၊ အကျွန်ုပ်အား လေးပါးသောဆုကို ပယ်၍ လေးသွယ်သောဆုကို ပေးသနားတော်မူပါက ဘုရားရှင်အား လုပ်ကျွေးပါအံ့”

ဟု လျှောက်လာ၏။ ထိုအခါ ဘုရားရှင်မှ ရှင်အာနန္ဒာ

အား...

“သင်ပယ်သောဆုသည် အဘယ်နည်း”

ဟု မေးတော်မူ၏။ ရှင်အာနန္ဒာမှ ဤသို့လျှောက်၏။

“တပည့်တော် ပယ်သောဆုမှာ ကိုယ်တော်မြတ်သည် ရအပ်သော၊ မွန်မြတ်သော ဆွမ်း၊ ကွမ်းပစ္စည်းဖြင့် တပည့်တော်အား မချီးမြှောက်ခြင်းတစ်ပါး၊ မွန်မြတ်သော သင်္ကန်းပစ္စည်းများဖြင့် မချီးမြှောက်ခြင်းလည်း တစ်ပါး၊ ကိုယ်တော်မြတ် ကိုနိုးဝံသော ဂန္ဓကဋီတိုက်သိုဝင်၍ မအိပ်ရခြင်းလည်း တစ်ပါး၊ ဆွမ်းဖိတ်သော ဓါယကာတို့အိပ်သို့ အမြဲခေါ်၍ ကြွတော်မူခြင်းလည်း တစ်ပါး...စသည် ဤလေးပါးသောဆုကို ပယ်လိုသည်”

ဟု လျှောက်ထားပါသည်။

ဘုရားရှင်မှ ရှင်အာနန္ဒာအား...

“အဘယ်အပြစ်ကို မြင်၍ သင် ပယ်လိုသနည်း”

ဟု မေးတော်မူ၏။ ရှင်အာနန္ဒာမှ...

“အရှင်ဘုရား... များစွာသော ရှင်လူ ရဟန်းတို့သည် ဗြူခြင်းများ၍ သူတစ်ပါး၏ ကျေးဇူးကို ဆိုတတ်ကြပါ၏။ ရှင်အာနန္ဒာအား ဘုရားချီးမြှောက်တော်မူသော ဆွမ်းသင်္ကန်းကို ရသောကြောင့်သာ လည်းကောင်း၊ ဘုရားနှင့် အတူတကွ တစ်ခန်း တစ်နေရာတည်း အိပ်ရသောကြောင့်သာ လည်းကောင်း၊ ဓါယကာတို့ ပင့်ဖိတ်ရာသို့ အတူမကွာပါရသောကြောင့်သာ လည်းကောင်း၊ လုပ်ကျွေးပြုစုရသည်။ ငါတို့ကို ထိုသို့ မချီးမြှောက်၍ လုပ်ကျွေးဖွယ်မရှိ”

ဟု ဆိုတော်မူ၏။ ထို့ကြောင့် ဤဆုလေးပါးကို အကျွန်ုပ် ပယ်လိုပါသည်ဟု လျှောက်ထား၏။

ဘုရားရှင်မှ...

“ယူလိုသော ဆုလေးပါးကား အဘယ်နည်း”

ဟု မေးတော်မူပြန်လျှင် ရှင်အာနန္ဒာမှ...

“အရှင်ဘုရား... တပည့်တော် လက်ခံ၍ ဖိတ်မန်အပ်သောဆွမ်းကို ခံတော်မူပါသော် လည်းကောင်း၊ အနီးအဝေး ဗြူကျေးရွာတို့မှ ရောက်လာကုန်လတ်သော ပရိသတ်လေးပါးသည် ဘုရားသခင်ကို ဖူးမြင်လို၍ တပည့်တော်ကို ကပ်သဖြင့် တပည့်တော် လျှောက်ထားပါက ဖူးမြင်ခွင့်ရပါသော် လည်းကောင်း၊ တပည့်တော်သည် အကြင်အခါ၌ တစ်စုံတစ်ခုသောတရား၌ ယုဒားခြင်းရှိသဖြင့် ဘုရားရှင်ထံ ဆည်းကပ်၍ မေးလျှောက်ခြင်းမှာ အလိုရှိ၏။ ထိုအခါ ဆည်းကပ်ရပါသော် လည်းကောင်း၊ ကွယ်ရာ အခြားတစ်ပါးဒေသ၌ ဟောတော်မူသမျှသော တရားစကားကို တပည့်တော်အား

ပြန်၍ ဟောကြားတော်မူပါသော် လည်းကောင်း၊ တပည့်တော်လုပ်ကျွေးပါအံ့။ ဤလေးပါးဆုကို ရလိုပါသည်”

ဟု လျှောက်၏။ ထိုအခါ ဘုရားရှင်မှ...

“အဘယ်သို့သော အကျိုးထူးမြတ်ကို မြင်၍ လေးအင်သောဆုကို ရလိုသနည်း”

ဟု မေးတော်မူရာ ရှင်အာနန္ဒာမှလည်း...

“အရှင်ဘုရား... သဒ္ဓါပဿနာရှိသော အမျိုးသားတို့သည် ဘုရားရှင်ကို ပင်ရန် အခွင့်မရသည့်အခါ တပည့်တော်ထံလာ၍ ရှင်အာနန္ဒာ... ဘုရားရှင်နှင့်တကွ နက်ပြန်ကျွန်ုပ်တို့အိပ်သို့ ကြွ၍ ဆွမ်း၊ သင်္ကန်းအလှူကို ခံယူတော်မူပါဟု လျှောက်လာအံ့။ ထိုအခါ တပည့်တော် တောင်းပန်၍ အခွင့်မရသော် လူအပေါင်းမှ ရှင်အာနန္ဒာသည် ဘုရားရှင်အား အလွန်လုပ်ကျွေးသေလျက် ဤမျှသောအခွင့်ကိုမျှ ဘုရား မစတော်မမူပါ။ ဝဋ်တုံရှိ၍သာ ပြုရရှာသည်ဟု ဆိုပါလတ္တံ့။ သည်သို့သာမက ခက်ခဲသောအရာ၌ သင်္ကာရနဂို၍ ထိုသံသယကို ကင်းစိမ့်သောရာ အထံတော်သို့ ကပ်လိုသော ခဏ၌ ကပ်ခွင့်မရသော် လည်းကောင်း၊ တစ်ပါးသော သတ္တဝါတို့အား ဟောကြားခဲ့သော တရားကို တပည့်တော်အား ပြန်၍ ဟောကြားတော်မမူသည်ဖြစ်အံ့။ ကိုယ်တော်မြတ် ကွယ်ရာ၌ တပည့်တော်ထံသို့လာ၍ ရှင်အာနန္ဒာ ဤဒေသနာကား သုတ်လော၊ ဝိနည်းလော၊ အဘိဓမ္မာလော၊ ဘယ်အရပ်၊ ဘယ်ဇာတ်၊ ဘယ်တရားကို ဟောကြားသနည်း စသည်ဖြင့် မေးလျှောက်သောကာလ မပြေဆိုနိုင်ဖြစ်ပါလိမ့်မည်။ ယင်းအခါများတွင် ရှင်အာနန္ဒာသည် ဘုရားရှင်သွားလေရာ ပါသော အရိပ်ကဲ့သို့ ဖဝါးခြေထပ် ထက်ကြပ်ပါသူဖြစ်လျက် ဘုရားဒေသနာကို ရိုသေစွာ မမှတ်ဘိ။ သိသင့်လျက် မသိရှာဟု သူတစ်ထူးတို့ ကဲ့ရဲ့လေမည်ဖြစ်ခြင်းကြောင့် ဤဆုလေးပါးကို တပည့်တော် ရလိုပါသည်”

ဟု လျှောက်၏။ ဘုရားရှင်သည် ပြီးတော်မူ၍...

“သင်အလိုရှိတိုင်းပင် ငါပေးတော်မူမည်”

ဟု ဆုပေး၏။ သို့ဖြင့် ရှင်အာနန္ဒာအား အလုပ်အကျွေးအရာ၌ ဌာနန္တဖြင့် ထားတော်မူ၏။ ရှင်အာနန္ဒာသည် လည်း မျှော်လင့်တောင့်တခဲရသော ကမ္ဘာတစ်သိန်းကာလ ပတ်လုံး ဖြည့်ခဲ့ရသော ပါရမီအကျိုးသည် ဘုရားရှင်လက်ထက်တော်၌ ထင်ဟပ်လျက်ရှိနေပေတော့သည်။

ရှင်အာနန္ဒာသည် ဘုရားရှင်ထံတော်ပါး၌ ဥပဋ္ဌာနအရာ

ဒီသေသကို ရသည့်မှစ၍ နေ့ညမပြတ် အလုပ်အကျွေးပြု
ထေတော့၏။ နံနက်ချိန်များတွင် ဘုရားရှင် ထတော်မမူမီ
ရှင်အာနန္ဒာသည် ထ၍ ဂန္ဓကုဋိထဲတွင် ဘုရားရှင်နေရာကို
စင်ကြယ်စွာ တံမြက်လှည်းပါ၏။

အထူး အလတ်၊ အပါးအားဖြင့် သုံးပါးသော ဒန်ပူကို
ထည်းကောင်း၊ ရေအေး၊ ရေကျက် စသည့် နှစ်ပါးသော
မျက်နှာသစ်တော်ရေကို လှည်းကောင်း၊ အဆင်သင့် တည်
ထား၍ သူကိုယ်တိုင်ကမူ မျက်နှာသုတ်ပစ်ဖြင့် စောင့်နေလင့်
သည်။

မျက်နှာသစ်ပြီးသည်နှင့် ဘုရားရှင် စံပယ်တော်မူလာ
သော် ဘုရားရှင်၏ ခြေထောက်အား ကောင်းမွန်စွာ သန်ရှင်း
ခြေသုတ်ပေးပါ၏။ ဘုရားရှင် စင်ကြယ်နေစဉ် ရှင်အာနန္ဒာ
သည် မိမိ၏ နေရာသို့လာ၍ ယာဂကို ချက်ပြုတ်၏။ ယာဂ
စီရင်ပြီးသည့်နောက် ဘုရားရှင်အား ကပ်၏။

ဆွမ်းခံကြွတော်မူသည့်အခါတွင်လည်း ရွာဝတ် သင်း
ပိုင်ပေးခြင်း၊ ကျောင်းဝတ် သင်းပိုင်ကို ခေါက်၍ထားခြင်း၊
နေရာတော်ကို သပ်ရပ်စွာ သိမ်းဆည်းခြင်း စသည့် ပြုဖွယ်
ထိရမှုများ ပြုလုပ်ပြီးပါက ဘုရားရှင် ဆွမ်းခံကြွရာနောက်သို့
သပိတ်တော်ကို လွယ်လျက်လိုက်၏။

ဆွမ်းခံမှ ပြန်ရောက်သည်နှင့် နေရာထိုင်ခင်းပြုပြင်ခြင်း၊
သင်္ကန်းကို လှမ်းယူခြင်း၊ ဘုရားရှင်အား ယပ်လေခတ်ပေး
ခြင်း၊ ဆွမ်း၊ အဖျော်တို့ကို စီစဉ်၍ ကပ်ခြင်း၊ ပစ္စာပတ္တတိုင်
ထူ၍ ဘုရားရှင် အစဉ်ကျိန်းတော်မူပြန်သော ညောင်စောင်း
အပ်တို့ကို ခွာခြင်း၊ တင့်တယ်စွာ ခင်းခြင်းများ ပြုလုပ်၏။

ဘုရားရှင် လျောင်းတော်မူသော် ယပ်လေခတ်ခြင်း၊
ခြေထောက်နှယ်ပြုခြင်း စသည် ပရိကံကို ဆောင်၏။ ဘုရား
ရှင် ဂန္ဓကုဋိမှ ထတော်မူ၏။ ချီးတော်ရေ၊ သုံးတော်ရေ၊
သောက်တော်ရေများအား ခပ်ခြင်း၊ တည်ထားခြင်း၊ နေရာ
ဆင်ကျင်းခြင်း၊ တရားဟောပလ္လင်တည်ခြင်း၊ သံဃာတော်
များ ဆီးဆေးသည့်နေရာတွင် လှဲကျင်းခြင်း၊ သုတ်သင်ခြင်း၊
သန့်ရှင်းခြင်းများ ဆောင်ရွက်၏။

ဒေသစာရိတ္တချီရာမှ ပြန်လာသည်ရှိသော် ခြေဆေး
ဆေးရန်၊ သုံးဆောင်တော်မူရန်၊ ချီးတော်မူရန် ရေပူ ရေချမ်း
စီစဉ်ကောင်း၊ ခြေသုတ်ပုဆိုး၊ ဖြေပွတ်၊ ဒီးခြင်း၊ ရေသနပ်
သင်္ကန်းတို့အား ဆောင်ရွက်ထားရှိ၍ ရေသပ္ပာယ်တော်မူလျှင်
အထွန်းခြင်းဟူသော ပရိကံကိုလည်း ပြုပေ၏။

ညဉ့်ခင်းသည့်အချိန်များတွင် ဆီမီးထွန်းညှိခြင်း၊ လျောင်း
ဆေးရန် ထုသောအရံ၊ ပါးသောအရံတို့ဖြင့် လွှမ်းခြင်း။

ခြေလက်ဆုပ်နှယ်ခြင်း၊ ယပ်လေခတ်ခြင်း စသည်တို့ကို ဖြည့်
ဆည်းပေး၏။

ရှင်အာနန္ဒာ၏ နေ့ညမပြတ်သော အလုပ်အကျွေးပြု
ခြင်းများကြောင့် ဘုရားရှင်နှင့်တကွ သံဃာ ရဟန်းများ
လေတဝန်ကျောင်းတော်သို့ ရောက်၍ သာဝက သန္တိပါတာကို
ပြုသောအခါတွင် မြတ်စွာဘုရားရှင်သည် ရှင်အာနန္ဒာအား
များစွာသော အတ္ထုပ္ပတ္တိတို့ဖြင့် ချီးမွမ်းတော်မူ၍ ဓမ္မဘဏ္ဍာ
ဂါရိကအရာ၌ ထားတော်မူ၏။ ထိုမျှသာမက ပါရမီခန်းပျို့
တွင် ပါရှိလေသော “ငါးခါတေဒဂ်၊ မိမိမြှောက်သံတော်၊ ကောင်း
ချီးခေါ်သည်၊ ရှင်ကျော်မထေရ်၊ ညီတော်သည်လျှင်” ဟု ဖွဲ့ဆို
ထားသည့်အတိုင်း ရှင်အာနန္ဒာအား မြတ်စွာဘုရားရှင်မှ -

“တေဒဂ္ဂံ ဘိက္ခဝေ မမ သာဝကာနံ ဗဟုသုတာနံ
ဘိက္ခုနံ၊ သတိမန္တနံ ဘိက္ခုနံ၊ ဂတိမန္တနံ ဘိက္ခုနံ၊ စိတိ
မန္တနံ ဘိက္ခုနံ၊ ဥပတ္တာကာနံ ဘိက္ခုနံ၊ မာဒိဒံ အနနော”

ဟူ၍ တေဒဂ်ထားတော်မူပေ၏။
ယင်း၏ အနက်ကား -

ဘိက္ခဝေတို့... ဣမသ္မိသာသန - ဤ ငါဘုရား
သာသနာတော်၌ ပရသုတာနံ - များသော အကြားအမြင်
ရှိကုန်သော၊ မမ - ငါဘုရား၏ သာဝကာနံ - တပည့်ဖြစ်
ကုန်သော၊ ဘိက္ခုနံ - ရဟန်းတို့တွင်၊ သတိမန္တနံ - သတိရှိ
ကုန်သော၊ ဘိက္ခုနံ - ရဟန်းတို့တွင်၊ ဂတိမန္တနံ - ပညာ
ရှိကုန်သော၊ ဘိက္ခုနံ - ရဟန်းတို့တွင်၊ စိတိမန္တနံ -
တည်ကြည်ခြင်း၊ သမာဓိရှိကုန်သော၊ ဘိက္ခုနံ - ရဟန်းတို့
တွင်၊ ဥပတ္တာကာနံ - အလုပ်အကျွေးဖြစ်ကုန်သော၊ ဘိက္ခုနံ -
ရဟန်းတို့တွင်၊ မာဒိဒံ-ယောသောအနနော - အကြင်
အာနန္ဒာသည် အတ္တိ - ရှိ၏။ သော အာနန္ဒော - ဤအာနန္ဒာ
မည်ခေါ် ငါညီတော်သည် အဂ္ဂ-အဂ္ဂေါ-ကဲလွန်၏ဟုပင်ဖြစ်၏။

သို့ဖြင့် ဗုဒ္ဓမြတ်စွာဘုရားရှင်သည် “တေဒဂ်ငါးတန်
ဘွဲ့ထူးခံ ထူးချွန် အာနန္ဒာ” ဟု ညွှန်းဖွဲ့ဆိုသည့်အတိုင်းပင်
ငါးတန်သော တေဒဂ်ဘွဲ့အရာ၌ ညီတော် အာနန္ဒာအား
ထားတော်မူလေ၏။

မောင်သာမန် (ဖီးကုန်း)

ကျမ်းကိုး
- ဝိနတ္ထပကာသနီ
- ဗုဒ္ဓဝင်

စစ်မှန်မေတ္တာခြုံ လုပ်ပါသည်။ တိပိဋက ယောဆရာ
တော်၏ မေတ္တာတရား လူ့စွမ်းအားဆိုသလို၊ မေတ္တာအစွမ်း
အံ့မခန်းကြုံခဲ့ရသည်။

မေတ္တာစိတ်ဓာတ်၊ အအေးဓာတ်

ပိုလွှတ်စောင့်ရှောက်သူ။

သူ့ကို စောင့်ရှောက်၊ ကိုယ်ဂုဏ်မြောက်

ထွန်းတောက် စွမ်းအားဖြူ

စိတ်ကောင်းထားပြန်၊ စွမ်းအားမှန်၊

ကိုယ်ထံ တုံ့ပြန်ဟူ၊

မေတ္တာပေါင်းစု အကျိုးပြု၊ ကောင်းမှု တလူလူ၊

ကောင်းမှုတိုးပွား ချမ်းသာများ၊ မြင့်မား အောင်လံထူ။

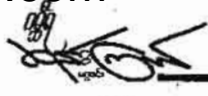
တိပိဋကရေ ဓမ္မဘဏ္ဍာဂါရိက ယောဆရာတော်ကြီး
၏ အထက်ပါ “မေတ္တာတရား လူ့စွမ်းအား” ဆိုသည့်အတိုင်း

သာသနာပြုမြွေကြီးများနှင့် မေတ္တာ

မောင် တင် လှိုင် (အင်းစိန်)

ကောလင်းဆည်တို့ရွာ ပေါ်တော်မူ
မြွေဘုရားကြီး၏ ကုန်းတော်ပေါ်မှာတရားနာပြီးသေဆုံးသွားသည့်
မြွေဖိုကြီးပုံ။ ဓါတ်ပုံ(၃)

စာရေးသူ ကိုယ်တွေ့ တုံ့ပြန်မေတ္တာခံစားခဲ့ရသည်ကို ဖော်ပြ ထိရောက်

ဗုဒ္ဓသာသနာ နေရောင် လရောင် ထွန်းလင်းပြောင်စေ ပြီး သာသနာငါးထောင် အခွန်ရည် တည်တံ့ခိုင်မြဲစေရန် ဗုဒ္ဓရှင်တော်မြတ်၏ မေတ္တာအေးရိပ်အောက်မှာ ကျွန်ုပ်တို့ ထူထားများပင် မဆိုထားနှင့်၊ အပတ်တိ တိရစ္ဆာန် မြွေကြီးများ ထပ်လျှင် အေးအေးချမ်းချမ်း လူတုံ့အလယ် မာန်စွယ်မပြ ဦးနှိုက်ကာဖြင့် စိုးရွံ့ခြင်းမရှိ၊ ယုံယုံကြည်ကြည် မြတ်ဗုဒ္ဓ သာသနာကို ကိုယ်တိုင်လာရောက်ကြပြီး ဘုရားတည်၊ ဆည်းဆောက်၊ ကာယကံပြောက် ရောက်ရှိလာကြပြီး သာသနာပြုနေကြသည်။ စာရေးသူကိုယ်တွေ့ ပြန်လည် ဆက်သည့်သူ ကုသိုလ်မျှဝေ ခံစားရကြစေချင်ပါသည်။

စာရေးသူတို့မိသားစု မန္တလေးနှင့် ပေါ်မြို့သို့ ၂၀၁၅ ခုနှစ် မတ်လတွင် ဘုရားဖူးထွက်ခဲ့ကြသည်။ ထူးထူးခြားခြား ဘုရားဖူးခဲ့ရသည့်အထဲမှ ကျွန်ုပ်တို့ ဂုဏ်စီးလာသည့် ကား ဆရာလေးက လွန်ခဲ့သည့် လေးလလောက်မှာ ထူးခြားပြီး

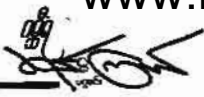
လူစည်ကားရာ ဘုရားကို လိုက်ပို့ပေးမည်ဟု ဆိုလာပါသည်။

မန္တလေး-ပြင်ဦးလွင်လမ်းမကြီးအနီး၊ ပြင်ဦးလွင်မြို့နယ် ထဲက သုံးထောင်ကျေးရွာတွင် မြွေကြီး (၇)ကောင်ရောက် နေပြီး သာသနာပြုနေကြောင်း၊ ကားတွေနဲ့ လာဖူးကြသည် ဆိုသည့်အတွက် စာရေးသူအနေနှင့် ဒီသတင်းကြားရသည် နှင့် ချက်ချင်းသွားဖူးဖြစ်ခဲ့သည်။ ဘုရားဖူး ပရိသတ်များ စည်ကားများပြားနေပြီး အလှူခံနေရာတွင်လည်း သဒ္ဓါထက် သန်စွာ လှူနေကြသည်ကို မျက်မြင်ကိုယ်တွေ့ဖြစ်သည်။

ဘုရားကုန်းတော်ပေါ် ရောက်ရောက်ချင်း ဘုရားကို ဦးချ ကန်တော့ကြပြီး စာရေးသူတို့မိသားစု မြွေကြီးများကို လိုက်ကြည့်ကြသည်။ ဘုရားကုန်းမြေအလယ်က ညောင်ကြပ် ပင်ကြီးပေါ်တွင် မြွေကြီးနှစ်ကောင်မှာ တစ်ကောင်က ညောင် ကိုင်းပေါ်တွင် ခွေနေပြီး၊ တစ်ကောင်က ညောင်ကိုင်းများ ပေါ်တွင် သွားလာနေသည်။ ထိုင်တော်မူဘုရားရုပ်ပွားတော် မြတ်ကြီး၏ လက်ျာဘက် အပေါက်ဖွင့်ထားသည့် မှန်လုံအိမ် တွင် တစ်ကောင်၊ လက်ဝဲဘက်တွင် နှစ်ကောင်တွေ့ရသည်။ ကွယ်လွန်သွားကြသည့် မြွေမကြီးတစ်ကောင်နှင့် မြွေမလေး တစ်ကောင်တို့ကို မှန်ခေါင်းထဲထည့်ပြီး ဆေးစိမ်ထားသည် ကို တွေ့ရသည်။ စာရေးသူက အလွန်စိတ်ဝင်စားပြီး ဘုရား ဂေါပကလူကြီးများထံ ချဉ်းကပ်ပြီး မေးလိုက်ပါသည်။

မြွေဘုရားဖြစ်စဉ်အကျဉ်းမှာ မန္တလေး-ပြင်ဦးလွင်သွား လမ်းမကြီးအနီး၊ ပြင်ဦးလွင်မြို့နယ်၊ သုံးတောင်ကျေးရွာအရှေ့ ဘက် ရွာထိပ်တွင် ပျိုဟ်ပြေ နံပြေတည်ရန် မြေနေရာရှင်း လင်းနေချိန်၊ ဘုရားကျောင်းဆောင်များ ပြုလုပ်နေသည့်အချိန် တွင် ထူးခြားစွာ မြွေကြီးခုနစ်ကောင် ရောက်ရှိလာခဲ့သည်။ ၁၃၇၆ ခုနှစ်၊ သီတင်းကျွတ်လပြည့်ကျော် ၇ရက်၊ (၁၄-၁၀-၂၀၁၄)ရက်၊ ည ၇နာရီအချိန် သုံးတောင်ကျေးရွာရှိ နတ်နန်းအရောက်တွင် ကားတစ်စီးက နောက်ဆုတ်လိုက် သည့်အတွက် မြွေကြီးအား နင်းမိသွားသည်။ ကားလမ်းဘေး တွင် စိုက်ပျိုးလုပ်ကိုင်စားသောက်နေသော ကိုသက်နိုင်ဦး နှင့် ဇနီး မဇာခြည်ခိုင်ထွန်းတို့ထံ သတင်းပို့ပြီး အပ်နှံထားခဲ့ သည်။ ထိုဇနီးမောင်နှံတို့က ကရုဏာသက်ပြီး ထိန်းသိမ်း စောင့်ရှောက်လျက် ကားကြိတ်ခံရသည့် ဒဏ်ရာကို ပြုစု ကုသပေးသည်။

(၁၅-၁၀-၂၀၁၄)နေ့တွင် ထိုဇနီးမောင်နှံက သုံးတောင် ကျေးရွာ အုပ်ချုပ်ရေးမှူး ဦးကျော်ဆွေထံ သွားရောက် သတင်းပို့သည့်အတွက် အုပ်ချုပ်ရေးမှူး ဦးကျော်ဆွေမှ မြို့နယ် သစ်တောဦးစီးဌာနသို့ သတင်းဆက်ပို့ပြီး မည်သို့

စောင့်ရှောက်ရမည်ကို အကြောင်းကြားခဲ့ကြသည်။ ထိုနေ့ညနေ ၅နာရီအချိန်တွင် သစ်တောဦးစီးမှူးနှင့် တာဝန်ရှိသူများ ကားနှင့် ရောက်လာပြီး မြွေကြီးကို သယ်ယူသွားမည့် အကြောင်း ရှင်းပြနေစဉ် မြွေကြီးကို စောင့်ရှောက်ထားသူကိုသက်နိုင်ဦး၏ ဇနီး မလာခြည်မှာ ထူးခြားစွာ ဝင်ပူးပြီး အုပ်ချုပ်ရေးမှူး ဦးကျော်ဆွေကို သာမန် ပြောဆိုဆက်ဆံသည်မဟုတ်ဘဲ မြွေကြီးကို ဘယ်မှ ယူမသွားရန်နှင့် ယူသွားပါက တစ်ရွာလုံး ဒုက္ခတွေ့မည်ဟုပြောပြီး အိမ်ထဲ ပြန်ဝင်သွားသည်။

အုပ်ချုပ်ရေးမှူးအနေနှင့် အနည်းငယ် တွေ့ဝေသွားသည်။ သို့သော် သစ်တောဦးစီးနှင့် တာဝန်ရှိသူများထံ စနစ်တကျ ပြောင်းပေးလိုက်သည်။ သစ်တောဦးစီးနှင့် တာဝန်ရှိသူများကလည်း ကားနှင့် သယ်ယူသွားကြသည်။ ထိုအချိန်တွင် ဦးကျော်ဆွေက ပြန်စဉ်းစားလိုက်သည်။ တိရစ္ဆာန်မှာ ဂြိုဟ်ပြေ နံပြေဘုရား တည်ဆဲကာလဖြစ်သည့်အားလျော်စွာ၊ ကျောင်းဆောင်များ ပြီးနေသည့်အတွက် မြွေကြီးကို ပြန်လည်ခေါ်ယူ ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်ရန် ဆန္ဒဖြစ်ပေါ်လာပါသည်။ ထိုအချိန်မှာပင် ဦးကျော်ဆွေသည် မြွေသယ်ယူသွားသူထံ ဖုန်းဆက်ပြီး မြွေပြန်ပိုရန် အကြောင်းကြားလိုက်သည်။ ထိုနေ့ည ၁၀နာရီအချိန်တွင် မြွေကြီးပြန်ရောက်လာသည်။ ယခု ဘုရားကုန်းတော်ပေါ်တွင် ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်ခဲ့ကြသည်။

(၁၆-၁၀-၂၀၁၄) နေ့တွင် မြွေကြီးသတင်းကြားကြသဖြင့် ကျေးရွာပြည်သူများ လာရောက်ကြည့်ရှုကြသည်။ လာရောက် ကြည့်ရှုသူများထဲမှ အမျိုးသမီးတစ်ဦးကို ဝင်ပူးပြီး နှစ်ရက်အတွင်း နောက်ထပ် မြွေတစ်ကောင်ရောက်လာမည်။ ကန်တော့ပွဲတစ်ပွဲပေးရန် ပြောပြီး ထွက်သွားသည်။

(၁၇-၁၀-၂၀၁၄)ရက်နေ့ နံနက် ၆နာရီအချိန်ခန့်တွင် ပြင်စာကျေးရွာတွင် ကိုဆန်နီဆိုသူ ဖမ်းဆီးထားသည့်မြွေကို လာကြည့်သူထဲမှ အမျိုးသမီးတစ်ဦးထံ ဝင်ပူးပြီး သုံးတောင်ကျေးရွာသို့ ပို့ရန်၊ ကန်တော့ပွဲတစ်ပွဲပေးရန် ပြောသည့်အတွက် အုပ်ချုပ်ရေးမှူး ဦးတင်ရွှေတို့က သုံးတောင်ကျေးရွာသို့ လာပြီကြသည်။ ဂြိုဟ်ပြေနံပြေဘုရားနေရာသို့ နေ့လယ် ၁၁နာရီခွဲတွင် ရောက်လာသည်။

(၁၇-၁၀-၂၀၁၄) ရက်နေ့တွင် မြွေကြီးများကို လာကြည့်သူများထဲမှ သုံးတောင်ကျေးရွာသူ ဒေါ်ဖြူသင်းကို ဝင်ပူးပြီး ခုနစ်ရက်အတွင်း သူတို့၏ ညီမတော် ထပ်ရောက်လာမည်ဟုပြောပြီး ပွဲတောင်းခဲ့ပါသည်။ ပြင်စာမှ ရောက်လာ

သော မြွေကြီးသည် ဘုရားတည်မည့် နေရာအလယ်ရှိ ညောင်ကြပ်ပင်ကြီးပေါ်တွင် ပျော်မြူးလျက်ရှိနေသည်။

(၁၉-၁၀-၂၀၁၄)နေ့တွင် ကားနှင့်ခရံသည့် မြွေကြီးကွယ်လွန်သွားသည့်အတွက် တိရစ္ဆာန်ဆရာဝန်ကိုယ်တိုင် ခွဲစိတ်ပြီး မှန်ခေါင်းနှင့် ထည့်၍ ဆေးစိမ်ထားကြသည်။

(၂၀-၁၀-၂၀၁၄)ရက်နေ့တွင် ဂြိုဟ်ပြေ နံပြေဘုရားများ ပင့်ဆောင်ကိုးကွယ်ရန် ဦးကျော်ဆွေနှင့် ရုပ်ပီရပ်ဖများက မန္တလေးမှ ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတော်မြတ် ကိုဆူကို ပင့်ဆောင်ခဲ့ပြီး တည်ထားကိုးကွယ်ကြသည်။

(၂၀-၁၀-၂၀၁၄)နေ့မှာပင် ရွှေကြာကျေးရွာမှ ဦးမြင့်နိုင်က မြွေတစ်ကောင်ဖမ်းထားကြောင်း သတင်းပို့သည့်အတွက် သွားရောက်သယ်ဆောင်ခဲ့ကြသည်။ ထိုနေ့မှာပင် ဂြိုဟ်ပြေ နံပြေဘုရားအား “စိန်ရွှေငွေရတနာ လာဘာမုနိ ဆုတောင်းပြည့် ဂြိုဟ်ပြေ နံပြေ မြွေဘုရား” အဖြစ် တည်ထားကိုးကွယ်ခဲ့ကြသည်။ ဘုရားလာဖူးကြသည့် ဧည့်ပရိသတ်များကို နံနက်စာ ထမင်းနှင့် ဧည့်ခံကြသည်။

(၂၃-၁၀-၂၀၁၄)နေ့တွင် ဘုရားလာရောက်ဖူးသူများထဲမှ ဒေါ်ခိုင်ဆိုသူထံ ဝင်ပူးပြီး သုံးရက်အတွင်း အမတစ်ကောင်ရောက်လာမည်၊ ပွဲပေးရန်ပြောပြီး တခြားနေရာသို့ ပြောင်းရွှေ့ပေးခဲ့သော် တစ်ရွာလုံး ဒုက္ခရောက်မည်ဖြစ်ကြောင်း၊ ဘုရားတည်လျှင် အနောက်ဘက် မျက်နှာလှည့်တည်ရန်နှင့် ယခု သာသနာပြုနေသည့်မြွေမှာ အစ်ကိုတော်ဖြစ်ကြောင်း၊ ပထမ ကွယ်လွန်သွားသည့်မြွေမှာ ညီမအငယ်ဆုံးဖြစ်ကြောင်း၊ နောက်ထပ် အမေကြီးအဖြစ်နှင့် မြွေတစ်ကောင်ရောက်လာမည်ဖြစ်ကြောင်း ဘယ်အရပ်မှ မပျိုကြရန် မှာကြားသွားကြောင်း သိရသည်။

(၂၅-၁၀-၂၀၁၄)ရက်နေ့တွင် တပ်မတော် လျှပ်စစ်နှင့် စက်မှုအင်ဂျင်နီယာတပ်မှ လုံးပတ် (၁၄)လက်မခန့်၊ အရှည် (၁၀)ပေရှိ စပါးအုံမြွေကြီးကို ဗိုလ်ကြီး ဌေးအောင်နှင့် တပ်ကြပ် သီဟတို့ကိုယ်တိုင် သယ်ယူပြီး စနစ်တကျ လွှဲပြောင်းပေးခဲ့သည်။

ဘုရားကုန်းမြေအလယ်တွင် ရှိသော ညောင်ကြပ်ပင်ကြီးကို ခုတ်ထွင်ရှင်းလင်းရန်၊ စက်ဖြင့် ထိုးရန် ကြိုးစားတိုင်း မအောင်မြင်ခဲ့ပါ။ စက်များ ပျက်ခြင်း၊ စက်မောင်းသူ အိပ်မက်ဆိုးများ မက်ခြင်းကြောင့် ထိုညောင်ကြပ်ပင်ကြီး ထီးထီးမတ်မတ်ရှိနေပြီး မြွေကြီးနှစ်ကောင် ထိုညောင်ပင်ပေါ်တွင် နေသည်ကို တွေ့ရသည်။

“စာရေးသူမိသားစုသည် ထိုမြွေဘုရားကြီးတွင် အလှူ

ငွေများ လှူဒါန်းပြီး ထိုင်တော်မူ ရုပ်ပွားတော်မြတ်၏ လက်ဖွဲ့
ဘက် မှန်လှောင်ခေါ်ခံအတွင်းရှိနေသော မြွေကြီးတစ်ကောင်
နာသို့ ရောက်သွားသည်။ မြွေကြီးက ခွေပြီး ကိုယ်ပေါ်
မေတင်လျက် ငြိမ်နေပါသည်။ ထိုမြွေများသည် ဗုဒ္ဓသာသနာ
ကို လူများပင်မဆိုထားနှင့် သူတို့ကိုယ်တိုင်ရောက်ရှိလာပြီး
သာသနာပြုကြသည့်အတွက် လေးလေးစားစား မြတ်နိုး
ကျေနူးကြီးမားလှပါကြောင်း ရင်တွင်း ဝမ်းသာပီတိဖြစ်ပြီး
သူတို့ကို မေတ္တာပို့လျက် ထိုမြွေကြီးအနီးမှာ အလှူငွေ
ငါးရာတန်တစ်ရွက်လှူလိုက်သည်။ စာရေးသူလည်း သူနှင့်
အနီးကပ်ဆုံးမှာနေပြီး အောက်ပါအတိုင်း မေတ္တာပို့ ဆု
တောင်းပေးလိုက်သည်။

ဘဝတုသဗ္ဗမင်္ဂလံ၊ ရက္ခန္တု သဗ္ဗဒေဝတာ၊ သဗ္ဗ
ဓုဒ္ဓါ နဘာဝေန သဒ္ဓါ သုဒ္ဓိ ဘဝန္တုတေ။
ဘဝတုသဗ္ဗမင်္ဂလံ၊ ရက္ခန္တု သဗ္ဗဒေဝတာ၊ သဗ္ဗ
ဓုဒ္ဓါ နဘာဝေန သဒ္ဓါ သုဒ္ဓိ ဘဝန္တုတေ။
ဘဝတုသဗ္ဗမင်္ဂလံ၊ ရက္ခန္တု သဗ္ဗဒေဝတာ၊ သဗ္ဗ
သံဃာ နဘာဝေန သဒ္ဓါ သုဒ္ဓိ ဘဝန္တုတေ...

ဟု အသံကြားအောင် အသံထွက် ရွတ်ဆိုပေးလိုက်
သည်။ အနားမှာလည်း ဘုရားဖူးတွေ ရှိနေကြသည်။ ထိုကဲ့
သို့ ရွတ်နေစဉ် ငြိမ်သက်စွာ ခွေနေရာမှ သူ့ကိုယ်လုံးကြီးက
ထူထွန်းလှုပ်ရှားလာသည်။ စာရေးသူက ထပ်မံပြီး အောက်ပါ
အတိုင်း မေတ္တာပို့ ဆုတောင်းပေးလိုက်သည်။

“သုခိတာဟောထ ဓုဒ္ဓမုစ္စတိ”ကို သုံးကြိမ်ရွတ်ဆို
တော်မူသည်နှင့် မြွေကြီးက သိရှိကြောင်း လက်ခံရရှိသည့်
အနေနှင့် သူ့ရဲ့ ဦးခေါင်း ငြိမ်နေရာမှ ခေါင်းမောလာပြီး
ချစ်ခြင်းသို့မဟုတ် ဦးခေါင်းညိတ်လျက် သာဓုခေါ်ကြောင်း လှုပ်ရှား
ပြသသည်။ မြွေကြီးကို စောင့်ရှောက်နေသူတစ်ဦးနှင့် ဘုရား
ပရိသတ်အချို့လည်း ကြည့်နေကြသည်။

ကောလင်းသောတိုရာ၊ သီတော်မူ
ဆုတောင်းကြီးကုန်းတော်မူပါ မုတုရားတော်မြတ်အားသီတော်မူသည့်
သို့မိတ်အား ခေါ်ဆို(၃)

အထက်ပါ ရွတ်ဆိုပေးလိုက်သည့် ပထမ ဂါထာ၏
အနက်က -

သဗ္ဗမင်္ဂလံ - အလုံးစုံအရပ်ရပ် ကောင်းမြတ်ချမ်းသာ
သော မင်္ဂလာအပေါင်းသည် သင် သူတော်ကောင်းတို့အား
အခါခပ်သိမ်း မေတ္တာရေပန်း လှစ်ကာဖျန်းသဖြင့် ရွှင်လန်း
ကြည်သာဖြစ်ပါစေ။

သဗ္ဗဒေဝတာ - အလုံးစုံအရပ်ရပ် ရှိရှိသမျှ နတ်တို့
သည် သင် သူတော်ကောင်းတို့အား အခါခပ်သိမ်း အန္တရာယ်
မရောက်ရန် ကာကွယ်ပြီး ဘေးရန်ပျောက်အောင် စောင့်
ရှောက်နိုင်ကြပါစေကုန်သတည်း။

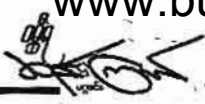
သဗ္ဗဓုဒ္ဓါ နဘာဝေန - ဘုရားရှင်တို့၏ တန်ခိုး
တေတော် အာနုဘော်ကြောင့် အခါခပ်သိမ်း ကိုယ်ရော စိတ်ပါ
ဘယာမသိမ်း ကြည်လင်အေးချမ်းကြကုန်သည် မုချမသွေဖြစ်
ပါစေကုန်သတည်း။

ဓုတိယဂါထာ၏ အနက်မှာ သင်သတ္တဝါအပေါင်း
တို့သည် သုခိချမ်းသာခြင်းနှင့် ပြည့်စုံပြီး ဓုက္ခဆင်းရဲ
ခြင်းမှ လွတ်မြောက်နိုင်ကြပါစေ” ဖြစ်ပါသည်။

ယခု ဆောင်းပါးရေးလိုက်ရသည့် ဆိုလိုရင်းက မြတ်
ဗုဒ္ဓသာသနာ နေရောင် လရောင်လင်းလျက် သာသနာ
ငါးထောင်မက တည်ရှိနေရန် ကျွန်ုပ်တို့ လူသားများသာမက၊
အပတ်တံ တိရစ္ဆာန်များကပါ လေးစားမြတ်နိုး ယုံကြည်စွာ
အသက်ကို ပဓာနမထားဘဲ တောတောင်တွေထဲက ထွက်
လာကြပြီး သာသနာပြုနေကြသည်ကို မျက်မြင်ကိုယ်တွေ့
မြင်ကြားနေရသည့်အတွက် ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ဖော်ပြလိုက်
ရပါသည်။

ဘုရားကုန်းမြေပေါ်တွင် ယခုလို မြွေကြီးများနှင့်
ဆုံဆည်းရသည့်အတွက် မိမြွေကြီးများကို ကြည့်ပြီး စစ်မှန်
သည့် မေတ္တာည် လူတွေသာမက၊ မြွေများကပင်လျှင် ယုံယုံ
ကြည်ကြည် လေးလေးစားစား အမြတ်တနိုးထားပြီး ယဉ်ပါး
သိမ်မွေ့စွာ လူတွေနှင့် အထူးသာသနာပြုနေခြင်းအား နမူနာ
ထားလျက် လူသားချင်း တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး မချွင်းမချန် မှန်ကန်
တည်ကြည် စစ်မှန်သော မေတ္တာ စေတနာများနှင့် ဆက်ဆံ
လုပ်ကိုင်ကြမည်ဆိုလျှင် အရာရာ မအောင်မြင်စရာမရှိ။
အန္တရာယ် ရန်စွယ်တွေ လွင့်ပျောက်လို အေးချမ်းတဲ့ မြန်မာ
နိုင်ငံသည် ကမ္ဘာမှာ ခံပြန်မှုမှာဖြစ်စေပေပါ။

ယခု ဂြိုဟ်ပြေ နံပြောဘုရားကြီးပေါ်ထွန်းလာသည်မှာ
အချိန်ကာလအားဖြင့် ငါးလလောက်သာ ရှိသေးသည်။
ပရိသတ်တွေ စည်ကားလျက်ရှိနေသည်။ မွေမိတ်ဆွေအေးခြင်း

တို့ သွားရောက်ဖူးမြော်ကြရန် သတင်းကောင်းပါးလိုက်ပါသည်။

ယခု ထပ်မံ တင်ပြလိုသည်မှာ ပုလိပ်မြို့မှ “လာဘမုနိ မြွေဘုရား” ဖြစ်သည်။ ၁၉၅၅ခုနှစ်က ရောက်ခဲ့သည်။ မြွေကြီး နှစ်ကောင်ခြံရံလျက် ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတော်မြတ်ကြီးသို့ ရောက် ရောက်ချင်း ဦးချွန်တော့ပြီး ကြည်နူးဝမ်းသာစွာနှင့် ထိုမြွေ ကြီးနှစ်ကောင်၏အနီးဆုံးသို့ ကပ်ပြီး အထက်ဖော်ပြပါ ဆုတောင်းမေတ္တာနှစ်ပုဒ်ကို သူတို့ကြားအောင် ရွတ်ဆိုလိုက် သည်။ မြွေကြီးများကို ကိုင်ကြည့်လိုကြောင်း အနားမှာ ရှိ သည့် ဂေါ်ကအဖွဲ့ထံ ခွင့်တောင်းလိုက်သည်။ မြွေကြီးတွေ အပေါ်မှာလည်း စာရေးသူအနေနှင့် အလွန်ချစ်ချစ်ခင်ခင် မေတ္တာကြီးခဲ့ရသည်။ မြွေကြီးတွေကို နီးနီးကပ်ကပ်ထိတွေ့ ရင်းနှီးစေပြီး မေတ္တာပွားချင်လာသည်။ ဘုရားလူကြီးကလည်း ခွင့်ပြုသည့်အတွက် စာရေးသူသည် ဇနီးနှင့် သမီးအငယ်ဆုံး ကိုပါ ဘုရားရုပ်ပွားတော်အနီး ခြေတော်ရင်းမှာ ထိုင်လိုက်ကြ သည်။

ထိုအချိန်တွင် ရုပ်ပွားတော်မြတ်ကြီး၏ လက်ျာပခုံး ပေါ်မှ မြွေကြီးတစ်ကောင်ဆင်းလာပြီး စာရေးသူ လှမ်းပေး ထားသည့်လက်ပေါ် သူ့ဦးခေါင်းရောက်လာပြီး တင်ထား သည်။ ဘုရား၏အနောက်မှ မြွေကြီးတစ်ကောင်က ဇနီးသည် ၏ ဦးခေါင်းနားမှကပ်ပြီး ဦးခေါင်းထွက်လာသည်။ ဇနီးသည် ၏ လက်ပေါ်မှာ သူ့ဦးခေါင်းတင်ထားလိုက်ပြီး ငြိမ်နေကြ သည်။ စာရေးသူလည်း အထူးဝမ်းသာကြည်နူးစွာ ဆုတောင်း မေတ္တာတွေ ပို့လွှတ်နေမိပါသည်။ ခဏကြာတော့ သူတို့ သည် ဘုရားကြီးပေါ် ပြန်တက်သွားကြသည်။ လူသား၏ စစ်မှန်သော မေတ္တာစေတနာကို တန်ဖိုးထားတတ်သော မြွေ ကြီးများဖြစ်ပါသည်။

နောက်ထပ် ဖော်ပြချင်တာတစ်ခုက ဆရာ ကျော်မင်း ကျော်၏ ဆောင်းပါးထဲက ကောလင်းမှ ၄မိုင်အကွာတွင် ရှိသော ဆည်တုံကျေးရွာအနီး မောနိယတောင်ပေါ်ရှိ ရှေး ဘုရားငုတ်တိုကြီးကို ရဟန်းတော် ဦးကိတ္တိသာရက ပြန်လည် ပြုပြင်ရန် ခန့်မှန်းချက်များ ရှင်းလင်းနေသည်။ ရှေးဟောင်း ဘုရား ငုတ်တိုကြီးသည် ပုဂံခေတ် (သို့မဟုတ်) အင်းဝခေတ်က ဘုရားဖြစ်မလား။ သူ့ထက် ရှေးကျတဲ့ ဘုရားလားဆိုတာ မပုန်းဆန်ပါ။ ယခုလို ရှေးကျပြီး ကြီးမားသည့် ဘုရားငုတ်

တိုကြီးကို ဖူးတွေ့ခြင်းသည် အလွန်ကျိစ္စရဆန်သည့်ကိစ္စ ဖြစ်သည်။

ထိုဘုရားငုတ်တိုကြီး၏ အရှေ့ဘက်ကို ရှင်းလင်းရာ တွင် ဘုရားဆင်းတုတော် ပေါ်တော်မူဘုရားကြီးကို ဖူးတွေ့ရ ခြင်း။ အဆိုပါ ပေါ်တော်မူဘုရားကြီး ပေါ်လာသည့်နှစ် နယုန်လဆန်း ၅ရက်နေ့၊ ည ၇နာရီအချိန်တွင် လုံးပတ် လက်ဖက်ရည်ပန်းကန်လုံးခန့်ရှိ ငန်းတော်ကျားတစ်ကောင် တက်လာပြီး ဆင်းတုတော်ကြီးကို ဦးတိုက်ပူဇော်ပြီး ပြန်ဆင်း သွားခြင်း။ နယုန်လဆန်း ၈ရက်နေ့မှာ ပေါ်တော်မူ ဆင်းတု တော်ကြီးမှ ရောင်ခြည်တော်များ ကွန်းမြူနေတာကို သုံးလေး မိုင်လောက်က ရွာနေ လူများမှအစ ဖူးတွေ့ရခြင်း။ ဘုရား ငုတ်တိုကြီး၏ တောင်ဘက်ကို ဆက်လက်တူးဖော်နေစဉ် စပါးအုံးမြွေ၌ (၁၉)လုံးကို ရရှိခြင်းတို့ဖြစ်သည်။

ဆရာတော်ကြီး ဦးကိတ္တိသာရက “ဒီမြွေဥပိုင်ရှင်တွေ ဟာ ဘုရားယကက၊ ဒါယိကာမများ ဖြစ်နေတယ်ဆိုရင် မိမိ ဆီ လာခဲ့ကြပါ”ဟု ဖိတ်ခေါ်လိုက်ပါသည်။

မြွေဥ (၁၉)လုံးမှ မြွေလေးတွေ ပေါက်ဖွားလာပြီး ၁၇ကောင် အသက်ရှင်ကြသည်။ မြွေပိုကြီးနှင့် မြွေမကြီးတို့ လည်း ရောက်လာကြသည်။ အဲဒီအချိန်က စပြီး မြွေဘုရား ရယ်လို့ တစ်နယ်လုံးမှာ ကျော်ကြားလာပြီး ဘုရားဖူးများ ပို၍ပို၍ စည်ကားလာပါသည်။

မြွေမကြီးနှင့် မြွေပေါက်လေးများက ဘုရားကုန်းတောင် ပေါ်မှ ပြန်ဆင်းသွားကြသည်။ မြွေပိုကြီးမှာ ကျန်နေခဲ့သည်။ ဆရာတော်ကြီးကို အိပ်မက်ပေးသည်။ သူ တရားနာလို ကြောင်း၊ တရားနာပြီးလျှင် ဒီဘဝကျွတ်လွတ်မှာဖြစ်ကြောင်း၊ ဆရာတော်ကြီးက အမြန်ဆုံးစီစဉ်ပြီး တရားပွဲကျင်းပပေး လိုက်သည်။ လူတွေပါ တရားနာကြသည်။ အိပ်မက်ပေးသော မြွေကြီးသည် အလျား (၁၁)ပေရှိပြီး လုံးပတ်မှာ ဟောလစ် ပုလင်းလောက်ရှိသည်။ ထိုမြွေကြီးသည် တရားနာပြီး ၁၀မိနစ် အကြာမှာ သေသွားပါသည်။ ခုတော့ မြွေကြီးရဲ့ ဓာတ်ပုံနှင့် အခြောက်ခံထားသည့် မြွေရေခွံများပဲ ကျန်ရှိပါသည်။

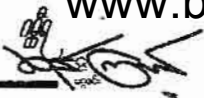
အဆိုပါ ပေါ်တော်မူ မြွေဘုရားကြီးအား သွားရောက် ဖူးမြော်နိုင်ရန် မန္တလေးမှ ကောလင်းသို့ ရထားစီးပြီး ကော လင်းမှ ၄မိုင်ကျော်ကွာရှိ ဆည်တုံရွာ၏ မောနိယတောင်ပေါ် ၌ ရှေးရှေးကတည်းက တည်ထားကိုးကွယ်ခဲ့သည့် ရှေး ဟောင်းဘုရားကြီးရှိရာသို့ ကောင်းမြတ်သော စိတ်ထားဖြင့် ထပ်ဆင့်လမ်းညွှန်ပေးလိုက်ပါသည်။

မောင်တင်ထွိုင် (အင်းစိန်)

ရွှေပေါ်ကျွန်းဆရာတော်ကြီး၏
ဝါခေါင်လကုသိုလ်ကံပွင့်ကျင့်စဉ်
သက်နှင်းဆွေ(ပုပ္ဖိး)

လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်းများစွာက ဖြစ်၏။ ကျွန်တော်သည် စာပေလမ်းကြောင်းပေါ်သို့
လျှောက်လိုလှသဖြင့် မိဘအရိပ်မှ စွန့်ခွာခဲ့ထွက်ခဲ့ပြီး တစ်ကိုယ်တည်း ရှမ်းကန်နေရပေ၏။
ရန်ကုန်တွင် အခက်အခဲပေါင်းများစွာနှင့် ရင်ဆိုင် ရှမ်းကန်ပြီး ဆက်လက်၍ ရပ်တည်ခြင်းမှာ

မစွမ်းသာတော့သောအခါတွင်လည်း မိဘအရိပ်ကို ပြန်ခိုဝင်ရန် အားနာလှသဖြင့် ရှမ်းပြည်နယ်ဘက်သို့ ထွက်ခဲ့ပြန်တော့၏။ ရှမ်းပြည်နယ်တောင်ပိုင်း တောင်ပေါ်ရွာ ကလေးများတွင် ကျောင်းဆရာအလုပ်ကို လုပ်ရင်း ဒေသန္တရ ဗဟုသုတတို့ကို ရှာဖွေ ခဲ့မိပြန်၏။ ထို့နောက် တာဝန်အရ ဟိုပုံးမြို့လေးပေါ်သို့ ပြောင်းရွှေ့ခဲ့ရ ပြန်၏။ တောင်ပေါ်ရွာ ကလေးများတွင် နေခဲ့စဉ်က နေရေး စားရေး မပူပန်ရသော် လည်း မြို့ပေါ်တွင် တာဝန်ကျသောအခါ နေရေးက အရေး ကြီးလာ၏။ စားရေးကလည်း ခက်ခဲလာတော့၏။ ကျွန်တော်သည် မိတ်ဆွေတစ်ဦး၏ အိမ်အောက်ထပ်တွင် ခွင့်တောင်းကာ ဂှာရမ်းနေထိုင်ခဲ့ရ၏။ အခန်းမှာလည်း ကျဉ်း လှ၏။ အပေါ်ထပ်တွင် နေထိုင်သူများမှာလည်း အမျိုးသမီး များသာဖြစ်သဖြင့် ကျွန်တော်အတွက် နေရတာ အဆင်မပြေ ဖြစ်လှချေတော့၏။ ကျွန်တော်သည် ထိုအခန်းလေးထဲမှာပင် အချိန်ရတိုင်း စာရေးစာဖတ်လုပ်ရ၏။ ထိုစဉ်ကတည်းက ပုတီးစိပ်ခြင်းကိုလည်း စွမ်းနိုင်သမျှ ဖြည့်ကျင့်နေမိပြန်၏။

ဟိုပုံးမြို့လေးတွင် သီရိမင်္ဂလာရွှေချမ်းသာ မွေတော် စေတီတော်ကြီးသည် အလွန်သပ္ပာယ်စွာ တည်ရှိနေ၏။ ထို စေတီတော်ကြီးတွင်လည်း အဓိဋ္ဌာန်ပုတီးစိပ်ခဲ့ပါ၏။ ထိုသို့ နေလာရာ ပုတီးသမား မိတ်ဆွေကြီးများ ရှိလာခဲ့ချေတော့၏။ ဦးအောင်လှ၊ ဦးတင်ရွှေ၊ ဦးခင်မောင်သန်း စသော ပုတီး မိတ်ဆွေများနှင့် ခင်မင်ရင်းနှီးသွားခဲ့တော့၏။ ထိုအထဲမှ ဦးတင်ရွှေသည် ကျွန်တော်နှင့် အိမ်နီးချင်းလည်းဖြစ်ကာ အထူးခင်မင်ရင်းနှီးသွားခဲ့တော့၏။ ထို့အပြင် ထိုဦးတင်ရွှေ သည် “ရွှေပေါ်ကျွန်းဆရာတော်ကြီး၏ တပည့် သာဝကရင်း တစ်ဦးလည်းဖြစ်၏။ တစ်ဖန် “ဒေါ်ယု” အမည်ရှိ အန်တီကြီး သည် ရွှေပေါ်ကျွန်းဆရာတော်ကြီးထံမှ ကျင့်စဉ်များကို လစဉ်လိုလို ယူလာကာ မြို့ပေါ်ရှိ ရွှေပေါ်ကျွန်း သာဝကများ ထံ ပြန်ဝေပေးတတ်လေ၏။ ဤသို့ဖြင့် ရွှေပေါ်ကျွန်းဆရာ တော်ကြီး၏ ကျင့်စဉ်မျိုးစုံသည် ကျွန်တော်ထံ ရောက်လာခဲ့ ပေတော့သည်။ အထူးသဖြင့် ဦးတင်ရွှေသည် ထိုကျင့်စဉ်များ ကို ကျွန်တော်ထံယူလာပြီး ကျင့်လှမ်းရန် တိုက်တွန်းခဲ့ပါ၏။ ကျွန်တော်ကလည်း တရိတသေ ဖြည့်ကျင့်ခဲ့ပါ၏။ ထူးခြား သည်မှာ ထိုကံပွင့်ကျင့်စဉ်များ စတင်ကျင့်သုံးပြီး ခြောက်လ ခန့်အတွင်းမှာပင် ကျွန်တော်အတွက် သီးသန့် နေအိမ် တစ်လုံးသို့ ပြောင်းနိုင်ခဲ့၏။ ရာထူးတက်ခဲ့၏။ စီးပွားရေး လမ်းစများ ပေါ်လာ၏။ နောက်ပိုင်းတွင် ကိုယ်ပိုင်ခြံနှင့် အိမ် တစ်လုံးထပ်ကာ အေးချမ်းစွာ နေနိုင်လာခဲ့၏။ ယခု ပြန်လည်

သုံးသပ်မိသောအခါ လောကီပညာနှင့် ဘာသာရေး တွဲစပ် ကျင့်သုံးရသော အစီအမံများ၊ အဓိဋ္ဌာန်များသည် တစ်စုံစီမံ ကောင်းကျိုးပေးတတ်ကြောင်း သိမြင်လာရ၏။ တရိတသေ ကျင့်သုံးသူတို့၏ဘဝကိုလည်း တရိပ်ရိပ်တိုးတက်စေလှ၏။ အခြေခံ ကိုယ်ကျင့်သီလနှင့် စိတ်ရင်းစေတနာမှန်ဖို့သာ လိုပေမည်။ ကျွန်တော်အား ထိုကျင့်စဉ်များ မျှဝေခဲ့သော ဦးတင်ရွှေတို့ မိသားစုလေးသည် ကျွန်တော် ရောက်သွား ချိန်က လမ်းဘေးဆိုင်လေးတွင် တိုက်ပွားရောင်းခဲ့ရ၏။ အိမ်သေး သေးလေးတွင် မိသားစု စုပုံနေခဲ့ရ၏။ နောက်ပိုင်းတွင် ထိုတိုက်ပွားဆိုင်လေးမှတစ်ဆင့် မြင်းလည်းနှစ်စီးခန့် ပိုင်လာ ခဲ့၏။ လေးငါးနှစ်အတွင်း နှစ်ထပ်အိမ်ကြီးဆောက်ကာ ခန့်ခန့်ညားညားနေထိုင်လာ၏။ သားသမီးများကိုလည်း ပညာ တတ်များဖြစ်အောင် ထားနိုင်ခဲ့၏။ ရွှေပေါ်ကျွန်းဆရာတော် ကြီးကိုလည်း လွန်စွာ ယုံကြည်အားကိုးကြလေ၏။ ရိုသေ ကိုင်းရှိုင်းကြလေ၏။ ထိုဦးတင်ရွှေ ပြောလေ့ရှိသော လက်သုံး စကားတစ်ခုမှာ “ကျောင်းတဲ့အလုပ်ကို လုပ်ရင် အဲဒီအလုပ် ကပဲ ကောင်းကျိုးပြန်ပေးတတ်ပါတယ်” ဟူ၍ဖြစ်၏။

ယခုအချိန်တွင် ကျွန်တော်သည်လည်း ထိုမြို့လေး ကို စွန့်ခွာခဲ့ကာ ရန်ကုန်တွင် အခြေချနေထိုင်ပြီး ကျွန်တော် လုပ်လိုခဲ့သော စာရေးခြင်းအလုပ်ကို ကျွန်တော် လုပ်ခွင့်ရ နေပြီဖြစ်၏။ ငွေကြေးဥစ္စာချမ်းသာကြွယ်ဝသည်ဟု မဆိုနိုင် သော်ငြား ကျွန်တော်နှင့် အေးအေးချမ်းချမ်း ရပ်တည်နေနိုင် ပြီဖြစ်၏။ ဤသို့ နေနိုင်လာသည်မှာ ရတနာသုံးပါးကျေးဇူး ဤအဓိဋ္ဌာန်ပါရမီအကျင့်တို့၏ အာနိသင်၊ လောကီပညာ တို့၏ အထောက်အပံ့သာဖြစ်ကြောင်း မမှီတ်မသုန် ယုံကြည် နေပါ၏။ ဟိုစဉ်က အားကိုးတကြီး ကျင့်သုံးခဲ့သော ရွှေပေါ် ကျွန်းဆရာတော်ကြီး၏ ကျင့်စဉ်တို့ကိုလည်း ကျွန်တော်၏ ပရိသတ်များထံ တင်ပြရန် ဆန္ဒဖြစ်ပေါ်လာသဖြင့် ရိုးသားစွာ တင်ပြအပ်ပါသည်။ ပထမဦးစွာ ရွှေပေါ်ကျွန်းဆရာတော်ကြီး၏ လအလိုက် ကျင့်စဉ်များကို တင်ပြပါမည်။

ရွှေပေါ်ကျွန်းဆရာတော်ကြီး၏ အဆုံးအမညွှန်ပြမှု ဝါခေါင်လ ကုသိုလ်ကံပွင့်ကျင့်စဉ်

* ဝါခေါင်လဆန်း ၁-ရက်မှ လဆန်း ၉ရက်နေ့အထိ “ငွေဖလား (သို့မဟုတ်) ကြေးဖလားတစ်ခုဖြင့် ရောင်းသ

ထည့်ပြီး သပြေညွန့်များစိုက်၍ ဘုရားစင်တွင် လှူထားပါ။
 အောက်မှ လင်ပန်းခံထားပါ။ လှူဒါန်းရန်အချိန်မှာ နံနက်
 ၁၂နာရီအတွင်းဖြစ်၏။ လဆန်း ၁ရက်နေ့မှ
 ၃ရက်နေ့အတွင်း ငှက်အချိန်ရောက်တိုင်း ရေလဲပါ။ သပြေ
 ညွန့်များ နွမ်းက အသစ်လဲလှူပါ။ ဥရက်နေ့အထိ လှူပါ။
 ကုသိုလ်ကံပွင့်လန်းလာပါအံ့။

တစ်ဖန် ဝါခေါင်လဆန်း ၁ရက်နေ့မှ လဆန်း ၁၀ရက်
 နေ့အထိ နံနက် ၁၀နာရီအချိန်တိုင်း ဆွမ်းတော်နှစ်ပွဲ၊ ရေ
 ဆော် နှစ်ဖလားလှူဒါန်းပါ။ ဆွမ်းတော်မှာ ကုန်းသတ္တဝါ
 အတွက် ဆွမ်းဟင်းတို့ဖြင့် ပြင်ဆင်လှူနိုင်၏။ ထိုဆွမ်းတော်
 နှစ်ပွဲကို မွန်းတည့်၍ စွန့်သောအခါ မိမိဆန္ဒရှိသလို သုံးစွဲ
 နိုင်၏။

* ဝါခေါင်လဆန်း ၁၀ရက်မှ ဝါခေါင်လပြည့်ကျော်
 ၃ရက်အထိ ကိုးရက်တိုင်တိုင် “နံနက်အိပ်ရာထတွင်
 အသားတစ်တိုင်၊ ညဦး ၇နာရီတွင် တစ်တိုင်၊ ည ၉နာရီ
 တွင် တစ်တိုင် (စုစုပေါင်း ၃တိုင်) ထွန်းညှိ၍ ဘုရားစင်တွင်
 ပူဇော်ပါ။ ပူဇော်သောအခါ လင်ပန်းထဲတွင် စိုက်ပြီး ရေ
 အနည်းငယ်ထည့်ပြီးမှ ထွန်းညှိပူဇော်ပါ။ (ထို ဥရက်တွင်
 ကျွမ်းမည် ဖယောင်းတိုင် ၂၇တိုင်လုံးကို ခွက်တစ်ခုထဲတွင်
 ဆွတ်ထားပါ။ နေ့စဉ် ရေလဲပေးပါ။ လှူလိုသောအခါ ထိုရေ
 ဆော် ဝိသုဒ္ဓိထားသည်ကို ယူပြီး ထွန်းညှိရန်ဖြစ်၏။)

ဝါခေါင်လပြည့်နေ့သည် “မေတ္တာအခါတော်နေ့” ဖြစ်
 ၏။ ထိုနေ့တွင် မေတ္တာဘာဝနာကို အထူးပွားထုံသင့်၏။
 သတ္တဝါအများ ကြည်လင်ရွှင်လန်း ချမ်းသာသုခ ပြည့်ဝကြ
 အောင်မြင်စေတော့အောင် နှလုံးသွင်းခြင်း (မနောကံ
 မေတ္တာ) နှုတ်စကားဖြင့် မြွက်ဟပြောဆို၍ မေတ္တာပို့သခြင်း
 (သီတိမေတ္တာ) တို့နှင့်အတူ သူတစ်ပါးတို့ ကောင်းကျိုးဖြစ်
 ဖြစ်အလုပ်တို့ကိုလည်း စေတနာထက်သန်စွာဖြင့် စွမ်းနိုင်
 သကဲ့သို့ ဆောင်ရွက်ခြင်း၊ ကူညီခြင်း(ကာယကံမေတ္တာ)တို့ကို
 မြဲမြံစွာလုပ်သင့်၏။ ကျွန်တော်သည် ထိုနေ့တွင် ငါးလွှတ်၊
 ကျွတ်ခြင်း၊ ငှက်ကလေးများ အစားကျွေးခြင်း၊ ခုက္ခိတများ
 ကို ခုန့်ကြလှူဒါန်းခြင်းမှအစ လူသွားလမ်းတွင် တံမြက်
 ထည့်ခြင်း၊ ဘုရားစေတီပုထိုးတို့တွင် တံမြက်လှည်းခြင်း၊
 ညဦးသီလဆောက်တည်ကြသူများကို အလှူဒါနပြုခြင်း
 စသည်ဖြင့် ပြုလုပ်ကျင့်ခဲ့ပါသည်။

မေတ္တာဘာဝနာပွားများခြင်းကို နံနက်စောစော အိပ်ရာ
 မှုတ်ရာတွင် ပွားများရန် အထူးသင့်လျော်ပါသည်။ မေတ္တာ
 ဘာဝနာပွားများခြင်းသည် သတ္တဝါတည်းဟူသော ပညတ်ကို

အာရုံပြုပွားများရသော တရားဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် နတ်၊ လူ၊
 ဗြဟ္မာမှအစ ပုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါအမည်ထည့်၍ သတ္တဝါသမ္မာ
 အာရုံ၌ ထိမိ၍ မေတ္တာပို့သမှု ထိရောက်နိုင်၏။

ထိုသို့ မေတ္တာဘာဝနာပွားထုံပြီး ဝါခေါင်လတစ်လလုံး
 ရွတ်ပွားရန် ဂါထာမှာ အောက်ပါ ဂါထာဖြစ်၏။

ဂါထာ

အနန္တဗုဒ္ဓတေဇေန
 အနန္တဗုဒ္ဓတေဇေန
 အနန္တသံဃတေဇေန
 အ သောကံ ဝိ ရဇံ ခေမံ
 စောရံ ကောမံ ဝိနဿတု

အသံထွက်

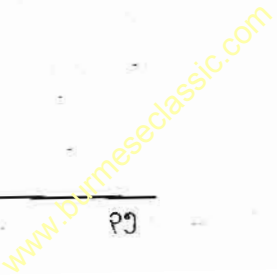
အနန်တ ဗုတ်ဓတေဇေန
 အနန်တ ဓံမတေဇေန
 အနန်တ သံဃတေဇေန
 အ သောကံ၊ ဝိ ရဇံ ခေမံ
 စောရံ၊ ကောဒန်၊ ဝိနတ်သန်တု။

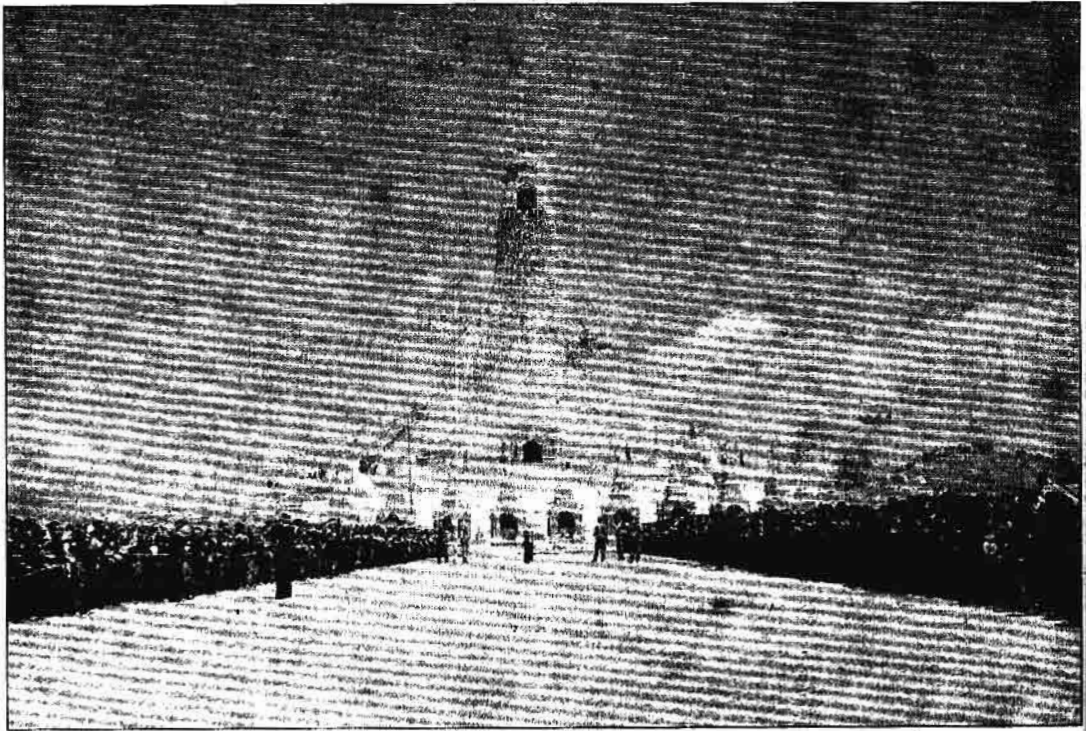
ဤဂါထာကို မိမိမွေးနှံအရပ်မှစ၍ အရပ်ရှစ်မျက်နှာ
 စေ့အောင် လက်ျာရစ် တစ်ခေါက်စီ ရွတ်ပွားကာ မိမိမွေးနှံ
 အရပ်တွင် တစ်ခေါက်ထပ်ဆိုကာ စုစုပေါင်း ဉ်ခေါက်ရွတ်ပွား
 ရပါမည်။ ရွတ်ဆိုစဉ် ဖြည်းဖြည်းနှင့် မှန်မှန်သာ ရွတ်ဆိုပါ။
 ဤကျင့်စဉ် ကုသိုလ်ကောင်းမှုကံကြောင့် ဘေးရန်
 ကင်းပျောက်ခြင်း၊ ကုသိုလ်ကံများ ပွင့်လန်းခြင်းနှင့်အတူ
 ချမ်းသာသုခတို့ ရရှိခံစားနိုင်ကြမည်ဖြစ်ပေ၏။

ကျေးဇူးတော်ရှင် ရွှေပေါ်ကျွန်းဆရာတော်ကြီးအား
 အစဉ် ဦးညွတ် ပူဇော်အပ်ပါသည်။

(ရှမ်းပြည်နယ်တောင်ပိုင်း ဟိုပုံးမြို့လေးမှ ဦးလေး
 ဦးတင်ရွှေ+ဒေါ်ငြိမ်းတို့နှင့် ခင်မင်ရပါသော ဒေါ်ယု(ကြီးယု)
 တို့အား ကျေးဇူးတင်စွာ၊ သတိရလှစွာဖြင့်...)

အားလုံးသတ္တဝါချမ်းသာပါစေ
 သက်နှင်းဆွေ-ပုပ္ဖိး

မေတ္တာ ခမ်းတန်

ဟတ္ထိပါလ ဓမ္မစက္က

သာသနာ့ရောင်ခြည်နယ်မြေ

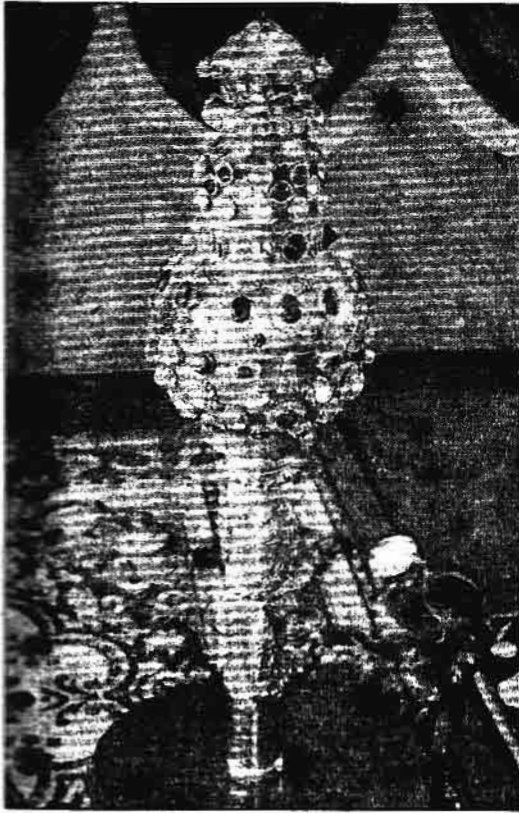
ပေဒင်သုတေသီဆရာမျိုး

၁။ ထမ်းစမ်းဂုဏ်

စာရေးသူသည် အယ်ဒီတာချုပ်၏ တာဝန်ပေးချက် အရ ရှမ်းပြည်နယ်သားတို့ အထူးစိတ်ဝင်စားစွာ သွားရောက် ဖူးမြော် ပူဇော်လျက်ရှိပေသော ဟိုပုံး ကိုရင်လေး၏ သာသနာ့နယ်မြေသို့ ရောက်ရှိခဲ့ရပါသည်။ လွိုင်ကော်မြို့မှ (၈၂)မိုင်အကွာ၊ တောင်ကြီးမြို့မှ (၂၆)မိုင်အကွာ တောင်ကြီး လွိုင်လင် ကားလမ်းဘေးရှိ ဟတ္ထိပါလ ဓမ္မစက္ကလိုဏ်ဂူတော် ကို (၁၂-၂-၂၀၀၉) ခုနှစ်တွင် စတင်တည်ဆောက်ပါသည်။ ရှမ်းပြည်နယ်သားများက “ထမ်းစမ်းဂူ” ဟူ၍ ခေါ်တွင်ပါသည်။ အဝင်ဆိုင်းဘုတ်တွင် “မေတ္တာခမ်းတန်” ဟူ၍ ပါရှိပါသည်။ ခမ်းတန်းဟူသည်မှာ ပြည်ကြီး ဟူ၍ အဓိပ္ပာယ်ရပါသည်။

ဟတ္ထိပါလ ဟူသည်မှာ ဆင်စောင့်ရှောက်သော ဖြစ်ပါသည်။ “မြတ်မြတ်သော အလောင်းတော် ဆင်မင်းစောင့်ရှောက်သော မေတ္တာတရားတို့ လွှမ်းခြုံရာ ဓမ္မစက္က” ဟူ၍ အနက်ဖွင့်ဆိုရမည်ဟု ယူဆပါသည်။

လိုဏ်ဂူအဝင်ဝမှ (၃၈) ပြာမင်္ဂလာ ဓမ္မာရုံကျောင်းတော်တွင် ပါလာသော ပစ္စည်းများကို နေရာချ၍ ဘုရားကန်တော်ပါသည်။ ဓမ္မာရုံတာဝန်ခံ ကိုရင်နပ်ပါးဖြစ်သော “ရှင်သုရဓမ္မ” နှင့် “ရှင်ခန္တိသာရ” တို့မှ ကြိုဆို နေရာချထားပေးပါသည်။ ခေတ္တအနားယူပြီးနောက် ကားလမ်းတစ်ဖက်တွင် ရှိသော ယာဉ်ရပ်နားစခန်းဝင်းအတွင်းရှိ ထမင်းစားရုံတွင် ဘုရားပရိသတ်အပေါင်းကို အယုတ်အလတ်အမြတ်မရ

သက်သတ်လွတ် ထမင်းဟင်းလျာတို့ကို ကိုယ်တိုင်ယူထည့် စနစ်ဖြင့် သွားရောက် စားသုံးစေပါသည်။ မေတ္တာရပ်ခံ ချက်တွင်...

ဟတ္ထိပါလ မွေစက္က သာသနာ့ရောင်ခြည်လိုဏ်ဂူတော် သို့ ဘုရားဖူးလာ မိတ်သဟာအပေါင်း ခြတ်နိဗ္ဗာန်ရည်စူး ကုသိုလ်အထူးဖြစ်စေရန်အတွက် အောက်ပါ အပြုအမူများ ကို အထူးရှောင်ကြဉ်ကြပါရန် မေတ္တာရပ်ခံအပ်ပါသည်။

၁။ ဟိုပုံး ကိုရင်လေးဆရာတော် ရှင်ပေါရိသအား ကြည်ညို၍ ဓာတ်ပုံရိုက်ယူလိုပါက ဆရာတော်ထံ ခွင့်တောင်း ပြီး ခွင့်ပြုပါက တစ်ဦးလျှင် ဓာတ်ပုံတစ်ပုံသာ ရိုက်ခွင့်ပြု သည်။

၂။ အမျိုးသမီးများ ဘောင်းဘီတို၊ စကတ်တို၊ ဘေးကွဲ၊ နောက်ကွဲ၊ ရင်ဟိုက်၊ ခါးပေါ် ခြေသလုံးပေါ် ဝတ်ဆင် ခြင်း။

၃။ အမျိုးသားများ ဘောင်းဘီတို၊ ခြေသလုံးပေါ် ဘောင်းဘီ၊ လက်မပါသော စွပ်ကျယ်များ ဝတ်ဆင်ခြင်း။

၄။ သရုပ်ဖျက် ဝတ်စားဆင်ယင်ခြင်း။

၅။ ရုပ်ပွားဆင်းတုတော်များကို ကိုင်တွယ်ခြင်း။

၆။ သာသနာ့အဆောက်အဦများကို ဖျက်ဆီးခြင်း။

၇။ လိုဏ်ဂူတော်အတွင်း သဘာဝ ကျောက်တိုင်၊ ကျောက်စက်ပန်းဆွဲများကို ကိုင်တွယ်ခြင်း၊ ထိခြင်း၊ ထုရိုက်ခြင်း၊ ဖိ၍ ဓာတ်ပုံရိုက်ခြင်း။

၈။ လိုဏ်ဂူတော်အတွင်းသို့ အိမ်မွေး တိရစ္ဆာန်များ ခေါ်ဆောင်လာခြင်း။

၉။ လိုဏ်ဂူတော်အတွင်း၌ ညအိပ်နားနေခြင်း၊ တည်းခိုခြင်း။

၁၀။ ညစ်ညမ်းသောစကားများ ပြောဆိုအော်ဟစ်ခြင်း။

၁၁။ အခြားသူများအား ကိုယ်၊စိတ် ထိခိုက်အောင် နှောင့်ယှက်ပြုမူခြင်း။

၁၂။ ဆူညံသံများ ပြုလုပ်ခြင်း။

၁၃။ စုံတွဲများ မသင့်မလျော် သွားလာနေထိုင်ပြုမူခြင်း။

၁၄။ အသားငါးဟင်းလျာများ ယူဆောင်စားသုံးခြင်း။

၁၅။ ဆေးလိပ်သောက်ခြင်း၊ စည်းကမ်းမဲ့ ကွမ်းတံတွေး ထွေးခြင်း။

၁၆။ အရက်သေစာ သောက်စားမူးယစ်လာခြင်း။

၁၇။ မူးယစ်ထုံထိုင်း ဘေးဖြစ်စေတတ်သော ဆေးဝါးများ သုံးစွဲခြင်း...

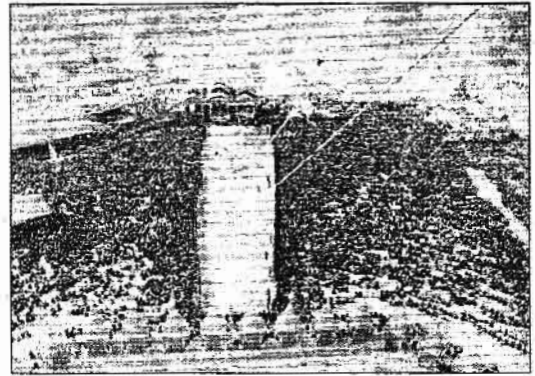
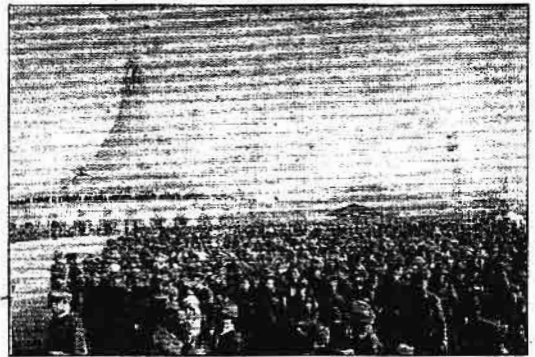

စသည် စည်းကမ်းချက်များကို လိုက်နာကြပါရန် အထူးမေတ္တာရပ်ခံအပ်ပါသည်။

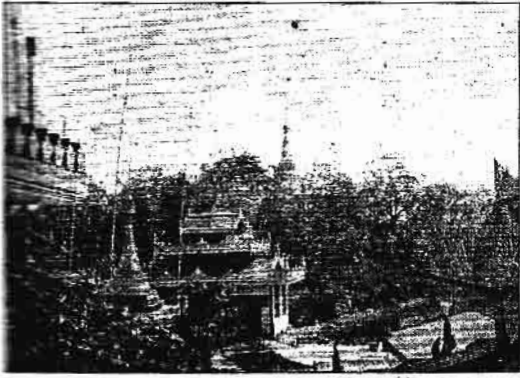
လိုက်ဂူအဝင်ဝမှာ အကျယ်ပေ (၃၀)ရှိ၍ အမြင့်ပေ (၅၀)ရှိပါသည်။ သဘာဝ ကျောက်စက်ပန်းဆွဲများနှင့် ရုပ်လုံး ပေါ်ပုံများကို တွေ့မြင်ရပါသည်။ ၁၃၁၇ခုနှစ်၊ ဝါဆိုလပြည့်နေ့က လိုက်ဂူတွင် ဗုဒ္ဓဘိသေကနှင့် ဗုဒ္ဓပူဇနိယရေစက်ချပွဲ ကျင်းပပြုလုပ်ခဲ့ရာတွင် လိုက်ဂူအတွင်း ဘုရားစေတီပေါင်း (၁၈၀)ကျော်၊ ကြေးဆင်းတုပေါင်း (၆၃)ဆူနှင့် ဆင်းတုတော်ပေါင်း(၇၄)ဆူ သီတင်းသုံး ခံယူတော်မူကြပါသည်။ အတွင်းပိုင်း၌ အရှည်ပေ (၃၀၀၀)ခန့် ကျယ်ဝန်းပြီး အမြင့်ပေ (၄၀)ဖြစ်ပါသည်။ မုဒြာဟန်မျိုးစုံရှိသော ဘုရားဆင်းတုတော်တို့ကို ဉာဏ်တော်အမျိုးမျိုးတို့ဖြင့် ဖူးမြင်ရပါသည်။ ဂူအဆုံးမှာ ရေတံခွန်ဖြစ်ပါသည်။ သဘာဝ၏ အလှတရားများမှာ ရင်သပ်ရှုမော အံ့သြဖွယ်ရာကောင်းလှသည်ကို ညွှန်းစာရေးဖွဲ့၍ မမီပါသဖြင့် ရောက်ဖူးသူများသာလျှင် သိကြပါလိမ့်မည်။

၂။ ကိုရင်လေးကျောင်းတော်သို့

ညနေပိုင်းတွင် ကိုရင်နှစ်ပါး၏ စီစဉ်ပေးမှုဖြင့် မယ်တော်ကြီးကားဖြင့် ကိုရင်လေးကျောင်းတော်သို့ လိုက်ပါခွင့်ရခဲ့ပါသည်။ ခန့်ညားလှပသော အဝင်မုခ်ဦးကြီးကို ၁၃၆၄ ခုနှစ်တွင် ဦးမင်းလွင်+အေါ်မြမြသစ် ဝိသားစုမှ မ.တည်၍ ဒကာ၊ ဒကာမအများ စုပေါင်းလှူဒါန်းပါသည်။ ထိုမှ တစ်မိုင်ခွဲလမ်းကြောရှည်ကြီးကို ဖြတ်သန်း၍ ကိုရင်လေးကျောင်းတော်ရှိရာ တောင်ခြေသို့ ရောက်ရှိပါသည်။ တောင်တက်လမ်းအရှည်မှာ (၁၃၅၀)ပေ ရှိပါသည်။ တောင်ထိပ်တွင် ရှိသော အလျား (၃၆၂ပေ)×အနံ(၁၂၀ပေ)ရှိ ကြီးမားခန့်ညားသည့် ဓမ္မာရုံတော်ကြီးတွင် တည်းခိုခွင့် ရရှိပါသည်။ တောင်ပတ်လည်ရှိ ဘုရားစေတီရုပ်ပွားတော်များကို အချိန်ရခိုက်တွင် လှည့်လည်ဖူးမြော် ပူဇော်ပါသည်။ ထမင်းကျွေးရုံတွင် သက်သတ်လွတ် ညနေစာသုံးဆောင်ရပါသည်။ ညပိုင်းတွင် ဟတ္ထိပါလ ဓမ္မစက္က သာသနာရောင်ခြည်နယ်မြေနှင့် ပစ္စာန်းဆက်ပါရှိသော မြတ်ခွန်နှင့် အောင်သန်းဆုဆိုင်မှ ထိပေါက်သော အေခင်သိန်းမြင့်က (နံပါတ် မမှတ်မီ)၊ ပျဉ်းမနားမြို့ မင်္ဂလာရပ်ကွက်နေသူနှင့် လည်းကောင်း၊ မိုးယံ ရွှေလမင်းနှင့် မြတ်ဆုကုဋေဆိုင်မှ ထိပေါက်သော ဦးထရ(၃-၁၁၅၇၃၁) ဟိုပုံးနှင့် ဦးထွန်း (၃-၁၁၅၇၃၃)ဆီ ဆိုင်မြို့တို့ကို လည်းကောင်း၊ တွေ့ဆုံခင်မင် စကားပြောဆိုခွင့်ရရှိခဲ့ပါသည်။ ကံ

ထူးရှင် သုံးဦးစလုံး၏ ထူးခြားချက်မှာ မိမိတို့မှ ထိဆိုင်ကံသွားရောက်ကံစမ်းကြခြင်းမဟုတ်ဘဲ ထိရောင်းသူများမှ

ထာရောက်ပေးအပ်ခြင်းပင် ဖြစ်ပါသည်။

နောက်တစ်နေ့ အရက်ဆွမ်းစားပြီးချိန်တွင် ကိုရင်လေး အပူတော်ခံယူတော်မူပါသည်။ ထူးခြားချက်မှာ လာရောက် ဖြည့်သွယ်မှုများအတွင်းမှ အာရုံကျသူ သုံးဦးကိုသာ ရွေးချယ် ဖြစ်ပေါ်ခဲ့ခြင်းပင် ဖြစ်ပါသည်။ စာရေးသူအပါအဝင် ဘုရားဖူး လိုသတ်အပေါင်းကို ဟတ္ထိပါလ မေ့စက္က သာသနာ့ရောင် ဖြည့်စေတီတော် (ဟိုပုံး ရွှေတိဂုံဘုရား)ကို သွားရောက် ဖြည့်စေပါသည်။

ထမ်းစမ်းရွှေတိဂုံစေတီတော်သို့

ရွှေတိဂုံစေတီတော်သည် ကိုရင်လေးကျောင်းနှင့် ဆင်စပ်အကြားတွင် တည်ရှိပါသည်။ ရန်ကုန် ရွှေတိဂုံ စေတီတော်ကြီးကဲ့သို့ ပတ်ပတ်လည်အဝေးမှ ထင်ရှားစွာ ဖြစ်နိုင်ပါသည်။ အရံစေတီပေါင်း (၁၀၂)ဆူ ဝမ်းမြောက် နှစ်ဖြော်ရပါသည်။ ရွှေတိဂုံအထက်ပစ္စယံ အရပ် ရန်ကုန်နှင့် အာရုံခံများကို ဆင်ဖြူတော်များ၊ သိကြားမင်း၊ နေနတ်သား၊ လနတ်သားတို့မှ ဝန်းရံစောင့်ရှောက် သည် ခြုံငုံပါသည်။ ဆင်ဖြူတော် ရုပ်တုများမှာ အသက် ထောင်များသကဲ့သို့ လက်ရာမြောက်လှပြီးလျှင် ဟတ္ထိပါလ ဆို

သော စကားရပ်ကို အထောက်အကူပြုသကဲ့သို့ တည်ရှိ နေပါသည်။

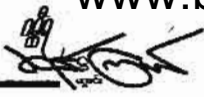
ပြီးခဲ့သော တပေါင်းလပြည့်နေ့က ဟိုပုံး ကိုရင်လေး ဦးဆောင်၍ ရွှေတိဂုံစေတီတော်ကြီးကို ထီးတော်တင်လှူ ပူဇော်ခဲ့ပေရာ ရှင်းပြည်တစ်နယ်လုံး၏ အစည်ကားဆုံးသော ပွဲတော်ကြီးဖြစ်ခဲ့ပေသည်။ ကြွရောက်လာကြသော လူထု ပရိသတ်အပေါင်းမှာ ရွှေတိဂုံကုန်းတော်တစ်ခုလုံးတွင် တိုင်းရင်းသားဝတ်စုံများ တူညီစွာ ဝတ်ဆင်လျက် မဲမဲလှုပ် ပြည်နက်လျက်ရှိပေသည်။ နဝရတ်ကိုးပါး စီခြယ်ထားသော ရွှေတိဂုံစေတီတော်မြတ်ကြီး၏ စိန်ဖူးတော်မှာ အံ့မခန်းရှိလှ ပေသည်။ အဆိုပါ ရွှေတိဂုံစေတီတော် ထီးတော်တင်လှူ ပူဇော်ပွဲ အောင်ပွဲသည်ကား တိုင်းရင်းသားတို့၏ အောင်ပွဲ၊ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တို့၏ အောင်ပွဲကြီးပင် ဖြစ်ပါလေတော့သည်။

၄။ ကျောင်းသားများနှင့် တွေ့ဆုံခြင်း

မေတ္တာခမ်းတန် ဟတ္ထိပါလ မေ့စက္က သာသနာ့ ရောင်ခြည်နယ်မြေ၏ ထူးခြားချက်မှာ ဘုရားကျောင်းကန်များ ကို လက်နက်ကိုင် အဖွဲ့အစည်းများမှ အချိန်ပြည့် စောင့် ရှောက်နေခြင်းပင်ဖြစ်ပါသည်။ အဆိုပါ လက်နက်ကိုင် လူငယ်များသည် ဘုရားဖူး ပရိသတ်များကိုလည်း လိုအပ် သော အကူအညီများ တက်ကြွစွာ ဆောင်ရွက်ပေးလျက် ရှိကြပါသည်။ ဤသို့ဖြင့် စာရေးသူသည် လက်ထောက် ခေါင်းဆောင်တစ်ဦးဖြစ်သော ခွန်မြင့်အောင်နှင့် တွေ့ဆုံ မေးမြန်းဖြစ်ခဲ့ပါသည်။

“ကျွန်တော်တို့ဟာ သူပုန်တွေလည်း မဟုတ်ပါဘူး။ ငြိမ်းချမ်းရေးအဖွဲ့လည်း မဟုတ်ပါဘူး။ သာသနာ့နယ်မြေကို စောင့်ရှောက်တဲ့ သီးခြား ကျောင်းသားအဖွဲ့အစည်းပါ။ ရခိုင်မှာ ဖြစ်တဲ့ အရေးအခင်းဆိုရင် ဘာသာခြားတွေက ဗုဒ္ဓဘာသာ ဘုရားကျောင်းကန်တွေကို ဖျက်ဆီးကြတယ်။ ရဲလည်း ရှိတယ်။ စစ်တပ်လည်း ရှိတယ်။ ဒါပေမယ့် သူတို့ အထက် အမိန့်မရလို့ မလှုပ်ရှားနိုင်ဘူးဖြစ်နေတယ်။ ကျွန်တော်တို့ က ဒီလိုအဖြစ်ခံမှာ မဟုတ်ပါဘူး။ ကျွန်တော်တို့ဟာ ဘယ်အဖွဲ့အစည်းရဲ့ လက်အောက်ခံမှ မဟုတ်ပါဘူး။ ဘယ် သူ့အမိန့်ကိုမှ မျှော်လင့် စောင့်စားနေဖို့ မလိုပါဘူး။ ကျွန်တော် တို့ရဲ့ အမျိုးဘာသာ သာသနာကို ထိပါးလာခဲ့ရင် ကိုရင်လေး ရဲ့ အမိန့်ကို နာခံပြီး ကျွန်တော်တို့ အသက်ပေးပြီး ခုခံ ကာကွယ်သွားမှာပါ”

ကိုမြင့်အောင်ရဲ့ မျက်နှာပေါ်တွင် တက်ကြွသော ဓား

မာန်နှင့် သာသနာအပေါ် ချစ်မြတ်နိုးစိတ်က ထင်ဟပ်ပေါ်လွင်နေပါသည်။ နောင်းလူတို့ အတုယူဖွယ်ဖြစ်ပါသည်။ ဆက်လက်၍ ကျောင်းသားအဖွဲ့အစည်းနှင့် ပတ်သက်သည့် များကို အသေးစိတ် လေ့လာဖြစ်ခဲ့ပါသည်။

(က) ကျောင်းသား၊ ကျောင်းသူများ လိုက်နာရမည့် စည်းကမ်း

- ၁။ အမည်၊ လိပ်စာအပြည့်အစုံနှင့် မိဘအမည်ကိုပါ ပေးဆောင်ရမည်။
- ၂။ ရက်ပိုင်း၊ လပိုင်း၊ နှစ်ပိုင်း၊ ကုသိုလ်တာဝန်ထမ်းဆောင်နိုင်ရန် (၃)မျိုးခွဲခြား၍ သတ်မှတ်ထားမည်။
- ၃။ မိမိပြုလုပ်နိုင်သည့် ကုသိုလ် ရက်၊ လ၊ နှစ်ပေါ် မူတည်၍ တာဝန်ကျေပွန်စွာ ထမ်းဆောင်ရမည်။
- ၄။ မိမိစိတ်ဆန္ဒသဘောထားဖြင့် မည်သည့်အရာမှ မပြုလုပ်ရ၊ ပြုလုပ်လိုလျှင် အထက်ကြီးသူများသို့ အကြောင်းကြားရမည်။
- ၅။ မိမိအိမ် ပြန်လိုသည်ဖြစ်စေ၊ အပြင်မြို့ရွာသို့ သွားရောက်သည်ဖြစ်စေ၊ မိမိသဘောထားဖြင့် မပြုလုပ်ရ။

(ခ) ကျောင်းသားများ လိုက်နာရမည့် စည်းကမ်းချက်

- ၁။ ကျောင်းသားများ၊ ကျောင်းသူများ အိပ်ခန်းသို့ ဝင်ရောက်သွားလာခြင်း မပြုရ။
- ၂။ အရေးအကြောင်းကြီးငယ်ကိစ္စရှိပါက ကြီးသူများထံ တိုင်ကြား၍ သွားလာရမည်။
- ၃။ ကျောင်းသူများနှင့် ထိုင်၍ စကားပြောဆိုခြင်း၊ အိပ်ခန်းနားဆောင်သို့သွားရောက်ခြင်း မပြုလုပ်ရ။
- ၄။ စည်းကမ်းလိုက်နာမှု မရှိပါက အပြစ်ပေး၍သော် လည်း ကောင်း ကျောင်းသားအဖြစ်မှ ရာသက်ပန် စွန့်လွှတ်ခြင်း ခံရမည်။

(ဂ) ကျောင်းသူများ လိုက်နာရမည့် စည်းကမ်းချက်

- ၁။ ကျောင်းသူများ ကျောင်းသား ကိုရင်အိပ်ခန်းများသို့ ဝင်ရောက်သွားလာခြင်း ခွင့်မပြု။
- ၂။ အကြောင်းကိစ္စရှိပါက ကြီးသူများထံသို့ တိုင်ကြား၍ သွားလာရမည်။
- ၃။ ကျောင်းသား ကိုရင်များနှင့် ထိုင်၍ စကားပြောဆိုခြင်း။

အိပ်ခန်း နားနေဆောင်သို့ သွားရောက်ခြင်း မပြုလုပ်ရ။
၄။ စည်းကမ်းလိုက်နာမှုမရှိပါက အပြစ်ပေး၍သော် လည်း ကောင်း ကျောင်းသူအဖြစ်မှ ရာသက်ပန် စွန့်လွှတ်ခြင်း ခံရမည်။

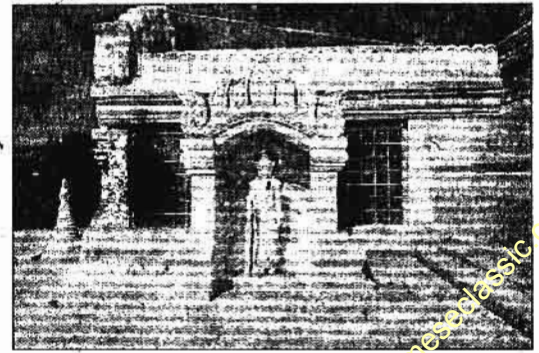
(ဃ) ကျောင်းသား၊ ကျောင်းသူများ လိုက်နာရမည့် အထူးစည်းကမ်းချက်

တရားကျင့်ကြံပွားများ အားထုတ်ရာ ကိုရင်လေးတောင် သာသနာ့နယ်မြေဖြစ်သောကြောင့် လိုက်နာရမည့် စည်းကမ်းများမှာ -

- ၁။ အရက်သေစာသောက်စားခြင်း မပြုရ။
 - ၂။ ပစ္စည်းဥစ္စာ ခိုးယူခြင်း လုံးဝ မပြုလုပ်ရ။
 - ၃။ မိန်းမများ ရောဝင်၍ ရည်းစားထားခြင်း၊ ကာမေယျကျူးလွန်ခြင်း လုံးဝ ခွင့်မပြု။
- မှတ်ချက်။ ဤစည်းကမ်းချက်များ လိုက်နာ ဆောင်ရွက်မှုမရှိပါက ထိရောက်စွာ အပြစ်ပေး အရေးယူခြင်း ခံရမည်။

“ငါ၏ အသက်၊ သွေး၊ ခွေးတို့သည် အမျိုးဘာသာ သာသနာ ထာဝစဉ် တည်တံ့ခိုင်မြဲရေးအတွက် စဉ်ဆက်မပြတ် စီးဆင်းစေရမည်” ■

ဗေဒသုတေသီဆရာမျိုး

ဗြဟ္မဝိဟာရအပ္ပဋ္ဌိ- ၄

ဓမ္မစရိယ ဦးဌေးလှိုင်

ရေးထိုးစဉ်တာ အာရိယံ တရားကြီး

ရေးအခါက ပွင့်တော်မူပြီး ဘုရားရှင်အဆူဆူတို့ သည် ၂၂၇-သွယ်သော သိက္ခာပုဒ်များကိုလည်း မပညတ်၊ ဝိသုကတ် သုံးပုံလည်း မဟောထားခဲ့။ “ခန္တိ ပရပံ တပေါ တတိက္ခာ- အကျင့်မှန်သမျှ အောင့်အည်း သည်းခံမှုသာ ပဓာန” ဟု ခန္တိတရားကိုသာ ထိပ်ဆုံးထား၍ သုံးဂါထာမျှကိုသာ ဟော ကားထားရှိတော်မူ၏။

မြေကြီးသည် မိမိအပေါ်၌ ရတနာများကို တင်ထားသည်ဖြစ်စေ၊ မစင်အညစ်အကြေးများကို စွန့်ထားသည်ဖြစ်စေ၊ ပြောင်းလဲခြင်းမရှိ ခံယူသကဲ့သို့ ကောင်း-ဆိုး လောကဓံကို မြေကြီးလို ခံရမည်။ (ဗုဒ္ဓဝံသ-၃၁၇)

အရုံးပေး၍ နှလုံးအေးခဲ့ရသူများ

စီးပွားဥစ္စာအာဏာခွန်အား ကြီးမားလျက်က အားနည်းသူအပေါ် သည်းခံခြင်းသည် အမြတ်ဆုံး။ အင်အားအကြီးဆုံးခန္တီမည်၏။ (အသုရာများအား သိကြားမင်း သည်းခံပုံ၊ သင်္ဂါထာ-ဝေပစိတ္တိသတ်၊ ဘူရိဒတ်နဂါးမင်း သီလပျက်မည် စိုး၍ သည်းခံပုံထောက်၊ သီလစောင့်ကာမပင် ရန်သူနှင့် တိုးတတ်သော သဘာဝကိုလည်း ကြိုတင်သိထားသင့်၏။)

ဆူးရှိသော ကြိမ်လုံးဖြင့် တစ်ကိုယ်လုံး ရစရာမရှိအောင် အချက်ပေါင်း နှစ်ထောင်လောက် အရိုက်ခံရခြင်း၊ ခြေ၊ လက်၊ နား၊ လျှာ၊ နှာခေါင်း စသည် အဖြတ်ခံရခြင်း၊ စသည်ကြောင့်လည်း ကလာဗုမင်းနှင့် အာဏာသားများအပေါ် မေတ္တာမပျက် သည်းခံနိုင်သော ခန္တီဝါဒီ ရသေ့အကြောင်း (ခန္တီဝါဒီတတ်-ဇာ၊ ၄၊ ၃) အလောင်းတော် မျောက်မင်းကြီး အကြောင်း(မဟာကပိတတ်)။

သုနာပရန္တတိုင်း (အိန္ဒိယအနောက်ဘက်စွန်း)သို့ သာသနာပြုကြွမည့် အရှင်ပုဏ္ဏမထေရ်အား “သုနာပရန္တတိုင်း သားတို့သည် ကြမ်းတမ်းသူများဖြစ်၍ သင့်အား ဆဲရေးလျှင် ဘယ်နှယ်နေမလဲ” စသည်ဖြင့် ဘုရားရှင်က မေးတော်မူရာ “ဆဲရုံပဲ ဆဲကြပေတယ်။ ကိုယ်ထိလက်ရောက် မပုတ်ခတ်ကြသေး၍ တော်သေးကြောင်း နှလုံးသွင်းရပါမည်” ဟု လျှောက်လေ၏။

ပုတ်ခတ်လျှင်လည်း ခဲဖြင့် မပေါက်သေး၍၊ ပေါက်လျှင်လည်း တုတ်ဖြင့် မရိုက်သေး၍၊ ရိုက်လျှင်လည်း ဓားဖြင့် မခုတ်သေး၍၊ ခုတ်လျှင်လည်း မသတ်သေး၍ တော်သေးကြောင်း၊ သတ်လျှင်လည်း သူတကာမှာ ကိုယ်ဟာကိုယ် ကြောင့်ကြိုက်ထုတ်၍ သေကြရသေးသည်ဟု နှလုံးသွင်းမည့် အကြောင်း လျှောက်ထား၍ သာသနာပြုကြွရာ ထိုနှစ် ဝါတွင်း မှာပင် ရဟန္တာဖြစ်တော်မူ၏။ (ပုဏ္ဏာသ ပုဏ္ဏောဝါဒသုတ်)

အားလုံး စာတ်သဘောချည်း

သဒတ္ထပရမာ အတ္ထာ - အကျိုးစီးပွားမှန်သမျှ ကိုယ်ကျိုး ကိုယ်စီးပွားသည် ပဓာနဖြစ်၏။ ခန္ဓာ ဘိယျော န ဝိဇ္ဇတိ - သည်းခံခြင်းထက် သာလွန်သော ကိုယ်စီးပွားဖြစ်

ထွန်းမှုဟူ၍ မရှိ။ (ဝေပစိတ္တသုတ်)

ဤသို့ စသည်ဖြင့် ဒေါသ၏ အပြစ်၊ ခန္တီ၏ အကျိုးတို့ကို နှလုံးသွင်း ဆင်ခြင်၍ ရန်ငြိုးကို ဖြေရသည်။

ရှည်လျားလှသော သံသရာတစ်ခွင်၌ မိဘညီအစ်ကို မောင်နှမ သားသမီး မတော်စပ်ဖူးသူ မရှိဟု ဟောတော်မူသည်ကိုလည်း ထောက်၍ ရန်သူကို မိမိ၏ မိဘအရာ၊ သားသမီးအရာထားပြီးလျှင် ကြင်နာယုယ အကျိုးပြုခဲ့ပုံများကို တစိမ့်စိမ့် စဉ်းစား၍လည်း ဖြေဖျောက်ရမည်။

ယင်းသို့ ဖြေဖျောက်၍မှ မရသာလျှင် အမြဲမရှိတဲ့ ဓာတ်လေးပါးအစုတွေပဲ စသည်ဖြင့် ပုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါမရှိ အဘိဓမ္မာ ရုပ်နာမ်ဓာတ်ခွဲ၍လည်း ဆင်ခြင်ရှုကြည့်ပြီး ဖြေဖျောက်ရသည်။

ထို့ပြင် အတိတ်ဘဝက ပါလာခဲ့သော အမျက်ဒေါသ ရန်ငြိုးကိုပင် ပြေပျောက်စေနိုင်သော ပစ္စည်းအပေးအယူနည်းကိုလည်း ကျင့်သုံးသည့်အခါ ကျင့်သုံးရသည်။ (ဒါနံ သိနေဟ ဘောသဇ္ဇံ - ဒါနဟူသည် ဝိယဆေး၊ ပေးကမ်းခြင်းသည် အောင်မြင်ရာ။)

ကျေကျေနပ်နပ် အလိုလို ခံနိုင်ရည်ရှိအောင်

အထက်ပါနည်းများသည် ကျမ်းဂန်လာ လက်တွေ့နည်းများဖြစ်ကြ၏။ တကယ်လိုက်နာလျှင် တစ်ခု တစ်ခုသော နည်းကလေးသည်ပင် ကြီးကျယ်သော ခိုက်ရန်ဒေါသဆင်းရဲဒုက္ခ ဘဝသံသရာဘေးကြီးများကို တားဆီးနိုင်လေသည်။ လောကီ၊ လောကုတ္တရာချမ်းသာအမျိုးမျိုးကိုလည်း သယ်ဆောင်ပို့ပေးနိုင်လေသည်။

(ရဟန္တာနှင့် ပုဂ္ဂိုလ်ထူးများစာအုပ်၌ သီးလုံးဆရာတော် အခန်း၊ ခန္တီတရားပူဇော်ပွဲနှင့် စွန်းလွန်းဆရာတော်အခန်း၊ နွားနှစ်ကောင်ငွေရာ တရားနာပုံကိုလည်း ရှုပါလေ။)

လူနှစ်ယောက် ခိုက်ရန်ဖြစ်မည်ရှိစဉ် မိမိက သည်းခံလိုက်နိုင်၍ ခိုက်ရန်မဖြစ်။ အနာတာရမရှိ။ ထောင်တန်းမကျ၊ ငွေမကုန်၊ ဒုက္ခမရောက်ရန်အကျိုးလောက်ကိုသာလျှင် မြင်တော်မူ၍ သည်းခံရန် ဟောကြားတော်မူခဲ့သည်မဟုတ်ချေ။ ထို့ထက် အဆပေါင်းများစွာ မသိမမြင် မဆင်ခြင်နိုင်သော ငှက်ကွယ်နေသည့် ခန္တီ၏ အင်အားအဆက်ဆက်ကို မြင်တော်မူသောကြောင့်သာလျှင်ဖြစ်သည်။

သည်းခံခြင်းကိုလည်း တွေ့ကြုံမှတ်သားဖူးသမျှ ဝတ္ထု၊ သာဓက စသည်ကို စဉ်းစားဆင်ခြင်လျှင်လည်း အသန်အဆင် ခံနိုင်ရည်ရှိလာတတ်၏။ သို့ရာတွင် ဆင်ခြင်မည့်စဉ်းစား

၍ အောင်အည်း သည်းခံခြင်းထက် လက်တွေ့အလုပ်ဖြင့် အလိုလိုခံနိုင်ရည်ရှိအောင် ကြိုးစားလေ့ရှိခြင်းက သာ၍ ခိုင်မာ၏။ အောင်အည်းခြင်းမရှိ၊ ခန္တီ၏သဘောကို ပြည်ပြည်ဝံ့ကြည်ကြည်လင်လင်ကြီး သဘောကျနိုင်လေသည်။

မဟာ ရာဟုလောဝါဒသုတ်၌ မြတ်စွာဘုရားဟောတော်မူသည်မှာ ဗြဟ္မစိုရ်တရားလေးပါး၊ အမြဲမရှိ နှလုံးသွင်းမှု၊ တောင့်တယ်ခြင်း နှလုံးသွင်းမှုနှင့် အာနာပါနဂ္ဂမုတ်မှု ရှိနေလျှင် လောကဓံ ကောင်း-ဆိုးဒဏ်ကို ခံနိုင်ရည်ရှိကြောင်း ဟောတော်မူလေသည်။ စင်စစ်အားဖြင့် မည်သည့် ကမ္မဋ္ဌာန်းရှုမှတ်မှုဆို တစ်ခုခု လက်ကိုင်ရှိထားလျှင် "တာဒိ-ဒီအတိုင်းတိုင်း-နေ၍" အရည်အသွေးများ ပြည့်၍ ပြည့်၍လာသည်မှာ ဓမ္မတာပင်ဖြစ်၏။ အလိုလို ခံနိုင်ရည်ရှိလာလေတော့သည်။

မေတ္တသုတ်လာ မေတ္တာပွားနည်း

အများရရှိ နှုတ်တက်နေကြသော်လည်း တကယ်ဆိုအတိုင်း ပွားပို့သူ နည်းပါးနေသော မေတ္တသုတ်လာ မေတ္တာပွားပုံသဘောအချုပ်ကို ဤ၌ ဖော်ပြဦးအံ့။

- (၁) သတ္တဝါအားလုံး ဘေးရန်ကင်းကြပါစေ။ ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ ချမ်းသာကြပါစေ။ ဤပွားပို့ပုံသည် လိုရင်း အနှစ်ချုပ်ဖြစ်၏။

ထိုမှနောက် သတ္တဝါအများကို နှစ်ပိုင်း သုံးပိုင်းခွဲ၍ ပွားပို့ပုံကို ဆက်၍ ဟောတော်မူ၏။

- (၂) တဏှာမကင်းသေး၍ ထိတ်လန့်တတ်သော ပုထုဇဉ် သေက္ခပုဂ္ဂိုလ်တွေအားလုံး ချမ်းသာကြပါစေ။ တဏှာကင်း၍ ထိတ်လန့်ခြင်း မရှိ၊ ပကတိ ခိုင်မြဲတည်တံ့သော ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်အားလုံး(တဿ၊ ထာဝရ) ...

- (၃) ကိုယ်ထည်ရှည်သော သတ္တဝါတွေ၊ ကိုယ်ထည်တိုသော၊ ပုသော သတ္တဝါတွေ၊ ကိုယ်ထည်မရှည်မတို အလယ်အလတ် သတ္တဝါတွေ (ဒီဃ၊ မဇ္ဈိမ၊ ရဿက)...

- (၄) ကိုယ်ထည် ကြီးမားသော၊ သေးငယ်သော၊ မကြီးမငယ်၊ အလယ်အလတ်ဖြစ်သော သတ္တဝါတွေ (မဟန္တ၊ မဇ္ဈိမ၊ အဏုက)...

- (၅) ကိုယ်ထည်လုံးဝန်း ဝါပြီးသော၊ အလွန်သေးငယ်သော၊ အလယ်အလတ်ဖြစ်သော(ထူလ၊ မဇ္ဈိမ၊ အဏုက)...

- (၆) မြင်တွေ့ဖူးသော သတ္တဝါတွေ၊ မမြင်တွေ့ဖူးသော

သတ္တဝါတွေ(ဒိဋ္ဌ၊ အဒိဋ္ဌ)...

- (၇) အနိဉ္စနေကြသော၊ အထေဉ္စနေကြသော သတ္တဝါတွေ(ဇူရ၊ အဝိဇူရ)...

- (၈) နောက်ထပ် ဘဝသစ်ဖြစ်ရန်မရှိ၊ အပြီးတိုင်ဖြစ်ပြီးမည်သော ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တွေ၊ ဖြစ်ရန်ရှိသေး၍ ဖြစ်ဆဲမည်သော ပုထုဇဉ်၊ သေက္ခပုဂ္ဂိုလ်တွေ၊ တစ်နည်း ဘဝသစ်ဖြစ်ဆဲ၊ ပဋိသန္ဓေနေဆဲ သတ္တဝါတွေ၊ ဖြစ်ပြီး ပွားမြင်ပြီး သတ္တဝါတွေ... အားလုံး ချမ်းသာကြပါစေ။ (ဘူတသမ္ဘဝေသီ)

- (၉) အရပ်ဆယ်မျက်နှာရှိ သတ္တဝါတွေ...

- (၁၀) အချင်းချင်း မလှည့်ပတ်ကြပါစေနှင့်၊ အထင်မသေကြပါစေနှင့်၊ တစ်ဦးဆင်းရဲတာ တစ်ဦးက မလိုလားပါးစေနှင့်။

ဤကား မေတ္တသုတ်လာ မေတ္တာပွားပို့အချုပ်ဖြစ်၏။

တိပိဋကဓရ ဓမ္မနာဆရာတော်ဘုရားကြီး မေတ္တာပွားနည်းလင်္ကာ

အထက်ပါ မေတ္တသုတ်လာ မေတ္တာပွားပို့နည်းကို လွယ်လင့်တကူ မှတ်ယူပွားပို့နိုင်ရန် ကျေးဇူးရှင် ပထမကျော် သဗ္ဗအာဒိကမ္ဘိက ဝဋ်သကာ၊ တိပိဋကဓရ ဓမ္မာဏ္ဍာဂါရိက အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ ဓမ္မနာဒ ဆရာတော်ဘုရားကြီးက အောက်ပါအတိုင်း အလင်္ကာဆောင်ပုဒ် ရေးသားထားတော်မူလေသည်။

- (၁) အလုံးစုံများစွာ သတ္တဝါ ချမ်းသာကိုယ်စိတ်မြဲပါစေ၊ ဥပဓိရန်ဘေး ကင်းစင်ဝေး ငြိမ်းအေးကြပါစေ။

- (၂) မတပ်မက်တတ်၊ တပ်မက်တတ်ဟု နှစ်ရပ်များစွာ သတ္တဝါ ချမ်းသာကိုယ်စိတ်မြဲပါစေ၊ ဥပဓိရန်ဘေး ကင်းစင်ဝေး ငြိမ်းအေးကြပါစေ။

- (၃) ကြောက်တတ်၊ မကြောက်တတ် နှစ်ရပ်များစွာ သတ္တဝါ ချမ်းသာကိုယ်စိတ်မြဲပါစေ၊ ဥပဓိရန်ဘေး ကင်းစင်ဝေး ငြိမ်းအေးကြပါစေ။

- (၄) ငါ မမြင်အပ်၊ ငါမြင်အပ်ဟု နှစ်ရပ်များစွာ သတ္တဝါ ချမ်းသာကိုယ်စိတ်မြဲပါစေ၊ ဥပဓိရန်ဘေး ကင်းစင်ဝေး ငြိမ်းအေးကြပါစေ။

- (၅) ဝေးနေ၊ နီးနေ နှစ်ထွေများစွာ သတ္တဝါ ချမ်းသာကိုယ်စိတ်မြဲပါစေ၊ ဥပဓိရန်ဘေး ကင်းစင်ဝေး ငြိမ်းအေးကြပါစေ။

- (၆) အဝဇာတ်ဆုံး မဆုံးများစွာ သတ္တဝါ ချမ်းသာ

ကိုယ်စိတ်မြဲပါစေ။ ဥပဓိရန်ဘေး ကင်းစင်ဝေး
ငြိမ်းအေးကြပါစေ။

(၇) ရည်တိုအလတ် သုံးရပ်ခန္ဓာ သတ္တဝါ ချမ်းသာ
ကိုယ်စိတ်မြဲပါစေ။ ဥပဓိရန်ဘေး ကင်းစင်ဝေး
ငြိမ်းအေးကြပါစေ။

(၈) ကြီးငယ်အလတ် သုံးရပ်ခန္ဓာသတ္တဝါ ချမ်းသာ
ကိုယ်စိတ်မြဲပါစေ။ ဥပဓိရန်ဘေး ကင်းစင်ဝေး
ငြိမ်းအေးကြပါစေ။

(၉) ဆူကြုံအလတ် သုံးရပ်ခန္ဓာ သတ္တဝါ ချမ်းသာ
ကိုယ်စိတ်မြဲပါစေ။ ဥပဓိရန်ဘေး ကင်းစင်ဝေး
ငြိမ်းအေးကြပါစေ။

(၁၀) လူအချင်းချင်းလှည့်ပတ်ခြင်း ကင်းရှင်းကြပါစေ။

(၁၁) အထင်သေးခြင်း အချင်းချင်း ကင်းရှင်းကြပါစေ။

(၁၂) ဆင်းရဲလိုခြင်း အချင်းချင်း ကင်းရှင်းကြပါစေ။

ငါးရာနှစ်ဆယ်ရှစ်သွယ် မေတ္တာပွားပုံ

ငါးရာနှစ်ဆယ်ရှစ်သွယ် မေတ္တာပွားပုံ အမြွက်မျှ ပြဆို
ဦးအံ့။

သတ္တဝါကို အထူး မရည်ညွှန်းဘဲ၊ သာမည ပွားပို့
သော မေတ္တာကို “အနောဓိသမေတ္တာ” ခေါ်၏။ အထူးရည်
ညွှန်းလျှင် “ဩဓိသမေတ္တာ” ခေါ်၏။ အနောဓိသ (၅)မျိုး၊
ဩဓိသ (၇)မျိုးရှိသည်။

အနောဓိသ ၅မျိုး

- (၁) သဗ္ဗေသတ္တာ - အလုံးစုံသော သတ္တဝါ။
- (၂) သဗ္ဗေ ပါဏာ-အလုံးစုံသော အသက်ရှူရှိက်သူ။
- (၃) သဗ္ဗေ ဘူတာ-အလုံးစုံသော ထင်ရှားဖြစ်သူ။
- (၄) သဗ္ဗေ ပုဂ္ဂလာ-အလုံးစုံသောပုဂ္ဂိုလ်။
- (၅) သဗ္ဗေ အတ္တဘာဝ ပရိယာပန္နာ - အလုံးစုံသော
ခန္ဓာကိုယ် အတ္တဘောရှိသူ။

ဩဓိသ ၇မျိုး

- (၁) သဗ္ဗာဏုတ္တိယော - အလုံးစုံသောမိန်းမ၊ အမ။
- (၂) သဗ္ဗေ ပရိနာ-အလုံးစုံသောယောက်ျား၊ အထီး။
- (၃) သဗ္ဗေ အရိယာ- အလုံးစုံသော အရိယာ။
- (၄) သဗ္ဗေ အနရိယာ - အလုံးစုံသော ပုထုဇဉ်။
- (၅) သဗ္ဗေ ဒေဝါ- အလုံးစုံသော နတ်ဗြဟ္မာ။
- (၆) သဗ္ဗေ မနုဿာ - အလုံးစုံသော လူ။
- (၇) သဗ္ဗေ ဝိနိပါတိကာ-အလုံးစုံသော အပါယ်သတ္တဝါ။

လူနှစ်ယောက် ခိုက်ရန်ဖြစ်မည်ရှိစဉ်

မိမိက သည်းခံလိုက်နိုင်၍

ခိုက်ရန်မဖြစ်။

အနာတရမရှိ။

ထောင်တန်းမကျ။

ငွေမကုန်၊ ဒုက္ခမရောက်ရရုံ

အကျိုးလောက်ကိုသာလျှင်

မြင်တော်မူ၍ သည်းခံရန်

ဟောကြားတော်မူခဲ့သည်မဟုတ်ချေ

ပွားနည်း လေးမျိုး

ယင်း သတ္တဝါ (၁၂)မျိုးကို ပွားပို့ပုံ လေးမျိုးနှင့်
ဆက်စပ်၍ ပိုရ၏။ ပွားပို့ပုံ လေးမျိုးကား -

- (၁) အဝေရာ ဟောန္တ - ဘေးရန်ကင်းကြပါစေ။
- (၂) အဗျာပဏ္ဏ ဟောန္တ - စိတ်ဆင်းရဲကင်းကြပါစေ။
- (၃) အနိယာ ဟောန္တ - ကိုယ်ဆင်းရဲကင်းကြပါစေ။
- (၄) သုခိ အတ္တာနံ ပရိဟရန္တ - ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ
ချမ်းသာလွယ်ကူစွာနှင့် မိမိတို့ခန္ဓာဝန်ကို ဆောင်
ရွက်နိုင်ကြပါစေ။

ယင်းသို့ ပွားပို့ရမည့် သတ္တဝါ (၁၂)မျိုး၊ ပွားပို့ပုံ (၄)
မျိုးကို အရပ်မျက်နှာ (၁၀)ခုနှင့်တွဲစပ်၍ပို့လျှင် (၅၂၈)သွယ်
မေတ္တာဖြစ်တော့သည်။ ပွားပို့ပုံမှာ -

(၁) “သဗ္ဗေ သတ္တာ အဝေရာ ဟောန္တ - သတ္တဝါတွေ
အားလုံး ဘေးရန်ကင်းကြပါစေ” စသည်ဖြင့် အနောဓိသ
သတ္တဝါ ၅မျိုးနှင့် ပွားပို့ပုံ ၄မျိုး (၅×၄=၂၀)၊ အနောဓိသ
မေတ္တာ ၂၀ ။

(၂) “သဗ္ဗာ ဣတ္ထိယော အဝေရာ ဟောန္တ - မိန်းမ
(အမ)တွေအားလုံး ဘေးရန်ကင်းကြပါစေ” စသည်ဖြင့်
ဩဓိသ သတ္တဝါ ၇မျိုးနှင့် ပွားပို့ပုံ ၄မျိုး (၇×၄=၂၈)၊ ဩဓိသ
မေတ္တာ ၂၈။ ပေါင်း ၄၈ ။

(၃) အရပ် ၁၀ မျက်နှာနှင့်တွဲ၍ “ပုရတ္တိမာယာ ဒိသာ
သဗ္ဗေသတ္တာ အဝေရာ ဟောန္တု - အရေအရပ်၌ ရှိ
သော သတ္တဝါတွေအားလုံး ဘေးရန်ကင်းကြပါစေ”စသည်
ဖြင့် ဒိသာအနောဓိသာ (၁၂×၄= ၄၈)ရ၏။

ထိုအတူပင် ပစ္ဆိမာယာ ဒိသာယ(အနောက်)၊ ဥတ္တရာ
ဒိသာယ(မြောက်)၊ အက္ခိဏာယာ ဒိသာယ(တောင်)၊
ပုရတ္တိမာယာ အနုဒိသာယ (အရှေ့တောင်)၊ ပစ္ဆိမာယာ
အနုဒိသာယ (အနောက်မြောက်အရပ်)၊ ဥတ္တရာယ အနု
ဒိသာယ(အရှေ့မြောက်)၊ အက္ခိဏာယ အနုဒိသာယ(အနောက်
တောင်)၊ ဟေဠိမာယာ ဒိသာယ(အောက်)၊ ဥပရိမာယာ
ဒိသာယ(အထက်)၊ ဒိသာဩဓိသာ (၄၈×၁၀ = ၅၂၈) ။

အောက်, အထက်အရပ်ပို့နည်း

ဤ၌ အောက်အရပ်နှင့်စပ်၍ မိမိက မြေမြင့်ရာ၊ သို့
မဟုတ် အဆောက်အအုံအထက်၌ နေလျှင် မိမိအောက်
ရှိသူသော အရပ်လေးမျက်နှာရှိ သတ္တဝါများကို စိတ်ညွတ်
နိဗ္ဗာန်သို့ ပို့ရမည်။ “မြေအောက် ရေ ရေအောက် လေ”ဟူ
သော အဋ္ဌကထာလာ ကမ္ဘာတည်နေပုံကို ထောက်၍ လည်း
တောင် သိပ္ပံပညာအရ ကမ္ဘာမြေကြီးလည်း ဂြိုဟ်တစ်ခုဖြစ်
၍ ထဟာပြင် လေထုထဲ၌ နေသည်ကို ထောက်၍ လည်း
တောင် အလားတူ အောက်အရပ်၌လည်း အခြားဂြိုဟ်
ကြော သတ္တဝါများ ရှိနေမည်ကို ညွှတ်၍ ပို့လျှင်လည်း
သင့်မြတ်ရာ၏။ အထက်လည်း နည်းတူ။

ဤကား ၅၂၈-သွယ်ယူပုံဖြစ်၏။

ကရုဏာ စသည် ပွားပုံ

ကရုဏာ၌ ပွားပုံမှာ “ဒုက္ခာ မုစ္ဆန္တု - ဆင်းရဲက
မုတ်တင်ကြပါစေ”ဟူသော ပွားရ၏။ အဝေရာ၊ အဗျာပဉ္စာ
စသည် မလိုတော့ချေ။ ထိုသို့ ပွားပုံ တစ်မျိုးတည်းရှိ၍
သတ္တပွားပို့နည်းကို ခို၍ အနောဓိသာ ကရုဏာ-၅၊
ဩဇာ-၇၊ ပေါင်း (၁၂)။ အရပ် ၁၀မျက်နှာဖြင့် ပွားပို့သော်
တစ်မျက်နှာလျှင် ၁၂ဖြစ်၍ (၁၂၀)။ ပထမ ဒိသာ, အနော
ဓိသာ ၁၂နှင့် ပေါင်းသော် (၁၃၂)သာလျှင် ရ၏။

မုဒိတာ၌လည်း “ယထာ လဒ္ဓ သမ္ပတ္တိတော-ရရှိပြီး
တော်မူသောမူ၊ မာဝိဂစ္ဆန္တု - မဆုတ်ယုတ် မပျက်စီးကြ
အောင် ချမ်းသာပြည့်စုံမြဲ ချမ်းသာပြည့်စုံကြပါစေ”ဟု ပွား
၍ တစ်မျိုးတည်းသာရှိ၍ ကရုဏာကဲ့သို့ မုဒိတာပွားပုံ
၁၂ပါးဖြစ်သည်။

ဥပေက္ခာ၌လည်း “ကမ္မဿကာ - မိမိပြုသောကံသာ

လျှင် ကိုယ်ပိုင်ဥစ္စာရှိကြပေသည်တကား”ဟု တစ်မျိုးတည်း
နည်းသွင်းရသဖြင့် ကရုဏာ၊ မုဒိတာတို့ကဲ့သို့ (၁၃၂)ပါးသာ
လျှင်ဖြစ်သည်။ (ရတနာသုံးပါးကျော်စူးစာအုပ်၌လည်း ၅၂၈
ယူပုံပါရှိလေပြီ။)

အထွတ်အထိပ် ဈာန်ချမ်းသာကြီး

သတ္တဝါတို့သည် တရားသဘောနှင့်စပ်၍ အဘယ်မျှ
သနားစရာကောင်းပုံ၊ မြတ်စွာဘုရားရှင် အဘယ်သို့ သနား
တော်မူပုံများ ဝိဘင်းပါဠိတော်၌ အကျယ်ဟောတော်မူ၏။
သူတော်ကောင်းအလုပ်ကို လက်တွေ့ လုပ်ကိုင်နေသူများဖြစ်
က မိမိတရားအင်အားအလိုက် သနားစရာကောင်းပုံတွေ
တစ်သိကြီး ပေါ်လာတတ်၏။ ဘုရားရှင်၏ မဟာကရုဏာ
ကို ခန့်မှန်းနိုင်ကြပေသည်။ ကိုယ်တိုင်လေ့ကျင့်ပွားများမှ
အရသာပေါ်သော သန္နိဋ္ဌိကတရားများပေတည်း။

ဥပေက္ခာကား အလွန်သိမ်မွေ့၏။ သမိရပေက္ခာ ဉာဏ်
ရောက်သော ယောဂီများမှာ အထူးသဖြင့် သဘောပေါက်နိုင်
လေသည်။ မေတ္တာ ကရုဏာ မုဒိတာတို့ဖြင့် ပွားပို့ရခြင်း
သည် စတုက္ကနည်းအားဖြင့် တတိယဈာန် (ပဉ္စကနည်းအား
ဖြင့် စတုတ္ထဈာန်)မျှလောက်ကိုသာ ရနိုင်၏။ ဥပေက္ခာပွားမှ
ထိပ်ဆုံး ပဉ္စမဈာန်ကို ရသည်။ ရှေ့ရှေ့ ဈာန်များကို ရပြီးမှ
လည်း နောက်နောက်ဈာန်ကို ရ၏။ နောက်နောက်ဈာန်ကို
ရရန်လည်း ရှေ့ရှေ့ဈာန်တို့၏အပြစ်ကို မြင်မှ ရနိုင်လေသည်။

မေတ္တာ ကရုဏာ မုဒိတာများ ပွားခြင်းသည် လောဘ၊
ဒေါသများ ခြိတ်နေသေးသဖြင့် စင်စစ် အထွတ်အထိပ်မဟုတ်
သေးချေ။ ချစ်ခြင်း မုန်းခြင်းကို လွန်မြောက်ကာ ယောနိသော
မနသိကာရ အခြေခံ၍ ကမ္မဿကာတာဉာဏ်၌ ရပ်တည်နိုင်
သော ဘက်မလိုက် မှုတသော ဥပေက္ခာသည်သာ အထွတ်
အထိပ် ဈာန်ချမ်းသာကြီးဖြစ်လေသည်။

ဓမ္မာစရိယ ဦးဌေးလှိုင်

(ဆရာကြီး ဓမ္မာစရိယ ဦးဌေးလှိုင်၏ “မေတ္တာဝါဒ
(ဗြဟ္မဝိဟာရအဖွင့်)” စာအုပ်မှ ကောက်နုတ် ဖော်ပြအပ်
ပါသည်။)

မင်းတို့စင် (မြရောစီမြ)

သေ ဘေး လွတ် သည်။

သမိုင်းထင်ရှား ရွှေသင်္ကလွတ်ဘုရား

ကျေးဇူးကြီးလှသော စာပေ၏ အကျိုးကြောင့် သရက် မြို့မှ စာရေးဆရာ၊ ကဗျာဆရာများက စာရေးဆရာ မောင်တည်အေးနှင့် စာရေးသူတို့နှစ်ဦးအား လှိုက်လဲ့မော်ရွှေ စွာဖြင့် ဖိတ်ကြားခဲ့ကြပါသည်။ ဖိတ်ကြားသူ ဆရာများက တော့ မောင်မောင်ညွန့် (သရက်)၊ နွေး(သရက်)၊ မိုး(သရက်)၊ လင်းသစ္စာဦး(သရက်)၊ မောင်ညိုထွေး(သရက်)နှင့် ဆရာမ မြတ်ဆုမွန်(သရက်)တို့ ဖြစ်ကြသည်။ သူတို့သည် နှစ်စဉ် ကျင်းပလျက်ရှိသော အဋ္ဌမအကြိမ်မြောက် အမေနေ့ ကျင်းပ ပြီး တက်ရောက်အားပေးရန်အတွက် ဖြစ်ပါသည်။ ထိုနေ့ ကား (၂၇-၁၂-၂၀၁၄)နေ့ဖြစ်သည်။

(၂၈-၁၂-၂၀၁၄) နေ့နံနက်မှာ သူတို့မြို့၏ ကျက်သရေ ဆောင် စေတီပုထိုးများနှင့် ထင်ရှားသော နေရာများသို့ ပို့ဆောင်ပြသလိုကြသည်။ ရောက်သည့် (၂၇-၁၂-၂၀၁၄)

ရက်နံနက်မှစ၍ နွေး(သရက်)အိမ်၌ တည်းခို စားသောက် နေထိုင်သည်မှအစ အားလုံး အဆင်ပြေအောင် စီစဉ်ပေးမှု ကြောင့် နွေး(သရက်)၏ ဇနီး မကြည်ပြာကို အထူးကျေးဇူး တင်ကြောင်းပြောပါရစေ။ ထိုနေ့က နွေးတစ်ယောက် မလိုက် နိုင်ခဲ့။ သူက ပြည်သူ့ရဲတာဝန်ဖြင့် ခရီးနှင့်ရသည်။ ကောင်း လက်ဖက်ရည်ဆိုင် ညှော်ခံတိုက်ကျွေးပြီး ဆရာ မောင်မောင် ညွန့်၊ မိုး၊ လင်းသစ္စာဦး၊ ကိုညိုထွေးတို့ ဆိုင်ကယ်သုံးစီးဖြင့် မြို့ပြောက်ဘက်သို့ ခရီးဆက်ခဲ့ကြရာ...

“ဆရာ...ဟောဒါ သမိုင်းဝင် ရွှေသင်္ကလွတ်ဘုရား ကြီးပေါင်ဗျာ။ တောင်ဘက်မှန်ကနေ ဝင်ကြရအောင်”

“ဟုတ်ကဲ့၊ ဆရာ ကိုညိုထွေး”

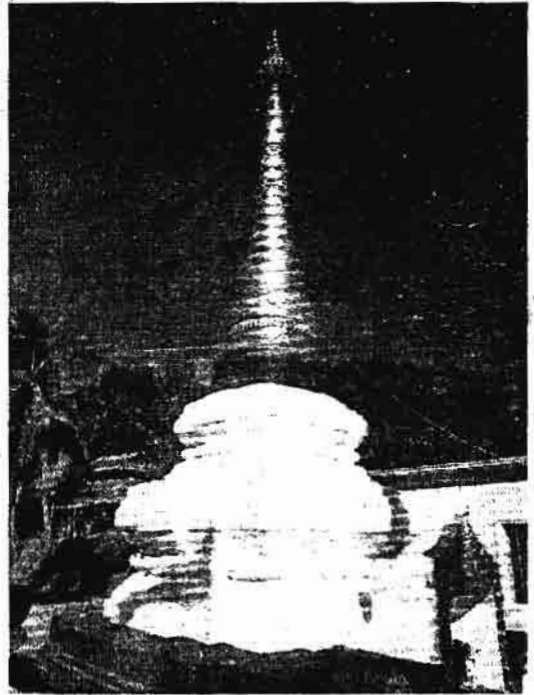
“ဒါဆို ဆရာလိုအပ်သမျှ ဓာတ်ပုံရိုက်ပါ။ ဟိုဟာက ဧရာဝတီမြစ်တစ်ဖက်ကမ်း၊ ဟို တာဝါတိုင်က နောင်လဲမြို့

ဒီ ဆရာ၊ ဒီက စက်လှေနဲ့ တစ်နာရီလောက်သွားရင် ရောက်
မိတယ်”

“ဟုတ်ကဲ့ပါ ခင်ဗျာ”

“စေတီတော်ကတော့ ပုဂံ အာနန္ဒာစေတီပဲပါ။ လိုဉ်
ဘုရားဖြစ်ပါတယ်ခင်ဗျာ”

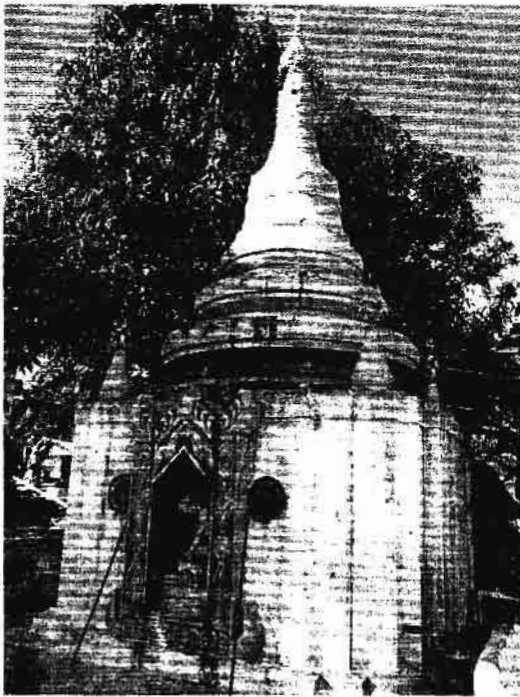

“ဆရာညို့...ခင်ဗျားက ဘုရားသမိုင်းနိုင်တယ်။ ဆရာ
ပဲ ရှင်းပြပေးပါလား”

“ဟုတ်ကဲ့ပါ ဆရာ ကိုမိုးရေ၊ ကျွန်က ရှေ့မီ နောက်မီ
ကုလားထိုင်ကြီးကျနေတာပဲ၊ ဟားဟားဟား...”

“ဟုတ်တာပေါ့ ဆရာညွန့်နဲ့ ဆရာတည်ရှယ်”

“ကိုလင်းကတော့ လုပ်ပြန်ပြီ။ ဒီက ဆရာက ဘုရား သမိုင်းနဲ့ ဂန္ထီရကို စိတ်ဝင်စားတာ။ ခင်ဗျားတို့က ကဗျာ သမားတွေလေ”

“ဟုတ်တယ် ကိုလင်း။ ဒီတော့ ဆရာ ကိုညှိထွေးနဲ့ ပိုသင့်လျော်ပါတယ်”

“ရပါတယ်ဗျာ။ တတ်သလောက် ရှင်းရမှာပေါ့”

“ဒီလို ဆရာ၊ မှန်လေးမှန်ရှိတယ်။ မှန်သုံးမှန်မှာ ကနုတ် ပန်းတွေနဲ့ မကန်းတွေ၊ မနုသီဟတွေ ထုလုပ်ထားတယ်။ ဟိုး အနောက်ဘက်မှန်မှာ မယ်တော်ပုံထည့်ထားပြီး ကျန် တာက ဗေတီရုပ်ပွားတော်တွေနော်။ အခြားဗေတီတော်တွေ ထက် ပိုထူးတာက မယ်တော်ပုံပါနေလို့ပါ”

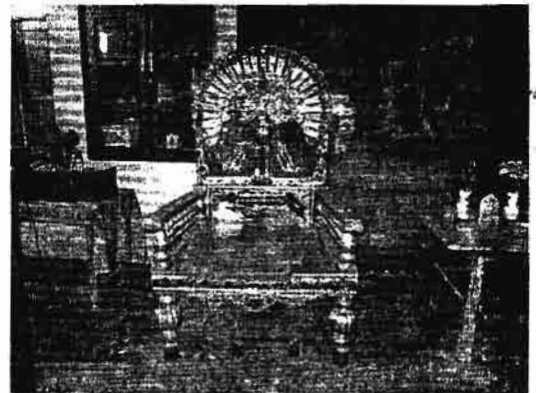
“ဟုတ်တယ် ဆရာညို။ အဲဒါ ဘာကြောင့်လဲဗျာ”

“ဆရာ သိပ်ထူးခြားနေမှာပေါ့။ မယ်တော်ရုပ်ရေမှာ ကျောက်တုံးတွေ မပြီး အဓိဋ္ဌာန်ပြုလို့ ရတယ်။ လိုရာ ဆုတောင်းလို့လည်း ရတယ်။ ပဝါဆက်လို့လည်း ရတယ် နော်”

“ကဲ...ဆရာတို့နဲ့ မှတ်တမ်းတင် စာတ်ပုံရိုက်၊ ဘုရား ဝတ်ပြု ရှိခိုးကြရအောင်လား”

“ကောင်းပါတယ်ဗျာ။ ရိုက်ပါ”

မကြာမီ ဘုရားဂေါပကအဖွဲ့ဝင်တစ်ဦး သောတွဲတွဲကိုင် ၍ လိုက်လာပြီး ကိုမိုးနှင့် ကိုလင်းကို ကြည့်ကာ အံ့သြနေ ကြပုံရ၏။ သောဖွင့်၍ အထက်ပစ္စယံပေါ် တက်ရန်အတွက် ဗာရေးသူက ရှေ့တက်၍ လှေကားအတိုင်း တစ်ထပ်ချင်း တက်ရာ မှောင်နေ၍ ခေါင်းဆောင့်မိမှာဦးရပါသည်။ တဖြည်း

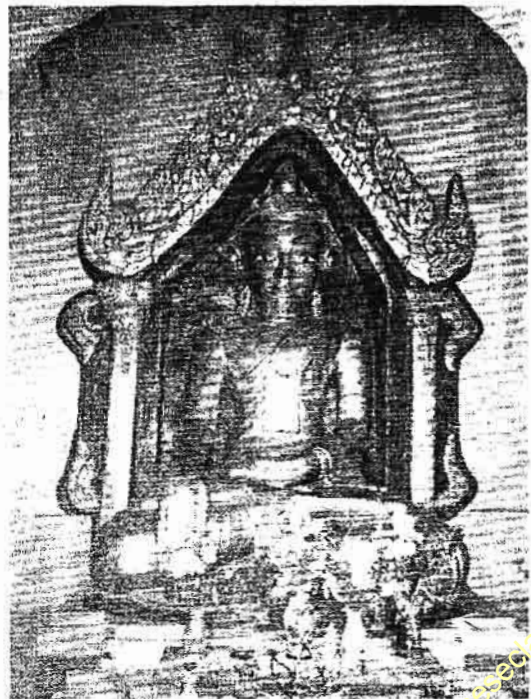

ဤပထမ 'ပစ္စယံအပေါ်သို့ ရောက်သွားလေတော့၏။
ရာဇဝင်မြစ်ဘက်တွင် ဂန္ဓကုဋီတိုက်အတွင်း ဝေါတမာရာ
ရင်ဘက် ပုံတော်ကို ဖူးမြော်ရသည်။ စေတီတော်ပေါ်တွင် နံးနံး
အနေအထားဖြင့် အထက်ပစ္စယံကို တည်ထားပြီး လေးဘက်
တွင် စေတီလေးဆူ တစ်ထောင့်စီ၌ တည်ထားပါသည်။

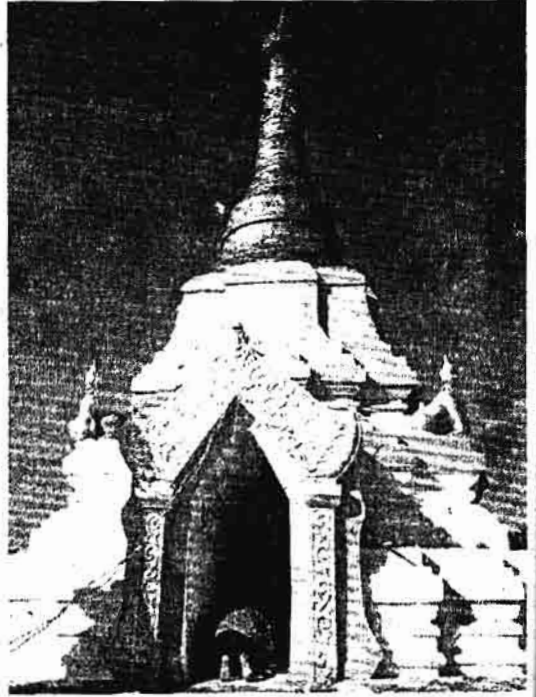
“ဆရာ...လက်ရန်းမရှိဘူးနော်၊ ပြတ်ကျမယ်၊ သတိ
ထား။ သတိထားကြပါ”

“ကိုညိုထွေး၏ သတိပေးမှုကြောင့် ကျန်ဆရာများ
လက်တွဲ၍ စေတီနံရံကို ကပ်ကာ လှည့်ဖူးကြသည်။ ထို
နောက် ဓာတ်ပုံမှတ်တမ်းတင်ရိုက်ခဲ့ကြပြီး ရောဝတီမြစ်၏

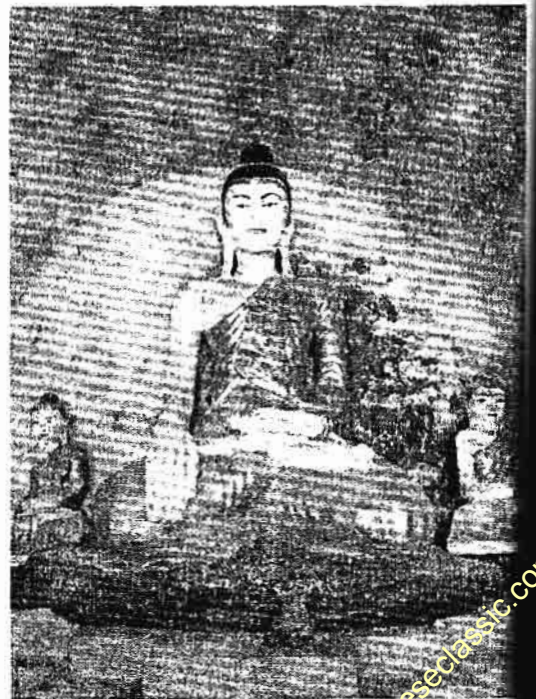

“အဘ... ဒီဟာ ရန်ကုန်က စာရေးဆရာတွေပါ။
ဘုရားသမိုင်းပြုစုထားတာ မရှိဘူးလားခင်ဗျာ”
“ဟုတ်ကဲ့ ရှိပါတယ်။ ပုန်နန်းရာဇဝင်ထဲကအတိုင်းပါ
ပဲခင်ဗျာ”
“အဘ...နာမည်ပြောပြပါလားခင်ဗျာ။ နောက်ပြီး

ရှင်များကို တစ်ဝိုက်ကြီး ရှုမျှော်ခံစားရသည်။ အားလုံး မောသမျှ
ပန်းသမျှ ဘုရားပေါ်တွင် ဆွေ့ ဘုရားရှိခိုးရင်း ပြောခဲ့ရသည်။
“ဆရာတို့...သတိထား ဆင်းကြပါ။ မှောင်တယ်ဗျို့”
“ဟုတ်ကဲ့ပါ ဆရာ။ ဟို ဂေါ်ပကရုံးသွားပြီး မေးကြည့်
ရအောင်လား”

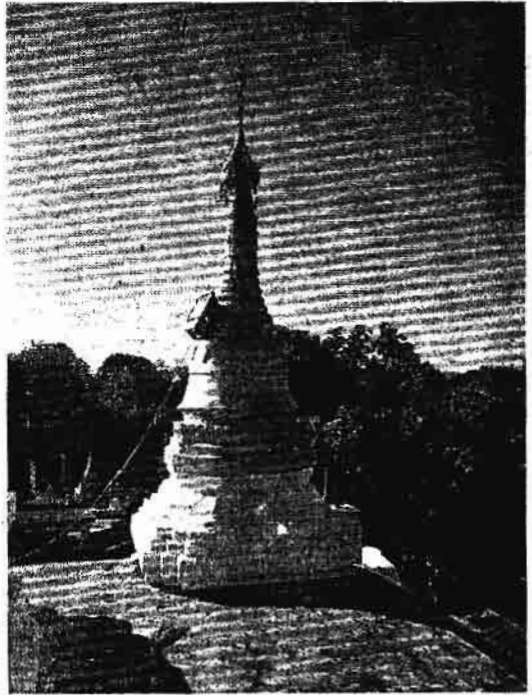
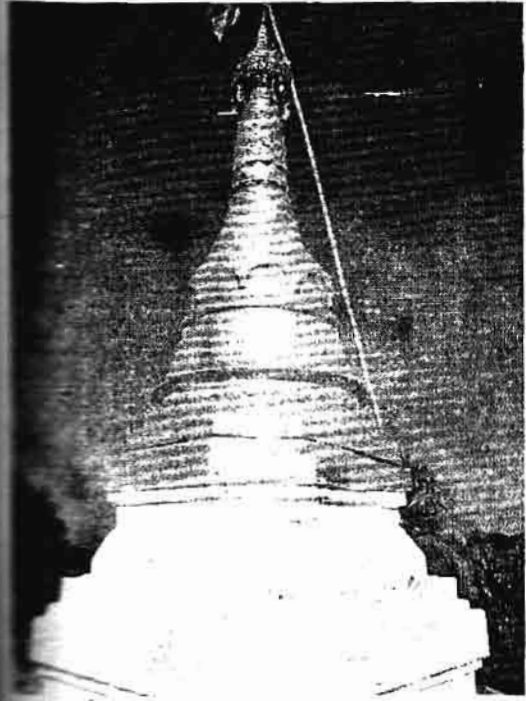

မိုးမိုး

ဘုရားသမိုင်းလည်း ရှင်းပြပေးပါခင်ဗျာ”

စာရေးသူက ဂေါဟကရံမှ အဘတစ်ဦးထံ ချဉ်းကပ်၍
ကြည့်မိပါသည်။

“ဟုတ်ကဲ့၊ အဘနာမည်က ဦးသောင်းရွှေပါ။ တွဲ
အတွင်းရေးမှူးတာဝန်ယူထားပါတယ်။ ဥက္ကဋ္ဌက ဦးကြည်

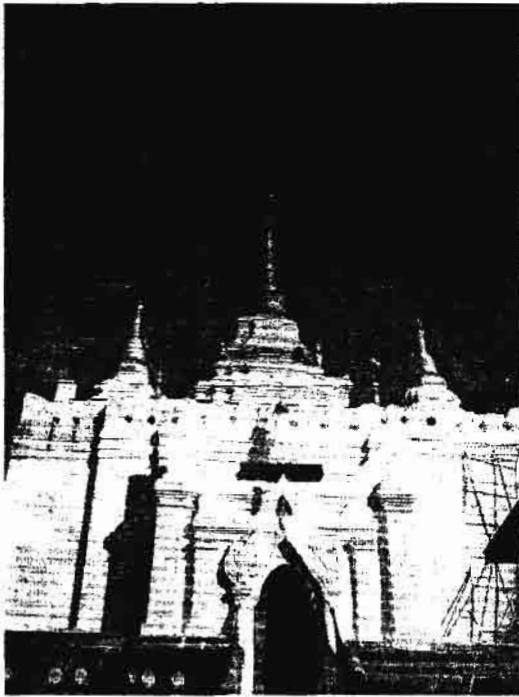
ဘဏ္ဍာထိန်းလည်း သူပါပဲ။ ဒု-ဥက္ကဋ္ဌ ဦးအောင်စန်းလေးနဲ့
အဖွဲ့ဝင် (၁၉)ယောက်ရှိပါတယ်ခင်ဗျာ”

“ဘုရားပွဲတော် ဘယ်အချိန် ကျင်းပပါသလဲခင်ဗျာ”

“ဘုရားပွဲမကျင်းပနိုင်တာ ဘဝနစ်လောက်ရှိပြီ။ ဒါပေ
မယ့် နေ့ကြီးရက်ကြီးတွေမှာတော့ ပစ္စာန်းပွဲကျင်းပပါတယ်။

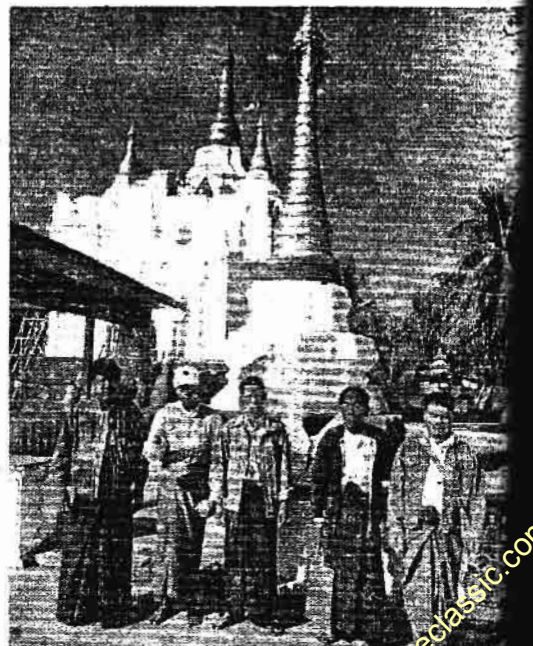
www.burmeseclassic.com

နောက်ပြီး သီတင်းကျွတ်လပြည့် တန်ဆောင်မုန်းလပြည့်မှာ ဆီမီးတစ်ထောင်၊ ပန်းတစ်ထောင်ပွဲ ကျင်းပပါတယ်။ ရှေ့ အဆောက်အအုံတွေ ပြန်ပြုပြင်တာ လုံးပန်းနေရပါတယ် ခင်ဗျာ”

“အာခင်ဗျာ၊ ဘုရားသမိုင်းပြောပြပါဦးခင်ဗျာ”

“ဒီလိုပါ။ ယခု ဘုရားသမိုင်းကို ရှေးသမိုင်းမှာ ဦးကလား မှန်နန်းရာဇဝင်ထဲက သမိုင်းမှန်လို့ သိရပါတယ်။ ဆရာတို့ ဖတ်ကြည့်ပါခင်ဗျာ။ ဘုရားကြီး ဝေယျာဝစ္စကတော့ ဟို အထက်ပစ္စယံကနေ လုံးပတ်တော် ရွှေသင်္ကန်းကပ်လျှာ ပူဇော်ပါမယ်။ အားလုံးပြန်ပြီးပြုပြင်နေရတဲ့အတွက် လိုအပ် သမျှ ဆောင်ရွက်နေရပါတယ်ခင်ဗျာ”

ရွှေသက်ထွတ်စေတီတော်သမိုင်း ရှာကြည့်သော်

ကျော်စွာဘုရင် ထီးနန်းစိုးစံရန် နန်းတက်သော ခုနစ်
မှာ ကောဇာသက္ကရာဇ် ၆၄၈ ခုနှစ်ဖြစ်သည်။ သူ၏ မိဖုရား
မှာ စောစိုးဖြစ်ပြီး သားတော်နှစ်ပါး၊ သမီးတော်သုံးပါး ထွန်း
ထားခဲ့သည်။ သားတော်ကြီးမှာ စောနစ်ဖြစ်ပြီး သားတော်ငယ်
မင်းရှင်စော ဖြစ်၏။ သမီးတော်များမှာ ပင်းယစား ခုနစ်ကျောင်း
ဇီယကာ ဥဇနာမိဖုရား စောရ၊ သင်္ခယာ စောယွမ်းနှင့်
စောနောင်းတို့ ဖြစ်ကြသည်။

သားတော်ကြီး စောနစ်ကို ကောဇာသက္ကရာဇ် ၆၆၀

တွင် သီရိတြိဘာဝနာ၊ ဒိတျာပဝရာ၊ ဓမ္မရာဇဟူ၍ ကျော်စွာ
ဘုရင်က မင်းပြုစေခိုင်းပြီး သားတော်ငယ် မင်းရှင်စောကို
သရက်မြို့စားအဖြစ် ခန့်အပ်ပေးတော်မူခဲ့သည်။ မင်းရှင်စော
သည် သီခီလီလ်၏ သမီး၊ ရှင်မြတ်လှအား မိဖုရားမြှောက်
ခံလိုက်ခဲ့သည်။ ကျော်စွာမင်းသည် ကောဇာသက္ကရာဇ် ၆၆၀
တွင် မြင်းစိုင်းအရပ်သို့ ကြွရောက်တော်မူရာ၌ သီခီလီလ်၏
မင်းညီနောင်သုံးပါးဖြစ်သည်။ အသင်္ခယာ ရာဇသင်္ကြန်
နှင့် သီဟသူတို့အား ဖမ်းဆီးပြီးနောက် ခေါင်းရိတ်၊ သင်္ကန်း
သေပြီး အစောင့်အရှောက်နှင့် နန်းချ၍ထားလေသည်။

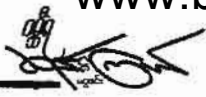
ကောဇာသက္ကရာဇ် ၆၆၂ ခုနှစ်တွင် တရုတ်ပြည်

ဦးတည်သွား၏။ ခိုင်းစေချက်အရ တရုတ်စစ်သည်များက
မြင်းစိုင်းမြို့ကို နှောင့်ယှက်ဖျက်ဆီးမှုကြောင့် မင်းရှင်စောသည်
သရက်မြို့အား စားမ (၃၀၀)၊ ပေါက်တူးအလက် (၃၀၀)၊
ပုဆိန် (၃၀၀)ဖြင့် စတင်၍ တည်ထားခဲ့လေသည်။ သင်္ခီလီလ်
၏သား မြင်းစိုင်းညီနောင် သုံးဦးအား ကျော်စွာမင်းက နန်းချ
သည် ကြားသောအခါ ရခိုင်မင်းက သရက်မြို့ကို လုပ်ကြံ
တိုက်ခိုက်ပြီးနောက် မင်းရှင်စောနှင့် မိဖုရား၊ သားတော်၊
သမီးတော်တို့ကို ရခိုင်ပြည်သို့ ခေါ်ယူစေခဲ့သည်။ ထို့နောက်
ပညာသင်ကြားပေးခဲ့သည်။ နောင် ကြီးပြင်းလာသည့် မင်းရှင်

စော၏ သားတော်သုံးပါးမှာ သားတော်ကြီး မြင်းစိုင်း ရွှေနန်း
ရှင်၊ သားတော်အလတ် ပြည်မင်းစောရနောင်၊ သားတော်
အငယ် မင်းကြီးစွာစော်ကဲတို့ ဖြစ်ပါသည်။

မင်းရှင်စော ရခိုင်ပြည်မှ ပြန်ရောက်ပြီး စစ်ကိုင်း ပင်းယ
သွားရောက်ခဲ့စဉ်တွင် စစ်ကိုင်းမင်း ဆင်ဖြူရှင်ထံတွင် သား
တော်ကြီးကား ပင်းယ ဥဇနာတွင် ပြု၍ မြင်းစိုင်းရွှေနန်းတို့
ပေးအပ်တော်မူသည်။ သားတော်အလတ်သည် ငါးစီးရှင်
ကျော်စွာတွင်းမှ စောရနောင်ဟူသောအမည်ဖြင့် ပြည်မြို့ကို
စားရသည့် ညီတော်အငယ် စော်ကဲကား စစ်ကိုင်းမင်း ရှင်မြို့

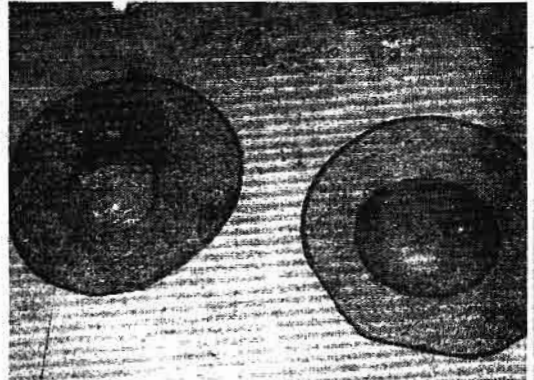

ရင်ထဲတွင် မြစ် အမြစ်မြစ်ကို စားရပါသည်။ ကောဇာသတ္တရာရပ် ၇၂၉ ခုနှစ်တွင် အင်းဝဘုရင် သတိုးမင်းဖျား အနိစ္စရောက် သည့်အခါ စော်ကဲအား မင်းပြုရန် တင်ပြောက်၍ မင်းကြီးစွာ စော်ကဲဟု တွင်ခဲ့လေသည်။

ထို သားတော်သုံးပါး အထွတ်အထိပ်သို့ ရောက်မှ ရခိုင်ဘုရင်ထံမှ လွတ်ပြီး မိမိအပိုင်စားရခဲ့သော သရက်မြို့ သို့ စုန်ဆင်းလာရာ ပုဂံမြို့ အာနန္ဒာမြတ်စွာဘုရားကို ဝင်ဖူး ပြီး ထိုပုတော်ကို အတုယူ၍ ငါတို့ ရခိုင်ဘုရင်ထံမှ အသက် မသေဘဲ လွတ်လာခဲ့သဖြင့် “သက်လွတ်ဘုရား”ဟု အမည် ပေး တည်ထားကိုးကွယ်တော်မူရာမှ နောက်ကာလတွင် ရွှေသက်လွတ်ဘုရားဟု တွင်ပါသည်။

“ဆရာ မောင်ညိုထွေးရေး...သမိုင်းကတော့ ထင်ရှား နေပါပြီ။ ကျွန်တော်ဖတ်ပြီးပြီ။ ဒါပေမယ့် ကုလားကျောင်းခံပြီး တည်ထားတာမျိုး ဒီတော့ မှန်လေးမှန်မှာ အဲဒီ အနောက်မှန် ချန်ထားတာ ဘာကြောင့် သူက မယ်တော်ရှင်ထုကိုးကွယ် ရတာလဲ”

“ဆရာ...ပြောက်ဘက်မှန်မှာ ကောက္ကသံဂုဏ်မြတ်စွာ ဘုရား၊ တောင်ဘက်မှန်မှာ ဂေါဏဂုံမြတ်စွာဘုရားအရှေ့ ဘက်မှန်မှာ ကဿပမြတ်စွာဘုရား၊ အနောက်ဘက်မှာကျ တော့ ဂေါတမမြတ်ဘုရားလို့ ထားသင့်ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ကုလားကျောင်းအတက်မှာ ဂေါတမမြတ်စွာဘုရားရှင်ပုံတော် ထားပြီး အဲဒီနေရာမှာ မယ်တော်ပုံထားတာက နောက်မှ

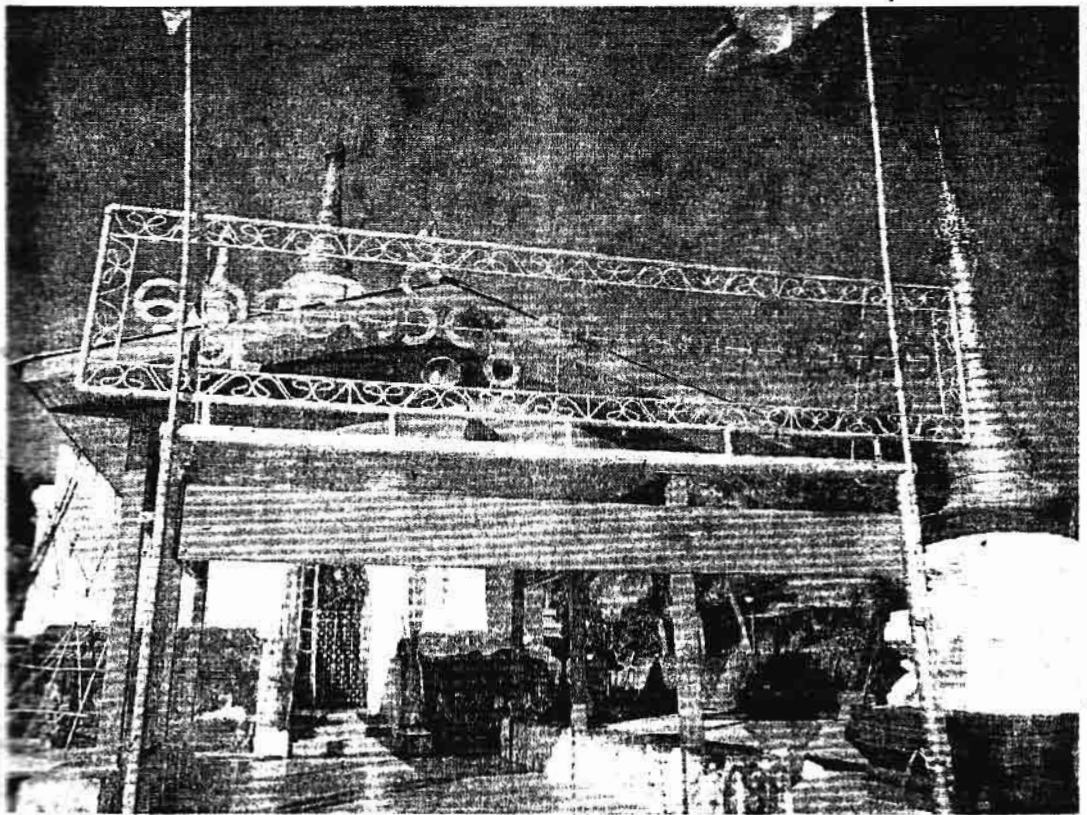

ရှေ့ ကုသိုလ်ကံအကြောင်း အရင်းကောင်းသောကြောင့် ဒီမြို့ ပြန်ရောက်တယ်။ ရှေး ယင်းခေါင်းဘုရားတစ်ဆူတည်ထား ကိုးကွယ်တယ်။ နောက်တော့ ရွှေရင်းခေါင်းဘုရားတွင်ခဲ့ တယ်။ ဒီတော့ သရက်မြို့ကို မင်းကြီး စွာစော်ကဲ နန်းတက် တဲ့နှစ် သက္ကရာဇ် ၇၂၉ ခုနှစ်မှာ တည်ထားတယ်လို့ ဆိုပါ တယ်”

“ဆရာ...တစ်ဆင့်စကားကြားမှတော့ ပါးစပ်ရေငဝင်လေး လည်း ရှင်းပါဦး”

“ဟိုး ရှေးတုန်းက ဒီသရက်မြို့အုပ်စိုးတဲ့ ဘုရင်ကြီးက အမွေသိရိန်မင်းဆက် ဒေဝကံသာ-တဲ့။ မိဖုရားက မွေးတဲ့ သားမှန်သမျှ အားလုံးသတ်ပစ်တယ်တဲ့။ နောက်တော့ ရှမ်း ပြည်ဘက်က မိဖုရားငယ်တစ်ပါးဆက်သတယ်။ အဲဒါ ညဆို စုန်းတောက်တယ်လို့ ကုန်းချောတော့ ဘုရင်က မိဖုရားငယ် ကို နန်းတော်က နှင်ထုတ်ပြီး ဟိုး တောထဲမှာ နေတာတဲ့ဗျာ။ အဲဒါ ရွာက ကျွဲဆောင်၊ ကျွဲချဆိုတာ ဟိုတုန်းက မိဖုရားငယ် ကို တွဲချ၊ တွဲဆင်းတဲ့ နေရာတဲ့က။ နောက်တော့ ကာလရွှေ လျော့ပြီး ပြောင်းသွားတာတဲ့။ အဲဒီမှာ ဘုရင်ကြီး မိဖုရားငယ် က မွေးတဲ့ ကလေးကို ကရင်မကြီး မယ်ဝေအား ပေးလိုက် တယ်။ ဒီတောင်က ကဝေတောင်ဆိုတာလည်း ရှိတယ်။ နောက် ရသေ့ကြီးကို ဘုရားတည်ခိုင်းတဲ့ နေရာရှိတယ်။ ရခိုင်ဘုရင်က သုံးပန်းအဖြစ် အဖမ်းခံရတော့ ဘုရင်ကြီးက ခုချိန် သားတော်တစ်ပါးရှိရင် ကောင်းမှာပဲလို့ ပြောတယ်။ မိဖုရားတွေက ဘုရင်ကြီးက သားတော်တွေကို သတ်လို့ သတ်ရက်လိုက်တာလို့ ငိုတဲ့အခါ သတ်ရက်မြို့ကနေ ခုလို သရက်မြို့ ပြောင်းလာတာ။ ဘုရင်ကြီး သားတော်ကို မျှော် တဲ့အခါ လေးတိုင်စင်ဆောက်တဲ့ ရွာကို ခု ဆရာတို့ ရောက် ခဲ့တဲ့ လေးတိုင်စင်ရွာတဲ့ဗျာ”

“မယ်တော်နဲ့ သားတော် ပြန်တွေ့ပြီး မယ်တော်ကဲ့သို့ ကို ထုလုပ်ကိုးကွယ်တာလား”

“ဟုတ်တယ်။ သားတော်ကို ခေါ် ရောက်နိုးနဲ့ မျှော်
ဆွဲ လေးတိုင်စဉ်ရွာ။ နောက် သားတော်ကို မမြင်ရဘဲ
ဘုရင်ကြီး နတ်ရွာစံ၊ မယ်တော်က သားတော်ကို လွမ်းလို့
မျှော်တဲ့ နေရာမှာ ထုထားတာပါဗျာ”

“ဟုတ်ပါပြီ ဆရာညိုရေ။ ဒီလောက်ဆို ဇာတ်ရည်
ထည့်ပါပြီ”

“ကဲ...ဆရာမိုးတို့၊ ဟို အိတလီ စစ်သင်္ချိုင်းကို
ဆွေးလေ့လာကြရအောင်”

“ကောင်းသားပဲ ဆရာညွန့်ရေ၊ သွားကြစို့”

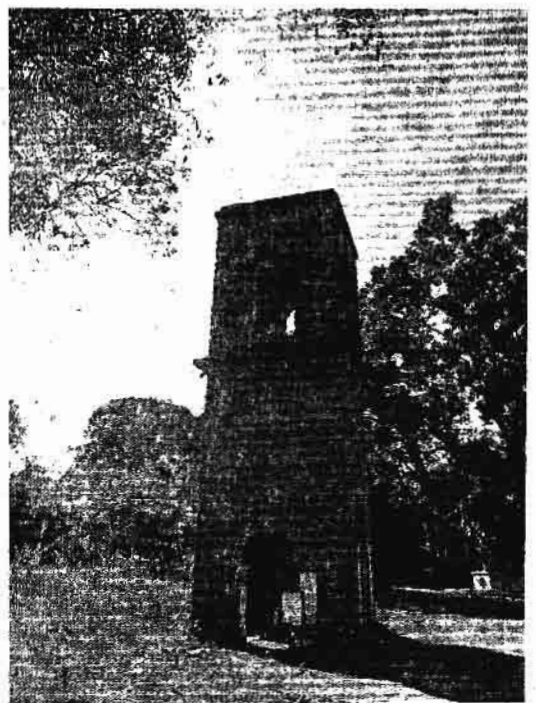
စာရေးသူတို့အဖွဲ့ သရက်မြို့မြောက်ဘက်သို့ ခရီးနှင်ခဲ့
ကြပါတော့သည်။ ရောက်သူတိုင်း ဖူးမြော်ကြည်ညိုနိုင်ကြပါ

မင်းတိုင်ပင်(မြဲရောင်မြဲ)

ချစ်ကိုး

- နန်းနန်း ဦးကုလားနှင့် ရွှေသက်ထွတ်ဘုရားသမိုင်း။

- ဆိုယ်တွေ့။

ကိုယ်၊ စိတ်ဆင်းရဲခြင်းမှ ကင်းဝေးပျောက်နည်း

မင်းဇေမြင့် (မုဒုံ)

ကမ္ဘာပေါ်တွင် လူမျိုးနွယ်အမျိုးမျိုးရှိရာ၌ ကိုးကွယ် ထာကြသည့် ဘာသာတရားနှင့် အယူဝါဒများမှာလည်း အမျိုးမျိုးရှိလာကြပါသည်။ ယင်းသို့ ကိုးကွယ်လာကြသည့် ဘာသာတရားများအနက်မှ မြန်မာနိုင်ငံတွင် ကျင့်သုံးနေသော ဝေဇာရ ဝိဇ္ဇာဘာသာမှာ အကောင်းဆုံး အမွန်မြတ်ဆုံးဖြစ်ပေသည်။ ထိုကဲ့သို့သော ဗုဒ္ဓဘာသာနိုင်ငံဖြစ်နေပါလျက်နှင့် အဘယ်သို့သောအကြောင်းကြောင့် မိဘင်းနေထိုင်ကြလျက်ရှိကုန်သော ထူအချို့တို့မှာ ကိုယ်၏ဆင်းရဲခြင်း၊ စိတ်၏ ဆင်းရဲခြင်းနှင့် ကြုံနေကြရပါသည်ဟု မေ့စရာအကြောင်းရှိလာပါသည်။

ဗုဒ္ဓမြတ်စွာဘုရားဟောကြားထားတော်မူသည့် ဗြဟ္မစိုရ်စာများလေးပါးအပေါ်တွင် အခြေခံပါသည်။ ၎င်းအခြေခံစာများလေးပါးမှာ မေတ္တာတရား၊ ကရုဏာတရား၊ မုဒိတာတရား၊ ဥပေက္ခာတရားတို့ ဖြစ်သည်။

မေတ္တာသည် မိခင်စိတ်ဖြစ်သည်။ မိခင်သည် သားသမီးများအပေါ်တွင် အသက်ပေးပြီး ချစ်ရသော မေတ္တာဖြစ်သည်။ သားသမီးအပေါ် ဓုက္ခရောက်နေသမျှကို မိခင်က မဖြစ်စေလိုဘဲ အသက်ပေးလဲချစ်သော မေတ္တာစိတ် ဖြစ်ခြင်းကို မိခင်စိတ်ဟု ဆိုလိုခြင်းဖြစ်သည်။

မြတ်ဗုဒ္ဓ၏ လမ်းညွှန်မှာကြားချက်မှာ မိမိနှင့် တန်းတူ နှုတ်တူသူများနှင့် တွေ့လျှင် မေတ္တာဝင်ပါ။ မဝင်နိုင်က ပြိုင်ဆိုင်သည်။ ပြိုင်မည့်အစား မေတ္တာပွား၊ စိတ်ထား ပြုပြင်ခြင်းလဲရမည်ဟု ဆိုထားပါသည်။ မေတ္တာကို အတိုင်းအဆ ချီ ဖြန့်ထားရမည်ဖြစ်ပါသည်။

ကျွန်ုပ်တို့သည် ကိုယ်နှင့် တန်းတူသူများ တွေ့လာပါက အဆင်သင့် မေတ္တာစိတ်ထားရှိရပါမည်။ မေတ္တာစိတ်မထားနိုင်ပါက ပြိုင်လာခဲ့သည်ရှိသော် အေးချမ်းမှုကို မရရှိနိုင်ပါ။ မြေကန်မှကန်သို့ ဖြစ်ပေါ်လာစေပါသည်။ ပြိုင်ဘက်တတ်သော်လည်း မကုန်ဆုံးနိုင်ဖြစ်နေချေမည်။ မေတ္တာစိတ် ချီ ပြုပြင်ပြောင်းလဲလိုက်ပြီး မေတ္တာတရားကို ပွားများလိုက်ပါက ငြိမ်းချမ်းမှုကို ရရှိလာစေမည်ဖြစ်ပါသည်။

ထာဝရသော မိမိထက် နိမ့်ကျသူကို သနားကြင်နာခြင်းဖြစ်သည်။ ကိုယ့်အောက်က လူပုဂ္ဂိုလ်များကို တွေ့သည့်အခါ အနိုင်ကျင့်လိုသောစိတ်၊ မတရားပြုကျင့်လိုသော စိတ်မျိုးပေါက်လာတတ်ပါသည်။

မြတ်ဗုဒ္ဓ၏ လမ်းညွှန်မှာကြားချက်တွင် မိမိထက် နိမ့်သူများနှင့် ကရုဏာဝင်ပါ။ မဝင်နိုင်က နှိပ်တတ်သည်။ နှိပ်စက်သော ကရုဏာပွား၍ စိတ်ထားပြုပြင်လိုက်ပါ။ ကရုဏာစိတ်ကို ဆင်းရဲသူအားလုံးအပေါ်သို့ ဖြန့်ထားရမည်။

ကျွန်ုပ်တို့သည် ကိုယ့်အောက်က လူပုဂ္ဂိုလ်များကို တွေ့သည့်အခါ အနိုင်ကျင့်မည့်အစား သနားကြင်နာ ကရုဏာထားရပါမည်။ ဤသို့သော စိတ်ထားပြုပြင်ပြောင်းလဲပေးသွားရန် မြတ်ဗုဒ္ဓက လမ်းညွှန်ဟောကြားထားပါသည်။

မုဒိတာသည် မိမိထက် တိုးတက်ကြီးပွားချမ်းသာနေသူကို တွေ့ရပါက ကိုယ်တိုင် ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာရှိတတ်ခြင်း သဘောတရားပင် ဖြစ်သည်။ ကိုယ့်ထက်တော်သည် ပုဂ္ဂိုလ်၊ ကိုယ့်ထက်သာသည် ပုဂ္ဂိုလ်များ တွေ့ပါက ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ကူသွားစိတ်ဖြစ်နေရပါမည်။ ကူသွား မစ္ဆာရိယစိတ် မဖြစ်ရပါ။

မြတ်ဗုဒ္ဓ၏ လမ်းညွှန်မှာကြားချက်တွင် မြင့်သူတွေ့လျှင် မုဒိတာဝင်ပါ။ မဝင်နိုင်က ရွံတတ်သည်။ ရွံမည့်အစား မုဒိတာပွား၊ စိတ်ထားပြုပြင်ပြောင်းလဲရမည်။

ကျွန်ုပ်တို့သည် ကိုယ့်ထက်မြင့်သူများတွေ့က ကူသွားစိတ်ဖြစ်နေရပါမည်။ ကူသွား မစ္ဆာရိယစိတ်ဖြစ်နေပါက အကုသိုလ်ဖြစ်သွားပါမည်။ ဤသို့ဖြင့် အပါယ်သို့ လားရောက်ရတတ်ပါသည်။

ဥပေက္ခာသည် မုန်းခြင်း၊ ချစ်ခြင်းမရှိ၊ မိမိအား မကောင်းကြသူကိုပင် လျစ်လျူရှု၍ သည်းခံနိုင်ရမည်။ ပြောမရ ဆိုမရ လမ်းမယူသူ သဘောတရားဝါဒ ဖြစ်ပါသည်။ ထိုသူတို့ကို တွေ့လျှင် ခွင့်လွှတ်လိုက်ရမည့် သဘောတရားကို ဆိုလိုခြင်းဖြစ်သည်။

မြတ်ဗုဒ္ဓ၏ လမ်းညွှန်မှာကြားချက်တွင် မိုက်သူတွေ့လျှင် ဥပေက္ခာဝင်ပါ။ မဝင်နိုင်က မဲ့တတ်သည်။ မဲ့မည့်အစား ဥပေက္ခာပွား၊ စိတ်ထားပြုပြင်ပြောင်းလဲလိုက်ရမည်။

သုံးဆယ့်တစ်ဘုံတွင် ကျင့်လည်နေကြကုန်သော သတ္တဝါအားလုံးတို့သည် ကံ-ကံ၏ အကြောင်းကြောင့် ဖြစ်လာရတာပါပဲဟု ဥပေက္ခာကို အညီအမျှထားရပါမည်။

ကျွန်ုပ်တို့သည် လူမိုက်များတွေ့လျှင် ခွင့်လွှတ်တတ်ရပါမည်။ ရှောင်တိမ်းပြီး နေရပါမည်။ ခွင့်မလွှတ်နိုင်ပါက ဓုက္ခတွေ့ရတတ်သည်။ စိတ်ဆင်းရဲခြင်း၊ စိတ်မချမ်းမသာဖြစ်လာရတတ်ပါသည်။ အကုသိုလ်လည်း ရလာတတ်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့သည် ရုပ်လည်း ပြင်၊ စိတ်ကိုလည်း ပြုပြင်ရန် လိုပေသည်။

လောကတွင် လူသားတို့သည် နံနက်မိုးလင်းလာသည့် အခါ၌ မျက်နှာကို ရေဖြင့် ဆေးကြော၍ ပြုပြင်ပေးရသည့် အလေ့အထရှိပါသည်။ ရုပ်ကို ပြင်ဆင်ရသည့်အတွက် ကြောင့် အဆင်ပြေ သန့်ရှင်းချောမွေ့စွာ ဖြစ်ပေါ်လာရသေးသည်။

သို့ စိတ်ထားကိုလည်း ပြုပြင်လာရမည်ဖြစ်ပါသည်။ ကောင်းသောစိတ်အဖြစ်သို့ ပြုပြင်ပြောင်းလဲလိုက်ခြင်းအားဖြင့် ကိုယ်၏ ကျန်းမာခြင်း၊ စိတ်၏ ချမ်းသာခြင်းကို ကြည်လင်သန့်ရှင်းစင်ကြယ်သောအဖြစ်သို့ ဖြစ်ပေါ်လာစေမည်ဖြစ်ပါသည်။

ကျွန်ုပ်တို့၏ ဗုဒ္ဓမြတ်စွာဘုရားသခင် ကျေးဇူးရှင်၏ အဆုံးအမများမှာကား ရုပ်ကိုလည်း ပြု၊ စိတ်လည်း ပြုပြင်၊ ပြင်ဆင်တိုင်းရ၊ ပြုတိုင်းလှ၊ သုခနိဗ္ဗာန်တိုင်လိမ့်မည်ဟု ဆိုထားပါသည်။

အထက်ဖော်ပြပါ ဗုဒ္ဓမြတ်စွာဘုရားသခင်၏ ဆိုဆုံးမထားသော စကားများအရ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တိုင်းတို့က လိုက်နာဆောင်ရွက်သွားသင့်ပါသည်။ သို့မှသာလျှင် ဘေးရန်ခပ်သိမ်း ဆင်းရဲခြင်းအမျိုးမျိုးတို့မှ ကင်းဝေး ပပျောက် လွတ်မြောက်နိုင်မည်ဖြစ်ပါသည်။

လောက၌ ရှိသော လူသားတို့မှာ ဓားနှစ်လက်ကို ကိုင်ဆောင်ထားခြင်းနှင့် အလားတူနေပါသည်။ ဓားကိုထားချင်း တူနေပါလျက် အသိဉာဏ်ပေါ်မှာ မူတည်နေပါသည်။ အသိဉာဏ်ကို ဓားဟူ၍ သတ်မှတ်ပါသည်။ အသိဉာဏ်ရှိသူတိုင်းလည်း တန်ဖိုးမရှိလှပါ။ တန်ဖိုးလည်း မထားတတ်ကြပါ။ လောက၌ ကိုယ်ကျင့်တရားမပါသော အသိဉာဏ်နှင့် ကိုယ်ကျင့်တရားပါသော အသိဉာဏ်ဟူ၍ ရှိပါသည်။ ကိုယ်ကျင့်တရားကို တန်ဖိုးမထားက ခုက္ခပေးလာတတ်ပါသည်။ တစ်လောကလုံးကို စိတ်ဆင်းရဲခြင်း ဖြစ်သွားစေပါသည်။ ကိုယ်ကျင့်တရားမပါသော အသိဉာဏ်သည် လူမိုက်တို့ ကိုင်ဆောင်ထားသော ဓားနှင့် တူပါသည်။ ကိုယ်ကျင့်တရားပါသော အသိဉာဏ်သည် ဆရာဝန်ကိုင်ဆောင်ထားသော ဓားနှင့် တူပါသည်။

အများပြည်သူ ခုက္ခရောက်အောင် လူမိုက်တို့၏ ဓားကို မကိုင်ဆောင်ကြရန်နှင့် သုခရောက်စေမည့် လူလိမ္မာဖြစ်သော ဆရာဝန်၏ ဓားကိုသာ ကိုင်ဆောင်သွားကြရန် လိုပေသည်။

ကမ္ဘာလောကကြီးမှာ ရှိသော လူသားများသည် လောဘမီး၊ ဒေါသမီး၊ မောဟမီးများဖြင့် ဝိတ်ဆို ဖုံးလွှမ်းနေလျက်ရှိကြသည်။ ပညာဉာဏ်လည်း ချို့မွင်းပျက်စီးနေလျက်ရှိသည်။

ကမ္ဘာလူသားများသည် ရေနစ်မျိုးနှင့် အလားတူနေပါသည်။ ပထမရေတစ်မျိုးက သမုဒ္ဒရာရေဖြစ်သည်။ ဒုတိယရေတစ်မျိုးမှာ တွင်းထွက်ရေဖြစ်သည်။

လူမိုက်တို့၏ ဥစ္စာသည် သမုဒ္ဒရာရေနှင့် တူပါသည်။

သမုဒ္ဒရာရေသည် မြောင်း၊ ချောင်း၊ အင်းအိုင်၊ မြစ်များမှ စီးဆင်းလာသော ရေများတို့ဖြင့် စုပေါင်းပြီး သမုဒ္ဒရာတည်ရှိရာသို့ ရောက်သွားရပါသည်။ ထိုရေတို့သည် ညစ်ညမ်းပြီးသောက်၍မရပါ။ ရေငန်ဖြစ်နေ၍လည်း အသုံးမပြုနိုင်ပါ။ တန်ဖိုးလည်း မရှိပါ။ လူမိုက်တို့မည်သည်ကား ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာ ရတနာမြတ်သုံးပါးတို့ကို မှီခိုအားထားကိုးကွယ်ခြင်းမရှိဘဲ အကုသိုလ် ခုစိုက်များဖြင့်သာ ဖြစ်နေရာသဖြင့် ၎င်းတို့၏ ဥစ္စာသည် သမုဒ္ဒရာရေနှင့် အလားတူသည်ဟု နှိုင်းယှဉ်၍ ဖော်ပြထားပါသည်။

လူလိမ္မာတို့၏ ဥစ္စာသည် တွင်းထွက်ရေနှင့် တူပါသည်။ ကြည်လင်သန့်ရှင်းပြီး သောက်သုံး၍လည်း ရနိုင်ပါသည်။ လူလိမ္မာတို့မည်သည်ကား ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာ ရတနာမြတ်သုံးပါးနှင့် မိဘဆရာများတို့၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို သိတတ်ခြင်း၊ ကောင်းမှုကုသိုလ်ဖြစ်သော ဒါန၊ သီလ၊ ဘာဝနာများကို ပြုလုပ်ကျင့်ကြံပွားများ အားထုတ်နေခြင်းနှင့် သုစရိုက်များကို လိုက်နာနေခြင်းဖြင့် ဉာဏ်ပညာများနှင့် ပြည့်စုံနေသူများဖြစ်၍ ၎င်းတို့၏ ဥစ္စာသည် သန့်ရှင်းဖြူစင် စင်ကြယ်နေသော တွင်းထွက်ရေနှင့် အလားတူနေကြောင်း ပုံနှိုင်း၍ ဖော်ပြခြင်းဖြစ်ပါသည်။

ဗုဒ္ဓမြတ်စွာဘုရား၏ လမ်းညွှန်ဆိုဆုံးမချက်ပါ အမှာစကားများအရ လောကတွင် ရှိနေကြသော လူသားအလွှာအသီးသီးများနှင့် ပေါင်းသင်းဆက်ဆံကြရာ၌ ထားရှိရမည့် သဘောတရားများကို ခံယူကျင့်သုံးရန်အပြင် ဥပမာပြဆိုထားသည့် ဓားနှစ်လက်နှင့် ရေနစ်မျိုးအကြောင်းတို့ကိုပါ ရှိသေလေးစားစွာ လိုက်နာကျင့်သုံးခြင်းအားဖြင့် ကိုယ်၊ စိတ်ဆင်းရဲခြင်းမှ ကင်းဝေး ပပျောက်စေနိုင်မည်ဖြစ်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့သည် ဗုဒ္ဓမြတ်စွာဘုရား၏ ဆိုဆုံးမထားသည့်အတိုင်း လူ့ဘဝကို တည်ဆောက်သွားကြပါစို့လို ဆန္ဒပြုရင်း တင်ပြလိုက်ရပါသည်။

မင်းဖေမြင့် (မုဒုံ)

ကျမ်းကိုး
- ပဋ္ဌာန်းဆရာတော် ဦးဝိသုဒ္ဓ၏ ဗြဟ္မစိုရ်တရား။

ဘဝကို အလှူတတ်လာမိတို - ၇
ဇေယျာရှင် (ခရစ်ယာန်)

ဒေါ်ခင်ခင်ရီ (သို့မဟုတ်) ဒေတ်သစ် ဝိသာခါ

ဒေါက်တာ ဒေါ်ခင်ခင်ရီကား ဘာသာရေး၊ လူမှုရေး အားလုံး ဘက်စုံ လှူဒါန်းနိုင်သူဖြစ်သည်။ အရှင်ဆေကိန္ဒ ကဲ့သို့ ဆရာကောင်းကို ဖိစီးဆည်းကပ်မိသည်မှာလည်း သူမ အတွက် ကံကောင်းခြင်းတစ်ရပ်ပင် ဖြစ်သည်။ ဝိသာခါသည် သံဃာတော်များအတွက် လှူစရာအပေါက်အလမ်းကို အမြဲ ရှာနေသကဲ့သို့ ဒေါ်ခင်ခင်ရီသည်လည်း ဘာသာရေး၊ လူမှု ရေး နှစ်ခုစလုံး၌ လှူစရာအပေါက်အလမ်းကို အမြဲရှာနေသူ ဖြစ်သည်။

မြန်မာအများစုသည် မြေပြင်မှာ ဘုရားတည်ဖို့သာ သတိရသော်လည်း ကလေးတို့၏ နှလုံးသားထဲ၌ ဘုရားတည် ဖို့ မေ့လျော့နေတတ်ကြသည်။ မလေးရှား၊ အင်ဒိုနီးရှား၊ အီရန်၊ ပါကစ္စတန်၊ အာဖဂန် နှစ်တန် စသော နိုင်ငံအများစု သည် အရင်က မြန်မာနိုင်ငံကဲ့သို့ ဗုဒ္ဓဘာသာနိုင်ငံတစ်နိုင်ငံ ပင် ဖြစ်သည်။

ယခုအချိန်တွင်ကား အစ္စလာမ်နိုင်ငံများ ဖြစ်သွားကြ လေပြီ။ ဤကား မြေပြင်မှာသာ ဘုရားတည်ဖို့ သတိရပြီး ကလေးတို့၏ နှလုံးသား၌ ဘုရားတည်ဖို့ မေ့လျော့ခဲ့ကြ သောကြောင့်ပင် ဖြစ်၏။ ကလေးတို့၏ နှလုံးသား၌ ဘုရား တည်ဖို့ ပထမဆုံး သတိရသူမှာ ရွှေတောင်ကုန်း သာသနာ့ ရိပ်သာဆရာတော်ကြီးပင် ဖြစ်၏။

ဆရာတော်ကြီးသည် စာသင်ကျောင်းများပိတ်ချိန်တွင် ယောက်ျားလေး ၂၅၀၊ မိန်းကလေး ၂၅၀ ကို ကိုရင်လေးများ၊ သီလရှင်လေးများ ဝတ်ပေးလိုက်သည်။ နှစ်လအတွင်းတွင် ဗုဒ္ဓဘာသာအကြောင်းသာမက၊ တခြား ဘာသာများ၏ အကြောင်းကိုပါ သေချာသင်ပေးလိုက်သည်။ ထိုကျောင်းမှ ဆင်းလာသော ကလေးသည် ဗုဒ္ဓဘာသာတန်ဖိုးကို တကယ် သိသွားသည်။

ဘာသာခြားကို လက်ထပ်ယူဖို့ ဝေးစွာ ဘာသာခြား (မွတ်ဆလင်)ဆိုင်များတွင် ဈေးမဝယ်တော့ချေ။ ထိုနည်းကို ယူ၍ ထားဝယ်မြို့ ယဉ်ဇေး မဟာစည်ရိပ်သာ ဆရာတော် သည်လည်း ကလေး ငါးရာစီကို နှစ်တိုင်း နှလုံးသားဝယ် ဘုရားတည်ပေးနေသည်မှာ ယခု ဒုတိယကျောင်းထိုင်ဆရာ တော် ဦးကုန္တဉာဏအထိပင် ဖြစ်သည်။

ထိုဦးကုန္တဉာဏသည် သက်တော်ငယ်ငယ်သာ ရှိသေး သော်လည်း ပစ္စည်းလေးပါး ပေါများဖို့ ဒကာ၊ ဒကာမပေါများ ဖို့ ထည့်တွက်သူ မဟုတ်။ အမျိုးဘာသာ၊ သာသနာ

မပျောက်ဖို့သာ အဓိကထားသူဖြစ်သည်။ ကလေး ငါးရာ စာသင်ပေးချိန်ကို အလွန်လေးစားသော ဆရာတော်ဖြစ်သည်။

တစ်ခါတွင် သက်ဆိုင်ရာ ပုဂ္ဂိုလ်များက ဆရာတော် လေးဆီ ရောက်လာပြီး ယခုလို လျှောက်ကြသည်။

“ဆရာတော်...တိုင်းမှူးက ဆရာတော်ကို လားဖူးမလို တဲ့ ဘုရား”

“ဘယ်အချိန်လာမှာလဲ”

“နာရီတော့ အတိအကျပြောမထားဘူး ဘုရား။ အဆင် ပြေတဲ့အချိန် ရောက်လာမယ်လို့ပြောတယ် ဘုရား”

“ဆရာတော်က ကလေးတွေကို ဖိစီးစီး စာသင်ပေး နေရတာ။ တိုင်းမှူးလာတဲ့အတွက် စာသင်ချိန် ပျက်မသွား စေချင်ဘူး။ ညနေ ၄နာရီတစ်ချိန် စာသင်လွှတ်တယ်။ အဲဒီ အချိန်လာရင် ဆရာတော်နဲ့ တွေ့နိုင်တယ်။ ကျန်တဲ့ အချိန် လာရင် ကလေးတွေ စာသင်နေတဲ့အတွက် ဆရာတော် ထွက်မတွေ့နိုင်ဘူး”

ထိုစကားကြောင့် တိုင်းမှူးလည်း မလာဖြစ်တော့ဟု သိရသည်။ လူကြီးများကို ခခယယ ပင့်ဖိတ်ကာ မျက်နှာချို သွေးပြီး တောင်းချင်ရာ တောင်းနေကြသော ဆရာတော် တချို့နှင့်ကား ကွာခြားလွန်းပေစွ။ ထိုဆရာတော်မျိုးသာ သံဃာ ငါးသိန်းကျော်ထဲမှ အပါးတစ်ရာလောက်ရှိလျှင် ဗုဒ္ဓ သာသနာတော်ကြီး မြန်မာနိုင်ငံ၌ ကမ္ဘာ့ပျက်သည်အထိ တည် ရှိနေပေလိမ့်မည်။

သင်္ကန်းလည်း ဝတ်ရသည်။ သီလရှင်လည်း ဝတ်ရ သည်။ ညစာလည်း ရှောင်ရသည်။ တရားလည်း လူကြီးများ ကဲ့သို့ ခပ်ကြာကြာထိုင်ရသည်။ စာသင်ချိန်ကလည်း နှစ်လ ခန့် ကြာသည်ဆိုသောအခါ ပျော်သော ကလေးထက် ပျင် သော ကလေးက များမည်မှာ သေချာပေသည်။ ထိုကလေး တရားစခန်းများကို အရှင်ဆေကိန္ဒက ဆန်းသစ်ပစ်လိုက် သည်။ သင်္ကန်းဝတ်စရာမလိုဘဲ ပျော်အောင်ထားကာ နှစ်ည အိပ် သုံးရက်နှင့် သင်ပေးသောအခါ အလွန်အောင်မြင်သွား သည်။

ကလေးတွေအတွက် ရေကူးချိန်၊ ကစားချိန်များပင် ထည့်ပေးလိုက်သောအခါ ပျော်လိုက်သည်ဖြစ်ခြင်း။ အိမ်ပြု ရမည့်နေ့တွင် ငိုတောင်နေလိုက်ကြသေးသည်။ ကျွန်ုပ်တို့၏ တိုင် အရှင်ဆေကိန္ဒကျောင်းသို့ သွားရောက်လေ့လာကြည့်ရ ကလေးများမှာ အမှန်ပင် ပျော်ရွှင်နေသည်ကို တွေ့ရသည်။ သူတို့အတွက်ထားသော ခုတင်များပေါ်တွင် ရေ တက်လိုက် ခုန်ချလိုက်နှင့် တခိုင်းခိုင်းဆေးနေကြသေး

လေးများမှာ မည်သူ့ကိုမျှ ကြောက်စရာမလိုပေ။ ဆရာ
ဆက်လည်း ကလေးများကို ပျော်အောင် ထားရမည်။
နှစ်နှစ်သုံးသုံး မာန်ခြင်း၊ ခေါက်ခြင်းပင် မပြုရဟု တင်ကျပ်
အမိန့်ထုတ်ထားသည်။ ကျွန်ုပ်တို့ ဆရာတော် အမိန့်ရှိ
သော်လည်း စကားမှာ -

“ကလေးတွေ ကျောင်းထမင်း ကျောင်းဟင်းစားပြီး
အနီးကြီးကျောင်းမှာ ပျော်သွားဖို့ ရည်ရွယ်ချက်ပဲ”ဟူ၍ ဖြစ်
သည်။ မှန်ပေသည်။ ယခုခေတ် ကလေးများသည် ဘုန်း
ကြီးကျောင်းနှင့် တေးနေသည်မှာ နှစ်ပေါင်း ၅၀ ကျော်ခဲ့ပြီဖြစ်
သည်။ ဘုန်းတော်ကြီးသင် ပညာရေးကျောင်းများ ပျောက်
သွားသွားကတည်းက ဘုန်းကြီးကျောင်းနှင့် ကလေးများ
ဆက်အသွယ်ပြတ်သွားခဲ့ရခြင်းဖြစ်သည်။

ထိုကလေးတရားစခန်း တစ်ခွဲလျှင် ကလေးပေါင်း
နှစ်ထောင်ကျော် သုံးထောင်ထိ ရှိသည်။ ထိုကလေးများ
အနီးအတွက် အဆင်ပြေရန် ဒေါက်တာ ဒေါ်ခင်ခင်ရီက
သုတေသနပြုဆောင်ရွက်ပြီးတစ်ဆောင် ဆောက်လုပ်လျှင်
လွန်ခဲ့သော ရှစ်နှစ်ခန့် (၂၀၀၅)က ဆောက်
လုပ်ပြီး သိန်းသုံးထောင်ကျော်ကုန်သည်ဟု သိရသည်။

ထိုသို့ သာသနာအတွက် အလွန်အကျိုးများသော
သုတေသနပြုဆောင်ရွက်မှုတစ်ခုဖြစ်သော်လည်း သူ
တို့ကမူကား သာမန်လောက်သာဟု သိရသည်။
အနီးအတွက် အလွန်အပင်ပန်းခံသော ဆရာတော်
များသည် သုတရားစခန်းဆိုလျှင် သူတစ်ပါးတည်း ငါကြိမ်
တစ်ကြိမ်ထိ ဟောသည်။

ဥ တရားပွဲကလည်း ညစဉ်နီးပါးရှိသည်။ မွေကထိက
အသက်တိုရခြင်းမှာ တရားဟောရသောကြောင့်
ကားပေါ်တွင် အထိုင်များသောကြောင့်ဖြစ်သည်။
အညံ့စားဆိုလျှင် ပို၍အသက်တိုဖို့သာ ဖြစ်သည်။
သုတေသနတော်သည် ကျောက်ကပ်ရောဂါ၊ သွေးတိုးရောဂါ၊
အဆုတ်ရောဂါတို့ဖြင့် ပျံ့လွန်တော်မူခဲ့ရခြင်းဖြစ်သည်။

ဆရာတော်မူခန်း တစ်လကျော်ကျော်အလွန် ကျွန်ုပ်နှင့်
အသွယ်ပြတ်ဆွဲဆွဲ ဆိုပါကြသည်။ ထိုအခါက ပြူးဆရာတော်
များကို ပြောခဲ့သော စကားမှာ မွေကထိကတိုင်း သိသင့်
သည်။

ဦးလန့်ရေ...တပည့်တော် ရောဂါဖြစ်တာ တရား
ဟောတဲ့ဘူး ဘုရား။ ခရီးသွားရလွန်းလို့၊ ကားစီးရ
လွန်းလို့ ဖြစ်တာ။ မကွေးဘက်ကနေ မွန်ပြည်နယ်၊ သံဖြူ
မြို့တို့ တရားပွဲကူးရတော့ ဟောတာက နှစ်နာရီ

ကားစီးရတာက နာရီနှစ်ဆယ်လောက်ဖြစ်သွားတော့ ဒီခန္ဓာက
ဘယ်ခန့်တော့မလဲ ဘုရား။ ဦးလန့်လည်း တရားပွဲပေးရင်
တိုင်းအလိုက်၊ ပြည်နယ်အလိုက် တစ်ဆက်တည်းပေးပေါ့
ဘုရား။ အဲဒါဆိုရင် ခရီးသွားရတာ သက်သာတာပေါ့။”

မွေကထိကတို့၏ အခက်အခဲကို သိသွားသော
ဒေါ်ခင်ခင်ရီသည် ဆရာတော်စီးရန် လင့်ချောဆာကားတစ်စီး
ကို လှူပေးခဲ့သည်။ ထိုအချိန်က လင့်ချောဆာကားများသည်
သိန်းပေါင်း သုံးထောင်ကျော်တန်ကြောင်း သိရသည်။ ကျွန်ုပ်
ကား ထိုစဉ်အခါက လိုင်းကားဖြင့်သာ တရားဟောကြနေရ
သောအချိန်ဖြစ်သည်။

ဆရာတော်ကို သိန်းသုံးထောင်ကျော်တန်သော ကား
ကို လှူသောကြောင့် ဒေါ်ခင်ခင်ရီက သိန်းခြောက်ထောင်
ကျော်ကားကို စီးနေသည်ဟုထင်လျှင် မှားမည်သာ။
ဒေါ်ခင်ခင်ရီကား သိန်းသုံးရာပင်မရှိသော သာမန် ကားလေး
ကိုသာ စီးကြောင်း သိရသည်။ သိန်းသုံးရာတန် ကျောင်းလေး
တစ်ကျောင်းလှူပြီး ကျောင်းထိုင် ဘုန်းကြီးကိုပင် လူမထင်
တော့လောက်အောင် မာန်ကြီးသွားတတ်သည့် ကျောင်းအမ
တော်တော်များများကို တွေ့ဖူးသည်။

ဒေါ်ခင်ခင်ရီကား မာန်အစား ဂါရဝ နိဝါတကိုသာ
လက်ကိုင်ထားသူတစ်ယောက်ဖြစ်သည်။ တစ်ခါတွင် လမ်း
ကြည့်သဖြင့် အရှင်ဆေကိန္န တရားဟောမည့် ဗြဟ္မတစ်မြို့သို့
ဒေါ်ခင်ခင်ရီ ရောက်သွားသည်။ ဆရာတော်ရောက်နေပြီဟု
သိရသည့်အတွက် ဆရာတော်ကို ဖူးရန် ဆရာတော် တည်းခို
သည့်နေရာသို့ လိုက်သွားသည်။

မွေသဝန နားကပ်နှင့် ဒေါ်ခင်ရီ

ဆရာတော် တည်းခိုရာ တိုက်ရှေ့တွင် တရားပွဲအကျိုး
ဆောင် လူငယ်နှစ်ယောက် စောင့်နေသည်ကို တွေ့ရသည်။
ရိုးရိုး ဗင်ကားလေးတစ်စီးအတွင်းမှ လက်စွပ်၊ လက်ကောက်၊
နားကပ်၊ ဆွဲကြိုး၊ ဘာမျှမပါသော ဝိန်ဝိန်ပါးပါး အမျိုးသမီး
ကြီးတစ်ဦးဆင်းလာပြီး ယခုလို ပြောလိုက်သည်။

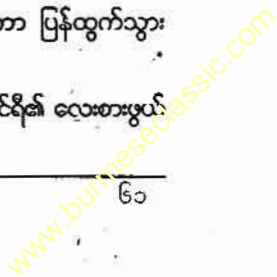
“အဒေါ်က အရှင်ဆေကိန္နရဲ့ ဒါယိကာမတစ်ဦးပါ။
ဆရာတော်ကို ဖူးခွင့်ရရင် ခေတ္တလောက် ဖူးချင်ပါတယ်။”

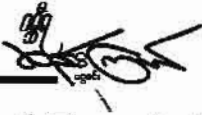
“ဆရာတော် နားနေပါတယ်။ ဧည့်တွေလို မရပါဘူး။”

“ဪ... အဲဒါဆိုရင်လည်း မတွေ့တော့ပါဘူး။”

ထိုမျှသာပြောပြီး ကားပေါ်တက်ကာ ပြန်ထွက်သွား
သည်။

ထိုလူငယ်လေးများသည် ဒေါ်ခင်ခင်ရီ၏ လေးစားဖွယ်

ရာ အကြောင်းများကို ကြားဖူးသော်လည်း မမြင်ဖူးကြချေ။ ထိုကလေးများ သိထားသည်က ကျောင်းအမသူဌေးဆိုလျှင် သိန်းကျော်တန်ဝတ်စုံ ဝတ်ထားရမည်။ စိန်ဘယက်ကြီး ပါရမည်။ ဆွဲကြီးတုတ်တုတ်ကြီးနှင့် လက်ကောက်များ တံတောင်ဆစ်အထိ ပါရမည်ဟု ဖြစ်သည်။

သို့သော် အိမ်ခင်ခင်ဝတ်ထားသည်က နားတွင် တရားနာကြားခြင်း ဓမ္မသဝနနားကပ်ကိုသာ ပန်ဆင်ထားသည်။ စိန်နားကပ်ကို ပန်ဆင်ထားခြင်း မရှိချေ။ လက်တွင် ပေးကမ်းစွန့်ကြခြင်းလက်စွပ်ကိုသာ ဝတ်ထားသည်။ စိန်လက်စွပ်၊ ရွှေလက်စွပ်များကို ဝတ်မထားချေ။ ကိုယ်တွင် အများအကျိုး သာသနာအကျိုးလုပ်ဆောင်ခြင်း အဝတ်အစားကိုသာ ဝတ်ထားသည်။ သိန်းကျော်တန် အဝတ်အစားတို့ကို ဝတ်ဆင်မထားပေ။

အိမ်ခင်ခင်ရီ ဆင်မြန်းထားသော လက်ဝတ်တန်ဆာနှင့် အဝတ်အစားများကို ဉာဏ်မျက်စိဖြင့်သာ မြင်နိုင်ပေသည်။ ပကတိ မျက်လုံးဖြင့် မမြင်နိုင်ပေ။ အိမ်ခင်ခင်ရီသည် နောက်ပိုင်းတွင် သာသနာရေးအလုပ်များသာမက၊ လူမှုရေးကုသိုလ်အလုပ်များကိုပါ အားတက်သရော လုပ်ကိုင်လာသည်ကို တွေ့ရသည်။ ဘုန်းတော်ကြီးသင် ပညာရေးကျောင်းများ မျက်မမြင်ကျောင်းများ၊ မိဘမဲ့ကျောင်းများတွင် စာသင်ဆောင်တိုက်အလုံးပေါင်း (၆၀)ကျော်အထိ ဆောက်လုပ်လှူဒါန်းခဲ့သည်။

ပညာသင်စရိတ် ထောက်ပံ့ရန်အတွက် ကျွန်ုပ်ထံသို့ တစ်လလျှင် သိန်းသုံးဆယ်လှူဒါန်းနေသည်မှာ ငါးနှစ်ကျော်ပေပြီ။ အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်လာ သာသနာကွယ်ခြင်းအကြောင်းများတွင် စာချသူ ရှားပါးလာခြင်းလည်း တစ်ခုအပါအဝင်ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် သာသနာမကွယ်ရန်၊ စာချသူ များလာစေရန် မွေစရိယအောင်ပြီး စာချ ဆရာတော်ပေါင်း (၂၅၀၀) ကို တစ်ပါးလျှင် တစ်သိန်းနှုန်းဖြင့် သိန်းပေါင်း ၂၅၀၀ ကို ၂၀၁၂ ခုနှစ်မှစ၍ လှူဒါန်းနေပြီဖြစ်သည်။

၂၀၁၁ ခုနှစ်က စစ်ကိုင်းတိုင်း၊ ရွှေဘိုမြို့နယ်၊ မူးကမ်းကြီးရွာသို့ ကျွန်ုပ် တရားဟောကြရသည်။ ထိုတရားပွဲသည် အိမ်ခင်ခင်ရီနှင့် တိုက်ရိုက်သက်ဆိုင်လာမည်ဖြစ်သောကြောင့် ယခုလို ထည့်သွင်းရေးသားရခြင်းဖြစ်သည်။ ထိုရွာဇာတိဖြစ်သော ကိုပြုံးသည် ဈေးချိုမှု ဈေးသည်တစ်ဦးဖြစ်သည်။

အောက်ပိုင်းတွင် တရားပွဲပေါများသော်လည်း အထက်ပိုင်းတွင် တရားပွဲရှားပါးလွန်းသည်။ ထိုမူးကမ်းကြီးရွာသည် အိမ်ခြေတစ်ထောင်ကျော်ရှိသည့် ရွာကြီးဖြစ်သော်လည်း ည

တရားပွဲ တစ်ခါမှ မဖြစ်ဘူးချေ။ ရွာက လူတွေ တရားနာဝိသနာပါလာအောင် နိုင်ငံကျော် မွေကထိကများ၏ တရားဓမ္မများကို ဥပုသ်နေ့ညတိုင်း အိမ်တစ်အိမ်၌ ဖွင့်ပေးသည်။

ထိုသို့ စီမံယိုမှတစ်ဆင့် နာကြပြီး တရားနာ ဝိသနာပါသောအခါတွင်မှ ကျွန်ုပ်ကို ပင့်၍ တရားပွဲကျင်းပခြင်းဖြစ်သည်။ တရားပွဲကျင်းပရာ ရွာသို့ ရောက်သည်နှင့် ကိုပြုံးက ကျွန်ုပ်ကို ယခုကဲ့သို့ လာပြောသည်။

“ဆရာတော်...တပည့်တော်တို့ရွာနဲ့ ရွှေဘိုနဲ့ ကူးဖို့အတွက် မူးမြစ်ကူးတံတားတစ်စင်း အမှန်တကယ် လိုအပ်နေတယ် ဘုရား။ ဦးဆောင်သူရှိမယ်ဆိုရင် ရွာကလည်း တကယ်ပိုင်းထည့်ကြမှာ ဘုရား။ မြစ်ကူးတံတားမရှိတဲ့ အတွက်ကြောင့် မူးကမ်းကြီးရွာအပါအဝင် ရွာပေါင်း နှစ်ဆယ်ကျော်ဟာ တိုးတက်သင့်သလောက် မတိုးတက်ကြတာ ဘုရား။ လူနာတွေဆိုရင်လည်း မြစ်ကူးတံတားမရှိတဲ့အတွက် မသေသင့်ဘဲ သေကြရတယ် ဘုရား။”

“လောလောဆယ်ရော ဘယ်လိုကူးနေကြသလဲ”

“ရွာက သူဌေးတစ်ယောက်က ယာယီတံတားကို ငါနဲ့ ဆောက်ပြီး ငွေကောက်တာပေါ့ ဘုရား။ သူတံတားက ဆိုင်ကယ်လောက်ပဲ သွားလို့ရတယ်။ တစ်နှစ် တစ်နှစ်ဆိုရင် တံတားဖြတ်ခ ငွေဟာ သူ့အတွက် သိန်းသုံးလေးရရတယ်။ အထက်က လူကြီးကို တစ်ရာလောက်ပေးလိုက်ရင် ကိစ္စပြီးသွားတာပဲ ဘုရား။”

“အဲဒါဆို ကားပါ ကူးလို့ရတဲ့ တံတားကြီးဆောက် ဘယ်သူမှ မကြိုးစားကြဘူးလား”

“မကြိုးစားရဘူး ဘုရား။ သူက ချမ်းလည်း ချမ်းသတယ်။ မိုက်လည်း မိုက်တယ်။ အထက်ကိုလည်း ပေါ်တယ်။ သူက တစ်ရွာလုံးသိအောင် ကြိမ်းဝါးထားတယ် တံတားဆောက်ဖို့ ဦးဆောင်တဲ့သူကို အသေသတ်မယ်တဲ့”

“သိပြီ။ ဆရာတော်က ကွန်ကရစ်တံတားကြီးဆောက်ဖို့ ဦးဆောင် ဟောကြားပေးရမှာပေါ့။ လူမိုက်ကတော့ သေပေါ့။ ဟုတ်လား ကိုပြုံး”

“အဲဒီလိုလည်း မဟုတ်ပါဘူး ဘုရား။ ဆရာတော်က ဦးဆောင်ရင် ဘာမှမလုပ်လောက်ဘူးထင်လို့ပါ”

“လုပ်လည်း တစ်ခါထက် ပိုမသေပါဘူးဗျား။ စိတ်တံတားဆောက်ဖို့ ဟောပေးမယ်အပြင် ဆရာတော် ကဟောလို့ရတဲ့ ငွေကိုပါ တံတားအတွက် မတည်လှူပေးမယ်”

ကျွန်ုပ်သည် တံတားဆောက်သင့်သည်အကြောင်း

စိတ်ဝင်စားအောင် ဟောပေးကာ ငွေ ၂၂ သိန်းလည်း မတည်
ပေးလိုက်သည်။ ကျွန်ုပ်ဟောကြားပေးမှုကြောင့် ရွာထဲမှ
အထူးငွေ သိန်းတစ်ထောင်ကျော်လောက် ရလိုက်ကြသည်။
ဆုတံဆိပ်လည်း တခြားနယ်မှ ရသမျှ ဓမ္မပူဇော်ငွေများကို
အတူ သိန်းတစ်ရာထပ်လျှံပေးလိုက်ပြန်သည်။

လုပ်အားပေးများကလည်း နေ့စဉ်ရှိနေသဖြင့် လုပ်အားခ
အသိန်းရာကျော် သက်သာခဲ့သည်။ ယခုဆိုလျှင် ၇၅ ရာခိုင်
နှုန်းပြီးနေပြီဖြစ်သည်။ သိန်းပေါင်း (၁၂၀၀၀) ကျော် ကုန်ကျ
သည်ဟု ကန်ထရိုက်က ခန့်မှန်းသည်။ အတွေ့အကြုံအရ
အန်ထရိုက်ခန့်မှန်းသည့်ငွေသည် ကန်ထရိုက်ကိုယ်တိုင် ဦးစီး
ဆောက်လုပ်လျှင် မှန်သည့်အတိုင်း မှန်တတ်သော်လည်း
အလုပ်ရှင် အလှူရှင်ကိုယ်တိုင် ဦးစီးဆောက်လုပ်ကား ကန်
အစီအစဉ် ခန့်မှန်းသည့်ထက် တစ်ဝက်သာ ကုန်ကျတတ်သည်။

အများဆုံးကုန်လျှင် သုံးပုံပုံ နှစ်ပုံသာ ကုန်မည်။
အိတ်ထဲရှိ ဖုန်ယတ္တိ သာသနာ့ဗိမာန်ကြီး တည်ဆောက်ရန်
အန်ထရိုက်ကို ခန့်မှန်းခိုင်းရာ ပေတစ်ရာ ပေနှစ်ရာ လေးထပ်
သိန်းပေါင်း (၁၈၀၀၀) ကုန်မည်ဟု ခန့်မှန်းသည်။ ဆင်ဖြူ
ဆောင်တိုက်ဆရာတော်က ကန်ထရိုက်ကို မခိုင်းတော့ဘဲ
သူ၏ စာသင်သား (၉၀၀) နှင့် အတူခိုင်းလုပ်လိုက်ရာ သိန်း
ပေါင်း (၁၂၀၀၀) နှင့် ပြီးသွားခဲ့သည်။

ယခုလည်း ဤတံတားကြီးကို ကန်ထရိုက်က သိန်း
ပေါင်း (၁၂၀၀၀) ခန့်မှန်းသော်လည်း ဆရာတော်များကိုယ်တိုင်
ဦးဆောင်လုပ်လိုက်ရာ သိန်းပေါင်း ၆၀၀၀ ကျော်ဖြင့် ပြီးခန်း
ပြီးနေလေပြီ။ ထိုတံတားကြီးဆောက်စက ကျွန်ုပ်သည်
ကိုယ်တိုင်လှူလာလို့ တခြားသူများကိုလည်း လှူဖို့ နှိုးဆော်
ခဲ့။ အိမ်ခင်ခင်ရှိလည်း တစ်ယောက်အပါအဝင်ဖြစ်သည်။

တစ်ရက် မန္တလေးမြို့၌ တရားဟောရန် သီတဂူ
ကြီးတစ်ပွင့်ကျောင်းတွင် ခေတ္တ တည်းနေရသည့်အချိန်
မှစ၍ အိမ်ခင်ခင်ရှိက ကျွန်ုပ်ထံသို့ ဓာတ်စာလာလှူရင်း
များလာသည်။

“ဒီယိကာမကြီး... မူးကမ်းကြီးတံတားအတွက်
အိတ်ထဲမှာကြီး တတ်နိုင်သလောက် လှူစေချင်ပါတယ်”
အိမ်ခင်ခင်ရှိသည် တစ်ချက် တွေ့ခနဲ စဉ်းစားပြီးသည်
မှ...
“တံတားဆောက်တာ၊ လမ်းဖောက်တာ အစိုးရအလုပ်
အကူအညီထား ဘုရား”
“ထိုက်နိုင်ကို ကြီးပွားတိုးတက်စေလိုတဲ့ နိုင်ငံသား
အားလုံးဟာ နိုင်ငံတော်က ငါတို့အတွက် ဘာလုပ်ပေးရ

မလဲလို့ မမျှော်လင့်ရဘူး။ ငါတို့က နိုင်ငံတော်အတွက် ဘာ
လုပ်ပေးနိုင်မလဲလို့ပဲ မျှော်လင့်ရမယ်ဆိုတဲ့ ကနေဒီရဲ့ စကား
တစ်ခွန်းရှိတယ်။ နိုင်ငံတော်ကလည်း လမ်းတွေ ဖောက်၊
တံတားတွေ ဆောက်ပေးတယ်ဆိုတာကလည်း ပြည်သူတွေရဲ့
ငွေတွေပဲလေ။ ကိုယ့်ငွေနဲ့ ကိုယ်လုပ်လိုက်တော့ ကိုယ့်ဒေသ
အတွက် သေချာပေါက် ရသွားတာပေါ့”

“ဟုတ်သားပဲ ဘုရား။ ဒါနဲ့ တံတားက ဘယ်လောက်
ကြီးပြီ ကုန်ကျစရိတ်ကရော ဘယ်လောက်ရှိမယ်လို့ ခန့်မှန်း
ထားလဲ ဘုရား”

“တံတားအရှည် ပေ(၈၀၀) ကျော်မယ်။ ကုန်ကျစရိတ်
က သိန်းပေါင်း (၁၂၀၀၀) ခန့်မှန်းထားပါတယ်”

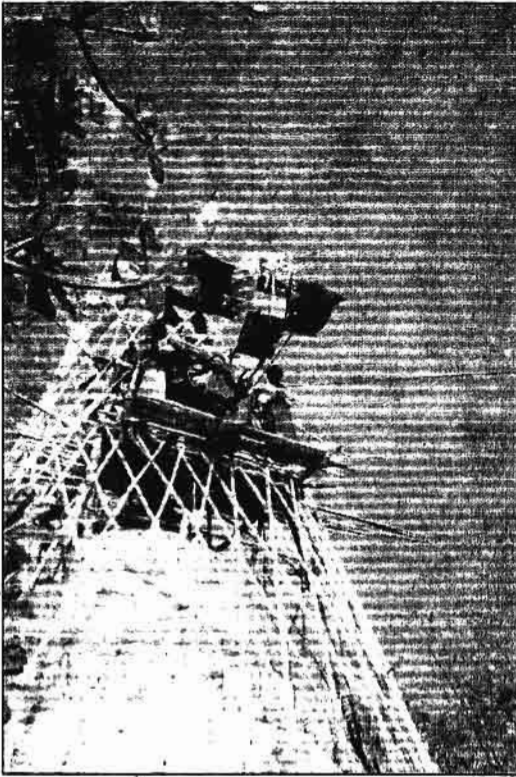
“တပည့်တော် ကိုယ်စားလှယ်တွေနဲ့ လေ့လာခိုင်း
လိုက်ပါဦးမယ် ဘုရား။ သူတို့လုပ်နေပုံကို ကျေနပ်တယ်ဆို
ရင် တပည့်တော် သိန်းတစ်ထောင်လျှံဒါနပေးလိုက်ပါမယ်
ဘုရား”

တကယ်လည်း သိန်းတစ်ထောင်လျှံဒါနပေးခဲ့ပါသည်။
ဤကဲ့သို့သော အချို့သမီးကား တစ်ခေတ်တွင် တစ်ယောက်
သာ ပေါ်ပေါက်လာမည်ထင်သည်။ ထို့ကြောင့်လည်း အိမ်ခင်
ခင်ရှိကို မေတ္တာရှင် သာသနာ့ဗိမာန်တစ်ခု စံပြဆုကို ချီးမြှင့်ရ
ခြင်းဖြစ်သည်။

ပေးချင်သောစိတ်ရှိလျှင် ပေးနိုင်ခြင်းနှင့် ပတ်သက်၍
သာမည ဆရာတော်နှင့် ကျွန်ုပ်အကြောင်းကို တင်ပြရာမှ
မေတ္တာရှင် ဗုဒ္ဓဟိတ စံပြဆုရှင်များအကြောင်းကိုပါ ဖော်ပြပြီး
သားဖြစ်သွားပေပြီ။

တချို့က ဆိုကြဦးမည်ပင်။ ဆရာတော်တွေမို့လို့၊
သူငွေတွေမို့လို့ လှူနိုင်တာပါဟူ၍။ တကယ်လျှင်ချင်စိတ်ရှိ
လျှင် ဆရာတော်မဟုတ်လည်း လှူနိုင်သည်။ သူငွေမဟုတ်
လည်း လှူနိုင်သည်။ ထိုအချက်နှင့် ပတ်သက်၍ ဘဲကျောင်း
ကုလားလေးတစ်ယောက်၏ လက်တွေ့ ဖြစ်ရပ်တစ်ခုကို
ဩဂုတ်လထုတ် စာအုပ်တွင် ဆက်လက်တင်ပြပါဦးမည်။

မေတ္တာရှင် (ရွှေပြည်သာ)

ကိုးကွယ်ရုံမျှမဟုတ်ဘဲ၊ သမိုင်းဝင် ရှေးဟောင်းအမွေအနှစ် ဟုလည်း ဆိုနိုင်သည်။

ဘုရားစေတီ ရုပ်ပွားတော်များကို အဘယ်ကြောင့် တည်ထားကိုးကွယ်ကြသည်ဟူသည့် အကြောင်းတရားကို လေ့လာကြည့်သော် တစ်နေ့ အာနန္ဒာ ရဟန်းက ဘုရား ပရိနိဗ္ဗာန်စံလွန်တော်မူပြီးနောက် ဗုဒ္ဓဘုရားရှင်အား ရည်စူး ကိုးကွယ်ရာ စေတီလေးမျိုးရှိသည်။

- (၁) ဓာတုစေတီ (ဘုရားရှင်၏ ဓာတ်တော် မွေတော် များကို ဌာပနာထားသည့်စေတီ)။
- (၂) ဓမ္မစေတီတော် (ဘုရားရှင်ဟောကြားသော ဓမ္မ ကွန်များကို ဌာပနာထားသည့် စေတီ)။
- (၃) ဥဒ္ဓိဿစေတီ (ဘုရားရုပ်ပွား ဆင်းတုတော်များ ကို ဌာပနာထားသည့် စေတီ)။
- (၄) ပရိဘောဂစေတီ (ဘုရားရှင်၏ သပိတ်တော်၊ သယံဇာတတော်၊ ရေစင်တော်၊ ကျောင်းတော်၊ အသုံးအဆောင်များ ဌာပနာထားသည့်စေတီ)။

ထိုစေတီလေးပါးတွင် အကျုံးဝင်သော ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားစေတီ များကို မြန်မာနိုင်ငံ၏ နေရာဒေသအနှံ့အပြားတွင် ဒေသခံတို့

အင်းတော်ကြီး ပြည်ရုံးဒေ ကပ်ကာစေတီတော် သန့်စင်မွန်

ယခင် ရာမညတိုင်းလေးတိုင်းတွင် အပါအဝင်ဖြစ်ခဲ့ သော ဧရာဝတီတိုင်းဒေသကြီးတွင် နှစ်ပေါင်းများစွာ ဗုဒ္ဓ သာသနာထွန်းကားခဲ့ပါသည်။

ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် မွန်ဘုရင်များသည် ဘုရားတည်ခြင်းကို အလွန်ပင် အထိုက်သနားကြသည်။ ဘုရားတည် ကျောင်း ဆောက် ပြုလုပ်ရသည်ကို အစားအသောက်ထက် ခံမင် ကြောင်း စာရေးသူအား အဘွားသူမှ မကြာခဏ ပြောလေ့ ရှိသည်ကို သတိရတိုင်း ပီတိဖြစ်မိပါသည်။

ဧရာဝတီတိုင်းဒေသကြီးအတွင်း မွန်ဘုရင်၊ မွန်လူမျိုး နှင့် ကရင်၊ ဗမာ စသည့် လူမျိုးပေါင်းစုံမှ စေတနာရှင်များ လှူဒါန်းခဲ့သော ဘုရားကျောင်းကန်များကို ကျေးရွာ၊ ကွင်း လယ်၊ တောင်ကုန်းများမကျန် ၊ ထုံးဖြူ၊ ရွှေရောင်တို့ဖြင့် ကြည်နူးဖွယ် ရှုမြင်ရပါသည်။ ဘုရားကျောင်းကန်များသည်

၏ စေတနာသဒ္ဓါတရားအလျောက် ထုံးသင်္ကန်း၊ ရွှေသင်္ကန်း တော်များ ကပ်လှူထားသည်ကို ကြည့်ညို သဒ္ဓါပွားများ၍ သာဓုအနုမောဒနာပြုကြပေသည်။

ဘုရားတည်ခြင်း၏ အကျိုးများအနက် အချို့မှာ -

- (၁) အပါယ်လေးပါးသို့ မည်သည့်အခါမျှ မလာရခြင်း။
- (၂) မဇ္ဈိမတိုက်သားဖြစ်ရခြင်း။
- (၃) မောက္ခိယကောင်း၊ ယောက္ခိယမြတ်ဖြစ်ရခြင်း။
- (၄) ကိုယ်လက်အင်္ဂါချို့တဲ့သူ မဖြစ်ရခြင်း။
- (၅) ခွန်းစဏ္ဍား သူ့ကျွန်ဘဝ မဖြစ်ရခြင်း။
- (၆) လေကန္တရိတ်ငရဲသို့ မကျရောက်ခြင်း။
- (၇) ယုတ်မာသော အမျိုးအနွယ်မဖြစ်ရခြင်း။
- (၈) မြင့်မြတ်သောအနွယ်၌သာ လူဖြစ်ရခြင်း။
- (၉) လူအပေါင်း၏ ချစ်ခင်မြတ်နိုးခြင်းကို ခံရခြင်း။

- (၁၀) မြတ်သောလတ်လာတာ ဝတ္ထုပစ္စည်းကို ရရှိခြင်း။
- (၁၁) ပစ္စည်းဥစ္စာကုံလုံကြွယ်ဝခြင်း။
- (၁၂) ကြံ့စည်သမျှ အောင်မြင်မှုရရှိခြင်း။
- (၁၃) အသက်ရှည် အနာကင်းခြင်း။
- (၁၄) ရုပ်အဆင်ချောမောပြေပြစ် လှပတင့်တယ်ခြင်း။
- (၁၅) ဘုန်းတန်ခိုး အာနုဘော် ကြီးပွားထက်မြက်ခြင်း။
- (၁၆) လူဖြစ်သော် လူမင်းအကြီးအကဲ၊ နတ်ဖြစ်သော် နတ်မင်းအကြီးအကဲဖြစ်ရခြင်း။
- (၁၇) သိကြားမင်း၊ စကြာဝတေးမင်း အခါတစ်ထောင် ဖြစ်ရခြင်း။
- (၁၈) ကောင်းသော လိုအပ်မှုမှန်သမျှ ပြီးပြည့်စုံခြင်း။
- (၁၉) နောက်ဆုံးဘဝ၌ ဈာန်မင်္ဂလာပိုက်ရပြီး နိဗ္ဗာန် သို့ ရောက်ရခြင်း။

ဤအကျိုးစာများကို မျက်မှောက်ပြု၍ ဗုဒ္ဓဘာသာ ဝတ်တို့သည် စေတီလေးပါးကို ကိုးကွယ်လာခဲ့ကြသည်။ ရှေး ဘောင်းစေတီအချို့သည် ဖြို့ရွာများ စည်ပင် ဝပြောသော အချိန်က ရွှေသင်္ကန်းများနှင့် ဝင်းဝါနေသော်လည်း ဖြို့ပျက် ချွတ်ပျက်ဖြစ်ရခြင်း၊ စည်ကားမှု နည်းလာခြင်း၊ လူအများ နေထိုင်သည့် ဖြို့ရွာတို့နှင့် ကင်းဝေးလာရခြင်း စသည့် အကြောင်းအရာများကြောင့် ပြုပြင်မည့်သူ ကင်းမဲ့၍ ဘုရား မျက်များ ဖြစ်နေရသည်ကိုလည်း စာရှုသူများ တွေ့မြင်ပူး ခြံလေလိမ့်မည်။

ရောဝတီတိုင်းဒေသကြီး၊ မဲဒီကုန်းမြို့ ကညင်ချောင်း ဇာတိကင်းရှိ သင်ထလီရ်ကွက်ရှိ “ကပ်ကာစေတီတော်” ၏ သမိုင်းကြောင်းကို လေ့လာကြည့်သော်...

စတင်တွေ့ရှိခြင်း

ဘုရားငုတ်တို့ပါဝင်သော ထန်းတောပါ မြေ(၁၁)ဧက ခန့်ကုန်းမြို့ ဗဟန်းရပ်နေ မြေပိုင်ရှင် ဦးဘိုးသူ၏ သား သိန်းစိုးဖြစ်သူကြီး ကိုမြသန်း မရွှေတို့ထံမှ ကာလတန်ခိုး ဖြစ်ကာ ကျပ်ဖြင့် ဝယ်ယူခဲ့သည်။ မြေခွန်လွှတ်ရန် ဆောင်ရွက် ရင်း ဝပ်ရပ်ကွက် မီးလောင်မှုဖြစ်ပွားရာတွင် စာရွက် စာတမ်းများ ပါသွားသဖြင့် မြေဂရန် ပျက်စီးသွားခဲ့ရပါသည်။

ဝယ်ယူစဉ်က မြေပေါ်တွင် ထန်းတောကြီးတစ်ခုရှိပြီး ထန်းပင်ပေါင်း (၄၄၄)ပင် ပါရှိသည်။ ထိုမြေကွက်တွင် သင်္ကန်းတည်ဘုရား “ဟု ခေါ်သော ဘုရားငုတ်တို့ကို အမှတ် မှတ်တော် တွေ့မြင်ခဲ့ပြီး ဦးဘိုးထိန်က ဘုရားငုတ်တို့အား ရှင်း ထင်းပြီး လေးငါးနှစ်ခန့် ပန်း၊ ရေချမ်း၊ ဆွမ်းကပ် ပူဇော်ခဲ့

သည်။ ကြာခတ်ပင်များ၊ ကျွန်းတောများ၊ ချုံနွယ်ပိတ်ပေါင်း များနှင့် တိုးပေါက်သောအချိန်ဖြစ်သည်။ ချုံတောကို ရှင်း လင်းပြီး ဘုရားလှူကြီးများအဖြစ် အဖွဲ့ဝင် ငါးဦးက ဦးဆောင် သည်။

အဖွဲ့ဝင်များမှာ (၁) ဦးထွန်း၊ (၂) ဦးထွန်းတင်၊ (၃) ဦးထွန်းခင်၊ (၄) ဦးစိန်မောင်၊ (၅) ဦးဘိုးဒီဖြစ်ပြီး ဂေါပကအဖွဲ့သည် ဘုရားငုတ်တို့ကို ပြုပြင်ရန် ဆုံးဖြတ်ခဲ့ကြ သည်။

ဘုရားငုတ်တို့မှ အုတ်ချပ်များသည် လက်နှင့် ကိုင်၍ ဆွဲထုတ်နိုင်သည့် အခြေအနေမျိုးဖြစ်သည်။ ဘုရားငုတ်တို့ ဘုရားပျက်ရာမှ၊ ဌာပနာတိုက်ပေါက်ရာမှ ဌာပနာထားသော စဉ်အိုးတစ်အိုး ကမ်းပါးပြုသောကြောင့် ချောင်းထဲ ကျခဲ့ရ သည်။ ထိုစဉ်အိုးကို ဦးသာခင်နှင့် ဦးဘိုးခတ်တို့က ကိုယ်တိုင် လက်နှင့် စမ်းသပ်မိခဲ့ဖူးသော်လည်း နောက်ပိုင်း ထပ်မံ ရှာသောအခါ မတွေ့ရှိရတော့ပါ။ ထို့ကြောင့် အမြန်ပြုပြင်ရန် စီစဉ်ကြစဉ် ဘုရားတည်ရန် ဦးလှမောင်(ဟင်္သာတ)နှင့် ရသေ့ များ ကြွရောက်လာပြီး အဘ အောင်မင်းခေါင်အမိန့်အရ လာရောက်ရခြင်းဖြစ်ပြီး အဘ အောင်မင်းခေါင်က ဘုရား ငုတ်တို့အား ဖြို့ပျက်ပြီး ပြန်လည်တည်ရန် အမိန့်ပေးသည် ဟု ဆိုသည်။ ထိုစဉ် မန္တလေးမှ ဘိုးတော်တစ်ပါးကြွမြန်း လာပြီး မဲလီ ရွှေအောင်တော်ကြီးဘုရားကို ပြင်၊ ဝိဇ္ဇာဆိုတာ ချောင်းနားရတဲ့၊ ဒါကြောင့် အခြား မရာနဲ့ ဒီဘုရားကိုပဲ ပြု ဟု ကောက်ချက်ပေးခဲ့သည်။

ထိုပုဂ္ဂိုလ်များ၏ ပံ့ပိုးကူညီမှု၊ ရွာသားများ၏ စိတ် စေတနာတို့ဖြင့် စေတီကို ရွှေပြောင်တည်ခဲ့ကြသည်။

ဌာပနာဝတ္ထုပစ္စည်းများ

- ဘုရားပျက်အတွင်းမှ ဌာပနာပစ္စည်းများမှာ -
- (၁) သစ်သား မီးခြစ်ဘူးသဏ္ဌာန် ရွှေတုံး။
 - (၂) ရေမွှေးပုလင်းထဲရှိ သုံးလက်မခန့်ရှိ ရွှေတောင် ငွေ။
 - (၃) ငွေသားအတိအကျ ထုလုပ်ထားသော ငွေခွေ နဂါးရံဘုရား။
 - (၄) တစ်ပေခန့်ရှိသော ကြေးဆင်းတုတော်၊
 - (၅) ကျောက်ဆင်းတုတော်၊
 - (၆) ငွေဗောဓိပင်၊
 - (၇) တစ်ပေခန့်ဖြင့် ငွေစေတီ၊ ငွေကြုတ်၊
 - (၈) ရွှေကြုတ်ခန့်ရှိ ဗုဒ္ဓဘုရားရှင်၏ ဓာတ်တော်များ။

ငရုတ်ကောင်းစေခန့်ရှိ ရဟန္တာ ရှင်မောဂ္ဂလာန်၏
ဓာတ်တော်များ ပန်ဘုနှင့် ထူည့်၍ လှူဒါန်းထား
သော ဆံတုများ၊ ရွှေစားမ၊ ငွေစားမ၊ သုံးခေါင်း
ထောက် ဗန်းသုံးချပ်၊ ရွှေစင်အတိ ရွှေကြက်ဥ
ငွေစင်အတိ ရွှေကြက်ဥ မွန်ဘာသာဖြင့် ရေးထိုး
ထားသော တစ်ပေပတ်လည်ရှိ အန္တရာယ်ကင်း
ကြေးအင်းပြားကြီး လေးချပ်တို့ကို တွေ့ရှိရသည်။

ကပ်ကာစေတီတည်ခြင်း

ဦးထွန်း အမှုပြုသော ဘုရားလူကြီးများ ဦးလှမောင်
ပင့်ဆောင်ခဲ့သော ရသေ့ ယောဂီများ စုဝေးတိုင်ပင်ကြပြီး
ရသေ့ကြီးများမှ ဆေးစီရင်ခြင်းအစီအမံများ ပြုလုပ် သီလယူ
ပြီး မဏ္ဍပ်ထိုး၍ ဌာပနာသွင်းမည့် တိုက်တော်နှင့် ဌာပနာ
ဝတ္ထုပစ္စည်းများကို အမှုစိတ်ခံကြသည်။ ထို့နောက် ယခင်
ဘုရားပျက်နေရာနှင့် အတောင် (၂၀)ကွာ၍ ပြန်လည်
တည်ထားကိုးကွယ်သည်။ ၁၃၁၇ ခုနှစ်၊ တန်ဆောင်မုန်းလ
ပြည့်နေ့ တနင်္ဂနွေနေ့ ၁၉၅၅ ခုနှစ်၊ စက်တင်ဘာလ ၁ရက်
နေ့တွင် ပုဏ္ဏားတင်မင်္ဂလာယူ၍ ၂၄ ပစ္စန်းတော်ကို ရည်မှန်း
၍ စေတီအမြင့်ကို (၂၄)ပေ တည်ထားကိုးကွယ်ကာ
တင်ပလ္လင်ရုပ်ပွားတော် ကျောက်ဆင်းတု (၂၄)ဆူကိုလည်း
ပလ္လင်တော်ထည့်သွင်းပူတော်ထားသည်။

ထီးတော်တင်စဉ်က ငြိမ်းပေါ်တွင် သံဃာတော်နှင့်
လူပုဂ္ဂိုလ် ဥဉ္ဇိသာရှိသော်လည်း ပန်းရထားဆွဲသူနှင့် ယူသတ်
များက ငြိမ်းပေါ်တွင် ဘုန်းတော်ကြီး (၃၀)ကျော်ကို တွေ့
မြင်ကြရပါသည်။ ဘုရားငြိမ်းပေါ်မှ အောက်သို့ ကြည့်ရာ
ပန်းရထားဆွဲသူ (၄၀)ခန့်ယူသော်လည်း ပန်းရထားဆွဲ
သူ (၂၅၀)ခန့်ကို မြင်တွေ့နေရသည်ဟူ၏။

ပန်းရံဆရာမှ ဟင်္သာတအပိုင် နတ်မော်ရွာမှဖြစ်ပြီး
တစ်နေ့လုပ်အားခ (၁၀)ရာခိုင်းနှုန်းပေးရသည်။ စေတီတော်
အား အတွင်းဌာပနာတော်တိုက်ကို ဤသို့ သုံးဆင့်ထားရှိ
သည်။

အစိုးတင်ရှိန်က စိန်ဖူးတော်မှာ သန့်စင်သော ငွေစင်
မဟုတ်ဘဲ လုပ်ရဟု အိပ်မက်ရသည်။ အိပ်မက်အတိုင်းပင်
လက်တွေ့ ဖြစ်ခဲ့သည်။ ထီးတော်၏ စိန်ဖူးတော်တို့ကို ပြုရာ
၌ မသန်သဖြင့် ဖွာထွက်ပြီး ပြုလုပ်၍မရ။ နောက်ဆုံး
သန့်စင်ပြီး ငွေစင်ရမသာ ပြုလုပ်၍ရသည်။ ရေစက်ချအလှူ
တော်နှင့် ဗုဒ္ဓဘိသေက အနေကဇာတင်ခြင်းမင်္ဂလာကို
ကြံတော်ခြံကြီးထဲက ရင်ကူကျောင်းတိုက်မှ ဆရာတော်များ

ပင့်၍ ရေစက်သွန်းချ အမှုစေခဲ့ပါသည်။

ယခင် “သရက်ကုန်း ဘုရားတော်တို့” ဟူသော နာမည်
ကို ဟင်္သာတမြို့၊ ငါးမျက်နှာဘုရားရေ ကျောင်းဓမ္မာရုံ၌
နေထိုင်သော ရသေ့ကြီး ဦးဘက “အင်းတော်ကြီး ပြည်လုံး
ကပ်ကာစေတီတော်”ဟု ဘွဲ့တော်ပြောင်းလဲခဲ့သည်။

စေတီတည်ရန် လေးရက်အလှူခံရာတွင် တစ်နေ့
တစ်သောင်းခန့်ဖြင့် လေးသောင်းကျော်ရှိခဲ့သည်။ စေတီ
တည်ရာ၌ လေးသောင်းကျော် ကုန်ကျသည်။ အရန်စေတီ
လေးဆူအတွက် ဦးကျော်ကြီး ခေါင်းဆောင်သော အလှူခံ
အဖွဲ့၏ ကြီးစားမှု၊ အလှူရှင်များ၏ သမ္မိတရားထက်သန်မှု
တို့ကြောင့် စေတီ ထီးတင်ပြီး တစ်နှစ်ခန့်၌ပင် အရန်စေတီ
လေးဆူကို တည်ထားကိုးကွယ်နိုင်ခဲ့သည်။ အရန်စေတီ
တစ်ဆူ၏ ခန့်မှန်းကုန်ကျမှုမှာ ရှစ်ထောင်ခန့်ဖြစ်သည်။

ဘုရားဝင်းအတွင်း ဗောဓိပင်ညီနောင်၏ အေးရိပ်က
လည်း ဘုရားရိပ်၊ တရားရိပ် နိမ္မိတလိုသူတို့အတွက် ချမ်းမြေ့
စရာဖြစ်သည်။ ဘုရားဖူးရင်း တရားထိုင်လိုသူများအတွက်
မဲလေီကုန်းမြို့မရပ်ကွက်မှ အဘွားအိုတစ်ဦးက မိမိနေအိမ်
ကို ဖျက်၍ ဓမ္မာရုံကို ဆောက်လုပ်လှူဒါန်းခဲ့သည်။ ထိုဓမ္မာ
ရုံမှာ မီးခခဲ့ရသည်။ ယခု မြင်တွေ့နေရသော ဓမ္မာရုံမှာ
ရပ်ကွက်မှ အလှူရှင်များ စုပေါင်းဆောက်လုပ်ထားသော
ကောင်းမှုတော်ဖြစ်သည်။

ယခုအခါ ကညင်ချောင်းကို ဆည်တည်ဆောက်လိုက်
ပြီးဖြစ်သဖြင့် ကမ်းပါးပြင်ဦးမှ အထိုက်အလျောက် လျော့ပါး
သွားချေပြီ။

ထူးခြားဖြစ်စဉ်များ

ဤစေတီ၏ ထူးခြားမှုအမျိုးမျိုးကို သိုက်ဆက်၊ ပစ္စန်း
ဆက်ရှိသူများ အမျိုးမျိုးကြုံတွေ့ခဲ့ကြရသည်။
တစ်နေ့ ဗြဟ္မ ဆွမ်းကျောင်းရှေ့ရှိ ဦးစရင်ခြံပင်းအတွင်း

နေထိုင်သူသည် ခြံထဲရှိ တောင်ပိုတွင် နေထိုင်သော ဥစ္စာ
စောင့်နှင့် ချစ်ကြိုက်ပြီး ဘုရားစောင့် ပိကျောင်းကို စီး၍
ရေလမ်းနှင့် ပြန်ခဲ့သည်။ ထိုဘုရားစောင့် ပိကျောင်း၏ မျက်စိ
သည် ပတ္တမြားမျက်ရှင်ဖြစ်သည်ဟူ၏။

ဦးချစ်သမီး ၁၄နှစ်သမီးအရွယ်သည် ဥစ္စာစောင့်နှင့်
ကြိုက်၍ သုံးရက်ခန့် ဖျားပြီး သတိလစ်နေသည်။ သတိရ
ထားသောအခါ သူဟာ ကသပတုဘုရားကို သွားရောက်ဖူးခဲ့
သည်ဟု ဆိုသည်။

ကိုကျော်ဦးနှင့် ကိုပြုတို့က ဘုန်းတော်ကြီးသုံးပါးကို
ဆောင်ဘက်က ကြွလာသည်ကို မြင်တွေ့ခဲ့ရသည်။ တစ်ဖန်
ဇွလမ်းမှ သံယာတော်နှစ်ပါး ဘုရားသို့ ကြွပြန်သည်ကို
တွေ့မြင်ရပြီး သံယာတော်များ ဆွမ်းဘုဉ်းပေးရန် ပင့်ဆောင်
သောအခါ ပျောက်သွားကြောင်း အံ့ဖွယ် တွေ့မြင်ရသည်။

ထီးတော်တင်ချိန်ကလည်း ဤသို့ ကြုံတွေ့ခဲ့ဖူးသည်။
ဆရာတော် ဦးဝနိက ဦးဆောင်ပြီး ယာဉ်ပျံတော်နှင့် ထီးတင်
ရာ ခြံပေါ်တွင် အမှန်တကယ် ဂြိုဟ်သင်္ချာသော်လည်း သံယာ
တော်များနှင့် ပြည့်နေသည်ကို အောက်မှ ဖူးနေသူများက
အံ့ဖွယ် တွေ့ရှိခဲ့ကြရပါသည်။

ပထမအကြိမ် ထီးတော်တင်စဉ်က အလွန်ချောမော
သော မိန်းမပျိုလေး သုံးဦးသည် အလှူခံဌာနတွင် အလှူ
ဓမ္မလှူဒါန်းပြီး တစ်မဟုတ်ချင်း ပျောက်သွားခဲ့သည်။

ဘုရားအနီး စိုက်ပျိုးထားသော ဖရုံပင်မှ ဖရုံပွင့်သည်
အံ့ဖွယ်ပွင့်ပြီး ဘုရားအနီးသို့ လာရောက်၍ ဦးခိုက်သည်ကို
သူများ အံ့ဖွယ်တွေ့မြင်ခဲ့ရသည်။

ကိုရန်နိုင်နှင့်အဖွဲ့ ဘုရားစွဲနေက မီးစက်ကို တာဝန်ယူ
၍ မောင်းပေးရသည်။ သူတို့သည် တရုတ်နီ အင်ဂျင်စက်
ပြီး ည ၆နာရီမှ နံနက် ၆နာရီအထိ လေးပေ မီးချောင်း
ချောင်း (၄၀)နှင့် နှစ်ပေမီးချောင်း အချောင်း(၂၀)၊ ဝပ်
၅၀၀ မီးလုံးသုံးလုံးကို ထွန်းပေးခဲ့သည်။ စက်ရပ်နား၍ ဓာတ်
မီးများကို ထုတ်သောအခါ ည ၆နာရီမှ နံနက် ၆နာရီအထိ
မီးတစ်သိန်းတစ်သိန်းသာ ကုန်သဖြင့် အံ့ဩခဲ့ကြရသည်။

မကြာခဏ အမျိုးသမီးလူလုလေးများ လာရောက်
ချစ်သပ်ခြင်း၊ ဘုရားဖူးခြင်း၊ ဝိဇ္ဇာများ လာရောက် တရား
တော်ကို ရဟန်းများ သီတင်းသုံးခြင်းများကိုလည်း
တွေ့ရှိကြရပါသည်။

တစ်ခါတစ်ရံ ဘုရားဝင်းအတွင်း မိန်းမလုလေးများ
အဆုတ်တော့နေသည်ကို တွေ့ရသဖြင့် ချွေးမရသူများ
အံ့ဩမိသည်ဟု ဘုရားဒကာ ဦးထွန်း၏ သမီးဖြစ်သူ

ဒေါ်ကျင်ရွှေနှင့် ရွာသားများက စာရေးသူကို ပြောပြခဲ့သည်။

ဘုရားပွဲ

ဘုရားပွဲကို နှစ်စဉ် တန်ဆောင်မုန်းလပြည့်နေ့တိုင်း
ဆွမ်းတော်ကြီးကပ်ပွဲနှင့် ကျင်းပလျက်ရှိသည်။

ရပ်ကွက်၏ စေတနာ

မည်သည့်ပုဂ္ဂိုလ်မဆို "ကပ်ကာစေတီ"တွင်း အဓိဋ္ဌာန်
ဝင် တရားထိုင်ကြမည်ဆိုလျှင် ရပ်ကွက်သားများမှ စားရေး
သောက်ရေး နေထိုင်ရေးအတွက် ကူညီပံ့ပိုးရန် အသင့်ရှိ
ကြောင်း သတင်းကောင်းပါးအပ်ပါသည်။

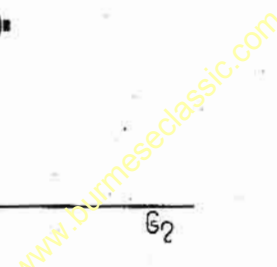
ယခုအခါ အောက်ပစ္စယံ အခင်းခင်းခြင်းနှင့် ဘုရား
ဘက်စုပြုပြင်ရန် လိုအပ်နေပါသဖြင့် သိုက်ဆက်၊ ပစ္စာနံဆက်
ရှိသူများနှင့် ကလျာဏနွယ်ဝင် စေတနာရှင်များအနေဖြင့်
အောက်ပါ ပုဂ္ဂိုလ်များနှင့် ဆက်ကပ်လှူဒါန်းနိုင်ကြောင်း
နှိုးဆော်အပ်ပါသည်။

- * သမားတော်ကြီး ဒေါက်တာ သက်ဆွေ (မင်္ဂလာဓမ္မ
တေတိကစေ။)
- * နာယက (ဗုဒ္ဓဘာသာ ကလျာဏယုဝအသင်း)
ရန်ကုန်မြို့၊ ဖုန်း - ၀၉ ၇၃၀ ၅၇၁၅၂ ။
- * ဦးသန်းစိုး(Account Care)၊ ရန်ကုန်မြို့၊ ဖုန်း -
၀၉ ၅၁ ၂၀၇၆၁, ၀၉ ၅၁ ၄၁၇၃၈ ။
- * ဦးပြု (သင်တလီရပ်၊ မဲလီကုန်း)။
- * ဦးရန်နိုင် (ဈေးကြီးရပ်၊ မဲလီကုန်း)။
- * ဦးသောင်း (မဲလီကုန်း)။
- * ဒေါ်ကျင်ရွှေ (မြို့မရပ်၊ မဲလီကုန်း)။
- * ဆရာကြီး ဦးကျော်ရွှေ (အမကအုန်းကုန်း၊ မဲလီ
ကုန်း)။
- * ဦးခင်ရွှေ(အင်းစိန်)၊ ဖုန်း - ၀၉ ၄၂၂၅၆၁၄၆၆ ။
- * သမားတော် ဦးသန်းဝင်း(မဟာဘိဿက္က) ရန်ကုန်မြို့
ဖုန်း ၀၉ ၇၃၀ ၉၆၃၁၇ ။

သန့်စင်မွန်

ကိုးကား

- ဦးထွန်း၏ မုတ်စု (ဦးခင်ရွှေ)။
- ရောင်ပြန်မဂ္ဂဇင်းအမှတ်(၂၂၇)။

နန္ဒာမိုးကြယ် အလောက မိုးမြေ

အမည်သညာခေါ်စရာကား “ဇနိယ” ဟူ၍ဖြစ်၏။
သူတော် တောရွာကလေးမှာတော့ သူသည် ထိပ်တန်း
စာရင်းဝင် တောသူဌေးတစ်ဦး။
“ချမ်းသာတာလည်း မပြောနဲ့လေ။ ဘယ်တော့ကြည့်
ကြည့် အလုပ်နဲ့ လက် ပြတ်တယ်လို့မှ မရှိဘဲ။ အောက်ခြေ
သိမ်းအလုပ်ကအစ ကျွမ်းကျွမ်းကျင်ကျင်နဲ့ လုပ်တတ်
ကိုင်တတ်လေတော့ ဘယ်အလုပ်သမားမှ သူ့ကို ညှာဝါးလို့
မရဘူး”
“သေချာတာပေါ့ကွယ်။ စိုက်ပျိုးရေးလည်း စိုက်ပျိုး
ရေးအလျောက်၊ မွေးမြူရေးလည်း မွေးမြူရေးအလျောက်
သူ့လက် သူ့ခြေချည်ဆိုတော့ အလေအလွင့် ယိုဖိတ်တာမျိုး
ဆိုတာ မရှိသလောက်ပဲ။ မောင်တို့မျက်မြင်ပဲလေ။ တို့များ

ဤမှာ ဘယ်သူမှ စိတ်ကူးမရှိတဲ့ နှိုးနှိုးတွေကို သူမွေးခဲ့
 ဆယ် သည်လို မွေးမြူရေးလုပ်တော့မယ်ဆိုတော့ မလုပ်
 ဆဲထပ် နှိုး နှိုးမတွေနဲ့ ပတ်သက်ပြီး မွေးမြူထိန်းကျောင်း
 နည်းတွေ၊ ကျွေးမွေးရမယ့် အစာစပ်ပုံ စပ်နည်းတွေ၊ ရလာတဲ့
 နှိုးတွေကို နှိုးနဲ့ချည်းသက်သက်မဟုတ်ဘဲ ဒိန်ခဲ၊ နို့ခဲ၊
 ဆိုင်၊ ထောပတ် စသဖြင့် ချက်လုပ်ပုံ ချက်လုပ်နည်းစနစ်
 တွေကို လေ့လာထားတယ်။ အားလုံးကျွမ်းပြီဆိုတော့
 ဆန်စုပ်တွေ တိုးခဲ့လို့ ဆွေးကွက်ရာ ထုတ်လုပ်ဖြန့်ဖြူးတာ
 နဲ့ အားလုံးက မော့ကြည့်ရတဲ့ သူဌေးကလေးအနေအထား
 နဲ့ ရောက်ခဲ့တယ်မဟုတ်လား။”

ပတ်ဝန်းကျင်မှ ကောက်ချက်ချသကဲ့သို့ပင် ဇနီး
 စီးပွားရေးအကွက်မြင်ပြီး ထောင့်စေ့အောင် လုပ်ကိုင်
 နည်း ပီပြင်လွန်းလှပါပေတကား။ အသောက်အစားမရှိ၊
 အနပ်အဝတ် လောင်းကစားမရှိ၊ ရိုးသားစွာ ကြိုးစားခဲ့ခြင်းက
 နှိုးသားရပြန်သည့် ဇနီး သားသမီးတို့ကို အခြေမြင့် အနေ
 တော်ခဲ့သည်။

စင်စစ် သူသည် “ငါမှ ငါ”ဟူ၍ အတ္တမာန်မာနတက်
 ချွန် ကိုယ်ကျိုးရှာ စီးပွားရေးသမားသက်သက်မဟုတ်ခဲ့။
 “ဥပဇာတိကုမ္ပဏီ သက်ဟော”ဟူသည့် မင်္ဂလာတရားတော်နှင့်
 နှိုင်း မိမိ၏ ဇနီး သားသမီး ဆွေမျိုးသားချင်းတို့ကိုသာမက၊
 ဆယ်စုတွင် ပါဝင်လုပ်ဆောင်ပေးခဲ့ကြသော အလုပ်
 သမားများကိုလည်း ကျောသား ရင်သား မခွဲခြားဘဲ ကြည့်ရှု
 နှစ်ခြိုက်ထားသည့် အကြင်နာတရားရှိသူတစ်ဦးဖြစ်ပါ
 သည်။

“ဇနီးယုကို အပြစ်ဆိုစရာဆိုလို့ သီလဆောက်တည်ဖို့
 သဘောများဖို့ဆိုတဲ့ ဘာသာတရားအပိုင်းမှာ အားနည်း
 ရှိပါတယ်။”

“ဟုတ်ပါရဲ့၊ ဒါကလည်း အရွယ်သုံးပါးရှိတဲ့အနက်
 အရွယ်မှာ ဥစ္စာရှာရမယ်ဆိုတဲ့ ထုံးကို နှလုံးမူပြီး
 အလုပ်တွေကိုပဲ ဦးစားပေးနေတာမျိုးပဲ ဖြစ်လိမ့်မယ်။”

ပတ်ဝန်းကျင်က ဘယ်သို့ပင်ဆိုဆို၊ ဘယ်သို့ပင်
 ဆက်လက်ချချ ဇနီးယုကတော့ ကြားလည်း မကြား၊
 ခြားလည်း ရရိုက်လိမ့်မည်မဟုတ်။

နိဗ္ဗာန်ကာလသို့ ရောက်လာပေတော့မည်။
 ကြာမတင်မှာတော့ အနောက်တောင်လေက
 ချွန်တော်တွေကို ဖြတ်သန်းကာ လေဦးမိုးသက်ချီလာ

ပေးဦးတော့မည်တကား။

တောသူဌေးကလေး ဇနီးယုသားစု၏ အိမ်ဂေဟာက
 မြစ်ကမ်းနံဘေးနှင့် နီးသည်ဟု ဆိုရမည်။ သည်တော့ မိုးဦး
 လေဦးကျပြီဆိုလျှင် မြစ်ဖြတ်လေက အရှိုင်းစိတ်တွေ ဝင်
 လာမှာ။ လောင်းအိမ်ထဲမှ လွတ်ထွက်လာသည့် ကျားရုပ်မာ
 ဒေါသမာန်ဟုန် ထစ်ခါချွန်းမှာ သေချာသည်။

သည်တော့ မိမိနေထိုင်ရာ အဆောက်အအုံကို လည်း
 ကောင်း၊ ပစ္စည်းသိုလှောင်ရန် အဆောက်အအုံကို လည်း
 ကောင်း၊ တပည့်တပန်း အလုပ်သမားများ နေထိုင်ရန်
 အဆောက်အအုံကို လည်းကောင်း၊ စိတ်တိုင်းကျ ခိုင်ခံ့
 ကောင်းမွန်လုံခြုံ စိတ်ချရလောက်အောင် အသစ်ဆောက်
 လုပ်သင့်တာကို ဆောက်လုပ်ခဲ့သည်။ အစားထိုး ပြုပြင်မွမ်းမံ
 သင့်သည်တို့ကို အစားထိုး ပြုပြင်မွမ်းမံခဲ့သည်။

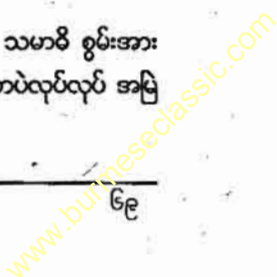
အရာအားလုံးပြီးစီးသည့်အခါမှာတော့ ဇနီးယုသည် မိမိ
 ကိုယ်မိမိ ဝမ်းသာအားရခြင်း ပြင်းပြလှစွာဖြင့် ငှက်ခါးတိမ်
 ဆိုင်သို့ ပြေပြေသင်းသင်း ကူးခတ်နေသည့် မိုးကောင်းကင်
 ပြင်ကြီးကို မော့ကြည့်လျက် အားပါးတရ ကြိုးစားလိုက်သည်။

“အို...အသင် မိုးနတ်မင်းကြီး... သင် ဘာများ
 လုပ်ချင်သလဲ၊ ပြောစမ်းပါ။ ပြောလိုက်စမ်းပါ။ သေအောင်
 သာရွာပါဦး၊ လုပ်ချင်လည်း လုပ်လိုက်၊ သင့်အဖော် လေနတ်
 သားကိုရော ကြံကြံ့က်ရင် ပြောလိုက်စမ်းပါ။ လေပြင်းတွေ
 တိုက်ချင်သလောက် တိုက်စမ်းလို့၊ ငါကတော့ ငါ့သားသမီး
 ငါ့နီးမယား တပည့်အလုပ်သမားတွေအားလုံးအတွက် လုံခြုံ
 အောင် ကာကွယ်ပြီးသွားပြီဟေ့။”

ဇနီးယု၏ အော်ဟစ် ကြိုးဝါးသံကို နေအိမ်ရှိ မိသားစု
 နှင့် တပည့်တပန်းတွေ ကြားရလေသလား၊ မကြားရလေ
 သလားတော့ မသိ။ ဇနီးယုရှိနေရာမှ မိုင်ပေါင်း ၄၂၀၀
 လောက်တွင်ရှိသော မြတ်စွာဘုရားရှင်၏ ရွှေနားတော်သို့
 ကိုမူ ရောက်ရှိသွားခဲ့သည်။

“ဇနီးယုဟာ ရှေးဘဝက ပြုခဲ့ဖူးတဲ့ သီလအစွမ်း
 ကြောင့် အခုဘဝမှာ ကျန်းမာသက်ရှည်နေရခြင်းဖြစ်ပေ
 တယ်။ ဇနီးယုဟာ ရှေးဘဝက ပြုခဲ့ဖူးတဲ့ ဒါနအစွမ်းကြောင့်
 ပစ္စည်းဥစ္စာတွေ ပေါကြွယ်ဝပြီး မိသားစုကိုသာမက၊ ဆွေမျိုး
 ဉာတိ တပည့်သားမြေးတွေကိုလည်း ကျွေးမွေးစောင့်ရှောက်
 နိုင်ခြင်းဖြစ်ပေတယ်။

ဇနီးယုဟာ ရှေးဘဝက ပြုခဲ့ဖူးတဲ့ သမာဓိ စွမ်းအား
 ကြောင့် စိတ်ဓာတ်တွေ ကြည်လင်ပြီး ဘာလုပ်လုပ် အမြဲ
 တမ်း အောင်မြင်နေခြင်းဖြစ်တယ်။

အတိတ်ရှေးဘဝက ပြုခဲ့တဲ့ ဘာဝနာအစွမ်းကြောင့် ဉာဏ်ပညာတွေ့ဆုံမှုတွေ ပွင့်လင်းတိုးတက် အောင်မြင်နေခြင်းပဲ ဖြစ်ပေတယ်။

ဒါပေမယ့် ခုကျတော့လည်း ဇနီးယဟာ ရှေးဘဝက ပြုခဲ့တဲ့ ကုသိုလ်တရားတွေကို မေ့နေလိုက်တာ။ တကယ်တော့ ဇနီးယရဲ့ အဖြစ်ဟာ စားဦးစားဖျားကို မိဘ ဦးမချတဲ့ သားမိုက်နဲ့မခြား ဖြစ်နေပါပေါ့လား။

ဇနီးယ... သင့်ကို အကျွတ်တရားရအောင် ချေချွတ်ဖို့ ရာ အချိန်တန်ပါပေါ့လား။

ဘုရားရှင်လည်း ထိုသို့သော ဆင်ခြင်မှုဖြင့် ဇနီးယရှိရာသို့ စိတ်အာရုံကို ညွှတ်တော်မူလိုက်သည်။

တဒင်္ဂါဇာတာမှာပင် တန်ခိုးအဟုန်ကြောင့် ဘုရားရှင်လည်း ဇနီးယ၏ အိမ်ဂေဟာအသစ် အိမ်ခေါင်မိုးပေါ်သို့ ရောက်ရှိ၍ ရပ်တော်မူပါလေသည်။

ဂေဟာအသစ်၏ ခေါင်မိုးထက်မှ ဘုရားရှင်ဟောကြားတော်မူသော တရားဒေသနာတော်တို့က ဇနီးယတစ်ယောက်သို့သာ ရည်ရွယ်လေသည်ထင်။ ဇနီးယမှစွဲ၍ ကျန်သူအား လုံးတို့သည် ဘုရားရှင်ကိုလည်း မမြင်ကြ။ ဘုရားရှင်၏ တရားဟောသံကိုလည်း မကြားကြ။

“ဇနီးယ... သင်ဟာ ဘဝပေါင်းများစွာကနေ ခုဘဝထိတိုင် ဇနီးမယား သားသမီးတွေရဲ့ အရေး၊ လောကီလူမှုကိစ္စတွေနဲ့ပဲ ထွေးလုံးရစ်ပတ်နေခဲ့တယ်။ တကယ်နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာအစစ်ကို မျက်မှောက်ပြုနိုင်မယ့် လောကုတ္တရာအရေးတွေကျတော့ မေ့ဆေးစားထားသလားလို့တောင် ဆိုရလောက်အောင် အမေ့ကြီး မေ့နေလိုက်တာ။

ဇနီးယ... သင်ဟာ သူတစ်ပါးတွေ မိုးစိုမှာစိုးတဲ့ အတွက် အမိုးအကာအရံတွေကို လုံခြုံအောင် မိုးကာပေးထားပြီး သင်ကိုယ်တိုင်ကျတော့ ကိလေသာမိုးတွေ ရွဲရွဲကိုစိုနေတာပါလား။ သင့်အဖို့ သည်လိုသာ ကိလေသာမိုးတွေ ဆက်ပြီး ရွဲရွဲစိုနေဦးမယ်ဆိုရင်ဖြင့် နောက်ထပ် ဘဝ ဘဝတွေ၊ သံသရာတွေ အဖန်တလဲလဲ လည်နေဦးတော့မှာပဲ။ အသိရှိပါ ဇနီးယ။ အမှိုက်မှောင်တွေကို ကွာကျအောင် ခွာချလိုက်ပါတော့လား ဇနီးယ”

ထိုသို့ မိန့်တော်မူပြီးသည်နှင့် ဒါန၏ အကျိုး၊ သီလ၏ တန်ခိုး၊ ဘာဝနာ၏ အကျိုးတရားများ ဖြစ်စေနိုင်သော ဂါထာတော်တို့ကို ရင်ကျူးကာ တရားဒေသနာတော်တို့ကို

ဟောကြားတော်မူလိုက်သည်။

ဂါထာတော် ရင်ကျူးမှု ပြီးဆုံးသွားချိန်မှာတော့ ဘုရားရှင်ထံမှ ရောင်ခြည်တော်များသည် ဇနီးယ၏ အိမ်ဂေဟာအတွင်းသို့ ကွန်ပျူဝင်ရောက်သွားလေတော့သည်။ ထိုသို့သော ရောင်ခြည်တော်များ ကွန်ပျူနေချိန်မှာပင် ဇနီးယလွန်စွာချစ်သော မြေးကလေးမှာ ရှေးဘဝက ပါရမီရင့်သန်သူတစ်ဦးဖြစ်ခဲ့သည့်အတွက် နေရာမှာပင် သောတာပန်ဆိုက်သွားခဲ့ရသည်။

သည်တော့မှ ဇနီးယလည်း တမေ့တမော မြောနေရာမှ လှုပ်နှိုးခဲ့ရသကဲ့သို့ သတိသံဝေဂများ ရသွားခဲ့တော့သည်။

“ဘုရား... ဘုရား... ငါဟာ ဘဝပေါင်းများစွာကတည်းကပဲ မိခင်ဖြစ်လိုက်၊ ဖခင်ဖြစ်လိုက်၊ ဇနီးဖြစ်လိုက်၊ ခင်ပွန်းဖြစ်လိုက်၊ သားဖြစ်လိုက်၊ သမီးဖြစ်လိုက်နဲ့ ဘဝဝင့်ကြွေကြွေမြီတွေကို ဆပ်ခဲ့ရတယ်။ ပြုစုစောင့်ရှောက်ခဲ့ရတယ်။ တကယ်တော့ ငါ့အဖြစ်ဟာ သူတစ်ပါးအတွက်သာ ပေးဆဲနေခဲ့ရပြီး ငါ့ဘဝလုံခြုံရေးအတွက်ကျတော့ ဘာတစ်ခုမှ ပြုလုပ်ဆောင်ရွက်ခြင်းမရှိဘဲ ဘဝပေါင်းများစွာ ကိလေသာမိုးတွေ ရွဲရွဲစိုနေခဲ့ရပါလား။”

သည်သို့ တွေးတောဆင်ခြင်မိလာသည့် တစ်ခဏအဝိဇ္ဇာမြူတိမ်တို့ ရှင်းလင်း ကွယ်ပျောက်သွားလေသကဲ့သို့ပင်။ ဘုရားရှင်ကို လက်အုပ် ကြာငုံချီလျက် ရိုးစွဲချိန်လိုက်မိတော့သည်။

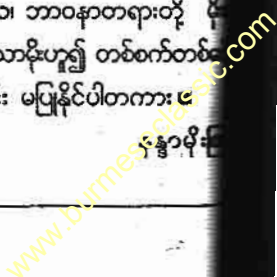
ခုတော့လည်း ဇနီးယသည် တောသူဌေးလေး မဟုတ်တော့။

မိမိပိုင်ဆိုင်သော ဥစ္စာပစ္စည်းအလုံးစုံနှင့် ဇနီးမယားသမီးသားတို့ကို ထားခဲ့ကာ ရဟန်းဘောင်သို့ ဝင်ရောက်ကာ လောကုတ္တရာလမ်းကြောင်းပေါ်သို့ လျှောက်လှမ်းနေပြီသည်။

အံ့ဩစရာကောင်းသည်ကား သူသည် ကိလေသာတွေ ရွဲရွဲစိုသည့်အဖြစ်မှ ကင်းလွတ်ခဲ့ခြင်းပင် ဖြစ်ပါလေ။

ကောင်းစွာ မိုးကာမထားသော အိမ်တွင်းသို့ မိုးမိုးပေါက်တို့ ဝင်ရောက်ထိုးဖောက်နိုင်ပါသော်ငြား၊ ဝိပဿနာရှုမ္မာစိတ်ရှိလျက် ဒါန၊ သီလ၊ ဘာဝနာတရားတို့ မိုးထားသူအတွက်မှာမူ ကိလေသာမိုးဟူ၍ တစ်စက်တစ်စက်ကလေးမျှပင် ဝင်ရောက်ခြင်း မပြုနိုင်ပါတကား။

နန္ဒာပိုဒ်

ကိုယ်တွေ့ ဘုရားဂုဏ်တော်၏ အကျိုးကျေးဇူး

အောင်ဆန်းလင်း (ဘီ-အေ)

ရပ်ကွက်ထဲတွင် စာရေးသူ နေထိုင်ရာ လမ်းမကြီးပေါ်
သော စာအုပ်အဖျားဆိုင်များ တစ်ဆိုင်ပြီးတစ်ဆိုင် ပိတ်
ထားကုန်သဖြင့် ပုဂံစာအုပ်အဖျားဖတ်ကြသူတို့ အခက်
ကြုံရသည်။ ယနေ့ မဂ္ဂလင်းစာအုပ်တစ်အုပ်၏ ဈေးနှုန်း
သည် သာမန် လူတန်းစားများ ဝယ်ယူဖတ်ရှုနိုင်သော ဈေးနှုန်း
ထက်ပို၍ ဝယ်ဖတ်လျှင်လည်း တစ်ခါတစ်ရံသာ ဖြစ်ပေလိမ့်

တစ်ချို့တုန်းက စာရေးသူနှင့် စက်ရုံတစ်ရုံတွင် အတူ
အတူ အာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့ကြဖူးသူ မညီသည် စာဖတ်
အားရှိသူဖြစ်၏။ တစ်နေ့ လမ်းမပေါ်တွင် သူမနှင့် စာရေး

သူတို့ တွေ့ဆုံမိကြစဉ်တွင်...

“ဟဲ့... မညီ၊ စာအုပ်အဖျားဆိုင်တွေတော့ တစ်ဆိုင်ပြီး
တစ်ဆိုင် ပိတ်သွားလိုက်ကြတာ ကုန်ပြီ။ စာဖတ်ဝါသနာကြီး
တဲ့ နင်တော့ ခုကွဲပဲ။ အဲဒါ နင် ဘာလုပ်နေသလဲ၊ ပြောပါဦး”

“ဟုတ်တယ်။ ကျွန်မကလည်း ဆရာကို မေးချင်နေ
တာ။ ဆရာရော ဘာလုပ်နေသလဲ”

မညီသည် စာရေးသူ၏ မေးခွန်းကို မေးခွန်းနှင့်သာ
တုံ့ပြန်လေသည်။

“နည်းနည်းတော့ အခက်အခဲတွေတာပေါ့။ ငါက ရေး
လည်း ရေး၊ ဖတ်လည်း ဖတ် လုပ်တဲ့သူဆိုတော့ ရေးတာ

ဘက်ကို အာရုံစိုက်ဖြစ်သွားတယ်။ မဂ္ဂဇင်းထဲမှာ ငါ့စာမူပါ
လို့ မေတ္တာလက်ဆောင်ရထားတဲ့ စာအုပ်တွေတော့ အိမ်မှာ
ရှိတယ်။ နင်ကြိုက်ရင် ယူဖတ်လေ။”

ဤသို့ဆိုခြင်းမှာ မညီက ပညာပေး ပြစ်မှုမဂ္ဂဇင်းကို
ဖတ်တာ အားသန်ကြောင်း သိထား၍ဖြစ်သည်။ စာရေးသူ
က ကမ္ဘီရလိင်းမှာသာ အရေးများလေသည်။ ဤသို့ဖြင့် မဂ္ဂဇင်း
တစ်အုပ်ယူသွား၍ မညီဖတ်ရှုပြီး သုံးရက်ခန့်အကြာတွင်
မညီက ပြန်လာပေးရင်း...

“ဆရာက ကမ္ဘီရလိင်းကို စာတွေရေးဖြစ်နေတာဆိုတော့
ကျွန်မကိုယ်တွေ့ ကြိုထားခဲ့တာလေးတွေ ရှိနေတယ်။ ပြော
ပြမယ်လေ။ အသုံးတည့်မယ်ဆိုရင် သုံးလိုက်ပေါ့”

“ရေးလို့ အဆင်ပြေမယ်ဆိုရင် ရေးရမှာပေါ့။ စာရေး
မယ်သူဆိုတာက အိမ်နီးကို လိုက်ရှာနေရတာလေ။ နင်ကို
မေတ္တာနဲ့ ငါ့ဆီက မဂ္ဂဇင်းတွေ ယူပြီး ဖတ်ခွင့်ပြုလိုက်တာ
အကျိုးထူးရတော့မယ်ထင်တယ်။ ကမ္ဘီရလိင်းမဟုတ်ဘူး။ ရေး
လို့ရမယ်ထင်တာ အကုန်သာ ပြောပြပါ။ ငါ ကြည့်လုပ်လိုက်
ပါ့မယ်”

မညီပြောပြတဲ့ သူ့ဘဝအတွေ့အကြုံဆိုတာကို စာရေး
သူ တွေ့မြင်သိကြားထားတာနှင့် ရောသမမွေ့ပြီး ဖတ်ရှု၍
အဆင်ပြေအောင် စာစီလိုက်တဲ့အခါမှာတော့...

လွန်ခဲ့သော ၂၅နှစ်တာကာလ။

မညီ အလုပ်လုပ်ရသော စက်ရုံသည် သမိုင်းလမ်းဆုံ
အနီးတစ်နေရာတွင် တည်ရှိသည်။ စက်ရုံတွင် လုပ်သက်ရင်
ဝန်ထမ်းတစ်ဦးဖြစ်သော မညီသည် ညနေ အလုပ်ဆင်းချိန်
တွင် ထမင်းချိုင့်နှင့် ထီးတစ်လက်မျှသာ ပါလေ့ရှိသော
လက်ကိုင် ခြင်းတောင်းလေးကို ကိုင်လျက် စက်ရုံ တံခါးဝမှ
အခြား ဘဝတူ စက်ရုံဝန်ထမ်းများနှင့်အတူ ထွက်လာခဲ့
သည်။

စက်ရုံနှင့် ကိုက်နစ်ရာကျော်ခန့်သာ ကွာဝေးမည့်
ကားမှတ်တိုင်သို့ သူမ ရောက်ရှိသွားသောအခါ လုပ်ဖော်
ကိုယ်ဖက် သူငယ်ချင်းများတစ်ယောက်မျှ မပါတော့ပေ။ အခြား
မျက်နှာစိမ်း လိုင်းကားစောင့်နေကြသူအချို့သာ ရှိသည်။
မညီကတော့ မြောက်ဥက္ကလာကို သွားမည့် လိုင်းကားကို
စောင့်ဆိုင်းနေခြင်းဖြစ်လေသည်။

မညီသည် ငယ်စဉ် ကလေးဘဝကတည်းက မိခင်
ကြီး သွန်သင်ပြသခဲ့သည့်အတိုင်း ရတနာသုံးပါးကို အထူး

သက်ဝင်ယုံကြည်သည်။ နေ့စဉ် အလုပ်တက်၊ အလုပ်ဆင်း
သွားလာလုပ်ကိုင်ရင်းက ကံငါးပါးကို လုံခြုံအောင် အထူး
သတိထားသည်။ (မညီ၏ စိတ်ထဲတွင် ငါးပါးသီလမျှ မပြု
လျှင် ပြဿနာ ကုသိုလ်သည် အိတ်ပေါက်နှင့် ဖားကောက်
သကဲ့သို့ အရာမထင်ဖြစ်တတ်သည်ဟု ထင်သည်။)

ယခုလို တစ်ယောက်တည်းသွားလာနေစဉ် မိမိအာရုံ
ကို အခြားတစ်ပါးသို့ ရောက်ရှိမသွားရလေအောင် ဘုရား
ဂုဏ်တော်ကိုးပါးကိုသာ နှုတ်တိုက် အမြဲရွတ်ဖတ်နေခြင်း
သည် မညီ၏ အကျင့်ဖြစ်လေသည်။ မညီ၏ မျက်လုံးများက
တော့ မိမိစီးရမည့်ကား၏ ယာဉ်လှိုင်းနံပါတ်ကိုသာ မှတ်တိုင်
ကို ဝင်လာသော ကားတို့၏ ကားခေါင်းပေါ်မှာ ရှာဖွေနေမိ
သည်။

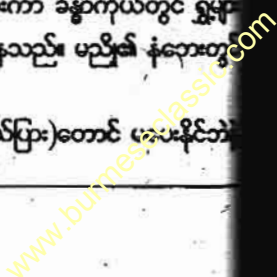
ဟော...မညီ စောင့်မျှော်နေသော မြောက်ဥက္ကလာပ
သွားမည့် လိုင်းကား ဝင်လာလေပြီ။ မှတ်တိုင်တွင် အဆင်လူ
ကုန်အောင်စောင့်ရင်း ကားပေါ်တက်၍ လွယ်ကူစေရန် ကား
နောက်ပြီးပိုင်း သံကိုင်းကို လက်တစ်ဖက်က ဆုပ်ကိုင်ထား
လိုက်ပြီး တက်လို့ရသည်နှင့် တက်လိုက်သည်။

ထိုအချိန်ကာလက ခိုင်နာကားသစ်များ ပေါ်စအချိန်
ဖြစ်သော်လည်း။ ယခု မညီ စီးနင်းလိုက်ပါသည်ကားက
ခိုင်နာအမျိုးအစားမဟုတ်ပါ။ ဒက်ဆန်းကားအမျိုးအစားဖြစ်
ပြီး ကားဘော်ဒီအိမ်က ခိုင်နာကားထက် သေးငယ်သည်။
ကားဘော်ဒီပိုင်းကိုလည်း သစ်သားဖြင့် ပြုလုပ်ထားပြီး အစိမ်း
ရောင် သဘောဆေးသုတ်ထားသော အိုဟောင်းနေသည့်
ကားတစ်စင်းဖြစ်လေသည်။

မညီသည် ဘေးဘက်တန်းတွင် တစ်နေရာ လူ
တစ်ထိုင်စာရလိုက်သဖြင့် ရပ်စီးရန် မလို။ အဆင်ပြေသွား
သည်။ သူမအရပ်အမောင်းက သာမန်မျှသာဖြစ်သော်လည်း
ရပ်စီးရလျှင် ကားခေါင်းနီးက မညီခေါင်းနှင့် ထိနေ၍ ကားစီး
လို့ အဆင်မပြေလှပေ။ မညီ၏ နှုတ်က ဘုရားဂုဏ်တော်ကို
အသံတိတ် ရွတ်ဆိုပြုဖြစ်သည်။

ရှစ်မိုင်လမ်းဆုံမှတ်တိုင်တွင် ဆင်းသူ နှစ်ယောက်
သုံးယောက်သာ ရှိပြီ လေးယောက် အသစ်ထပ်တက်လာ
သည်။ တက်လာသူထဲတွင် ပြဿနာလူသားတစ်ယောက်ပါ
လာသည်။ ထူးထူးခြားခြားပင်၊ ထိုလူသည် ခန္ဓာအပေါ်ပိုင်း
အင်္ကျီမပါ။ ပုဆိုးတိုတိုဝတ်ထားကာ ခန္ဓာကိုယ်တွင် ရွှံ့များ
ပေနေသည့်အပြင် အရက်မူးနေသည်။ မညီ၏ နံဘေးတွင်
ဝင်ထိုင်ရန် ပြင်နေစဉ်...

“ယာဉ်စီးခ ငါးမူး(ငါးဆယ်ပြား)တောင် မူးသန့်သန့်”

ထိုင်နံ့မှာ ဝင်မထိုင်ပါနဲ့။ မင့်ခန္ဓာကိုယ်မှာ ပေကျဲနေလိုက်
တာ နံဘေးက လူတွေကို ထိကုန်မှာ အားမနာဘူးလား။
အရက်က သောက်ထားလိုက်သေးတယ်။ လောကမှာ ဒီလို
ထူးမျိုးလည်း ရှိနေသေးတယ်။ တကယ်ကို ရှားတယ်။”

ကားစပယ်ယာလုပ်သူ၏ ဒေါသသံပါသော စကား
ကြောင့် ထိုလူလည်း နေရာကို ဝင်မထိုင်ရတော့ပေ။ အရက်
မသောက်ရဘဲ ရှည်သောအရပ်အမောင်းနှင့် နိမ့်သော ကားခေါင်
နီသည် အဆင်မပြေလှသဖြင့် ထိုလူမှာ ကုန်းကွေ့နှင့်
အတော် အခက်အခဲရှိနေတာကို တွေ့မြင်နေရ၏။ မညှိက
သူ့ကို ကြည့်ပြီး သနားနေမိသည်။

ထို့ကြောင့် တစ်ချိန်တွင် ကားစပယ်ယာနှင့် အနည်း
ငယ် ဝေးကွာသွားစဉ် မိမိနေရာကို ကျွဲပေးလိုက်ရင်း ဦးခေါင်း
ညီတ်ပြပြီး ထိုလူကို ခေါ်ထိုင်ခိုင်းလိုက်ရာ မညှိနှင့် ဘေးချင်း
ဆုံလျက်ထိုင်ရန် နေရာရသွားလေသည်။

တံတားလေး လမ်းဝမှတ်တိုင်သည် ကမ္ဘာအေးဘုရား
ဆီသို့ရောက်သော ရန်ကုန်မြို့ထဲမှ ထွက်ခွာလာသော ကားများနှင့်
ဆုံရာ လမ်းဆုံဖြစ်သဖြင့် လိုင်းကားသည် ကြာကြာရပ်၍
စောင့်လေ့ရှိသည်။

“ငါလမ်း၊ ဂ-ဈေး၊ မယ်လမု၊ အပိုင်၊ ခေမာသီ၊ ဈ-
ဇာန်သာယာ၊ ခြောက်ကွေ့၊ မြောက်ဥက္ကလာ”

ကားစပယ်ယာ၏ လူခေါ်သံကိုသာ မကြာ မကြာ
ကြားနေရသည်။ စပယ်ယာသည် မိမိကားပေါ်မှ အရက်မူး၍
ထိုင်မိထားသူကို မေ့လျော့နေပြီး ဝင်ငွေတွက်ခြေကိုက်ရေး
အတွက် နောက်ထပ် ဇီးနင်းလိုက်ပါသူ များပြားရောက်ကို
ဆုံရာနေလေသည်။

နောက်ထပ် လိုင်းကားတစ်စင်း တံတားလေး လမ်းဝ
မှတ်တိုင်ကို ထိုးဝင်လာသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက်၊ မှတ်တိုင်မှ
မညှိလာသောကား စတင်ဘီးလိုမ့်ထွက်ခွာခဲ့လေသည်။
မညှိလာသောကား တံတားလေးဖြင့် ကားထဲရှိ လူများ အသက်ရှူ
သွားလေသည်။

မှတ်တိုင်မှ ကားထွက်ကာတည်းက လမ်းသည် ဆင်ပြေ
ပြေသော်ဖြစ်လာသည်မှာ မြောက်ဥက္ကလာတံတားရောက်
သည့်အထိ ဖြစ်သည်။ တံတားအဝင်တွင် ကားလမ်းက
အတော်ကွေ့ဆန့်ဆန့် ချိသွားလေသည်။ မျက်နှာချင်းဆိုင်
မိမိတို့ ဦးရောင်မှိုင်းမှိုင်းဖြစ်သော မြေသယ်ယာ၍ လော်
လော်ဖြစ် အရှိန်က ပြင်းလှသည်။ လမ်းကွေးကွေးတွင်
မိမိတို့သည် မိမိအရှိန်ကို မထိန်းနိုင်တော့ဘဲ မညှိတို့
မိမိတို့လိုသော လိုင်းကား၏ နံဘေးကို ပွတ်၍

တိုက်ချသွားလေတော့သည်။

ကားကြီးနှင့် ကားငယ် တိုက်မိလျှင် ထုံးစံအတိုင်း
ကားငယ်ကသာ အထိနာပြုရသည်။ ဂုန်းခန့် ကားချင်းထိ
ခိုက်မိသံနှင့်အတူ မညှိ၏ မျက်လုံးထဲတွင် မိမိစီးလာသော
ကား၏ ဘေးနံရံ သစ်သားဘော်ဒါအိမ် ကျိုးပဲ့သွားသည်ကို
မြင်လိုက်ရပြီးနောက် ပေါ်ပေါက်လာသော သစ်သားချွန် ရှည်
ပျော့ပျော့အချောင်းတစ်ခုသည် မညှိ၏နံဘေးမှ အရက်မူး
နေသည့်လူ၏ နားထင်နေရာကို ထိုးဝင်စိုက်သွားကြောင်း
တွေ့လိုက်ရပြန်သည်။

ဝင်စစ် အရက်မူးသမားသာ ဝင်ရောက်မထိုင်ဖြစ်ခဲ့ပါ
က ဤနေရာသည် မညှိ၏ နေရာအမှန်ဖြစ်လေသည်။ အရက်
မူးနေသူ ဝင်ထိုင်ခွင့်ရသွား၍သာ မညှိက ကားနောက်ဘက်
သို့ လူတစ်ထိုင်စာ ရွှေသွားသဖြင့် အန္တရာယ်စက်ကွင်းမှ
လွတ်မြောက်သွားခြင်းဖြစ်၏။

ထိုဖြစ်စဉ်အစအဆုံးသည် မညှိ၏ မျက်လုံးထဲတွင်
ဗီဇီယိုအနုပညာပြကွက်ဖြင့် ရိုက်ပြထားသလို မြင်ခဲ့ရသည်မှာ
အသည်းယားဖွယ် (စိတ်မချမ်းမြေ့စရာ) မြင်ကွင်းဖြစ်လေ
သည်။

“အစ်မကြီး...ဘာဖြစ်သွားသေးလဲ၊ ထ...ထ...”

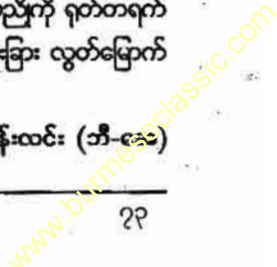
အရက်မူးသမားနှင့် ပူးကပ်လျက် ငြိမ်သက်နေသူ
မညှိကို လူတစ်ချို့က ဆွဲထုရင်း မေးမြန်းနေခြင်းဖြစ်သည်။
မညှိက ကားအတွင်း ကျန်ခဲ့သည့် အရက်မူးသမားကို ညွှန်
ပြရင်း...

“ငါက ဘာမှမဖြစ်ပါဘူး။ ဟိုမှာ အင်္ကျီကျွတ်နဲ့ လူကို
သာ ဆွဲထုတ်ကြပါ”

၄၅ ဒီဂရီခန့် တိမ်းစောင်းနေသော လိုင်းကားထဲတွင်
အရက်မူးသမား၏ ဦးခေါင်းမှာ တံစိုတ်ထိုးထားသကဲ့သို့
သစ်သားချွန်က ထိုးဝင်စိုက်လျက် သွေးနှင့်အတူ ဦးနှောက်
ဖြူဖွေးဖွေးတွေက သူ၏ခန္ဓာအထက်ပိုင်းမှာ ပေကျဲလျက်
ရှိလေသည်။

ထိုကားပေါ်ပါ ခရီးသည်ထဲမှ အရက်မူးသမားတစ်
ယောက်သာလျှင် အသက်သေဆုံးလေသည်။ အခြားလူအချို့
မှာ ပွန်းပဲ့ဒဏ်ရာအသေးအမွှေးသာ ရကြသည်။ အသက်သေ
ဆုံးမညှိနေရာမှ ပြောင်းရွှေ့သွားသော မညှိကတော့ ဒဏ်ရာ
တစ်စုံတစ်ရာမရှိခဲ့ပေ။ သေမင်းသည် မညှိကို ရုတ်တရက်
ထိခိုက်သေဆုံးမည့်ဘေးမှ လက်တစ်လုံးခြား လွတ်မြောက်
ခွင့်ပေးခဲ့ခြင်းပေလော။

အောင်ဆန်းလင်း (ဘီ-ဒေ)

ရှင်မဟာရဋ္ဌသာရ ဆုတောင်း

သျှင်ထွေး (သန်လျင်)

ရဟန်းစာဆို ရှင်မဟာရဋ္ဌသာရကို လှူတိုင်း သိကြမည် ထင်သည်။ “နမ ဝလင်္ဂလျောနေလေတော့” ဆိုသည့် စာသား ကို နှောင်းမျိုးဆက်တို့ ပါးစပ်ဖျားမှာ၊ နှလုံးသားမှာ ထင်ကျန် စွဲရပ်အောင် ရေးဖွဲ့စွမ်းနိုင်သော ရဟန်းစာဆိုတစ်ပါးလည်း ဖြစ်သည်။

ရှင်မဟာရဋ္ဌသာရသည် အင်းဝခေတ် ထင်ရှားသော စာဆိုဖြစ်သည်။ အင်းဝသည် ရှမ်းတို့လက်အောက်သို့ ကျ ရောက်သော ခေတ်ပျက်အချိန်ခါမျိုးမှာ ဒီဆုတောင်းပေါ် ထွက်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ရှမ်းတို့ ကြီးစိုးသောအခါ အင်းဝမှနေ ရှင်မဟာရဋ္ဌသာရ တိမ်းရှောင်ခဲ့ရသည်။ ပြည်သို့ စုန်ဆင်းခဲ့ ပြီး ပြည်ရွှေဆံတော်တရားရှေ့မှောက်တွင် ဤဆုတောင်းဂါထာ ကို ရွတ်ဆိုခဲ့သည်ဟု မှတ်သားမိသည်။

ခေတ်ပျက်၊ ကာလပျက် အချိန်အခါမျိုး၌ ဆုတောင်း ခဲ့သော ရဟန်းစာဆိုတစ်ပါး၏ ဆုတောင်းကို မျှဝေလိုက်ရ ပါသည်။

ယတ္ထကံ မေ ကတံ ပုညံ၊
တတ္ထကေန ဘဝါဘဝေ၊
သံသရန္တော ဥစ္စေကုလေး၊
တိက္ခပညာမိကော ဘဝေ၊
ပုညဝါ သေဝသိတွာန၊
အန္တံ ဒုက္ခဿ နိဗ္ဗာနံ။

မေ-အကျွန်ုပ်သည်၊ ယတ္ထကံ-အကြင်မျှလောက်၊ ပုညံ-ကောင်းမှုကို၊ ကတံ-ပြုအပ်ပြီး၊ တတ္ထကနေ-ထိုမျှ လောက်သော ကောင်းမှုကြောင့်၊ ဘဝါဘဝေ-ဘဝကြီးငယ်၌၊ သံသရန္တော-ကျင်လည်ခဲ့သည်ရှိသော်၊ ဥစ္စေကုလေး-ကြီးမြင့် မြတ်သောအမျိုး၌၊ ဘဝေ-ဖြစ်ရလို၏။ တိက္ခပညာမိကော- ထက်သော ပညာရှိသည်၊ ဘဝေ-ဖြစ်ရလို၏။ ပုညဝါသေ- ဘုန်းရှိသော မင်းတို့၏ နေရာဖြစ်သော ပြည်ကြီး၌၊ သေဝသိတွာန- နေရပြီး၍၊ ဒုက္ခဿ-ဆင်းရဲ၏၊ အန္တံ-အဆုံးဖြစ်သော၊ နိဗ္ဗာနံ- နိဗ္ဗာန်တည်းဟူသော ရွှေပြည်သို့၊ ဘဝေ-ဖြစ်ရပါလို၏။

ရဟန်းစာဆိုတစ်ဦး၏ ဆုတောင်းနှင့် သံဝေဂ တရား များကို စာဖတ်သူများ ဆင်ခြင် သတိချုပ်နိုင်မည်ထင်သည်။

သျှင်ထွေး (သန်လျင်)

ကံကောင်းသူများဖြစ်စေချင်

မောင်ထည်ဝါ(ပျော်ဘွယ်)

“ကံထမ်းလာတာ မမြင်ရ၊ လုံထမ်းလာတာသာ မြင်ရ”
ဧကားကို လူတိုင်း ကြားဖူးကြမည်ဖြစ်၏။ ကံတရား
မရှိဘဲ သိမြင်နိုင်ရန် အလွန်ခက်ခဲ၏။ ကံတရား၏
အနိမ့်ပေးပုံမှာလည်း အလွန်ဆန်းကြယ်၏။ အတိတ်ကံ၊
အနာဂတ်ကံ၊ ပစ္စည်းဥစ္စာကို စောင့်ရှောက်သည်ဟု ဆို
သော်လည်း ကုသိုလ်ကံအဟုန် ကုန်သွားသည့်အခါ “ကံ
မကံ” သံတိုင် အိမ်ဆောက်သော်လည်း ကံမှောက်လျှင်
ကျန်တည်”ဟု ဆိုသော ဧကားအတိုင်း စောင့်ထိန်းသည့်
ကံကုန်သွားပါက ရှိသမျှ ဥစ္စာရွှေငွေရတနာ၊ လယ်ယာကျွဲ
ငှက် စသည့် ဥစ္စာပစ္စည်းများအားလုံး ပျက်စီးဆုံးရှုံးသွားတတ်
ကြသည်။ ထိုအကြောင်းနှင့် စပ်လျဉ်း၍ ဗုဒ္ဓမြတ်စွာဘုရားရှင်
တော်က “မာဒါကမ္မက္ခယောဟောတိ၊ သဗ္ဗမေတံ ဝိနာ

သတိ”ဟု ဥဇ္ဈကပါဠိတော် နိဗ္ဗိကဏ္ဍသုတ်၌ ဟောကြား
တော်မူခဲ့သည်။

ကံကုန်၍ ရွှေငွေက မီးသွေးခဲဖြစ်ရပုံ

ဗုဒ္ဓမြတ်စွာဘုရားရှင်လက်ထက်တော်က သာဝတ္ထိမြို့
သား ကုဋေလေးဆယ် ကြွယ်ဝချမ်းသာသည့် သူဌေးကြီး
တစ်ဦးမှာ နှစ်ပေါင်းများစွာ သူဌေးစည်းစိမ်ကို ခံစားနေစဉ်
ကုသိုလ်ကံအဟုန် ကုန်သွားသဖြင့် ရှိသမျှ ရွှေငွေတွေမှာ
မီးသွေးခဲတွေ ဖြစ်ကုန်သည်။ ထိုအခါ အဆိုပါ သူဌေးက
ငါတော့ ဘာပျက်ပါပြီဟု ညည်းညူ၍ စိတ်ဆင်းရဲပူပန်
သောကရောက်နေလေ၏။ ထိုစဉ် မိတ်ဆွေကောင်းတစ်

ယောက် ပေါက်ချလာပြီး ထိုဝိတ်ဆွေ၏ အကြံပေးချက်အရ ဗန်းထဲသို့ မီးသွေးခဲများ ထည့်၍ လမ်းသွားလမ်းလာများ မြင်နိုင်လောက်သည့် အိမ်ရှေ့ တစ်နေရာ၌ ခင်းကျင်းပြသထား၏။

ထိုဝိတ်ဆွေက “သူဌေးကြီးက မီးသွေးခဲတွေကို ဘာဖြစ်လို့ ဗန်းကြီးထဲ ထည့်ပြီး ပြထားရတာလဲ” လို့ တစ်ဦးတစ်ယောက်က ဆိုလာလျှင်၊ ထိုသူဟာ ဘုန်းကံရှင်မဟုတ်ဘူး။ မီးသွေးခဲရှိလို့ မီးသွေးထည့်ထားရတာပေါ့ဟုသာ ပြောလိုက်ပါ။ အခြားတစ်စုံတစ်ဦးက “ဘာဖြစ်လို့ လမ်းမှာ ထွက်ပြီး ရွှေတွေ ငွေတွေ ရောင်းနေရတာလဲ” လို့ ပြောလာလျှင် အဲဒီလူဟာ ဒီပစ္စည်းတွေကို စီမံခန့်ခွဲ သုံးစွဲဖိုက်ပါတဲ့ ဘုန်းကံရှင်ပဲ ဖြစ်တယ်။ အမျိုးသမီးဆိုလျှင် သားနဲ့ လက်ဆက်ပေးလိုက်ပါ။ အမျိုးသားဆိုလျှင်တော့ သမီးနဲ့ လက်ထပ်ပေးလိုက်ပါ။ အဲဒီလူက ဒီရွှေငွေတွေကို စီမံခန့်ခွဲ သုံးစွဲသွားပါလိမ့်မယ်ဟု အကြံပေးသွားခဲ့လေသည်။

ကံကောင်းတော့ မီးသွေးခဲက ရွှေငွေဖြစ်လာ

သူဌေးကြီးအိမ်ရှေ့က ဖြတ်သွားသူများက “အလို... သူဌေးကြီးက ဘာဖြစ်လို့ မီးသွေးခဲကို ဗန်းထဲ ထည့်ရောင်းနေရတာလဲ” ဟု ပြောလျှင် “မီးသွေးခဲရှိလို့ မီးသွေးပဲ ရောင်းရတာပေါ့” ဟုသာ ဖြေလိုက်ပါသည်။

တစ်နေ့သောအခါမှာတော့ အိမ်ရှေ့ရောက်လာသော အမျိုးသမီးငယ်တစ်ဦးက...

“အဖေကြီးက ဘာဖြစ်လို့ ရွှေငွေတွေကို ရောင်းနေရတာလဲ”

ဟု လှမ်းမေးလိုက်သည်။ ထိုအခါ သူဌေးကြီးက ဘုန်းကံရှင်တော့ ရောက်လာပြီဆိုပြီး...

“ဟဲ့... သမီးလေး၊ ဘယ်မှာလဲ ရွှေငွေတွေ”
လို့ ပြန်မေးလိုက်ရာ ဗန်းထဲသို့ လက်ညှိုးထိုးပြပြီး
“ဟိုဟာတွေက ရွှေငွေတွေပေါ့”

ဟု ပြန်ပြော၏။

သို့သော်လည်း သူဌေးကြီး၏ မျက်စိထဲမှာတော့ မီးသွေးခဲတွေသာ မြင်နေဆဲဖြစ်၏။ သူဌေးကြီးက...

“သမီး... ဒီလိုဆိုရင် အဲဒီရွှေငွေတွေကို ယူခဲ့ပါကွယ်”

လို့ ခိုင်းလိုက်၏။ အမျိုးသမီးလေးက ဗန်းကို လက်နှင့် ကိုင်လိုက်သည့်အခါ မီးသွေးခဲတွေက ရွှေတုံးရွှေခဲ၊ ငွေတုံးငွေခဲတွေ ပြန်ဖြစ်လာကြ၏။ သူဌေးကြီးက အမျိုးသမီးလေးကို ချွေးမတော်စပ်လိုက်တော့သည်။

“ငါ့သမီး... မီးသွေးခဲတွေဖြစ်တဲ့ ဒီရွှေသေတ္တာ၊ ငွေသေတ္တာတွေကို သမီးလက်နဲ့ ကိုင်လိုက်ပါကွယ်”

ဟု ခိုင်းလိုက်၏။

ချွေးမလေးကလည်း သူဌေးကြီး ခိုင်းသည့်အတိုင်း ကိုင်လိုက်ရာ အားလုံး မူလအတိုင်း ရွှေငွေများ ပြန်ဖြစ်သွားလေ၏။ ဤအမျိုးသမီးလေးကား သာမန်အမျိုးသမီးလေးမဟုတ်ပါ။ ကဿပဘုရားရှင်လက်ထက်က ဝိသာခါ၊ ဓမ္မဒိန္န၊ ခေမာ၊ ဥပ္ပလဝင်္ကာတို့ကဲ့သို့ ကိကီမင်းကြီး၏ “ဓမ္မာ” မည်သော သမီးတစ်ပါးဖြစ်ခဲ့ပြီး ယခုတောတွင် ရဟန္တာမလေး ဖြစ်ပြီး တောဒဂ်ရမည် “ကိသာဂေါတမီ” အမည်ရှိ အမျိုးကောင်း သမီးလေးတစ်ဦးဖြစ်သည်။

ဤသည်မှာ ကုသိုလ်ကံအဟုန် ကုန်ခန်း၍ ကံမစောင့်နိုင်သည့်အခါ ဥစ္စာပစ္စည်းများ တစ်မျိုးတစ်မည်ဖြစ်သွားပြီး ကံကောင်း၍ ကံဆောင်လာသည့်အခါ မူလအတိုင်း ဥစ္စာပစ္စည်းများ ပြန်ဖြစ်လာသည်ကို သတိပြု ဆင်ခြင်ရမည်ဖြစ်သည်။

ဤတွင် တင်ပြလိုသည်မှာ အတိတ်ကံအား ကောင်းသူများအတွက် ပစ္စုပ္ပန်ကံအကူအညီ အနည်းငယ်မျှဖြင့် ဥစ္စာစီးပွားတိုးတက် ချမ်းသာနိုင်သော်လည်း အတိတ်ကံအား နည်းသူများအဖို့ ပစ္စုပ္ပန်ကံအား ကောင်းရန် အထူးလိုအပ်ပါသည်။ တစ်နည်းဆိုရသော် အတိတ်ကံအား ကောင်းသည်ဆိုစေကာမူ လက်ရှိ ပစ္စုပ္ပန်ဘဝတွင် အကုသိုလ်အမှုများကို အမြဲမပြတ် ထပ်ခါထပ်ခါ ပြုလုပ်နေပါက ကုသိုလ်အကျိုးပေး နည်းပါး၍ ကြီးပွားချမ်းသာမှုကို မရနိုင်ဘဲ ဆင်းရဲမွဲတေနေတတ်သည်ကို သတိပြုရမည်ဖြစ်သည်။ မီးများနေသည့်အခါ ရေမတိုးနိုင်သကဲ့သို့ ဖြစ်နေရသည်။ အတိတ်၏ ကံကောင်းများနှင့် ပစ္စုပ္ပန်ကောင်းကံများ ပေါင်းစပ်ပေးနိုင်မှသာ လက်ရှိ မျက်မှောက်ဘဝ၌ ကြီးပွားချမ်းသာမှုကို ကျေနပ်နိုင်မည်ဖြစ်သည်။

သို့ပါ၍ ကျွန်ုပ်တို့သည် သတိ၊ ဝီရိယ၊ လုံ့လများဖြင့် ပစ္စုပ္ပန်ဘဝကံများ ကောင်းစေရန်အတွက် ကောင်းမှုပြုတိုက်၊ ကောင်းအောင် ကြိုးစား၊ ကောင်းကျိုး ကိုယ်၌ တည်ရှိစေရန် လုပ်ဆောင်ကြရမည်ဖြစ်ကြောင်း တင်ပြအပ်ပါသည်။

မောင်ထည်ဝါ (ပျော်ဘွယ်)

ကျမ်းကိုး

- ဗုဒ္ဓဘာသာကောင်းတစ်ယောက်။

* နက္ခတ္တဗေဒသည် ကျယ်ပြန့်၍ အကျိုးအကြောင်း ဆက်နွယ်နိုင်လှသော အကြောင်းအရာများပေါ်တွင် အခြေခံထားသည်။

* ပြိုဟ်၊ နက္ခတ်၊ ကြယ်၊ တာရာများအကြားတွင် ဖြစ်ပေါ်နေသော ဥပဒေသများသည် ကျွန်ုပ်တို့ကမ္ဘာ၊ လူသတ္တဝါများအကြားတွင် ဖြစ်ပေါ်နေသော အင်အားများပင်ဖြစ်သည်။

* နက္ခတ္တဗေဒ သိပ္ပံပညာရပ်သည် လူသားတို့၏ အတိတ်ကံနှင့် ပတ်သက်သော အကြောင်းအရာ ဗဟုသုတကို ရှာဖွေသိရှိနိုင်ပြီး အတိတ်ကံကို ကြံ့ကြံ့ခံ၍ အသစ်အသစ်သော ကံများကို မည်ကဲ့သို့ ပြုလုပ်ရမည်ဆိုသည်ကို နည်းပေးလမ်းပြပြုလုပ်ထားခြင်းဖြင့် ကံကြမ္မာဘီးအဝန်းအဝိုင်းမှ လွတ်မြောက်စေနိုင်သည်။ (မြို့ဟင်္ဂလိကကကျမ်း)

အတွက် ဟောစာတမ်း မှာယူနိုင်ပါသည်။

(တက်မှ ငွေကြိုပို့ရန်လိုအပ်ပါသည်။ ဟောစာတမ်း အိမ်အရောက်ပို့ပေးမည်။
နိဗ္ဗာန်ရေး၊ ကျန်းမာရေး၊ ငွေရေးကြေးရေး၊ အိမ်ထောင်ရေး၊ အမှုအခင်းပြဿနာ၊
ထိခိုက်အန္တရာယ်၊ ကလေးအမည်ပေး၊ လှုပ်ငန်းနာမည်ပေး၊ မင်္ဂလာရက်ရွေး၊
နွေဇီဝကလေးမွေးရက်ရွေး မှာယူနိုင်ပါသည်။)

ခေတ္တရာဆရာကျော်

(အာကာသနက္ခတ္တဗေဒ ကျွမ်းကျင်ပညာရှင်)

SUE HTET AUNG

ပရဟာကသားတို့က ရွေးချယ်ခဲ့သူ

တင်မောင်မောင်
(ပေါက်တုန်း)

စာရေးသူ အခက်အခဲတစ်ခုက အမြဲလိုလိုဖြစ်နေသည်။ လစဉ် မဂ္ဂဇင်း တိုက်သို့ ပေးပို့ရမည့် စာမူအတွက် ကုန်ကြမ်းရှာမရခြင်းပင် ဖြစ်သည်။ စာရေးသူက စာမူတစ်ပုဒ်ရေးရာတွင် ဝီတကြောင်တတ်သည်။ ရိပ်ဖမ်းသံဖမ်း သိရှိဖြင့် မရေးချင်။ တတ်လမ်းကောင်း မှလည်း ရေးချင်သည်။ ယခုလည်း ကုန်ကြမ်းရလိုခြင်း အသိမိတ်ဆွေများ ရှိတတ်သည့် လက်ဖက်ရည်ဆိုင်များသို့ ခြွင်းလှည့်မိသည်။

ဝါးခယ်မမြို့၏ မီးသတ်ရုံးရှေ့ရှိ “ခရေစီ” လက်ဖက်ရည်ဆိုင်က လူစည် ကားသည်။ မြို့ခံအတော်များများက ထိုလက်ဖက်ရည်ဆိုင်၌ ထိုင်ကြသည်။ စာရေးသူတို့လို စာပေသမားတချို့ လည်း ထိုင်တတ်ကြသည်။ စာရေးသူ လည်း ဆိုင်ရှေ့ရောက်လျှင် အသိမိတ် ဆွေတွေလေမလားဟု ရှာမိသည်။ စလောင်းတပ် တီဗွီရှေ့၌ ထိုင်နေသော ကဗျာဆရာတစ်ပိုင်။ ကျောင်းဆရာ တစ်ပိုင်းဖြစ်သည့် ကိုလှသိန်း(နောင် သစ်)ကို တွေ့လိုက်၍ ဆိုင်ထဲသို့ ဝင်ခဲ့ သည်။

ထိုတွင် ဆိုင်အတွင်းဘက် စားပွဲ တစ်ခုခန့်မှ လှမ်းခေါ်သံကို ကြားရသည်။

“တင်မောင်သန်း”

အသံကြားရာခန့် ကြည့်လိုက် လျှင် ကျောင်းနေဖက်သူငယ်ချင်း ချစ်ဝင်းနိုင်ကို တွေ့လိုက်ရသည်။ သူနှင့် စာရေးသူတို့ မတွေ့ဖြစ်ကြသည်မှာ နှစ်အတန်ကြာပြီ။ ထို့ကြောင့် သူငယ် ချင်းရှိရာဆီ ဆက်လျှောက်သွားပြီး နှုတ်ဆက်လိုက်သည်။

“ချစ်ဝင်းနိုင်...မင်းနဲ့ ငါ မတွေ့ တာ အတော်ကြာပြီနော်”

“အေးကွာ၊ ငါလည်း မန္တလေးမှာ အလုပ်သွားလုပ်နေသေးတယ်။ မန္တလေး

က ပြန်ရောက်တာ သုံးနှစ်လောက် ရှိပြီ။ လာ...သူငယ်ချင်း၊ တွေ့တုန်း ဆုံတုန်း စကားပြောရအောင် ထိုင်ကွာ”

စာရေးသူလည်း ချစ်ဝင်းနိုင်နှင့် စကားစမြည်ပြောရန် ဝင်ထိုင်လိုက် သည်။ ထို့နောက် သူငယ်ချင်း နှစ်ယောက် ရှေးဟောင်း နောင်ဖြစ်များ ပြောဖြစ်ကြသည်။

“ဒါနဲ့ မင်း ပန်းတိမ်လုပ်သေးလား ချစ်ဝင်းနိုင်”

“မလုပ်ဖြစ်ဘူးပဲ ဆိုပါတော့ကွာ။ ယောက္ခမအတွားကြီးဆုံးပြီးနောက်ပိုင်း သနပ်ခါးစက်လုပ်ငန်း ထူထောင်ပြီး ရပ် တည်ခဲ့ရတယ်”

“ဒါဆို မင်းက လုပ်ငန်းရှင်ဖြစ် နေပြီပဲ။ ဘယ်ဆိုးမလဲကွ”

“မဟန်ပါဘူးကွာ။ အဲဒီအလုပ် ကို လုပ်မိကတည်းက ငါ့မှာ ဘယ်မှ မသွားရ မလာနဲ့ ခြေချုပ်မိတော့တာပဲ။ တစ်နေ့ တစ်နေ့ သနပ်ခါးစက်ရယ်၊ အလုပ်သမားတွေရယ်နဲ့ ငါ နှပန်းလုံး နေရတာကွ”

“အေးလေ၊ လုပ်ငန်းက အကျိုး အမြတ်ရှိတယ်ဆိုရင် လုပ်ရမှာပေါ့”

“အင်း... ဘယ်လိုပြောရမလဲ တော့ မသိဘူး။ ငါက ငါတတ်ထားတဲ့ ပန်းတိမ်ပညာနဲ့ အသက်မွေးချင်တယ်။ ဒါပေမယ့် ထားပါတော့လေ။ ဪ... သတိရလို့ မင်းကို ငါဖိတ်လိုက်ဦးမယ်”

“ဘာလဲ...ဝါးဒီးလား”

“အေး၊ နောက်တစ်ပတ် တနင်္ဂနွေ နေ့ ငါ့အိမ်မှာ ဘုန်းကြီးဆွမ်းကပ်ရှိ တယ်။ ဆက်ဆက်လာခဲ့ကွာ”

ထို့နောက် ချစ်ဝင်းနိုင်က နှုတ် ဆက်ပြီး ထွက်သွားသည်။ စာရေးသူ လည်း လိုချင်တာ မရဖြစ်နေပြီး ယောင်နနဖြင့် လက်ဖက်ရည်ဆိုင်မှ ထွက်လာခဲ့သည်။ ဒီနေ့လည်း ထုံးစံ

အတိုင်း ကုန်ကြမ်းမရဘဲ ပြန်ရတော့ မည်။ စာရေးသူတို့လောကတွင် သုံးနေ ကျ စကားရှိသည်။ မုဆိုးက အမဲပစ် ထွက်သည်။ တံငါသည်က ကွန်ပစ် ထွက်သည်။ စာရေးဆရာများ ကုန်ကြမ်း ရှာထွက်သည်ကို မြို့ထောင်ထွက်သည် ဟု ဆိုသည်။ စာရေးသူလည်း မြို့ ထောင်ထွက်ခဲ့ရာ ငါးမရဘဲ ရေချိုးပြန်ခဲ့ ရသည်။

နောက်တစ်ပတ် တနင်္ဂနွေနေ့၌ ချစ်ဝင်းနိုင်၏ အလှူသို့ ရောက်ခဲ့သည်။ ချစ်ဝင်းနိုင်တို့ ဇနီးမောင်နှံ၌ သားသမီး တစ်ယောက်သာ ထွန်းကားသည်။ ချစ် ဝင်းနိုင်၏ အိမ်ခေါင်းရင်းဘက်၌ တ ဆောင်ကြီးတစ်ခုရှိသည်။ တန်ဆောင် ကြီးက အသစ်ဆောက်လုပ်ပြီးသည်မှ မကြာသေးဟန်ရှိသည်။ စာရေးသူလည်း အလှူ၌ စားသောက်ပြီး မပြန်နိုင်သော ချစ်ဝင်းနိုင်က အေးအေးဆေးဆေး ပြန်ရန် တားထားသည်။

ဧည့်သည်များ ပါးသွားလှ ချစ်ဝင်းနိုင်တို့ ဇနီးမောင်နှံ စာရေး အနီး လာထိုင်ကြသည်။ သူတို့လည်း အတော်မောသွားဟန်ရှိသည်။ စာ ရေးသူက ရေနွေးကြမ်းတစ်ခွက်စီ ငွေ ပေးလိုက်သည်။ ထို့နောက် ချစ် ဝင်းနိုင်၏ ဇနီးက ချစ်ဝင်းနိုင်အား ..

“ကိုနိုင်... အမျှဝေတုန်း တန်ဆောင်းစောင့်ကြီးကို ခေါ်ဝေါ် သေးလား”

“အေး၊ ခေါ်ပြီး အမျှဝေလို့ မတယ်”

“ကျွန်မတို့မှာက မဆိုင်တာ ကိုလည်း ကြောက်နေရတယ် ခေါ် ရေ”

“ချို့မာ...မပြောနဲ့ ကြောက်

အိမ်ထောင်ရေးဦးမယ်”

“အဲဒါနဲ့ပဲ မမြင်ရတဲ့ဟာကို ခြောက်နေတာလေ”

ချစ်ဝင်းနိုင်တို့ ပြောနေသည့် အခါတိုက် အကဲခတ်ကြည့်ရာ ဆရာတို့အား ခြောက်နေသည်ဟု ထင်မိသည်။ ဆရာတို့အတွက် မြို့တောင်ဖို့ အခွင့် ပြီးဟု အကြံရလိုက်သည်။

“ချစ်ဝင်းနိုင်...မင်းတို့ပြောတာ တွေလဲ၊ စိတ်ဝင်စားဖို့ ကောင်းနေ သယ်၊ ပြောပြလိုရတဲ့ အရာဆိုလည်း ချစ်ပြကွာ”

“အေးပါကွာ၊ မင်းသိချင်တယ်ဆို ညည်း ပြောပြရတာပေါ့။ လွန်ခဲ့တဲ့ နှစ်လောက်က ငါ မန္တလေးသွားပြီး အလုပ်လုပ်တဲ့ အချိန်က စခဲ့တာကွ”

ချစ်ဝင်းနိုင် ဝါးခယ်မမှ မန္တလေး နယ်တိမ်အလုပ်လုပ်ကိုင်ရန် ရောက် ခဲ့သည်။ ပန်းတိမ်ပညာကို ဒေသကြီး ဆရာ နော်တကျ သင်ယူတတ်မြောက် ခဲ့ပြီး နာမည်ရ ပန်းတိမ်ဆရာ နော်တကျအဖြစ် အသိအမှတ်ပြုခံခဲ့ ရသည်။ တိုးတက်လာသောခေတ်တွင် ဘုရားတို့ တွင်ကြံဆမှုကြောင့် နည်း နည်းများ တိုးတက်ပြောင်းလဲလာခဲ့ သည်။ လက်မှုလုပ်ငန်းများနေရာတွင် အလုပ်လုပ်ငန်းတို့ ဝင်ရောက်နေရာယူ ကြသည်။ ထိုအထဲတွင် ပန်းတိမ် ဆရာလည်း ပါသည်။

ယခုအခါ ပန်းတိမ်လုပ်ငန်းတွင် နည်း ပုံလောင်း၍ ရွှေထည်ပစ္စည်းများ ထုတ်လုပ်လာကြသည်။ ထိုအခါ ပန်း တိမ်ထက်ပိုမိုပညာရှင်များ အလုပ်ရှား ကြသည်။ ချစ်ဝင်းနိုင်လည်း အလုပ် လုပ်ငန်းထဲထင်ရသည့် မန္တလေး နယ်အသွယ်ယူ၍ ရောက်လာခဲ့

ခြင်းဖြစ်သည်။ မန္တလေးမှာ မြန်မာ့ယဉ် ကျေးမှု လက်မှုပညာကို ယနေ့ထိ အလေးထား လုပ်ကိုင်နေဆဲဖြစ်သည်။ ချစ်ဝင်းနိုင် မန္တလေးရောက်၍ တစ်နှစ်ခန့်အကြာ တစ်ည၌ အိပ်မက် တစ်ခုမက်သည်။ အိပ်မက်ထဲ၌ အသက်ကြီးကြီး လူကြီးက...

“မင်း ပြန်လာခဲ့ပါ။ မင်းကို ငါတို့ ခိုင်းစရာရှိတယ်။ မင်း ပြန်မလာဘူးဆို ရင် သောကတွေနဲ့ ကြုံရလိမ့်မယ်” ဟု အိပ်မက်ပေးသည်။

ချစ်ဝင်းနိုင်က အိပ်မက်နှင့် ပတ် သက်၍ စိတ်ထဲတွင် ဘာမျှမဖြစ်မိ။ အလေးလည်း မထားမိပေ။

ထိုနောက် တစ်လခန့်အကြာ ဇနီးဖြစ်သူ ချိုမာထံမှ ဖုန်းဆက်လာ သည်။ ချိုမာ နေမကောင်းဖြစ်ပြီး အိပ် ရာထဲ လဲနေသည်ဟု သိရသည်။ ချိုမာ အတွက် စိတ်ပူမိသည်။ ထို့ကြောင့် ချစ်ဝင်းနိုင် မန္တလေးမှ ဝါးခယ်မသို့ ပြန်ဆင်းလာခဲ့ရသည်။

ချိုမာ နေမကောင်းဖြစ်ရသည့် အကြောင်းပြောပြသည်မှာ ချိုမာ နေ မကောင်းမဖြစ်မီ တစ်ည၌ အိပ်မက် မက်ခဲ့ကြောင်း အိပ်မက်ထဲက အသက် ကြီးကြီး အဘိုးကြီးက “နင့်ယောက်ျား ကို ငါနဲ့ တွေ့တဲ့အကြောင်း ပြောလိုက်” ဟု အိပ်မက်ပေးပြီး နောက်နေ့မှစ၍ နေမကောင်းဖြစ်ခဲ့သည်ဟု သိရသည်။

ချစ်ဝင်းနိုင် ဝါးခယ်မသို့ ပြန် ရောက်ပြီး ငါးရက်ခန့်ကြာလျှင် ချိုမာ တစ်ယောက် ကျန်းမာရေး ပြန်ကောင်း သွားသည်။ တစ်ပတ်ခန့်ကြာလျှင် ချိုမာ ကျန်းမာရေး ပြန်ကောင်းသွားပြီမို့ ချစ် ဝင်းနိုင် မန္တလေးသို့ ပြန်တက်လာခဲ့ သည်။

ချစ်ဝင်းနိုင် မန္တလေးရောက်၍ ၄လခန့်ကြာလျှင် ချိုမာ ကျန်းမာရေး

စိုးရိမ်ရကြောင်း သတင်းကြားရပြန် သည်။ ချစ်ဝင်းနိုင်လည်း သိလျှင်သိချင်း ဝါးခယ်မသို့ ပြန်ခဲ့သည်။ ချစ်ဝင်းနိုင် ပြန်ရောက်ပြီး တစ်ပတ်ခန့်ကြာလျှင် ချိုမာ ကျန်းမာရေး ပြန်ကောင်းသွား သည်။ ထိုအချိန်ထိ ချိုမာ ကျန်းမာရေး မကောင်းသည့်ကိစ္စအပေါ် သာမန်ဟု သာ ယူဆထားကြသည်။

ချိုမာ၏ ကျန်းမာရေးအခြေအနေ စိတ်ချသွားရပြီမို့ ချစ်ဝင်းနိုင် မန္တလေး သို့ ပြန်တက်ရန် စီစဉ်သည်။ မန္တလေး ၌ ချစ်ဝင်းနိုင်မှာ လုပ်လက်စ အလုပ် တွေ ရှိသည်။ အလုပ်ကောင်းချိန်ဖြစ် ၍ အလုပ်ကို ဖိစီးစီးလုပ်ချင်သည်။ ပန်းတိမ်အလုပ်က အမြဲကောင်းသည် မဟုတ်။ လယ်၊ ကိုင်းပေါ်ချိန်၌ လယ် သမား၊ ယာသမားတို့ ရွှေ့ရွှင်ကြသည်။ ထိုအချိန်၌သာ အလုပ်ကောင်းကြ သည်။ သို့သော်လည်း ချိုမာ၏ မိခင် ကြီးက ချစ်ဝင်းနိုင်အား မန္တလေး ပြန် မသွားရန် တားနေသည်။ သို့သော် လည်း ချစ်ဝင်းနိုင်က မန္တလေးသို့ ပြန် ရန် စိတ်ထက်သန်နေသည်။

မန္တလေးသို့ မပြန်ခင် တစ်ည၌ ချစ်ဝင်းနိုင် အိပ်မက်မက်သည်။ အိပ် မက်ထဲ၌ ဟိုတစ်ခါ အိပ်မက်ထဲက လူကြီးကို တွေ့ရသည်။ လူကြီးက...

“ကောင်လေး... ကိုယ့်မြို့ ကိုယ်ရွာက အကောင်းဆုံးပဲ။ မင်းကို ငါတို့ ကူညီပေးမယ်။ ငါတို့ကိုလည်း မင်း ပြန်ကူညီရမယ်”

“ကျွန်တော်က ဘာကူညီပေးရ မှာလဲ”

“နောက်တော့ သိရမှာပေါ့ကွာ။ ဘုရားတရားကိုတော့ မမေ့နဲ့ ကောင် လေး”

အိပ်မက်ထဲ၌ ထိုလူကြီးကို နှစ်ကြိမ်ပြန်မက်ခဲ့သည်ကို တွေးကာ

ထူးခြားသည်ဟု စိတ်က ထင်မိသည်။ ထိုလူကြီးပုံစံမျိုး အပြင်လောက၌ ဆုံခဲ့ဖူးသူ မရှိ။ ထို့အပြင် အိပ်မက်တစ်ခုကို နှစ်ခါပြန်မက်တာမျိုးလည်း မကြုံခဲ့ဘူးပေ။ ထိုအကြောင်းကို နားလည်သည့် လူကြီးများထံ မေးမြန်းကြည့်သည်။ သူတို့ပြောသည်က ပဏ္ဍိန်းဆက်ရှိသူ (သို့မဟုတ်) ကိုယ်နှင့် ဆက်စပ်မည့် ပရလောကသားတို့က အိပ်မက်ပေးခြင်းဖြစ်သည်ဟု ဆိုသည်။

ထို့နောက် ချီမာထံမှ သူ့အိပ်မက်နှင့် ဆက်စပ်နိုင်သည့် စကားကို ကြားရသည်။

“ကျွန်မက ယုံကြည်လို့ ဒီစကားကို ပြောတာမဟုတ်ဘူး။ တိုက်ဆိုင်တယ်ဆိုရင်လည်း တိုက်ဆိုင်မှုက အကြိမ်ကြိမ်တော့ မဖြစ်နိုင်ဘူး။”

“ဘာဖြစ်လို့လဲ”

“ကျွန်မတို့ အိပ်နောက်ဘက်က ကွက်လပ်နဲ့ တန်ဆောင်းနောက်က အစပ်မှာ လူရိပ်တစ်ခုကို မကြာခဏ တွေ့ရတယ်။ အဲဒီလို တွေ့ပြီးရင် ကျွန်မ တစ်ခုခုဖြစ်တော့တာပဲ။ အခု

နေမကောင်းဖြစ်တာလည်း အဲဒီလူရိပ်ကို တွေ့ပြီးမှ ဖြစ်တာ”

“မင်းစိတ်ထင်လို့ ဖြစ်ပါလိမ့်မယ်”

ချစ်ဝင်းနိုင်က ချီမာကို စိတ်ပေါ်အောင် ပြောလိုက်သော်လည်း သူ၏ စိတ်ထဲတွင် ပို၍ လေးလံသွားသည်။ ချီမာပြောပြသည့် အကြောင်းအရာနှင့် သူ၏ အိပ်မက်တို့ ဆက်စပ်နေပုံရသည်။ ချီမာ နေမကောင်းဖြစ်ပုံကလည်း မရှိသေးဟု ထင်မိသည်။ ချစ်ဝင်းနိုင် မရှိလျှင် ချီမာ နေမကောင်းဖြစ်သည်။ ချစ်ဝင်းနိုင် ပြန်ရောက်လာလျှင် ချီမာ ရောဂါက ယူပစ်လိုက်သလို ပျောက်ကင်းသွားသည်။ သူတို့လင်မယားနှင့် ပရလောကသားတို့ ဆက်နွှယ်နေပြီလားဟု သံသယထင်မိသည်။ ထို့ကြောင့် ချစ်ဝင်းနိုင်က တစ်ခုခုလုပ်ရန် စိတ်ကူးမိသည်။ ပယောဂဆရာကောင်းကောင်းရှာ၍ ပရလောကသားတို့နှင့် ကင်းကင်းနေနိုင်အောင် လုပ်ရမည်။

ထိုည၌ပင် ချစ်ဝင်းနိုင်အား အိပ်မက်ပေးသည်။

“ကောင်လေး . . . ငါတို့အပေါ် အထင်မလွဲပါနဲ့။ ငါတို့အားလုံးက မင်းကို ရွေးချယ်ရတာက အကြောင်းရှိတယ်ကွာ။ ငါတို့အားလုံး ဒီတန်ဆောင်းကြီးရဲ့ ပတ်ဝန်းကျင်မှာ ခိုကပ်ပြီး နေကြရတယ်။ တချို့လည်း နေရာမရှိလို့ ဒုက္ခရောက်နေကြရတယ်။ အဲဒီအဖွဲ့ထဲမှာ ငါနဲ့ ငါ့ညီက ခေါင်းဆောင်ပေါ့ကွာ။ ငါတို့ညီအစ်ကိုမှာ ဒီတန်ဆောင်းကြီးကို အသစ်ဆောက်လုပ်လှူဒါန်းပါမယ်ဆိုတဲ့ ကတိအကြွေးတင်နေတယ်။ အဲဒါကြောင့် ငါတို့ ဒီဘဝကို ရောက်နေကြတာ။ တန်ဆောင်းအလှူရှင်က အမျှအတန်းပေးလို့ ငါတို့ သာဓုခေါ်ခွင့်ရရင် ကျွတ်လွတ်နိုင်တယ်။ ဒါပေမယ့် အခုအချိန်ထိ ဘယ်အလှူရှင်မှ မပေါ်ခဲ့ဘူး။ ငါတို့လည်း တစ်နေ့ လာနီ၊ တစ်နေ့ လာနီနဲ့ စောင့်ခဲ့တာ။ ငါတို့မှာ ဆင်းရဲဒုက္ခတွေနဲ့ နေခဲ့ရတဲ့ အချိန်တွေ ကြာခဲ့ပါပြီကွာ။

မင်းက လှူရေးတန်းရေးမှာ စိတ်သန်တယ်။ ဘာသာတရားလည်း ကိုင်းရှိုင်းတတ်သူဖြစ်လို့ မင်း ဦးဆောင်မယ်ဆိုရင် ဖြစ်နိုင်မယ်ဆိုပြီး ငါတို့တွေ တိုင်ပင်ပြီး မင်းရဲ့ အကူအညီကို တောင်းရတာပါ။ မင်းမိန်းမ မကျန်းမာတာလည်း စိတ်မရှိပါနဲ့။ ငါတို့ထဲက တစ်ယောက်က ငါ့ကို မတိုင်ပင်ဘဲ လုပ်လို့ ဖြစ်ရတာပါ။ နောက် မဖြစ်စေရပါဘူး။ ငါတို့ကို ကူညီရင် မင်းလည်း ငါတို့ စောင့်ရှောက်မှာပါကွာ။

ချစ်ဝင်းနိုင်က အိပ်မက်ကို ပြုစဉ်းစား၍ တွေးမိသည်။ သူတို့တွေ ကျွတ်ချင် လွတ်ချင်၍ အကူအညီ တောင်းခံနေကြသည်။ ဒုက္ခရောက်လာတာကို ကူညီခြင်းက လူသားဆန်ဆန် အလုပ်ဖြစ်သည်။ သူကိုယ်တိုင်လည်း တန်ဆောင်း သိမ် ကျောင်းလို သာမက

အဆောက်အအုံတစ်ခုခုကို လှူဒါန်း
ဆိုက်ဖြစ်ပေါ်ခဲ့ဖူးသည်။ သူ့အနေဖြင့်
မိမိကုန်သွယ် လှူခဲ့ရသည်။ ယခု
အကြောင်းက ဖန်လာပေပြီ။

ချစ်ဝင်းနိုင် မန္တလေးသို့ ပြန်
သွားဖြစ်တော့ပေ။ ထိုနောက် ၅လ
ခန့်အကြာတွင် အတူနေ ယောက္ခမ
အတွေးကြီးကွယ်လွန်ခဲ့သည်။ ယောက္ခမ
ပြီး ထားရစ်ခဲ့သည့် ပစ္စည်းများကို
ချွေ့ရောင်းချပြီး သနပ်ခါးစက်လုပ်ငန်း
ကို ထူထောင်သည်။ အစဉ် အခက်
အခဲအချို့မျိုးနှင့် ကြုံရသည်။ လုပ်ငန်း
အတွင်းကျင်သည်က တစ်ကြောင်း၊
အဆက်အသွယ် အသိမိတ်ဆွေနည်း
သည်က တစ်ကြောင်းတို့ကြောင့်ဖြစ်
သည်။

ချစ်ဝင်းနိုင်၏ သနပ်ခါးစက်လုပ်
ငန်းက ပင်ပန်းသည်။ သူနှင့်က အလုပ်
သမားတစ်ယောက်တို့ ည ၆နာရီ
ဆောက်မှ စ၍ သနပ်ခါးစက်လုပ်ရ
သည်။ နံနက်ပိုင်း ၃နာရီတိုးလောက်ထိ
အလုပ်လုပ်ကြရသည်။ နံနက်လင်းလျှင်
အလုပ်သမားနှစ်ယောက် ထပ်ရောက်
လာပြီး ညက ကြိတ်ထားသော သနပ်
ခါးလုပ်များကို ပိတ်ပါးစဖြင့် စစ်ရသည်။
ထို့နောက် အိတ်သွတ်ပြီး အရည်စစ်
ရသည်။ ထိုလုပ်ငန်းတစ်လျှောက်တွင်
ချစ်ဝင်းနိုင်က ဦးဆောင်ရသည်။ ချို့ဟ
သနပ်ခါးကို ဈေးထဲ၌ ရောင်းတန်
ဆောင်။ ဖောက်သည်ပေးတန်ပေးနှင့်
ဖြစ်ရသည်။

ချစ်ဝင်းနိုင်လည်း တန်ဆောင်း
ပြီး အသစ်ဆောက်လုပ်နိုင်ရေး
အတွက် အစ၊မတည်နိုင်သေး။ ကိုယ်
ထိုင်လည်း တန်ဆောင်းကြီးတစ်ခုလုံး
ကို တာဝန်ယူ၍ မလှူနိုင်ပေ။ လူချင်း

ဆုံကြလျှင် တန်ဆောင်းကြီးအသစ်
ဆောက်လုပ်ဖို့ကိစ္စ ပြောဖြစ်ကြသည်
တော့ ရှိသည်။ သို့သော်လည်း မည်သူ
က ဦးဆောင်၍ မည်သို့လုပ်ကြမည်ကို
ဆွေးနွေးတိုင်ပင်သည်တော့ မရှိခဲ့ပေ။
ထိုသို့ဖြင့် အချိန်ကာလ တစ်နှစ်ကျော်
လာခဲ့သည်။

ချစ်ဝင်းနိုင်၏ သနပ်ခါးစက်လုပ်
ငန်းက သူများတွေ အိပ်၍ကောင်းနေ
ချိန်မှာ သူတို့က အလုပ်လုပ်ရသည်။
ညစဉ်ရက်ဆက် လုပ်နေရသည်မို့
တစ်ခါတစ်ရံ အလုပ်လုပ်ရင်း ငိုက်မြည်း
သွားတတ်သည်။

တစ်ည၌ အလုပ်သမားကောင်
လေး နေမကောင်းဖြစ်၍ အလုပ်မဆင်း
နိုင်သဖြင့် ချစ်ဝင်းနိုင်ကိုယ်တိုင် သနပ်
ခါးကြိတ်ရသည်။ ည၌ တစ်နာရီကျော်
လောက်ရောက်လျှင် ချစ်ဝင်းနိုင် ငိုက်
မြည်းလာသည်။ အလုပ်မပြီးသေးသဖြင့်
အိပ်ချင်စိတ်ကို ဖြေကာ အလုပ်ကို
ဆက်ရသည်။

တစ်ချက် တန်းလျားပေါ် လဲနေ
ရင်း မေးခနဲအိပ်ပျော်သွားသည်။ မည်မျှ
ကြာသွားသည်မသိ။ အနားသို့ အလုပ်
သမားကောင်လေး ရောက်လာပြီး ခေါ်
နှိုးသံကို ကြားရသည်။

“ကိုနိုင်...ထတော့၊ ကျွန်တော်
တို့ သွားကြမယ်”

ခြေကို ဆွဲ၍ နှိုးခြင်းခံရသဖြင့်
ချစ်ဝင်းနိုင် လန့်နိုးသွားသည်။ ထို
နောက် လာနှိုးသည့် အလုပ်သမား
ကောင်လေးကို ရှာကြည့်သော်လည်း
မတွေ့ရပေ။ ထိုအခါမှ အလုပ်သမား
ကောင်လေး နေမကောင်း၍ အလုပ်
မဆင်းနိုင်သည်ကို သတိရသွားသည်။
အလုပ်သမား ကောင်လေးအတွက်
လည်း စိတ်ပူသွားသည်။ ကောင်လေး
တစ်ခုခုဖြစ်၍ သူ့ထံလာပြီး နိမိတ်ပြ

တာလားဟု စိတ်ထဲ တွေးလိုက်မိ
သည်။ ထိုအချိန် သနပ်ခါးစက်ဆီမှ
သနပ်ခါးခေါက် ကုန်၍ ကျောက်ကြိတ်
ပွတ်သံကို ကျယ်လောင်စွာ ကြားလိုက်
ရသဖြင့် ကပျာကယာ ထ၍ သနပ်ခါး
ခေါက် ထည့်ရသည်။ ထိုသို့ အချိန်မီ
မထည့်ဘဲ ကြာမြင့်စွာ ထားပါက
ကျောက်ကြိတ်ကွဲကာ လုပ်ငန်းထိခိုက်
ဆုံးရှုံးမှု ဖြစ်ရပေမည်။

နောက်နေ့ အလုပ်သမား
ကောင်လေး အလုပ်လာဆင်းသည်ကို
တွေ့မှ ညက ကိစ္စအတွက် စိတ်သက်
သာရာရသည်။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ညက
အဖြစ်အပျက်တွင် အကျိုးအမြတ်ရ
လိုက်သည်က သနပ်ခါးစက်လုပ်ငန်း
ပျက်စီးဆုံးရှုံးမှု မဖြစ်စေရန် အချိန်မီ
သိရှိနိုင်ခဲ့ခြင်းပင် ဖြစ်သည်။ အဘယ်
ကြောင့် ထိုသို့ ဖြစ်ရသည်ကိုတော့
မစဉ်းစားတတ်ခဲ့ပေ။

တစ်နေ့ ချစ်ဝင်းနိုင် ဧည့်ခန်း၌
ထိုင်နေရင်း တန်ဆောင်းကြီးအသစ်
ဆောက်လုပ်ရေးကိစ္စကို စဉ်းစားနေ
သည်။ တန်ဆောင်းဆောက်လုပ်နိုင်ဖို့
က မတည်လှူဒါန်းမည့် အလှူရှင် မရှိ
သေး။ ပါဝင်လှူဒါန်းမည့်သူတချို့ ရှိ
သော်လည်း ထိုအင်အားလောက်နှင့်
အရာမထင်နိုင်ပေ။ ထို့ကြောင့် မတည်
အလှူရှင်တစ်ဦးကို ရှာနေခဲ့သည်။ သူ
အနေနှင့်လည်း လုပ်ငန်းအဆင်ပြေလာ
သည့်တိုင် ထိုမျှ မတည်လှူဒါန်းနိုင်
မည့်အခြေအနေ မရှိသေး။ ထိုတို့ ချဲ
တို့ ပေါက်ခဲ့လျှင်တော့ လှူဒါန်းမည်ဟု
စိတ်ကူးမိသည်။ ထို့ကြောင့် စိတ်၌
ဘာရယ်မဟုတ် တောင်းဆိုလိုက်မိ
သည်။

“တန်ဆောင်းအသစ်ဆောက်ချင်

တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးနဲ့ အိမ်တွင်းပခင်ကြီးတို့ ကျွန်တော်ကို တန်ဆောင်ကြီးရဲ့ အလှူ ရှင်ဖြစ်စေချင်တယ်ဆိုရင် ထိကဏန်း၊ ခွဲကဏန်းတွေ ပေးပါ။ ကျွန်တော်ပြုတဲ့ ကုသိုလ်ကောင်းမှုတွေကို အမှုအတန်း ပေးပါမယ်”

တိုက်ဆိုင်မှုဟု ဆိုရမလားမသိ။ ထိုညက အိပ်မက်တစ်ခုရသည်။ အိပ် မက်ထဲ၌ မှီပွင့်ဖြူကြီးပေါ်သို့ ပျားအုံ တစ်အုံက စွဲကပ်ထားသည်။ ထိုအနီး ရှိ ရေအိုင်တွင် ရွှေရောင်ငါးများကို တွေ့ ရသည်။ ချစ်ဝင်းနိုင်က အိပ်မက်ကို အတိတ်ကောက်ကာ ထိထိုးသည်။ သုံးလဆက်၍ဆိုသည်။ ထိုအခါ၌ သိန်း ၅၀ ထိပေါက်ခဲ့သည်။ ထိုငွေဖြင့်လည်း တန်ဆောင်းဆောက်လုပ်ရန် မလုံ လောက်ပေ။ ထို့ကြောင့် ချစ်ဝင်းနိုင် အကျပ်တွေနေသည်။ ပေးတဲ့သူက ပေး၍ ရလည်း ရပေပြီ။ သို့သော်လည်း မလုံလောက်ဟု ငြင်း၍ မဖြစ်တော့။ ကတိအတိုင်း ဖြစ်အောင် လုပ်ရပေ မည်။ ထို့ကြောင့် သူ စုဆောင်းထား သောငွေနှင့် ထိပေါက်သည့်ငွေ ပေါင်း ကာ မ.တည်အလှူငွေအဖြစ် လှူဒါန်း လိုက်သည်။

ထိုနှစ် တပေါင်းလတွင် တန် ဆောင်းဟောင်းကို ဖျက်၍ တန်ဆောင်း အသစ်ဆောက်လုပ်ရန် ညှိနှိုင်းဆုံးဖြတ် ခဲ့ကြသည်။ ချစ်ဝင်းနိုင်လည်း တန် ဆောင်းဆောက်လုပ်ရေးအတွက် ကြိုး ပမ်းခဲ့သည်။ သနပ်ခါးစက်လုပ်ငန်းက တစ်ဖက်၊ တန်ဆောင်းဆောက်လုပ်နိုင် ရေးက တစ်ဖက်မှီ စိတ်ပင်ပန်း ကိုယ် ပင်ပန်းဖြစ်ရသည်။

ထိုနေ့က ကျောက်ကြိတ်အသစ် လဲလှယ်တပ်ဆင်ရသည်မှာ အချိန် နောက်ကျမှ ပြီးသဖြင့် ထိုည သနပ်ခါး ကြိတ် နားရသည်။ သို့သော်လည်း

မနက်စောစော စက်လည်နိုင်ရန် ယခု ညကတည်းက ပြင်ဆင်ထားရသည်။ အချိန်က ည သနာရီတိုပြီ။ ချစ်ဝင်းနိုင် က ကန်တွေထဲသို့ မော်တာဖြင့် ရေ စောင့်ဖြည့်သည်။ ကန်သုံးကန် ရေဖြည့် လျှင် ၂နာရီခန့်ကြာသည်။ နောက်ဆုံး ကန် ရေဖြည့်နေစဉ် ဘန်းလျားပေါ် သို့ ၍ နားနေမိသည်။ ထို့နောက် မေးခနဲ အိပ်ပျော်သွားသည်။

“ကိုနိုင်...ထ...ထ...ထ၊ ဒီမှာ လာအိပ်မနေနဲ့”

ဇနီးသည် ချိုမာ၏အသံကြောင့် အိပ်နေရာမှ လူးလဲထလိုက်သည်။ ချိုမာက အလုပ်လုပ်နေချိန် အိပ်၍ စောင့်တာကို လုံးဝ မကြိုက်ပေ။ ချစ် ဝင်းနိုင် လူးလဲထနေစဉ် လူရိပ်တစ်ခု အနောက်ဘက်သို့ ထွက်သွားသည်ကို တွေ့လိုက်ရသည်။ ချိုမာ အပေါ်အပါး သွားရန် အနောက်ဘက်သို့ ထွက်သည် ဟု တွေးလိုက်သည်။ ထိုအချိန် ရေ ကန်မှ ရေများ လျှံကျနေသည်ကို တွေ့ လိုက်ရသဖြင့် ရေတင်စက် မော်တာကို သွားပိတ်ရသည်။ ရေတင်သည့်ကိစ္စ ပြီးသွားပြီဖြစ်၍ သိမ်းဆည်းပြီး အနောက် ဘက် ထွက်သွားသည့် ချိုမာ ပြန်ဝင် အလာကို စောင့်နေသည်။ အတန်ကြာ သည်အထိ ပြန်ဝင်လာသည်ကို မတွေ့ ရသဖြင့် လက်နှိပ်မီးယူ၍ အနောက် ဘက်သို့ လိုက်ကြည့်မိသည်။ သို့သော် အနောက်ဘက်၌ မည်သူမျှ မရှိပေ။

ထို့နောက် အနောက်တံခါးပိတ် ပြီး အိပ်ခန်းသို့ ဝင်ခဲ့ရာ ခုတင်ပေါ်၌ အိပ်ပျော်နေသော ချိုမာကို တွေ့ရသည်။ စိတ်ထဲ၌ မသင်္ကာသဖြင့် ချိုမာကို နှိုး ၍ မေးမိသည်။

“ချိုမာ...နင် စောစောက အပေါ် အပါးသွားသေးလား”

“ဟာ...ကိုနိုင်ကလည်း သူများ

အိပ်ကောင်းနေတာကို ဘာတွေ လာ မေးနေလဲ မသိဘူး”

“စောစောက နင် ထလာပြီ၊ ငါ့ ကိုလည်း နှိုးတယ်။ အနောက်ဘက်ကို ထွက်သွားတာလည်း တွေ့လိုက်မိလို့ မေးနေတာ”

“မသွားပါဘူး။ အခု ကိုနိုင် နှိုးလို့ နိုးလာတာ”

ချစ်ဝင်းနိုင်စိတ်ထဲ ဇဝေဇဝါဖြစ် သွားသည်။ ခါဆို ချိုမာမဟုတ်လျှင် ဘယ်သူလဲ။ ယခင်တစ်ခါကလည်း အလုပ်သမားကောင်းလေး လာနီးသည့် အဖြစ်နှင့် တူနေသည်။ ထိုအဖြစ်မျိုး နှင့်အတူ လုပ်ငန်းထဲက ကိစ္စတစ်ခုခု နှင့် တိုက်ဆိုင်နေသည်မှာ စဉ်းစားစရာ ဖြစ်နေသည်။ သို့သော်လည်း လုပ်ငန်း တွင် ဆုံးရှုံးမှုဖြစ်မည့် အန္တရာယ်မှ လွတ်နိုင်ခဲ့သည်။

ထိုနှစ်ကုန်၍ နှစ်ဆန်းပိုင်း လောက်တွင် တန်ဆောင်းကြီး အသစ် ဆောက်လုပ်ခြင်းကို စတင်ခဲ့သည်။ အလှူရှင်များကလည်း တစ်နိုင်တစ်ပိုင် ပိုင်းဝန်းလှူဒါန်းကြသဖြင့် တန်ဆောင်း အသစ်ကြီးကို အဆင်ပြေစွာ ဆောက် လုပ်နိုင်ခဲ့ပေသည်။ တန်ဆောင်းကြီးက အလွန်ခန့်ညားထည်ဝါလှသည်။ ယခင် တန်ဆောင်းအဟောင်းကြီးထက် ပို၍ လည်း ကြီးမားသည်။ တန်ဆောင်းကြီး ပြီးသွားပြီမို့ တန်ဆောင်းကြီး ရေစက်ချ ပွဲကို ခြိမ်ခြိမ်းသဲ ကျင်းပရန် စီစဉ်ကြ သည်။ ထိုနှစ် ဝါခေါင်လပြည့်နေ့တွင် ရေစက်ချပွဲကျင်းပရန် စီစဉ်ခဲ့ကြသည်။

ရေစက်ချပွဲမတိုင်မီ နှစ်ပတ်ခန့် အလို တစ်နေ့တွင် ချစ်ဝင်းနိုင်၏ အိမ် ရှေ့သို့ အသက် ၇၀ နီးပါးခန့်ရှိသည့် အဘိုးအိုတစ်ဦး ဟိုဟိုခိုခိုကြည့်၍

ဆက်လာသည်။

“အင်း... တန်ဆောင်းအသစ်
ခြားဆိုတော့ ဒီအိမ်ပဲ ဖြစ်မှာပါ။

သူလေးတို့... လူလေးတို့”

ချစ်ဝင်းနိုင်နှင့် ချိုမာတို့ အသံ
ကြားသဖြင့် ထွက်ကြည့်ကြရာ အဘိုး
အိုတို့ တွေ့ကြရသည်။

“အဘိုး... ဘာကိစ္စရှိလို့လဲ၊
ခွန်တော်တို့ ဘာကူညီပေးရမလဲ”

“လူလေးက တနင်္လာသား၊ ပန်း
ဆီလုပ်တယ်၊ ဟုတ်ရဲ့လားကွဲ့”

“ဗျာ...”

ချစ်ဝင်းနိုင်က အဘိုးအိုကို
မမြင်ဘူး။ သို့သော်လည်း သူ
သူ့မယ့် အလုပ်ကို အတိအကျပြော
သောအခါ အံ့သြသွားသည်။ အဘိုးအို
အိုသည် ယုံကြည်သွားသည်။

“အဘိုးက လူလေးတို့တွေကို
ကူညီဖို့ ရောက်လာတာကွဲ့၊ လူလေး
တို့က ဘဝခြားနေတဲ့ ပဌာန်းဆက်ရှိသူ
တွေက အဘိုးကို အကူအညီတောင်း
ကြတယ်။ ကောင်းသော ကူညီမှုဖြစ်တဲ့
အတွက် အဘိုးလာခဲ့တာပါကွယ်”

ထိုသို့ဖြင့် အဘိုးအိုအား ညွှန်
ဆိုသည့် နေရာပေးလိုက်သည်။ အဘိုး
အိုက အကျိုးအကြောင်းစုံကို ပြောပြ
သည်။

“ဒီလိုကွဲ့၊ လူလေးရဲ့ အဘိုးက
အိမ်ထဲခြင်ကျွန်းမြို့မှာ နေတယ်။
သူ့အိမ်က ၅နှစ်က စပြီး ဘုရားစုံမှာ
အိပ်ခန်းနဲ့ တရားထိုင်ခန်းတယ်။ ပြီးခဲ့တဲ့
အသက်က ဝါးခယ်မမြို့ရဲ့ သကျမဟာ
အိပ်ခန်းကြီးမှာ အိပ်ခန်း ၄၉ရက်
အိပ်တယ်။ ငါးရက်မြောက်နေ့ တရား
အိပ်ခန်းတန်း အဘိုးရဲ့ အာရုံမှာ ပုဂ္ဂိုလ်
အိပ်ခန်းလာတယ်။ သူက အဘိုးကို
အကူအညီတောင်းတယ်။ ဟို တန်
ဆောင်းကြီးကိုလည်း ပြတယ်။ တနင်္လာ

သား ပန်းတိပ်လုပ်တဲ့ ကောင်လေးကို
ပြောစရာရှိလို့ ကူညီပေးပါလို့ ဆိုတယ်”

“အဲဒီသူတွေက ဘယ်သူတွေလဲ
အဘိုး”

“လူလေးနဲ့ ပဌာန်းဆက်ရှိကြ
တဲ့ တန်ဆောင်းကြီးပတ်ဝန်းကျင်မှာ
နေကြသူတွေပါ”

“သူတို့က ဘာပြောချင်တာလဲ”

“သူတို့ ဘာပြောချင်တယ်ဆိုတာ
ကို လူလေးကိုယ်တိုင် ကြားသိရအောင်
လူလေးစိတ်ကြိုက် တစ်ယောက်ကို
ရွေးပါ”

ထို့နောက် ချစ်ဝင်းနိုင်က ချိုမာ
ကို ရွေးလိုက်သည်။ အဘိုးအိုက ချိုမာ
ကို ရှေးထား၍ မန္တန်ရွတ်ဆိုကာ ပရ
လောကသားကို ချိုမာထံ ဝင်လာ၍
ပူးကပ်စေသည်။

ချိုမာတစ်ယောက် မျက်လုံးအိမ်
ပိုကျယ်လာပြီး မျက်ထောက်နီကာ
ပုံစံပြောင်းသွားသည်။ ထို့နောက် အဘိုး
အိုက...

“ခင်ဗျားရောက်လာပြီလား”

ချိုမာခေါင်းက တဆတ်ဆတ်
ညိတ်ပြပြီး နှာရည်များလည်း စီးကျလာ
သည်။

“ခင်ဗျားရေမှာ ခင်ဗျားပြောတဲ့
တနင်္လာသားရှိတယ်၊ ခင်ဗျား ဘာပြော
ချင်တာလဲ၊ ပြောပါ”

ချိုမာထံမှ ဗလုံးဗထွေးအသံကြီး
ကို ကြားရသည်။

“ဝမ်းသာတယ်”

“ခင်ဗျား ဘာကို ဝမ်းသာတာ
လဲ၊ ရှင်းရှင်းပြောပါ”

“တန်ဆောင်းကြီးအတွက် ဝမ်း
သာတယ်”

“တန်ဆောင်းအသစ်ကြီးအတွက်
ကျေနပ်ပြီလားလို့ ကာယကံရှင်က မေး
နေတယ်”

“ကျေနပ်တယ်၊ ငါတို့ကို အမျှ
ဝေပေး”

ထိုတွင် ချစ်ဝင်းနိုင်က...

“အမျှဝေပေးတာတော့ ဟုတ်ပါ
ပြီ။ ကျွန်တော်က ဘယ်သူတွေကို
အမျှဝေရမှာလဲ”

“ငါ့နာမည် မောင်ဆိုင်း၊ နောက်
မောင်ကြာ၊ မယ်ကြိတ်၊ အေးလှ၊ သူတို့
အားလုံးကိုလည်း အမျှဝေပေး”

“ကျွန်တော့်အိမ်ထဲကို ဝင်ထွက်
နေတာ ဘကြီးတို့မဟုတ်လား”

“ဟုတ်တယ်”

“ဒါနဲ့ ခင်ဗျားက တန်ဆောင်းကြီး
ကို ဘာဖြစ်လို့ အသစ်ဆောက်ချင်ရ
တာလဲ”

“ကျွတ်ချင် လွတ်ချင်လို့ပါ”

“အမျှဝေရင် တကယ်ကျွတ်မှာ
လား”

“ကောင်လေး၊ ငါတို့ကြားနိုင်
အောင် ဖိတ်ပေးပါ။ ငါတို့ သာဓုခေါ်နိုင်
ရင် ဒီထက်ကောင်းတဲ့ ဘုံကို ရောက်
လိမ့်မယ်”

ထို့နောက်ပိုင်း ချစ်ဝင်းနိုင်က
တန်ဆောင်း ရေစက်ချပွဲကို သူ့အိမ်၌
ပြုလုပ်ခဲ့သည်။ ထိုရေစက်ချပွဲ၌ တန်
ဆောင်းစောင့်ကြီးပြောသည့်အတိုင်း
အမျှပေးဝေခဲ့ကြသည်။ တန်ဆောင်း
ရေစက်ချပွဲ ပြီးသွားသည့်နောက်ပိုင်း
ချစ်ဝင်းနိုင်တို့ မိသားစု၌ တစ်စုံတစ်ရာ
ထူးခြားမှုကိုမျှ မကြားရ၊ မမြင်ရတော့
ပေ။ သို့သော်လည်း ဖလခန့်အကြာတွင်
ယခင်က မအောင်မြင်ခဲ့သော သန္ဓေ
သားကို ယခု ချိုမာထံ၌ အောင်မြင်စွာ
လွယ်ထားနိုင်ခဲ့ပေပြီ။

သဗ္ဗေသတ္တာ ကမ္မသကာပေ
တည်း။

တင်မောင်မောင်
(ပေါက်ကွဲနံ့)

တစ်နေ့တစ်ပတ် ကိုးရက်အဓိဋ္ဌာန်

လိုရာတင် ဆုတောင်းပုတီးစိပ်နည်း

ရဲရဲထွန်း(ဟင်္သာတ)

ကိုးရက်အဓိဋ္ဌာန် ပြောလေ့ရှိသော လူတို့ဘောင်၌ အိမ်ထောင်သက်မွေး
လောကီရေးရာအပြုအမူတို့ဖြင့် လူတို့သည် နေ့စဉ် လှုပ်ရှား
နေကြရသည်။ အဆင်ပြေသည့်သူရှိသလို၊ အဆင်မပြေကြ
သူများလည်း ရှိကြပါသည်။

ယခု ဖော်ပြပါ ပုတီးစိပ်နည်းသည် တစ်နေ့တစ်ပတ်
သာ အဓိဋ္ဌာန်ဖြင့် ကိုးရက်တိတိ စိပ်ရမည်ဖြစ်သည်။ အချိန်
မရသူများအတွက် ၅မိနစ်ခန့်သာ ကြာမြင့်ပြီး အဓိဋ္ဌာန်ပုတီး
စိပ်နေစဉ်အတွင်း နေ့တိုင်း ထူးခြားမှုများ ရှိလာမည်ဖြစ်ပါ
သည်။ အဓိကအချက်မှာ လောဘာမကြီးဘဲ မိမိလိုချင်သော
(အဓိကကျသော) ဆုတစ်ခုသာ ရည်မှတ်တောင်းဆိုရမည်
ဖြစ်ပါသည်။

- (၁) နမောတဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာ
သမ္ဗုဒ္ဓဿ (သုံးကြိမ်ရွတ်၊ တစ်ကြိမ်လျှင်
ပုတီးတစ်လုံးချ။)
- (၂) ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ၊ ဓမ္မံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ၊ သံယံ
သရဏံ ဂစ္ဆာမိ (သုံးကြိမ်ရွတ်၊ တစ်ပါးလျှင်
ပုတီးတစ်လုံးချ။) (ဒုတိယမိ၊ တတိယမိ
ဆက်စပ်ပါ။)

(၃) ဗုဒ္ဓဂုဏော အနန္တော

ဓမ္မဂုဏော အနန္တော

သံယဂုဏော အနန္တော

မာတာပီတု ဂုဏော အနန္တော

အာစရိယ ဂုဏော အနန္တော

(တစ်ပါးလျှင် တစ်လုံးစီချ။)

(၄) ဂုဏ်တော်ကိုးပါး (ကိုးလုံး။)

(၅) ပုဒိအာ၊ အာဒိပု (တစ်လုံးစိပ်) (ကိုးလုံး။)

(၆) အရဟံ ဗုဒ္ဓေါ သိဒ္ဓိံ (တစ်လုံးစိပ်) (ကိုးလုံး။)

(၇) ၂၄ပစ္စည်း (ပါဠိ၊ အနက် တစ်မျိုး တစ်လုံးစိပ်

(၂၄လုံး။)

၂၄ပစ္စည်း (ပါဠိသီးသန့် တစ်မျိုး တစ်လုံးစိပ်

(၂၄လုံး။)

(၈) သုဒ္ဓိ နောဝ ခေမိနော ဟောတု၊ သဗ္ဗသတ္တ

ဘဝန္တ သုဒ္ဓိတတ္တာ (တစ်လုံးစိပ်၊ ရှစ်လုံး။)

(၉) အောင်ရှစ်ချက်ဂါထာတော် (တစ်ပုဒ်တစ်လုံးစိပ်

ရှစ်လုံး။)

အောင်ရှစ်ချက်ဂါထာတော်

ဇယ စက္ကော၊ ဇယန္တောယော

ဇယ့် သဗ္ဗေ၊ ဇယာ သနေ
ဇယာ ပေသိ၊ ဇယေ သိန်
ဇယံ ဒေတု၊ ဇယုတ္တယော။

စုပေါင်း (၁၀၈)လုံးပုဒ်ဖြင့် တစ်ပတ်ပြီးဆုံးမည်ဖြစ်
သည်။ ကိုးရက်တိတိ မပျက်မကွက် အဓိဋ္ဌာန်စိပ်ပါက
အိန္ဒိယအရှိဆုံး အလိုရှိဆုံး ဆုတစ်ဆုကို ရရှိမည်ဖြစ်ပါ
သည်။ သူတော်ကောင်းအပေါင်းတို့အား ကောင်းသတင်း
အပူပေးလိုက်ပါသည်။

၂၄ပစ္စည်း (ပါဠိ + အနက်အဓိပ္ပာယ်)

- (၁) ဇောတုပစ္စယော - အကုသိုလ်ကင်း၍ ကုသိုလ်
နှင့် ယှဉ်တွဲရပါစေသော။
- (၂) အာရမ္မဏ ပစ္စယော - မျက်စိနှင့် နားသည် နိဗ္ဗာန်သို့
မျက်မှောက်ပြုရပါစေသော။
- (၃) အဓိပတိပစ္စယော - ရုပ်၊ နာမ် နှစ်ပါးကို စောင့်ရှောက်
ထိန်းသိမ်းနိုင်ကြပါစေသော။
- (၄) အနန္တရ ပစ္စယော - များလှစွာသော ကုသိုလ်တရားကို
မျက်မှောက်ပြုရပါစေသော။
- (၅) သမနန္တရ ပစ္စယော - ရုပ်နှင့် နာမ် အတူရှိသော
တရားများကို မျက်မှောက်ပြုရပါစေသော။
- (၆) သဟဇာတ ပစ္စယော - ရုပ်ရုပ်ချင်း၊ နာမ်နာမ်ချင်း
ထင်ရှားစွာ သိရပါစေသော။
- (၇) အညမည ပစ္စယော - ရုပ်မှ နာမ်သို့၊ နာမ်မှ ရုပ်သို့
ပြောင်းလဲ၍ သိရပါစေသော။
- (၈) နိဿယ ပစ္စယော - ရုပ်၊ နာမ် နှစ်ပါးတို့၏ တည်ရာ
တို့ သိရပါစေသော။
- (၉) ဉာနိဿယ ပစ္စယော - ရတနာသုံးပါးကို ဦးထိပ်ထား
ရပါစေသော။
- (၁၀) ဗုရုဇာတ ပစ္စယော - ရှေးက ဖြစ်သော အကုသိုလ်
တို့ ပယ်၍၊ ကုသိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုပါရစေသော။
- (၁၁) ဗန္ဓုဇာတ ပစ္စယော - နောက်မှ ဖြစ်သော အကုသိုလ်
တို့ ပယ်၍၊ ကုသိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုရပါစေသော။
- (၁၂) အာသဝန ပစ္စယော - လိုရာဆန္ဒမရှိအောင် ပြည့်စုံ
ရပါစေသော။
- (၁၃) ဇမ္ဗု ပစ္စယော - ကံသုံးပါးတို့ကို ထိန်းသိမ်းနိုင်ရပါ
စေသော။
- (၁၄) ဝိပဿိက ပစ္စယော - ဝင့်ကြွေးသုံးပါးကို ပယ်ချက်ရပါ
စေသော။

- (၁၅) အာဟာရပစ္စယော - လိုရာဆန္ဒကို ပြည့်စုံစွာ
ထောက်ပံ့နိုင်ရပါစေသော။
- (၁၆) ဣန္ဒြိယ ပစ္စယော - နာမ်၊ ရုပ်ကို ထိန်းသိမ်းတတ်
သော ပညာနှင့် ပြည့်စုံရပါစေသော။
- (၁၇) ဈာန ပစ္စယော - သူတော်ကောင်းတရား ခုနစ်ပါး၊
ဉာဏ်စဉ် ငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံရပါစေသော။
- (၁၈) မဂ္ဂ ပစ္စယော - ဘာဝနာနှစ်ပါးအပေါင်းကို အာရုံပြု
၍ အထွဋ်အထိပ်ပညာကို ရရပါစေသော။
- (၁၉) သမ္မယုတ္တ ပစ္စယော - သူတော်ကောင်းတို့နှင့် ပေါင်း
၍ ခုနစ်ဖြာသော တရားနှင့် တွဲရပါစေသော။
- (၂၀) ဝိပ္ပယုတ္တ ပစ္စယော - သူယုတ်မာနှင့်တေး၍ အကု
သိုလ်ကင်းရှင်းရပါစေသော။
- (၂၁) အတ္ထိ ပစ္စယော - သမုတိနယ်၏ အရှိကို ဟုတ်မှန်
စွာ သိရပါစေသော။
- (၂၂) နတ္ထိ ပစ္စယော - ပရမတ္ထ မရှိတရား၏ အသိကို
မျက်မှောက်ပြုရပါစေသော။
- (၂၃) ဝိဂတ ပစ္စယော - ရှေ့၌ ပွင့်ကုန်ပြီးသော ဘုရားတို့ကို
ရှိခိုးရပါစေသော။
- (၂၄) အဝိဂတ ပစ္စယော - ရှေ့၌ ပွင့်ကုန်ပြီးသော ဘုရား
တို့ကို ရှိခိုးရပါစေသော။

သတ္တဝါတို့သည် မိမိပြုခဲ့ဖူးသော ကောင်းမှုကံ၊
မကောင်းမှုကံတို့အပေါ် မူတည်ပြီး အကြောင်းတရားကြောင့်
အကျိုးတရားတို့ကို ခံစားကြရမည်ဖြစ်သည်။ သို့သော် စိတ်
အားငယ်စရာမလိုပါ။ ဘုရားသာသနာနှင့် ဆုံတွေ့ကြသည့်
အခိုက် သာသနာအပေါ် ထက်သန်သော သဒ္ဓါတရားနှင့်
ယုံကြည်မှုရှိရန် အရေးကြီးပါသည်။

ယခုဖော်ပြပါ ပုဒ်စိပ်အဓိဋ္ဌာန် ကိုးရက်ကို သဒ္ဓါစိတ်၊
ယုံကြည်စိတ်တို့ဖြင့် အလေးအနက် ပူဇော်ပါက မကောင်းမှု
များ ပယ်ပျောက်၍၊ ကောင်းမှုချမ်းသာအကျိုးစီးပွားကို ရရှိ
မည်ဖြစ်ပါကြောင်း စေတနာကောင်းဖြင့် ရေးသားဖော်ပြအပ်
ပါသည်။

ရဲရဲထွန်း (ဟင်္သာတ)

မှီငြမ်း

ဓမ္မဒါနဇာရွက်လေးတစ်ရွက်။

မိတ်ပေါ် ဟောင်းရွှင်
ဂဗန်းပင်များ

နီငြမ်းအညာတက္ကသိုလ်

ယခုအပတ် ဂန္တီရဆန်းကြယ်မဂ္ဂဇင်းအတွက် မိတ်ပေါ် လာဘ်ရှင် ဂမန်းပင်များ အကြောင်း တင်ပြလိုပါသည်။ ကျွန်တော်သည် ဂမန်းပင်စိုက်ရန် ဝါသနာသန်သူဖြစ်ရာ အိမ်၌ ဇနီးသည်နှင့် တိုင်ပင်ပြီး ဂမန်းအပင်ပေါင်း သုံးဆယ်ကျော် စိုက်ပျိုးထားပါသည်။ ထိုဂမန်းပင် များအနက်မှ ထူးခြားဆန်းကြယ်သော ဂမန်းလေးမျိုးအကြောင်း ဖော်ပြ ပါမည်။

အင်းဂမန်း

အဘယ်ကြောင့် အင်းဂမန်းဟု ခေါ်ရပါသနည်း။ ဂမန်း အရွက်တွင် အကြောအလယ်၌ အဖြူရောင်အစင်း မပါသည်။ အရွက်ဘေး၌လည်း အဖြူရောင်လေးများ ပါသဖြင့် ရုတ်တရက်ကြည့်လျှင် အင်းကွက်နှင့်တူ၍ "အင်းဂမန်း" ဟု ခေါ်ကြသည်။

ထို အင်းဂမန်းပင်ကို မိတ်ဆွေ ဆရာမကြီးတစ်ဦးထံမှ ကျွန်တော် တောင်းယူစိုက်ပျိုးပါသည်။ ဆရာမကြီးအား အင်း ဂမန်းအကြောင်းလည်း မေးမိသည်။ ဆရာမကြီးက-

"ကျွန်မဟာ မေတ္တာဖို၊ ပရိတ်ရွတ်၊ ဘာဝနာပွားတာ မဟုတ်ဘဲ အချိန်ရသရွေ့ လုပ်နေသူပါ။ တစ်နေ့မှာ ကျွန်မ မိတ်ဆွေကောင်းဖြစ်ခဲ့ပါတယ်။ လုပ်စရာရှိတဲ့ အိမ်တွင်အလုပ် မရှိဘဲ သန့်ခေါင်းတိုင်တဲ့အထိလုပ်ပြီး အိပ်ပျော်သွားတယ်။ သို့သော် ထိုအချိန်မှာ ရွှေတိဂုံစေတီကြီးကို အိပ်မက်မက် တွေ့ရသလိုပဲ သုခုမတော်တစ်ပါးကိုလည်း ဝတ်ဖြူစင်ကြယ်နဲ့ တွေ့ ရတယ်။ လှသုတော်ကြီးက ကြည့်လိုက်စမ်းဗျ၊ ရွှေရောင် ခေါင်းဝတ်နဲ့ ရောင်ခြည်ဖြာနေတယ်နော်။ သေသေချာချာ ခြုံငုံပြောပြီး သေတ္တာငယ်တစ်လုံး လက်ဆောင်ပေးတယ်။ ခြုံငုံစစ်ကြည့်လည်း ပျောက်သွားတယ်။ သေတ္တာငယ်လေး ကို ကြည့်လိုက်တော့ အထဲမှာ သစ်ဥတစ်ခုတွေ့ရတယ်။ အဲဒါဟာ ပေါက်စပြုနေပြီ။ ကျွန်မလည်း တစ်ခုခုထူး ထူးထူးထူးပေါ့ပြောပြီး အမွှေးနံ့သာတွေနဲ့ သစ်ဥငယ်ကို ပက် ပစ်လိုက်တယ်။ တစ်ပတ်လောက်အကြာမှာ သစ်ဥကနေ သစ်သီးကုန် အရွက်တွေ ထွက်လာတယ်။ အရွက်တွေက

တော့ ဓာတ်ပုံပါအတိုင်းပါပဲ။

သစ်ပင်အညွန့်တွေ ထွက်လာပြီးနောက် နဂိုက မကျန်းမမာဖြစ်နေတဲ့ ကျွန်မဟာ ဘာမှ ဟုတ်တိပတ်တိ မစားရဘဲ ကျန်းမာဝပြီလားဟုတယ်။ ထိုဂမန်းပင် တန်ခိုး ကြောင့်ဖြစ်မှာပေါ့။ အဲဒီနောက် ကျွန်မဟာ ရတနာဂမန်းစိုက် ရင် ရတနာသုတ်၊ ဒေါင်းဂမန်းစိုက်ရင် မောရသုတ်နှင့် သူငယ် ဂမန်းစိုက်ရင် သီရိသိင်္ဂါတာတွေကို ဘုန်းကြီးဆရာပြောတဲ့ အတိုင်း ရွတ်ဖတ်ပူဇော်ခဲ့ရာ၊ ထိုဂမန်းများ ကိုးကွယ်ခြင်း အကျိုးကို လက်တွေ့ခံစားခဲ့ရတယ်"

ဟု ပြောပြပါသည်။

ပတ္တမြားဂမန်း

ပတ္တမြားဂမန်းအရွက်များသည် နာနတ်ပင်နှင့် ဆင်တူ လှ၏။ သို့အတွက် အချို့က ဤဂမန်းကို နာနတ်ဂမန်းဟုပင် ခေါ်နေကြသည်။ အရွက်များအလယ်မှ အနီရောင် အဖူးကြီး ပေါ်လာရင် စိုက်ပျိုးသူအား အကျိုးထူးပေးတော့မည်မှာ သေချာသည်။

ပတ္တမြားဂမန်းမှာ နာနတ်ပင်မျိုးရင်း၌ ပါသည်။ နေပူ ဒဏ်ကို ကောင်းစွာခံနိုင်သည်။ နေဒဏ်ကြောင့် အရွက်များ ကြွေကျလျှင် အရိပ်ထဲ ရွှေ့ထားပါ။ ရွှေ့ရည် ငွေ့ရည် အမွှေး နံ့သာများ ပက်ဖျန်းပေးပါ။ လန်းရွှင်စိမ်းစိုလာပါလိမ့်မည်။ ပတ္တမြားဂမန်းကို နတ်ဒေဝါကပ်သော အပင်ဟုလည်း ပြော ကြသည်။ စိုက်ပျိုးသူတိုင်း ရောဂါကင်း၍ ငွေဝင်လိမ့်မည်။ ထိပေါက်လိမ့်မည်။ ကျွန်တော်တို့ရွာမှ ဘုန်းတော်ကြီး

www.burmeseclassic.com

ရေယုန်ပေါက်ရာ ပတ္တမြားဂမုန်းစိုက်သဖြင့် ရေယုန်များ အလိုလို ပျောက်သွားဖူးသည်။

ကျွန်တော်မိတ်ဆွေတစ်ဦးမှ ပတ္တမြားဂမုန်းစိုက်၍ လာဘသိဒ္ဓိ သုခါဝဟံဂါထာကို အကြိမ်ကြိမ်ရွတ်သဖြင့် အောင်ဘာလေထီ ငါးသိန်း တစ်ကြိမ်၊ နှစ်သိန်း တစ်ကြိမ် ပေါက်ခဲ့သည်။ မယုံမရှိပါလေနှင့်၊ စိုက်ပျိုးကြည့်ပါ။

ဂမုန်းကွင်းထိုး

ကျွန်တော်စိုက်ထားသော ဂမုန်းကွင်းထိုးပင်မှာ သေးသေးနုတ်နုတ်မဟုတ်ပါ။ ဂမုန်းအိုးကလည်း ကြီးသည်။ ဂမုန်းပင်ကလည်း ၃ပေ၊ ၆ပေ မြင့်တက်နေသည်။ အရွက် များမှာ တစ်ချိန်လုံး ကွင်းထိုးနေပါသည်။ ဂမုန်းကွင်းထိုးမှာ ကျက်သရေရှိသော အပင်ဖြစ်သည်။ ကိုးကွယ်သော ဆရာ တော်ကြီးက “ဂမုန်းကွင်းထိုး၊ စိုက်ပျိုးချမ်းသာ၊ ဥစ္စာလည်း ရ၊ မျက်နှာလှ၏”ဟု ကျက်ခိုင်း၍ ကျက်ထားမိသည်။

ဂမုန်းကွင်းထိုးမှာ အပူဒဏ်ကို မခံနိုင်ပါ။ အအေးကို အလွန်ကြိုက်သည်။ အရိပ်ထဲတွင် စနစ်တကျ စိုက်ရမည်။ ရေမုန်မုန်လောင်းပေးလျှင် တစ်ရွက်နှင့် တစ်ရွက် ကွင်းထိုး၍ စိမ်းစိုနေပါလိမ့်မည်။ ထိပေါက်မည်။ အလုပ်အကိုင်ကောင်း များ ရမည်။

မိတ်ဆွေတစ်ဦး၏ ဟိုတယ်တွင် လူစည်ကားလွန်း၍ သွားရောက်လေ့လာရာ ရေကူးကန်ဘေး၌ ဂမုန်းကွင်းထိုးပင် များကို စိမ်းလန်းစိုပြည်စွာ တွေ့ခဲ့ရလေသည်။

ငှက်ပျောရှင်သူငယ်ဂမုန်း

ရှင်သူငယ်ဂမုန်းမျိုးစုံရှိသည်။ ရှင်သူငယ်အကြီး၊ အသေး အဝါ၊ အနီ မျိုးစုံစွာ ခိုက်တတ်ကြသည်။ ရှင်ဝါ၊ ရှင်နီ၊ ရှင်ညို၊ အမျိုးမျိုးစိုက်ပျိုးသူတိုင်း ခဏအတွင်း စည်းပွားဖြစ် သည်။ ငှက်ပျောရှင်သူငယ်မှာ ဥစ္စာလာဘလာဘရွှင်စေသည်။ ရှင်သူငယ်အဝါ(ကိုရင်လေးဂမုန်း)စိုက်လျှင် သားသမီးအပြန် အဖတ်တင်သည်။

ကျွန်တော်တို့ရပ်ကွက်ထဲတွင် အိမ်ထောင်သက် ၁၀ နှစ်ကျော်လာသည့်တိုင် ကလေးမရသော စုံတွဲတစ်တွဲရှိ သည်။ ကျွန်တော်က ကိုရင်လေးဂမုန်းစိုက်ပြီး ငှက်ပျောပင်

ကို သင်္ကန်းပတ်၍ သားဆုတောင်းပါဟု အကြံပေးလိုက် သည်။ သူတို့နှစ်ဦး လိုက်လုပ်ရာ ကလေးမွေးဖွားလာပါသည်။

ရှင်သူငယ်အကြီးမှာ ငှက်ပျောပင်ပေါက်လောက် ရှိ သည်။ ရှင်သူငယ်အသေးကတော့ မြေမှ တစ်ပေ၊ နှစ်ပေ လောက်သာ မြင့်၏။ ရှင်သူငယ်များစိုက်လျှင် ရတနာသုံးပါး ကို အာရုံပြု၍ စိုက်ပါ။ အကျိုးပေးလိမ့်မည်။ ဂမုန်းပင်ကို သန့်ပြန်သောနေရာတွင် ထားရမည်။

ရှင်သူငယ်အဖူးမှ အဖတ်များ ကွာကျလာလျှင် ခွာ၍ ဦးစွာ အခြောက်လှန်းပါ။ ထို့နောက် ပြာချ၍ ပျားရည်နှင့် ဖျော်သောက်လျှင် ရောဂါမျိုးစုံ ပျောက်ကင်းသည်။ နှစ် သီလခံယူပြီး သိရသို့ဂါထာကို ရွတ်ဖတ်ပါ။

သိရသို့ဂါထာ

သိရသို့ မေ ဗုဒ္ဓသေနေ၊
သာရိ ပုတ္တောစ၊ ဒက္ခိဏော၊
ဝါမအံလေ၊ မေဂ္ဂလာနေ၊
ပုရိဟော ဝိနက္ကတရံ
ပစ္ဆိမေ မမ၊ အာနန္ဒော၊
စတုဒိသာ ခိကာသဝေ၊
သမန္တံ၊ လောကပါလစ၊
ဣန္ဒရဇေဝိ သဗြဟ္မဏော၊
အဇက အန္တရ ယာပိ ဝိနာသန္တရ၊
အာသေသတော...

ဟူ၍ အမြဲရွတ်ဖတ်ပူဇော်လျှင် သမ္မုဒ္ဒေဂါထာလိုပဲ အန္တရာယ်အမျိုးမျိုး ကင်းကွာလိမ့်မည်။ ဘုရားဝတ်ပြုပြီးတို် ရွတ်ရမည်။ ဤ သိရသို့ဂါထာကို အကြိမ်တစ်ထောင်ရွတ် လျှင် သိဒ္ဓိမျိုးစုံပေါက်မြောက်ကြောင်း စာဟောင်းများတွင် ဖတ်ရသဖြင့် ဂမုန်းစိုက်ခြင်း ဂါထာ မန္တန်များ ရွတ်ပွားခြင်း အကျိုးကျေးဇူးများ ခံစားနိုင်ပါစေ။

နိဗ္ဗိမ်း (အညာတက္ကသိုလ်)

ကျမ်းကိုး
- တန်ခိုးကြီးသော ဂမုန်းပင်များ (ဆရာက)

လွန်စွာထူးခြားလှသည့် နဝင်းတက်စဉ်အဓိဋ္ဌာန်ကြီး

သက်နှင်းဆွေ၊ ပုပ္ပါး။

(၁)

ကျောင်းသားဘဝကတည်းက သည်အချိန်အထိ
 ကျွန်တော်ဝယ်ယူစုဆောင်းနေဖြစ်ခဲ့သည့်
 စာအုပ်တွေပဲဖြစ်သည်။ စာအုပ်အဟောင်းတွေကို
 စာအုပ်အသစ်တွေကိုပါ ကျွန်တော် တခုတ်တရ ဝယ်ယူ
 နေခဲ့သည်။ တချို့စာအုပ်တွေက ဂန္ထဝင်
 စာအုပ်ကြီးတွေဖြစ်ပြီး တချို့ စာအုပ်လေးတွေက သာမန်
 စာအုပ်မျိုးတွေသာဖြစ်သည်။ ကျွန်တော်သဘောကျသည့်
 စာအုပ်ဟောင်းလေးတွေကိုလည်း တမြတ်တနိုး
 နှစ်သက်သိမ်းဆည်းထားဖြစ်ခဲ့တာတွေ ရှိသည်။

ထိုစာအုပ်တွေသာ ကျွန်တော့်အတွက် ရိက္ခာကောင်း
 ဖြစ်ပြီး ကျွန်တော်မှတ်ယူထားခဲ့သည်။ ပစ္စုပ္ပန်ဘဝ
 ကျွန်တော် လိုအပ်သော အသိဉာဏ်ဝမ်းစာအတွက်

သာမက သံသရာခရီးအတွက်ပါ ထိုစာအုပ်တွေက ကျွန်တော်
 အားကိုးအားထားပြုရမည့်အရာတွေဟုလည်း ယုံကြည်ထား
 မိသည်။ အကြောင်းမူ ကျွန်တော်ဝယ်ယူသိမ်းဆည်းဖြစ်၊
 ဖတ်မှတ် စုဆောင်းဖြစ်သည့် စာအုပ်တွေထဲမှာ အပျော်ဖတ်
 စာအုပ်တွေ၊ ရသစာအုပ်တွေ၊ ပညာရပ်ဆိုင်ရာ စာအုပ်တွေ
 သာမက၊ ဓမ္မအလင်းပြ မြတ်ဗုဒ္ဓအဆုံးအမ ပိဋကတ်တော်
 ဘာသာပြန်စာအုပ်ကြီးတွေအထိ ပါဝင်နေသောကြောင့်ပင်။

ကျွန်တော်သည် လက်ထဲသို့ ငွေဝင်လာတိုင်း စာအုပ်
 ဝယ်ဖို့ကိုသာ ပထမဆုံး ပြေးပြီး သတိရမိနေခဲ့တတ်မြဲဖြစ်
 သည်။ စာအုပ်နှင့် ပတ်သက်လျှင် ကျွန်တော့်လောဘက
 အတောသတ်သည်ဟူ၍မရှိ။ တင်းတိမ်နိုင်စွမ်းလည်း မရှိ။

(၂)

မှတ်မှတ်ရရ ထိုညနေက ပန်းဆိုးတန်းမှ စာအုပ်တိုင်း

ဆံရာကြီး မင်းသိင်္ခ၏ လွန်စွာထူးခြားသော နဝင်းတက်စဉ်အဓိဋ္ဌာန်ကြီး

(အဓိဋ္ဌာန်လုပ်နေစဉ်အတွင်း၌ပင် သင်၏အခက်အခဲများ ပြေပျောက်၍

ပိတ်ဆို့နေသောအရာများ ပွင့်လင်းသွားမည်။)

၆၄-ဒေဝါနဝင်းအဓိဋ္ဌာန်

စနေ အရဟံ ၃၂ သိန္နိ ၃၂	တနင်္ဂနွေ အရဟံ ၃၂ သိန္နိ ၃၂	တနင်္လာ အရဟံ ၃၂ သိန္နိ ၃၂	အင်္ဂါ အရဟံ ၃၂ သိန္နိ ၃၂	ဗုဒ္ဓဟူး အရဟံ ၃၂ သိန္နိ ၃၂	ကြာသပတေး အရဟံ ၃၂ သိန္နိ ၃၂	သောကြာ အရဟံ ၃၂ သိန္နိ ၃၂	စနေ အရဟံ ၃၂ သိန္နိ ၃၂
တနင်္ဂနွေ အရဟံ ၃၂ သိန္နိ ၃၂	တနင်္လာ အရဟံ ၃၂ သိန္နိ ၃၂	အင်္ဂါ အရဟံ ၃၂ သိန္နိ ၃၂	ဗုဒ္ဓဟူး အရဟံ ၃၂ သိန္နိ ၃၂	ကြာသပတေး အရဟံ ၃၂ သိန္နိ ၃၂	သောကြာ အရဟံ ၃၂ သိန္နိ ၃၂	စနေ အရဟံ ၃၂ သိန္နိ ၃၂	တနင်္ဂနွေ အရဟံ ၃၂ သိန္နိ ၃၂
တနင်္လာ အရဟံ ၃၂ သိန္နိ ၃၂	အင်္ဂါ အရဟံ ၃၂ သိန္နိ ၃၂	ဗုဒ္ဓဟူး အရဟံ ၃၂ သိန္နိ ၃၂	ကြာသပတေး အရဟံ ၃၂ သိန္နိ ၃၂	သောကြာ အရဟံ ၃၂ သိန္နိ ၃၂	စနေ အရဟံ ၃၂ သိန္နိ ၃၂	တနင်္ဂနွေ အရဟံ ၃၂ သိန္နိ ၃၂	တနင်္လာ အရဟံ ၃၂ သိန္နိ ၃၂
အင်္ဂါ အရဟံ ၃၂ သိန္နိ ၃၂	ဗုဒ္ဓဟူး အရဟံ ၃၂ သိန္နိ ၃၂	ကြာသပတေး အရဟံ ၃၂ သိန္နိ ၃၂	သောကြာ အရဟံ ၃၂ သိန္နိ ၃၂	စနေ အရဟံ ၃၂ သိန္နိ ၃၂	တနင်္ဂနွေ အရဟံ ၃၂ သိန္နိ ၃၂	တနင်္လာ အရဟံ ၃၂ သိန္နိ ၃၂	အင်္ဂါ အရဟံ ၃၂ သိန္နိ ၃၂
ဗုဒ္ဓဟူး အရဟံ ၃၂ သိန္နိ ၃၂	ကြာသပတေး အရဟံ ၃၂ သိန္နိ ၃၂	သောကြာ အရဟံ ၃၂ သိန္နိ ၃၂	စနေ အရဟံ ၃၂ သိန္နိ ၃၂	တနင်္ဂနွေ အရဟံ ၃၂ သိန္နိ ၃၂	တနင်္လာ အရဟံ ၃၂ သိန္နိ ၃၂	အင်္ဂါ အရဟံ ၃၂ သိန္နိ ၃၂	ဗုဒ္ဓဟူး အရဟံ ၃၂ သိန္နိ ၃၂
ကြာသပတေး အရဟံ ၃၂ သိန္နိ ၃၂	သောကြာ အရဟံ ၃၂ သိန္နိ ၃၂	စနေ အရဟံ ၃၂ သိန္နိ ၃၂	တနင်္ဂနွေ အရဟံ ၃၂ သိန္နိ ၃၂	တနင်္လာ အရဟံ ၃၂ သိန္နိ ၃၂	အင်္ဂါ အရဟံ ၃၂ သိန္နိ ၃၂	ဗုဒ္ဓဟူး အရဟံ ၃၂ သိန္နိ ၃၂	ကြာသပတေး အရဟံ ၃၂ သိန္နိ ၃၂
သောကြာ အရဟံ ၃၂ သိန္နိ ၃၂	စနေ အရဟံ ၃၂ သိန္နိ ၃၂	တနင်္ဂနွေ အရဟံ ၃၂ သိန္နိ ၃၂	တနင်္လာ အရဟံ ၃၂ သိန္နိ ၃၂	အင်္ဂါ အရဟံ ၃၂ သိန္နိ ၃၂	ဗုဒ္ဓဟူး အရဟံ ၃၂ သိန္နိ ၃၂	ကြာသပတေး အရဟံ ၃၂ သိန္နိ ၃၂	သောကြာ အရဟံ ၃၂ သိန္နိ ၃၂
စနေ အရဟံ ၃၂ သိန္နိ ၃၂	တနင်္ဂနွေ အရဟံ ၃၂ သိန္နိ ၃၂	တနင်္လာ အရဟံ ၃၂ သိန္နိ ၃၂	အင်္ဂါ အရဟံ ၃၂ သိန္နိ ၃၂	ဗုဒ္ဓဟူး အရဟံ ၃၂ သိန္နိ ၃၂	ကြာသပတေး အရဟံ ၃၂ သိန္နိ ၃၂	သောကြာ အရဟံ ၃၂ သိန္နိ ၃၂	စနေ အရဟံ ၃၂ သိန္နိ ၃၂

(ဤအဓိဋ္ဌာန်ကို စနေနေ့နံနက် ၉နာရီတွင် စတင်ရန်ဖြစ်ပါသည်။ ဖိကြမ်းငှက်ပျောသီးတစ်စီး သောက်တော်ရေတစ်ခွက်၊ ဖယောင်းတိုင်တစ်တိုင်ကို ဘုရားနှင့် အထက်ပိဋ္ဌာများအား လှူဒါန်း၍ အဓိဋ္ဌာန်ဝင်ပါ။ ဤသည် ပုတီးပတ်ဖြစ်ပါသည်။)

တွေ့တက်သို့ ကျွန်တော်ရောက်နေခဲ့သည်။ စိတ်ကြိုက်စာအုပ် တော်တော်များများကိုလည်း ဝယ်ယူပြီးခဲ့ပြီ။ ကျွန်တော် အိတ်ထဲမှာ စာအုပ်တွေ ပြည့်နေလေပြီ။ ကျွန်တော်မိတ်ဆွေ ကဗျာဆရာ၊ စာရေးဆရာတစ်ဦးလည်း လက်ဖက်ရည်ဆိုင် အတူထိုင်ပြီးခဲ့ပြီဖြစ်သည်။ ရန်ကုန်မြို့ကြီး၏ ညဦးချိန် မီးရောင်တို့လည်း လင်းလက်စ ပြနေပြီ။ အခါတိုင်းဆိုလျှင် ကျွန်တော်သည် တက္ကသိုလ်တစ်ခုကို တွေ့မြင်ခဲ့တတ်ပြီဖြစ်၏။ ထိုညနေကတော့ စိတ်ထဲမှာ တစ်ခုခုလိုနေသလိုဖြစ်နေသေး

သည်။ ထို့ကြောင့် မိတ်ဆွေတွေနှင့် လမ်းခွဲလာပြီးသည့် အထိ ကားတစ်စီး မပြန်ဖြစ်ခဲ့သေး။ ပန်းဆိုးတန်းလမ်းနှင့် အနော်ရထာလမ်းထောင့် ပလက်ဖောင်းမှ စာအုပ်အခင်းတွေ တွေ့၏အနားတွင် ရစ်သီရစ်သီလုပ်နေမိပြန်သည်။ စာအုပ်တွေကို ကြည့်ပြန်တော့လည်း ကျွန်တော်စိတ်ကြိုက် မတွေ့ရ။ ထို့ကြောင့် ပန်းဆိုးတန်းလမ်းထောင့်ရှိ ဟိန္ဒူဘုရား ကျောင်းရှေ့မှ ညနေပိုင်း ဆိုင်လေးတစ်ဆိုင်သို့ ဝင်းလက်ဖက်ရည်တစ်ခွက်မှာပြီး ထိုင်နေမိပြန်၏။ လူတွေက

တွေက ပျားပန်းခတ်မှု လှုပ်ရှားသွားလာနေကြသည်။ လမ်းမီး
ဆောင်တွေက လှလှပပလင်းလက်လာလေပြီ။ ကျွန်တော်
သည် ဟိန္ဒူဘုရားကျောင်းထဲမှ ခေါင်းလောင်းသံကို အာရုံ
စိုက် နားယူနေရင်း လက်ချမီးခေပီကို မေတ္တာပို့သခြင်း။
အတ္တာခံယူခြင်းတို့ပါ ပြုနေမိပြန်သည်။

ထိုနောက်တွင်မှ ဆူးလေစေတီတော်ကြီးကို ကြည့်ညှိ
ဦးညှိဟု စိတ်ကူးရကာ ထိုနေရာမှ ထွက်ခဲ့မိသည်။ ဟိန္ဒူ
ဘုရားကျောင်းနှင့်ကပ်လျက် အနော်ရထာလမ်းမှ ပလက်
ဆောင်းထက်တွင် ညဈေးတန်းလေးက စည်ကားနေသည်။
အုပ်အောင်းတွေမှာလည်း လူစည်နေသည်။ ကျွန်တော်
ခြေထောက်တွေက ညှို့ချက်မိနေသည့်အလား ထိုစာအုပ်
အင်းတွေ၏အနီးမှာ ရပ်ဝဲနေမိပြန်၏။ ကျွန်တော်ဝယ်ချင်
သည့်စာအုပ်ကလည်း မည်မည်ရရမရှိ။ သို့သော် ကျွန်တော်
ချစ်လုံးက စာအုပ်အခင်းထဲမှ ခွာ၍ မရသေး။

သည်အခိုက်မှာပဲ စာအုပ်အခင်းထဲမှ မဂ္ဂဇင်းအဟောင်း
ထောင်အုပ်ကို ကျွန်တော်ဆွဲယူမိလိုက်သည်။ ချယ်ရီမဂ္ဂဇင်း
အဟောင်းတစ်အုပ်ဖြစ်၏။ စာအုပ်မာတိကာကို ဖတ်ကြည့်
လိုက်တော့ ဆရာ ငြိမ်းကျော်၏ အချစ်ဝတ္ထုတိုတစ်ပုဒ်ကို
ဆွဲလိုက်ရသည်။ ထိုဝတ္ထုရှိမည့် စာမျက်နှာဆီသို့ ကပျာ
ဇာလှန်ကြည့်လိုက်မိပြန်သည်။ ကျွန်တော်ကြိုက်သည့်
ဆရာ ငြိမ်းကျော်၏ ဝတ္ထုတိုက အစအဆုံး အစုံအလင်ပါ
အတော တွေ့သည်နှင့် ကျန်သည့် စာမျက်နှာတွေကိုပင်
ကြည့်မနေမိတော့။ ထိုမဂ္ဂဇင်းကိုပဲ ဝယ်ပြီး ကားတစ်စီးငှား
၍ ပြန်လာခဲ့မိသည်။

ထိုညက အိမ်ပြန်ရောက်၍ ရေမိုးချိုး၊ ညစာစားပြီး
သည်နှင့် ဝယ်လာသည့် စာအုပ်တွေကို လက်မှတ်ထိုးတာ၊
သီးသည်းတာတွေ လုပ်ရသည်။ ပြီးလျှင် ချယ်ရီမဂ္ဂဇင်းမှ
ဆရာငြိမ်းကျော်၏ ဝတ္ထုတိုလေးကို အရသာခံပြီး ဖတ်နေမိ
လိုက်၏။ ကျွန်တော်သည် ဆရာကြီး တက္ကသိုလ်ဘုန်းနိုင်
နှင့် ဆရာ ငြိမ်းကျော်၏ ဝတ္ထုတို၊ ဝတ္ထုရှည်၊ လုံးချင်းဝတ္ထု
တွေကို နှစ်နှစ်မက်မက် ဖတ်လေ့ရှိသည်။ ရနိုင်သမျှလည်း
ဆောင်းထားဖြစ်ခဲ့သည်။

ထိုညက ဆရာ ငြိမ်းကျော်၏ ဝတ္ထုတိုလေးကို ဖတ်ပြီး
မှတ် ချယ်ရီမဂ္ဂဇင်းကို ဟိုဟိုသည်သည် လှန်ကြည့်ဖြစ်မိ
သည်။ ထိုအခါတွင်မှ မဂ္ဂဇင်းစာအုပ်အကြားတွင် အသေ
အချည်ပြုပါလာသည့် စာရွက်ခေါက်လေးတစ်ခုကို တွေ့
လိုက်ရပါတော့သည်။ ထိုစာရွက်ခေါက်လေးကို ဖြန့်ကြည့်
လိုက်သည့်ခဏ အံ့သြစိတ်တို့ လွှမ်းခြုံသွားရပြန်သည်။

ထိုစာရွက်လေးမှာ အဓိဋ္ဌာန်ကျင့်စဉ်တစ်ခုဖြစ်၍နေသော
ကြောင့်ပင်။

(၃)

ကျွန်တော်သည် ယုံကြည်ချက်တစ်ခုဖြင့် အဓိဋ္ဌာန်
ကျင့်စဉ်တွေကို တတ်စွမ်းသမျှ ကြိုးစားပြီး ကျင့်လှမ်းနေဖြစ်
ခဲ့သည်။ အများစုမှာ ကျွန်တော်ဆရာတချို့၏ ညွှန်ပြချက်
တွေကိုသာ ကျင့်ဖြစ်ပါသည်။ ကြားဖူးနားဝဖြင့် ဖြစ်စေ၊
ဟိုဟိုသည်သည်စာတွေ ဖတ်ပြီးဖြစ်စေ ကျင့်ဖြစ်တာမျိုး
တွေ သိပ်မရှိ။ အမှန်ကို ဝန်ခံရလျှင် တော်ရုံ အဓိဋ္ဌာန်မျိုး
တွေကို ကျွန်တော်ကျင့်လေ့မရှိ။ အများသူငါကြား ရေပန်းစား
နေသည့် အဓိဋ္ဌာန်မျိုးတွေကိုလည်း ကျွန်တော် ကျင့်လေ့
မရှိ။ နာမည်ကြီး ဆရာတော်တချို့က ညွှန်ပြထားသည်ဆို
တာမျိုးတွေကိုပင် ကျင့်ဖြစ်တာ သိပ်မရှိ။ ကျွန်တော်သည်
ကိစ္စတော်တော်များများတွင် ကျွန်တော်မှ ကျွန်တော်ဟန်ဖြင့်
သာ ရှင်သန်ဖြစ်၊ ဆောင်ရွက်ဖြစ်သလို၊ အဓိဋ္ဌာန်အကျင့်
တွေနှင့်ပတ်သက်လျှင်လည်း ကျွန်တော် တကယ်ယုံကြည်
သက်ဝင်မှသာ ကျင့်လှမ်းဖြစ်ပါသည်။ အထူးသဖြင့် ကျွန်တော်
အသိအာရုံက စေ့ဆော်လာပြီး ကျွန်တော် စိတ်ပါလက်ပါ
ရှိသော ကျင့်စဉ်တချို့ကိုသာ ကျင့်လှမ်းဖြစ်ပါသည်။ တစ်ခါ
တစ်ခါတော့လည်း ဘာအဓိဋ္ဌာန်မှ မဝင်ဘဲ လွတ်လွတ်
လပ်လပ် ပေါ့ပေါ့ပါးပါးနေဖြစ်ချိန်တွေ ရှိနေတတ်ပြန်သည်။

အမှန်တော့ ကျွန်တော်သည် ဘဝကို လွတ်လပ်
ပေါ့ပါးစွာ ရှင်သန်ရင်း သီလ၊ သမာဓိ၊ ပညာတည်းဟူသော
ပါရမီအကျင့်မြတ်တို့ကို စွမ်းနိုင်သမျှ ဖြည့်ကျင့်စုဆောင်း
နေမိခြင်းသာဖြစ်၏။

ထိုယုံကြည်ချက်ဖြင့် ကျင့်ဖြစ်နေသည့် ထိုအဓိဋ္ဌာန်
ကျင့်စဉ်တွေက သမထအကျင့်သက်သက်တွေလည်း ပါ
သည်။ လောကီမှုဘက် အားပြုတာတွေလည်း ပါသည်။
ထေရဝါဒနှင့် လုံးလုံးဆန့်ကျင်တာမျိုးတွေကိုတော့ အထူး
ရှောင်ပါသည်။ ဆိုရသော် ထေရဝါဒအဘောင်သန်သန်အတွင်း
မှ သမာဓိစခန်း၊ ပညာစခန်းအထိ အထောက်အပံ့ဖြစ်စေ
မည့် သမထ ယာနိကကျင့်စဉ်တို့ကိုသာ ဦးစားပေးပြီး ရွေး
ချယ် ကျင့်လှမ်းနေဖြစ်ခဲ့ခြင်းပင်ဖြစ်သည်။

မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ၊ ယနေ့အထိ ကျွန်တော် စွမ်းနိုင်
သမျှ ဖြည့်ကျင့်ဖူးခဲ့သည့် အဓိဋ္ဌာန်ကျင့်စဉ်အများစုတို့သည်
လောကီမှုနှင့်သာ ယှက်နွယ်နေခဲ့တာကိုလည်း ဝန်ခံရမည်
ပင်။ ထိုကျင့်စဉ်တွေထဲတွင် အထက်တွင် ဖော်ပြခဲ့သည့်
ဖြစ်စဉ်လေးလိုမျိုး မထင်မှတ်ဘဲ ရရှိခဲ့သည့် ကျင့်စဉ်နှစ်ခု

ပါဝင်နေပါသည်။ (တစ်ခုမှာ စုံပွင့် စုံပေါက်ဂါထာတော် ကြီးဖြစ်ပြီး ထိုကျင့်စဉ်ကို အလျဉ်းသင့်က ရေးသားပါဦးမည်။)

ထိုနေ့က မဂ္ဂဇင်းအဟောင်းထဲတွင် ညှပ်ပြီးပါလာသည့် ကျင့်စဉ်ကို ကြည့်ပြီး ကျွန်တော် အဓိဋ္ဌာန်ဝင်ချင်စိတ်ကို တား၍မရနဲ့ ထိုကျင့်စဉ်ကိုလည်း ဘယ်နေရာမှ မတွေ့ဘူးခဲသေးချေ။ ထိုညနေကလည်း ထိုကျင့်စဉ်ကို ရထိုက်သည့် အကြောင်းကြောင့် တစ်စုံတစ်ရာက နေဆော်ကာ ထိုနေရာတွင် တစ်ရပ်ဝဲ ရောက်နေမိခဲ့ခြင်းဟု ကျွန်တော်စိတ်က ယုံကြည်နေမိပြန်သည်။

ကျွန်တော်မှာ ထိုသို့ထူးဆန်းသော အကြောင်းများဖြင့် လောကီပညာရပ်တို့ကို ရရှိခဲ့တာတွေ၊ စာရေးဖို့ အကြောင်းအရာတို့ကို ရရှိခဲ့တာမျိုးတွေ များစွာရှိခဲ့ဖူးပါသည်။ ထိုသို့ တိုက်ဆိုင်မှုမျိုးဖြင့် နိမိတ်ပြတိုင်းတော့လည်း ဥပါဒိန်အစွဲထားပြီး အယူသိတာမျိုးလည်း မဖြစ်ပါ။ လောကီပညာကိစ္စတွေမှာရော၊ သမထအကျင့်စခန်းတွေမှာပါ မကြာခဏကြုံရတတ်သည့် အိပ်မက်ကို ဖြစ်စေ၊ နိမိတ်ကို ဖြစ်စေ၊ အာရုံနိမိတ်တို့ကို ဖြစ်စေ၊ ဉာဏ်ဖြင့် ကျကျနန စိစစ်ဝေဖန်ပြီး လက်ခံသင့်သောကိစ္စတို့ကိုသာ ဆင်ခြင်သုံးစွဲမှု ပြုလေ့ရှိပါသည်။ အထူးသဖြင့် သမထကျင့်စဉ်လမ်းတွင် ထင်ယောင်ထင်မှား ဥပါဒိန်ကိစ္စတွေ များစွာပါဝင်ပတ်သက်လာကာ ရှုပ်ထွေးလာတတ်တာကို အထူးသတိထားပြီး ဆင်ခြင်ဖြစ်ခဲ့ပါသည်။

(၄)

ထိုနေ့က ရရှိသည့် ကျင့်စဉ်ကို ကျင့်သုံးဖြစ်သွားသည်အခြားအကြောင်းတစ်ခုမှာ ထိုကျင့်စဉ်ကို ညွှန်ပြ ဖြန့်ဝေထားသည့် ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးကလည်း အဓိက အချက်တစ်ခုဖြစ်နေပါသည်။ ထိုကျင့်စဉ်ကို ဖြန့်ဝေခဲ့သူမှာ ဆရာကြီး မင်းသိမ်ဖြစ်၏။ ကျွန်တော်သည် ဆရာကြီး မင်းသိမ်နှင့် များစွာဆုံခဲ့ဖူးပါသည်။ ဆရာကြီး မင်းသိမ်၏ လောကီပညာရပ်များစွာကိုလည်း စာပေမှရော၊ အခြားအကြောင်းများစွာတို့ဖြင့်ပါ ဆည်းပူးပြီး ရရှိခဲ့ဖူးပါသည်။ အထူးသဖြင့် ဆရာကြီး၏ လောကီကျင့်စဉ်တချို့ကိုလည်း ကျွန်တော်ရရှိခဲ့ဖူးသည်။ “ဥပမာ မန္တန်ကိုပင် စနစ်တကျ သင်ပြပေးခဲ့ဖူးလေသည်။ ထိုမျှမကသေး ဆရာကြီး မင်းသိမ်နှင့် မည်သို့ ရေစက်ရှိခဲ့သည် မသိ။ အိပ်မက်မှာပင် ဆရာကြီး မင်းသိမ်အမည်ဖြင့် အဓိဋ္ဌာန်ကျင့်စဉ်တွေ၊ လိုက်နာကျင့်သုံးစရာတွေကို ပြက်ပြက်ထင်ထင် လာရောက်ညွှန်ပြပေးခဲ့တာမျိုးတွေကိုလည်း ထူးထူး

ဆန်းဆန်းကြည့်ခဲ့ဖူးသည်မှာ အကြိမ်ကြိမ်ပင်။ သို့သော် ဆရာကြီး မင်းသိမ်၏ တရားဝင် တပည့်စာရင်းအသင်းအဖွဲ့တွေထဲတွင်မူ ကျွန်တော်ပါဝင်ဖြစ်ခဲ့ခြင်း လုံးဝ မရှိပါ။

ယခု အမှတ်မထင် ရရှိခဲ့သည့် အဓိဋ္ဌာန်ကျင့်စဉ် စာရွက်လေး၏ ထိပ်တွင် “ဆရာကြီး မင်းသိမ်၏ လွန်စွာ ထူးခြားသော နဝင်းတက်စဉ်အဓိဋ္ဌာန်ကြီး” ဟု ရေးထားတာကို တွေ့လိုက်ရပြန်လေသည်။ အောက်တွင် ဆက်ပြီးရေးထားသည့် စာတန်းမှာ “အဓိဋ္ဌာန်လုပ်နေစဉ်အတွင်း၌ပင် သင်၏ အခက်အခဲများ ပြေပျောက်၍ ပီတိဆိုနေသော အရာများ ပွင့်လင်းသွားမည်”ဟု ဖြစ်သည်။

ကျွန်တော်သည် ထိုနဝင်းတက်စဉ်အဓိဋ္ဌာန်ကြီးကို အကြိမ်ကြိမ်ဝင်ခဲ့ပါသည်။ ကြိုးစားပမ်းစား ဝင်နေမိခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။ အကြိမ်ကြိမ်လည်း ပျက်နေခဲ့ရသည်။ အလွန်အဖျက်များသော အဓိဋ္ဌာန်ကြီးပင်ဖြစ်သည်။

ဤနေရာတွင် တစ်ခုပြောချင်သေးသည်မှာ ကျွန်တော်သည် ယခုနောက်ပိုင်းနှစ်များတွင် အဓိဋ္ဌာန်တစ်ခုခုဝင်တိုင်း မည်သည့်အရာကို အလိုရှိ၍ ကျင့်သည်ဆိုတာမျိုး မရှိတော့။ အဓိဋ္ဌာန်ပါရမီကို စွမ်းနိုင်သမျှ ဖြည့်ကျင့်သည့်အနေနှင့်သာ ဝင်ပါသည်။ စရဏကုသိုလ်တရားတို့ကို စွမ်းနိုင်သမျှ စုဆောင်းသည့် ခံယူချက်ဖြင့်သာ ဝင်ပါသည်။ သို့သော် အမြတ်ဆုံးဖြစ်သော ဗုဒ္ဓိန္ဒြေသတိကုသိုလ်တို့ကို ဖြည့်ကျင့်လျှင် ထိုက်သင့်သည့် ကောင်းကျိုးတို့ ရရှိနိုင်သည်ဆိုတာကိုတော့ မမှီတ်မသုန် ယုံကြည်ထားပြီးဖြစ်၏။

ထိုမျှမကသေး။ ဘုရားရှိခိုးခြင်း၊ သီလဆောက်တည်ခြင်း၊ ပရိတ်တော်၊ ပစ္စာန်း၊ ဂုဏ်တော်တို့ကို နှုတ်တက်ရွှံ့ရွတ်ဖတ်ပူဇော်ခြင်း၊ ဗုဒ္ဓိန္ဒြေသတိဘာဝနာပွားထုံခြင်းတို့ကြောင့် ပစ္စက္ခဘဝမှာပင် ဘေးရန်ကင်းခြင်း၊ အန္တရာယ်ကင်းခြင်းတို့နှင့်အတူ ထိုက်သင့်သည့် ကောင်းကျိုးစီးပွားတို့ကို မချ ဖြစ်ထွန်းရရှိစေနိုင်သည်ဆိုတာကိုလည်း မမှီတ်မသုန် ယုံကြည်ပါသည်။

ထိုထိုသော ယုံကြည်ချက်၊ ထိုထိုသော ခံယူချက်တို့ဖြင့် အဓိဋ္ဌာန်အကျင့်တို့ကို (တစ်စုံတစ်ရာဖြစ်ဖို့၊ ရဖို့ကို ရည်စူးမနေတော့ဘဲ ကုသိုလ်မြတ်နိုးစိတ်ကို အဓိက အရင်းခံလျက်) စွမ်းနိုင်သမျှ ဖြည့်ကျင့်နေမိခြင်းသာ ဖြစ်သည်။ အဓိဋ္ဌာန်ပုတီးစိပ်ဖြစ်သည့် (အနည်းငယ်မျှသော) နာရီပိုင်း၊ မိနစ်ပိုင်းအချိန်တို့မှအပ ကျန်အချိန်တို့တွင်မူ စာရေးချင်သည်အခါ ရေးပါသည်။ စာဖတ်ချင်သည်အခါ ဖတ်ပါသည်။ လက်ဖက်ရည်ဆိုင်ထိုင်ချင်သည်အခါ ထိုင်ပါသည်။ ထိုသို့

အထက် လွတ်လပ်ပေါ့ပါးစွာ ရှင်သန်နေခြင်းသာ ဖြစ်ပါသည်။ သို့သော် ထိုသို့ ထိုက်သင့်သလောက် လွတ်လပ်ပေါ့ပါးစွာ ရှင်သန်ခွင့်ရနေခြင်းမှာလည်း ထိုစရုဏာကုသိုလ်တို့၏ ကျေးဇူးစွမ်းအား၊ ရတနာမြတ်သုံးပါး၏ ကျေးဇူးဂုဏ်တို့နှင့် မိဘဆရာသမားတို့၏ ကျေးဇူးတရားကြောင့်ပင် ဖြစ်ပေါ်လာ၏။)

(၅)

နဝင်းတက်စဉ်အဓိဋ္ဌာန်ကြီးတွင် အဆင့်သုံးဆင့်ရှိပါသည်။

(၁) ပထမတစ်ဆင့်မှာ ၆၄ ရက်ကြာသည်။ ပထမတစ်ဆင့်ကို “ဒေဝါနဝင်းအဓိဋ္ဌာန်”ဟု သတ်မှတ်ထားလေသည်။

ထိုအဓိဋ္ဌာန်ကို စနေနံနက်တွင် စတင်ရမည်ဖြစ်၏။ စနေနေ့ နံနက် ၉နာရီတွင် နေအိမ်ဘုရားကျောင်းဆောင်၌ ဖိကြမ်းငှက်ပျောသီးတစ်ဖီး၊ သောက်တော်ရေတစ်ခွက်၊ အလင်းတိုင်တစ်တိုင်တို့ကို ဘုရားရှင်အား လှူဒါန်းပြီး အထက်ဝိဇ္ဇာကြီးများကို အထူးကန်တော့ကာ အဓိဋ္ဌာန်ဝင်ရမည်။

စနေနေ့မှစကာ ၆၄ ရက်ပြည့်သည်အထိ “အရဟံ” ဟု ပုတီး ၃၂ ပတ်၊ “သိဒ္ဓိ”ကို ပုတီး ၃၂ ပတ်စိပ်ရပါမည်။ စနေပေါင်း ၆၄ ပတ်ဖြစ်သည်။ (“အရဟံ”ဟု ပုတီးတစ်လုံးစီ ၃၂ ပတ်စိပ်ရပါမည်။ ပြီးက “သိဒ္ဓိ”ဟု ပုတီးတစ်လုံးစီ ၃၂ ပတ်စိပ်ရမည်ဖြစ်၏။ ၁၀၈ လုံးပုတီးဖြင့် စိပ်၏။) ၆၄ရက်ပြည့်သောနေ့သည်လည်း စနေနေ့ဖြစ်နေပါသည်။ ၆၄ရက်ပြည့်က နဝင်းတက်စဉ်အဓိဋ္ဌာန်ကြီး၏ ပထမဆင့် “ဒေဝါနဝင်းအဓိဋ္ဌာန်”အောင်မြင်ပြီးဖြစ်၏။ ၎င်း ၆၄ရက်အတွင်း အလင်းတိုင်နှင့် သောက်တော်ရေကို နေ့စဉ် လှူပြီးမှ ပုတီးစိပ်ပါ။ ငှက်ပျောသီးမှည့်သွားပါက အသစ်လဲပြီးလှူပါ။

(၂) ဒုတိယအဆင့်မှာ ၃၅ ရက်ကြာသည်။ “ဣန္ဒာနဝင်းအဓိဋ္ဌာန်” ဖြစ်သည်။

ဤအဆင့်ကိုမူ တနင်္ဂနွေနေ့တွင် စပြီးစိပ်ရပါမည်။ ပထမဆင့် ၆၄ရက်ကို စနေနေ့တွင် စတင်ပြီး ၆၄ရက်ပြည့်သောနေ့မှာ စနေနေ့ဖြစ်၏။ ထို ၆၄ရက်ပြည့်သည့်နေ့နေ့ပြီး နောက်တစ်နေ့ တနင်္ဂနွေနေ့တွင် ဒုတိယအဓိဋ္ဌာန် ဘုရားအဆင့်ကို ဆက်ဝင်ရမည်ဖြစ်ပါသည်။) တနင်္ဂနွေနေ့နံနက် ၉နာရီတွင် မိမိနေအိမ် ဘုရားကျောင်းဆောင်ထက်မှာ ဖိကြမ်းငှက်ပျောသီး နှစ်ဖီးနှင့် အုန်းသီးတစ်လုံးတို့ဖြင့် ကန်တော့ပွဲပြင်ကာ ဘုရားအား ကပ်လှူပါ။ (ကန်တော့ပွဲဆိုခြင်းဖြစ်သည်။ ဖိကြမ်းငှက်ပျောသီးနှစ်ဖီး၊ အုန်းသီးတစ်လုံးတို့ဖြင့် အဆင်ပြေသလို ကန်တော့ပွဲပြင်ပြီး ထိုးပါ။)

သောက်တော်ရေ နှစ်ခွက်လှူပါ။ အလင်းနှစ်တိုင်လှူပါ။ အထက်ဝိဇ္ဇာကြီးများကိုလည်း ကန်တော့ပါ။ ထို ဒုတိယအဆင့် ၃၅ရက်တွင် “အရဟံသိဒ္ဓိ”ဟု ရွတ်ပြီး ပုတီးတစ်လုံးစီ ၃၅ပတ် (၁၀၈)လုံးပုတီးဖြင့် ပုတီး ၃၅ပတ် စိပ်ရပါမည်။ (ဆိုလိုသည်မှာ “အရဟံသိဒ္ဓိ”ကို နေ့စဉ်ပုတီး ၃၅ပတ် စိပ်ရမည်ဖြစ်၏။) ဤ ၃၅ရက်(ဣန္ဒာနဝင်း)မှာမူ တနင်္ဂနွေနေ့တွင် စတင်ပြီး စနေနေ့တွင် ပြီးမြောက်မည်ဖြစ်သည်။ ၎င်း ၃၅ရက်အတွင်း အလင်းတိုင်နှင့် သောက်တော်ရေကို နေ့စဉ် လှူပြီးမှ ပုတီးစိပ်ပါ။ ငှက်ပျောသီးမှည့်သွားပါက အသစ်လဲပြီး ပွဲလှူပါ။

၃၅-ဣန္ဒာနဝင်းအဓိဋ္ဌာန်

တနင်္ဂနွေ အရဟံသိဒ္ဓိ ၃၅	တနင်္လာ အရဟံသိဒ္ဓိ ၃၅	အင်္ဂါ အရဟံသိဒ္ဓိ ၃၅	ဗုဒ္ဓဟူး အရဟံသိဒ္ဓိ ၃၅	ကြာသပတေး အရဟံသိဒ္ဓိ ၃၅
သောကြာ အရဟံသိဒ္ဓိ ၃၅	စနေ အရဟံသိဒ္ဓိ ၃၅	တနင်္ဂနွေ အရဟံသိဒ္ဓိ ၃၅	တနင်္လာ အရဟံသိဒ္ဓိ ၃၅	အင်္ဂါ အရဟံသိဒ္ဓိ ၃၅
ဗုဒ္ဓဟူး အရဟံသိဒ္ဓိ ၃၅	ကြာသပတေး အရဟံသိဒ္ဓိ ၃၅	သောကြာ အရဟံသိဒ္ဓိ ၃၅	စနေ အရဟံသိဒ္ဓိ ၃၅	တနင်္ဂနွေ အရဟံသိဒ္ဓိ ၃၅
တနင်္လာ အရဟံသိဒ္ဓိ ၃၅	အင်္ဂါ အရဟံသိဒ္ဓိ ၃၅	ဗုဒ္ဓဟူး အရဟံသိဒ္ဓိ ၃၅	ကြာသပတေး အရဟံသိဒ္ဓိ ၃၅	သောကြာ အရဟံသိဒ္ဓိ ၃၅
စနေ အရဟံသိဒ္ဓိ ၃၅	တနင်္ဂနွေ အရဟံသိဒ္ဓိ ၃၅	တနင်္လာ အရဟံသိဒ္ဓိ ၃၅	အင်္ဂါ အရဟံသိဒ္ဓိ ၃၅	ဗုဒ္ဓဟူး အရဟံသိဒ္ဓိ ၃၅
ကြာသပတေး အရဟံသိဒ္ဓိ ၃၅	သောကြာ အရဟံသိဒ္ဓိ ၃၅	စနေ အရဟံသိဒ္ဓိ ၃၅	တနင်္ဂနွေ အရဟံသိဒ္ဓိ ၃၅	တနင်္လာ အရဟံသိဒ္ဓိ ၃၅
အင်္ဂါ အရဟံသိဒ္ဓိ ၃၅	ဗုဒ္ဓဟူး အရဟံသိဒ္ဓိ ၃၅	ကြာသပတေး အရဟံသိဒ္ဓိ ၃၅	သောကြာ အရဟံသိဒ္ဓိ ၃၅	စနေ အရဟံသိဒ္ဓိ ၃၅

(ဤအဆင့်ကို တနင်္ဂနွေနေ့နံနက် ၉နာရီတွင် စတင်ရန် ဖြစ်ပါသည်။ ဖိကြမ်းငှက်ပျောသီးနှစ်ဖီး၊ အုန်းသီးတစ်လုံးဖြင့် ကန်တော့ပွဲထိုး၍ အဓိဋ္ဌာန်ဝင်ပါ။ သောက်တော်ရေနှစ်ခွက်၊ ဖယောင်းတိုင်နှစ်တိုင်။)

(၃) တတိယဆင့်မှာ “ရာဇာနဝင်းအဓိဋ္ဌာန်” ဖြစ်သည်။ ၉ရက်ကြာပါသည်။ (ဒုတိယဆင့် ၃၅ရက်ပြည့်သည့်နေ့မှာ စနေနေ့ဖြစ်၏။ ၎င်းနောက် တနင်္ဂနွေ၊ တနင်္လာနေ့၊ အင်္ဂါနေ့နှင့် ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ ၄ရက်တိတိ ဆွတ္တနားထားရပါမည်။)

တတိယဆင့် ဥရုကို ကြာသပတေးနေ့တွင် စတင်ရပါမည်။

ကြာသပတေးနေ့နံနက် ဥနာရီတွင် နေအိမ် ဘုရား ကျောင်းဆောင်၌ ကန်တော့ပွဲတိုး လှူရပါမည်။ ဖီးကြမ်း ဂုဏ်ပျောသုံးဖီး၊ အနံ့သီးတစ်လုံးဖြင့် အဆင်ပြေသလို (ဝေဝေ ဆာဆာဖြစ်အောင်) ကန်တော့ပွဲပြင်ပြီး ဘုရားနှင့်တကွ ရတနာသုံးပါးအား ကပ်လှူပူဇော်ပါ။ သောက်တော်ရေ ဥခွက်၊ အလင်း ဥတိုင်လှူပါ။ အထက်မိစ္ဆာပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများကိုလည်း ကန်တော့ပါ။ ၎င်း ဥရုအတွင်း ပုတီးစိပ်ရမည့် ဂါထာမှာ “အောင်စေ၊ ပိုင်စေ၊ နိုင်စေ” ဟု ရွတ်ကာ ပုတီးတစ်လုံးစီ ချပြီး စိပ်ရမည်ဖြစ်သည်။ “အောင်စေ ပိုင်စေ နိုင်စေ” ဟု ရွတ်ကာ ပုတီးတစ်လုံးစီချပြီး (၁၀၈) လုံးပုတီးဖြင့် နေ့စဉ် ပုတီး (၉)ပတ်စိပ်ရပါမည်။

၉ ရတနာနဝင်းအဓိဋ္ဌာန်

ကြာသပတေး အောင်စေ ပိုင်စေ နိုင်စေ ဥပတ်	သောကြာ အောင်စေ ပိုင်စေ နိုင်စေ ဥပတ်
ဇန အောင်စေ ပိုင်စေ နိုင်စေ ဥပတ်	တနင်္ဂနွေ အောင်စေ ပိုင်စေ နိုင်စေ ဥပတ်
တနင်္လာ အောင်စေ ပိုင်စေ နိုင်စေ ဥပတ်	အင်္ဂါ အောင်စေ ပိုင်စေ နိုင်စေ ဥပတ်
ဗုဒ္ဓဟူး အောင်စေ ပိုင်စေ နိုင်စေ ဥပတ်	ကြာသပတေး အောင်စေ ပိုင်စေ နိုင်စေ ဥပတ်
သောကြာ အောင်စေ ပိုင်စေ နိုင်စေ ဥပတ်	

(ဤအဆင့်ကို ကြာသပတေး နေ့နံနက် ဥနာရီတွင် စတင်ရန်ဖြစ် ပါသည်။ ဖီးကြမ်းဂုဏ်ပျောသီးနှစ်ဖီး၊ အနံ့သီးတစ်လုံးဖြင့် ကန်တော့ပွဲတိုး ၌ အဓိဋ္ဌာန်ဝင်ပါ။ သောက်တော်ရေ သုံးခွက်၊ ဖယောင်းတိုင်သုံးတိုင်။)

ထိုတတိယဆင့် ဥရုပြည့်ကာ နဝင်းတက်စဉ်အဓိဋ္ဌာန် ကြီး ပြီးမြောက်အောင်မြင်သွားလေပြီ။

ပထမဆင့်တွင် ဒေဝါနဝင်း ၆၄ရက်၊ ဒုတိယဆင့်တွင် ဣန္ဒြာနဝင်း ၃၅ရက်၊ တတိယဆင့်တွင် ရတနာနဝင်း ၉ရက် စုစုပေါင်း (၁၀၈)ရက်ဖြစ်သည်။ “၁၀၈ သည် အောင် နဝင်းကြီး” ဖြစ်သည်။

(၆)

ဤသို့ အဓိဋ္ဌာန်ဝင်နေစဉ် နေ့စဉ် ပုတီးမစိပ်မီ အထူး သန့်ရှင်းအောင် ကိုယ်လက်သန့်စင်ခြင်း၊ အဝတ်သန့်သန့်

ဝတ်ခြင်း၊ ရတနာတော်မြတ်သုံးပါးအား အထူးပူဇော်ခြင်း၊ အနန္တငါးပါးအား အထူးညွတ်နူးစွာ ကန်တော့ခြင်း၊ ခင်ပွန်း ကြီး ဆယ်ပါးအား အပြစ်ရှိက ကျေနပ်ပါရန် ဝန်ချတောင်းပန် ခြင်း၊ ဝေနေယျသတ္တဝါတို့အား အမျှပေးဝေကာ မေတ္တာ ပို့သခြင်း၊ မြင်မြတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ မေတ္တာဓာတ်တို့ကို ခံယူခြင်းစသည့် ပရိကံများကို လေးလေးနက်နက်ပြုရပါ မည်။ ထိုသို့ပြုပြီးမှ ပုတီးစိပ်ကာ အဓိဋ္ဌာန်ဝင်ရပါမည်။

ဤအဓိဋ္ဌာန်ကြီးသည် ဘုရားရှင်၏ အတုမရှိ မြတ်လှ စွာသော “အရဟံ”ဂုဏ်တော်မြတ်ကြီးကို အဓိက မဏ္ဍိုင် ထားကာ လောကီအကျိုးစီးပွားအမျိုးမျိုးပြည့်စုံမှုတို့အတွက် ရော၊ လောကီသိဒ္ဓိစခန်း ပြီးမြောက်မှုအတွက်ပါ ရည်စူးပြီး ဖြည့်ကျင့်ရသော အဓိဋ္ဌာန်ကြီးဟု ကျွန်တော် နားလည် လက်ခံထားမိပါသည်။

“အရဟံ”တည်းဟူသော ဂုဏ်တော်မြတ်၏ တန်ခိုး တော်ဖြင့် လောကီအကျိုးစီးပွားတို့တွင် “သိဒ္ဓိ”အောင်မြင် ပြီးမြောက်ပါစေသတည်းဟု နလုံးသွင်းကာ ကျင့်လှမ်းဖြစ် ပါသည်။ (အရဟံတန်ခိုးဖြင့် သိဒ္ဓိပြီးမြောက်ပါစေသတည်း ဟုလည်း နလုံးသွင်းဖြစ်ပါသည်။) “အောင်စေ ပိုင်စေ နိုင်စေ” သည် မန္တန်တစ်ခုအဖြစ် အောင်ဟိတ် ယူကာ အောင်ဓာတ်ဆင်ခြင်းဟု နားလည် နလုံးသွင်းမိပါသည်။ လွန်စွာ စွမ်းအားကြီးမားသော အဓိဋ္ဌာန်ကျင့်စဉ်ကြီးဖြစ်သလို အနောင်အယျက်အဖျက်လည်း အလွန်များသော အဓိဋ္ဌာန် ကြီးပင်ဖြစ်ပါသည်။

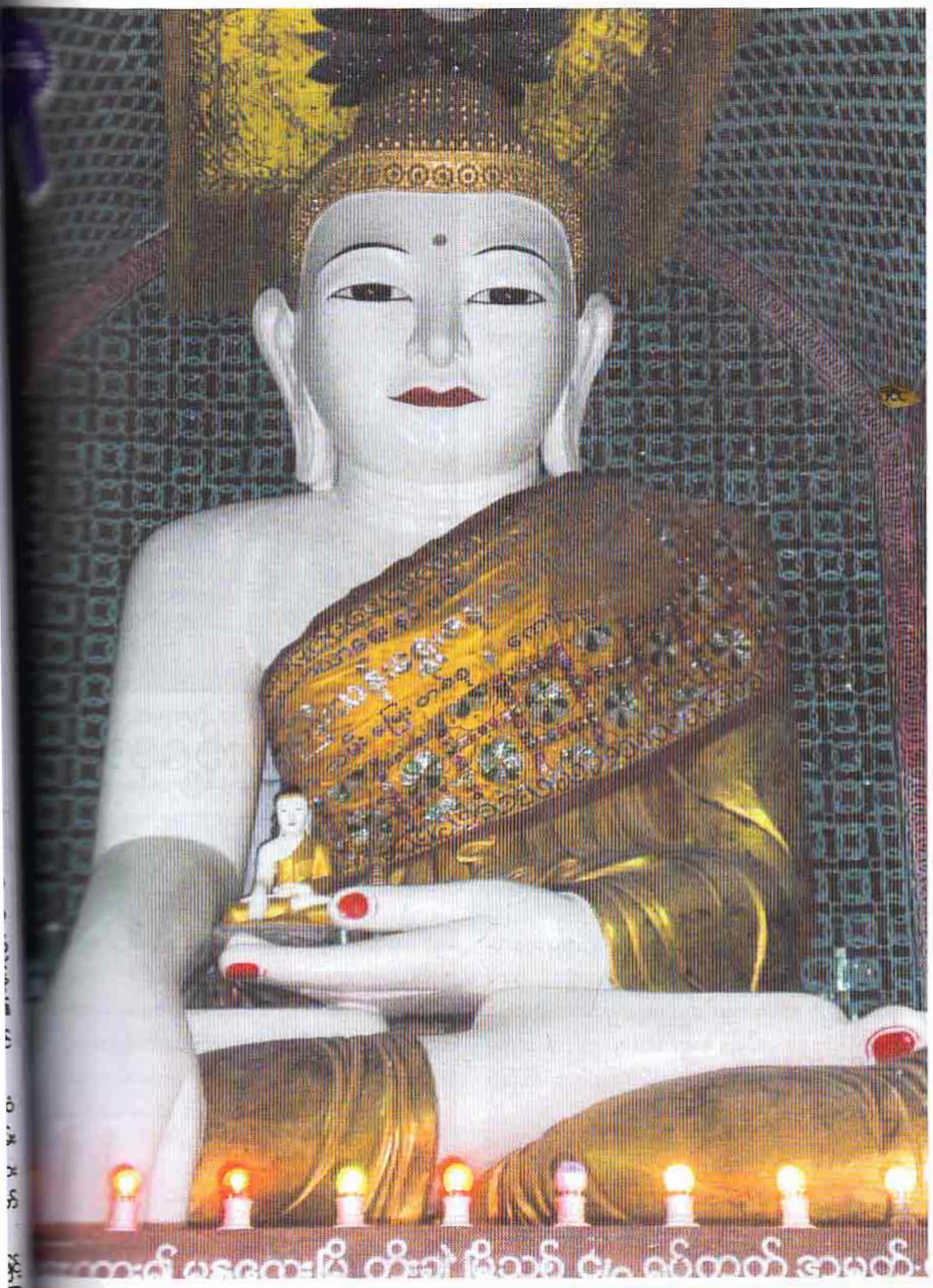
(၇)

ကျွန်တော်သည် ဆရာကြီး မင်းသိင်္ခနှင့် ပတ်သက်ပြီး စာရေးသားခြင်းအတတ်ပညာ၊ နက္ခတ်ပညာ၊ လက္ခဏာ ပညာ၊ အင်းစမပညာ၊ ဓာတ်ရိုက် ဓာတ်ဆင်ပညာတို့မှအစ ဘဝအတွက် အတွေးအခေါ်ပညာများ လောကီကမ္ဘာရှိရာတွင် များအထိ ကျေးဇူးတရားများစွာ တင်ရှိနေခဲ့ပါသည်။ ကျွန် တော်သည် ထိုဆရာကြီး၏ အဝေးမှာနေပြီး ထိုဆရာကြီး၏ ပညာရပ်တို့ကို များစွာခိုလှုံနေဖြစ်ခဲ့သည်မှာ ယနေ့ထက်တိုင် ပင်ဖြစ်ပါသည်။

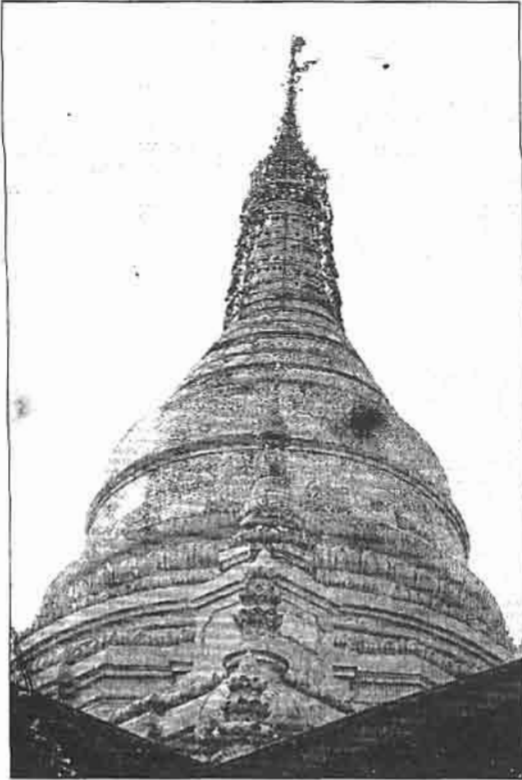
ယခု ဂန္ထိရဆန်ကြယ်မဂ္ဂဇင်းတွင် စာဖတ်ပရိသတ်ထံ ဤ နဝင်းတက်စဉ် အဓိဋ္ဌာန်ကျင့်စဉ်ကြီးကို လက်ဆင့်ကမ်း ရေးသားတင်ပြရင်း ထိုဆရာကြီး မင်းသိင်္ခ၏ ကျေးဇူးတရား တို့ကို နလုံးသားမှ လေးနက်စွာ အကြိမ်ကြိမ် ဦးညွှတ် ကန်တော့လိုက်ပါသည်။

(ကျွန်တော်၏ စာဖတ်ပရိသတ်များ အရဟံတန်ခိုးဖြင့် စည်းစိမ်တိုးကြပါစေသတည်း။ အရဟံတန်ခိုးဖြင့် သိဒ္ဓိတိုးကြ ပါစေသတည်း။)

အားလုံးသတ္တဝါချမ်းသာပါစေ

ဂေါတမ မြတ်စွာဘုရား
ဂုဏ်ပွားတော်
မန္တလေးတောင်

ရွှေမင်းတောင်တော် ဘုရားဖူးစို့နေ့

မြန်မာ့ရှင်

၂၀၁၅ ခုနှစ်၊ ဧရာဝတီစာပေပွဲတော်ကျင်းပရာ မန္တလေး မြို့သို့ ရောက်ရှိခဲ့ပါသည်။ ဧရာဝတီ စာပေပွဲတော်သည် နိုင်ငံတကာမှ စာရေးဆရာ၊ ဆရာမများ၊ ကဗျာဆရာများနှင့် မြန်မာနိုင်ငံမှ စာရေးဆရာ၊ ဆရာမများ၊ ကဗျာဆရာ၊ ဆရာမများ ပေါင်းစုံ၍ စာပေဆိုင်ရာ စာတမ်းဖတ်ပွဲ ကျင်းပကြခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

မန္တလေးတောင်ခြေရှိ Mandalay Hill Resart Hotel မှာ ကျင်းပပေးသဖြင့် မန္တလေးတောင်ပေါ်သို့ ဘုရားဖူးချင် စိတ်များက ဖြစ်ပေါ်နေမိပါသည်။ မန္တလေးတောင် ဘိုးဘိုးကြီးအား မေတ္တာပို့သ တိုင်တည်ခဲ့ပါသည်။

(၃၀-၃-၂၀၁၅)နေ့ ညနေမှာ နေပြည်တော်မှ စိန်ရိုင်းကွန်ကရစ်လုပ်ငန်းရှင် ကိုဇော်မျိုးလှိုင်နှင့် မခင်ချိုဦးတို့ ဇနီးမောင်နှံမှ စာပေပွဲသို့ လာအားပေးရင်း ညနေစာလည်း ကျွေး။

မန္တလေးတောင် ဘုရားဖူးရန် ကုသိုလ်ပြု ပို့ဆောင်ပေးတော်မူသည်။

မန္တလေးတောင်သို့ တောင်တက် ကားလမ်းဖောက်လုပ်ပေးထားသဖြင့် မိနစ်ပိုင်းအတွင်း ရောက်ရှိတော့သည် ဓာတ်လှေကား၊ စက်လှေကားများ တပ်ဆင်ပေးသဖြင့် မမောမပန်းဘဲ တောင်ပေါ် ရောက်ရှိကာ အေးအေးဆေးဆေး ဘုရားဖူးနိုင်သည်။

မန္တလေးတောင်ထိပ်သည် ပင်လယ်ရေပြင်အထက် ပေပေါင်း (၇၇၆)ပေမြင့်သည်။ တောင်ခြေမြေပြင်က ပေပေါင်း (၅၀၀) မြင့်သည်။

သက္ကရာဇ် ၁၂၂၁ ခုနှစ်တွင် မင်းတုန်းမင်းမြတ်သည်

လေး ရတနာပျို့တော်ကြီးကို (၁) နန်းပျို့တော်၊ (၂) ရွှေ
ပျို့တော် (၃) ရွှေကြီးသတ်နယ်ဟူ၍ သုံးပိုင်းပိုင်း သတ်မှတ်
ချက် တည်ထောင်ခဲ့ရာတွင် မန္တလေးတောင်သည် နန်းပျို့
တော်၏ အရှေ့မြောက်ဘက် ရွှေပျို့တော်နယ်အတွင်း ပါဝင်
သည်။

မန္တလေးတောင်ပေါ်မှ အရှေ့ အနောက်၊ တောင်၊
မြောက်ရှိ ရှမ်းနယ်တောင်၊ နတ်ထိပ်တောင်၊ ရေကန်တောင်၊
ရေတောင်တောင်၊ မယ်ဥတောင်၊ စားကျင်တောင်၊ ကြက်ယက်
တောင်၊ စစ်ကိုင်းတောင်၊ မင်းခံတောင်၊ မင်းကွန်းတောင်နှင့်
အနောက်၊ အောင်ပင်လယ်ကန်၊ လောင်းကလေးကန်များ
ရှိ သွင်းကောင်း...

သီရိဟေမဝန်၊ မဟာမေယဝန်၊ မင်္ဂလာဥယျာဉ်တော်
တစ်ဆယ်ရှစ်ရပ်သော ဥယျာဉ်တော်အရပ်များကို
တည်ကောင်း အမရပူရ အင်း၊ စစ်ကိုင်း ရေဝတီ စသော
မြို့နယ်များ ရှင်းအပြာပြာကို ငေးမောရှုစားနိုင်ပေသည်။

မန္တလေးတောင်သည် ဂေါတမ မြတ်စွာဘုရားရှင်
တော်ထက် ဗျာဓိတ်ပေးခြင်းခံခဲ့ရသော တောင်မဟာဖြစ်ပါ
သည်။

မြတ်စွာဘုရားရှင် သာဝတ္ထိပြည် ဝေတဝန်မှ သုဗ္ဗ
တမ္ဘဒီပတိုင်းဌာနသို့ လှည့်လည်ကာ ကျွတ်ထိုက်သုတို့
တရားဓမ္မဟောပြု မိန့်ခြေတော်မူရင်း ဤ မန်းသေလာ

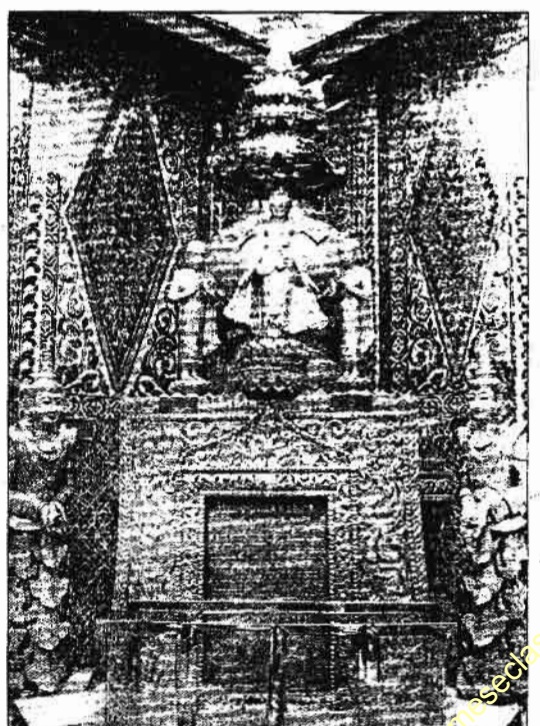
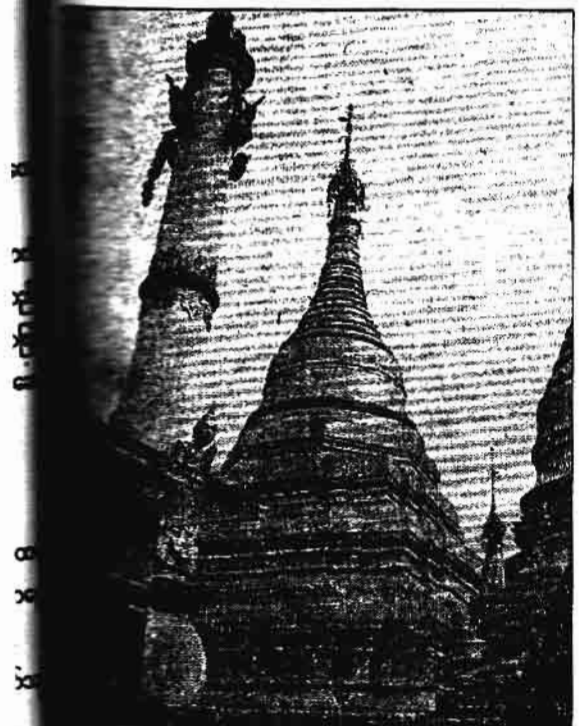
တောင်သို့ ကြွရောက်လတ်သော် လဝန်းပမာ ကြည်လင်စွာ
သော မျက်နှာတော်ရှိခြင်းကြောင့် “စန္ဒပုဒီ” အမည်တွင်သော
နတ်ဘီလူးမသည် မောင်တော်အရင်း ဘီလူးမင်းများနှင့် အပြီ
အရံ ဘီလူးများက ဘုရားရှင်အား သားမြှမ်းဆွမ်း သစ်သီး
သစ်ဥအစုစုတို့ လှူဒါန်းပြီး လိုရာ ဆုတောင်းကြသောအခါ
“စန္ဒပုဒီ” ဘီလူးမသည် ၎င်း၏ ဇီဝိန်ကို မသေကွက်ဘဲ ကိုယ်
အင်္ဂါအစိတ်အပိုင်းဖြင့် လှူဒါန်းခြင်းကား လွန်မြတ်သော
အကျိုးရပေမည်ဟု ကြံရွယ်၍ သူ၏ ရင်သားအစုံအား
ပန်းနယ်နှင်း၍ လှူဒါန်းလေသည်။

ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားရှင်မှ အာနန္ဒဝတား ဗျာဓိတ်မိန့်
ကြားလေသည်။

ငါ၏ သာသနာ၊ နှစ်ထောင်သာ၍ လေးရာစွန်းက၊
အဝမင်းရှိ၊ နှယ်သတိုးလျှင် မြို့ပြိုသီခေါင် ဤ တောင်ဌာန
မန်းသေလတွင် နာရပြည်ကြီး တည်ပြီးကာလ ဘီလူးမစစ်၊
ဖြစ်ခဲ့တသီး ဘုန်းတန်ခိုးကြီးသည် မင်းထီး တစ်ဆူဖြစ်လတ္တံ့။

မြတ်စွာဘုရားရှင်၏ ရွှေဗျာဓိတ်ပန်းကို လက်ကမ်း
ပန်းဆင်သုဗ္ဗာ ပဉ္စမသင်္ဂါယနာတင် ဘဝရှင် မင်းတုန်းမင်းတရား
ကြီးဖြစ်ပါသည်။

မင်းတုန်းမင်းသည် ၁၂၁၄ ခုနှစ်၊ တပေါင်းလဆန်း
၁၁ ရက်နေ့တွင် နောင်တော် ပုဂံမင်းကို နန်းချပြီး မင်းအဖြစ်
သို့ ရောက်ခဲ့သည်။ ဂုဏ် နန်းစံ၍ သာသနာနှစ် ၂၄၀၃ခုနှစ်

ကောတသက္ကရာဇ် ၁၂၂၁ ခုနှစ်တွင် “အသက်ရှည်စေလို၊ မြန်မာ ရေညှိသမ်းတဲ့၊ မန်းတောင်ရိပ်ခို၊ ခေါင်းလောင်းသံ ချိုချိုနဲ့၊ ရွှေဗဟိုစည်တော်ဟိန်းတယ်၊ ဘေးရန်စာ ငြိမ်း” ဆိုသော စားတောင်နှင့်အညီ မင်းနေပြည်တော်ကို အမရပူရမှ မန္တလေးသို့ ပြောင်းရွှေ့ခဲ့ပြီး ထိုနှစ် ကဆုန်လပြည့်ကျော် ၆ရက်နေ့ ည သုံးချက်တီးကျော်၊ ဂုရက် တနင်္လာနေ့အဝင် ၄နာရီ ၂၀အချိန်တွင် ရွှေကြီးပနက်တင်ပြီး မန္တလေးရတနာပုံ ရွှေမြို့တော်ကြီးကို တည်ထောင်တော်မူပါသည်။

ရွှေနန်းတော်၊ ကျွန်းတော်၊ အတုလ ဝေယံ၊ အတုမရှိ ကျောင်းတော်၊ မဟာလောက မာရဗိန်စေတီတော်၊ သုဗ္ဗောဇရပ်တော်၊ သိမ်တော်၊ ပိဋကတ်တိုက်တော် ဂဌာနကို တစ်ချိန်တည်း တည်တော်မူပါသည်။

မန္တလေးတောင်ပေါ်၌ ၁၂၂၁ ခုနှစ်မှာ မြတောင်မြို့စား သေနတ်ဝန်ကြီးကို တာဝန်ပေး၍ ပန်းပုကျောင်းများ အုပ်နှင်းကာ မန္တလေး ရွှေမြို့တော်ဘက်သို့ မျက်နှာမူလျက် ရွှေဗျာဒိတ်တော်ညွှန်း မိန့်တော်မူပုံနှင့် မျက်နှာတော် ပင့်ငဲ့လျှောက်ထားလျက် ညီတော် အာနန္ဒပုံတော်တို့ကို ရွှေဝိန်းချလျက် သစ်သားတန်ဆောင်၊ ပြဿဒိတော်နှင့်တကွ ပူဇော်ခဲ့ပါသည်။

သို့သော် ၁၂၄၅ ခုနှစ်၊ တန်ခူးလဆန်း ၁၀ရက်နေ့တွင် ရွှေကျီးမြင့်ဘုရားအနီးမှ မီး စတင်လောင်ရာ ဗျာဒိတ်တော် ဘုရားကြီးနှင့်တကွ မန္တလေးတစ်တောင်လုံး မီးခတ်တော်မူခဲ့ရပါသည်။

ရှေးယခင်သမိုင်း ဆရာများ ရေးသားထားသည်ကို စာဖတ်သူများ သိရှိပြီးဖြစ်ပါလိမ့်မည်။ အမှန်မှာ အတုမရှိ

ကျောင်းတော်ကြီးကို အင်္ဂလိပ်စစ်သားများ စစ်တန်းလျှားအဖြစ် အသုံးပြုပြီး အဖိုးတန်ပစ္စည်းများ ဖြတ်၊ ခွာယူငင်ပြီးနောက် တရားခံ ဖျောက်သည့်အနေနှင့် ဘုရားမီးမှ စတင်လောင်ကျွမ်းသည်ဟု သတင်းလွှင့်ကြောင်း မန္တလေးတောင်သမိုင်းကြောင်းစာအုပ်တွင် ဖတ်ခဲ့ရပါသည်။

လက်ရှိ မန္တလေးတောင် ဗျာဒိတ်ပေး ကိုယ်တော်ကြီးမှာ ဆရာတော်လေး ဦးနန္ဒိယက ဘုံဘောတီးမာသစ် ကုပ္ပထိမှ အလျှောက်ရှိသော သစ်လုံးကြီးအား မန္တလေးတောင်ပေါ်သို့ တင်၍ မင်းတုန်းမင်းကြီး၏ ကုသိုလ်တော်အတိုင်း ထုလုပ် ပူဇော်တော်မူပါသည်။ ဆရာတော် ဦးနန္ဒိယသည် နန်းတွင်း မင်းမှထမ်းတစ်ဦး၏ သားဖြစ်ပါသည်။

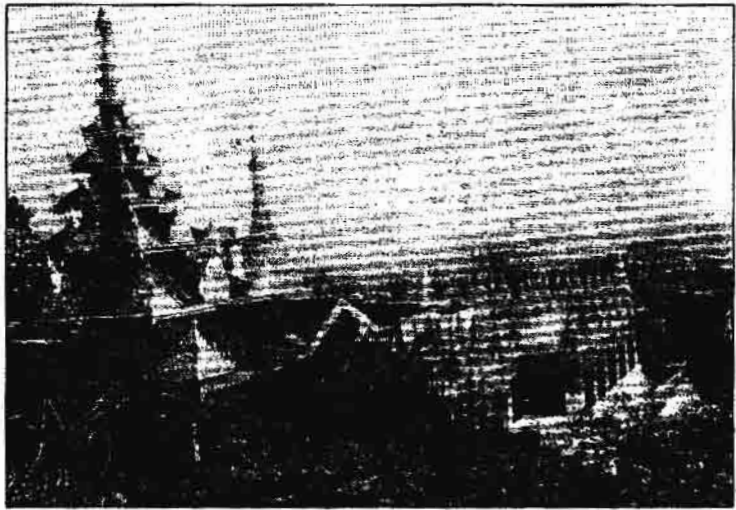
ထို့နောက် ၁၂၆၉ ခုနှစ်၊ တပို့တွဲလတွင် ရသေ့ကြီး ဦးခန္တိရောက်ရှိလာပြီး သာသနာပြုရန် အခွင့်တောင်းခံသည့်အခါ တောင်ခွင်သာသနာပိုင် ဆရာတော်ကြီးများ လှူပူ၍ ကြီးများက “ခင်လေး ပြုလုပ်နေသော ဗျာဒိတ်တော်ကိုယ်တော်ကြီးမှ လွဲပြီး အားလုံးကို ပြုပြင်တော်မူပါ”ဟု ခွင့်ပြုတော်မူခဲ့သည်။

(ရသေ့ကြီး ဦးခန္တိနှင့် စန်စီခင်လေး၏ အကြောင်းစာရှည်မည်စိုး၍ မရေးတော့ပါ။)

ရွှေမန္တလေးတောင်၏ သာသနာပြု သမိုင်းစဉ်တွင် ရသေ့ကြီး ဦးခန္တိသည် ခုနစ်ဦးမြောက် ဘုရားဇာယကာကြီး ဖြစ်ပါသည်။

(၁) ရွှေမန်းတောင်ထိပ်ရှိ စေတီတော်မြတ်သို့ သာသနာနှစ် ၂၁၈ ၊ ဘီစီ-၃၀၈ တွင် သီရိဓမ္မာအာယောမင်းကြီး၏ စေတီပေါင်း (၈၄၀၀၀) တည်တော်မူရာမှ

[Handwritten signature]

ဆေးကုသပိစင်ဖြစ်ခြင်း။

မြတ်စွာဘုရားရှင်၏ မေးရိုးတော်ဓာတ်ကို ဌာပနာ
၍ ဆည်ထားတော်မူခဲ့သော စေတီတော်မြတ်ဖြစ်ပါသည်။

(၂) သာသနာနှစ် ၁၅၈၈၊ ကောဇာ ၄၀၆၊ ခရစ်နှစ်
၁၅၉၅ ခုနှစ်တွင် ပုဂံပြည်ရှင် အနော်ရထာမင်း တရုတ်ပြည်
မှ ပြန်တော်မူခဲ့သည်။

(၃) သာသနာနှစ် ၂၀၁၂ ကောဇာ ၈၄၀တွင် အင်းဝ
မှ ပြည်စုနိမင်းနှင့် မိဖုရားက ပြုပြင်တော်မူသည်။

(၄) သာသနာနှစ် ၂၃၄၉၊ ကောဇာ ၁၁၆၇တွင် အမရ
ပူဇော်တော်မင်း၏ အိမ်ရှေ့ဥပရာဇာက ပြုပြင်တော်မူသည်။

(၅) သာသနာနှစ် ၂၂၆၃၊ ကောဇာ ၁၁၈၀တွင် အမရ
ပူဇော်တော်မင်းက ပြုပြင်တော်မူခဲ့သည်။

(၆) သာသနာနှစ် ၂၄၀၃၊ ကောဇာ ၁၂၂၁ တွင်
အနော်ရထာမင်းကြီးက ဗျာဒိတ်ပေး ရုပ်ပွားတော်ကြီးကို သစ်
တုံးဖြင့် ထုလုပ် ရွှေပိန်းချ ပူဇော်ပြီး ကောဇာ ၁၂၂၆ခုနှစ်
တွင် တောင်ထိပ်စေတီတော်၌ မှန်စီရွှေချ အာရုံခံ ပြာသာဒ်
တည်ဆောက်တော်မူသည်။

သာသနာ ၂၄၂၇ ခု ကောဇာ ၁၂၄၅ ခု နောင်တန်ခူး
ဆန်း ၁၀ရက်နေ့ သီပေါမင်းနှင့် ဂုဏ်ရာဇလတ်တို့၏ လက်
အောက်တွင် ဗျာဒိတ်ပေး ရုပ်ပွားတော်ကြီးနှင့်တကွ ရွှေမန်း
တောင်လုံး ပီးခတ်တော်မူသည်။

(၇) သာသနာ ၂၄၅၁၊ ကောဇာ ၁၂၆၉ခု၊ ခရစ်
နှစ် ၁၈၇၈ တွင် ရသေ့ကြီး ဦးခန္တိက မီးခင်းသော ရွှေမန်း
တောင်တစ်တောင်လုံးကို ယနေ့ တွေ့မြင်ရသည့်အတိုင်း
တောင် ပြုပြင်စီရင်တော်မူခဲ့ပါသည်။

(ဂ) သာသနာ ၂၄၉၃ ခုနှစ်၊ ကောဇာ ၁၃၁၁ ခုနှစ်၊
ပြာသိုလဆန်း ၁ရက်၊ ခရစ်နှစ် ၁၉၄၉ ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလ
၁၉ရက်နေ့မှစ၍ အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ ဆရာတော် ဦးဇောတိက
အမှုူးပြုတော်မူသည့် ရဟန်းပျိုအဖွဲ့ချုပ်ကြီးမှ ဓုတိယကမ္ဘာ
စစ်ဘေး စစ်ဒဏ်ခံရသည့် အဆောက်အအုံများ ပြုပြင်ခြင်း၊
အသစ်ဆောက်လုပ်ခြင်းတို့ကို ဆောင်ရွက်တော်မူကြပါသည်။

(ဇ) ၁၉၈၈ ခုနှစ်တွင် နိုင်ငံတော် ငြိမ်ဝပ် ပိပြားမှု
တည်ဆောက်ရေးအဖွဲ့ တပ်မတော်အစိုးရလက်ထက်တွင်
မန္တလေးတောင် ဘက်စုံ မွမ်းမံပြုပြင်ရာတွင် တောင်တက်၊
တောင်ဆင်း၊ မော်တော်ကားလမ်းဖောက်လုပ်ခြင်း၊ တောင်
တော် စိမ်းလန်းစိုပြည်ရေး ဆောင်ရွက်ခြင်း၊ တောင်ထိပ်
စေတီတော် စင်္ကြံပတ်လမ်းများ ပြုလုပ်ခြင်း၊ ဓာတ်လှေကား၊
ရွှေလျား၊ စက်လှေကား တပ်ဆင်ခြင်း၊ စေတီတော်၊ ပုထိုး
တော်များအား ရွှေသင်္ကန်း၊ မှန်သင်္ကန်း၊ ထုံးသင်္ကန်းများ
ရောင်တော်မူခြင်း၊ တန်ဆောင်၊ ဆေးသုတ်ခြင်းများ ဆောင်
ရွက်ခဲ့ပါသည်။

မန္တလေးတောင်ရောက်လျှင် မြွေကြီးနစ်ကောင်ထံ
ရောက်အောင် သွားကြစမြဲပင်။

ရသေ့ကြီး ဦးခန္တိ မန္တလေးတောင်သို့ မရောက်မီ
ဦးနန္ဒိယကိုယ်တော်လက်ထက် ဗျာဒိတ်ပေး ဘုရားကြီး
ထုလုပ်နေစဉ်အခါက မန္တလေးမြောက်ပြင် လင်ဇင်းရပ်၊ ပန်းပဲ
လည်း လုပ်၊ ဆေးလည်း ကုသည့် ပန်းပဲဆရာကြီး၊ ဆေး
ဆရာကြီး ဦးဘောတို့ ဇနီးမောင်နှံအိမ်ထဲအတွင်း ညတစ်ည
တွင် အမှတ်မထင် မြွေကြီးအစီအမန်ကောင်တွေ့ခဲ့သည်။

မြွေဆရာကြီး ဦးလုံးအား အကြောင်းကြား၍ ခေါ်ပြခဲ့

www.burmeseclassic.com

သည်။ မြွေကောင်ကြီးများဖြစ်ကြောင်း ပြောပြပြီး ဖမ်းယူခဲ့သည်။ ထိုနောက် မန္တလေးရပ်ကွက်အသီးသီးမှာ မြွေလမွယ်လိုက်ပြရာ ငွေသုံးရာရခဲ့သည်။

ဦးနန္ဒိယကိုယ်တော်သည် ဦးလုံးအား ဒီလောက် ငွေရလျှင် ကျေနပ်ဖွယ်ရှိပါပြီ။ မန္တလေးတောင် ဗျာဒိတ်ပေးဘုရားကြီး ထုလုပ်ရာနေရာတွင် ထားလိုကြောင်း လူအများ မပြတ်လာရောက်ပါက ပန်းပုဆရာများလည်း အပျင်းပြေစေရန် ဖြစ်ပါသည်။

တစ်နှစ်နှင့် ရှစ်လတိုင်တိုင် မန္တလေးတောင်၌ ထားရှိခဲ့ရာ “မန္တလေးတောင် မြွေကြီးနှစ်ကောင်သွားလို ကြည့်ရအောင်” ဆိုစကား ဖြစ်ပေါ်လာပြီး လာရောက်ကြည့်သူတွေ အလွန်များပြီး လာသူတိုင်းက အလှူငွေ လှူဒါန်းခဲ့သဖြင့် အလှူငွေ တော်တော်ရရှိခဲ့ပါသည်။

ဗျာဒိတ်ပေးဘုရားကြီး ထုလုပ်ပြီးသောအခါတွင် မြွေကြီးနှစ်ကောင်အား ရန်ကင်းတောင်သို့ ယူဆောင်ပြီး “ဘုရားကြီးလည်း ထုလုပ်ပြီပါပြီ။ ဘုရားအကယ်၍ ဘုရားအမတို့လည်း အလိုရှိရာ သွားပေတော့” ဆိုပြီး လွှတ်လိုက်ရာ တွင်းကြီးထဲသို့ အလိုအလျောက်ဝင်သွားကြသည်။

ထိုမြွေကြီးနှစ်ကောင်ကို နောင်လာ နောက်သားများ အမှတ်ရစိမ့်ရာ ရသေ့ကြီး ဦးခန္တိမှ ပုံတူသွန်းလုပ်စေပြီး ဆုတောင်းပြည့် မြတ်စွာဘုရားအား ပြောက်ဘက် စောင်တန်း

မှ တက်လာသောဟန်ဆောင်ပြီး တောင်စောင်းထိပ်တွင် သံတန်ဆောင်ဖြင့် ထားခြင်းဖြစ်သည်။

ကြည့် ပြောရပါလျှင် ၁၉၈၆ ခုနှစ်ကာလက စာရေးသူတို့မိသားစု မန္တလေးတောင် ဘုရားလာဖူးစဉ်က မြွေကြီးနှစ်ကောင်မှာ အသက်ရှိလား၊ မရှိလား ငြင်းခုံကြပါသည်။ စာရေးသူက “အေး၊ မြွေကြီးပါးစပ်ထဲ လက်ထည့်ကြည့်၊ ဘာမှမဖြစ်ရင် သက်မဲ့အရပ်၊ လက်ထည့်ကြည့်လို့ တစ်ခုခုထူးရင် အသက်ရှိလို့ပေါ့” ဟု ပြောလိုက်ရာ စာရေးသူ၏ သားပေါက်စက ချက်ချင်းဆိုသလို လက်ထိုးထည့်ပြီး “အား... ကိုက်တယ်၊ ကိုက်တယ်” ဟု လက်ကို ပြန်ထုတ်ရင်း အော်သဖြင့် စာရေးသူက “ဟဲ့... နောက်စရာလား” ဟု ပြောရာ “တကယ်ပြောတာ မေကြီးရဲ့၊ သူသွားတွေက သားလက်ကို စူးစူး... စူးစူးနဲ့ ထိုးလာတာ၊ မယုံရင် မေကြီးလက်ထည့်ကြည့်ပါလား” ဟု ပြောသဖြင့် စာရေးသူ၏ ညာဘက် လက်ညှိုးအား ဝဲဘက်အခြမ်းရှိ မြွေကြီး၏ ပါးစပ်ထဲသို့ ထည့်လိုက်သည်။ ထိုအခါ စူးခနဲဝေနေခံစားရသဖြင့် လက်ညှိုးကို ပြန်ဆွဲထုတ်လိုက်ရာ ဆွေးများမှာ လက်ညှိုးအသားပေါက်မှ ထွက်လာပြီး ဖြတ်ရာရသွားတော့သည်။ “မြွေကြီးတကယ်အသက်ရှိတယ်ဟာ” ဟု ပြောပြီး နောင် မယုံမကြည် မစမ်းသပ်ရဲတော့ပါ။

၁၉၉၇ မှာ မန္တလေးတောင်နောက်ခံ လုံးချင်းဝတ္ထု

Handwritten signature or mark.

ဆုတ်စေခဲ့ရာ အောင်မြင်ခဲ့သည်။

ရသေ့ကြီး ဦးခန္တိသည် ဖိမခစေရန် မကြာခဏ မပျက်
စိတ်ရန် သံ၊ ဒုတ်၊ ကျောက်အင်္ကျီတော်ဖြင့်သာ အဆောက်
အချင်းငယ်အသွယ်သွယ်တို့ကို တည်ထားပေးခဲ့ပါသည်။

ဦးခန္တိကျောင်းကြီးနှင့် စာတ်တော်ပြတိုက်၊ ကိုးခန်းပတ်
ဆည် အာရုံခံ တိုက်သစ်ကြီး၊ ပြည်လုံးအေး၊ ပြည်တော်အေး
ဆူဆောင်းရ၊ ဗျာဒိတ်ပေး ရွှေရုပ်တော်မှ ရုပ်ပွားတော်များ၊
နတ်နာရ၊ မြတ်စောညီနောင်ဘုရား၊ နတ်ကျိပ်ရှစ်ဆူ လိုဏ်ဂူ
ဆော် ရှင်သာဓကတိုက် အာရုံခံ၊ ငုံ့မင်းစေတီ၊ ဆုတောင်း
ခြံ ဘီလူးမ၊ ခြင်္သေ့မင်းစေတီ၊ စိုင်းတမော့၊ စန္ဒမုနိဘုရား၊
ဆောက်ဆင်နှင့် ကျောက်သမ္ဗန်ဘုရားများကိုလည်း ဖူးတွေ့နိုင်
ပါသည်။

မန္တလေးတောင်ခြေ ခြင်္သေ့ကြီးနပ်ကောင်သည် ခြေ
ဆိုင်လမ်းမှ ဘုရားဖူးလာသူများအား စောင့်ကြည့်နေပါသည်။
ရသေ့ကြီး ဦးခန္တိ၏ လိုတရ ဂါထာကို မွေ့ဒါနအဖြစ်
နတ် ဖွင့်ဖော်အပ်ပါသည်။ လူတိုင်း သိပြီးသားဆိုသော်လည်း
အရေသူတို့ လက်တွေ့ အကျိုးပေးခြင်းဖြစ်ပါသည်။ ယုံယုံ
ကြည်ကြည် ပုတီးစိပ် ရွတ်ဆို ဆောင်ရွက်ကြည့်ပါလေ။

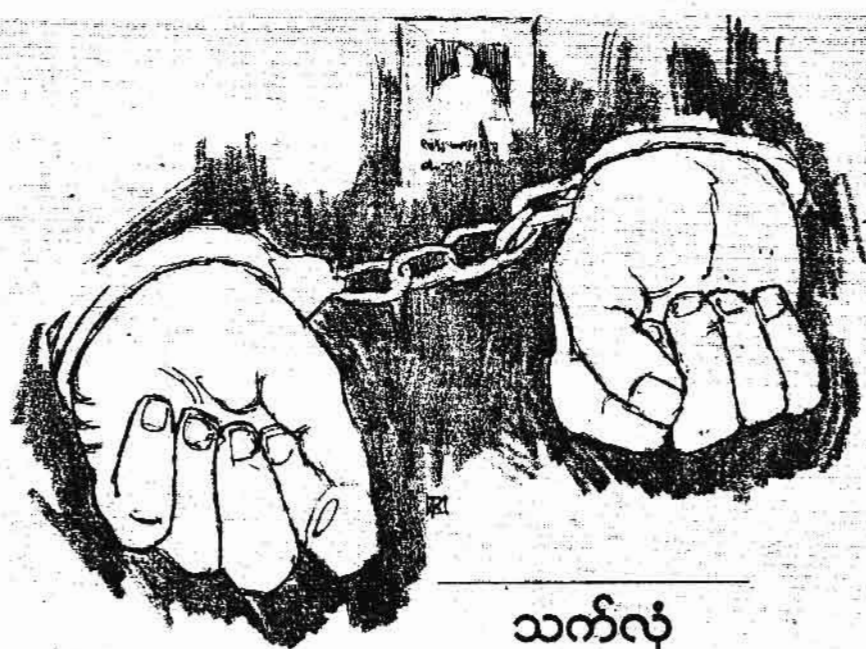
သဗ္ဗလေတောင်မင်္ဂလာဂါထာ

ဒီဝါတပတိ အာဒိစ္စော၊ ရတ္တိမာ ဘာတိစန္ဒိမာ
သန္တုဇ္ဈေ၊ ခတ္တိယော တပတိ၊ ဈာယီ တပတိ ဗြဟ္မဏော၊
အထသဗ္ဗ မဟောရတ္တိ၊ ဗုဒ္ဓေါတိ တေလယာ၊
တာဒိသံ တေလသမ္ပန္နံ၊ ဗုဒ္ဓံ ဝန္ဓာမိ အာဒရ၊
နမကာရာ နဘာဝေန၊ သဗ္ဗေ ပုရေန္တု သင်္ကပ္ပိ။

(မန္တလေးတောင် ဘုရားဖူးခွင့်ရအောင် ပို့ဆောင်ပေး သည့်
နီဆော်မြို့လှိုင်နှင့် မခင်ချိုဦး (D.Maycho) စိန်ရိုင်း ကွန်ကရစ်
ဆုတ်ငန်းအား ကျေးဇူးအထူးတင်ပါသည်။)

မြနန်းရင်

သက်လုံ

ပန်းတိုင်ဆီသို့ ရည်မှန်းခြင်း

အနောက်တိုင်းတွင် စိတ်တန်ခိုးကို လေ့လာလိုက်စားသူတိုင်းပင်လျှင် Suggestion (ဆင်ဂျက်ရှင်း)ဟု ခေါ်သော "စေ့ဆော်မှု" ဟူသည်ကို နားလည်ကြပေ၏။ လိုအင်ဆန္ဒတစ်ခုတစ်ခုကို မနောဆီသို့ ရောက်အောင် ပို့ပေးနိုင်မှသာ မနောက ယင်း လိုအင်ဆန္ဒကို ပြည့်စွမ်းပေးသည်။ အချို့သောကိစ္စရပ်များတွင်မူကား ဆန္ဒကို ကိုယ်က ပို့ပေးဖို့ မလိုဘဲ အကြောင်းတစ်ခုခုကြောင့် ထိုဆန္ဒသည် မနောသို့ သဘာသာရောက်ရှိသွား၏။ မည်သည့်နည်းနှင့် ရောက်ရောက် မနောသို့ ရောက်သောဆန္ဒသည် အနေနှင့် အမြန်ဆို သလိုပင် ပြည့်စုံရသည်ချည်းဖြစ်၏။

သို့ဖြစ်သောကြောင့် အနောက်တိုင်း စိတ်တန်ခိုးလမ်းစဉ် သုတေသီတို့သည် စိတ်နှင့် မနောကို ဆက်သွယ်ပေးသော တံတားများကို ရှာဖွေလေ့လာကြကုန်၏။ ဤသည်တွင် စေ့ဆော်မှုကို တံတားတစ်ခုအဖြစ် တွေ့ရှိကြလေတော့သည်။ ရုတ်တရက်ကြည့်လျှင် စေ့ဆော်မှုသည် (၁) ပြင်ပမှ စေ့ဆော်မှု၊ (၂) မိမိဘာသာ စေ့ဆော်မှုဟူ၍ နှစ်မျိုးနှစ်စားရှိသည်ဟု ထင်မြင်ရလေ၏။ သို့ရာတွင် စင်စစ်ကား ပြင်ပမှ စေ့ဆော်မှုသည် မနောသို့ တိုက်ရိုက်မရောက်နိုင်ချေ။ ပြင်ပမှ စေ့ဆော်မှုကို မိမိ၏စိတ်က လက်ခံပြီးမှသာလျှင် ထိုပြင်ပ

မှ စေ့ဆော်မှုအဖြစ်သို့ ပြောင်းလဲပြီး မနောသို့ ရောက်ရှိရသည်။ ထို့ကြောင့် အရင်းစစ်လိုက်သည်ရှိသော် မိမိဘာသာ စေ့ဆော်မှုဟူ၍ စေ့ဆော်မှုတစ်မျိုးတည်းသာ ရှိလေသည်။

စေ့ဆော်မှုဟူသည် အဘယ်နည်း။ ဤနေရာတွင် ပီတာ၊ မလက်ချာ ရေးသားထားသော How to practise Auto Suggestion ဟူသောစာအုပ်မှ ဥပမာလေးကို ကောက်နုတ် ဖော်ပြလိုပေသည်။

"ဘီလ်ပီစတာ" အမည်ရသူတစ်ယောက်သည် သူ၏ အလုပ်တိုက်မှ ငွေများကို အလွဲသုံးစားပြုမူပြီး နိုင်ငံခြားသို့ ထွက်ခွာပြေးရန် စိတ်ကူးဖြင့် လန်ဒန်မြို့သို့ လာခဲ့၏။ လန်ဒန်မြို့ကမ်းနားတစ်လျှောက် လျှောက်လာခဲ့စဉ် နံရံတွင် ကပ်ထားသော စာတန်းများကို တွေ့မြင်တော့၏။ စာတန်းများကား "ကြော်ငြာကပ်သူများကို တရားစွဲဆိုလိမ့်မည်" ဟူသတည်း။ သို့သော် အင်္ဂလိပ်စကားရပ်တွင် "ကြော်ငြာကပ်သူများ" ဟူသည်ကို "ဘီလ်ပီစတာ"ဟု ခေါ်ဝေါ်၏။ သူ၏ နာမည်နှင့် တူနေသဖြင့် "ဘီလ်ပီစတာ"ကို တရားစွဲဆိုလိမ့်မည်"ဟူ၍လည်း အဓိပ္ပာယ်ထွက်ရှိနိုင်လေသည်။ ဤစာတန်းများကို အထပ်ထပ်မြင်ရပြီးသော် ဘီလ်ပီစတာသည် လိပ်ပြာမလှံကြွေကာ ရဲစခန်းသို့ ကိုယ်တိုင်သွားရောက်၍ အဖမ်းခံလိုက်ရလေ

သည်။

ဤအဖြစ်အပျက်ကလေးမှာ စေ့ဆော်မှုကို ထင်ရှားစွာ ဖြစ်သည်။ စာတန်းကလေးများ၏ စေ့ဆော်မှုသည် စိတ်သို့ ဆက်သွယ်သည်။ တစ်ဖန် စိတ်က မကောင်းမှု ပြုခဲ့လေသော အခါသည် တရားစွဲဆိုခံရတော့မည်ဟူ၍ လက်ခံလာပြီး မိမိ အသားပင် စေ့ဆော်မှုအဖြစ်သို့ ကူးပြောင်းကာ မနောသို့ ဆက်သွယ်သည်။ ဤသည်ကား စေ့ဆော်မှုကို ပြသခြင်းပင် ဖြစ်ပေတော့သည်။ စေ့ဆော်မှုနှင့် ပတ်သက်၍ ယင်းကျမ်း ငယ်တွင်ပင် အချက်ချင်းချက်ကို တင်ပြထားလေ၏။

(၁) စေ့ဆော်မှုဆိုသည်မှာ စိတ်ကူးစိတ်သန်း (သို့မဟုတ်) စိတ်ကို လှုံ့ဆော်သောအရာဖြစ်သည်။ ယင်းသည် သူ၏ ဆင်ခြင်တုံတရားကို မျက်စိကျစေခြင်းထက် စိတ်ခံစားမှုကို မျက်စိကျစေခြင်းဖြစ်၏။ ဆိုလိုသည်ကား စေ့ဆော်မှုကို ဆင်ခြင်တုံတရားက လက်ခံခံမခံခံ စိတ်ခံစားမှုကတော့ ဆိုအပ်ပေသည်။

(၂) စေ့ဆော်မှု၏ ထိရောက်ခြင်းသည် စိတ်က မဆင်ခြင် လက်ခံမှုအပေါ်၌ တည်၏။ စေ့ဆော်မှုကို လူက ယုံကြည်မှု စေ့ဆော်မှုသည် ထိရောက်၏။

(၃) စေ့ဆော်မှု၏ အင်အားသည် စေ့ဆော်ချက်အပေါ်တွင် မတည်။ ယင်းစေ့ဆော်မှုက လှုံ့ဆော်လိုက်သဖြင့် ဆက်ကြွလာသော စိတ်ခံစားမှုပေါ်တွင် တည်ရှိ၏။ လူဆိုသည်ကား စေ့ဆော်မှုသည် စိတ်ခံစားမှုများကို ထကြွစေ၏။ နှုတ်သန်တီးမှုကို ထကြွစေခြင်းသာဖြစ်၏။ အသစ်ဖန်တီးခြင်းမဟုတ်ချေ။

(၄) စေ့ဆော်မှု၏ အင်အားသည် လူ၏ မှတ်ဉာဏ်တွင် အရာထင်မှု တစ်စိတ်တစ်ဒေသအားဖြင့် တည်၏။ အစွန်အကျွတ်ခြင်းသည် မှတ်ဉာဏ်တွင် စေ့ဆော်မှုကို ဆက်ဆံခတ်နိပ် အရာထင်စေ၏။

(၅) စေ့ဆော်မှုတွင် စိတ်ကူးအာရုံသည် ပါဝင်စမြဲဖြစ်သည်။ ကျွန်ုပ်တို့၏ စိတ်အနေအထား၊ ပြုမူကျင့်ကြံချက်များ အပေါ်တွင် ဩဇာသက်ရောက်သော စေ့ဆော်မှု၏ အင်အားမှာ စိတ်၏ လုပ်ကိုင်ဆောင်ရွက်မှုအပေါ်တွင် မတည်ဘဲ ကျွန်ုပ်တို့၏ စိတ်ကူးအာရုံပြုသည် စွမ်းအားအပေါ်တွင်သာ တည်ရှိပါလေသည်။

ဤအချက်အလက်များကို အကျဉ်းချုပ်၍ ကြည့်လျှင် စေ့ဆော်မှုဆိုသည်မှာ သူ့ဘာသာသူအနေဖြင့် ဘာစွမ်းအင်မျှမရှိဘဲ၊ ထိုစေ့ဆော်မှုကို တုံ့ပြန်သည့် ကျွန်ုပ်တို့ စိတ်၏ တုံ့ပြန်ချက်ကို ဖိနှိပ်သောလျှင် စေ့ဆော်မှုတစ်ခုသည်

အင်အားရှိသည်။ ပျော့ညံ့သည် စသည်ဖြင့် ဆိုရမည်ပင် ဖြစ်ချေတော့၏။ နံရံကပ် ဆုံးမစာများကား စေ့ဆော်မှုများပင် ဖြစ်၏။ ကျွန်ုပ်တို့ နှစ်သက် လက်ခံသော ဆုံးမစာများကို နံရံတွင် ကပ်ထားခြင်းမှာ ကောင်းမွန်ပါ၏။ အထပ်ထပ် ကြည့်ရှုခြင်းဖြင့် မိမိဘာသာ စေ့ဆော်မှုအဖြစ် ပြောင်းလဲကာ မနောသို့ ရောက်ပြီး၊ ယင်း စေ့ဆော်မှု၏ ဦးတည်ချက်ကို ကျွန်ုပ်တို့ ရရှိခံစားနိုင်လေသည်။ ကောင်းပင် ကောင်းငြားသော်လည်း ကျွန်ုပ်တို့ မယုံကြည်။ မလိုက်နာချင်သော ဆုံးမစာများကို ကပ်ထားခြင်းကား ထူးခြားနိုင်သည် မဟုတ်ချေ။

စေ့ဆော်မှုဟူသည်မှာ စာတန်းကိုချည်း မဆိုလိုပါ။ အာရုံငါးပါးနှင့် ထိတွေ့နိုင်သမျှသည် စေ့ဆော်မှုချည်းပင် ဖြစ်၏။ ပြင်ပမှ စေ့ဆော်မှုများဖြစ်၏။ စိတ်ကူးစိတ်သန်းသက်သက် ထိတွေ့ရသော စေ့ဆော်မှုကား မိမိဘာသာ စေ့ဆော်မှုပင် ဖြစ်သည်။ စေ့ဆော်မှုကို ရှေးမြန်မာလူမျိုးတို့၏ ဝေါဟာရဖြင့် ဆိုရသော် “ရည်မှန်းခြင်း၊ ရည်မှန်းမှု”ဟု ဆိုရပေမည်။ စိတ်အာရုံရည်မှန်း၊ ရည်စူးထားသမျှသောအရာများကို ဆိုလိုပေ၏။ ဤသို့အားဖြင့် အရပ်သင်္ကေတများ၊ ရုပ်တုများ၊ ရုပ်ပုံများအားလုံးတို့သည် ရည်မှန်းခြင်းများ ဖြစ်လေသည်။ ထို့ကြောင့် ဗုဒ္ဓဘာသာကို သက်ဝင်ယုံကြည်သည်လည်းဖြစ်သော ဗုဒ္ဓဘုရားရှင်၏ အဆုံးအမကို လိုလိုလားလား လိုက်နာကျင့်ကြံလိုသူများအဖို့ ဘုရားရှင်၏ ပုံတော်၊ ရုပ်တုတော်များကို ထားရှိ ကိုးကွယ်ခြင်းသည် စေ့ဆော်မှုပင် ဖြစ်ပေ၏။ ထို့ကြောင့်ပင် ယင်းတို့ကို “ဥဒ္ဓိဿကစေတီ”(၁) ဥဒ္ဓိဿစေတီ”ဟုပင် ရှေးလူကြီးသူမများက ယုံကြည်လက်ခံခဲ့ကြလေသည်။ “ဥဒ္ဓိဿန”ဟူသော ပါဠိဘာသာစကား၏ အဓိပ္ပာယ်ဆိုလိုရင်းမှာ “ရည်မှန်းခြင်း”ပင် ဖြစ်လေသည်။

ဤမျှလောက် အကျယ်တဝင့်ပြောလျှင် ကြော်ငြာစာများ၊ အိပ်မေ့ချွေဆရာ၏ စကားလုံးများ၊ ရုပ်ပုံများ၊ ရုပ်တုများ အစရှိသည်တို့သည် ရည်မှန်းခြင်းများဖြစ်သည်ကို သိနိုင်လောက်ပေပြီဟု ယူဆပါသည်။ ယင်းတို့သည် မိမိစိတ်က လက်ခံသလောက် မိမိဘာသာစေ့ဆော်မှုသို့ ပြောင်းလဲသွား၏။ ဤသို့ ပြောင်းလဲလိုက်လျှင် ယင်းစေ့ဆော်မှုသည် မနောဆီသို့ ရောက်သွားသည်ဖြစ်၍ မနောက အသီးအပွင့်ကို မကြာမီ ခူးခွတ် ခြွေချပေးလိမ့်မည်ဖြစ်ကြောင်း ရေးသားတင်ပြလိုက်ရပါသတည်း။

သက်သေ

ပို့သည့်ဆေး ပို့သည့်အဆီ

ရွှေထွန်းခင်
(လှော်ကား)

သီတင်းကျွတ်၊ တန်ဆောင်မုန်း၊ နတ်တော်လတို့သည်
မိုးဥတုမှ ဆောင်းဥတုသို့ ကူးပြောင်းသော ကြားကာလတို့
ဖြစ်၏။ ထိုကာလ၌ မိုးတို့ ပွင့်ကြ၏။ ထိုအထဲမှ ထင်ရှား
တောင်ပိုမိုသည် သင်းပျံ့သော မွေးရန်နှင့်အတူ ပွင့်လာကြ
၏။ မိုးတို့သည် အအေးသက်သက်ရှိသော ဥတု၊ အပူသက်
သက်ရှိသော ဥတုတို့၌ မပေါက်ဘဲ၊ နွေဥတုမှ မိုးဥတုသို့
အကူး၊ ဥတုပြိုင်(အပူအအေးပြိုင်)သော ကာလတို့၌သာ
ပေါက်တတ်သည်။ ထိုအတူ မိုးဥတုမှ ဆောင်းဥတုသို့အကူး၊
ဥတုပြိုင်သော ကာလတို့၌ မိုးများ ပေါက်တတ်သည်။ ထို
မိုးများထဲတွင် စားကောင်းသော မိုးများနှင့် အဆိပ်ရှိ မစားသင့်
သော မိုးများဟူ၍ ရှိကြပြန်၏။

စားသင့်သော မိုးများမှာ မြက်ကြားမှို၊ တောင်ပိုမို (ခြေ
တို၊ ခြေရှည်)ဟူ၍ နှစ်မျိုးရှိ၏။ ဖက်ဆွတ်မို (အချို၊ အရပ်
ဒေသ၌ ပိုဖြူဟု ခေါ်သည်။) မိုဦးနက်(မို၏ ထိပ်အလယ်
တွင် နက်သော အကွက်ရှိသည်။) ကြက်တူရွေးမို၊ မိုသား
ပိုက်၊ မိုကြက်တောင်၊ ဆန်ကွဲမို၊ ကောက်ရိုးမို၊ ဝါးမို၊ အင်မို
တို့ ဖြစ်ကြ၏။

အစာလည်း ဆေး

စားသင့်သောမိုးကို သိ၍ စားသုံးတတ်လျှင် လူတို့၏
ကျန်းမာရေးကို များစွာအကျိုးပြုသည်ကို တွေ့ရ၏။

- (၁) မိုးကို ချက်စားလျှင် ရင်ကျပ် ပန်းနာရောဂါကို
ပျောက်ကင်းစေသည်။
- (၂) ဉာဏ်ရည်ထိုင်းသော ကလေးများအား မိုးကို
မကြာခဏ ကျွေးပေးလျှင် ဉာဏ်ရည် ပိုမို
ထက်မြက်လာစေပါသည်။
- (၃) အသက်အရွယ်ကြီးသူများ သတိမေ့လျော့တတ်
သော(ငယ်မူပြန်)ရောဂါအတွက်လည်း မိုးကို
မိမိကြိုက်နှစ်သက်သလို ချက်စားလျှင် အာနု
ကြောများ အားကောင်းလာပြီး မှတ်ဉာဏ်ကို
ထက်မြက်လာစေပါသည်။
- (၄) သွေးအားနည်း ကိုယ်ခံအားကျ ရောဂါသည်များ
အတွက်လည်း မိုးကို အသားငါးများနှင့် ရောနှော
ချက်ပြုတ်စားသောက်ပေးပါက လျင်မြန်စွာ
အင်အားတိုးစေပါသည်။

- (၅) မှိုကို ဘူးသီး၊ အံလူးတို့နှင့် စွတ်ပြုတ်သဘော ပြုလုပ်၍ သောက်ပေးပါက အသားအရေခန်း ခြောက်ခြင်း၊ အသားအရေပူခြင်း၊ ပိန်လီချိန်နေ သူများ သက်သာပျောက်ကင်းစေပါသည်။
- (၆) မြန်မာတိုင်းရင်းဆေးဆရာတို့က ပိတောက်မှိုဟု ခေါ်ပြီး တရုတ်တိုင်းရင်းဆေးဆရာတို့က လင်ဖီးမှို ဟု ခေါ်သည့်မှိုအား နှလုံးရောဂါပျောက်ဆေး၊ အရွယ်တင် နုပျိုစေသော ရသာရနဆေးတို့၌ အသုံးပြုကြပါသည်။ အလွန်ထက်မြက်သော မှို မျိုးဖြစ်၏။
- (၇) မှိုဦးနက်သည် ဦးခေါင်းကိုက်ခဲ့သော ရောဂါကို ပျောက်စေ၏။ အားကို တိုးပွားစေ၏။ အားနည်း သော နာတာရှည်ရောဂါတို့နှင့် သင့်မြတ်၏။
- (၈) မှိုကြွက်နားရွက်သည် လေကို သက်စေတတ်၏။ သွေး၊ သည်းခြေကြောင့်ဖြစ်သော ရောဂါတို့ကို ပျောက်ကင်းစေ၏။

- (၄) မှိုကို ရေတွင် စိမ်ကြည့်ပါ။ မှို၏ အရောင်အသွေး သည် ညိုလာခြင်း၊ ပြာလာခြင်း၊ နက်လာခြင်း ဖြစ်ခဲ့သော် ထိုမှိုကို မစားသင့်ပေ။
- (၅) မှိုသည် သန့်ရှင်းစွာမဟုတ်ဘဲ မှိုအရင်း၌ ခြေကူး ကဲ့သို့ ပတ်ခွေလျက် ပေါက်ရောက်သော မှိုကို မစားသင့်ပါ။
- (၆) မှို၏ အောက်ခြေ၌ ကွန်ချက်သို့ဖြစ်နေလျှင် မှိုကွန်ချက်ဖြစ်၍ မစားကောင်းပါ။ ၎င်းအပြင် အရောင်အသွေးများစွာရှိသော မှိုတို့ကိုလည်း မစားကောင်းဟူ၍ တိုင်းရင်းဆေးကျမ်းများ၌ ရေး သား ဖော်ပြထားပါသည်။ အဆိပ်ရှိသော မှိုကို မှားယွင်းစားမိလျှင် မူးခြင်း၊ တံတွေးများခြင်း၊ အော့အန်ခြင်း၊ ဆီးချုပ်သွားခြင်း၊ ထိုင်မှိုင်းလေးလံ ခြင်း၊ တက်ခြင်း၊ ချွေးစေးများထွက်ခြင်း၊ သတိ လစ် မေ့မြောခြင်း၊ သေဆုံးခြင်းတို့ ဖြစ်တတ် သည်။

သင့်သောသူများ

- (၁) မီးပွားပြီးစ သွေးဟောင်းများ ဆင်းရဲမည့်အချိန် တွင် တက်စာဖြစ်သောမှိုကို မစားသင့်ပေ။ "မှို တစ်နှစ်၊ မှိုစ် ခြောက်လ၊ မစားရ"ဟု ရှေးသမား တော်ကြီးများက မိန့်ဆိုထားခဲ့သည်။
- (၂) ခြေအေး၍ အထက်သို့ အခိုးဆောင်တက်နေ သော နာပိတ်၊ နာမွန်၊ မျက်စိရောဂါ၊ ဦးခေါင်း ကိုက်ခဲ့သော ရောဂါ၊ အဖောအရောင်ရောဂါရှိသူ များ၊ ခေါင်းဦးရောဂါရှိသူများ၊ သွေးရှိလျက် သွေး မဆင်းဘဲ ထိန်နေသူများ၊ သူငယ်နာရီသူများ၊ ဆီးချုပ်သူများ မစားသင့်ပေ။ သွေးတိုး၊ ဆီးချို ရောဂါရှိသူများ သင့်ရုံသာ စားသင့်သည်။

သင့်သော မှိုများ

- (၁) မှိုကို တွေ့သောအခါ မှိုတစ်ပွင့်လုံးအား လက် ဖြင့် ခြေဖွဲ့ကြည့်ပါ။ အနီရောင်အရည်များ ထွက် လာလျှင် ထိုမှိုသည် အဆိပ်ရှိ၍ မစားသင့်ပါ။
- (၂) မှိုအရိုးကို စားနှင့် လှီးဖြတ်ကြည့်ပါ။ ထိုသို့ဖြတ် ၍ ညိုပြာလာလျှင် ထိုမှိုမျိုးကို မစားသင့်ပါ။
- (၃) မှိုပေါ်တွင် ဆားအနည်းငယ် ဖြန့်ကြည့်၍ ညိုမည်း လာလျှင် ထိုမှိုကို မစားသင့်ပါ။

မှိုနှင့် တွဲဖက်မစားသင့်သော အစားအစာများ

မှိုနှင့် ကြက်ဥ၊ မှိုနှင့် ခဲသီး၊ မှိုနှင့် ငှက်ပျောသီး၊ မှို နှင့် ယုန်သား၊ မှိုနှင့် ကြက်ဟင်းခါးသီး၊ မှိုနှင့် နို့အမျိုးမျိုး၊ မှိုနှင့် ဖောင်စီး ကဏန်းတို့ ဖြစ်ကြပါသည်။

အစာစားပြီးခါစ မှိုတောက်သည်ဟု သိသည်နှင့် အန် ဆေးတိုက်ရပါမည်။ ကြာပြီးမှသိလျှင် ကန်စွန်းရွက်ကို ကြိတ်ညှစ်၍ သတ္တုရည်တိုက်ပေးခြင်း၊ ကန်စွန်းရွက်နှင့် ထန်း လျက်ကို သုံးခွက်တစ်ခွက်တင် ကြည့် မကြာခဏတိုက်ခြင်း၊ မှိုကို ကန်စွန်းရွက်နှင့် ကြော်စား၊ ချက်စားပြုလုပ်ပေးလျှင် သက်သာပျောက်ကင်းစေပါသည်။

လွန်ခဲ့သော နှစ်ဦးကျအချိန်ခန့်က ပဲခူးတိုင်းရီးမတောင် ခြေနေ မိသားစုတစ်စု မှိုတောက်၍ သေဆုံးသွားကြသော သတင်းကို ဖတ်လိုက်ရသည်။ လွန်စွာ စိတ်မကောင်းဖြစ်မိ ၏။ အစားတစ်နပ်စာကြောင့် ဘဝများစွာ မဆုံးရှုံးရအောင် သတိပေး ဆောင်းပါးတစ်ပုဒ်ရေးသင့်ပြီဟူ၍ ယူဆကာ၊ ဤဆောင်းပါးကို ရေးသားလိုက်ရပါသည်။

ရွှေထွန်းငံ (ရွှေလှော်ကား)

အကြွေးဖြေတဲ့ ချိုးရေ

ရဲရဲထွန်း
(ဟသာစာ)

ဦးတင်ဝင်းသည် ပန်းတိမ်လုပ်ငန်းဖြင့် အသက်မွေး
ဝမ်းကျောင်းရာသဖြင့် ဇူလွာခွဲကာ မကြာခဏ အကြောတက်
လေ့ရှိသည်။ ဦးတင်ဝင်းနှင့် စာရေးသူ တွေ့တိုင်း...

“စာရေးဆရာရေ... ညောင်းလိုက်၊ ကိုက်လိုက်၊
အကြောတက်လိုက်နဲ့ ဆေးဖျိုးစုံလိမ်းလည်း သိပ်မသက်သာ
ဘူးဗျာ။ ဆေးနည်းလေးရှိရင် လုပ်စမ်းပါဦး”

စာရေးသူသည် ဆေးဦးတိုများ၊ မြန်မာဆေးပညာများ
နှင့် ပတ်သက်၍ မဂ္ဂဇင်းများတွင် ဖော်ထုတ်ရေးသားတင်ပြ
နေသူတစ်ဦးဖြစ်ကြောင်း ဦးတင်ဝင်းမှ သိသဖြင့် ဆေးနည်း
တောင်းခံခြင်းဖြစ်သည်။

“အညောင်းအညာနဲ့ ပတ်သက်လိုက်တော့ ဆေးနည်း
တွေ များပါတယ်ဗျာ။ ဒါပေမယ့် အခုဖော်ပြပေးမယ့် ဆေး
နည်းကတော့ လက်တွေ့ သက်သာပျောက်ကင်းသူတစ်ဦး
ပြောပြတဲ့ ကိုယ်တွေ့ဗျာ။ ကဲ - မှတ်ထားပါဗျာ”

“ပထမဦးဆုံး ဆခါး(ဆားခါး) ငါးဆယ်ကျပ်သားနဲ့
စားဆော်ဒါ တစ်ဆယ်ကျပ်သားဝယ်ပါ။ နောက် ရေချိုးခန်းမှာ
ရေလုံထဲကို ဆားခါး စတီးဇွန်းတစ်ဇွန်းနဲ့ စားဆော်ဒါ
အနည်းငယ်ထည့်မွှေပြီး ရေချိုးပါ”

(မနက်-ည ရေချိုးရန်အတွက် လူတစ်ယောက်စာ
အတွက် အချိန်အတွယ်ဖြစ်ပါသည်။ တစ်လစာဖြစ်၍ တစ်လ
အတွင်း ကုန်စင်အောင် အသုံးပြုရမည်ဖြစ်ပါသည်။)

တစ်လခန့်ကြာသော် ဦးတင်ဝင်းနှင့် ဆုံတွေ့
အသားအရေများ စိုပြည်လန်းဆန်းနေသည်ကို တွေ့လိုက်
သည်။

“ကဲ - ဘယ်လိုလဲ ဦးတင်ဝင်း။ ခင်ဗျားကြည့်ရအောင်
လန်းနေသလိုပဲ”

“ဟုတ်ပါတယ် စာရေးဆရာရယ်။ ဆရာ အကြွေး
တဲ့ ချိုးရေဆေးနည်းကတော့ အံ့မခန်းပါပဲ။ အခုဆို ကျွန်တော်
အကြောမတက်တော့ဘူးဗျာ။ လူလည်း နေကောင်းပြီး ယေ
လာတယ်။ ထူးခြားတာကတော့ အသားအရေစိုပြည်လာ
ပဲ ဆရာ။ ဆရာမြင်တဲ့အတိုင်းပဲလေ၊ ဟဲဟဲ...”

ဦးတင်ဝင်းသည် ပြုရွှင်စွာဖြင့် စာရေးသူကို နှုတ်ဆ
ထွက်ခွာသွားတော့သည်။

စာရေးသူသည် ဦးတင်ဝင်း၏ ကျောပြင်ကို လှမ်းကြ
ရင်း ခေါင်းတညိတ်ညိတ်ဖြင့် ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာဖြစ်
သည်။

ရဲရဲထွန်း (ဟသာစာ)

အကျိုးရှိအောင် ဒါလေးတွေကို ဆောင်

တက္ကသိုလ် အပန်းယ်

ဝါဆိုလပြည့်နေ့ဖြစ်ပါသည်။

ကျွန်တော်သည် ရွှေတိဂုံစေတီတော်တွင် ပုတီးစိပ်ပြီး ဆရာတော် စောင်းတန်းမှ ဆင်းလာခဲ့သည်။ စောင်းတန်းရှိ ကျွန်ုပ်တို့သည် ဘုရားတော်တို့တွင် တိုးပေါက်အောင် လှူစည်ကာ နေ၏။ ဝါဆိုလပြည့်နေ့ အခါကြီး ရက်ကြီးနေ့ရှိ ထင်ပါသည်။ ဆိုင်တစ်ဆိုင်သို့ ရောက်သွားသောအခါ မိတ်ဆွေတစ်ဦး ဆရာမနေသည်ကို တွေ့လိုက်ရသည်။ ကျွန်တော်သည် မိတ်ဆွေအနားသို့ ရောက်သွား၏။ မိတ်ဆွေက သီဟနိမ္မပေါ်သို့ သူလိုချင်သော ပစ္စည်းကို စူးစူးစိုက်စိုက်ကြည့်ရှုနေသည်။ သူ စိတ်ဝင်စားစွာ ကြည့်ရှုစစ်ဆေးနေသော ပစ္စည်းမှာ ခေါင်းလောင်းလေးတစ်လုံးသာဖြစ်၏။ စောင့်ကြည့်နေရင်းမှာ ကြာညီဖြစ်၍ စိတ်မရှည်နိုင်တော့ဘဲ သူ့အနားသို့ ချီသွားပြီး...

“ဝယ်မှလည်း ပစ္စည်းကို ကြည့်ပါ”

ဟု နောက်ပြောလိုက်ရင်ပဲ မိတ်ဆွေက ဝမ်းသာအသံ...

“ဟာ...ဆရာပန်း၊ ဘယ်တုန်းက ရောက်နေတာလဲ။ ဘုရားလာဖူးတာလား”

“မောင်ရင်အနောက်မှာ ရပ်နေတာ ဆယ်မိနစ်ကျော်ပြီ ခေါင်းလောင်းဝယ်မလိုလား”

“ဟုတ်ပါတယ်၊ ခေါင်းလောင်းက ကြေးအစစ်ပါပဲ။ ဒီပေမယ် အသံပြည့်တာကို မကြိုက်သေးလို့ ရွေးနေတာ”

“ခေါင်းလောင်းက ဘုရားလှူဖို့လား”

“ဒါပေါ့၊ ရွှေတိဂုံစေတီမှာတော့ မဟုတ်ဘူး။ အိမ်က ဘုရားမှာ လှူဖို့ပါ”

“ဒါဆို ဆည်းလည်းလေးတွေက အသံပိုချိုတယ်။ ဆည်းလည်းဝယ်ပြီး လှူလိုက်ပါလား”

ကျွန်တော်က အကြံအစီအစဉ် မိတ်ဆွေက အကြံအစီအစဉ်...

ပုံရသည်။ ပြန်ပြောရန် ဟန်ပြင်ပြီးမှ စကားကို အဆက်မြတ် လိုက်သည်။

“ကဲ...ဆရာပန်းရေ နောက်မှပဲ ရှင်းပြတော့မယ်။ ဒီအပတ် တနင်္ဂနွေနေ့ အားတယ်မဟုတ်လား။ မတွေ့တာလည်း ကြာပြီမို့ အိမ်ကို လာခဲ့လေ။ ဂန္တီရအကြောင်းလေး ဘာလေး ဆွေးနွေးကြရတာပေါ့။ မျှော်နေမယ်နော်”

“ကောင်းပြီလေ၊ လာခဲ့ပါ့မယ်”

မိတ်ဆွေ စိတ်မရှည်တော့မှန်း သိသဖြင့် ဈေးဆိုင်ရေမှ ထွက်ခဲ့သည်။ သို့ရာတွင် မိတ်ဆွေ ခေါင်းလောင်းဝယ်လျှင် သောကီစွကို စဉ်းစားမိတိုင်း ဘဝင်မကျဖြစ်နေတော့သည်။

တနင်္ဂနွေနေ့တစ်ရက်ဖြစ်သည်။

ရုံးအားလပ်သဖြင့် နံနက်စာစားပြီးသည်နှင့် မိတ်ဆွေ ရိုရာ ရွှေပြည်သာမြို့သို့ ရောက်သွား၏။ မိတ်ဆွေ၏အမည်မှာ ကိုအေးမြင့် ဖြစ်သည်။ သူသည် စောင်းတီးအလွန်ကောင်းသော စောင်းပညာရှင်တစ်ဦးဖြစ်၏။ ညစဉ် အိပ်ချိန်မတိုင်ခင် သီချင်းတစ်ပုဒ်ကို တီးခတ်လေ့ရှိသည်။ စောင်းသံကြားပြီးမှ အိပ်ပျော်သည်ဟု ဆို၏။ သာယာနာပျော်ဖွယ် အသံကိုသာ နှစ်ခြိုက်သူဖြစ်သဖြင့် ခေါင်းလောင်းအသံကို စိတ်ကြိုက်ရွေးချယ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

မိတ်ဆွေသည် ဘုရားကို လွန်စွာကြည်ညိုသူဖြစ်ပြီး ဂန္တီရပညာများကိုလည်း လေ့လာလိုက်စားသူဖြစ်သည်။ ဗုဒ္ဓဝင်ဂါထာနှင့် မန္တန်အတတ်များကို နံနံစပ်စပ် သိကျွမ်းထား၏။

ကိုအေးမြင့်သည် အစိုးရဌာနတစ်ခုမှ စာရင်းကိုင်ဝန်ထမ်းတစ်ဦးဖြစ်သည်။ စာရင်းရေးပညာနှင့် ပတ်သက်၍ ကျွန်တော်ထံတွင် ပညာသင်ကြားခဲ့ဖူးသူဖြစ်၍ ကျွန်တော်အား အလွန်လေးစား၏။ ဌာနက ပေးထားသောနေအိမ်တွင်

မကြာခဏ ဆုံတွေ့နေကြဖြစ်သည်။ အိမ်ရှေ့သို့ ရောက်သော အခါ...

“လာ...ဆရာပန်၊ ကျွန်တော်လည်း မျှော်နေတာ၊ စောသားပဲ”

“နေပူလို့ စောစော စားသောက်ပြီး ထွက်လာခဲ့တာ”

“ဟာ...ဆရာပန်ကလဲ အိမ်မှာ စားဖို့ စီစဉ်ထားတယ်လေ”

“နေပါစေ၊ အေးလေ၊ ညစာစားရမှာပေါ့...ဟဲဟဲ”

နှစ်ယောက်သား မပြီးဘဲ ဝါးလုံးကွဲ ရယ်လိုက်ကြသည်။ ကျွန်တော်တို့နှစ်ယောက် ဆက်တီခုံတွင် ထိုင်မိလိုက်သည်နှင့် ကျွန်တော်သိလိုသောကိစ္စကို ကြာရှည်စွာ မျှီသိပ်မထားနိုင်တော့ဘဲ...

“ကဲ...ခေါင်းလောင်းကိစ္စကို အရင်ဆုံး ရှင်းပြပါဦး။ တို့က အရမ်းကို စိတ်ဝင်စားနေတာ”

“လာ...ဆရာပန်”

ကျွန်တော်ကို ဘုရားစင်ရှိရာသို့ ခေါ်သွားသည်။ ဘုရားမှာ ဉာဏ်တော် တစ်တောင်ခန့်ရှိပြီး လွန်စွာ ကြည့်ညှိဖွယ်ဖြစ်ပါသည်။ ဘုရားစင်မျက်နှာကြက်ကို အစိမ်းရောင် နိုင်လွန်နဖူးစည်းဖြင့် တန်ဆာဆင်ထား၏။ ဘုရားဆင်းတုတော် မျက်နှာမှာ ရှေ့တည်တည်တွင် ကြေးခေါင်းလောင်းတစ်လုံး ချိတ်ထားသည်။ ဆိုင်မှ ဝယ်ယူလာသော ကြေးခေါင်းလောင်းပင်ဖြစ်၏။

ကြေးခေါင်းလောင်းအတွင်းတွင် အသံတီးခတ်ပေးသော ကြေးဘုရားခေါင်းလေးတစ်ခုရှိ၏။ ထိုခေါင်းလောင်းတံတွင် ကျပ်နှစ်ရာတန် ငွေစက္ကူကို စောင်းကြိုးဖြင့် ချည်နှောင်ထားသည်။ ဘုရားစင်ရှေ့တွင် ခရေပန်းများကို ပန်းကန်ပြားထဲ ထည့်၍ တင်ထား၏။ လေတိုက်သောအခါ ခေါင်းလောင်းသံလေးထွက်ပေါ်လာသလို ကျပ်နှစ်ရာတန် ငွေစက္ကူကလေးကလည်း တလှလှလည်ပတ်၍နေသည်။

“ဒါ ဘုရားက ဝယ်လာတဲ့ ခေါင်းလောင်းလေးမဟုတ်လား”

“ဟုတ်ပါ၊ ဆရာပန် မြင်တဲ့အတိုင်းပဲ။ ခေါင်းလောင်းကို ယတြာလုပ်ထားတာလေ”

“ဘယ်လို ယတြာမျိုးလဲ၊ ရှင်းအောင် ပြောပြဦးမှပေါ့”

ကျွန်တော်သိချင်နေသောကိစ္စကို မရမက ထပ်၍ မေးနေမိသည်။

“ပြောပါမယ် ဆရာရယ်၊ ယတြာက ဒီလိုရှိတယ်”

ဟု ပြောပြီး အောက်ပါအတိုင်း ရှင်းပြပါတော့သည်။

“ခေါင်းလောင်းဆိုတာဟာ တနင်္လာနံနက် ဗုဒ္ဓဟူးနံနက်လို ကုလားဆိုတဲ့ မိတ်ဓာတ်ရတယ်။ ဒါကြောင့် အောင်မြင်ခြင်း၊ အများက ကူညီစောင့်မခြင်း၊ လိုရာဆန္ဒပြည့်ဝခြင်းစတဲ့ ကောင်းကျိုးတွေကို ပေးတယ်။ နောက်ပြီး ခရေပန်းကလည်း ကုလား(၂+၅) မိတ်ဓာတ်ဖြစ်ပြန်တယ်။ နောက်တစ်ခါ ခေါင်းလောင်းမှာ ဆွဲထားတဲ့ ငွေနှစ်ရာဟာလည်း ကုလားမိတ်ဓာတ် ထပ်ပြီးဖြစ်နေပြန်ရော။ ဓာတ်မိတ်တွေကို ထပ်ပြီး စီရင်ပြုလုပ်ထားတဲ့အတွက် အောင်မြင်မှုတွေ ပိုရလာတာပေါ့”

“ဒီလိုပြောကြစတမ်းဆိုရင် မောင်ရင့်နာမည်က အေးမြင့်ဆိုတော့ အောင်ပဲ၊ ဓာတ်မိတ်ပဲ မဟုတ်လား”

“ဟုတ်ပဲ၊ ဆရာပြောမှ သတိရတော့တယ်။ ကျွန်တော်နာမည်ကလည်း အောင်ပဲ၊ ဓာတ်မိတ်ဖြစ်နေသားပဲ။ အောင်ပဲကုလားဆိုတဲ့ ဓာတ်မိတ်တွေ စုံနေပြီပေါ့”

“နေပါဦး တို့နာမည်ကလည်း ဦးပန်ဆိုတော့ အောင်ပဲမဟုတ်လား”

“ဟုတ်လိုက်လေ ဆရာရယ်၊ ဆရာလည်း အိမ်မှာစမ်းကြည့်လိုက်ပါလား”

“ဟုတ်ပေသားပဲ။ ဒါဆို တို့ဘုရားကိုလည်း ခေါင်းလောင်းဝယ်လှူထားသင့်တာပေါ့”

“ဒါပေါ့၊ ခေါင်းလောင်းသံက အသံသာတော့ ကြည့်၍ ချိုမြတဲ့ အေးချမ်းသောဓာတ်ကို ရမယ်။ ငွေနှစ်ရာတန်က လေတိုက်တဲ့အခါ လည်ပတ်နေသလို ငွေကြေးလည်ပတ်မှုအဆင်ပြေမယ်။ ဟော...ခရေပန်းကလည်း မွှေးတော့ လူသတင်း၊ ဂုဏ်သတင်းတွေ မမွှေးကြိုင်ဘူးလား။ ဒီအပွင့်ဓာတ်တွေရချင်ရင် ဆရာအိမ်မှာ လုပ်ဖြစ်အောင် လုပ်လိုက်စမ်းပါ”

ခေါင်းလောင်း၊ ခရေ ငွေနှစ်ရာ၊ အေးမြင့် ဓာတ်မိတ်တွေကြောင့် အကျိုးကျေးဇူးများစွာရှိမည်ကို ကျွန်တော်ယုံကြည်စွာ လက်ခံမိတော့သည်။ ညနေစာစားသောက်ပြီးနောက် နေအိမ်သို့ ပြန်လာခဲ့ရာ လမ်းတစ်လျှောက်တွင် ခေါင်းလောင်း၊ ခရေ ငွေနှစ်ရာ၊ ဦးပန် ဆိုသည့် ဓာတ်မိတ်များကို တမြေမြေခံစားနေရပါတော့သည်။

တက္ကသိုလ် အပန်းငယ်

၂၀၁၅ ခုနှစ်၊ နှစ်သစ်အတွက်
ပြည်ပနိုင်ငံခြားကိစ္စအထူးဟောမယ်

- ▶ ဒီနှစ် နိုင်ငံခြားသွားရကိန်းရှိမလား။ ဘယ်လမှာ သွားရမလဲ ။
- ▶ နိုင်ငံခြားမှာ ပြေမယ့် စာမေးပွဲအောင်မြင်မလား ။
- ▶ နိုင်ငံခြားမှာ လျှောက်ထားတဲ့အလုပ်ကို ဘယ်လမှာ ရနိုင်သလဲ ။
- ▶ နိုင်ငံခြားမှာ လက်ရှိလုပ်နေတဲ့အလုပ်မှာ အခြားပိုကောင်းတဲ့ အလုပ်အကိုင်ရာထူးတိုးတက်နိုင်မလား ။
- ▶ ဘယ်လအတွင်းမှာ တိုးတက်မလဲ ။
- ▶ ဒီနှစ် နိုင်ငံခြားမှာ ထိခံကြီး ပေါက်မလား ။
- ▶ ဒီနှစ် နိုင်ငံခြားမှာ ကျန်းမာရေးကောင်းမလား ။ ဘေးဥပဒ် အန္တရာယ်ကြုံရတတ်လား ။

ဆရာကြီး ဦးအောင်မြိုင် (ဥပဒေဘွဲ့) (လက္ခဏာဗေဒင်ပညာသုတေသီ)

အမှတ် (၈၄၃)၊ ဦးဝိစာရလမ်း၊ (၃၄)ရပ်ကွက်၊ မြောက်ဒဂုံမြို့နယ်။

☎ - ၀၉ ၃၀ ၁၇၈၀၇၅၊ ၀၉ ၇၃၀ ၀၅၉၂၄၊ ၀၉ ၂၅၂ ၃၀၆၆၇၅၊ ၀၉ ၅၀ ၆၂၈၄၃

ယုံကြည်အားကိုးမှသာ လာခဲ့ပါ။

အဟောများ ရာခိုင်နှုန်းပြည့်နီးပါးမှန်ကြောင်း အာမခံသည်။

ရောဂါဆင်းရဲခြင်းကင်းဝေးအောင် “ဘုန်းကြွယ်” ဆေးကိုဆောင်

ဆရာပုဂ္ဂိုလ် ဦးလှလှကြွယ် ၏

ဘုန်းကြွယ်

ဝမ်းမှန်ဆေး

စာမတ်စိုင်းရင်းဆေးဝါးမှတ်ပုံတင်အမှတ်-2011-Y-008995

ဝင်ရင်း: ဘုန်းကြွယ်ဆေးဝါးထုတ်လုပ်ရေး - အမှတ်(၃၆)၊ ဝေလလမ်း၊ ၂/ (တ)ရပ်ကွက်၊ ဝေလလမ်းမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။
 နန်း- ၀၉၃၅၅၀၃၁၀၉ ၇၃၀၇၃၄၅၂၁ ၁၆ ၄၄၈၉၂၁၅၂၅

အသက်ပြောင်းပြန်ဖြစ်သွားသူများ

မင်းသုတေသန

ကမ္ဘာပေါ်တို့ ငယ်စဉ်က သိုက်မှလာသည်။ သိုက်သို့ ပြန်သွားရသည်။ သိုက်ကြီး ဖြတ်သည်။ သိုက်မှ လာသူ ကို အသက်တိုးပေးသည်။ စသော သိုက်နှင့် ပတ်သက်သော စကားများကို ကြားဖူးခဲ့လေသည်။ သိုက်မှ လာသူကို အသက် တိုးမြှင့်ပေးသည့် လုပ်ဆောင်ချက်များလည်း အတော်အတန် ခေတ်စားလာခဲ့သည်။ သိုက်မှ လာသူများသည် လူ့ပြည်တွင် ကြာကြာမနေရကြောင်း သူတို့ကို သိုက်မှ လွှတ်လိုက် စဉ်ကတည်းက လူ့ပြည်လူ ရွာတွင် အသက်မည်မျှနေရမည် အကြောင်း အိမ်ထောင်ပြခြင်းကိုလည်း ခွင့်မပြုကြောင်း သတိပေးလိုက်သည်ဟု ရှိလည်း ကြားဖူးလေသည်။

ခင်မောင်ကျော်နှင့် ခင်မောင်ဇော်
ညီအစ်ကိုများ ဖြစ်ကြသည်။
အစ်မတို့နှင့် တစ်ယောက်သည်
နှစ်ကြီး နှစ်ငယ်များ ဖြစ်ကြသည်။
သူတို့၏ မိခင်သည် သားနှစ်ယောက်
ထံသို့ သိုက်မှ လာသူများဖြစ်
ကြောင်း သိရှိရသဖြင့် မွေးဖွားပြီးချိန်မှ
၍ စိတ်မအေးရချေ။

ခင်မောင်ကျော်တို့ ညီအစ်ကို
သည် ကျောင်း၌ ဖြစ်စေ၊ အိမ်၌ ဖြစ်စေ
သိသာသာနေလေ့ရှိပြီး မည်သူနှင့်
အပေါင်းအသင်းလည်း မလုပ်ချေ။
အဘိုးကိုလည်း မေးတစ်ခွန်း ပြော
တစ်ခွန်းလောက်သာ ပြောလေသည်။
ထို့ကြောင့် သူတို့ညီအစ်ကို
သည် သိုက်မှလာသည်ဆိုသည့် စကား
ကို ယုံရမလိုဖြစ်နေလေသည်။

သူတို့ သိုက်မှ လာသည့်
ကြောင်းကို အိမ်တွင် နတ်ကန်တော့
ရာမှ နတ်ကတော်က ထည့်သွင်းပြော
သောခြင်းဖြစ်လေသည်။

သူတို့အမေသည် သုံးနှစ်လျှင်
တစ်ကြိမ်ကျ ဝါဝင် ဝါထွက်ကာလများ
၌ နတ်ကန်များကို တင်မြှောက်လေ့ရှိ
ရာ တစ်ခုသော ဝါဝင်ကာလတွင် တင်
မြှောက်သော နတ်ပွဲ၌ နတ်ကတော်မှ
ခင်မောင်ကျော်တို့၏ အမေဘက်မှ
နတ်ကတော်ဝင်ရောက်ပူးကပ်ရင်း ခင်
မောင်ကျော်တို့အမေအား...

“သမီးတော်ကြီး... သမီးတော်
ကြီး၊ သားတော်လေး နှစ်ယောက်
ထံသို့ သိုက်မှ လာတဲ့သူတွေဖြစ်
သေး သူတို့ဟာ လူပြည်မှာ ကြာကြာ
နေရမှာဟုတ်ဘူး။ သိုက်ကို ပြန်ရလိမ့်
သေး လူပြည်မှာ ကြာကြာနေပြီး
သူတို့ပြန်ရအောင် သက်ဆိုင်ရာကို
တောင်းပါ”

ခင်မောင်ကျော်၏ အမေသည်

မျက်စိမျက်နှာပျက်ကာ...

“ဒီလိုဆိုရင် ဘယ်လိုလုပ်ရမလဲ
အမိန့်ရှိပါဦး အမေ”

နတ်ကတော်က...

“ပွဲကြီးပေးရမယ်။ ဒီနှစ်မှာ ညည်း
တို့လယ်တွေလည်း အထွက်ကောင်း
ကြတာပဲ။ ဒီဝါထွက်တော့ ပွဲကြီးပေး
လိုက်ပါ။ အဲဒီကျမှ ဘာတွေလုပ်ရမလဲ
ဆိုတာ အမေပြောပြမယ်”

နတ်ကတော်လည်း အထက်ပါ
စကားကို ပြောပြီး နတ်ထွက်သွားလေ
သည်။ နတ်ကတော်သည် ခင်မောင်
ကျော်အမေအား ကြည့်ကာ...

“ဘာတွေ ပြောသွားသလဲ”

“ပွဲကြီးပေးရမယ်တဲ့။ အခု ဝါ
ထွက်ရင် ပေးပါတဲ့။ ပြောသွားတယ်။
သားနှစ်ယောက်စလုံးဟာ သိုက်က
လာတာတဲ့။ အသက်ရှည်ရှည်နေရ
အောင် သက်ဆိုင်ရာမှာ တောင်းရမယ်
တဲ့”

“ဟုတ်လား။ အဲဒီလို ပြော
သလား”

“ဟုတ်ပါတယ်”

“ဒီလိုဆိုရင်လည်း သီတင်းကျွတ်
ပြီးရင် ပွဲကြီးပေးကြတာပေါ့။ ခပ်မြန်မြန်
ပေးတာ ကောင်းတယ်။ ကျွန်မပဲ
တာဝန်ယူပြီး ဒီနယ်တစ်ဝိုက်မှာ
အကောင်းဆုံး နတ်အဖွဲ့ကို ငှားပေးပါ
မယ်။ ဒါမှ ညီမသားနှစ်ယောက်စလုံး
အတွက် ကောင်းမှာ”

ခင်မောင်ကျော်တို့အမေသည်
တန်ဆောင်မုန်းလထဲတွင် နတ်ကနား
ပွဲကြီးပေးလေသည်။ ပွဲလမ်းသဘင်
ရှားပါးနေချိန်ဖြစ်၍ တစ်ကြောင်း သူတို့
နယ်တစ်ဝိုက်တွင် နာမည်ကြီး နတ်
အဖွဲ့ဖြစ်၍တစ်ကြောင်း အလွန်စည်

ကားလေသည်။

ညဘက်တွင် ဈေးသည်များ
လည်း လာရောက်ရောင်းချကြလေ
သည်။ ဆေးလိပ်ဆိုင်၊ ကွမ်းယာဆိုင်၊
မုန့်ဟင်းခါးဆိုင်၊ အကြော်ဆိုင်၊ မုန့်လေ
မွှေဆိုင် စသည်ဖြင့် ဈေးဆိုင်များလည်း
အနံ့အလင်ရှိလေသည်။

ခင်မောင်ကျော်တို့ ဘွားအေကြီး
မှာ အသက်အတော်အတန်ကြီးနေပြီ
ဖြစ်လေသည်။ ညပိုင်းမှ နတ်ကနားပွဲ
ကို လာရောက်ကြည့်ရှုလေသည်။ နတ်
တစ်ဦးဝင်လာတိုင်း ဆေးလိပ်ဆက်ခြင်း၊
ကွမ်းယာဆက်ခြင်း၊ ယပ်ခတ်ပေးခြင်း
စသည်တို့ကို သူမက ဆောင်ရွက်
လေသည်။

သူမသည် ဘုရား တရား သံဃာ
ကို ယုံကြည်ကိုးကွယ်သော်လည်း
နတ်များကိုလည်း ပစ်ပယ်မထားချေ။
နတ်များကို ကိုးကွယ်မှုမရှိသော်လည်း
ပူဇော်ပ၊ သမုကိုတော့ လုပ်လေသည်။

အဘွားသည် မြန်မာ့ဆိုင်းကို
အလွန်နှစ်သက်၏။ မြန်မာ့ဆိုင်းတွင်
အနောက်တိုင်း တူရိယာများ နွယ်ဖက်
လာရာ မြန်မာ့ဆိုင်းစစ်စစ်ကို နား
မထောင်ရတော့ချေ။ အဘွားပြောနေ
ကျ စကားတစ်ခုမှာ “မြန်မာ့ဆိုင်းစစ်
စစ်ကို နားထောင်ချင်ရင် နတ်ကနားပွဲ
တွေမှာသာ တွေ့ရတော့တယ်” ဟူ၍
ဖြစ်၏။

ထို့ကြောင့် သူမအိမ်တွင် နတ်
ကနားပေးသည့်အခိုက် ရှေ့ခင်းမှ ထိုင်
ကာ ဆေးပေါ့လိပ်ကြီး ဖွာလျက် ကြည့်
ရှု အားပေးနေခြင်းဖြစ်လေသည်။

နတ်ကနားပွဲသည် ခင်မောင်
ကျော်နှင့် ခင်မောင်ဇော်တို့ ညီအစ်ကို
အား သိုက်ကြီးဖြစ်ရန် ရည်ရွယ်ချက်
ဖြင့် ပြုလုပ်ခြင်းဖြစ်ရာ ဤကိစ္စကို
နတ်ကတော်သည် နတ်ပွဲကသည့်နေ့

တွင် နောက်ဆုံးမှ ထားကာ ဆောင်ရွက်
လေသည်။

နံနက်ပိုင်းနှင့် နေ့လယ်ပိုင်းတို့
တွင် ထုံးစံအတိုင်း ရိုးရာနတ်များနှင့်
အခြားနတ်များကို နတ်ပွဲတို့ထုံးစံ
အတိုင်း ဆောင်ရွက်လေသည်။

သိုက်ကြီးဖြတ်သည့် အစီအစဉ်
ကို ညနေပိုင်းတွင်မှ ဆောင်ရွက်လေ
သည်။

ခင်မောင်ကျော်နှင့် ခင်မောင်ဇော်
တို့ ညီအစ်ကိုမှာ သူတို့အမေနှင့်အတူ
မဏ္ဍပ်အတွင်းဝင်ရောက်ကာ သူတို့
အား သိုက်ကြီးဖြတ်သည့် အစီအစဉ်ကို
စောင့်စားနေလေသည်။ အဘွားသည်
သူတို့အနီးတွင် ထိုင်နေလေသည်။

နတ်ကတော်သည် ရှေးဦးစွာ
သိုက်စောင့်ဘိုးဘိုးကြီးကို ပင့်လေသည်။
သိုက်စောင့် ဘိုးဘိုးကြီး ဝင်ရောက်
ပူးကပ်လာသောအခါ ခင်မောင်ကျော်
နှင့် ခင်မောင်ဇော်တို့အား ကြည့်
လျက်...

“မြေးတော်လေးများက လူပြည်
ကို သွားချင်တယ်ဆိုလို့ ဘိုးဘိုးသွားခွင့်
ပေးလိုက်တယ်။ အခုအသက်အရွယ်
မှာ ငယ်သေးပေမယ့် အိမ်ထောင်မပြုမီ
ဘိုးဘိုးတို့သိုက်ကို ပြန်လာရမယ်”

ခင်မောင်ကျော်၏ မိခင်က...

“မလုပ်ပါနဲ့ ဘိုးဘိုးဘုရား။
စောင့်စားတော်မူပါ။ သူတို့ကို သာသနာ
ဘောင်ထဲ မသွတ်သွင်းရသေးဘူး။
အသက်တိုးမြှင့်ပေးတော်မူပါ”

“ဘိုးဘိုးလည်း မြေးတော်လေး
များကို သနားပါတယ်။ ဒါပေမယ့် လူ
ပြည်ကို လာချင်တဲ့သူများကလည်း
အလှည့်ကျ စောင့်စားနေတဲ့အတွက်
ဒီကိစ္စကို ဘိုးဘိုး ချက်ချင်းအဖြေမပေး
နိုင်ဘူး။ သိုက်နန်းမှာ ပြန်ပြီး နီးနော်
လိုက်ဦးမယ်”

သိုက်နန်းမှ ဘိုးဘိုးကြီး ထွက်
သွားသောအခါ နတ်ကတော်က...

“သိုက်နန်းက တခြား တစ်
ယောက်ကို ပင့်ကြည့်လိုက်ဦးမယ်”
နတ်ကတော်သည် အခြားတစ်ဦး
အား ပင့်လေသည်။

ချက်ချင်းပင် အခြားပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦး
ဝင်ရောက်ပူးကပ်လာလေသည်။

“အစ်မတော်ကတော့ သိုက်နန်း
က မြန်နန်းရှင် ဖြစ်တယ်။ ဘိုးဘိုးကြီးရဲ့
လက်အောက်ကပါ။ သိုက်နန်းတစ်ခု
လုံးကို ဘိုးဘိုးကြီးကိုယ်စား အုပ်ချုပ်ရ
ပါတယ်။ ညီမတော် ခံစားနေရတာကို
အစ်မတော် ကိုယ်ချင်းစာပါတယ်။ ဒါ
ကြောင့် ဘိုးဘိုးကို ပြောပြီးလာခဲ့တာပဲ။
ကဲ...ဘာဖြစ်ချင်သလဲ၊ ပြောစမ်း”

ခင်မောင်ကျော်နှင့် ခင်မောင်ဇော်
တို့အမေသည် ငိုယိုလျက်...

“ဒီသားလေးနှစ်ယောက်ကို
လူပြည်မှာ ကြာကြာနေရအောင်
ဆောင်ရွက်ပေးတော်မူပါရှင်”

အဘွားကလည်း ဝင်ပြောလေ
သည်။

“အသက်ရှည်ရှည်နေရအောင်
လုပ်ပေးပါ။ သူတို့ကို ရှင်ပြုပေးပြီးရင်
လူလောကကြီးမှာ အသက်ရှည်ရှည်
နေရမှ သာသနာပြုနိုင်မှာပါ”

နတ်ကတော်သည် အဘွားကို
ကြည့်ပြီး...

“စက္ကူနှင့် ခဲတံပေးပါ”

အဘွားက စက္ကူနှင့် ခဲတံကို ယူ
ပေးလိုက်သည်။ နတ်ကတော်သည်
စက္ကူကို နှစ်ပိုင်းဖြစ်အောင် ဆုတ်လိုက်
ပြီး...

“ကဲ...တစ်ဦးစီက လိုချင်တဲ့
အသက်ကို ပြော”

ခင်မောင်ကျော်တို့အမေက...

“ခင်မောင်ကျော်နဲ့ ခင်မောင်ဇော်

နှစ်ယောက်စလုံးကို အသက် ၁၂၀
နေရအောင် လုပ်ပေးပါ”

နတ်ကတော်က ခေါင်းကို ယမ်း
လျက်...

“မရဘူး ပြင်တောင်း”

“အသက် ၁၀၀ ပေးပါရှင်”

နတ်ကတော်က ခေါင်းကို ယမ်း
လိုက်ပြီး...

“မရဘူး ပြင်တောင်း”

“အသက် ၉၀ ပေးပါရှင်”

နတ်ကတော်က ခေါင်းကို ယမ်း
လိုက်သည်။

“နောက်တစ်ကြိမ်ပြင်တောင်း”

“အသက် ၈၀ ပေးပါရှင်”

အဘွားက ဝင်ရောက်ပြောလေ
သည်။

“ဒီလောက်ဆိုရင် တော်လောက်
ပါပြီကွယ်။ ပေးသာ ပေးပါတော့”

ထိုအခါ နတ်ကတော်သည် စာ
ရွက်တစ်ရွက်ကို ယူလိုက်ပြီး ခဲတံကို
တံတွေးဆွတ်ကာ တစ်စုံတစ်ရာကို
ရေးချလိုက်သည်။

“သားတော်အကြီးကို သတ်မှတ်
ပေးလိုက်တဲ့ အသက်ပဲ”

နတ်ကတော်က စက္ကူကို အကျ
အနခေါက်ကာ လက်ကြားတွင် ညှပ်
ထားလိုက်သည်။ ထိုနောက် ကျန်စက္ကူ
တစ်ရွက်ကို ယူကာ ခဲတံဖြင့် တစ်စုံ
တစ်ရာကို ရေးချလိုက်ပြန်သည်။

“သားတော်အငယ်ကို သတ်မှတ်
ပေးလိုက်တဲ့ အသက်ပဲ”

ထိုနောက် နတ်ကတော်သည်
စက္ကူနှစ်ရွက်လုံးကို သေချာခေါက်လိုက်
ပြီး အဘွားသို့ ပေးလိုက်လေသည်။

“သူတို့နေရမယ့် အသက်တွေကို
ဒီထဲမှာ ရေးထားတယ်။ ဒီစာရွက်တွေ
ကို သေချာသိမ်းထားပါ။ အကြောင်းမဲ့
လုံးဝ ထုတ်မကြည့်မိပါစေနဲ့။ သားတော်

လေးတို့ကို သတ်မှတ်ပေးထားတဲ့ သက်တမ်းကုန်အောင် လူ့ပြည်လူရွာမှာ ပျော်ပျော်ကြိုနေပြီး သက်တမ်းကုန်တဲ့အခါ သိုက်နန်းက ပြန်ခေါ်လိမ့်မယ်။ ကဲ...အစ်မတော်ပြန်မယ်”

အဘွားသည် နတ်ကတော်ပေးသော စာရွက်ကလေးနှစ်ရွက်ကို လုံးဝကြည့်ဘဲ လုံခြုံသည့် နေရာတွင် သိမ်းထားလိုက်လေသည်။

နောက်နှစ်တွင် ခင်မောင်ကျော်နှင့် ခင်မောင်တော်တို့အား မိဘများက သာသနာ့ဘောင်သို့ သွတ်သွင်းသည့် အနေဖြင့် ရှင်ပြပေးလေသည်။

သူတို့ကို ရှင်ပြပေးပြီးသောနှစ်မှစ၍ ရာသီဥတုများ မောက်ပြန်ကာ မီးသားရ ကျန်းမာရေးများ မကောင်းခြင်းကြောင့် လယ်ကို ကောင်းစွာ မလုပ်နိုင်ဘဲရှိရာ လယ်များမှာ သီးနှံအထွက် နည်းလျော့ ကျဆင်းလာလေသည်။

ထိုနည်းတူ ခင်မောင်ကျော်တို့ မိဘများမှာ အကြွေးများ တင်လာခဲ့လေသည်။ ခင်မောင်ကျော်နှင့် ခင်မောင်တော်တို့မှာ ကျောင်းဆက်တက်နိုင်တော့ဘဲ ကျောင်းမှ ထွက်ထိုင်ရပြီး မိဘများ၏ လက်ငုပ်ထက်ရင်းဖြစ်သော လယ်များကို ဝင်ထောက်လုပ်ကိုင်ကြရလေသည်။

သူတို့ညီအစ်ကိုသည် သိုက်မှ ထာသည်ဟူသော စကားသည် လည်းကောင်း၊ တစ်ချိန်ချိန်တွင် သိုက်သို့ ပြန်သွားရလိမ့်မည်ဟူသော ပြောဆိုနေမှုများသည် လည်းကောင်း တဖြည်းဖြည်းချင်း သွားပြီး ထိုကိစ္စကို မေ့မေ့ချောက်ပျောက်ဖြစ်နေကြလေသည်။

နတ်ကနားပွဲပေးပြီး ၂နှစ်ခန့်ကြာတွင် ခင်မောင်ကျော်နှင့် ခင်

မောင်တော်တို့အဘွားမှာ ကွယ်လွန်သွားလေသည်။

ထိုအချိန်တွင် ခင်မောင်ကျော်သည် ၂၈ နှစ်၊ ခင်မောင်တော်သည် ၂၆နှစ်သို့ ရောက်ရှိနေလေပြီ။ သူတို့သည် အိမ်ထောင်ပြုနိုင်သည့်အရွယ်သို့ ရောက်ရှိနေပြီမက၊ ကျော်လွန်လာပြီဖြစ်ကြကာ၊ အိမ်ထောင်ပြုမည် ကြံရွယ်တိုင်း တစ်နည်းမဟုတ် တစ်နည်းဖြင့် ပျက်ပြယ်သွားသည်သာ ဖြစ်လေသည်။

စီးပွားရေးမှာလည်း တဖြည်းဖြည်း ကျဆင်းလာလျက်ရှိသဖြင့် ညီအစ်ကိုနှစ်ယောက်မှာ စိတ်ဓာတ်အကြီးအကျယ်ကျဆင်းလျက်ရှိနေလေသည်။

တစ်နေ့တွင် ခင်မောင်ကျော်တို့၏ ဦးလေးဖြစ်သူသည် ခင်မောင်ကျော်တို့ထံ ရောက်လာလေသည်။ သူသည် ထိုအချိန်က ခေတ်စားသော ဘက်ပွတ်ကားကြီး မောင်းနေလေသည်။ အညာသို့ ဆန်များ သွားပို့ရာမှ အပြန်တွင် ခင်မောင်ကျော်တို့ထံ ဝင်လာခြင်းဖြစ်လေသည်။ ယခင်ကလည်း သူသည် မကြာခဏဆိုသလို အလည်လာတတ်လေသည်။

“အခု ငါ့ကားအလုပ်က ကောင်းတယ်ကွ။ အခုပြန်ရင် ဒီတစ်ခေါက်က မော်လမြိုင်ကို သွားမလို့ကွ။ ခုပေါ်နေတဲ့ တက်ထရွန် ပိတ်စတွေကို ဒီကိုသယ်ပြီး ရောင်းလိုက်ရရင် အမြတ်တော်တော်ကျန်မှာကွ”

“သယ်ယူခွင့် မရှိဘူးမဟုတ်လားဦးလေးရဲ့”

“အိုကွာ...ဒီလိုပဲ ဖွက်ပြီးသယ်ရမှာပေါ့”

“လမ်းမှာ ရှာဖွေနေရိတ်တွေ ရှိတယ်လို့ ကြားဖူးတယ်”

“သူတို့ မသိမမြင်အောင် သယ်ရမှာပေါ့။ ဒီတွေ ငါ့တာဝန်ထားပါ။ မင်းတို့ လိုက်မယ်၊ မလိုက်ဘူးဆိုတာသာ ပြော”

ထိုအခါ ခင်မောင်ကျော်၏ အမေက...

“မောင်လေးရယ် ဖြစ်ပါ့မလား။ မောင်နီပစ္စည်းတွေဆိုတော့ လမ်းမှာ မိသွားလို့ ဖမ်းထားမှဖြင့် ဒုက္ခရောက်နေကြပါဦးမယ်”

နောက်ဆုံးတွင် ဦးလေးအဖြောကောင်းမှုကြောင့် တစ်ကြောင်း၊ စီးပွားရေးကျပ်တည်းနေသဖြင့် စွန့်ခွင့်စားအလုပ်တစ်ခုတော့ လုပ်မှဖြစ်မယ်ဟု စဉ်းစားမိသောကြောင့် တစ်ကြောင်း၊ ခင်မောင်ကျော်တို့ ညီအစ်ကိုသည် သူတို့ဦးလေးနှင့် မော်လမြိုင်သို့ လိုက်သွားလေသည်။

သူတို့သည် အသွားတွင် ဆန်များ သယ်ယူသွားကြ၏။ ထိုအချိန်က ဆန်စပါးလွတ်လပ်ခွင့်ပေးထားချိန်ဖြစ်၍ ဆန်ကို လွတ်လပ်စွာ ရောင်းချခွင့် ရှိလေသည်။

မော်လမြိုင်တွင် ပါလာသော ဆန်များ ရောင်းချ၍ကုန်သွားသောအခါတွင် ရရှိသော ပိုက်ဆံများဖြင့် သူတို့သည် တက်ထရွန်ပိတ်စများ ဝယ်လေသည်။ တက်ထရွန်ပိတ်စများမှာ မှောင်နိကုန်များဖြစ်၍ ဖွက်ပြီးယူရလေသည်။ ထိုကိစ္စကို ဦးလေးက တာဝန်ယူ၍ စီစဉ်လေသည်။

ဦးလေးသည် ပိတ်စများကို ကားခေါင်မိုးပေါ်တွင် ဖွက်၍ သယ်ယူရန် စီစဉ်၏။ ကားအနီးပေါ်တွင် တာဝန်လင်တစ်ချပ်ခင်း၍ ပိတ်စများကို တာဝန်လင်ပေါ်တွင် ဖြန့်ချိခင်းလိုက်ပြီး အပေါ်

မှ နောက်ထပ် တာပေါ်လင်တစ်ချပ်ဖြင့် အုပ်လိုက်သောအခါ ပိတ်စများကို မမြင်ရတော့ချေ။

ဤနည်းဖြင့် သယ်ယူရာ လမ်းတွင် ရှာဖွေရေးဂိတ်များ တွေ့သော်လည်း ပိတ်စများကို မတွေ့သဖြင့် အဖမ်းမခံရချေ။ ခင်မောင်ကျော်တို့သည် ဤနည်းဖြင့် ဖြည့် ပြန်ရောက်သောအခါ ဈေးအတွင်း အထည်ဆိုင်များ၌ တက်ထရွန်ပိတ်စများကို ဖောက်သည်သွင်းလေသည်။

သူတို့သည် အမြတ်အစွန်းများစွာ ကျန်ရှိလေသည်။

ဇုတိယအခေါက်၊ တတိယအခေါက်များတွင်လည်း တက်ထရွန်ပိတ်စများကို ရှေးနည်းအတိုင်း ဖွက်၍ သယ်ယူရာ အောင်မြင်လေသည်။

စတုတ္ထအခေါက်တွင်ကား ဖွက်၍ယူသောနည်း ပြောင်းသွားလေသည်။ သူတို့ကဲ့သို့ ကားခေါင်မိုးပေါ်တွင် ဖြန့်၍ဖာင်သော အခြားကားတစ်စီးကို လမ်း၌ ရှာဖွေရေးအဖွဲ့များက ရပ်တန့် ရှာဖွေရာ ကားအမိုးပေါ်တွင် ဖွက်၍ တင်လာသော ပိတ်စများကို တွေ့ရှိသွားလေသည်။ ဤသို့ဖြင့် ထိုကားကို အရေးယူလိုက်ရာ အခြားကားများသည် ဤနည်းကို မသုံးရဲတော့ချေ။

သူတို့ဦးလေးက တစ်မျိုးထွင်ပြန်၏။

တက်ထရွန်ပိတ်စများကို ကားဘီးအပိုများထဲတွင် ဖွက်၍ထည့်သောနည်းဖြစ်လေသည်။ ကားဘီးအပိုများတွင် အထဲမှ ကျွတ်ကို ထုတ်လိုက်ပြီး ထိုအထဲတွင် ပိတ်စများကို ထည့်သွင်းသည့် နည်းစနစ်ဖြစ်လေသည်။

ဤနည်းဖြင့် သယ်ယူရာ အောင်မြင်လေသည်။

ပစ္စုပူအခေါက်တွင်ကား မအောင်

မြင်တော့ချေ။

ခင်မောင်ကျော်တို့သည် ပိတ်စများ ဖွက်၍သယ်ယူသော နည်းစနစ် မအောင်မြင်သည်သာမက၊ မည်သို့မျှ မျှော်လင်ကမထားသော ကိစ္စကြီးတစ်ခု ဖြစ်ပေါ်လာလေရာ၊ ထိုကိစ္စကြီးသည် ခင်မောင်ကျော်နှင့် ခင်မောင်ဇော်တို့ ညီအစ်ကိုအား လူ့ဘဝကြီးမှ အပြီးအပိုင်ထွက်ခွာသွားရန် တွန်းပို့လိုက်သောကြောင့်ဖြစ်လေသည်။

ခင်မောင်ကျော်နှင့် ခင်မောင်ဇော်တို့သည် သူတို့ဦးလေးနှင့်အတူ မှောင်ခိုကုန်များ သယ်ယူရောင်းချနေရာမှ မမျှော်လင့်သော တစ်နေ့တွင် မော်လမြိုင်မှအပြန် လမ်းဘေးတစ်နေရာတွင် သူတို့ဦးလေး မောင်းသော ဘက်ဖွတ်ကားကြီးမှာ ရော့တန်ပြတ်ကာ မည်သို့မျှ ထိန်းမရတော့ဘဲ လမ်းဘေးသို့ ထိုးကျသွားရာမှ လမ်းဘေးတွင် ခိုနေသော ကုက္ကိုပင်ကြီးအား အရှိန်ဖြင့် ဝင်ရောက်တိုက်မိလေတော့သည်။

ကားတိုက်မိသော အရှိန်ကြောင့် ကားခေါင်းပိုင်းမှာ လုံးဝ ပျက်စီးသွားပြီး ကားမောင်းသူမှာ ဒဏ်ရာအကြီးအကျယ်ရကာ ဆေးရုံသို့ ပို့လိုက်ရလေသည်။ ကားရှေ့ခန်းတွင် စီးလာသော ခင်မောင်ကျော်နှင့် ခင်မောင်ဇော်တို့ ညီအစ်ကိုနှစ်ယောက်စလုံးမှာ နေရာတွင်ပင် ပွဲချင်းပြီး သေဆုံးသွားလေသည်။

ခင်မောင်ကျော်တို့ မိဘများသည် သားနှစ်ယောက်စလုံး ဆုံးပါးသွားသဖြင့် ယူကျုံးမရဖြစ်ကာ ဖြေဆည်းမရအောင် ဝမ်းနည်းကြေကွဲကြရလေသည်။

အသုဘကိစ္စများ ပြီးစီး၍သွား

သောအခါတွင် ခင်မောင်ကျော်တို့အမေသည် သူတို့ငယ်စဉ်က အိမ်တွင် နတ်ကနာဆွဲပေးကာ သိုက်ကြီးဖြတ်ပြီး အသက်ရွှေခဲသည်ဖြစ်ရပ်ကို ပြန်လည်သတိရမိလေသည်။

“သိုက်ကြီးဖြတ်ပြီး အသက်ရွှေပေးတုန်းက အသက် ဘယ်လောက်ထိ နေရမယ်ဆိုတာ နတ်ကတော်က စာရွက်တစ်ရွက်စီမှာ ရေးပြီး အမေကို ပေးထားခဲ့တာပဲ။ ခုမှ သတိရတယ်”

ခင်မောင်ကျော်တို့အမေသည် နတ်ကတော်က သိုက်မှ ပုဂ္ဂိုလ်များ ပူးကပ်၍ ဇေပေးခဲ့သော စာရွက်ပိုင်းကလေးများကို အမေ မည်သည့်နေရာတွင် ထားခဲ့သည်မကို မမေးမိခဲ့ချေ။ ယခုအခါတွင် အမေလည်း မရှိတော့သဖြင့် အမေပစ္စည်းများကို ရှာဖွေလေသည်။

သို့သော် မည်သည့်ပစ္စည်းများတွင်မှ ရှာဖွေမတွေ့ရှိချေ။

နောက်ဆုံးတွင် အမေဝတ်ခဲ့သော အဝတ်အစားများ ထည့်သည့် ဟာကလေးကို ရှာကြည့်ရန်သာရှိတော့သဖြင့် ဟာကလေးကို ဖွင့်ကာ ထဘီတစ်ထည်ချင်း၊ အင်္ကျီတစ်ထည်ချင်း ဖြန့်၍ရှာလေသည်။

ချွေးခံ အင်္ကျီများကို တစ်ထည်ချင်း ရှာဖွေသောအခါ ချွေးခံအင်္ကျီတစ်ထည်၏ အိတ်ထဲတွင် လုံခြုံစွာ ထည့်ထားသော စာရွက်ခေါက်ကလေးများကို တွေ့ရလေသည်။

စာရွက်ကလေးများမှာ ကာလကြာမြင့်ခဲ့ပြီဖြစ်၍ ဝါကျင်ကျင့်အရောင် ဖြစ်လျက်ရှိပြီး လက်ရေးမှာ ခဲတံဖြင့် ရေးထားသဖြင့် ခပ်မှန်မှန်ဖြစ်လျက်ရှိလေပြီ။

အမေသည် စာရွက်တစ်ရွက်ကို ဖွင့်၍ဖတ်လိုက်သည်။

၂၀

အမေသည် အသံထွက်၍ အော်

ဆိုတော့ သားကြီးရဲ့

အသံဖြစ်ရမယ်”

ထိုနောက် ကျန်သော စာရွက်

၂၁

ဟောတော့...နောက်တစ်ရွက်

အသက်ပဲ ဖြစ်ရမယ်”

အမေသည် ခေတ္တမျှ စဉ်းစား

...

စာရွက်တွေမှာလည်း ၂၈ နဲ့

၂၉ ရေးထားတယ်။ သားကြီးနဲ့ သား

အမေတော့လည်း တစ်ယောက်က

နောက်တစ်ယောက်က ၂၆နဲ့

ဆန်းကြယ်လိုက်တာ”

ထိုအချိန်တွင် ရွာထဲမှ ရှေ့မီ

နောက်မီအရွယ်ဖြစ်သော ဒေါ်ရွှေယု

အမည်ရှိ အဘွားကြီးသည် ရောက်ရှိ

လာပြီး ဖြစ်ကြောင်းကုန်စင်ကို ခင်

မောင်ကျော်တို့အမေက ရှင်းပြလိုက်

သောအခါ သူမက...

“ယထဟော့ အသက်ပြောင်းပေး

မယ်သူက ၈၂ ရေးတာ ဖြစ်ပါလိမ့်

မယ်။ ဘာပြုလို့ ၂၈ ဖြစ်သွားသလဲ

တော့ မသိဘူး။ နောက်တစ်ဦးကိုလည်း

ဒီလိုပဲ။ ရေးတုန်းက ၆၂ ရေးတာဖြစ်ပါ

လိမ့်မယ်။ ဘာပြုလို့ ၂၆ဖြစ်သွားသလဲ

တော့ မသိဘူး”

အဘွားကြီးသည် အနည်းငယ်

စဉ်းစားလိုက်ပြီး...

“အသက်က ပြောင်းပြန်တွေ

ဖြစ်နေပါလား။ တကယ်လည်း ဒီ

အသက်တွေမှာ သေဆုံးခဲ့ကြရတယ်။

ကံတရားများ ဆန်းကြယ်လိုက်တာ”

အဘွားကြီးက ဆက်ပြောလေ

သည်။

“တကယ်တော့ ဒီကလေးတွေ

ကွယ်လွန်ခဲ့ရတာ သူတို့ကံက ဒီ

လောက်ပဲ ပါလို့လား။ သိုက်က လာ

တာအမှန်ဖြစ်ခဲ့ရင် သိုက်က တာဝန်

ရှိသူက သူတို့အသက်ကို တိုးပေးနိုင်

လို့ တကယ်ပဲ အသက်ကို ပြောင်းပြန်

ရေးခဲ့လို့လားဆိုတာတော့ တွေးစရာ

ပေါ့လေ။ ဇီဝမယ် သတ္တဝါတွေဟာ

ရှေ့ကုသိုလ်ကံပေးသလောက်ပဲ နေကြ

ရတယ်။ ကံကုန်လို့ သေဆုံးကြရတယ်

လို့ပဲ မှတ်ပါ သမီးရယ်”

မင်းသန့်ကျော် (စီးကုန်း)

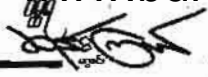
ဆရာကြီးရာဇာဇော်ဝင်း (LL.B.)

ဦးတင်ပွန်းတပ် နက္ခတ္တဗေဒအကြားအမြင် လျှို့ဝှက်နက်နဲသောပညာဖြင့် အနာဂတ်ဟောတိန်းများ

ရင်သွေးငယ်များနာမည်ပေးခြင်းကင်ပွန်းတပ်ရက်အခမဲ့ရွေးချယ်ခြင်းနေ့မှပျက်
နာမည်လှလှလေးများရွေးချယ်ပေးခြင်းရင်သွေးငယ်များဘဝတစ်သက်တာဟော
တာတစ်ကုမ္ပဏီများနာမည်ရွေးခြင်းကုန်အမှတ်တံဆိပ်များအောက်ခံအရာခံစားရ
များကုမ္ပဏီဖွင့်ပို့အချိန်နာရီနေ့ရက်များမြန်မာစာတာအင်္ဂလိပ်စာတာမြန်မာ
ဟောစာတမ်းအင်္ဂလိပ်ဟောစာတမ်းနိုင်ငံခြားမှမြန်မာများအတွက်နာမည်ပေးခြင်း
စသည်နာမည်ပေးပါရသူဆရာကြီးတစ်ဦးဖြစ်ပါသည်။(ဉာဏ်ပူဇော်ခရိုင်ဝေကျပ်)
သံတမန်ဝန်ထမ်းအင်္ဂလိပ်နာမည်နှင့်မိဘနာမည်တို့ဖက်၍ အထူးဆောင်ရွက်
ပေးခြင်း ကိုယ်ဝန်ဆောင်မိခင်များခွဲစိတ်မွေးဖွားမည့်ရက်ကောင်းရက်မြတ်ကို
နာရီမိနစ်စက္ကန့်အပါအဝင်လိုအပ်သောယဉ္ဇာများဝေဆောင်နိုင်ပိုင်ပြီးပါက
ဆက်သွယ်နိုင်သည့်လူကြီးများအတွက်ရက်လွန်ပိုင်ခြင်းထားသောဟောစာတမ်း
များ လက္ခဏာဖြင့်ဟောခြင်း ဓါတ်ပုံဖြင့်ဟောခြင်း မွေးသတ္တရာပုံဖြင့်ဟောခြင်း
အကြားအမြင်ဖြင့်ဟောခြင်းနိုင်ငံခြားသင်္ဘောသားများလိုင်းကောင်းကောင်းရေစရန်
နိုင်ငံခြားသွားသူများမိမိရောက်သည့်နိုင်ငံတွင်အဆင်ပြေစေရန်အခွင့်အလမ်းများ
ရုံတွဲအတာစစ်ဆေးခြင်းအကြွေးပြန်ရေစရန်အမှုနှင့်/မနိုင်ပညာရေးထူးချွန်မှုနှင့်/
မရှိအိမ်ထောင်ရေးတွင်အနှောင့်အယှက်များဖယ်ရှားပေးခြင်းရုပ်ရည်ချောမော
သော်လည်းအဆင်မပြေဖြစ်နေသည့်လူကြီးအပျိုကြီးများကံပွင့်အောင်ပြုလုပ်
ခြင်းအိမ်ခြံကားရောင်းထွက်စေရန်ဆောင်ရွက်ပေးခြင်းအင်းပညာဝိဇ္ဇာအစီအရင်
ပညာစာတိမ်ရက်ဓါတ်ဆင်ပညာများဖြင့်ဆရာထံရောက်လျှင်သင်အောင်မြင်စေရ
မည်ဟုမှတ်ပုံ(နတ်ဟောဉာဏ်ပူဇော်ခရိုင်ဝေကျပ်)နာမည်ပေးခြင်းနှင့်ဟောစာတမ်း
များ ဒီနေ့အပ်လျှင်မနက်ဖန်ရမည်နယ်သို့ VPLဖြင့်လည်းကောင်းဘက်မှငွေလွှဲ
လျှင်ချက်ချင်းပို့ပေးမည်နယ်မှမွေးသတ္တရာပုံရေစရန်လိပ်စာဖော်ပြ၍ပေးမြန်းနိုင်ပါ
သည်ရန်ကုန်မြို့အတွင်းနာမည်ပေးနှင့်ဟောစာတမ်းများကိုရွှေကျီပေးစရာမလိပ်ပို့ပေး
မည်ဖုန်းသားဆက်လိုက်ပါတိုက်(၃၅)မြေညီထပ်(၈၇)လမ်းမကလာတောင်ညွှန်းမြို့နယ်

ဖုန်း(ပိတ်ရက်မရှိ) 01- 394727, 399426, 09-73009994, 09-73078260, 09-5152521

ဆရာကြီးနှင့် အကြားအမြင်

ကျော်စိုးလွင်
(ဝါးခယ်မ)

ဆရာကြီး ဦးချစ်ပန်းသည် မြန်မာ့တိုင်းရင်းဆေးဆရာကြီးတစ်ယောက်ဖြစ်သည်။ အသားက အညိုတက်သို့ နွယ်၍ အရပ်က ခြောက်ပန်းပါးရှိသည်။ ဆရာကြီး ထာဝရပိုင်ဆိုင်သောအရာမှာ “အပြုံး”ပင်ဖြစ်သည်။

ဆရာကြီးက ရောဂါတိုင်းဒေသကြီး ဝါးခယ်မမြို့အနောက်ခြမ်း သံကြီးတိုင်ရပ်ကွက်တွင် နေပါသည်။ ဆရာကြီးသည် ကျွန်တော်တို့မိသားစု၏ မိသားစုဆရာဝန်ဆိုကာ မှားနိုင်ပါ။ ကျွန်တော်တို့ ဆွေမျိုးမိသားစုကို စောင့်ရှောက်ပေးနေသော တိုင်းရင်းဆေးဆရာကြီးပင် ဖြစ်ပါသည်။

ဆရာကြီးက အသက် ၄၀ ကျော်ဝန်းကျင်ရှိသော်လည်း မြန်မာသမားတော်ယိသစ္စာ ယဉ်ကျေးမှုကို ဖြတ်တမ်းဝတ်လေ့ရှိပါသည်။ ထိုစဉ်က ကျွန်တော်မှာ ဆယ်ငါးနှစ်သားမျှသာ ရှိပါသည်။ ကျွန်တော်၏ အမည်ပြောင်မှာ ဗိုလ်တူးဖြစ်သည်။ ထိုခေတ်က မြင်းပြိုင်ပွဲရှိ၍ ပြိုင်ပွဲတိုင်း နိုင်သည့် မြင်း၏ အမည်ပေးထားခြင်းဖြစ်သည်ဟု သိရပါသည်။ ကျွန်တော်ကို အများက ကိုလွင်ဟု ခေါ်ကြပါသည်။ ဆရာကြီးကမူ ညီဖြစ်သူအမည်နှင့် ဆင်တူရန် ဗိုလ်သရီဟု ခေါ်ပါသည်။

ကျွန်တော်ကလည်း ဆရာကြီးပေးသော ဗိုလ်သရီကို သဘောကျမိပါသည်။

တစ်နေ့တွင် ဆရာကြီး ဦးချစ်ပန်းက အမေ့ထဲမှ ကျွန်တော့်မွေးသက္ကရာဇ်ကို ယူကာ ဗေဒင်တွက်ကြည့်ခဲ့ပါသည်။

“ဒီကလေးက ဆရာဖြစ်မယ့် ကလေးပဲ”

ကျွန်တော် ငယ်စဉ်က ပန်းချီဝါသနာပါ၏။ ပန်းချီဆွဲခဲ့ပါသည်။ ရုပ်ရှင်မင်းသားတွေထဲတွင် မျက်ခုံးမာလှကောင်းသော စတန်းမင်းသား ရှေ့နှင့် အညှီကောင်းသော အဆိုတော် စာရေးဆရာ ဒါရိုက်တာ သရုပ်ဆောင် ဦးပုဆိုးလျှင် အလွတ်ပင် ဆွဲတတ်ခဲ့ပါသည်။

လွတ်လပ်ရေးဖခင် ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းပုံကိုလည်း မျက်ခုံးမျက်လုံး မေးရိုးကား၍ အလွတ် ပန်းချီဆွဲနိုင်ခဲ့သည်။ ဦးထိုသည်ကား ပန်းချီဆရာရယ်ပါ။ ဆရာကြီးဟောသကဲ့သို့ ဆရာတော့ ဖြစ်ခဲ့ပါသည်။ ပန်းချီဆရာတော့ မဟုတ်ခဲ့ပါ။ ဆရာဆရာ ဝေဒပညာရှင်အဖြစ် ယခုအခါ ထင်ပေါ်လာခဲ့ပါသည်။

တစ်နေ့တွင် ဆရာကြီး ဦးချစ်ပန်း ဆေးလွယ်အိတ် ချယ်ကာ ကျွန်တော်တို့အိမ် ရောက်လာသည်။ ထူးဆန်းသည်ကား ဆရာကြီးလာလျှင် မေမေကြီး(ဒေါ်မိ)အိမ်ကိုသာ ခေါ်ယူခြင်းဖြစ်၏။ ကျွန်တော်တို့အိမ်နှင့် မေမေကြီးအိမ်မှာ အလယ်ထဲတွင် ရှိနေပါသည်။ ကျွန်တော်တို့အိမ်က ရွာသစ်အရှေ့ပိုင်း ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းအနီးတွင် ရှိပါသည်။ မေမေကြီးအိမ်က ရွာသစ်အနောက်ခြမ်းတွင် ရှိ၍ နုနုရာ ဆောက်လုပ်ထားသော ဆင်ဝင်အိမ်ကြီးဖြစ်ပါသည်။

ကျွန်တော်တို့မှာ ရွာသစ်အနောက်ခြမ်းရှိ မေမေကြီးအိမ်တွင်သာ အနေများ၍ နေထိုင်မကောင်းဖြစ်လျှင် ဆင်ဝင်အိမ်ကြီး၌ပင် ဆရာကြီးနှင့် တွေ့၍ ဆေးကုခံရပါသည်။ ယခု ဆရာကြီးကိုယ်တိုင် အိမ်ကို ကြွလာ၍ ကျွန်တော်တို့မိသားစု အံ့သြစိတ်သွားကြပါသည်။ ဆရာကြီးက ဆရာမဆိုက်ပင် ပြော၏။

“ဗိုလ်သရီး...မင်းအမေ ဖျားနေတယ်မဟုတ်လား”

ကျွန်တော် ပို၍အံ့သြသွားခဲ့ပါသည်။ အမေဖျားနေသည်ကို ဆရာကြီး ဘယ်လိုသိသွားပါသနည်း။ ကျွန်တော်တို့အိမ်က နေခင်းကျလျှင် မေမေကြီးအိမ်ကို အမေအား ခေါ်သွားပြီး ဆရာကြီးနှင့် ဆေးကုရန် စီစဉ်ထားခြင်းဖြစ်ပါသည်။

ဆရာကြီးအသံကြားသည်နှင့် အမေ အိပ်ခန်းထဲက ထွက်လာပါသည်။ ဆရာကြီးက အမေ့လက်ကောက်ဝတ်ကို လှမ်းကိုင်ကြည့်ပြီး လွယ်အိတ်ထဲမှ ဆေးများကို ထုတ်ပါတော့သည်။

“ဗိုလ်သရီး...ဟောဒီမှာ ဆေးသုံးထုပ်၊ မနက်၊ နေ့ခင်း၊ ည တိုက်ပေတော့”

သေသေသပ်သပ် ထုပ်ထားသော ဆေးထုပ်သုံးထုပ်ကို ပေးကာ ဆရာကြီးအားလုံးကို နှုတ်ဆက်ပြီး ပြန်သွားခဲ့ပါသည်။ ကျွန်တော် စဉ်းစားနေပါသည်။ ဆရာကြီးသည် အကြားအမြင်များ ရနေသလား။

ယခုအခါ ဆရာကြီး မရှိတော့ပါ။ ကျွန်တော်သည် စာရေးဆရာ၊ ဗေဒင်ဆရာဖြစ်လာခဲ့သည်။ ဗေဒင်ကျမ်းများကို ရှာဖွေလေ့လာကြည့်သောအခါ “နာသောသူ သိအောင် တွက်နည်း”ကို တွေ့ခဲ့ရပါတော့သည်။ တွက်နည်းမှာ ဤသို့ ဖြစ်ပါသည်။

မေးသောနေ့ ဂြိုဟ်သက်ကို တည်၊ ခုနင့် မြှောက်၊ မေးသောအခါ အင်္ဂုလီ (၈)ပိုင်း၍ ကျသောအခါ ဂဏန်း ရော၊ ဂုန့်စာ။

- ၁-ကြွင်းလျှင် မိတ်ဆွေ။
- ၂-ကြွင်းလျှင် အဖ၊ အမိ။
- ၃-ကြွင်းလျှင် အစ်ကို၊ အမ။
- ၄-ကြွင်းလျှင် ရဟန်း။
- ၅-ကြွင်းလျှင် ညီမ၊ ကြီးငယ်။
- ၆-ကြွင်းလျှင် ဘထွေး၊ မိထွေးငယ်။

ဆရာကြီး အမေဖျားနေသည့်အကြောင်းကို သိနေသည်မှာ ကျွန်တော်ထင်သကဲ့သို့ အကြားအမြင်ရနေ၍ မဟုတ်ပါ။ ပညာရပ်ပိုင်းဆိုင်ရာ ကျွမ်းကျင်မှုဖြစ်ကြောင်း ကျွန်တော် ကောင်းကောင်းသိသွားခဲ့ပါသည်။

ဆရာကြီး ကောင်းရာသုဂတိထားပါစေ။

ကျော်မိုးလွင် (ဝါးခယ်မ)

ဘဝပုစ္ဆာအဖြေရှာကဏ္ဍ

တက္ကသိုလ်စိုးမိုးနိုင်

ဖြိုးဖြိုး

မရမ်းကုန်းမြို့နယ်

မေး။ ။ ကံကောင်းစေရန် ခွတ်ဆိုရမည့် ဂါထာကို သိချင်ပါသည်။

ဖြေ။ ။ ဖြိုးဖြိုးသည် တရုတ်ဝေဒဗေဒပညာရပ်အရ ယုန်(ပီး)နှစ်ဖွားဇာတာရှင်ဖြစ်သည်။ အနောက်တိုင်းဗေဒပညာရပ်အရ ကုမ်ရာသီဖွား(Aquarius) ဖြစ်၏။ ဂဏန်းဗေဒပညာရပ်အရ (၅)ဂဏန်းသမားဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့် ဇာတာရှင် ဖြိုးဖြိုးသည် ကံအလွန်ကောင်းပြီး ဉာဏ်ပညာအမြော်အမြင်နှင့် ပြည့်စုံသည်။ အကျင့်သီလကောင်းသူဖြစ်သည်။ ဉာဏ်ရည်ဉာဏ်သွေးမြင့်မားပြီး ဖြတ်ထိုးဉာဏ်ရှိသူဖြစ်သည်။ ဆုံးဖြတ်ချက် ခိုင်မာပြီး ရည်မှန်းချက်ကြီးမားသည်။ တစ်ပါးသူတို့အား ဗဟုသုတဖြစ်စေမည့် စကားများကို ပြောဆိုတတ်သည်။ မိမိအပေါ် သူတစ်ပါး အာရုံစိုက်လာအောင် ပြုမူတတ်သည်။ လုပ်သင့် လုပ်ထိုက်သည်ကို အချိန်အခါနှင့် လိုက်လျောညီထွေ လုပ်ကိုင်ပြောဆိုတတ်သည်။ လူတို့၏ သဘောသဘာဝကို ကောင်းစွာ

နားလည်သူဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့် ဖြိုးဖြိုး၏ အကြံဉာဏ်နှင့် ထင်မြင်ချက်များကို အများက လိုလိုလားလား တောင်းဆို လက်ခံတတ်ကြသည်။ တတာရှင်သည် အရာရာကို စေ့စေ့စပ်စပ် ညှိနှိုင်းဆောင်ရွက်တတ်ခြင်းကြောင့် အများ၏ အားထားခြင်းကို ခံရသူဖြစ်သည်။

ဖြိုးဖြိုး၏ အားသာချက်မှာ ဘေးဒုက္ခအပေါင်းနှင့် ရင်ဆိုင်ရသည့်အခါ ဦးဆုံး လွတ်မြောက်ရန် စွမ်းဆောင်နိုင်သူဖြစ်သည်။ ထိုထွင်းသိမြင်နိုင်ခြင်း ကြိုတင် သိမြင်တတ်ခြင်းတို့ကြောင့် ကျရောက်မည့်အန္တရာယ်မှ ပထမဦးဆုံး လွတ်မြောက်အောင် ထွက်နိုင်သည်။

ဖြိုးဖြိုး၏ အားနည်းချက်မှာ အရာရာတွင် ကျွမ်းကျွမ်းကျင်ကျင်လုပ်ကိုင်တတ်သော်လည်း တစ်ခါတစ်ရံတွင် ရေသာခို အချောင်ခိုလိုသည်။ ပျင်းသည်။ ပျင်းခိုခြင်း မိမိကို ရှောင်ကြည်နိုင်လျှင် ကံကောင်းမွန်မှုများကို ပိုမိုရရှိပါလိမ့်မည်။

ဇာတာရှင် ဖြိုးဖြိုးသည် မိသားစုနှင့် ဆွေမျိုးအသိုင်းအဝိုင်းအပေါ် သံယောဇဉ် အကြင်နာကြီးမားသူဖြစ်သည်။

အားရနှင့် ဆွေမျိုးများ၏ အရေးကို အလေးထားသည်။
အတွင်းရေးသာယာရန် ဖန်တီးတတ်သည်။ ပွဲလမ်းသတင်း
အရောက်ရခြင်းကို ဝါသနာပါသည်။

ပြီးပြီးအတွက် ကံကောင်းစေသော အရပ်မှာ အရှေ့
အရပ်ဖြစ်ပြီး ကံကောင်း လာဘ်ပွင့်စေသော အရောင်မှာ
အဖြူ အနီ၊ အစိမ်းဖြစ်သည်။ အကျိုးပေး ဂဏန်းမှာ ၁၊
၃ ၇ ၉ ဖြစ်သည်။

အချစ်ရေးတွင် ချစ်သူကို ချစ်သော်လည်း မိမိ၏
ချစ်ကို ဂရုတစိုက်ဖြင့် ဖွင့်ဟပြလေ့မရှိတတ်ပေ။ တစ်ခါ
တစ်ရံမှာ ပွင့်လင်းမှုမရှိဘဲ အေးတိအေးစက်ရှိတတ်သည်။

တတာရှင်သည် ဗုဒ္ဓဟူးဂြိုဟ်၏ လွှမ်းမိုးမှုကို ရရှိထား
သောကြောင့် သွက်သည်။ ဉာဏ်ကောင်းသည်။ မိတ်ဆွေဖြစ်
သူမိတ်ဆွေသည် လုပ်လုပ်ရှားရှားအဖြစ်အပျက်များကို နှစ်သက်
သည်။ တစ်ခါတစ်ရံမှာ တစ်ချိန်ကောင်း အပျက်၍ ဥစ္စာစီးပွား
ကို ခြတ်လမ်းမှ တက်လမ်းရှာရန် လောင်းကစားမှုမျိုးကို
အသုံးပြုတတ်သည်။ အကျိုးမပေးတတ်။ ငွေကြေးကို စိန်
အသော လောင်းကစားမှုမျိုးကို အထူးရှောင်ပါ။

တတာရှင်သည် ပြောသင့် ပြောထိုက်သော စကားကို
ပြောသင့် ပြောထိုက်သောအချိန်မှာ ပြောဖြစ်အောင် ပြော
သင့် လုပ်ငန်းတိုင်းမှာ အဆင်ပြေပြီး ဘဝအောင်မြင်မှု
ကြီးကြီးမားမားရရှိပေလိမ့်မည်။

ထို့ကြောင့် နံနက်တိုင်း သီလခံယူပြီး အိပ်ရုံဘုရားမှာ
အနီး(တတ်နိုင်လျှင် ဒန်း၊ ဒေါန)လှူပေးပါ။ ရေချမ်း၊ ဆွမ်း၊
အနီးလှူကဆွမ်း)ကပ်လှူပါ။ ငါးပါးသီလခံယူပါ။ ပြီးလျှင်
အနီးမှ ဝမ်းညွှင်းဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ ကြံတိုင်းအောင်
ဆင်တိုင်းပြောကာ အန္တရာယ်အကာအကွယ် ဂါထာကို
အသံတော် ပူဇော်ပါ။

သံယောမေ သရဏံ အညနတ္ထိ
ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ
ဓမ္မံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ
သံယံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ
သော ဉာတ္ထိ ဂစ္ဆ အပုပ္ဖိ
ဩကာသေ တိတ္တဟိ။

အနက်

- * ဘုရားရှင်၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်သည် အဆုံးအပိုင်း အခြားမရှိ။
- * သံယာတော်မြတ်၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်သည် အဆုံးအပိုင်းအခြားမရှိ။
- * မိခင်၊ ဖခင်တို့၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်သည် အဆုံးအပိုင်းအခြားမရှိ။
- * ဆရာသခင်တို့၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်သည် အဆုံးအပိုင်းအခြားမရှိ။
- * အကျွန်ုပ်မှာ ဘုရားမှတစ်ပါး ကိုးကွယ်ရာမရှိ။
- * အကျွန်ုပ်မှာ တရားတော်မြတ်မှတစ်ပါး ကိုးကွယ်ရာမရှိ။
- * အကျွန်ုပ်မှာ သံယာတော်မြတ်မှတစ်ပါး ကိုးကွယ်ရာမရှိ။
- * မြတ်စွာဘုရားကို ကိုးကွယ်ရာဟူ၍ ဆည်းကပ်ပါ၏။
- * တရားတော်မြတ်ကို ကိုးကွယ်ရာဟူ၍ ဆည်းကပ်ပါ၏။
- * သံယာတော်မြတ်ကို ကိုးကွယ်ရာဟူ၍ ဆည်းကပ်ပါ၏။

အထက်ပါ ယတြာများကို ပြုလုပ်ခြင်းဖြင့် ပြီးပြီး၏
ဘဝမှာ ပိုမိုကျန်းမာချမ်းသာ လာတော့မူ ပိုလာပါလိမ့်မည်။

တက္ကသိုလ် စိုးမိုးနိုင်

ဗုဒ္ဓဂုဏော အနန္တော
ဓမ္မဂုဏော အနန္တော
သံယဂုဏော အနန္တော
မာတာပိတု ဂုဏော အနန္တော
အာစရိယ ဂုဏော အနန္တော
ဗုဒ္ဓေါမေ သရဏံ အညနတ္ထိ
ဓမ္မောမေ သရဏံ အညနတ္ထိ

ထိပ်ကပ်နာရောဂါ သက်သာပျောက်ကင်းစေရန်

ထွန်းမြတ်တေ

တစ်နေ့ စာရေးသူသည် ဟင်္သာတ-တက္ကသိုလ် ပထဝီ
ဝင်ဌာနမှ ဆရာ ဦးမင်းပိုင်နှင့် စကားစမြည်ပြောရင်း သူ၏
နှစ်ရှည်လများ နာတာရှည်ခံစားခဲ့ရသော ထိပ်ကပ်နာရောဂါ
ဝေဒနာနှင့် ထိုရောဂါပျောက်ကင်းသွားပုံကို ယခုလို သိရှိခဲ့ရ
ပါသည်။ သူသည် ငယ်စဉ်ကတည်းက ထိပ်ကပ်နာရောဂါကို
ခံစားခဲ့ရခြင်းဖြစ်ပါသည်။

သူ၏ ရောဂါသည် အလွန်ဆိုးရွားလှပါသည်။ နာခေါင်း
မှ အသက်မရှူနိုင်သဖြင့် ပါးစပ်ကို ဟ၍ ပင်ပန်းစွာ အသက်
ကို ရှူရခြင်း၊ နာခေါင်းကို အထက်ဘက်မှ အပေါက်ဖောက်
၍ ပြည်များကို ထုတ်ရခြင်း၊ ဆေးမျိုးစုံကို စားသုံးမိဝံ့ရခြင်း၊
ကျောင်းတက်ရာတွင်လည်း တခြားကျောင်းသားများနှင့်မတူ၊
နာရည်များက အဝတ်များ ရွှံ့စိုအောင်ထိ အမြဲထွက်ခြင်း
စသည့် ဇုက္ခမျိုးစုံကို ခံစားခဲ့ရပါသည်။ ဆေးဝါးမျိုးစုံဖြင့်
ကုသသော်လည်း ထိုဝေဒနာ သက်သာပျောက်ကင်းခြင်း
မရှိခဲ့ပါ။

ထိုကဲ့သို့ ငယ်စဉ်မှစ၍ နှစ် ၂၀ ကျော်ကြာအောင်
ခံစားနေရသော ရောဂါဝေဒနာကို ဗမာဆေးဆရာတစ်ဦးပေး
ခဲ့သော ဆေးနည်းကို အသုံးပြု၍ ကုသခဲ့ပါသည်။ ထိုဆေး
နည်းမှာ စပါးကြီးသည်းခြေအခြောက်ကို ခြေ၍ ရေနံ သင့်
တော်သလောက် ဖျော်ပြီး ရှူပေးခြင်း၊ နာခေါင်းကို ဆေးပေး
ခြင်းဖြစ်ပါသည်။ ထိုဆေးနည်းကို စတင်အသုံးပြုသည့်နေ့မှ
စ၍ အနည်းငယ် အသက်ရှူရသက်သာလာပါသည်။ ဆက်
လက်၍ နေ့စဉ်မှန်မှန်ပြုလုပ်ပေးခြင်းဖြင့် နှစ် ၂၀ ကျော်ကြာ
ခံစားနေရသော ထိပ်ကပ်နာရောဂါ လုံးဝပျောက်ကင်းသွားပြီး
ယခုအခါ ကျန်းမာစွာ နေထိုင်လျက်ရှိကြောင်း ရေးသား
လိုက်ရပါသည်။

(ကာယကံရှင်၏ ပြောပြချက်အရ ဖြစ်ရပ်မှန်အား
ရေးသားခြင်းဖြစ်ပါသည်။)

ထွန်းမြတ်တေ(မြန်အောင်)

ဘဝတစ်သက်တာထိုဂါထာ

လက်ရုံးညီ

ပြန်ပြောင်းတွေးမိတော့ ၁၉၈၅ ခုနှစ်၊ ဆယ်တန်းတက်
သောနှစ်က ဖြစ်သည်။ ကျွန်တော် ကုသိုလ်ကံတကာတက်
လွန်းသောနှစ်လည်းဖြစ်သည်။ မထင်မှတ်ထားသော ကံ
ကောင်းခြင်းတွေ ဆက်တိုက်ဖြစ်ပေါ်ခဲ့သည်။ အထူးခြားဆုံး
ကတော့ ဘယ်လိုမှ တွေးမထားသော လူရည်ချွန်စာမေးပွဲ
ဖြေဆိုခွင့်ရခဲ့ခြင်းပဲ ဖြစ်သည်။

ကျွန်တော်တို့ အတန်းထဲတွင် ပထမရသောသူမှာ
မွေးရာပါ ကိုယ်အင်္ဂါမသန်စွမ်းသူဖြစ်နေ၍၊ ဒုတိယဖြစ်သော
ကျွန်တော့်အား အတန်းပိုင်ဆရာမှ ဝင်ရောက်ပြောဆိုခိုင်းခြင်း
ဖြစ်သည်။ ဝင်ပြောဖြစ်အောင် ဖြေဖို့ ဆက်သွယ်ရမည့် ဆရာမ
အမည်နှင့် အချိန်နဲ့ နေရာကို စာနှင့် လူကြိုပါးလာ၏။
ဆရာကလည်း သင်တန်းသွားစရာရှိနေသည်။ အတန်းဖော်
သူငယ်ချင်းကလည်း မေးမြန်းစုံစမ်းရင်း အချိန်လွန်ပြီးမှ
ကျွန်တော့်ထံ ရောက်လာသည်။ စာကို ဖတ်ကြည့်လိုက်
တော့ ကြားတစ်ရက်သာ အချိန်ရှည်သည်။ ကျွန်တော့်မှာ ဘာ

အကြံပေးရန် ဘာတွေ မေးတတ်လို့ ဘာတွေ ပြော
မည်။ အသိတစ်ယောက်ကတော့ အထွေထွေ
သတင်းအချက်အလက်အုပ်စုနှင့် ဉာဏ်စမ်းစာအုပ်ရှာပြီး လာ
သည်။

သွားရောက် မပြောဆိုပါက ဆရာက စိတ်ကောင်းမှာ
မဟုတ်။ မိဘများကလည်း ပြောနေသည်။ ပါတာ၊မပါတာ
အတွေးအကြံရတာပေါ့ဟု အားလုံးက ဝိုင်းပြော
သည်။

နောက်ဆုံးတော့ စာအုပ်ထူထွန်အုပ်ကို ပိုက်ပြီး
ချွန်တော်နေထိုင်ရာ ကြိုက်နှစ်သက်အရာနှင့် ကပ်နေသော အချိန်
တစ်ကောင်သည် မင်းဓမ္မကုန်းတော်ပေါ်သို့ တက်ပြီး
ပြန်သည်။

ထိုအချိန်ကတော့ မင်းဓမ္မကုန်းမှာ တောရိပ်တောင်ရိပ်
အောက်တွင် တရားရိုးတိုဖြင့် အေးချမ်းလွန်းလှ၏။

ထေရ်တစ်ဆူရှေ့မှာ စာဖတ်ရင်း ကျွန်တော်အိပ်ပျော်
နေသည်။ ဗဟုသုတများနှင့် ဉာဏ်စမ်း ပုစ္ဆာများက
ကျွန်တော်ကို ချော့သိပ်သွားတာပဲဖြစ်သည်။

“အကာလေး...အကာလေး”
တစ်စုံတစ်ယောက်က လှုပ်နှိုးမှု ကျွန်တော်လန့်နိုး

မုက်လုံးကို ပွတ်သပ်ကြည့်လိုက်တော့ တည်ကြည်
ချမ်းသာလွန်းသော ရုပ်အဆင်းရှိသည့် ဆရာတော်တစ်ပါး
နေထိုင်လိုက်ရသည်။ မင်းဓမ္မကုန်းတော်ပေါ်မှာ တရား
အားထုတ်သော ဆရာတော်တစ်ပါးဖြစ်မည်ထင်၏။
ကျွန်တော် လူးလဲထပြီး ဆရာတော်အား ဦးသုံးကြိမ်ချကာ
ပြန်လိုက်သည်။

“အကာလေး ကြည့်ရတာ စိတ်ဖိစီးမှုတွေ များနေတဲ့

ဆရာတော်ရုပ်ရည်၊ ဆရာတော်အသံက ကျွန်တော်
အားကိုးအားထားရသွားသလို ခံစားမိလိုက်သည်။
ကျွန်တော် လတ်တလော ကြုံတွေ့နေရသည့် အခက်အခဲ
ဆရာတော်သိအောင် လျှောက်ထားလိုက်မိသည်။

လူတစ်ယောက်အဖို့ အဆိုးတွေ များလွန်းရင်လည်း
အကောင်းတွေ များလွန်းရင်လည်း ဒုက္ခပဲ။ ပုထုဇဉ်
ဘယ်သူမှ ဒုက္ခနဲ့ မလွတ်ကင်းကြဘူး။ ဒီတော့
အလေးကို ရေးပေးခဲ့မယ်။ ဘာမှမခက်ဘူး။ အမြဲ
ရွတ်ဆိုပွားများပေါ့။ အခုလက်ရှိ ကြုံနေရတဲ့
အခက်အခဲဟုတ်ဘူး။ တစ်ဘဝလုံး ကြုံတွေ့ရမယ့် အခက်ခဲ

မှန်သမျှ တွေ့တိုင်း အမြဲရွတ်ဆိုပွားများပါ။ ဒီနေ့ ဒီအချိန်က
စပြီး ရွတ်ဆိုပွားများပေတော့။ အကျိုးထူးပါလိမ့်မယ်”

ကျွန်တော်တွင် ပါလာသော စာအုပ်အားပေါ်မှာပင်
ဆရာတော်က ရေးပေး၏။ ဂါထာလေးကို ကျွန်တော် ငုံ့ဖတ်
နေဆဲမှာပင် ဆရာတော်က အနားမှ ထွက်ခွာသွားလေ၏။
ဆရာတော် သီတင်းသုံးနေသော အရပ်၊ ဘွဲ့အမည်နာမကို
ပင် မမေးမြန်းဖြစ်လိုက်ပေ။

ဆရာတော် ရေးပေးခဲ့သည့် ဂါထာလေးမှာ တိုတိုလေး
ဖြစ်သလို၊ မှတ်မိလွယ်၏။

စတေ၊ စတေ၊ ထာပတေ၊ သုစတေ၊ ခါမတေ၊
ဣလန္တေ၊ ဣလာတေ၊ ကတေ။

ဆရာတော်က အနက်အဓိပ္ပာယ်ကို မပေးခဲ့။
ကျွန်တော်ကလည်း ထိုနေ့၊ ထိုအချိန်မှစ၍ ရွတ်ဆိုပွားများ
၏။ အရေးတကြီးကိစ္စများ၊ အခက်အခဲများကို ဖြေရှင်းရခါနီး
မျိုးမှာ နေ့ရော ညပါ ရွတ်ဆိုပွားများတတ်၏။ အရေးကိစ္စ
အားလုံး၊ အကျပ်အတည်းအားလုံးမှာလည်း အလိုလိုပြေ
ပျောက် လွတ်မြောက်ခဲ့တာချည်းပင်ဖြစ်သည်။

ဒီနောက်ပိုင်း စာလေးပေလေး ဖတ်လာသောအခါ
ဒီဂါထာမှာ ဒွတ္တဘောင်မင်းကြီး၏ ပုတီးစိပ်ဂါထာတော်ဖြစ်
နေမှန်း သိရတော့သည်။ မြန်မာအနက်ကိုလည်း ကျွန်တော်
သိရတော့သည်။

- စတေ - သူတစ်ပါးတို့ ကြံစည်အထမမြောက်။
- စာတေ - အသက်ရှည်၏။
- ထာပတေ - အနာပျောက်၏။
- သုစတေ - မိုးရွာစေနိုင်၏။
- ခါမတေ - ရေဘေးမှ ကင်းလွတ်၏။
- ဣလန္တေ - ချမ်းသာကြီးပွား၏။
- ဣလာတေ - အကြီးအကဲများကပင် နှစ်သက်စေ၏။
- ကတေ - ကြံတိုင်း ပြီးစီးပေါက်မြောက်၏။

ကျွန်တော်ဖတ်မိသော ကျမ်းဂန်ထဲမှာတော့ တစ်လုံး
ချင်းကို ကိုယ်လိုရာအတွက် ပုတီးစိပ်နိုင်သည်ဟု ဆိုထား
၏။ ကျွန်တော်ကတော့ ဤဂါထာရသည့်နေ့မှစပြီး အားလုံး
ကို စုပေါင်းပြီး အမြဲရွတ်ဆိုပွားများဖြစ်ခဲ့ပါသည်။

လက်ရုံးညီ

၁၉၈၇ ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာ ၂ရက်နေ့တွင် ကျွန်တော်တို့ သင်္ဘော(M.V. Pole Star) သည် ရေချိုးချက်စက်(Fresh Water Generator) ပေါက်ကွဲခဲ့ခြင်းကြောင့် တိမ်းပါးသွားခဲ့သော Engine Cadet (ပညာသင် အင်ဂျင်နီယာ) Johnny ရဲ့ ရုပ်အလောင်းအား ဆေးရုံ ရေခဲတိုက်သို့ ပို့ပြီး သေမှုသေခင်းအစစ်ဆေးခံစာ ပေါက်ကွဲသွားသော ရေချိုးစက်ကို အသစ်လဲလှယ်တပ်ဆင်ပြီး Costa Rica နိုင်ငံမှ ငှက်ပျောသီးကုန်တင်၍ ထွက်ခွာလာခဲ့ပါသည်။

သင်္ဘောသည် Caribbean Sea (The West Indies) ကို ဖြတ်ပြီး ATLANTIC OCEAN ကို ဦးတည် ခုတ်မောင်းလျက်ရှိပါသည်။

သင်္ဘောပေါ်တွင် လိုက်ပါလာသော သင်္ဘောသားများ မှာ လူမျိုးပေါင်းစုံဖြစ်ပါသည်။ ကုန်းပတ်ပေါ်တွင် Captain (မာလိန်မှူး)မှာ အရှေ့ဥရောပနိုင်ငံများမှ တစ်ခုသော ဆိုရှယ်လစ်နိုင်ငံမှ လူမျိုးဖြစ်ပြီး ဒု-မာလိန်မှူးမှာလည်း အလယ်ပိုင်း ဥရောပနိုင်ငံများထဲမှ တစ်ခုတည်းသော ဆိုရှယ်လစ်နိုင်ငံမှ ဖြစ်ပါသည်။ ဒုတိယအရာရှိနှင့် တတိယအရာရှိများမှာ မြန်မာနှစ်ယောက်ဖြစ်ပြီး Bosun က ဖိလစ်ပိုင်လူမျိုး၊ ABLE-SEAMAN (တက်မကိုင်)သုံးယောက်က မြန်မာ၊ O.S (Ordinary Seaman) ရိုးရိုးသင်္ဘောသားက ဖိလစ်

ပိုင်လူမျိုး၊ ထမင်းချက်က အင်ဒိုနီးရှားလူမျိုးတို့ ဖြစ်သည်။ အဲဒီအချိန်အခါတုန်းက ကျွန်တော်က စက်ခန်းမှာ တတိယ အင်ဂျင်နီယာ၊ အင်ဂျင်နီယာချုပ်က အနောက်ဂျာမနီသား။ (ထိုအချိန်က ဂျာမနီက အရှေ့နှင့် အနောက် ကွဲနေတုန်း၊ ၁၉၉၀ ခုနှစ်ကျမှ ပြန်လည်ပေါင်းစည်းလိုက်ပါသည်။) ဒု-အင်ဂျင်နီယာက ဂရိလူမျိုး။

သင်္ဘောက အအေးခန်း၊ လူစီး ကုန်တင်သင်္ဘောဖြစ်ပြီး ပြင်သစ်၊ ဂျာမနီနှင့် Costa Rica သုံးနိုင်ငံကို ပုံမှန် ပြေးဆွဲနေတဲ့ သင်္ဘောဖြစ်ပါသည်။

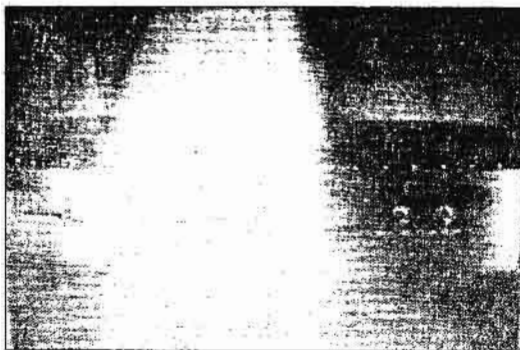
Corfa Rica နိုင်ငံမှာ ငှက်ပျောသီးကုန်တင်ပြီး ဂျာမနီနိုင်ငံ Hamberg ခြံမှာ ကုန်ချပါသည်။ တစ်ဖန် Hamberg ခြံမှ ကုန်မပါဘဲ၊ ပြင်သစ်နိုင်ငံ Le Havre ခြံမှာ ဝင်ပြီး အပျော်စီး အပန်းဖြေ ခရီးသည်များနှင့် မော်တော်ကားများ တင်ဆောင်ကာ၊ Costa Rica နိုင်ငံသို့ ပို့ဆောင်သွားလာနေသော သင်္ဘောဖြစ်ပါသည်။

သင်္ဘော မာလိန်မှူးနှင့် ဒု-မာလိန်မှူးတို့နှစ်ဦးဟာ တစ်နိုင်ငံသားချင်းမဟုတ်ပေမယ့် အင်မတန် အတွဲညီပါသည်။ နှစ်ယောက်စလုံး တစ်ခွတ်ထိုးလုပ်ခြင်း၊ လုပ်ချင်တာရှိလျှင် ဘာမှမစဉ်းစားဘဲ ခွတ်လုပ်တတ်ကြပါသည်။

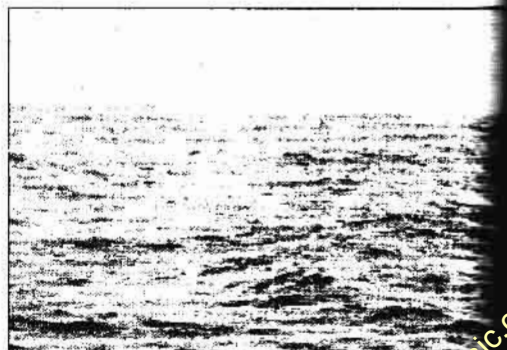
ဆိပ်ကမ်းအဝင်အထွက်ဆိုရင် ရေကြောင်းလမ်း

မျောပါနေသော ခေါင်းတလားကြီး

အောင်(ရေကြောင်းအင်ဂျင်နီယာ)

သင်္ဘော Fore Mast House ရှိ ခေါင်းတလားကြီးပုံ

သင်္ဘောနောက်မှာ မျောပါနေသော ခေါင်းတလားကြီး

သုတိုဘာသာသုတို အဝင်အထွက်လုပ်တတ်ပါ
ကျောက်ချချင်လည်း သုတိုဘာသာသုတို ကမ်း
လေးဘေးဆိုပြီး ကျောက်ချချင် ငါးများ လုပ်တတ်ကြ
သည်။

ကျွန်တော်တို့သဘောက ခရီးသည်များပါတဲ့ သဘော
သဘောရှေ့ Fore Mast ထဲမှာ အကယ်၍များ
သိလောသည် ပါစင်ဂျာတစ်ဦးတစ်ယောက်များ မတော်
တိမ်းပါးခဲ့ရင် ရုပ်ကလာပ်ထည့်သည့် သေဆုံးသူကို
ပြန်ယူနိုင်ရန် ခေါင်းတလားတစ်ခု အမြဲတမ်း
တတ်သည်။

အယူသီးတာမဟုတ်ကြပေမယ့် သဘောပေါ်တွင်
သဘောအခါမှ အလုပ်စားပွဲတို့ အလုပ်ခံတို့ကို တစ်စုံ
နှင့် ယောင်လို့တောင် မခေါက်ကြပါ။ ခေါက်ခဲ့ရင်
ပေါ်တတ်ကြသည်လို့ အယူရှိကြတော့ မည်သူ
ခေါက်ခြင်း ထုခြင်း မလုပ်ကြပါ။ ထိုအတူ သဘော
Mast House ရှိ ခေါင်းတလားကြီးအား မည်သူမျှ
ထိလည်း မထိရဲကြပါ။ သို့သော် တစ်နေ့ သဘော
သားယောက် ညဘက် ကမ်းနားမှ အရက်မှူးပြန်လာပြီး
ပြောကြ နောက်ကြနှင့် အခေါင်းကြီးအား သွားခေါက်
သိကြသည်။ တိုက်တိုက်ဆိုင်ဆိုင်ပါ။ ပညာသင် အင်ဂျင်
လေး Johnny ရေချိုးချက်စက် ပေါက်ကွဲပြီး တိမ်းပါးခဲ့
သည်။ ထိုတိုက်ဆိုင်မှုကို ယခုသဘောပေါ်ရှိ မာလိန်မှူးမှ
သဘောတစ်စီးလုံး သိရှိပြီး ယုံကြည်လား။ မယုံကြဘူး
ဆိုတာကိုတော့ ၎င်းတို့ကိုယ်တိုင်ပဲ သိကြမည်ဖြစ်ပါ
သည်။

ခရီးသည်ပါသည့် သဘောဆိုတော့ ထုံးစံအတိုင်း
သည် စတက်သည့်အခါနှင့် ဆင်းသည့်အခါ တစ်ရက်
တစ်တွင် ပါတီပွဲလုပ်ပေးရပါသည်။

ယနေ့လည်း ဂျာမနီနိုင်ငံ Humbert မြို့သို့ မနက်
တော်မည်မို့ ပါတီပွဲပေးပြီး၍ ခရီးသည်ညည်းညည်းတွေ
သဘောသားတွေပါ အသီးသီး ကိုယ့်အခန်းကိုယ်
တော်ကြပါသည်။ သို့သော်လည်း မာလိန်မှူးနှင့် ဒု-မာလိန်
မှူးနှစ်ယောက် တိတ်တိတ်ကလေး Fore Mast House
ထဲကို ထွက်သွားတာ တွေ့လိုက်ရပါသည်။ ကျွန်တော်
ခန်း မှန်ပြတင်းပေါက်မှ လှမ်းမြင်နေရပါသည်။

တော်တော်ကြာတော့ နှစ်ယောက်သား အခေါင်းကြီး
မလာပြီး ရေထဲသို့ ပစ်ချလိုက်တာ မြင်လိုက်ရပါသည်။
ကျွန်တော်မြင်သည့်နည်းတူ တက်မစင်ပေါ်ရှိ တာဝန်ကျ

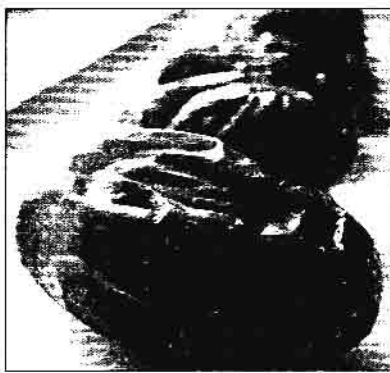
အရာရှိနှင့် တာဝန်ကျ တက်မစင်ပေါ်သို့ သဘောသားတို့လည်း
တွေ့မြင်ကြမည်ဖြစ်ပါသည်။ အချိန်ကို ကျွန်တော် အခန်း
တွင်းရှိ တိုက်ကပ်နာရီကို လှမ်းကြည့်လိုက်တော့ မနက်
၂နာရီရှိပြီဖြစ်ပါသည်။ ခေါင်းတလားကြီး ပစ်ချခဲ့သည်မှာ
Caribbean Sea ထဲသို့ဖြစ်ပြီး မနက်ကျတော့ ကျွန်တော်
တို့ သဘောက Atlantic Ocean ထဲ ရောက်လို့နေပါပြီ။

ကျွန်တော့်ဥတုချိန်ကလည်း မနက် ၈နာရီမှ နေ့လယ်
၁၂နာရီဖြစ်တော့ မနက် ၇နာရီခွဲမှာ နံနက်စာစားရန် အခန်း
ထဲက ထွက်တော့ လူသွားလမ်းမှာ သဘောသားတွေက
သဘောနောက်ဘက် ရေပြင်ကို ငေးကြည့်နေကြ တွေ့လို့
သုတို ဘာကို ကြည့်နေကြတာလဲ သိချင်လို့ သုတိုကြည့်ရာ
ကို လှမ်းကြည့်လိုက်တော့ လားလား... ညတုန်းက မာလိန်
မှူးနှင့် ဒု-မာလိန်မှူးတို့ ပစ်ချခဲ့တဲ့ ခေါင်းတလားကြီးဟာ
သဘောရဲ့ နောက်ဘက် တော်တော်လှမ်းလှမ်းမှာ ပေါလော
ကြီး တွေ့ရပါသည်။

တော်တော်စဉ်းစားစရာကောင်းလှပါသည်။ ခေါင်း
တလားကြီးမှာ ဝိညာဉ်တွေများ တွယ်ကပ်နေပြီး သုတိုနေ
ထိုင်ရာ သဘောနောက်ကို သုတို ပြန်လိုက်နေသလားလို့
ထင်ရပါသည်။

ရေစီးကြောင်းလည်း မတည့်ပါ။ နောက်လေး၊
နောက်လှိုင်းလည်း မရှိ။ ဒါပေမယ့် သဘောအနောက်ဘက်
မှာ တွေ့နေရတာကတော့ မျက်မြင်ဖြစ်ပြီး Hamberg မြို့
ရောက်ခါနီး ဝိုင်သုံးလေးဆယ်အလိုလောက်ကျတော့ မတွေ့
ရတော့ပါဘူး။ ထိုအဖြစ်အပျက်က သဘောတစ်စင်းလုံး
အံ့သြမဆုံးအောင် ဖြစ်ခဲ့ကြရပါသည်။ ခေါင်းတလားကြီးကို
မည်သည့် စိတ်ကူးစိတ်သန်းနှင့် ရေထဲ ပစ်ချခဲ့ကြသည်ဆို
တာ မာလိန်မှူးနှင့် ဒု-မာလိန်မှူးတို့နှစ်ဦးမှလွဲ၍ မည်သူမျှ
သိမည်မဟုတ်ပါ။ ထိုအဖြစ်အပျက်ကြောင့်လားတော့ မသိ
ပါ။ Hamberg သို့ သဘောကပ်နေတဲ့အချိန် ကမ်းနားမှာ
မာလိန်မှူးအသစ်နှင့် ဒု-မာလိန်မှူးအသစ်တို့ သဘောပေါ်
တက်ရန် စောင့်စားနေတာကို ကုန်းပတ်ပေါ်မှ လှမ်းတွေ့
နေရပါတော့သည်။

အောင် (ရေကြောင်းအင်ဂျင်နီယာ)

စွန်ပလွန်သီး အကျိုးသက်ရောက်မှုများ

ပန်းစကား

စွန်ပလွန်သီးလို့ ပြောလိုက်ရင် သိသူများရှိသလို၊ မသိတဲ့သူများလည်း ရှိကြပါတယ်။ စွန်ပလွန်သီးဟာ လွန်ခဲ့တဲ့ ဘီစီ-၆၀၀၀ ကတည်းက ရှိနေခဲ့တဲ့ အသီးတစ်မျိုးဖြစ်ပါတယ်။ စွန်ပလွန်သီးဟာ သကြားဓာတ်များပြီး ပျားရည် အရသာကဲ့သို့ရှိတဲ့ ဆီးသီးနွယ်ဝင် အသီးတစ်မျိုးဖြစ်ပါတယ်။ စွန်ပလွန်သီးကို ပြောက်အာထရိကနဲ့ အရှေ့အလယ်ပိုင်း ဒေသမှာ ပိုမိုစိုက်ပျိုးတတ်တာကို တွေ့ရှိရတတ်ပါတယ်။

စွန်ပလွန်သီးမှာ သကြားဓာတ်ပါဝင်မှုများပြားတဲ့အသီး ဖြစ်တာမို့ အချို့အနေနဲ့ စားသုံးမှု များပြားကြပါတယ်။ စွန်ပလွန်သီးကို ဒီအတိုင်း စားသုံးတာထက် အများစုက စွန်ပလွန်ယို၊ တခြား အချို့ပွများနဲ့ တွဲဖက်စားသုံးကြတာကို တွေ့ရှိရပါတယ်။ စွန်ပလွန်သီးဟာ ဆီးသီးအနွယ်ဝင် တစ်မျိုး ဖြစ်တာကြောင့် အစေ့ပါဝင်ပြီး အစေ့ဟာလည်း အရည်ပုံ လေးပင် ဖြစ်ပါတယ်။ စွန်ပလွန်သီးကို စားသုံးခြင်းဖြင့် ရရှိနိုင်သော အကျိုးကျေးဇူးများဟာ များပြားလှပါတယ်။ ထိုအကျိုးကျေးဇူးများကတော့...

- (၁) ဝမ်းချုပ်ခြင်းမှ ကာကွယ်ပေးပြီး ဝမ်းပုံနံ့သွားစေနိုင်ခြင်း။
- (၂) ဝမ်းချုပ်ခြင်းမှ ကာကွယ်ပေးပြီး ဝမ်းပုံနံ့သွားစေနိုင်ခြင်း။
- (၃) သံဓာတ်ချို့တဲ့ခြင်းမှ ကာကွယ်ပေးခြင်း။
- (၄) သွေးတိုးရောဂါလျော့ကျစေခြင်း။
- (၅) ကိုယ်ခံအားကို ကောင်းမွန်စေခြင်း။
- (၆) နှလုံးရောဂါသမားများအတွက် အထောက်အကူ

ပြုပေးခြင်း။

- (၇) သွေးလိပ်ခေါင်းရောဂါဝေဒနာကို သက်သာစေခြင်း။
- (၈) နာတာရှည် နာမကျန်းဖြစ်သူများအတွက် ခံတွင်းကို ကောင်းမွန်စေခြင်း။
- (၉) မိခင်လောင်းများအတွက် မွေးဖွားရ လွယ်ကူစေခြင်း။
- (၁၀) အူမကြီးကင်ဆာနဲ့ အူမရောင်ရောဂါဝေဒနာရှင်များအတွက်လည်း ကောင်းမွန်စေခြင်း စသည့် အကျိုးကျေးဇူးအများအပြားကို ရရှိစေပါတယ်။

စွန်ပလွန်သီးမှာ ပိုတက်စီယမ်၊ ကာဗိုဟိုက်ဒရိတ်၊ အမျှင်ဓာတ်၊ သကြားဓာတ်၊ ဗီတာမင်-အေ၊ ဗီတာမင်-ဘီ၊ ဗီ၊ ကယ်လ်စီယမ်၊ ဗီတာမင်-စီ၊ မဂ္ဂနီစီယမ်၊ သံဓာတ် စတဲ့ လူများရဲ့ အစာချေဖျက်မှုစနစ်ကို များစွာအထောက်အကူပြုပေးနိုင်တဲ့ ဓာတ်များစွာ ပါဝင်ပါတယ်။ သံဓာတ်မဝင်မှုကြောင့်လည်း ဆံပင်ကျွတ်ခြင်းကို လျော့ကျစေနိုင်ပါတယ်။

စွန်ပလွန်သီးအစိုကို အအေးဓာတ်ရှိတဲ့ နေရာမှာ ထား၍ စားသုံးမည်ဆိုပါက ရက်သတ္တပတ် နှစ်ပတ်အထိထား စားသုံးနိုင်ပြီး၊ စွန်ပလွန်ယိုကတော့ ကြာရှည် အထားနိုင်ပါတယ်။ အချို့ဓာတ်များပြားသည့် အသီးဖြစ်တာကြောင့် ဆီးလေ့နာရှင်များအနေဖြင့် စားသုံးမည်ဆိုပါက ချင်ချိန်၍ စားသုံးသင့်ပါသည်ဟု အကြံပြုလိုက်ရပါတယ်။

နေစေး

သတင်းကောင်းပါး ဖိတ်ခေါ်လိုက်ပါသည်

မြို့ရွာကျေးလက်၊ ရပ်ကွက်၊ ကျောင်း၊ ရုံး၊ တပ်တွင်း စာကြည့်တိုက် ဖွင့်လိုသူများ၊ မိမိအိမ်တွင် စာအုပ်အတားဆိုင် ဖွင့်ပြီး အိမ်တွင်းစရိတ် ဝင်ငွေရှာလိုသူများ၊ တစ်ဆင့်စာအုပ် ပြန်လည် ရောင်းချလိုသူများအား “နေစေး” စာပေနှင့် အမြန်ဆုံးဆက်သွယ်ပါရန် လေးစားစွာ ဖိတ်ခေါ်လိုက် ဖြစ်ပါသည်။

လစဉ်ထုတ် မဂ္ဂဇင်း၊ ဝတ္ထု၊ ရုပ်ပြ၊ ကာတွန်း၊ ဘာသာပြန်၊ သိုင်း၊ သုတ၊ ရသ၊ ပုံပြင်စာအုပ်များ စုံလင်စွာနှင့် လကျော်၊ တိုက်ကျစာအုပ်များ၊ ဝတ္ထုစာအုပ်အဟောင်းများ၊ အသစ်များ လက်လီလက္ကား ဖြန့်ချိရောင်းချ ပေးနေပါသည်။

ဆက်သွယ်ရန်လိပ်စာ

- ခင်ရင်း - အမှတ်(၁၉၅) (၃၂)လမ်းအထက်၊ ပန်းဘဲတန်းမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့၊
☎ - ၀၁-၂၅၄၆၂၅
- ဆိုင်းခွဲ(၁) - အမှတ်(၄)၊ ကန်လမ်း၊ ထွန်းသီရိရှပ်ရှင်ရှံရှေ့၊ ပြည်မြို့။
☎ - ၀၉ ၅၃၀၃၃၁၄၊ ၀၉ ၅၃၇၀၅၅၄
- ဆိုင်းခွဲ(၂) - အရှေ့မြို့ပတ်လမ်း၊ အ.လ.က-၁၁(ကျောင်းရှေ့)၊ ရှမ်းပြည်နယ်၊
တောင်ကြီးမြို့။ ☎ - ၀၉ ၅၁၁၂၀၇၀
- ဆိုင်းခွဲ(၃) - အမှတ်-၅/၆(B) ခရိုင်ရဲတိုက်တန်း၊ မိုင်းချပ်လမ်း၊ မကွေးမြို့။
☎ - ၀၉ ၈၆၂၁၀၆၄

ထွန်းတောက်

... ညို တိ ချ တစ်ပွဲတိုးဂါထာနှင့်
အဓမ္မလောဘီ ဖန်တီးလှူဒါနအဖွဲ့

ကြည်ညိုဖွယ်ရာ ဗုဒ္ဓဘာသာ လောကတွင် ဂုဏ်တော်အစွမ်း ဂါထာ အစွမ်း၊ မန္တန်အစွမ်းဟု အစွမ်းထက် သော ဂုဏ်တော်၊ ဂါထာ၊ မန္တန်အစွမ်း များ အံ့မခန်းလောက်ပင် ရှိကြသည်။ ထာတ်ပေါ်ခြင်း၊ အန္တရာယ်ကင်းခြင်း၊ ဘေးရှင်းခြင်း စသည့် အကြောင်းများ ကိုလည်း သိရှိကြည်ညိုရသည်။

ထိုနောက် အမေ့ခြေရာ၊ အမေ့ ဆံပင် အမေ့ထောင့် စသော အစွမ်းများ သည်လည်း များစွာပင် ရှိလေသေး သည်။ ထို့ကြောင့် ယခု ကျွန်တော် ထည်း ကိုယ်တွေ့အစွမ်းများကို စာဖတ် သူများအား မျှဝေလိုလှသည်။

ကျွန်တော် တင်ပြလိုသော အကြောင်းမှာ ခေါင်းစီးပေးထားသည့် အတိုင်း ဥ ဟု တံခွန်တိုက်ထားသော အမေ့ ထာတ်အထက်ဆင့် ပန်းထည်စ ညာလက်တစ်ဝါးစာ ထည့်ထားသော စာရွက်ခေါက်ကလေး၏ အစွမ်းပင်ဖြစ် သည်။

ဤစာတမ်းသည် ကျွန်တော်၏ ဆင်သက်တာတွင် တိုးတက်ခြင်းနှင့် ဆုတ်ယုတ်ခြင်း အကြောင်းနှစ်ခုကို ဆင်းစပ်ထားသော မှတ်တမ်းမှတ်ရာ ဆင်ခလည်းဖြစ်သည်။ ထိုအဆောင် နှစ်ခုလုံးကို ရရှိပြီးမှ အခန်းကဏ္ဍ အလိုက် တင်ပြရပေမည်။ အပြည့်အစုံ နှိ အောက်မှာ ရှုပါ။

ကျွန်တော် တပ်သား မောင်ထွန်း သည် ၁၉၆၇ ခု၊ ဆယ်လပိုင်းတွင် ဆောင်ရွက်ခဲ့သော တောင်ငူမြို့နယ်၊ ဇွေးရပ် အထိ နိသောဓိရာသီ ခွင့်ဆယ်ရက်ဖြင့် နှစ်ရောက်သွားသည်။

တစ်နှစ် တစ်ကြိမ်၊ နှစ်နှစ် တစ် ကြိမ်ဆိုတိုသော ရောက်နိုင်သဖြင့် မိဘ နှင့် ဆွေမျိုးများနှင့် အလွမ်းပင်မပြေ သေးမီ ခွင့်ဆယ်ရက် ပြည့်မြောက်မည့် အခါသို့ ရောက်ရှိလာသည်။ ထို့ကြောင့် မိခင်တပ်ရင်းသို့ ပြန်ခါနီးတွင် ကျေးဇူး ရှင် မိဘနှစ်ပါးဖြစ်ကြသော မိခင်ကြီး ဖေါမယ်ခွေးနှင့် ဖခင်ကြီး ဦးထိန်တို့ အား ကန်တော့ရန် ရေမ္မာ ထိုင်လျှင် ပင် ဖခင် ဦးထိန်က...

“သားပြန်လာရင် ပေးလိုက်ပါဆို ပြီး ရွာဦးကျောင်းဆရာတော် ရေးပေး ထားတာ။ ဒီစာရွက်ခေါက်ကလေးထဲမှာ ဥ ဟု တံခွန်တိုက်ထားသော အစီအရင် တွေပါတယ်”ဟု ပြောပြီး ကမ်းပေး သည်။

မိခင်ကြီး ဖေါမယ်ခွေးကလည်း-

“သားလေး... ဒါ အမေ့ရဲ့ ထာတ်ပန်းထည်စ အထက်ဆင်ကလေး ကို လက်တစ်ဝါးလောက် ဖြတ်ယူပြီး စာရွက်ခေါက်ကလေးထဲ ထည့်ထား တာ။ သားလေး ရှေ့တန်းထွက်တဲ့အခါ ဒါလေးကို အင်္ကျီညာဘက်အိတ်ထဲမှာ အမြဲထည့်ထားဖို့ ဆရာတော်က မိန့်လို့ အမေ့လုပ်ထားတာ”ဟု ပြောပြီး ပေး သည်။

ကျွန်တော်လည်း စာရွက်ခေါက် ကလေးနှစ်ခုလုံးကို တရိုတသေ လက် ခံယူပြီး ကျေးဇူးရှင် မိဘနှစ်ပါးတို့အား ခြေစုံဦးခိုက် ကန်တော့ပြီး မွေရပ်မြေ ဇိုးသောင်ရွာမှ ထွက်လာခဲ့သည်။

၁၉၆၈ ခုနှစ်၊ နှစ်လယ်ခန့်တွင် ကချင်ပြည်နယ်၊ ဆွမ်းမရပြီနယ်အတွင်း ရှိ မေခ၊ မလိခမြစ်နှင့် ခရန် မြစ်သုံး စင်းတို့၏ဆုံရာ ငြိပ်နယ်မြေအတွင်း ဝေးလံခေါင်သီသော အင်ရှေကောင်း ရွာ၌ စခန်းထိုင် လှုပ်ရှားတာဝန်ဖြင့်

ကျွန်တော်အပါအဝင် စစ်ကြောင်းမှူး ဦးစီးတပ်ခွဲနှစ်ခွဲရောက်ရှိ နေရာယူထား ကြသည်။

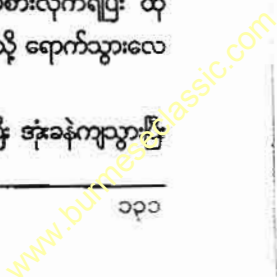
၎င်းစစ်ကြောင်းအတွက် ရိက္ခာ ပိုရန် လမ်းပန်းဆက်သွယ်ရေး အလွန် ခက်ခဲသည့်အပြင် ရေစီးသန်သော မေခ မြစ် တစ်ဖက်ကမ်းသို့ ဖြတ်ကျားရမည် ဖြစ်၍ ခြေလျင်စစ်ကြောင်းများဖြင့် ပို ပေးရန် ခက်ခဲသောကြောင့် “ဒါ ကိုတာ”လေယာဉ်လေးဖြင့် ရိက္ခာပို့ရ လေသည်။

တစ်ခုသောနံနက် ၁၀နာရီ နှင်း ကွဲစာချိန်တွင် လေယာဉ်သံကို ကြား လိုက်ရပြီးနောက် ချပေးသော ရိက္ခာ ထုပ်များကို သွားကောက်ကြရသည်။ ရိက္ခာသွားကောက်ကြသည့်အဖွဲ့တွင် တပ်သား ထွန်းရှိလည်း ပါဝင်သည်။

ထိုနောက် ဒါကိုတာ လေယာဉ် လေးသည် မြစ်ကြီးနားသို့ ပြန်သွားကာ ရိက္ခာတင်ယူပြီး မိနစ် ၂၀အတွင်း နောက်တစ်ကြိမ်ရောက်လာပြန်သည်။ ပထမအကြိမ် ချပေးထားသော ရိက္ခာ ထုပ်များကို လိုက်လံရှာဖွေကောက်ယူ နေကြစဉ် နောက်တစ်ကြိမ် လေယာဉ် ပေါ်မှ ချလိုက်သော ဆန်အိတ်ကြီး တစ်အိတ်သည် တပ်သား ထွန်းရှိ၏ ခေါင်းပေါ်သို့ လေအဟုန်ကို ထိုးဖောက် ပြီး တည်တည်မတ်မတ်ကြီး ကျဆင်း လာလေသည်။

တပ်သား ထွန်းရှိသည် ဆန်အိတ် ကြီး ကျဆင်းလာသည်ကို မြင်လျက်နှင့် အံ့အားသင့်ကာ မလှုပ်မယှက် တောင့် တောင့်ကြီး ရပ်နေမိသည်။ ထိုအခိုက် တွင် တစ်စုံတစ်ယောက်၏ တွန်းထုတ် လိုက်သည့်နယ် ခံစားလိုက်ရပြီး ထို နေရာမှ သုံးပေခန့်သို့ ရောက်သွားလေ သည်။

ဆန်အိတ်ကြီး အံ့ခနဲကျသွားပြီး

နောက် အခြား ရဲဘော်၊ အကြပ်၊ စစ်
သည်များ အလန်တကြားနှင့် ဝိုင်းအော်
ကြမှ တောင်တောင်ကြီးဖြစ်နေသော
တပ်သားထွန်းရီ သတိပြန်ဝင်လာခဲ့
သည်။ ထို့နောက် တအောင့်မျှ တွေဝေ
နေမိပြီးမှ အင်္ကျီယာဘက်အိတ်ထဲက
ဥံ တိ ချဲ့ တစ်ပွဲတိုး ဂါထာလေးနှင့်
အမေ၏ ထာပီပန်းထည်စကို ထည့်
ထားသော စာရွက်ခေါက်ကလေးကို
ကိုင်စမ်းကြည့်လိုက်မိသည်။

◆◆◆

၁၉၇၀ပြည့် နှစ်ဦးပိုင်းတွင်ဖြစ်၏။
ဒုတပ်ကြပ်ထွန်းရီ ပါဝင်သော ဒုတပ်
ရင်းမှူး ဦးစီးသည့် ရှေ့တန်းကွပ်ကဲမှု
ဌာနချုပ်နှင့် တပ်ခွဲနှစ်ခွဲသည် ကချင်
ပြည်နယ်၊ ဝိုင်းမော်မြို့နယ်၊ ဆင်နယ်မြေ
အရှေ့ခြမ်း၊ ဆင်ပေါ် လပိုင်၊ ဝေါ်ခြံ၊
စင်ကြိုင်၊ ကန်ပိုက်တည် စသော နယ်
မြေများအတွင်း လှုပ်ရှားနေရစဉ်၊ ရန်
သူများ စိုးရိမ်ထားသော တောင်ကုန်း
များကို ပြန်လည်သိမ်းပိုက်လျက်ရှိရာ
စစ်ကြောင်းသည် ဝရာတွင်တောင်ကြော
ပေါ်သို့ ရောက်ရှိနေ၏။

ဒုတပ်ကြပ် ထွန်းရီ ဦးစီးသည့်
ရှေ့ပြေး တပ်စိပ်မှ စေလွှတ်ထားသော
မိုင်းရှာ ခွေးများ ရှာမတွေ့သည့် နင်း
မိုင်းကို နောက်မှ လိုက်ပါလာကြသည့်
အထဲမှ ဝန်တင် လားငယ်တစ်ကောင်
နင်းမိ၍ ပေါက်ကွဲကာ ဝန်တင် လား
ငယ်၏ ခြေထောက်ပြတ်ထွက်ပြီး မိုင်း
ခနဲလဲကျသွားရာ နောက်နင်းမိုင်းတစ်
လုံးကို ဖိမိ၍ ထပ်မံပေါက်ကွဲပြန်သည်။

ထို့ကြောင့် ဝမ်းဗိုက်ပါ ပေါက်
ထွက်ပြီး သွေးများ အိုင်ထွန်းလျက်
သေဆုံးသွားလေသည်။ ဝန်တင်လား
ကလေး ဖိမိ၍ ပေါက်ကွဲသော မိုင်း
သည် ဒုတပ်ကြပ် ထွန်းရီနှင့် တစ်လံ
မျှသာ ကွာလေသည်။ ဒုတပ်ကြပ်

ထွန်းရီ၏ တစ်ကိုယ်လုံး ယမ်းရွှေ မြေ
မှုန့်များဖြင့် မျက်နှာတစ်ပြင်လုံး မည်း
မှောင်သွား၏။ ခြေပြတ်၊ ဗိုက်ကွဲပြီး
သေဆုံးသွားသော ဝန်တင်လားကလေး
မှာ ဒုတပ်ကြပ် ထွန်းရီ၏ ကိုယ်စား
ခံသွားရခြင်းသာဖြစ်လေသည်။

◆◆◆

၁၉၇၂ ခုနှစ်တွင် တပ်ကြပ်
ထွန်းရီ ပါဝင်သော တပ်ခွဲမှူးဦးစီး၊
အင်အား (၈၀)ပါဝင်သည့် တပ်ခွဲတစ်ခွဲ
သည် ရန်သူများ နေရာယူထားသည့်
၇၃၀၂ တောင်ကုန်းကို သိမ်းပိုက်ရန်
ဆင်ပေါ်ရွာမှ ချီတက်လာခဲ့ကြသည်။
တပ်ကြပ် ထွန်းရီပါဝင်သော ၇ယောက်
ပါ တပ်စိပ်သည် ရှေ့ပြေးတာဝန်ကို
ယူကြရသည်။

ပတ်ဝန်းကျင်အခြေအနေနှင့်
ရန်သူများ၏ အခြေအနေတွေကို အကဲ
ခတ်ပြီး သတိပေးကြီးစွာဖြင့် တောင်
ပတ်လမ်းအတိုင်း ချီတက်လာကြ
သည်။ တပ်ကြပ် ထွန်းရီသည် တစ်
နေရာသို့အရောက်တွင် ရှေ့ခရီးကို
ထပ်မံ ကြည့်ရှုအကဲခတ်ပြီး တပ်စုမှူး
ထံ သတင်းပို့လိုက်သည်။

“ဗိုလ်ကြီး... ရန်သူစခန်းကို
တော့ တွေ့နေရပါပြီ။ ဒါပေမယ့် ရှေ့မှာ
ပြောင်တလင်းကြီးဖြစ်နေတော့ ဆက်
တက်ဖို့ မလွယ်ဘူး ထင်တယ်”

တပ်စုမှူးရှေ့သို့ တက်လာပြီး
တပ်ကြပ် ထွန်းရီ၏ အနားမှာ ရပ်ကာ
အကဲခတ်ကြည့်သည်။ သို့သော် တပ်စု
မှူးလည်း ဆုံးဖြတ်နိုင်ခြင်း မရှိပေ။
ထို့ကြောင့် ရှေ့မြင်ကွင်း၏အခြေအနေ
ကို ဆက်သွားဖြင့် တပ်ခွဲမှူးထံ သတင်း
ပို့ရပြန်သည်။

တပ်ခွဲမှူးရှေ့သို့ တက်လာသည်။
အခြေအနေအရပ်ရပ်ကို အသေအချာ
ကြည့်ရှုပြီး သုံးသပ်သည်။ ထို့နောက်

တပ်ခွဲမှူးက စမ်းသပ် ပစ်ခတ်ကြည့်
ရန် စက်လတ်ကိုင် ရဲဘော်ကို ရှေ့သို့
ခေါ်လိုက်သည်။ ထို့နောက် မ-၂ မော်
တာကိုင် ရဲဘော်များကိုလည်း အဆင့်
ဆင့် နေရာယူခိုင်းသည်။ ဂျီ-၃၊ ဂျီ-၄၊
အားလုံးစုပစ်ရန် အမိန့်ပေးသည်။

ဆယ်ငါးမိနစ်ခန့် စုပိုင်း ပစ်ခတ်
ကြသည့်နောက် ရန်သူများသည် မူလ
တောင်ကုန်းနှစ်ကုန်းနှင့် ထိုထက်မြင့်
သော တောင်ကုန်းပေါ်များက လက်
နက်ကြီး၊ လက်နက်ငယ်များဖြင့် တရ
စပ် ခုခံပစ်ကြလေသည်။ တဖြည်းဖြည်း
နှင့် လူအင်အား၊ လက်နက်အင်အား
များကိုလည်း အားဖြည့်လာကြသည်ကို
နားလည်ရသည်။ ထို့ကြောင့် ၎င်းတို့
တပ်ခွဲထားသော တောင်ကုန်းကို တက်
သိမ်းရန် မလွယ်တော့။

ထို့အပြင် ရန်သူများသည် လူ
အင်အား၊ လက်နက် အင်အားများ
အမျိုးမျိုးသော နည်းဗျူဟာများကို
သုံးပြီးပင် ပစ်ခတ်လာကြလေသည်။
ထို့ကြောင့်ရှောက်နားတပ်စိပ် (၇)ယောက်
နှင့် တပ်စုတစ်စု၏ ပစ်ခတ်အားသည်
ထိရောက်မှု အားနည်းလာလေသည်။

ဤသည်ကို ကောင်းစွာ နား
လည်ကြသော ရန်သူများသည် လူ
အင်အား အလုံးအရင်းဖြင့် ညာသံ
ပေးပြီး ပြေးဆင်းလာနေကြသည်
ကိုပင် မြင်လာရသည်။ ထို့ကြောင့်
အဆင့်ဆင့် တပ်ခွဲမှူးအား သတင်းပို့
လိုက်ရာ တပ်ခွဲမှူးက ကာပစ်ပစ်ရင်း
ဆုတ်ခွဲကြရန်ကို အမိန့်ပေးလေသည်။

ပွိုင့်တပ်စိပ်မှာစ၍ စနစ်တကျ
တစ်ဦးချင်း အကာ အကွယ်ရှိရာသို့
ပစ်ဆုတ်ဆုတ်ကြရသည်။ အကာ
အကွယ် ရှိသောနေရာသို့ ရောက်ရှိ
ချိန်တွင် တပ်စုနှစ်စုပေါင်းပြီး ကာ
ပစ်ကြသည့်အတွက် ရန်သူများသည်

www.burmeseclassic.com

မြောင်တလင်းဖြစ်နေသည့် နေရာကို ဆွတ်လွန်ပြီး မလာရဲကြပေ။ ထိုနေရာထဲ လက်နက်ကြီးများဖြင့် ဖုံးရွာသကဲ့သို့ ပစ်ခတ်နေကြလေသည်။

တစ်ဆင့်ချင်း ပစ်ခတ်၍ လုံခြုံစိတ်ချရသော နေရာသို့ရောက်လျှင် သူစစ်ကြည့်သဖြင့် စိတ်မကောင်းစရာနှင့် ကြုံရလေသည်။ တပ်ကြပ်ထွန်းရီးနှင့် ကျောင်းဆင်းဘက်၊ အချစ်ဆုံးသူငယ်ချင်း ကိုယ်ပိုင်နံပါတ်တစ်ယောက်သာကွာသော ဒုတိယကြပ်ထုဖြင့် ပြင်းထန်စွာ ဒဏ်ရာရလာခဲ့သည်။

ထိုနေရာမှ ပိုမိုစိတ်ချရသော နေရာသို့ တစ်ထောက် ပြောင်း၍ ဆင်းလာကြသော စောင်ပုခက်မှ ဒုတိယကြပ်လှမြင့်အား ချောင်း ဆေးဝါးကုသပြီး အနားယူနေကြစဉ်၊ ကစလမှ ထုတ်သော အိတ်ဆောင်ရေဖိယိုလေးကို ဖွင့်လိုက်ကြရာ ဒုတိယကြပ် လှမြင့်အတွက် သူ့ချစ်သူမသောင်းသောင်းအေး တောင်းဆိုသော တောင်တန်းပြာနှင့် ကြောပိုးအိတ် သီချင်းကို နားထောင်ရင်း ဒုတိယကြပ်လှမြင့် ကွယ်သွန်သွားရှာသည်။

ညတွင်းချင်းပင် ရှေ့တန်းတပ်ခေန်ရှိရာ ဆင်္ခသို့ ဒုတိယကြပ်လှမြင့်၏ အလောင်းကို သယ်ယူရာတွင် တပ်ကြပ်ထွန်းရီးကိုယ်တိုင် ပါဝင်သည်။ အလောင်းကို မြေမြှုပ် သင်္ဂြိုဟ်ပြီးနောက် ဆင်းစခန်းတွင် ညအိပ်ကြရသည်။

တပ်ကြပ်ထွန်းရီးသည် စိတ်မော့သုမော့ဖြင့် စစ်အင်္ကျီကို မချွတ်ဘဲ ဟင်လက်အိပ်ပြီး ရင်ဘတ်ပေါ် လက်ဘင်လိုက်ရာ ခေါလော့ခလု တစ်ခုတွေ့၍ ဖိကြည့်လိုက်ရာ စပ်ဖျင်းနှင့်ဖြင့် နာကြင်လာ၏။

ထို့ကြောင့်ထထိုင်ပြီး စပ်ဖျင်းဖျင်းနေရာမှ ခလော့ခလု ဖြစ်နေသည့် အရာကို ထုတ်ကြည့်လိုက်သည်။ ထိုအခါ ရန်သူများ ပစ်ခတ်လိုက်သည့် အမ်-၂၁၊ ကျည်ဖူးဖြစ်နေသည်ကို တွေ့ရလေသည်။

သို့မှ အင်္ကျီကို ချွတ်ကြည့်ရာတွင်လည်း အညိုအမဲ စွဲနေသည့် ဒဏ်ရာကို တွေ့ရ၏။ ဒဏ်ရာတည်တည်သည် ယာဘက်အိတ်ကပ်၊ အမေ့ထဘီ အထက်ပန်းထည်စကို ထည့်ထားသော အထုပ်ကလေးနေရာ ဖြစ်နေလေသည်။

၁၉၇၄ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီလဝက်ခန့်တွင်ဖြစ်သည်။ တပ်ကြပ်ထွန်းရီးသည် တပ်စုတစ်စုတွင် တပ်ကြပ်ကြီးတာဝန်ကို ယူရသည်။ အင်အား (၇၀)ကျော်ပါဝင်သည့် တပ်ကြပ်ထွန်းရီးတို့ တပ်ခွဲနှင့် ဒုတိယရင်းမှူး၊ ရှေ့တန်းကွပ်ကဲမှူး၊ ဌာနချုပ်နှင့် တပ်ခွဲနှစ်ခွဲသည် မြင့်မားမတ်စောက်၍

အထပ်ထပ်ရှိနေသည့် တောင်တန်းကြီးပေါ်က ရန်သူတပ်ရင်း (၁၁) ဌာနချုပ်ကို တိုက်ခိုက်ရန် ကချင်ပြည်နယ်၊ တခိုင်မြို့ မြောက်ဘက် တောင်တန်းကြီးပေါ်သို့ တက်ခဲ့ကြသည်။

တရုတ်အတွက်တွင် လူသုံးယောက်ကိုတွေ့၍ တပ်စုတပ်ကြပ်ကြီးတာဝန်ကို ထမ်းဆောင်နေရသော ထွန်းရီးက ခေါ်ယူပြီး တပ်ခွဲမှူးထံ အပ်နှံစစ်ဆေးကြည့်ကြရာ ၎င်းတို့မှာ ရန်သူဘက်က ပြည်သူစစ်များ ဖြစ်နေကြသည်ကို တွေ့ရှိရလေသည်။

ထို့ကြောင့်ရန်သူများ၏ (၁၁) ဌာနချုပ်ကို လမ်းပြအဖြစ် ခေါ်ယူလာခဲ့ကြသည်။ တစ်အောင်အကြာမှာပင် လမ်းပြများက (၁၁)ဌာနချုပ်နှင့် နီးပြီဖြစ်ကြောင်း ပြောပြကြသည်။

ထို့ကြောင့်တပ်ကြပ်ထွန်းရီးတို့ ပွိုင့်တပ်စိပ်က သတိကြီးစွာထားပြီး သွားကြရာ ရန်သူ၏ စခန်းကို လှမ်းမြင်ရလေသည်။ ရန်သူများ စခန်းချထားကြသည့် တောင်ကုန်းနှင့် ကိုက် (၁၀၀၀)သို့ထိ ချင်းကပ်သွားကြသည်။ ယခုတွေ့နေရသည်မှာ ရန်သူများကင်ကင်းစခန်း ဖြစ်ဘွယ်ရှိသည်။

အချိန်အားဖြင့် ညနေ(၃)နာရီခန့်ရှိနေလေပြီ။ ရန်သူတို့၏ တောင်ကုန်းစခန်းသည် တပ်ကြပ်ထွန်းရီးတို့ ရောက်ရှိနေကြသည့် သစ်တောကြီးများ ပေါက်ရောက်ထူထပ်သော လျှိုမြောင်အထက် ပေ(၅၀၀)ခန့်မြင့်သော တောင်ကုန်းတွင်ဖြစ်သည်။

တပ်ကြပ်ထွန်းရီးတို့ အခြေအနေကို စောင့်ကြည့်ပြီး ဆော့အနားယူရင်း အခြေအနေကို စောင့်ကြည့်နေကြသည်။ ရန်သူများဘက်ကလည်း တပ်ကြပ်ထွန်းရီးတို့ တက်အလာကို သတိကွင်းသို့ ရောက်အောင် စောင့်ကြည့်

နေကြဟန်ရှိသည်။

တပ်ခွဲမှူးက တပ်စုနှစ်စုကို ထပ်ဖြည့်ပြီး လက်နက်ကြီးများဖြင့် ရန်သူ၏ စခန်းကို ချိန်ရွယ်ထားစေသည်။ ထို့နောက် တပ်ကြပ်ထွန်းရီတို့ တပ်စုကို ရှေ့ဆက်တက်ရန် အမိန့်ပေးသည်။

တပ်ကြပ်ထွန်းရီတို့ တပ်စိပ်က ရှေ့ဆုံးတပ်စိပ်နှင့်အတူ ရန်သူစခန်းရှိရာကို တရွေ့ရွေ့ ဆက်တက်ကြရာ ရန်သူစခန်းနှင့် ကိုက်(၁၀၀)ခန့် အနီးသို့ရောက်လျှင် ရန်သူ၏ လက်တစ်ဘက်ကို ဖြတ်ခနဲ တွေ့လိုက်ရ၏။ ထို့ကြောင့် တပ်ကြပ်ထွန်းရီသည် ထိုနေရာကို ကာဘိုင်သေနတ်ဖြင့် အတွဲလိုက် ပစ်လိုက်လေသည်။

ထို့ကြောင့်ရန်သူအင်အား သုံးဆယ်ခန့်ရှိသည့် ထိုကင်းစခန်းမှ လက်နက်အမျိုးမျိုးဖြင့် ပစ်ခတ်ကြသည်။ လက်ပစ်ဗုံးများဖြင့်လည်း စပါးကြွတ်သကဲ့သို့ပင် ပစ်ချကြသည်။ တပ်ကြပ်ထွန်းရီတို့ဘက်ကလည်း ကြိုတင်ပြီး ချိန်ရွယ်ထားသော လက်နက်ကြီးဖြင့် တရစပ် ပစ်ခတ်ကြသလို လက်နက်ငယ်များဖြင့်လည်း သောသောညှပ်အောင် ပစ်ခတ်ကြ၍ အနီးကပ်တိုက်ပွဲလေး ဖြစ်သွားလေသည်။

ငါးမိနစ်ခန့် အပြန်အလှန် ပစ်ခတ်ကြပြီး တပ်ကြပ် ထွန်းရီ၏ နောက်ဘက် ငါးပေခန့်အကွာတွင် နေရာယူထားသော တပ်စိပ်(၂) တပ်စိပ်မှူးမာကြူ၏ နဖူးတည့်တည့်ကို ရန်သူ၏ လက်မြှောင့်ကျည် ထိမှန်ကာ နောက်ဘက်သို့ လန်ကျသွားလေသည်။

ထိုအခိုက်တွင် တပ်ကြပ်ထွန်းရီ၏ အနားသို့ လက်ပစ်ဗုံးတစ်လုံး ကျရောက်ပေါက်ကွဲရာ ဘယ်ဘက်ခြေ

ထောက် ပူခနဲ ဖြစ်သွား၍ ကြည့်လိုက်ရာ သွေးများစို့ထွက်နေသည်ကိုတွေ့ရသော်လည်း သိပ်ပြီးနာကြင်ခြင်းမရှိသောကြောင့် နောက်ဘက်သို့ လိုမ့်ချလိုက်၏။ ထို့နောက် အဆင်မပြေ၍ မိမိတို့ဘက်က ပြန်လည်ဆုတ်ရလျှင် အလောင်းနှင့် လက်နက်များကို ရန်သူများ ရသွားမည် စိုးသောကြောင့် ကြိုးစားပြီး ဆွဲထုတ်သော်လည်း မရပေ။

ထို့ကြောင့်မတတ်သာသည့်ဆုံးတပ်ကြပ်မာကြူ၏ ညာဘက်လက်ညှိုးလက်တစ်ဆစ်ကို ပါးစပ်ဖြင့် ကိုက်ဖြတ်ကာ ၎င်း၏သေနတ်၊ စစ်ချပ်တန်ဆာများကို ဖြတ်ယူပြီး ကျည်လာအားနည်းသည့် ချောက်ထဲသို့ လိုမ့်ချလိုက်၏။

ထို့နောက်တပ်စုနောက်တွင် ကပ်ပါလာသော တပ်ခွဲနှင့် စက်လပ်အဖွဲ့ခေါ်သို့ ရောက်အောင်သွားသည်။ ရန်သူ၏အခြေအနေကို တပ်ခွဲမှူးအား သတင်းပို့သည်။ ဒုတပ်ကြပ် မာကြူ၏ လက်ညှိုးတစ်ဆစ်ကို ပါးစပ်မှထုတ်ပြီး စစ်ချပ်တန်ဆာများကို တပ်ခွဲမှူးထံ အပ်နှံလိုက်သည်။ ထို့နောက် မိမိရောက်ရှိခဲ့သော နေရာသို့ ပြန်သွားကာ ရှေ့ပြေးတပ်စုနှင့် ပြန်လည်ပူးပေါင်းသည်။

ထိုအခိုက်မှာပင် ကွပ်ကဲမှူး ဌာနချုပ်နှင့် တပ်ခွဲတစ်ခွဲ၊ နောက်မှ စစ်ကူလိုက်ပါလာသော တပ်ခွဲတစ်ခွဲတို့မှာ ဘယ်ဘက်တောင်ကြောသို့ တက်ပြီး တောင်ကျန်းပေါ်မှ လက်နက်ကြီး လက်နက်ငယ်တို့ဖြင့် တရစပ်ပစ်ခတ်ကြ၏။ လက်နက်ကြီး လက်နက်ငယ်များဖြင့် ကျည်မိုးများစွာ ရွာချလိုက်ရာ အဝိုက်မိသလိုဖြစ်သွားသော ရန်သူများမှာ တောင်မခံရကြ

တော့ဘဲ ဆုတ်ခွါသွားကြလေသည်။

ထို့ကြောင့် ညနေငါးနာရီခွဲတွင် ရန်သူ၏စခန်းကို အပြီး သိမ်းပိုက်နိုင်ကြသည်။ ရန်သူအလောင်းနှစ်လောင်း ပို့(၂၃)စက်လတ်တစ်လက်နှင့် (၂၃) မောင်းပြန်သေနတ် နှစ်လက်၊ လက်ပစ်ဗုံး ဆယ်လုံး၊ သိမ်းဆည်းရမိသည်။ အားလုံး ပြီးစီးချိန်တွင် ညနေ (၇)နာရီ ထိုးလေသည်။ သည်ညတွင် ရန်သူစခန်းမှာပင် ကင်းချပြီး အိပ်ကြရသည်။

အနားယူခွင့်ရတော့မှ စစ်ဆေးကြည့်ရာ တပ်ကြပ်ထွန်းရီ၏ ခြေသလုံးတွင် လက်ပစ်ဗုံးစလေးများ စိုက်ဝင်နေပြီး ဘောင်းဘီသည်လည်း ဆန်ခါပေါက် ဖြစ်နေသည်ကို တွေ့သည်။ သို့သော်လည်း ပြောလောက်အောင် နာကြင်ခြင်း မရှိပေ။

တပ်ခွဲမှူးစစ်ဆေးရာတွင် ဒုတပ်ကြပ်မာကြူ ကျဆုံး၊ ဓုဗိုလ်သီဟမျက်နှာ၊ နာခေါင်း လက်ပစ်ဗုံးထိမှန် တပ်ကြပ်ထွန်းရီ ခြေသလုံး လက်ပစ်ဗုံးစများ ထိမှန်၊ တပ်သားသိန်းမောင် ဘယ်ဘက်လက် ကျည်ထိဒဏ်ရာရ။

ယခုရန်သူစခန်း၌ ညအိပ်သည်ဟုဆိုသော်လည်း စိတ်ချလက်ချ တကယ်အိပ်ရဲကြသည်တော့ မဟုတ်ပေ။ ရန်သူများ လာတိုက်မည်ကို စိတ်မချ၍ အရှေ့ဘက်နှင့် မြောက်ဘက်တို့မှ လက်နက်ကြီး လက်နက်ငယ်များဖြင့် တစ်နာရီခြား သုံးချက်၊ လေးချက်စသည်ဖြင့် ပစ်ခတ်ရင်းကသာ မိုးစင်စင် လင်းစေလေသည်။

* * *

၁၉၇၄ ခု၊ တွင် တပ်ကြပ်ကြီးထွန်းရီပါဝင်သည့် တပ်ခွဲတစ်ခုသည် ကချင်ပြည်နယ်၊ နမ့်တီမြို့နယ်၌ နယ်

ခြင်းရော့ တာဝန်ကျ၍ စိတ်ယဉ်
မြောက်ဘက် တောင်
ပေါ်တွင် အခြေစိုက်ထားသည်။
(၁၅) ရက်နေ့တွင် တပ်ခွဲမှူးနှင့်
တပ်မှူးတို့ နမူတီမြို့သို့ ရိက္ခာထုတ်ရန်
ဆင်နွှဲလာကြသည်။

တပ်ကြပ်ကြီးထွန်းရှိနှင့် တပ်မှ
ဆစ်ရသည် တောင်တန်းပေါ်တွင်
ထွန်းနေခဲ့ကြသည်။ ထို့ကြောင့်အင်
အားနည်းနေသည့်အတွက် အထူးဂရု
ပြုနိုင်ရသည်။ စခန်းထက်မြင့်သော
တောင်ကုန်းထက်၌ နေရာယူ ဖြန့်
ချက်ထားပြီး လမ်းနှစ်ဘက်ကိုလည်း
ဆယ် တိုက်ခိုင်းများ ထောင်ထားကြ
သည်။

ညနေစာထမင်း ချက်ပြုတ်
သောက်နေကြချိန်တွင် မိုင်းကွဲသံ
ကြားလိုက်ကြရ၏။ ထို့ကြောင့်
အားကြည့်ကြရာ ကျားခြေရာနှင့်
အမွှေးများကို တွေ့ကြရ
သည်။ သို့ဖြစ်၍ ရန်သူမဟုတ်။ မိုင်း
တောင်ထားသည်ကို ကျားတိုးမိ၍သာ
ဆိတ်ကွဲခြင်းဖြစ်သည်ဟု သိလိုက်
ကြသည်။ အချိန်အားဖြင့်လည်း နေ
အလင်းပြန်၍ ဘာမျှ ဆက်လက်မလေ့
နိုင်ခဲ့ကြဘဲ ပြန်လာကြသည်။

နောက်နေ့မိုးလင်း၍ နင်းကွဲလျှင်
တပ်ကြပ်ကြီး ထွန်းရှိ၊ ဒုတပ်ကြပ်
အေးအေး၊ တပ်သားတင်သိန်း၊ မိုင်း
အိန်သွားသော ကျားနောက်သို့ ခြေရာ
ခိုင်း လိုက်သွားကြသည်။ တပ်ကြပ်
ကြီးထွန်းရှိက ကာဘိုင်သေနတ်၏
အင်းခလုတ်ကို အတွဲလိုက်ရွှေ့ပြီး
တပ်ကြီးစွာဖြင့် ခြေကိုဖျေဖျေနှင်းကာ
အရှေ့ဘက်သွားသည်။

ခြေရာနှင့် သွေးစက်များက
အနီးနေသည်။ ကိုက်တစ်ထောင်
အနီးရောက်လျှင် စမ်းချောင်းဘေးတွင်

အိပ်သွားသည် နေရာကို အသစ်
စက်စက် တွေ့ရသည်။ တပ်ကြပ်ကြီး
ထွန်းရှိအောက် ရာထူးနိမ့်သော်လည်း
စစ်သက်အတွေ့အကြုံများသော ဒု
တပ်ကြပ်ကျော်အေးက “ညီ၊ ရှေ့က
သွားမယ်” ဟုဆိုကာ ကျော်တက်
သွားသည်။

ရှေ့သို့ကိုက်နှစ်ဆယ်ခန့် ရောက်
လျှင်ပင် ပုန်းချောင်းနေသော ဒဏ်ရာ
ရထားသည့် ကျားသစ်သည် ဒုတပ်ကြပ်
ကျော်အေးအား ခုန်အုပ်သဖြင့် လုံး
ထွေးသွားကြလေသည်။ လျှပ်တပြက်
ဖြစ်၍ သေနတ်နှင့်လည်း ပစ်ချိန်မရ
လိုက်ကြပေ။

ထိုနောက်မှ တပ်သားတင်
သိန်းက ကြောက်လန့်တကြား သူ၏
ဂျီသရီးသေနတ်ကို ဦးတည်ရာမဲ့ မောင်း
ဆွဲလိုက်ရာ ကျည်သုံးတောင့် ဆက်
တိုက်ထွက်သွား၍ ကျားသစ်သည်
လည်း ဒုတပ်ကြပ် ကျော်အေး၏
ဒူးခေါင်းကို ကိုက်မြှောက်ပြီး ကြောင်
နေလေသည်။ သို့မှတပ်ကြပ်ကြီး
ထွန်းရှိလည်း ကာဘိုင်ကို တစ်တောင့်
ချင်း ခလုတ်သို့ပြောင်းကာ ဆွဲချလိုက်
၍ ကျားသစ်ဦးခေါင်း ပွင့်ထွက်သွားပြီး
ငြိမ်ကျသွားလေသည်။

သို့သော်ဒုတပ်ကြပ် ကျော်အေး
မှာ ထပင်မထနိုင်တော့ပေ။ တပ်ကြပ်
ကြီးထွန်းရှိသည် ဒုတပ်ကြပ် ဆရာ
ကျော်အေး၏ အဖြစ်ကိုကြည့်ကာ
စိတ်မကောင်းဖြစ်ရသည်။ ဒုတပ်ကြပ်
ဆရာကျော်အေး ယခုကဲ့သို့ ဖြစ်သွား
ရသည်မှာ မိမိ၏ကိုယ်စား ကျခံ
သွားရခြင်းသာ ဖြစ်ကြောင်းကို တပ်
ကြပ်ကြီးထွန်းရှိ ကောင်းစွာ သိလိုက်၏။
ကျားဆိပ်တက်ကာ သတိမေ့နေသော
ဒုတပ်ကြပ် ဆရာကျော်အေးကို နမူတီ
ဆေးရုံသို့ ပို့ပြီး ကုသကြသော်လည်း

မိမွေးတိုင်း ဖမွေးတိုင်း အကောင်း
ပကတိပင် ပြန်ဖြစ်မလာတော့ပေ။

* * *

၁၉၇၇ခု (၁၂)လပိုင်းတွင်
တပ်ကြပ်ကြီး ဗိုလ်လောင်း ထွန်းရှိ
သည် မော်ဘီလီလ်သင်တန်းကျောင်းသို့
အမှတ်စဉ် () ဖြင့် တက်ရောက်
ရသည်။ ထိုသင်တန်း၌ တပ်စိတ်
တိုက်ပွဲ၊ တပ်စုတိုက်ပွဲ၊ တပ်ခွဲတိုက်ပွဲ
အစရှိသည်များကို (၉)လတိတိ သင်
ယူလေ့ကျင့်မှုများ ပြုလုပ်ခဲ့ရသည်။

တစ်ခုသောညတွင် ညတပ်ခွဲ
တိုက်ပွဲကို ရွှေတောင်မြို့ ပတ်ဝန်းကျင်
ရှိ ရွာလေးတစ်ရွာတွင် လေ့ကျင့်
ကြသည်။ ထိုလေ့ကျင့်ခန်းတွင် ဗိုလ်
လောင်းထွန်းရှိက တပ်စိတ်မှူးတာ
ဝန်ဖြင့် ရန်သူအဖြစ် သရုပ်ဆောင်ကာ
သစ်ပင်ပေါ်သို့ ပြေးတက်ပြီး ဂျီသရီး
သေနတ်ဖြင့် အတွဲလိုက် ပစ်ပေး
ရသည်။

သင်တန်းတာဝန်ကိုသာ အာရုံ
စိုက်နေမိ၍ မိမိထက်စောစွာ သစ်ပင်
ခွဆုံပေါ်သို့ ရောက်ရှိနေသော လက်
ကောက်ဝတ်ခန့်ရှိသည့် မြွေဟောက်
တစ်ကောင်ကို မမြင်မိပေ။ မမြင်မိ
သောကြောင့်လည်း သစ်ပင်ခွဆုံတွင်
အကျအနာထိုင်လိုက်စဉ် မြွေဟောက်၏
ဦးခေါင်းကို တည့်တည့်ကြီး ထိုင်မိ
သွားလေသည်။ ထိုနောက်ပါလာသော
ကျည်အိမ်တစ်ပေါက် ကုန်သည်အထိ
တစ်တူပြီးတစ်တွဲ ပစ်ခတ်နေလေသည်။

ကျည်ကုန်၍ နောက်ထပ်
ကျည်တစ်ကပ်လဲရန် ခါးမှာပတ်
ထားသော အိကွေးမင်းထဲသို့ နှိုက်စမ်း
လိုက်မှ ပျော့စိမ့်ဖြင့် မြွေဟောက်၏
အလယ်ပိုင်းကို ကိုင်မိသည်။ ဦးခေါင်း
နှင့် ကိုယ်တစ်ပိုင်းကို ဖိထိုင်ထား၍

မြေဟောက်ခေါ် အလယ်ပိုင်းမှာသာ လုပ်နိုင်လေသည်။ ထို့ကြောင့် ယား ကျိုက်ဖြစ်လာပြီး မသင်္ကာ၍ ဖင်ကြွ ဆွဲသွားကာ လက်နှိပ်ခါတ်မီးဖြင့် ထိုး ကြည့်လိုက်မှ တစ်လံမျှသည်သာ မြေ ဟောက်ကြီးကို တွေ့ရ၍ လန့်ဖြတ်ပြီး အောက်သို့ ပစ်ချလိုက်လေသည်။ ထိုအချိန်၌ မြေဟောက်ကြီးလည်း သေနေလေပြီ။ ကျည်တစ်ဘောက်လုံး ကုန်သည်အထိ စိန်ပြေနပြေ ပစ်ခတ် နေစဉ်တွင် မိနှစ်နှစ်ဆယ်မျှ ဖီထိုင် ခံထားရလေရာ အဘယ်မှာလျှင် မြေဟောက်ကြီး အသက်ရှင်ဘွယ် ရှိချေတော့မည်နည်း။

ထိုအပြင် မြေပြင်၌ ညတိုက်ပွဲ ပြုလုပ်နေသော ဗိုလ်လောင်းအမှတ် ()၏ ခြေထောက်ကို မြွေမွေးကိုက်၍ လည်း ညတွင်းချင်း ရန်ကုန်ဆေးရုံ ကြီးသို့ ပို့လိုက်ကြရပြန်သည်။

ထို့ကြောင့် တာဝန်ရှိသူများက ဗိုလ်လောင်းထွန်းရီ သစ်ပင်ပေါ်မှ ပစ်ချလိုက်သော မြေဟောက်သေ ကြီးကိုကြည့်ပြီးလည်းကောင်း၊ မြွေမွေး အကိုက်ခံရသော ဗိုလ်လောင်း၏ အ ဖြစ်ကို ကြည့်ပြီးလည်းကောင်း အန္တ ရာယ်များသည်ဟုဆိုကာ ညတိုက်ပွဲ အစီအစဉ်ကို ဖျက်သိမ်းပြီး နေ့ တိုက်ပွဲများကိုသာ ဆက်လက် လေ့ ကျင့်ကြရလေသည်။

* * *

၁၉၇၉ခု၊ ဇွန်လ(၂)ရက်နေ့တွင် သင်တန်းဆင်း ဗိုလ်လောင်းများအား တပ်များခွဲ၍ နေရာချထားပေးသည်။ ထိုအခါ ဗိုလ်လောင်းထွန်းရီသည် ဒုတိယဗိုလ်အဖြစ် ခန့်အပ်ပြီး ကချင် ပြည်နယ်၊ မံစီမြို့နယ်၊ တင်စိမ်းဘာ ရှေ့တန်းစခန်းသို့ စေလွှတ်ခြင်းခံရ

သည်။

၁၉၇၉ခု၊ ဆယ်လပိုင်း၏ လ လယ်ခန်း တစ်ခုသောရက်တွင် ပတ် ဝန်းကျင်ရွာများသို့ စည်းရုံးရေးဆင်းရန် ဒုဗိုလ်ထွန်းရီ ဦးစီးသော အင်အား ဆယ်ယောက်၊ စခန်းမှ တောတိုးကာ ထွက်လာကြသည်။ ထိုအခါ ကိုက် တစ်ရာခန့်မြင့်သော တောင်ထိပ်ပေါ်က အသင့်စောင့်ဆိုင်းနေကြသည့် ရန်သူ များသည် ဒုဗိုလ်ထွန်းရီအား ချိန်စွယ် ပြီး အမ်(၁၃)စက်သေနတ်ဖြင့် အတွဲ လိုက် ပစ်ခတ်ကြလေသည်။

အမ်(၁၃) သေနတ်သံများ ဆူညံ စွာဖြင့် ထွက်ပေါ်လာသော်လည်း ထိမှန်ခြင်းမရှိဘဲ ဒုဗိုလ်ထွန်းရီ၏ ခေါင်းပေါ် တစ်လံခန့်မှသာ ဖြတ် ကျော်သွားလေသည်။ သစ်ရွက်၊ သစ် ခက်များ တဖြောက်ဖြောက် ပြတ်ဆင်း ကျလာသည်။ ရန်သူများလည်း ဒုဗိုလ် ထွန်းရီကို တိကျချိန်စွယ်ပြီး အချက် ပေါင်များစွာ ပစ်ခတ်သည့်တိုင်အောင် တစ်တောင်မျှ ထိမှန်ခြင်း မရှိ၍ ရန်သူများ နောက်ဆုတ်ပြီး ထွက်ပြေး သွားကြလေသည်။

နောက်-အတန်ကြာမှ “ဒီ စစ်ဗိုလ်မှာ အဆောင်ကောင်း တစ်ခုခု ရှိလိမ့်မယ်”ဟု ပြောဆိုဝေဖန်ကြသည့် အကြောင်းကို ကြားသိရသည်။

* * *

၁၉၈၀ ခုနှစ်တွင်ဖြစ်၏။ ဗိုလ် ထွန်းရီသည် တပ်စုတစ်စုနှင့် ကချင် ပြည်နယ်၊ မရမ်းရွာ၊ မန္တလေး မြစ်ကြီး နား၊ မီးရထားလမ်းဘေး၊ တိုင်း-ဗဟို လေ့ကျင့်ရေးကျောင်း လုံခြုံရေးတာဝန် ဖြင့် စခန်းထိုင်နေချိန်တွင်ဖြစ်၏။

ထိုအချိန်သည် မိုးဦးကာလဖြစ် ၍ တစ်ခုသောညတွင် လျှပ်စီးများ

တဖြတ်ဖြတ်တောက်လက်နေသည်။ ဗိုလ်ထွန်းရီက ဖယောင်းတိုင်မီးဖြင့် ဝတ္ထုစာအုပ်ဖတ်နေသည်။ ည(၁၁)နာ ရီအချိန်မှာပင် ဗိုလ်ထွန်းရီ၏ ခေါင်း ရင်းက အမြင့်ပေ(၃၀) ကျော်ခန့်ရှိပြီး လုံးပတ်(၉)ပေခန့်ရှိသည့် သစ်ပင်ကြီး ကို မိုးကြိုးပစ်လေသည်။

ထို့ကြောင့်သစ်ပင်ကြီးမှ သစ် ကိုင်းများ ပြတ်ထွက်ပြီး သစ်များလည်း ဖလှဲပြိုသွားလေသည်။ ပြတ်ထွက်လာ သော သစ်ကိုင်းများလည်း ဗိုလ်ထွန်းရီ ရှိနေသော တံပေါ်ကို တစ်ဝက်တပြစ် ပိသွားသည်။

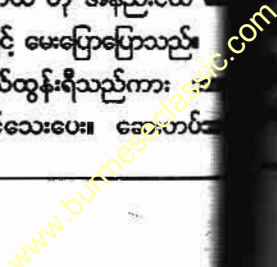
ငါးပေခန့် အလင်းရောင်စစ် ကွင်းကြီး ဖြာကျလာပြီးမှ မိုးကြိုး ပစ်သံကြီး ဆူညံသွားသဖြင့် ဗိုလ် ထွန်းရီလည်း တစ်အောင်ကြာအောင် ပင် သတိလစ်သွားလေသည်။

သတိပြန်ရလာပြီးနောက်လည်း ခြေလက်များ ထုံကျဉ်ပြီး လှုပ်ရှားမှု တပည့်များအား အော်ခေါ်သော်လည်း အသံမထွက် ဖြစ်သွားလေသည်။

ထိုအခိုက်မှာပင် ကပ်လျက်ထဲ တွင်ရှိနေသော ဆေးတပ်သားထော သည် ဗိုလ်ထွန်းရီ သေပြီဟုထင်၍ အော်ခေါ်ရင်း တံအတွင်းသို့ ပြေးထိ လာသည်။ အခြားရဲဘော်များလည်း ဦး အုံပြီး ရောက်လာကြသည်။ မိုးလည်း သံကြီးမကြီး ရွာချနေသည်။

“ဗိုလ်ကြီး အသက်မှ ရှိသေး ရဲ့လားဗျာ”ဟုအော်ကာ ဗိုလ်ထွန်းရီအား ပြေးဖက်သည်။ သို့သော်ဗိုလ်ထွန်းရီ မသေဟု သိသွားပြီးနောက် “မိုက် စက်ကွင်း မိသွားလို့ လှုပ်မရသေး ဘူးထင်တယ်”ဟု အနည်းငယ် စိတ် အေးသံဖြင့် မေးပြောပြောသည်။

ဗိုလ်ထွန်းရီသည်ကား အသက်မပြောနိုင်သေးပေး။ အေးတပ်သား

ဆေးတစ်လုံး ထိုးပေးလိုက်မှ
ခြေပြင်း အခြေအနေ ပြန်ကောင်း
သည်။ နောက်တစ်နာရီခန့်တွင်
လမ်းလျှောက်နိုင်သွားသည်။

* * *

ဗိုလ်ကြီးထွန်းရှိသည် တပ်စုမှူး
တစ်ဦးဖြင့် ရှေ့တန်း၊ မဆုတ်တန်း
ဖြစ်သော ကချင်ပြည်နယ်၊ စိန်
ချောင်းမြေ အရှေ့ခြမ်း၊ စိန်လုံ၊
ကျွန်းကျယ် ကားလမ်းပေါ်ရှိ ယော
ကျောင်း တောင်ကုန်းတွင် တာ
ဝန်ချလျက်ရှိသည်။ ဤစခန်းကို
တပ်မတော်ကြီး တာဝန်ကျလာခြင်း
ဖြစ်သည်။

တစ်ခုသောညတွင် တပ်စုမှူးက
စခန်းစခန်းမှ ရိက္ခာလာရုံကြမည်
ကြောင်းကို တာဝန်ယူရန် အမိန့်
ထားခဲ့သည်။ ထိုတာဝန်ကို လက်ခံ
သည့်ရသည်နှင့် ဗိုလ်ကြီးထွန်းရှိ
တပ်များသွားလေသည်။

အကြောင်းမှာ မိမိယုံကြည်
အားသော ကျေးဇူးရှင် မိခင်ကြီး
ထားသည့် အဆောင်ကလေး
တစ်ဆုံးနေခြင်းကြောင့်ဖြစ်သည်။
ဤအထဲမှာလည်းမရှိ။ ဘန်ကာ
တပ်ထဲတွင် နေရာအနှံ့ လိုက်ရာ
တပ်သည် မတွေ့ဖြစ်နေသည်။

အမေအဆောင်လေးကို ရှာမရ
သည့်အခုံး ရွာဦးကျောင်း ဆရာ
တစ် ဦး တို့ ချဲ့ တစ်ပွဲတိုး ဂါထာ
ကိုသာ အားကိုးရပေတော့မည်။
ထို့ကြောင့်လုံခြုံရေး သွားကြရမည်
သည်(၂၁)ဦးအတွက်ပါ ညွှန်ကြား
အစီအစဉ် သစ်ရွက်(၂၁)ရွက်ခွဲကာ
အရင်များ ပြုလုပ်လိုက်သည်။
နောက် နံနက်(၆)နာရီအချိန်တွင်
တပ်မှထွက်ရန် အသင့်ဖြစ်နေပြီ

ဖြစ်သည့်အကြောင်းကို တပ်စုမှူးထံ
သတင်းပို့လိုက်သည်။

တပ်စုမှူးက ဆက်သွယ်ရေး
စက်ကိုယူသွားရန် အမိန့်ပေးသည်။
ထို့ကြောင့်ဆက်သွယ်ရေး တပ်သား
တစ်ယောက် တိုးလာပြန်သည်။ စခန်း
က ထွက်ခါနီးတွင် စီရင်ထားသော
သစ်ရွက်ကလေးများကို တစ်ယောက်
တစ်ရွက် ဝေငှလိုက်ရာ ဗိုလ်ကြီး
ထွန်းရှိအတွက် မကျန်တော့ပေ။

ဗိုလ်ကြီးထွန်းရှိက တစ်ရွက်ယူ
ထားလျှင်လည်း ရဲဘော်တစ်ယောက်
အတွက် လျော့နေပေလိမ့်မည်။ထို
ကဲ့သို့လည်း မလုပ်လို။ ထို့နောက်
ညွှန်ကြားချက်များကို ရဲဘော်များအား
ပြောဆိုပြီးနောက် စခန်းမှ ထွက်လာ
ကြသည်။

ယခင်အခါများက အဆောင်
ပါပြီး ယခုတွင် အဆောင်ပါမလာ၍
စိတ်ထဲတွင် လေးနေမိသည်။အ
ဆောင်နှစ်ခု ရှိနေချိန်တွင် အဆောင်
အားကိုးဖြင့် တက်ကြွသည်။ ရဲရင့်
သည်။ အဖွဲ့ခွဲလာတိုင်းလည်း အောင်
မြင်မှုကို ရရှိခဲ့သည်။ ယခုအဆောင်
မဲ့နေနေပြီ။ ထို့ကြောင့်ပူပန်ခြင်းလည်း
ဖြစ်နေမိသည်။ သို့ဖြစ်၍ လမ်းမပေါ်
သို့ပင် မတက်တော့ဘဲ တောကို
တိုးပြီးသာ သွားနေကြသည်။

မနက်ဆယ်နာရီခန့်တွင် ဦးတည်
ပြီး လာခဲ့ကြသော နေရာနှင့် ကိုက်
(၁၀၀၀)သို့ ရောက်လာကြသည်။ ချွန်
တိန်ရွာဘက်ကိုသွားသော ပတ်လမ်း
ပေါ်သို့ တက်လိုက်ကြသည်။ ထို့နောက်
မိုင်းရှာခွေး၊ ခွေးထိန်းရဲဘော်နှင့်
မိုင်းရှင်းလားတစ်ကောင် စသည်တို့ကို
ရှေ့မှသွားစေကာ ဗိုလ်ကြီးထွန်းရှိနှင့်
ရဲဘော်နှစ်ဦးတို့ နောက်မှလိုက်ကြ
သည်။

လမ်း၏ပတ်ဝန်းကျင်ကို တောဦး
လောင်ထားသည်။ ထို့ကြောင့် ဦး
လောင်ပြာများသာရှိပြီး အောက်ခြေ
ရှင်းနေသည်။ ဂရုတစိုက်ကြည့်ပြီး
သွားကြရင်း လူနှင့်ခွေးတို့၏ ခြေရာကို
တွေ့လိုက်ရသည်။ အမှတ်မထင် လူ
ခြေရာနှင့် ခွေးခြေရာကို တွေ့လိုက်ရ
သောကြောင့် မရိုးသားဟု ယူဆမိ
သည်။

စစ်ကြောင်းကို သတိရပါပြီး ဘယ်
ဘက်တောင်ကြောပေါ်ကို တပ်စိတ်
တစ်စိတ်၊ ညာဘက်တောင်ကြောပေါ်
ကို တပ်စိတ်တစ်စိတ် စေလွှတ်ပြီး
ရှင်းလင်းစေသည်။ ထို့နောက် ဗိုလ်
ကြီးထွန်းရှိတို့အဖွဲ့ ရှေ့ဆက်တက်ကြ
သည်။

ရှေ့ကိုက်(၂၀၀)ခန့်သို့ရောက်
လျှင် လူသွားလမ်းမပေါ်သို့ လော
လောလတ်လတ် သစ်ပင်ကြီးတစ်ပင်
ခုတ်လှဲထားသည်ကို တွေ့ကြရပြန်
သည်။ ထို့ကြောင့်ထိုနေရာကိုလည်း
မသင်္ကာ၍ ခွေးထိန်းနှင့် မိုင်းရှာခွေးကို
စေလွှတ်ပြီး မိုင်းရှာခိုင်းလိုက်သည်။
ဗိုလ်ကြီးထွန်းရှိတို့ သစ်ပင်ကို ကျော်
ဖြတ်ပြီး လိုက်သွားကြသည်။ ခြေလှမ်း
တစ်ဆယ်ခန့်သို့ရောက်လျှင် လက်ရာ
ခြေရာပျက်နေသော မသင်ကာဘွယ်
တစ်ခုကို တွေ့လာရပြန်သည်။

ထို့ကြောင့်ဗိုလ်ကြီးထွန်းရှိက
တပ်ကြပ်စီးကြည့်နှင့် ရဲဘော်များကို
နောက်မှခွဲလိုက်ရန် အမိန့်ပေးလိုက်ပြီး
သတိထားနေရင်းကပင် ရန်သူထောင်
ထားသော ပလတ်စတစ် နင်းမိုင်းကို
ဘယ်ဘက်ခြေထောက်ဖြင့် နင်းမိ၍
ပေါက်ကွဲလေသည်။

ဗိုလ်ကြီးထွန်းရှိသည် မိုင်းကွဲသံ
နှင့်အတူ အပေါ်သို့ တစ်ပေခွဲခန့်
မြောက်တက်သွား၏။ မိုင်းနင်းမိသော

ခြေထောက်သည် ခြေချင်းဝတ်မှပြတ်
တောက်ပြီး ခြေပြတ်နှင့်စစ်ဖိနပ်သည်
ဆယ်ငါးပေခန့်မြင့်သည့် ဝါးရံပေါ်တွင်
တွဲလောင်းကြီး ဖြစ်နေလေသည်။
ညာဘက် ခြေထောက် မှာလည်း
တောက်တောက် ပြတ်မသွားသည့်
တိုင်အောင် အကြောကလေးနစ်ခေါင်း
သာ ကျန်တော့သည်။ လွယ်ထားသော
ကာဘိုင်သေနတ်လည်း လွင့်စဉ်သွား
လေသည်။

ကာဘိုင်သေနတ်ကို မကောက်
နိုင်သေးဘဲ တွဲလောင်းဖြစ်နေသော
အကြောနစ်ချောင်းကို မိုင်းရှာခါး
လေးဖြင့် လှီးဖြတ်ကာ ချောက်ထဲသို့
ပစ်ချလိုက်၏။ ခြေထောက်နှစ်ဘက်
ပြတ်ရုံဖြင့် ငါမသေနိုင်ဘူးဟုလည်း
သိထားသည်။ လက်ဝါးပြင်ကို ဖြန့်
ကြည့်ရာတွင်လည်း သွေးရောင်များ
ပကတိ အတိုင်းပင် ရှိနေသည်။

ဒီဇင်ဘာ (၂၉)ရက်၊ ဆောင်း
ရာသီ ဖြစ်သောကြောင့် ခြေထောက်
ပြတ်ဒဏ်ရာများမှ သွေးအနည်း
ငယ်မျှသာ ယိုထွက်နေသည်ကို တွေ့ရ
သည်။

တစ်ဘက်ဆီတွင်လည်း မိုင်းကွဲ
သံနှင့် တပြိုင်နက်ပင် ရှေ့သို့စေလွှတ်
ထားသော တပ်စိတ်နှစ်စိတ်နှင့် အင်
အားသုံးဆယ်ခန့်ရှိမည်ဟု ထင်ရသော
ရန်သူများသည် လက်နက်ငယ်များဖြင့်
အပြန်အလှန် တိုက်ခိုက်ကြလေပြီ။

တပ်စုတပ်ကြပ်ကြီး နီကြည်နှင့်
ရဲဘော်များ ရောက်လာကြလျှင်
ဆက်သွယ်ရေးတပ်သား ရဲဘော်လေး
အား စကားပြောစက်ထောင်ရန် အမိန့်
ပေးလိုက်သည်။ ဗိုလ်ကြီးထွန်းရီမှာ
ခြေထောက်နှစ်ချောင်းလုံး ပြတ်
တောက်သည်အထိ ပြင်းထန်စွာ
ဒဏ်ရာရထားသော်လည်း စိတ်ကို

တင်းပြီး နာကြင်ခြင်း စိတ်ဓါတ်ကျခြင်း
စသည်များကိုလည်း လုံးဝမပြပေ။

တစ်အောင်အကြာတွင် ဆက်
သွယ်ရေးတပ်သားလေးက ရန်သူများ
နှင့် အပြန်အလှန် တိုက်ခိုက်နေသည့်
ကြားကပင် ရှေ့တန်းရုံးမှ တိုက်ရိုက်
ကွပ်ကဲနေသော တပ်ရင်းမှူးကြီးနှင့်
အဆယ်အသွယ်ရ၍ စကားပြောစက်
ကို လာပေးသည်။

တပ်ရင်းမှူးထံ အကြောင်းစုံကို
သတင်းပို့လိုက်ပြီးနောက် တပ်ရင်း
မှူးက ဖြစ်စဉ်နှင့် အကျအရှုံး ဒဏ်ရာ
ရရှိမှု အခြေအနေများကို မေးမြန်း
သည်။ ထို့ကြောင့်အခြားရဲဘော်
တစ်ဦးတစ်ယောက်မျှ ထိခိုက်ဒဏ်ရာ
ရရှိမှုမရှိကြောင်း၊ မိမိတစ်ယောက်
တည်းသာ နင်းမိုင်းထိ၍ ခြေထောက်
နှစ်ဘက် ပြတ်တောက်သွားကြောင်း။

ရိက္ခာပို့ စစ်ကြောင်းလည်း
ရောက်ရှိနေပြီးထိုတပ်ခွဲမှ လက်နက်
ကြီးများဖြင့် ရန်သူနောက်ကြောသို့
ပစ်ခတ်ပေးလျက် ရှိနေပါကြောင်း၊
သို့သော်လည်း ရန်သူဘက်က အင်
အားများ၍ မိမိတို့မှာ ဖြတ်ကျော်နိုင်ခြင်း
မရှိသောကြောင့် စစ်ကူလွှတ်ပေးရန်
လိုအပ်သည့်အကြောင်း စသည်ဖြင့်
ကိုယ်တိုင်ပြောဆိုပြီး သတင်းပို့လိုက်
သည်။

တပ်ရင်းမှူးကလည်း လွန်ခဲ့သော
တစ်နာရီလောက်ကပင် စစ်ကူတပ်ခွဲ
တစ်ခွဲ လွှတ်လိုက်ကြောင်းစသည်ဖြင့်
ပြောဆိုပြီးနောက် မေးသည်။

“မင်းနောက်နေတာတော့ မ
ဟုတ်ဘူးနော်”

“ဗျာ...”

“လုံးဝ မင်းအသံပြောင်းလဲခြင်း
မရှိဘူး။ ဒါကြောင့် မင်း ဒဏ်ရာ
ရတယ်ဆိုတာ တကယ်ဟုတ်ရဲ့လား။

မင်းကိုမင်း ယတြာချေတဲ့ သဘောနဲ့
သက်သက် ငါ့ကို နောက်နေတာ
များလား”

“ဟောဗျာ . . . တပ်ရင်းမှူး
ကြီးလဲ။ ဘယ်နှယ်ကြောင့် ကျွန်တော်
က ယတြာချေရမတုန်း။ အမှန်တ
ကယ် မဟုတ်ပဲနဲ့လည်း မပြောကောင်း
မဆိုကောင်း ခြေထောက်နှစ်ဘက်
ပြတ်သွားတယ်လို့တော့ ပြောပါမလား
ဗျာ”

“အေးကွာ ဒီလိုဆိုတော့ ငါ-
လုံးဝ စိတ်မကောင်းပါဘူး။ ဒါပေမယ့်
စစ်ကူလွှတ်လိုက်ပြီဖြစ်လို့ ဒီထက်
တော့ အခြေအနေတွေ ပိုဆိုးလာ
နိုင်စရာ မရှိလောက်တော့ပါဘူး။မင်းကို
လည်း ဒီ-ပြန်ရောက်အောင် ချက်ချင်း
ဆိုသလိုပဲ ဆောင်ရွက်ရတော့မှာပေါ့”

လက်ရှိ အခြေအနေက စိုးရိမ်
နေရဆဲမှာသာ ရှိနေသောကြောင့်
စကားကို ထိုမျှသာ ပြောဖြစ်ကြသည်။
ထို့နောက် လက်ရှိစစ်သည်များနှင့်
စစ်ကူရောက်လာကြသော စစ်သည်
များကိုပါ စနစ်တကျ ပြင်ဆင်ပြီး
ခုခံထိခိုက် စသည်ဖြင့် စစ်ပရိယာယ်
အမျိုးမျိုးကိုသုံးပြီး တိုက်ခိုက်ကြရ
ရန်သူဘက်က အားပြည့်လာကြသေး
(၅၀၀)ကျော်နှင့် ရိက္ခာဖြတ်တောက်ရ
စွာသား (၅၀၀)ကျော်ပါရှိသည့် ရန်
သူများ နောက်ပြန်ဆုတ်သွားကြ
ညနေ(၃)နာရီ အချိန်တွင် တိုက်
ပြီးဆုံးသွားသည်။

စစ်ကူရောက်လာသော တပ်
မှူးသည် စောင့်ပုခက်ဖြင့် ဗိုလ်ကြီး
ထွန်းရီအား ရှေ့တန်းကွပ်မှု စခန်း
တည်ရှိရာသို့ တပ်စိပ်တစ်စိပ်ဖြင့်
သယ်ယူသည်။ ည(၁၁)နာရီကျော်
အချိန်တွင် စိန်လုံစခန်းသို့ရောက်လာ
နောက်နေတွင် ဗန်းမော်

ဆင် ၂) စစ်ဗျူဟာမှူး၏ ညွှန်ကြား
ချက်ဖြင့် စိန်လုံမှ ခရီးတစ်ဝက်ကို
ဆင်ပုဆက်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ နောက်
ဆင်ဝက်ကို မော်တော်ယာဉ်ဖြင့်လည်း
ဆောင် သွားရင်း ဗန်းမော်ဆေးရုံကြီးသို့
ရောက်ရှိသွားသည်။ ထိုမှတစ်ဆင့်
ဆင်လာခုံ စစ်ဆေးရုံသို့။

မင်္ဂလာဒုံ အမှတ်(၂)စစ်ဆေး
ရုံသို့ ဆေးကုသမှုကို ခံယူရင်း နောက်
တစ်ပတ်တွင် တပ်ရင်းမှ စေလွှတ်
ထိုက်သော အော်ကျော်အမည်ရှိ
ရဲဘော်လေးတစ်ယောက် ရောက်ရှိ
ထားသည်။ ရဲဘော်အောင်ကျော်က
သတင်းမေးရင်း ကိုယ်ကရွေးတိတ်
သွားပြီးနောက်-

“ဗိုလ်ကြီး ရှေ့တန်းမှာသုံးတဲ့
ဆွတ္တာလေး လိုရမယ်ရအိုပြီး ကျွန်

တော်ယူလာတာပါ”ဟုပြောပြီး ထုတ်
ပြသည်။

“အေး-ဖွင့်ပြစမ်းပါကွာ။ ဘာ
တွေများပါသေးသလဲ”

ဦးစွာ ရှေ့တန်းသုံး စောင်ခေါက်
ကလေးကို တွေ့လိုက်ရသည်။ ထို
စောင်ခေါက်လေးကို ဖြန့်ကြည့်လိုက်
ရာ စာရွက်ခေါက်ကလေး ထွက်ကျ
လာလေသည်။ ထို့နောက်မလျှော်
ရသေးသော ညစ်ပတ်ပေရေနေသည့်
ရှေ့တန်းဝတ် စစ်အင်္ကျီအိတ်ကို
နှိုက်ကြည့်လိုက်ပြန်ရာတွင်လည်း စာ
ရွက်ခေါက်ကလေးတစ်ခု ထွက်လာ
ပြန်သည်။

စောင်ထဲမှရသော စာရွက်
ခေါက်မှာ အမေ၏ ထတီအထက်
ဆင် ပန်းထည်စဖြစ်ပြီး စစ်အင်္ကျီ

အိတ်ထဲမှရသော စာရွက်ခေါက်
ကလေးမှာ ရွာဦးကျောင်း ဆရာတော်
၏ တစ်ပွဲတိုး ဥုံ တီ ချဲ့ နှင့် လုပ်ထုံး
လုပ်နည်းများဖြစ်သည်။

ဗိုလ်ကြီးထွန်းရှိသည် ထိုစာရွက်
ခေါက်ကလေးများကို အပြန်ပြန် အ
လှန်လှန် ကြည့်နေမိသည်။ ထိုစာ
ရွက်ခေါက်ကလေးနှစ်ခုကို ပူးကိုင်
ထားရင်း ဗိုလ်ကြီးထွန်းရှိ၏လက်များ
လည်း တုန်နေသည်။ ထို့နောက်မျက်
ရည်များဝဲလျက် ဆေးရုံခေါင်းကိုသာ
အကြာကြီး စိုက်ကြည့်နေလေသည်။

(စာကြွင်း။ ထိုစာရွက်ခေါက်
ကလေးနှစ်ခုနှင့် လုပ်ထုံးလုပ်နည်း
များကို အလျဉ်းသင့်သောအခါ ထပ်မံ
ရေးသားတင်ပြပါဦးမည်။)■

ထွန်းအောင်

ဆု တောင်း ပြည့်

ဆရာကြီး အောင်ဘုန်းမြင့်

နက္ခတ္တပေဒ ဗလိတပညာရှင် - မဟာဂန္ဓရီပေဒင် လက္ခဏာသုတေသီ

စာရေးဆရာ - အောင်ဘုန်းမြင့်(ကချင်မြေ)

ကလောင်ခွဲ - ကာလီခါချ်(မြန်မာပြည်)

- ▷ ယတြာ ဓာတ်ရိုက်ဓာတ်ဆင် အထူးဆောင်ရွက်ပေးသည်။
- ▷ ဘဝရှေ့ဆောင်လမ်းညွှန်အတိုင်ပင်ခံသည်။
- ▷ နေ့စဉ် နံနက်(၆)နာရီမှ (၉)နာရီအတွင်း အခမဲ့ ဖုန်းဖြင့် ဟောကြားပေးသည်။

အမှတ်(၄၂)၊ အောင်မင်္ဂလာလမ်း၊ ကျောက်မြောင်း၊ တာမွေမြို့နယ်။

ဗေဒင် ☎ - ၀၁-၅၄၀၇၂၀၊ စုံစမ်းရေး 📠 - ၀၉-၃၁၀၂၂၈၁၆၊ ၀၉-၂၅၀၃၆၁၅၄၁

ခေါင်းကိုက်နာ

ဝင်းမော် (သုန္ဒရီ)

ယနေ့ မြန်မာနိုင်ငံတွင်သာမက၊ ကမ္ဘာ့နိုင်ငံအသီးသီးမှ လူအတော်များများ ဖြစ်ပွားခံစားနေရသော ခေါင်းကိုက်နာ အကြောင်းကို ရေးသားတင်ပြချင်ပါသည်။

ကျွန်တော်ငယ်စဉ်က နေပူထဲသို့ ဦးထုပ်မဆောင်းဘဲ သွားမိလျှင်ဖြစ်စေ၊ ဝမ်းထဲ၌ အစာမကြေလျှင် ဖြစ်စေ ခေါင်းကိုက်နာကို အလူးအလဲခံစားခဲ့ရသည်။

ခေါင်းကိုက်ခြင်းသည် လူတို့အား များစွာ ဒုက္ခပေး၍ အလုပ်ပျက် အကိုင်ပျက်ဖြစ်စေသည်အထိ ဒုက္ခပေးတတ်ပါသည်။ ခေါင်းကိုက်၍ နားထင်တွင် ပလာစတာကပ်ထားသူများ၊ ခေါင်းကိုက်ပျောက်ဆေးသောက်နေရသူများကို နေရာတိုင်းတွင် တွေ့မြင်နိုင်ပါသည်။ အချို့သောသူတို့မှာ ခေါင်းကိုက်တိုင်း ခေါင်းကိုက်ပျောက်ဆေးသောက်နေရသော်လည်း လုံးဝ ပျောက်ကင်းချမ်းသာမှု မရနိုင်သည်ကို တွေ့နေရပါသည်။

အချို့ ခေါင်းကိုက်သူများမှာ ဆေးသောက်စ ခဏတွင် ပျောက်ကင်းသွားသော်လည်း နောက် ပြန်ကိုက်သော ဝေဒနာကို ခံစားရသဖြင့် ခေါင်းကိုက်ခြင်းနှင့် ဆေးသောက်ခြင်းမှာ ဂျာအေး သူ့အမေရိကသလိုဖြစ်နေသည်ဟု ဆိုပါသည်။ ခေါင်းကိုက်ပျောက်ဆေးများသည် ခေါင်းကိုက်နေခြင်းများကို တစ်ခဏသာ သက်သာစေပါသည်။ ခေါင်းကိုက်ရခြင်း၏ မူလအကြောင်းရင်းကို အမြစ်ပြတ်အောင် ဆောင်ရွက်မပေးနိုင်ပါ။ ထို့ကြောင့် မကြာခဏ ခေါင်းကိုက်နေကြခြင်းဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် ခေါင်းကိုက်ဝေဒနာဖြစ်ရခြင်းအကြောင်းရင်းကို ရှာဖွေစိစစ်၍ ယင်းအခြေခံအကြောင်းရင်းကို ပယ်သတ် ကုသပစ်သင့်ပါသည်။ နေ့တိုင်း ခေါင်းကိုက်နေသူများကို တွေ့ဖူးပါသည်။ သည်သို့သာ ခေါင်းကိုက်၍ အလုပ်အကိုင်ပျက်ပြီး စိတ်ဝေဒနာကို ခံစားနေရလျှင် လူဖြစ်ရကျိုး နပ်ပါတော့မည်လား။

ခေါင်းကိုက်နာအမျိုးမျိုး

ခေါင်းကိုက်နာကို တိုင်းရင်းမြန်မာဆေးပညာအရ ကြည့်ပါက (၁၁)မျိုးကွဲပြားနေသည်ကို တွေ့ရပါသည်။ ၎င်း

တို့မှာ -

- (၁) လေကြောင့်ဖြစ်သော ခေါင်းကိုက်နာ၊
- (၂) သည်းခြေကြောင့်ဖြစ်သော ခေါင်းကိုက်နာ၊
- (၃) သလိပ်ကြောင့်ဖြစ်သော ခေါင်းကိုက်နာ၊
- (၄) သန့်ပါတ်(တြိဒေါသ)ကြောင့်ဖြစ်သော ခေါင်းကိုက်နာ၊
- (၅) ရတ္တဇ ခေါင်းကိုက်နာ၊
- (၆) ခယဇ ခေါင်းကိုက်နာ၊
- (၇) ကမိဇ ခေါင်းကိုက်နာ၊
- (၈) သူရိယဝတ္ထ ခေါင်းကိုက်နာ၊
- (၉) အနန္တဝါတ ခေါင်းကိုက်နာ၊
- (၁၀) သံခဏ ခေါင်းကိုက်နာ
- (၁၁) အဓ္စဘောဒ ခေါင်းကိုက်နာ တို့ဖြစ်ပါသည်။

(၁) လေကြောင့်ဖြစ်သော ခေါင်းကိုက်နာ

ဦးခေါင်း၌ အကြောင်းမဲ့ အလွန်နာကျင်၍ နေ့ဘက်၌ အနည်းငယ်ကိုက်ပြီး ညအခါတွင် အလွန်ကိုက်ခဲတတ်သည်။ ဦးခေါင်းကို စည်းနှောင်ထားလျှင်သော် လည်းကောင်း၊ ပရုတ်ဆီ၊ ရေဇွေးတို့ဖြင့် ခေါင်းကို အပူဓာတ်ပေးထားလျှင်သော် လည်းကောင်း၊ ခေါင်းကိုက်ခဲ နာကျင်ခြင်းမှ သက်သာစေပါသည်။ ထိုသို့သော လက္ခဏာရှိသော ခေါင်းကိုက်မှုကို လေကြောင့်ဖြစ်သော ခေါင်းကိုက်နာဟု သိစေအပ်ပါသည်။

(၂) သည်းခြေကြောင့်ဖြစ်သော ခေါင်းကိုက်နာ

ဦးခေါင်း၌ အလွန်နာကျင်နေတတ်သည်။ မီးကဲ့သို့ ပူလောင်သည်။ မျက်စိများလည်း ပူ၍ နာကျင်ကိုက်ခဲနေတတ်သည်။ နာခေါင်းလည်း ပူလောင်နေတတ်သည်။ အေးသောညများ၌ ကိုက်လျှင်မူ အနည်းငယ်သက်သာသည်။ ထိုသို့သော စရိုက်လက္ခဏာရှိသော ခေါင်းကိုက်မှုကို သည်းခြေကြောင့်ဖြစ်သော ခေါင်းကိုက်နာဟု သိထားရမည်။

(၃) သလိပ်ကြောင့်ဖြစ်သော ခေါင်းကိုက်နာ

ဦးခေါင်းအတွင်း၌ သလိပ်များ ပြည့်နေသောကြောင့်

ထိုသို့ ခေါင်းအေးနေတတ်သည်။ မျက်စိ၊ နှာခေါင်း၊ နှုတ်တို့ ရောင်အမ်းနေတတ်သည်။ ထိုသို့သော စရိုက် ကွဲပြားမှုများရှိသော ခေါင်းကိုက်မှုကို သလိပ်ကြောင့်ဖြစ် သော ခေါင်းကိုက်နာဟု သိထားရမည်။

(၄) သန့်ပါတ်ကြောင့်ဖြစ်သော ခေါင်းကိုက်နာ

ဦးခေါင်းနေသည့် အထက် နံပါတ်(၃)ပါ သုံးပါးသော ခေါင်းကိုက်နာ လက္ခဏာများကို ဖြစ်ပွားခံစားရတတ်သည်။ ထိုသို့သော ခေါင်းကိုက်နာကို သန့်ပါတ်(ဝါဒါ)ကြောင့် ဖြစ်သော ခေါင်းကိုက်နာဟု သိထားရမည်။

(၅) ရတ္တဇ ခေါင်းကိုက်နာ

သည်းခြေကြောင့်ဖြစ်သော ခေါင်းကိုက်နာ၏ အလုံးစုံ သော လက္ခဏာတို့သည် ဖြစ်ပွားခံစားရ၍ လက်ဖြင့် ထိ သွင်းလည်း မခံနိုင်လောက်အောင် နာကျင်နေတတ်သည်။ ထိုအနာကို ရတ္တဇ ခေါင်းကိုက်နာဟု သိထားရမည်။

(၆) ခယဇ ခေါင်းကိုက်နာ

ဦးခေါင်း၌ သွေး၊ ဆီကြည်၊ သလိပ်၊ လေတို့သည် ဘက်လျော့ကုန်ကြသဖြင့် နာစေးလာပြီး နှပ်ထွက်သည်။ ဦးခေါင်းသည် ပူနေသည်။ အလွန်နာကျင်နေတတ်သည်။ ထိုသို့ ခေါင်းကိုက်မှုကို ခယဇ ခေါင်းကိုက်နာဟု သိထားရ မည်။

(၇) ကိမိဇ ခေါင်းကိုက်နာ

ဦးခေါင်းကို အပွင့် ထိုးဆွနေသကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ ဦးခေါင်းနေသကဲ့သို့ လည်းကောင်း နာကျင်ကိုက်ခဲနေတတ် သည်။ ထို့ပြင် ပူသဖြင့် ကိုယ်ခန္ဓာသည် တင်းကျပ်ပြီး နာခေါင်းမှ သွေးနှင့်အတူ ပြည်တို့ ထွက်ကျနေသည်။ ထို ခေါင်းကိုက်မှုကို ဦးကြောင့်ဖြစ်သော ကိမိဇ ခေါင်းကိုက်နာ ဟု သိထားရမည်။

(၈) သုရိယဝတ္ထ ခေါင်းကိုက်နာ

နေတက်လာသောအခါ၌သာ ဦးခေါင်းတွင် တဖြည်း ဖြည်း နာကျင်ကိုက်ခဲခြင်း ဖြစ်ပွားတတ်သည်။ နေ၏ အပူရှိန် ဘက်လာခြင်းနှင့်အတူ မျက်စိ၊ မျက်မှောင်ရိုး၊ ဦးခေါင်းတို့ သည် နာကျင်လာ၏။

မွှန်းတည့်ချိန်ရောက်သောအခါ ခေါင်းကိုက်ခြင်းဝေဒနာ သည် တိုး၍တိုး၍ ကိုက်ခဲလာသည်။ မွှန်းတည့်ချိန်မှ လွန်၍ အပူရှိန်လျော့ပါးလာသည်နှင့်အမျှ ခေါင်းကိုက်ခြင်းဝေဒနာ

လည်း သက်သာလျော့ပါးလာသည်။ နေရောင် လုံးဝ ကွယ်ပျောက်သွားသည့်အချိန်တွင် ခေါင်းလည်း မကိုက်တော့ ပေ။ ထိုကဲ့သို့ ခေါင်းကိုက်မှုကို သုရိယဝတ္ထ ခေါင်းကိုက်နာ ဟု သိထားရမည်။

(၉) အနန္တဝါတ ခေါင်းကိုက်နာ

လေ၊ သည်းခြေ သလိပ်တို့သည် ပျက်စီးကုန်သည်ဖြစ် ၍ လည်ပင်း၊ မျက်စိ၊ မျက်မှောင်၊ နားထင်တို့၌ အလွန် နာကျင်ကိုက်ခဲခြင်းကို ဖြစ်စေသည်။ မေးရိုးတောင့်တင်းနေ တတ်သည်။ လည်ပင်းကို ညှစ်ထားခြင်း ခံရသကဲ့သို့ ခံစား ရတတ်သည်။ မျက်စိနာကို ဖြစ်စေပြီး ဦးခေါင်း၌ အလွန် နာကျင်ကိုက်ခဲနေတတ်သည်။ ထိုသို့သော စရိုက်လက္ခဏာ ရှိသော ခေါင်းကိုက်မှုကို အနန္တဝါတ ခေါင်းကိုက်နာ ဟု သိထားရမည်။

(၁၀) သံခက ခေါင်းကိုက်နာ

လေ၊ သည်းခြေ သလိပ်တို့သည် ပျက်ကုန်သည်ဖြစ်၍ နားထင်၊ နားရင်းတို့၌ ပြင်းထန်စွာ နာကျင်ကိုက်ခဲနေတတ် သည်။ ကိုယ်ပူနေတတ်သည်။ အရောင်အဆင်းနှင့် ယှဉ်၍ ရောင်ရမ်းခြင်းတို့ကို ဖြစ်စေသည်။ ဦးခေါင်းနှင့် လည်ပင်းသည် အစပ်နေတတ်သည်။ ထိုသို့ စရိုက်လက္ခဏာရှိသော ခေါင်း ကိုက်မှုကို သံခက ခေါင်းကိုက်နာဟု သိထားရမည်။

(၁၁) အဒ္ဓဝဘောဒ ခေါင်းကိုက်နာ

အဆီအနှစ်ကင်းမဲ့သော အစားအစာကို အလွန်မီဝံ စားသောက်ခြင်း၊ အစာစားပြီးနောက် ထပ်၍ထပ်၍ စား သောက်ခြင်း၊ မေထုန်လွန်ကျူးခြင်း၊ ကျင်ကြီးကျင်ငယ်ချုပ် ခြင်း၊ ပင်ပန်းခြင်း၊ လုံ့လ ဝီရိယလွန်ခြင်း၊ အရေအရပ်မှ လာသော လေစိမ်းအစိမ်းခြင်း၊ လေသက်သက်သည် လည်း ကောင်း၊ သလိပ်နှင့်တကွသော လေသည် လည်းကောင်း၊ ပျက်သည်ဖြစ်၍ မညီ မညီခြင်းသို့ ရောက်ပါသည်။

လည်ပင်း၊ မျက်မှောင်၊ နားထင်၊ နာခေါင်းတို့၌ စား လက်နက်တို့ဖြင့် အဖြတ်ခံရတတ်သကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ မီး နှင့် အပွတ်ခံရတတ်သကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ ပြင်းထန်စွာ ပူလောင်သော ဝေဒနာကို နာကျင်စွာ ခံစားရသည်။ ထိုကဲ့ သို့သော စရိုက်လက္ခဏာရှိသော ခေါင်းကိုက်နာကို အဒ္ဓဝ ဘောဒ ခေါင်းကိုက်နာဟု သိထားရမည်။ ၎င်းရောဂါသည် အလွန်အကြူးခံစားရပါက နားကိုသော် လည်းကောင်း၊ မျက်စိ ကိုသော် လည်းကောင်း ပျက်စီးစေတတ်ပါသည်။ အထူး

သတိထားရပါမည်။

ကုသရန် ဆေးများကို လမ်းညွှန်ခြင်း

လေကြောင့်ဖြစ်သော ခေါင်းကိုက်နာအတွက် လေကို ပယ်နိုင်သော ဆီကို ဖြစ်စေ၊ တစ်နည်း အလုံးစုံသောဆီကို ဖြစ်စေ၊ ခေါင်းမှ ဦးရေပြားကို လိမ်းကျံပေးရသည်။ လေကို ပယ်သောဆေးတို့ကို စားသုံးခြင်းဖြင့် လေကြောင့်ဖြစ်သော ခေါင်းကိုက်နာကို ပျောက်ကင်းစေပါသည်။

သည်းခြေကြောင့်ဖြစ်သော ခေါင်းကိုက်နာကို နံသာဖြူ နှင့် ကြာသီးဆံကို ရေအေးနှင့် ကြိတ်၍ ဦးခေါင်းပေါ်တွင် လိမ်းအံ့ထားလျှင် သည်းခြေကြောင့်ဖြစ်သော ခေါင်းကိုက်နာ ကို ပျောက်ကင်းစေပါသည်။

သလိပ်ကြောင့် ခေါင်းကိုက်နာဖြစ်လျှင် သလိပ်ကို နိုင်သော ဆေးပုများကို လိမ်းခြင်း၊ စားခြင်းဖြင့် ပျောက်ကင်း သွားစေပါသည်။

သန့်ပါတ်ကြောင့် ခေါင်းကိုက်နာဖြစ်လျှင် သန့်ပါတ်ကို နိုင်သောဆေးတို့ကို လိမ်းခြင်း၊ စားခြင်းဖြင့် ပျောက်ကင်း သွားစေပါသည်။

ရတ္တဇကြောင့် ခေါင်းကိုက်နာဖြစ်လျှင် သည်းခြေ ကြောင့်ဖြစ်သော ခေါင်းကိုက်နာအတွက် ကုစားသော ဆေး များအတိုင်း နေ့စဉ်ပုံမှန် စားသုံးပေးရပါမည်။

ဃာဇ ခေါင်းကိုက်နာဖြစ်လျှင် ဃာဇရုပ်နာကို နိုင်သော (သို့မဟုတ်) အားကို တိုးပွားစေတတ်သော ဆေးတို့ကို စားသုံးပေးခြင်းဖြင့် ပျောက်ကင်းသွားစေပါသည်။

ကမိဇ ခေါင်းကိုက်နာဖြစ်လျှင် တြိကဋတံသုံးပါး၊ ငှ မြှ၊ ဒန်သလွန်စေတို့ကို ဆိတ်နှိုင်း ညက်နေအောင် ကြိတ်၍ နာရူပေးလျှင် ဦးခေါင်းထဲမှ ပိုးကို နိုင်စေပါသည်။ ခေါင်း ကိုက်ခဲခြင်းမှ ပျောက်ကင်းသွားစေပါသည်။

သဘောချင်း၊ ကြိသကာကို ရေနှင့် ကြိတ်ပြီး နာရူ ပေးလျှင် အလုံးစုံသော ဦးခေါင်းကိုက်နာကို ပျောက်ကင်း သွားစေပါသည်။

သူရိယဝတ္ထ ခေါင်းကိုက်နာဖြစ်လျှင် ကြိသကာနှင့် ထောပတ် ရော၍လုပ်သောမုန့်ကို စားခိုင်းရပါမည်။ နွားနို့ ထမင်းကို စားခိုင်းရပါမည်။ နမ်းနှင့် ကျပ်ထိုးထိုးပေးလျှင် သူရိယဝတ္ထ ခေါင်းကိုက်နာကို ပျောက်ကင်းသွားစေပါသည်။

ဝမ်းနုတ်ခြင်း၊ တစ်နည်း ကိုယ်ကို ပူနွေးစေသောအဆီ အစရှိသော စားဖွယ်တို့ကို စားစေခြင်း၊ အခြားတစ်နည်း ကား သကြားဖြူခဲနှင့် နွားနို့ကို ရော၍ အုန်းသီးနုအရည်

ဖြင့် ထည့်သောက်လျှင် သူရိယဝတ္ထ ခေါင်းကိုက်နာကို ပျောက်ကင်းသွားစေပါသည်။

သံခကာ ခေါင်းကိုက်နာဖြစ်လျှင် နနွင်းနွယ်၊ ပဲစိန်နီ၊ ဥပသကာ ပန်းရင်းမြက်၊ နနွင်း၊ ကြာသီးဆံ၊ ဆေးအားလုံး ကို ညက်နေအောင် ကြိတ်၍ နားအုံတွင် လိမ်းအံ့ထားလျှင် သံခကာ ခေါင်းကိုက်နာကို ပျောက်ကင်းသွားစေပါသည်။

ရေအေးနှင့်တကွ ဆေးအေးကို သောက်သုံးလျှင် ၎င်း ရောဂါကို ပျောက်ကင်းစေပါသည်။

အဒ္ဓဝဘောဒ ခေါင်းကိုက်နာဖြစ်လျှင် သကြားဖြူခဲမှုန့် နှင့် ဂုံဂဗ္ဘာန်ကို ထောပတ်နှင့် ကြိတ်၍ နာရူပေးလျှင် ဦးခေါင်းတစ်ခြမ်းကိုက်သော အဒ္ဓဝဘောဒ ခေါင်းကိုက်နာ၊ နားကိုက်နာ၊ မျက်စိနာ၊ မျက်ရိုးကိုက်နာ၊ နားထင်ကိုက်နာ တို့ကို ပျောက်ကင်းစေပါသည်။

နံသာဖြူ ဆား၊ သဘောချင်းတို့ကို ရေနှင့် ကြိတ်၍ လိမ်းလျှင် ဦးခေါင်းတစ်ခြမ်းကိုက်သော ရောဂါမှာ ပျောက် ကင်းစေပါသည်။

အားလုံးသော ခေါင်းကိုက်နာတို့ကို

ကုစားရန် ဆေးနည်းများ

(၁) ဆီးဖြူသီး၊ ယောက်သွား ခံပြာ၊ ဇဝက်သာတို့ကို လက်ဝါးပြင်ပေါ်တွင် ချွေပွတ်နယ်ပြီး နာရူပေးလျှင် အားလုံး သော ခေါင်းကိုက်နာတို့ကို ပျောက်ကင်းသွားစေပါသည်။

(၂) တြိကဋတံ၊ ကမ္မလူဉ၊ နနွင်း၊ သဇင်ပန်းဉ၊ ထင်းရှူးနှစ်၊ ဒဟဿဂီတို့ကို အမှုန့်ကြိတ်၍ နေ့-ည သောက်သုံးပေးလျှင် အားလုံးသော ခေါင်းကိုက်နာတို့ကို ပျောက်ကင်းသွားစေပါသည်။

(၃) သကြားဖြူခဲနှင့် သလဲဖူးတို့ကို ကြိတ်၍ရူလျှင် အားလုံးသော ခေါင်းကိုက်နာတို့ကို ပျောက်ကင်းသွားစေပါ သည်။

ခေါင်းကိုက်နာရောဂါများအတွက် သိသင့် သိထိုက် သောဆေးများကို ရေးသားတင်ပြပြီးဖြစ်ရာ ရောဂါဖြစ်နေ သူများအတွက် လည်းကောင်း၊ လေ့လာလိုက်စားနေသူများ အတွက် လည်းကောင်း အထိုက်အလျောက် အကျိုးရှိမည် မှာ အမှန်ပင်ဖြစ်ပါတော့သတည်း။

ဝင်းဇော်(သုံးဆယ်)

ပုဏ္ဏားတော်ပြောတဲ့ ငါ့နာမည်ကျော်သင်

မျိုးသက်နိုင်(ရွှေပြည်သာ)

ကျွန်ုပ်သည် တစ်နေ့တွင် နေပြည်တော် လယ်စား မြို့နယ်ရှိ လူထူးလူဆန်း ပုဏ္ဏားတော်ပညာရှိ ဆရာကြီး ဦးကျော်ခင်ထံသို့ ရောက်ရှိခဲ့ပြန်ပါလေ၏။ ထိုသို့ ရောက်ရှိ ချိန်တွင် ဆရာကြီးသည် ဘုရားရှိခိုးနေသည့်အတွက် ဆွေ ဧည့်သည်အဖြစ် ဆရာကြီးသည် ဘုရားရှိခိုးသောအခါ အောင်မြင်ခန့်ညား ထည်ဝါသော လေသံဖြင့် ပတ်ဝန်းကျင် သို့ အမျှပေးဝေလေရာ ကျွန်ုပ်သည် ဝမ်းမြောက်နမ့်သာ ခေါ်ရပါလေ၏။ ထို့နောက်...

“ဪ...လူလေးရောက်နေသကဲ့”

“ဟုတ်ကဲ့ ဆရာ”

၃၄

စကားပြောဆိုရန် ကြံစည်ချိန်တွင် ဆိုင်ကယ် တစ်စီးနှင့် လူငယ်နှစ်ဦးရောက်လာပါလေ၏။

“လာကွဲ့၊ လူလေးတို့ အဘ ဘာများ ကျညီရမလဲကွဲ့”

“ဆိုင်ကယ်ဘီး ကျွတ်ဖာလို့ ရမလားလို့ပါ အဘ”

“အေး၊ ရသကွဲ့၊ ဟေ့...သားရေ၊ သေသေချာချာလေး လုပ်ပေးလိုက်ပါကွဲ့”

“လာကြ သူငယ်တို့၊ ရေနွေးလေး ဘာလေး သောက်ကြဦး၊ နားနားနေနေပေါ့ကွယ်၊ ဆေးလိပ်၊ ကွမ်း၊ လက်ဖက် ကလေးများလည်း သုံးဆောင်နိုင်ကြသကွဲ့”

“ဟုတ်ကဲ့ပါ အဘ၊ ကျွန်တော်တို့မှာ စီးကရက်ဘူး ပါပါတယ်ခင်ဗျာ၊ အဘလည်း သုံးဆောင်နိုင်ပါတယ်၊ ကျွန်တော်တို့ကိုလည်း ရေနွေးကလေးတော့ သောက်သုံးခွင့် ပြုပါ အဘ”

“အေးကွယ်၊ သုံးဆောင်နိုင်ပါတယ် ကလေးတို့ရယ်၊ ငါတူတော်မောင်တွေက ဂိုသေကိုင်ဖိုင်းမှု ဂါဝရာရားတွေနဲ့ ပြည့်စုံသလို၊ လူတွေကလည်း လူပုံချောတွေကိုးကွဲ့၊ ရုပ်နဲ့ လူနဲ့ လိုက်လျောညီထွေ ကျက်သရေရှိပါပေဗျား”

“အဘနဲ့ စကားပြောရတာ ဖျော်ဖို့ ကောင်းလိုက်တာ၊ ဒီနားမှာ လက်ဖက်ရည်ဆိုင်ကလေးများရှိရင် ပြေးဝယ်ပြီး တောင် ဦးချလိုက်ချင်ပါရဲ့”

“ဟားဟားဟား...သာဓုဗျာ၊ သာဓု...သာဓု၊ ကိုရင် နာမည်က ဘယ်လိုခေါ်သတုံးကွဲ့”

“တင်ထွန်းနိုင်ပါ ဘာ”

ဆရာကြီးသည် ကျွန်ုပ်ဘက်သို့ အဓိပ္ပာယ်များစွာ ပါဝင်သော အကြည့်တစ်မျိုးဖြင့် တစ်ချက်ပြီး၍ လှည့်ကြည့် လာပေ၏။

ရည်းစားဦးနဲ့ လွဲခဲ့တဲ့ လူပျိုကြီး၊ ဒါမှမဟုတ် လူလည် ကြီး၊ တစ်ခုခုပဲဟေ့ဟူသော အဓိပ္ပာယ်မျိုး ပါရှိလေ၏။

“ဒါနဲ့ ဘုရားအကာကြီး၊ အိမ်ထောင်ရော ဂိုသလားဗျာ”

“မရှိပါဘူး အဘ”

“အေး၊ ဟုတ်ပြီ၊ လူပျိုကြီးအစစ်များလားကွဲ့”

“မဟုတ်ပါဘူး အဘ၊ ဒီခေတ်မှာ လူပျိုအစစ်ရယ်လို့ မရှိပါဘူး”

“သာဓုဗျာ၊ သာဓု...သာဓု”

“ဟာ...ဘာဖြစ်လို့လဲ အဘ”

“ဟားဟား... မင်းကို လှောင်တာ မဟုတ်ပါဘူး သူငယ်ရယ်၊ အချို့ကို အချို့အတိုင်း၊ အမှန်ကို အမှန်အတိုင်း ပြောရဲတဲ့ လိမ်ညာ ဟန်ဆောင်မှုကင်းတဲ့ မင်းရဲ့ စကားဟာ

တန်ဖိုးရှိလွန်းလို့ ကျုပ် သာဓုခေါ်မိတာပါဗျ”

“လန်သွားတာပဲ အဘရယ်”

“လောကမှာ မုသာဝါဒ ဟန်ဆောင်လိမ့်ညာမှု ကင်း ခြင်းဟာ တန်ဖိုးအရှိဆုံးပဲ လူကလေးနဲ့၊ ကျုပ် အရမ်းသဘော ကျသကွဲ့၊ ဒါပေမယ့် မင်းဟာ လူရည်တော့ အင်မတန်လည်း သကွဲ့၊ မင်းကို တော်ရုံတန်ရုံလူ ကျောလို့ မရပေဘူး”

“ဟာ... အဲဒီလိုလည်း ဟုတ်မယ်မထင်ပါဘူး အဘ ရယ်”

“ဟုတ်တယ်ကွဲ့၊ ငါက အချို့ကို အချို့အတိုင်း၊ အမှန် ကို အမှန်အတိုင်း ပြောပြတတ်တယ်၊ ဟိုဘက်က ကျောင်း ဒကာရော နာမည် ဘယ်လိုခေါ်သလဲကွဲ့”

“လှမြင့်ပါ အဘ”

ကျွန်ုပ်ဘက်သို့ လှည့်၍...

“ဘာနာမည်တုန်း လူလေးရဲ့”

“ဘုရင်နာမည်ပါ ဆရာကြီး”

“အေး၊ ဟုတ်တယ်ကွဲ့၊ ကိုလှမြင့်လည်း လူရည်တစ် တစ်ဦးပေပဲ၊ ဒါပေမယ့် ကိုတင်ထွန်းနိုင်လောက်တော့ မလည်ပေဘူး၊ ဒါနဲ့ ဘာနေသားများတုန်းကွဲ့”

“ကျွန်တော်တို့နှစ်ယောက်စလုံး စနေသားတွေချည်းပဲ အဘ၊ ကျွန်တော်ကတော့ နေ့နံမကိုက်ဘူးပေါ့ အဘ”

“အေး၊ ဟုတ်ပါပြီကွဲ့၊ ကိုရင်ကရော လူပျိုကြီးပဲလား”

“ကျွန်တော် အိမ်ထောင်ရှိပါတယ် အဘ”

“အမျိုးသမီးနာမည်က ဘယ်သူတုန်းကွဲ့”

“မူမူနိုင်ပါ အဘ”

ပုဏ္ဏားတော်ကြီးက ခေါင်းကို ဖြည်းလေးစွာ ခါရန် လိုက်ရင်း...

“မင်းတို့ အိမ်ထောင်ဦး ရည်းစားဦးတွေလားကွဲ့၊ ဒါ မဟုတ် နောက်မှ တွေ့ကြတာလား”

“ကျွန်တော်တို့ အိမ်ထောင်ဦးအစစ်ပါခင်ဗျာ”

“သေချာတယ်နော်”

“ဟုတ်ကဲ့၊ သေချာပါတယ်”

“အေး၊ နားထောင်ကွဲ့၊ တစ်နေ့နေ့ကျ မင်းမိန်းမ မင်းကို ဖစ်ခွာသွားနိုင်တယ်ကွဲ့၊ သတိထားပြီး ကြီးကိုင်ဆောင်

“ဟာ...ဟုတ်ပါလား ဆရာ၊ ကျွန်တော့်မိန်းမ ကျွန်တော့်ကို အင်မတန် ချစ်ကြောက်ရုံသေတာ”

“ဟေ့...ငါပြောတာပါကွဲ့၊ ငါ့နာမည် ကျော်ခင်ဗျာ၊ မမှန်တာ မလုပ်၊ မဟုတ်တာ မပြောဘူးကွဲ့၊ မင်း ကောင်းကြံ လိုက်၊ အခက်အခဲရှိရင် ပြန်လာခဲ့၊ ငါ မင်းကို အကူအညီ

အဆင်သင့်ရှိပါတယ်။ မင်းမိဘများရော သက်ရှိထင်
ခြေရဲလား။

“ဟုတ်ကဲ့၊ ရှိပါတယ် အဘ”

“အေး၊ ဟုတ်ပြီ၊ မင်းအမေထာဘီလျော်ပေးဖူးသလား။

“ဟင့်အင်း၊ မလျော်ဘူးပါဘူးခင်ဗျာ”

“အမှန်ကို အမှန်အတိုင်းပြောတာ ကြိုက်သကွ။ ဒါနဲ့

ထာဘီရော ကိုင်ဖူးသလားကွဲ့”

“ခင်ဗျာ...”

“မင်းကို မိန်းမထာဘီကိုင်ဖူးလား မေးတာ။ လျော်ဖူးလား

ထာ မဟုတ်ဘူးကွဲ့”

“ဟုတ်၊ ဟုတ်ကဲ့ပါ အဘ”

“အေး၊ မရှက်ပါနဲ့ကွ။ လူတိုင်း လူတိုင်းဟာ ဒီလိုချည်း

ကျွန်ုပ်လည်း ငယ်ရာက ကြီးလာတာပါ။ ကျွန်ုပ်လည်း

ဖြစ်ခဲ့တာပါပဲ။ ဒါပေမယ့် ကျွန်ုပ်ဆိုလိုချင်တာက

အိမ်ကရ စကားလုံး မဟုတ်ပါဘူးကွယ်။ အခုခေတ် လူ

တွေဟာ မိန်းမထာဘီတော့ ကိုင်ဖူးကြတယ်။ ဒါပေမယ့်

ထာဘီကျတော့ လျော်ပေးဖို့လေးကို ကိုင်တောင် မကြည့်

ချင်တာကိုတော့ဖြင့် ငါ သဘောမကျချင်ဘူးဟေ့”

“ဪ...ဟုတ်ပြီ အဘ ဆိုလိုချင်တဲ့ အဓိပ္ပာယ်ကို

ကျွန်တော်တို့ ခုမှ ရေးရေးလေး သဘောပေါက်တယ်။ အဘ

စကားပြောရတာ ပညာလည်းရ၊ ပျော်လည်း ပျော်ရနဲ့

ကျွန်တော်တို့အတွက် တော်တော်တန်ဖိုးရှိသွားပြီ။ ကျေးဇူး

အပ်ပါတယ် အဘ”

“အေးကွယ်၊ သာဓု...သာဓု။ ဒါနဲ့ လူလေး ကိုမျိုး”

“ဗျာ...ဆရာကြီး”

“ဒီသူငယ် စနေသားနှစ်ယောက် စီးလာတဲ့ ဆိုင်ကယ်

တစ်ကို ကြည့်စမ်းဟေ့။ ဂေါ်စက္ကံဖြစ်ရဲလားလို့”

“၁၀၃၀၂၊ ဟာ...ဆရာကြီး ဂေါ်စက္ကံမဖြစ်ဘူး။ ၁၃

ဆန်းကျတယ်”

“အေး၊ ဟုတ်တယ်ကွဲ့၊ လူကလေးတို့ ဒီဆိုင်ကယ်နဲ့

ကျွန်ုပ်ဖြစ်ထွန်းနိုင်ဘူး။ တော်တော်ဒုက္ခပေးတာကလား”

“ဟုတ်တယ် အဘ။ ခဏခဏ ဟိုဟာပျက်လိုက်

တာ ပျက်လိုက်နဲ့။ အခုလည်း မနေ့ကမှ ပြင်ထားတယ်။

ဒါနဲ့ ထပ်ပြီး ကျွတ်ဖာရပြန်ပြီ”

“အေး၊ ဒီနံပါတ်ကို မြန်မြန်ရောင်းထုတ်ပြီးတော့

သစ်တစ်စီး ပြန်ဝယ်စီး လူကလေး၊ နည်းနည်းပါးပါးရှုံးရင်

လည်း အနားခံလိုက်ကွ။ ဒီဆိုင်ကယ်က စနေသားသမီးတွေ

အတွက် အန္တရာယ်ရှိတယ်။ ယာဉ်မတော်တဆမှုတွေ

ဘာတွေ ကြုံနိုင်တယ်”

“ဟာ...ဟုတ်တယ် အဘ။ လေးကြိမ်ရှိပြီ၊ သားတို့

တောင် ကံကောင်းလို့”

“အေး၊ နောက် ဝယ်ရင် လူလေးတို့ စနေသားတွေ

အတွက် ပေါင်းခြင်း ငါး ခုနစ် ရတဲ့ ဆိုင်ကယ်ကို ဝယ်စီးပါ

လူလေး။ အဲဒါမှ လူလေးတို့အတွက် ဂေါ်စက္ကံဖြစ်ပြီး

ကောင်းကျိုးချမ်း သာတွေကို ခံစားရသကွဲ့”

“ဟုတ်ကဲ့၊ ကျေးဇူးတင်လိုက်တာ အဘရယ်။ ဆိုင်

ကယ်လည်း ပြင်ပြီးသွားပြီ။ ကျွန်တော်တို့ကို ခွင့်ပြုပါဦး။

နောက် ကြုံရင် လာလည်ပါဦးမယ်”

“ဒီအသုံးအနှုန်းက သိပ်မသေချာဘူး။ ကြုံမယ် ဝင်မယ်

လို့ အဓိပ္ပာယ်ရတယ်။ မကြုံရင် မဝင်ဘူးပေါ့”

“ဟာ...ဒီလိုမဟုတ်ပါဘူး အဘနဲ့၊ ကျွန်တော်တို့

အလည်သက်သက် လာခဲ့ပါဦးမယ်”

“အေး၊ ဟုတ်ပြီ။ ဒီစကားလုံးကတော့ဖြင့် သေချာ

သကွဲ့။ ငါ့နာမည်လည်း မှတ်သွားကြဦး။ ကျော်ခင်တဲ့ကွ။

မမှန်တာ မပြောဘူး။ မှန်တာကိုပဲ ပြောတယ်”

“ဟုတ်ကဲ့၊ ခွင့်ပြုပါဦး အဘ”

“အေးအေး”

“ဆရာ...ကျွန်တော်လည်း ပြန်လိုက်ပါဦးမယ်”

“ကောင်းပြီ လူလေး။ နောက်တစ်ခေါက်ကို ကြာသ

ပတေးနေ့ရောက်အောင် လာခဲ့ကွာ”

“ဟုတ်ကဲ့ပါ ဆရာ”

“အေး၊ ကျန်းမာချမ်းသာပါစေကွယ်” ■

ပုဏ္ဏားတော်ပညာရှိ ဆရာကြီး ဦးကျော်ခင်သို့

ဤစာစု ဖြင့် ဂါရဝပြုအပ်ပါသည်။

မျိုးသက်နိုင် (ရွှေပြည်သာ)

စိတ်ဖိစီးမှုကြောင့် အိပ်မပျော်သူများအတွက် မြန်မာ့စိုးရာ အိပ်ဆေးတစ်လက်

.....နတ်မောက်မှတ်ကျောက်

ရခဲလှသော လူ့ဘဝတွင် အမှုအရေးကိစ္စတွေ ထောင်သောင်းမက များလှပါသည်။ စားဝတ်နေရေး အတွက် နေစဉ် ကိုယ်အတိုင်းအတွာနှင့် ကိုယ်၊ ကိုယ်စီ ကိုယ်စီ ရန်ကန်နေကြရာတွင် လူအရေး လူအရာအမှုကိစ္စတွေနှင့် လုံးလည် ချာလည်လိုက်နေကြရသည်သာ။

ထိုသို့ အမှုကိစ္စ ဆောင်ရွက်ဖွယ်တွေ များပြားလှသဖြင့် သွေးနှင့် ကိုယ်၊ သားနှင့် ကိုယ် လူသားတို့မှာ အပူ ပရိဒေဝမီးတွေ ကြီးထွားလာချိန်တွင် စိတ်ထဲမှာ တအံ့အနွေးနွေးနှင့် အိပ်စက်ချိန်မှာပင် ကောင်းစွာ အိပ်စက်မပျော်နိုင်ဘဲ လန့်နိုးခြင်း၊ မျက်လုံးကြောင်နေခြင်းတို့ဖြစ်နေပြီး မိုးသာ လင်းသွားသည်၊ တစ်ရေမှ ကောင်းကောင်းမအိပ်လိုက်ရသူများအတွက် ကောင်းစွာ အိပ်ပျော်ပြီး အင်အားပြည့်ဝ လန်းဆန်းစေမည့် မြန်မာ့စိုးရာ အလွယ်အသာ ဆေးနည်း တစ်လက်ကို တင်ပြလိုက်ပါသည်။

ဆေးမြင်းခွာ (သို့မဟုတ်) အရွက်သုပ်စားရသည့် မြင်းခွာနွယ် ပဉ္စင်းပါးကို ရေစင်အောင် ဆေးပြီး သတ္တုရည်ညှစ် ယူပါ။ ဟင်းသောက်ခွန်းတစ်ခွန်းရလျှင် ပျားရည်နှင့်အတူ ပျော်၍ သောက်ပေး၊ လျှော်ပေးပါ။ ညအိပ်ရာမဝင်မီ တစ်နာရီ ခန့်စော၍ ဆေးကို သောက်ပေးပါ။ ကောင်းမွန် နှစ်ခြိုက်စွာ အိပ်ပျော်ပြီး ရွှင်လန်းကြည်လင်စွာ နိုးထနိုင်ပါလိမ့်မည်။

ကျန်းမာ ချမ်းသာကြပါစေ
နတ်မောက် မှတ်ကျောက်

ပူရောဟိတ်လက္ခဏာဆရာကြီး ဆရာစန္ဒြ၏သား

ဆရာဝေဝ A.G.T.I (Civil)

လက္ခဏာနှင့် နက္ခတ်ဗေဒပညာရှင်

၂၉	၁၄	၆
လ ၅		၃
	၀	၈

အမှတ် ၇၅၊ ဓမ္မစေတီလမ်း(တော်လှန်ရေးပန်းခြံရှေ့) **Sweet Centre** နှင့် ကပ်လျက်

မြေခိုကုန်း၊ စမ်းချောင်းမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။ ဖုန်း - ၅၀၅၁၇၁

Email: sayadeva@myanmar.com.mm, Internet- <http://www.sayadeva.com>

တိကျမှန်ကန်လို့ အံ့ဩမဆုံး

အခု ဂွဉ်း ..

28.1.2003

၁၉၉၈ ခုနှစ် အခု နှစ် လောဘ် အချိန်က ..

အသက် ၂၃ နှစ် နဲ့ ၂၄ နှစ် ကြား ပွား 'စူးချွန်စူး' ဂွဉ်းမယ်လို့ လောဘ်ပါတယ်..။

အဲဒီအထဲမှာ ခဲ ပါလို့ ..

၂၀၀၃ ခု လွတ်ငြိမ်း ပွား အခု အဲဒီအထဲမှာ အသက် ၂၄ နှစ် ကြား ပွား 'စူးချွန်စူး' ဂွဉ်းမယ်လို့ လောဘ်ပါတယ်..။

ဒီအထဲမှာ ခဲ ပါလို့ ..

အဲဒီအထဲမှာ ခဲ ပါလို့ ..

အခု အခု လောဘ် အသက် ၂၄ နှစ် ကြား ပွား 'စူးချွန်စူး' ဂွဉ်းမယ်လို့ လောဘ်ပါတယ်..။

အခု အခု လောဘ် အသက် ၂၄ နှစ် ကြား ပွား 'စူးချွန်စူး' ဂွဉ်းမယ်လို့ လောဘ်ပါတယ်..။

အခု အခု လောဘ် အသက် ၂၄ နှစ် ကြား ပွား 'စူးချွန်စူး' ဂွဉ်းမယ်လို့ လောဘ်ပါတယ်..။

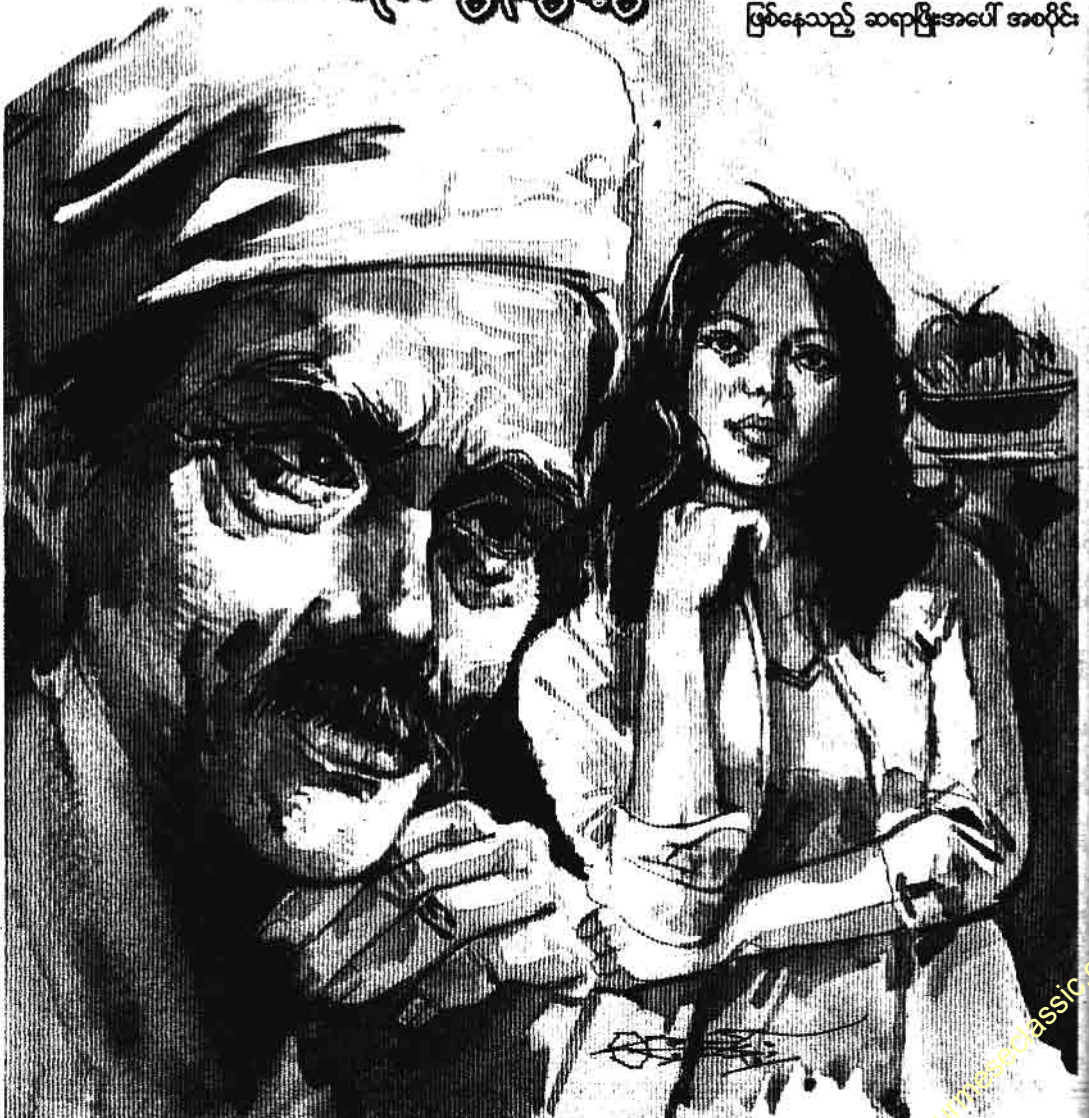
ညွန့်ဝင်း

(နဝင်္ဂဇာတ်)

ဆရာဖြူ၊ နှင့်

သိုက်ဖွန်ဖွန်

ဆရာဖြူသည် တစ်ရွာတည်း သား ဦးလှိုင်နှင့် ဒေါ်နုတို့၏ သမီး မင်းအေးကို ဖေးမ ကူညီရတော့မည် ဖြစ်သည်။ ဆရာဖြူနှင့် ဦးလှိုင်တို့သည် တစ်ရွာတည်းမှာ မွေးပြီး အတူကြီးပြင်း ခဲ့သည်မို့ တစ်ယောက်အကြောင်း တစ်ယောက်သိသည်။ ဆရာဖြူက မဟုတ်မခံ တိုတိုပြတ်ပြတ်သမား၊ လူ ဖြောင့် စိတ်တိုပုံဖြစ်သည့် ဆရာဖြူ ကို အချို့က သိပ်မကြိုက်ချင်ကြ။ ထို အထဲတွင် ဦးလှိုင်တို့မိသားစုလည်း ပါ သည်။ ထို့ပြင် တစ်ရွာတည်းသားချင်း ဖြစ်နေသည့် ဆရာဖြူအပေါ် အစပိုင်း

ယုံကြည်မှု သိပ်မရှိချင်။ ဆရာပြီး ထည်း လူတစ်မျိုး ကိုယ့်အပေါ် ဆုံကြည့်။ အထင်အမြင်သေးသူကို ထုခိုက်ပေ။ သို့သော် အရေးကြီး၍ အားတက်ရှိသူကိုမူ သူတတ်သည့် နည်းဖြင့် အစွမ်းကုန် ကူညီတတ်သည်။
ဆရာပြီး၏ အကျင့်ဖြစ်သည်။

ယခင်က ဦးလှိုင်တို့မိသားစုနှင့် ဆက်သက်၍ ဆရာပြီး အကြံဉာဏ်ပေး ခဲ့ပါ၏။ ရွာဘုရား ရွာသား မကြည့်ညှိ နီသလို တစ်ရွာတည်းသား ဆရာပြီး ၏ ပညာကို အထင်မကြီးခဲ့ကြပေ။ ဦးလှိုင်၏ ဇနီး ဧဝီနီနှင့် ပတ်သက်၍ ထူးခြားသော လက္ခဏာများ တွေ့ရ ကြောင်း အချိန်မီ ဆောင်ရွက်ရန် လို ကြောင်း ဆွေးနွေးရင်းချာပမာ အကြံပြု ခဲ့သည့် ဆရာပြီး၏ စေတနာကို ဦးလှိုင် ၏ မိသားစုက အသိအမှတ်မပြုခဲ့ပေ။ “ထိုကဲ့သို့ သိုက်တွေ ဘာတွေ အယုံ ကြည်ယုံပါကွားကွာ”ဟူသော အပြော ဖြင့် ခါးခါးသီးသီး ငြင်းဆန်ခဲ့သဖြင့် ဆရာပြီး၏ စေတနာသည် အရာမထင် ခဲ့ဘဲပင်။

ဦးလှိုင်နှင့် ဧဝီနီတို့၏ သားသမီး များသည် ခေတ်ပညာတတ်များ ဖြစ်ကြ သည်။ ထို့ကြောင့် ဆရာပြီးပြောခဲ့သည့် အကြောင်းအရာများကို ရှေးရိုးစွဲ အယူ အဆများများဟု ဆိုကာ လုံးဝ လက် မခံခဲ့ပေ။

နောက်ဆုံးတော့ ဧဝီနီတစ် ယောက် ကောက်ကာငင်ကာ မကျန်း မဖြစ်သည်။ ဆေးရုံ၊ ဆေးခန်း အနှံ့ ဆက်ခဲ့သည်။ ရောဂါမည်မည်ရရရာ မသွတ် ငွေကုန် လှပန်းသာ အဖတ် မခံခဲ့သည်။ မမျှော်လင့်ဘဲ ဧဝီနီ ကျယ်လွန်သွား၍ တစ်မိသားစုလုံး များနာမဖြစ်ရသည်။

ဆရာပြီးအပေါ် ယုံကြည်မှု မရှိ

ခဲ့ကြသော်လည်း ဧဝီနီ မဆုံးမီက “ငါ ပြန်ရတော့မယ်”ဟု ခဏခဏပြောခြင်း ကို ပြန်စဉ်းစားမိကြပြီး အံ့သြစိတ်တို့ ဖြင့် ထူးဆန်းသလိုတော့ ခံစားခဲ့ကြရ သည်။ မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ၊ ကိစ္စက ပြီးခဲ့ ပြီ။

တစ်ရွာတည်းသားချင်းက လေးစားယုံကြည်မှု မရှိသော ဆရာပြီး ကို မေးမြန်းစုံစမ်းလာသူများ ရှိလာ၏။ ပန်းသတင်း လေညင်းဆောင်ဆိုသလို သတင်းအစအနကြားကြရာက စိတ်ပါ ဝင်စားသူတို့ ဆိုက်ဆိုက်ရောက်လာကြ ခြင်းဖြစ်သည်။ လိုက်လာသူများမှာ အများစုသည် ကုန်သည်အရောင်း အဝယ်သမားများဖြစ်၏။ ဆရာပြီး၏ ဆောင်ရွက်ပေးမှုဖြင့် အနောင်အယုက် အတားအဆီးများကို ဖယ်ရှားနိုင်ခဲ့ပြီး လုပ်ငန်းများ ကောင်းမွန်လာကြသည်။ ရွှေငွေဥစ္စာများ ဝင်လာမခဲ တသဲသဲ ကြုံရသည့် အရောင်းအဝယ်သမားများ က ဆရာပြီးကို ကျေးဇူးဆပ်ကြသည်။

ဆရာပြီး၏ ဂုဏ်သတင်းနှင့် လက်ရှိအနေအထားကြောင့် အစက အယုံအကြည်မဲ့ခဲ့သော ဦးလှိုင်တို့ မိသားစုပင်လျှင် ဆရာပြီးကို အရေး တယူရှိလာ၏။ ဆရာပြီးကတော့ ပိုနေ မြ ကျားနေမြ ရှိခဲ့သည်။ ယုံကြည် အားကိုးသူမှန်သမျှကိုတော့ စိမ်းစိမ်း ကျက်ကျက် မခွဲခြား၊ တစ်သားတည်း ထား၍ ကူညီရန် အဆင်သင့်ရှိနေလေ သည်။

ဦးလှိုင်၏ သမီးကြီး မဝင်းအေး မှာ အိမ်ထောင်ကျ၍ သားသမီးနှစ် ယောက်ပင် အရွယ်ရောက်နေပြီ။ ငယ် စဉ်ကတည်းက ကျန်းမာရေးနှင့် ပတ် သက်၍ မဝင်းအေးအဖို့ အကြီးအကျယ် မဖြစ်ခဲ့ဘူးပါ။ သားသမီးများ အိမ်ထောင်

ပြုကြပြီးချိန်မှာတော့ မဝင်းအေးတစ် ယောက် သာမန်ဖျားသလိုလိုနှင့် ကုသ နေသည့်ကြားက ရောဂါအရင်းမပျောက် ဘဲ အချိန်ကြာနေခဲ့သည်။ ပြည် အထူး ကုဆေးခန်း၊ ရန်ကုန် အထူးကုဆေးခန်း များသို့ ရောက်ခဲ့သည်။ ခေတ်မီပေဆို သော ရောဂါရှာဖွေစမ်းသပ်မှုများဖြင့် စစ်ဆေး အဖြေရှာကြသည်။ ရောဂါ ထူးထူးခြားခြားမရှိ။ ရလဒ်အဖြေ ကောင်းပါ၏။ သို့သော် မဝင်းအေး ကိုယ်တိုင်မှာတော့ တဖြည်းဖြည်းခွေ ယိုင် ပုံကျလာပြီး လူနာစောင့်များသာ မက၊ ဆရာဝန်များပါ ဦးနှောက်ခြောက် လာသည်။ မတတ်သာသည့်အဆုံး ကိုယ်ရပ် ကိုယ်ဌာနေ ပြန်ခဲ့သည်ပေ။ မဝင်းအေးကိုယ်တိုင်ကလည်း ကိုယ့် အိမ် ကိုယ်ရာကမှ နေလို သေလို အဆင်ပြေဦးမည်ဟု တွေးသည်။

အိမ်ပြန်ရောက်ပြီးချိန်တွင် ရေနစ် သူအတွက် ကောက်ရိုးတစ်မျှင်သည် လည်း အားကိုးစရာဟု စတင်တွေးမိသူ က မဝင်းအေး၏ ဖခင် ဦးလှိုင်ဖြစ် သည်။ ထိုသို့တွေးမိသည်နှင့် ယခင်က ဇနီးသည်အဖြစ်ဖို့ ရေတိမ်မနစ်စေလို သည့် ဦးလှိုင်သည် သမီး၏ အခြေ အနေကို ဆရာပြီးထံ ပြသ စစ်ဆေး ကုသရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။

မဝင်းအေးကို ဆရာပြီးနှင့် ကု ရန် ပြင်ဆင်ကြပြီး ဆရာပြီးအား ဖြစ် စဉ်အတိုချုပ်ကို ပြောပြကြသည်။ ရောဂါမဖြစ်မီက မဝင်းအေး အိမ်မက် မက်သည်။ အိမ်မက်သည် မဝင်းအေး အတွက် ထူးဆန်းအံ့သြဖွယ်ကောင်း သလို၊ ထိတ်လန့် ကြောက်ရွံ့ဖွယ် လည်း ဖြစ်နေသည်။ သို့သော်လည်း အိမ်မက်ဆိုသည်မှာ တကယ်မဟုတ်၊ စိတ်စွဲလမ်းမှု၊ ချွေးလေချောက်ချားမှု

ကြောင့်လည်း မြင်မက်သည်ဟုသာ စိတ်လက်ပြေပျောက်နေခဲ့သည်။

ဆရာဦးက လူ့ပြောင့် စိတ်တို ဖြစ်စေကာမူ အလိမ်အညာ မသားမပါဘဲ ယုံကြည်အားကိုးသူမှန်သမျှကို ကူညီပေးတတ်သည်ကတော့ အမှန်။ ယခုလည်း မိမိထံ ယုံကြည်စွာ အပ်နှံလာသူကို အစွမ်းကုန် ကူညီရန် စီစဉ်ထားသည်။ စေတနာပါပါ။ သစ္စာသမာဓိပြည့်ပြည့်ဝဝနှင့် ဆောင်ရွက်ပေးခဲ့သည်။ ဆရာဦး၏ ပွဲတွေ အောင်မြင်မှုများကလည်း ဂုဏ်သတင်းပျံ့သင်းနေသည် မဟုတ်လား။

ဆရာဦး လုပ်ငန်းစဉ်၊ ဆရာဦး အနီးတွင် တပည့်ကျော် မောင်နက်လည်း အတူရှိနေ၏။ မဝင်းအေးနှင့် အတူ သူ့သားစုလည်း ဆရာဦးကို အားကိုးတကြီး စောင့်စားနေ၏။ ဆရာဦးက မဝင်းအေးအား အသင့်ပြင်ဆင်ထားသောပွဲကို ဦးချစေ၏။ ဘုရားရှိခိုးကန်တော့ပြီး ငါးပါးသီလခံယူခိုင်း၏။ ဤအချိန်အထိ မဝင်းအေး၏ အမှုအရာသည် ပုံမှန်မဟုတ်မှန်း အားလုံးသိနေကြသည်။ ပါးစပ်က ပွစိပွစိနှင့် ဘာတွေပြောနေမှန်း မသိ။ ခန္ဓာကိုယ်ကလည်း အနည်းငယ် တုန်နေ၏။ ဆရာဦးက ကြိုတင် စီရင်ပြီးသော အင်းလက်ကိုင်ပဝါကို တပည့်ကျော်အား စည်းပေးလိုက်သည်။ ထို့နောက် ဆရာဦးနှုတ်မှ တဖွဖွ အဆက်မပြတ် ရွတ်ဖတ်နေ၏။ ပြီးမှ...

“ကဲ...မြင်ရာ ကြားရာကိုသာ ပြော။ အမှန်တရားကိုသာ ငါကြိုက်တယ်”

ဟု တပည့်ကျော်အား အမိန့်ပေးလိုက်သည်။ ထို့နောက် အင်းလက်ကိုင်ပဝါတစ်ခုဖြင့် မဝင်းအေးမျက်လုံးကို

အုပ်စည်းပေးလိုက်သည်။

အင်းလက်ကိုင်ပဝါအစွမ်းဖြင့် တပည့်ကျော်လည်း ပုဂ္ဂိုလ်အချို့ကို မြင်နေရပြီ။ မဝင်းအေးသည်လည်း တစ်စုံတစ်ခုကို တွေ့သည့်အလား၊ လှုပ်လှုပ်ရှားရှားဖြစ်လာသည်။ ဘေးက လူနစ်ဦးက ထိန်းပေးထားရ၏။ တပည့်ကျော်နှင့် မဝင်းအေးတို့ မျက်စိများထဲဝယ် မြင်နေရသည်က သက်ဆိုင်ရာ သိုက်နန်းမှ ပုဂ္ဂိုလ်များ။

ထိုပုဂ္ဂိုလ်များထဲတွင် အုပ်ချုပ်သူ ဖြစ်ဟန်တူသော အမျိုးသမီးတစ်ဦး၊ ကျန်သူများမှာ လက်အောက်ငယ်သား ဖြစ်ဟန်တူသည့် အမျိုးသမီးသုံးဦးနှင့် အမျိုးသားတစ်ဦး၊ အုပ်ချုပ်သူဖြစ်ဟန်တူသော အမျိုးသမီးမှာ အစိမ်းရောင်ဝမ်းဆက် ဝတ်ထား၏။ တစ်ချိန်က မဝင်းအေးမက်သော အိပ်မက်ထဲက ပုဂ္ဂိုလ်များ၏ သွင်ပြင်သဏ္ဌာန်နှင့် တစ်ထပ်တည်းကျနေသည်မှာ ထူးဆန်းအံ့ဩဖွယ်ဖြစ်နေပါ၏။

ဆရာဦးမှ အမိန့်ပေးသံ ထွက်လာသည်။

“မင်းတို့ထဲက အရေးပါ ဩဇာရှိတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦး မတ်တတ်ရပ်လိုက်”

တပည့်ကျော်နှင့် မဝင်းအေးတို့၏ မြင်ကွင်းဝယ် အစိမ်းရောင်ဝမ်းဆက်နှင့် အမျိုးသမီးက မတ်တတ်ရပ်လိုက်သည်ကို တွေ့ရ၏။ ဆရာဦးက ဆက်ပြောသည်။

“ဒီကလေးမကို လူ့ပြည်မှာ သာသနာပြုဖို့ လွှတ်ထားပြီး ခုမှ ဘာဖြစ်လို့ ပြန်ခေါ်ဖို့ လုပ်နေရတာလဲ”

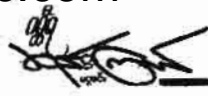
ဆရာဦး၏ စကားသံအဆုံး အစိမ်းရောင်ဝမ်းဆက်နှင့် အမျိုးသမီးက ပြန်လည် တုံ့ပြန်ဖြေဆိုသည်ကို တပည့်ကျော်နှင့် မဝင်းအေးတို့ ကြားရ၏။

“သူတို့မှာ အဖော်အင်အားနည်းနေလို့ ညီမလေးကို ပြန်ခေါ်မယ် ပြောပါတယ်။ အဲဒီမှာ သိပ်မကြာခင်က ပြန်ရောက်လာတဲ့ အစ်မကြီးကလည်း သူ့ညီမလေးကို ကြာကြာမထားနိုင်ဘူး ပြောပါတယ် ဆရာ”

အခြေအနေတင်းမာလာသလို ရိုတာမို့ ဆရာဦးက ပိုမိုရဲရင့်ပြတ်သားသော စကားကို ဆိုရပြီ။

“ဒီမှာ ကျုပ်တစ်ခုပြောမယ်။ လူ့ပြည်မှာ သာသနာပြုဖို့ဆိုတာ ရတောင့်ရခဲ အခွင့်အရေးဖြစ်တယ်။ သာသနာပြုဖို့ လွှတ်ပြီးမှတော့ လူ့သက်တမ်းစေ့နေစေပြီး သာသနာပြုပါစေ။ ဒါမှ မဟုတ်ရင်တော့ မင်းတို့ဟာ သာသနာကို ဆန့်ကျင် ဖော်ကာသူတွေဖြစ်မယ်။ ဒီဘဝကလည်း လွတ်လမ်းမြင်မှာ မဟုတ်တော့ဘူး”

ဆရာဦး၏ ကျိုးကြောင်းဆီလျော်၍ အောင်မြင် ပိုင်နိုင်သော အမိန့်

ကြောင့် တစ်ဖက်က အစိမ်းရောင်
 ခပ်ဆက်နှင့် အုပ်ချုပ်သူ အမျိုးသမီး
 ဆည် ခက်ထန်မှုများ ပြေလျော့သွား
 ဆည်း သူ့အကြောင်းပြန်မှုကို တပည့်
 ကျော်နှင့် ဆရာပြီးတို စောင့်မျှော်နေ
 ၏ မဝင်းအေးစိတ်ထဲမှာလည်း ထို
 ဖုရ္ဘိလ်များထဲ သွားချင်သလိုလို၊ ယခု
 ဘဝရှိ အဖေနှင့် ညီမလေးများ သား
 သမီးများကိုလည်း စိတ်မချသလို ခံစား
 နေရ၏။ တစ်နည်းအားဖြင့် ကိုယ်ပိုင်
 ဆုံးဖြတ်ချက်ချရန် ဝေဝါးနေသလိုဖြစ်
 နေ၏။

တပည့်ကျော်ထံမှ အသံထွက်
 လာပြီ။
 “ဆရာပြောတဲ့အတိုင်း ညီမငယ်

ကို သာသနာပြုဖို့ လူ့ပြည်မှာ ဆက်
 လက် ရှင်သန်ခွင့်ပေးပါမယ်တဲ့ ဆရာ”
 “အေး၊ ဝမ်းသာတယ်။ သာဓု
 လည်း ခေါ်ပါတယ်။ ညီမငယ်က
 သာသနာပြုလို့ အလှူအတန်းပေးပြီး
 အမှုဝေရင် မင်းတို့ သာဓုခေါ်နိုင်ပါစေ”
 ဆရာပြီးသည် မဝင်းအေးကို
 အင်းလက်ကိုင်ပဝါဖြည့်ပေးပြီး ဆေး
 တိုက်သည်။ မဝင်းအေးသည် မူးမေ့
 ခွေယိုင်သွားတော့မလိုဖြစ်သွား၍ လေ
 နှင့် ခပ်ဖြည်းဖြည်း လှမ်းမှတ်ပေးလိုက်
 သည်။ မဝင်းအေးမှာ ကြည်ကြည်လင်
 လင်ဖြစ်သွားကာ ယခုမှ အိပ်ရာက
 နိုးလာသူလို အားလုံးကို တအံ့တဩ
 လိုက်ကြည့်နေ၏။ မိသားစုအားလုံး၏

မျက်နှာများဝယ် အပြုံးပန်းများ ဝေဆာ
 နေသည်ကို တွေ့ရသည်။ သည်တစ်ခါ
 လည်း ဆရာပြီးတို့ အောင်ပွဲရခဲ့ပြီ
 မဟုတ်လား။

သည်နောက်ပိုင်းမှာတော့ မဝင်း
 အေးသည် လူကောင်းပကတိအသွင်
 ဖြင့် ကျန်းကျန်းမာမာ နေထိုင်နိုင်ကာ
 ဘာသာ၊ သာသနာအကျိုး သယ်ပိုး
 လျက် မိသားစုနှင့်အတူ ပျော်ရွှင်စွာ
 နေထိုင်နိုင်ခဲ့ပါပြီ။

ဆရာပြီးကဲ့သို့ စစ်မှန်သော
 ဆရာသမားများကို အစဉ်လေးစား
 လျက်။

* * *

ညွန့်ခင်း(နတ်စာလင်း)

“ အာစရိယဂုဏ် အဟံ ဝန္တာမိ ”

ဂန္ထိရဆရာလှမျိုး (B.Sc) လယ်မြ(ခြံမိး)

ဂန္ထိရအမည်ခွဲ - အောင်ကောင်းမြ (သာကေတ)

(၇)နေ့သားသမီးများ ဘဝတစ်သက်တာ ဆောင်ရန် ရှောင်ရန်နှင့် အကျိုးပေးလုပ်ငန်း၊ စီးပွားရေး၊
 အိမ်ထောင်ရေး၊ တစ်နှစ်တာဆောင်ရန် ရှောင်ရန်နှင့် လုပ်ငန်းစီးပွားအခြေအနေ ကြိုတင်သိထားစေရန်။
 ဆန်းကျမ်း + သက္ကတ် ပညာရပ်များဖြင့် ညှိနှိုင်းတွက်ချက်ပေးမည်။ ချစ်သူအိမ်ထောင်ဘက်များအတွက် မင်္ဂလာ
 ဝေင်းနှင့် မင်္ဂလာအစီအရင်၊ နဝင်းဓာတ်ယတြာအဖြေရှာ (ကျန်းမာရေး၊ လူမှုရေး)၊ ကံပွင့်လာဘ်ပွင့် အန္တရာယ်ကင်း
 အစီအရင်များ အထူးဆောင်ရွက်ပေးသည်။

(၁)နှစ်စာ ဟောစာတမ်း၊ ကလေး၊ ဆိုင်၊ လုပ်ငန်း အမည်ပေး၊ မင်္ဂလာအခါရွေး
 (မွေးဖွားမည့်ရက်ရွေးခြင်း) စနစ်တကျတွက်ချက်ရေးသားပေးမည်။ ရပ်ဝေးမှ မေးလိုက ငွေကြိုတင်ပေးပို့၊
 ဘိုယ်တိုင်လာလိုပါက ကြိုတင် ဖုန်းဆက်သွယ်ပါ)

ဟောခန်းလိပ်စာ

အမှတ် (၁၇)၊ အောင်သပြေအနောက် (၁)လမ်း၊ ၇/အရှေ့ရပ်ကွက်၊ သာကေတမြို့။

ဖုန်း - ၀၉၄၂၀၀၄၇၈၆၉

လမ်းညွှန်

၃၅၊ ၆၅၊ ၃၂၊ ရွှေဧည့်သည်(၂)၊ ၄၈(အထူး)၊ ၁၇၃၊ ၂၁၆၊ ၅၇၊ ၁၄၆၊ ၈၉၊ ၄၆(စိမ်း)၊ ၁၈၁
 ကားများစီး၊ တာမွေ-သန်လျင်-ကျောက်တန်း-ခရမ်း-သုံးခွကားများစီးပါက (၈)ဂီတမှတ်တိုင်ဆင်းပါ။
 ၃၄၊ ၆၂၊ ၁၀၆ ကားများစီးပါက မွှောရုံမှတ်တိုင်ဆင်းပါ။

တက္ကသိုလ်စီမံနိုင်

ARIES

(မတ်လ (၂၀) ရက်မှ ဧပြီလ (၂၀) ရက်အတွင်း)

အသိဉာဏ်ရှိ၍ ပရိယာယ်ကြွယ်ဝလွန်းနေသော ကာလ။ အခက်အခဲတစ်စုံတစ်ရာ မတွေ့နိုင်သည့် ဘဝခရီး အဆင်ပြေ ချောမွေ့နှင့် ကြုံရတတ်၏။ ဘာသာတရား ပိုမိုလေးစားခြင်းကြောင့် လောကီ လောကုတ္တရာ အဆင်ပြေမှုရမည်။ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းတိုင်းမှာ သေချာတိကျစွာ ဆောင်ရွက်လေ့ရှိသည်။ သူတစ်ပါး၏ ဝေဖန်ကဲ့ရဲ့မှုကို ဥပေက္ခာပြု၍ ဆောင်ရွက်သင့်၏။ ပိုမိုသေသပ်သော ဆုံးဖြတ်ချက်နှင့် ဖွဲ့လွှဲလက် အခြေပြု၍ ကြိုးစားရကျိုးနပ်လောက်အောင် အောင်မြင်တိုးတက်မှုနှင့် ကြုံတွေ့ရတတ်၏။ ပညာရေးတွင် အခွင့်အရေးတစ်ခုလွှဲချော်သွားပါက နောက်အခွင့်အရေးတစ်ခု ထပ်မံကြုံတွေ့ရန် မလွယ် ကူကြောင်း သတိပြုသင့်၏။ အချစ်ကပ်ပွင့်၏။

- ထိထိုးသင့်သောနေ့ - ကြာသပတေး၊ သောကြာ။
- ရွေးချယ်ရမည့်ဂဏန်း - (၁)အစ (၄)အဆုံး၊ (၂)အစ (၇)အဆုံး။
- ယတြာ - သီလခံယူပြီး မင်္ဂလာသုတ်ကို ရွတ်ဖတ်ဆင်ခြင်ပါ။

TAURUS

(ဧပြီလ (၂၁) ရက်မှ မေလ (၂၀) ရက်အတွင်း)

စိတ်ကူးယဉ်အိပ်မက်အချို့ကို လက်တွေ့ကျကျ လုပ်ကိုင်ဆောင်ရွက်လိုစိတ် ပေါ်တတ်၏။ လေထဲမှာ တိုက်အိမ်ကြီးတစ်လုံး တည်ဆောက်နိုင်ခွင့်ကို ကြံဆနေတတ်သည်။ အောင်မြင်မှုသော့ချက်မှာ ကြိုးစားအားထုတ်ပါ။ လုပ်ငန်းရည်ရွယ်ချက်တိုင်းမှာ ဖွံ့ရှိရှိ စိတ်ရည်ရည်ကြိုးစားမှသာ အောင်မြင်မှု ရရှိလိမ့်မည်။ ပြဿနာအခက်အခဲကို စိတ်အေးအေးထား၍ တည်ငြိမ်စွာ ရင်ဆိုင်ဖြေရှင်းပါ။ အရာရာကို လက်တွေ့ကျကျ ဆောင်ရွက်မှု ထူးခြားသော အကျိုးတရားကို ခံစားရပါလိမ့်မည်။ ပညာကံကောင်း၏။ ချစ်သူအသစ်ရမည်။

- ထိထိုးသင့်သောနေ့ - သောကြာ၊ စနေ။
- ရွေးချယ်ရမည့်ဂဏန်း - (၁)အစ (၃)အဆုံး၊ (၅)အစ (၇)အဆုံး။
- ယတြာ - ထန်းလျက်ဆွမ်း ကပ်လှူပူဇော်ပါ။

GEMINI

(မေလ (၂၁) ရက်မှ ဇွန်လ (၂၀) ရက်အတွင်း)

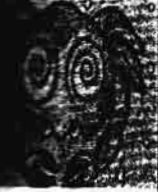
ရင်ခုန်သံမြန်ခြင်းနှင့်အတူ ပျော်ရွှင်မှုများ ကြုံရတတ်သောကာလ။ နက္ခတ် သုခကြားမှာ တိုးတက်မှု ဖြည်းဖြည်းမှန်မှန် ကြုံတွေ့ရလိမ့်မည်။ စွမ်းရည်သစ်၊ စွမ်းရည်ကောင်းများ ထူးဆန်းစွာ တောက်ပနေ မည်။ စီးပွားရေးတွင် အပြိုင်အဆိုင်များစွာနှင့် တုဟင်ယုညှိပြိုင်ရမည့်ကာလဖြစ်သည်။ ပြိုင်ဘက်တိုင်းကို မလွှမ်းမိုး၊ မထိန်းချုပ်နိုင်လျှင် မလိုလားအပ်သော ဆုံးရှုံးမှုများစွာ ကြုံရတတ်ကြောင်း သတိပြုပါ။ ဆန္ဒစောပြီးလုပ်မိလျှင် မထင်မှတ်ထားသော ပြဿနာအသေးအမွှားတစ်ခုကြုံတတ်ကြောင်း သတိပြုပါ။ ပညာရေးသမာဓိအားနည်းလျှင် လမ်းမှားရောက်သွားနိုင်ကြောင်း သတိပြုပါ။ ဘာသာရေးအဓိဋ္ဌာန်တစ်ခု ပြုပါ။ အချစ်ရေးတွင် အကြည်ချင်းဆုံရာမှ ရင်ခုန်စရာ အချစ်ဇာတ်လမ်းတစ်ပုဒ်ဖြစ်လာတတ်သည်။

- ထိထိုးသင့်သောနေ့ - တနင်္လာ၊ စနေ။
- ရွေးချယ်ရမည့်ဂဏန်း - (၉)အစ (၉)အဆုံး၊ (၆)အစ (၆)အဆုံး။
- ယတြာ - ပေါက်ပေါက်ဆွမ်းလှူဒါန်းပါ။

www.burmeseclassic.com

ဆရာတော်

CANCER

(ဇွန်လ (၂၁) ရက်မှ ဇူလိုင်လ (၂၀) ရက်အတွင်း)

တိမ်းပိုးလွှမ်းထားသော လနယ်၊ မကြည်မလင်ဖြစ်ရတတ်သော ကာလ။ အားနာတတ်သော စိတ်ဓာတ်ကြောင့် မိမိရရှိခံစားရမည့် အောင်မြင်မှုအသီးအပွင့်ကို လက်လွှတ်ဆုံးရှုံးမှုဖြစ်မည်။ စွန့်စွန့်စားစား ဝီရိယထား ကြိုးစားမှု အောင်မြင်မှုအကျိုးကို ခံစားရမည်။ စီးပွားရှာဖွေရန် လေးလံတိုင်းမှိုင်းနေခြင်းသည် အကြီးမားဆုံး အမှားတစ်ခုဖြစ်ကြောင်း သတိပြု ဆင်ခြင်ကြည့်ပါ။ သူတစ်ပါးကို လုံ့လ အားကိုး၍မရနိုင်ပေ။ ထို့ကြောင့် အရာရာ ကိုယ့်လက်ကိုယ်ခြေလှုပ်ဆောင်သွားသင့်၏။ မိမိကိုယ်မိမိ ယုံကြည်မှုထားပြီး ကြိုးစားသွားပါ။ ပညာရေးတွင် အခက်အခဲတည်းဟူသော တံတိုင်းကြောင့် စိတ်လျော့ စိတ်ပျက်မသွားပါနှင့်။ နှစ်ဆတိုး ကြိုးစားလိုက်ပါ။ ချစ်သူနှင့် ခရီးတိုသွားရမည်။

- အထိသင့်သောနေ့ - တနင်္လာ၊ အင်္ဂါ။
- အချယ်ရမည့်ဂဏန်း - (၁)အစ (၂)အဆုံး (၄)အစ (၇)အဆုံး။
- ကြော - သံဃာတစ်ပါးကို သက်န်း (သို့မဟုတ်) ဖိနပ်လှူဒါန်းပါ။

သိဟ်ရာသီ

LEO

(ဇူလိုင်လ (၂၂) ရက်မှ ဩဂုတ်လ (၂၁) ရက်အတွင်း)

လသာခိုက် ဗိုင်းငင်ရမည့်ကာလ။ သစ်လွင်သော စိတ်ကူးနှင့် စနစ်တကျ လုပ်ဆောင်မှုများကြောင့် အောင်မြင်မှု ကြီးကြီးမားမားရမည်။ မြင့်မားထည်ဝါခန့်ညားသော ဘဝသစ်ကို နေ့ချင်းညချင်းရောက်ရှိနိုင်ကိန်းရှိသည်။ ဇွဲ၊ သတ္တိ၊ ပညာကို ကောင်းစွာ ချင့်ချိန်သုံးစွဲတတ်ချိန်ဖြစ်၍ တည်ငြိမ်သော စီးပွားရေး အခြေအနေဖြင့် ရပ်တည်နိုင်စွမ်းရှိလိမ့်မည်။ မိမိလုပ်ငန်းအရည်အသွေးကို အစဉ်မြှင့်တင်လိုစိတ်ကြီးမားနေလိမ့်မည်။ အကွက်ကျော်ကြည်တတ်မှုကြောင့် စီးပွားတိုးတက်မှုနှုန်း လျင်မြန်မှုကို ရရှိမှာ အသေအချာပါ။ ပညာရေးအခြေအနေဖြင့် ကြိုးစားမှုကြောင့် တောင့်တနေသည့် အောင်မြင်မှုကို နှစ်လင့်ထားသည့်အတိုင်း ရရှိပါလိမ့်မည်။ အချစ်ရေးတွင် သာယာသော ရင်ခုန်ဖွယ် နေ့ရက်များ ပိုင်ဆိုင်မည်။

- အထိသင့်သောနေ့ - အင်္ဂါ၊ ဗုဒ္ဓဟူး။
- အချယ်ရမည့်ဂဏန်း - (၅)အစ (၁)အဆုံး (၈)အစ (၀)အဆုံး။
- ကြော - ကျောင်းသားများကို စာအုပ်နှင့် စာရေးကိရိယာလှူပါ။

ကန်ရာသီ

VIRGO

(ဩဂုတ်လ (၂၂) ရက်မှ စက်တင်ဘာလ (၂၂) ရက်အတွင်း)

ရိုးရိုးကျင့်၊ မြင့်မြင့်ကြံ ချင့်ချိန်လုပ်ပြီး အောင်မြင်မှုကို ရယူမည့်အချိန်ကာလမျိုးဖြစ်သည်။ လုပ်ငန်းကိစ္စတိုင်းတွင် ကြိုးကဲသူများနှင့် တိုင်တိုင်ပင်ပင် ဆွေးနွေးဆောင်ရွက်ခြင်းဖြင့် ဘဝအောင်ပန်း ပွင့်လန်းလာလိမ့်မည်။ စီးပွားရေးအနေဖြင့် လုပ်ငန်းရည်ရွယ်ချက်များကို အပျင်းမဖက်ဘဲ သွက်လက်မြန်ဆန်စွာ လုပ်ဆောင်သွားဖို့ လိုပါသည်။ လက်ရှိလုပ်ငန်း၏ အားနည်းချက်၊ အားသာချက်များကို အသေးစိတ် သုံးသပ်ပြီး ပွမ်းမပြင်ဆင်မှုများ ပြုလုပ်သွားသင့်သည်။ အမြဲတစေ ကြိုးစားသင့်သည်။ ပညာရေးတွင် ဆရာကောင်းတွေ့မည်။ ရည်မှန်းချက်အပေါ် စူးစူးစိုက်စိုက် လေ့လာကျက်မှတ်ပါ။ သုံးပွင့်ဆိုင် အချစ်ဇာတ်လမ်းကြိုမည်။

- အထိသင့်သောနေ့ - ဗုဒ္ဓဟူး၊ စနေ။
- အချယ်ရမည့်ဂဏန်း - (၃)အစ (၉)အဆုံး (၆)အစ (၀)အဆုံး။
- ကြော - အောင်သပြေလှူဒါန်းကာ ကုသိုလ်ပြုပါ။

(စက်တင်ဘာလ (၂၃) ရက်မှ နောက်တိုက်ခါလ (၂၂) ရက်အတွင်း)

အခက်အခဲနှင့်ယှဉ်သော ဆုလာဘ်၊ စွန့်စားမှုနှင့်ယှဉ်သော အောင်မြင်မှုတို့ အားပြိုင် လွန်ဆွဲနေချိန်ပါ။ လုံ့လရှိရှိဖြင့် ကြိုးစားသွားပါ။ စိတ်ဓာတ်ကျဆင်းခြင်း၊ စိတ်ပျက်ခြင်း မဖြစ်ပါနှင့်။ တည်ငြိမ်သော စိတ်ထားဖြင့် ကြိုးစားသွားပါ။ သမားရိုးကျဖြစ်သော စီးပွားရေးလုပ်ငန်းကို ပညာနည်းစနစ်သုံး၍ ခေတ်မီ အောင် လမ်းသစ်တီထွင်ပါ။ ဝီရိယ၊ ဉာဏ်ပညာနှင့် စွမ်းရည်တို့ကို သမာဓိနှင့်ယှဉ်ကာ တည်ငြိမ်စွာ ဆောင်ရွက်ပါက အခက်အခဲဝက်ပါထဲမှ အောင်မြင်မှု ထွက်ပေါက်ကို တွေ့ရှိရမည်။ ပညာရေးတွင် ဉာဏ်ရည်ထူးချွန်ထက်မြက်ပြီး နည်းပညာတိုးပွားလိမ့်မည်။ မိမိ၏ အားနည်းချက်ကို အမြဲသုံးသပ်ဆန်းစစ် ပါ။ အချစ်ရေးတွင် ကဗျာဆန်ဆန် ဟန်မနွဲ့သော်လည်း မြန်မြန်ဆန်ဆန် ချစ်ခွင့်ရလိမ့်မည်။

- ထိထိုးသင့်သောနေ့ - အင်္ဂါ၊ စနေ။
 ရွေးချယ်ရမည့်ဂဏန်း - (၁)အစ (၄)အဆုံး (၂)အစ (၇)အဆုံး။
 ယတြာ - သီလခံယူပြီး အုန်းဆွမ်းကပ်လှူကာ ပူဇော်ပါ။

(အောက်တိုဘာလ (၂၃) ရက်မှ နိုဝင်ဘာလ (၂၂) ရက်အတွင်း)

မိုးရွာပြီးစ အချိန်အခါတွင် ကြည်လင်သာယာနေသည့် မိုးပြာပြာကောင်းကင်ကြီးသို့ ဦးမော့ကြည့် ပျော်ရွှင်ခွင့်ရလိမ့်မည်။ ဖြစ်ချင်သည့်ဆန္ဒနှင့် ရည်ရွယ်ချက်များအတွက် ကူညီသူ၊ အကြံပေးသူများ ကြုံရတတ်၏။ လုပ်ငန်းသစ်များ စတင်မည်ဆိုပါက ယခုကာလအတောအတွင်းပြုလုပ်ရန် အကောင်း မြစ်ပါလိမ့်မည်။ စိန်ခေါ်နေသည့် အတိုက်အခံ ရန်ဘက်တို့ ရှိသော်လည်း မည်သည့်လုပ်ငန်းနှင့် အဆင်ပြေတတ်၏။ အနီးကပ် ဓုက္ခပေးသူရှိသော်လည်း အားလုံးကို အနိုင်ရပါလိမ့်မည်။ ပညာရေးတွင် ခွဲလှလှကြောင့် ကံကောင်းထောက်မပူများနှင့် ကြုံတွေ့ရပါလိမ့်မည်။ အချစ်ခရီးလမ်း ပြောပြပြီးသော နေလိမ့်မည်။

- ထိထိုးသင့်သောနေ့ - ကြာသပတေး၊ သောကြာ။
 ရွေးချယ်ရမည့်ဂဏန်း - (၂)အစ (၅)အဆုံး (၈)အစ (၈)အဆုံး။
 ယတြာ - ဂုဏ်တော်ကွန်ချာ ရွတ်ဖတ်ပူဇော်ပါ။

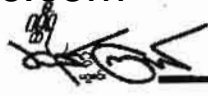

(နိုဝင်ဘာလ (၂၃) ရက်မှ ဒီဇင်ဘာလ (၂၀) ရက်အတွင်း)

မာရသွန်အပြေးပြိုင်ပွဲတွင် အနိုင်ရသောသူကဲ့သို့ အမောခံ သက်လုံကောင်းရန် လိုချိန်ပါ။ မဖြစ်မီ ဖြစ်အောင်လုပ်မည်ဟုသော ဇွန်နှင့်လုပ်မှသာ အောင်မြင်မှုရပါလိမ့်မည်။ ထူးခြားဆန်းကြယ်သော ဆန္ဒထက်သန်မှုကြောင့် လူအများကြားမှာ စူပါစတာဖြစ်ခွင့်ကြုံမည်။ လွတ်လပ်စွာ တွေးခေါ်ပြော လုပ်ကိုင်ရသည့် လုပ်ငန်းတို့နှင့် အဆင်ပြေလိမ့်မည်။ အရာရာ ကိုယ့်လက်ကိုယ်ခြေလှုပ်ရာ အောင်မြင်တတ်သည်။ ကြိုးစားလျှင် အောင်မြင်မှုဆုလာဘ်များ ရမည်။ ပညာရေးမှာ ဘဝအတွက် အရေးကြီးသော ပထမဆုံး ခြေလှမ်းကို လှမ်းရလိမ့်မည်။ အချစ်ရေးတွင် ဘဝကို ဟာသအမြင် ကြည့်မြင်နေလိမ့်မည်။

- ထိထိုးသင့်သောနေ့ - တနင်္ဂနွေ၊ သောကြာ။
 ရွေးချယ်ရမည့်ဂဏန်း - (၂)အစ (၈)အဆုံး (၈)အစ (၅)အဆုံး။
 ယတြာ - သက်ကြီးဝါကြီးကို မျက်နှာသုတ်ပဝါ ဈေးဒိန်းကုသိုလ်ပြုပါ။

www.burmeseclassic.com

မကာရာသီ

CAPRICORN

(ဒီဇင်ဘာလ (၂၁) ရက်မှ ဇန်နဝါရီလ (၁၉) ရက်အတွင်း)

ကံ-ကံ၏အကျိုးကို ယုံကြည်ပြီး ဉာဏ်ကို အားကိုးရမည့်ကာလ။ ကံအလွန်ကောင်းနေကြောင်းကို လက်ခံ ယုံကြည်မိလိမ့်မည်။ ထူးခြားသော ကံတရားအခြေအနေဆန်းကြောင့် တိုးတက်မှု၊ မြင့်မားမှု များစွာ ကြုံရဆဲရတတ်သည်။ စီးပွားရေးအောင်မြင်တိုးတက်မှု လွန်စွာ မြင့်မားနိုင်မည်။ မည်သည့် စီးပွားရေးလုပ်ငန်းတွင်မဆို တိုးတက်အောင်မြင်မှု အခွင့်အလမ်းများ ရရှိပါလိမ့်မည်။ လုပ်ချင်သော စီးပွားရေးလုပ်ငန်းကိစ္စမှန်သမျှ မည်သူနှင့်မှ တိုင်ပင်ပြောဆိုခြင်း မပြုတတ်ပါ။ မိမိစိတ်နှင့် မိမိလုပ်သွား တတ်ချိန်ဖြစ်သည်။ ပညာရေးတွင် အတွေးအခေါ်အယူအဆ မလွဲမှားစေရန် အထူးအရေးကြီး၏။ အချစ်စွမ်းအားကြောင့် ဘဝတိုးတက်မည်။

- အီထိုးသင့်သောနေ့ - တနင်္ဂနွေ၊ ဗုဒ္ဓဟူး။
- အချွယ်ရမည့်ဂဏန်း - (၆)အစ (၉)အဆုံး၊ (၆)အစ (၃)အဆုံး။
- ဩ - လူကြီးမိဘနှင့် သက်ကြီးဝါကြီးကို ငွေနှင့် မှန် ပေးလှူပါ။

ကုမ်ရာသီ

AQUARIUS

(ဇန်နဝါရီလ (၂၀) ရက်မှ ဖေဖော်ဝါရီလ (၁၈) ရက်အတွင်း)

တိကျမှန်ကန်သော ဦးတည်ချက်ရှိနေသော ကာလ။ နွေးထွေးသော အောင်မြင်မှု ကြီးကြီးမားမားကို ရရှိပါလိမ့်မည်။ လျှို့ဝှက်သိပ်သည်းစွာ လုပ်ဆောင်တတ်သည်။ လူအများကို ဆွဲဆောင်နိုင်သည့် အရည်အချင်းကောင်းများရှိသည်။ စီးပွားဥစ္စာ ရုတ်တရက် တိုးတက်ပြောင်းလဲသည်နှင့်အမျှ ပြဿနာ ပုစ္ဆာအချို့လည်း ယဉ်တွဲတတ်ပါသည်။ ကူညီသူနှင့် နောင်ယုက်သူ ရောရောထွေးထွေး ကြုံရတတ် သည်။ သွက်လက်မြန်ဆန်ပါ။ အကွက်စေ့မှ အခက်မတွေ့နိုင်ပါ။ ပညာရေးတွင် ကြိုးစားလျှင် ကြိုးစားသရွေ့ အကျိုးဖြစ်ထွန်းမည်။ စိတ်ဓာတ်မြင့်တင်၍ ကြိုးစားပါ။ ချစ်သူ၏ ဂရုစိုက်မှုကြောင့် ဂုဏ်ယူကျေနပ်ရလိမ့်မည်။

- အီထိုးသင့်သောနေ့ - အင်္ဂါ၊ ကြာသပတေး။
- အချွယ်ရမည့်ဂဏန်း - (၁)အစ (၄)အဆုံး၊ (၂)အစ (၇)အဆုံး။
- ဩ - သောက်တော်ရေ သက်စေ့လျှစ်ခြင်းကာ ကုသိုလ်ပြုပါ။

မိန်ရာသီ

PISCES

(ဖေဖော်ဝါရီလ (၁၉) ရက်မှ မတ်လ (၂၀) ရက်အတွင်း)

ကြီးမားသော အတားအဆီး အနှောင့်အယှက် မရှိသော်လည်း သတိ ဝီရိယတော့ ရှိသင့်ပါသည်။ ရိုးသားလွန်းပြီး ဖြောင့်မတ်သော စိတ်ဓာတ်နှင့် ယတိပြတ် လုပ်ဆောင်မှုကြောင့် အောင်မြင်မှုများစွာ ကြုံမည်။ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းကိစ္စရပ်တိုင်းလိုလိုမှာ အလိမ္မာသုံးပြီး အပျင်းမဖက် ချွက်ရချိန်ဖြစ် သည်။ ကိုယ်စွမ်းသတ္တိ ထူးခြားတောက်ပပြီး အောင်မြင်မှု ရရှိနေချိန်ဖြစ်သည်။ သို့သော် မိမိနှင့် လုပ်ငန်းတူ ပြိုင်ဘက်များကို အထင်မသေးသင့်ပေ။ ပညာရေးတွင် မဆုတ်မနစ်သော လုံ့လ ဝီရိယ ရှိရန်လိုသည်။ ချစ်သူကို ယုံကြည်လွယ်စွာဖြင့် အားကိုးလျက် ချစ်နေမိတတ်သည်။

- အီထိုးသင့်သောနေ့ - အင်္ဂါ၊ သောကြာ။
- အချွယ်ရမည့်ဂဏန်း - (၅)အစ (၇)အဆုံး၊ (၁)အစ (၈)အဆုံး။
- ဩ - ငါးစာကျွေးပါ။ ငှက်လွှတ်ပါ။

ရတနာချစ်သူများအတွက်

ပယင်းအဆောင်

.....အောင်ဘုန်းမြင့် (ကချင်မြေ)

အဝါရောင်ကျောက်များ

အဝါရောင်နှင့် ရွှေဝါရောင်ကျောက်မျက်များတွင် လူသိများသော ရတနာတန်ခိုးဝင် ကျောက်မျက်များသည် ရွှေတွင်းဝါ၊ ဂေါ်မိတ်ဝါ၊ ဥဿဖရားဝါ၊ ပယင်းဝါ (ရွှေဝါရောင် ပယင်းကျောက်) များဖြစ်လေ၏။ ယင်းအဝါရောင်ကျောက်မျက်များတွင် သမိုင်းကြောင်းအရည်ဆုံးကျောက်သည် ပယင်းကျောက်ဖြစ်သည်။

အဝါရောင်သည် ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တို့၏ ပင်တိုင်အရောင်ဖြစ်ပြီး ရွှေနှင့် နီနွယ်သော အရောင်ဖြစ်သောကြောင့် ချမ်းသာကြွယ်ဝခြင်း၏ သင်္ကေတအရောင်ဖြစ်လေ၏။ လောကကို အလင်းရောင်ပေးသော နေမင်း၏အရောင်ဖြစ်၍ ရှင်သန်ခြင်းကို ကိုယ်စားပြု၏။ အရောင်ပြောင်းလဲ ရောနှောခြင်းမရှိဘဲ သစ္စာ မေတ္တာနှင့် အဝါရောင်တစ်မျိုးတည်းဖြင့် ပွင့်တတ်သော ပန်းများမှာ ရင်ကို အေးမြစေတတ်သည့် ငှက်နှင့် မြန်မာတို့၏ National Flower အမျိုးသားပန်းဟု တင်စားခေါ်ဆိုရလောက်သော ပိတောက်ပန်းတို့ ဖြစ်ကြ၏။ ရွှေဝါရောင်သည် အဝါရောင်နှင့် ဂုဏ်ခြင်အဆင့်အတန်းချင်း တူညီမှု ရှိပါသည်။

ရွှေဝါရောင် (သို့မဟုတ်) အဝါရောင်ကို ချစ်မြတ်နိုးကြသူများသည် တွေးခေါ်ဉာဏ်စွမ်းအား ကြီးမားသူများ ဖြစ်ကြ၏။ မိမိတို့၏ ရည်မှန်းချက်ကို မဖြစ်မနေ ခွင့်နှင့် လုပ်ဆောင်တတ်ကြပြီး ခံယူချက်အစွဲအလမ်းကြီးသူများဖြစ်၏။ ယုံကြည်မှု ခိုင်မာကြပြီး စိတ်တိုင်း၌ ယှဉ်ပြိုင်ခြင်းမျိုးကို လိုလားတတ်ကြ၏။ စိတ်ဓာတ်တက်ကြွစေသော အရောင်ဖြစ်သောကြောင့် ဝမ်းနည်းခြင်း၊ ဝမ်းသာခြင်းများကို ကြာရှည်သိမ်းဆည်းထားခြင်းမပြုဘဲ အမြဲ တက်ကြွပျော်ရွှင် ချမ်းမြေ့နေတတ်၏။

ပယင်းကျောက်တွင် အရောင်မျိုးစုံရှိသော်လည်း ရွှေရောင်နှင့် အဝါရောင်သည် လူကြိုက်အများဆုံးနှင့် အလှဆုံးဖြစ်လေ၏။ ပယင်းကျောက်ကို လူ့သမိုင်းအစကတည်းက ဝတ်ဆင် အသုံးပြုခဲ့ကြသည်ဟူ၏။ သို့ဖြစ်၍ ရှေးခေတ်

လူသားတို့သည် ပယင်းကို ရတနာအလှအပ ပစ္စည်းအဖြစ် လည်းကောင်း၊ အစွမ်းထက်သော ဆေးဝါးအဖြစ် လည်းကောင်း၊ အဖိုးတန် အမွှေးအကြိုင်အဖြစ် လည်းကောင်း၊ အဆောင်လက်ဖွဲ့အဖြစ် လည်းကောင်း၊ အလွန်ကျယ်ပြန့်စွာ အသုံးပြုခဲ့ကြသည်။

ရွှေဝါရောင် ပယင်းကျောက်ကို နှလုံးသားတည့်တည့်ပေါ် တင်ထားလျှင် အကြောတက်ရောဂါပျောက်ကင်းစေ၏။ ကျောရိုးတစ်လျှောက် ပွတ်တိုက်နိပ်နယ်ပေးလျှင် ကိုယ်လက်သေသောရောဂါ ပျောက်ကင်းသက်သာစေနိုင်၏။ ပယင်းကို ဝတ်ဆင်ဆောင်ထားလျှင် အသားဝါရောဂါကို ကင်းဝေးစေ၏။ ထို့ပြင် နှလုံးအားနည်းသော ဝေဒနာ၊ မျက်စိရောင်ရောဂါများကို ပျောက်ကင်းချမ်းသာစေနိုင်၏။ ပယင်းကို မီးမြှိုက်၍ ထွက်လာသောအနံ့ကို ရှူပေးခြင်းဖြင့် အဖုအမော်ဟူသမျှ ပျောက်ကင်းစေပြီး ရုပ်ဓာတ်ကို တက်ကြွပေါ့ပါးစေသည်။ စိတ်ဓာတ်ကို လန်းဆန်းစေနိုင်ပါသည်။

ပယင်းကျောက်

မြန်မာတို့က ပယင်းဟုခေါ်သော ကျောက်မျက်ကို ကမ္ဘာ့ရတနာလောကတွင် အမ်ဘာ(amber) ဟူသော အမည်နှင့် ရောင်းဝယ်ကြပါသည်။ ပယင်းကို ကျောက်မျက်ရတနာအဆင်တန်ဆာအဖြစ် ဝတ်ဆင်အသုံးပြုကြသော်လည်း ပယင်းသည် စိန်၊ ပတ္တမြား၊ နီလာကျောက်မျက်များထက် သို့ သဘာဝတွင်းထက် ခင်ပိုကျောက်မျက်မဟုတ်ဘဲ သက်ရှိရုပ်ကြွင်းများမှ ဖြစ်တည်လာသော ကျောက်မျက်ဖြစ်လေ၏။ တစ်နည်းဆိုရလျှင် သက်ရှိ သတ္တဝါ ရုပ်ကြွင်းများနှင့် သစ်ပင်တို့မှ ထွက်သော အစေးများကို အမြဲတေပြု၍ သနွေတည်လာသော ကျောက်ဖြစ်ရုပ်ကြွင်းတို့မှ ဖြစ်တည်လာသော organic အသွင်ပြောင်း ကျောက်မျက်ဖြစ်လေ၏။ မဟာဗလားရွှံ့ကျောက်ခေါ် အိုပယ်(opal)ကျောက်နှင့် မျိုးတူဖြစ်ပြီး အရောင်မျိုးစုံ စုံလင်စွာ ရှိကြလေသည်။ မြန်မာနိုင်ငံသည် ရတနာမျိုးစုံထွက်သော နိုင်ငံတော်ဖြစ်ပြီး မြန်မာ့ပယင်းကျောက်ကို ကမ္ဘာက ဗာမိုက်(burmite) ဟူသော အမည်

နှင့် သိကြပြီး ကမ္ဘာကျောက်မျက်ရတနာလောကတွင်
ကျော်ကြား လူသိများလျက်ရှိပါသည်။

ရှေးအခါက ဗမာ၊ ပလောင်နှင့် ကချင်တိုင်းရင်းသားတို့
ရတနာပစ္စည်းအဖြစ် ဂုဏ်ယူတန်ဖိုးထား ဝတ်ဆင်သော
ပစ္စည်းဖြစ်လေသည်။ လက်ထပ်မင်္ဂလာပွဲများ၊ စေ့စပ်ပွဲ၊
ဂုဏ်ပြုအခမ်းအနားများ၊ ရိုးရာ ပွဲသဘင်များနှင့် ညှိနှိုင်းပွဲ
များတွင် စိန်၊ ပတ္တမြား၊ နီလာ၊ ကျောက်စိမ်းတို့နှင့် တစ်တန်း
တည်း တန်ဖိုးထား၍ ဝတ်ဆင်ကြလေသည်။ မနောပွဲတော်
ဆင်ယင်ကျင်းပသည့်အခါ ပယင်းလည်ဆွဲသည် မရှိမဖြစ်
လိုအပ်လှသော ရတနာတစ်ပါးဖြစ်လေသည်။

ပယင်း၏ ဂုဏ်သတ္တိ

ပယင်းကျောက်ကို တရုတ်လူမျိုးတို့မှ စတင်တွေ့ရှိ
သုံးစွဲလာခဲ့သော ကျောက်မျက်ဖြစ်သည်။ အဖိုးတန် လက်
ဝတ် ရတနာများ၊ အစွမ်းထက်မြက်သော ဆေးကောင်း
ဝိကောင်းများ သင်းပွဲအကြိမ်သော အမွှေးနံ့သာ လောဗန်း
ရာများအဖြစ် အမြတ်တန် သုံးစွဲလာခဲ့ကြခြင်းဖြစ်၏။ တရုတ်
မင်းဧကရာဇ်တို့သည် အခြား ဧည့်သည်တော် မင်းဧကရာဇ်
တို့အား ကြိုဆိုဂုဏ်ပြု ဧည့်ခံရသည့်အခါ ပယင်းကျောက်
ကို ကျက်သရေမင်္ဂလာ ခ၊ညောင်းသော အမွှေးနံ့သာများ
အဖြစ် မီးဖုတ်၍ ထွက်လာသော အမွှေးအကြိုင်အနိုးအငွေ့
များဖြင့် ဧည့်ခံကြလေသည်။ သို့ဖြစ်၍ ပယင်းကျောက်ကို
အဖိုးတန် ကျောက်မျက်ရတနာများနှင့် တစ်တန်းတည်းထား
၍ ရွှေနှင့်ဆက်ကာ တန်ဖိုးဖြတ် ရောင်းဝယ်ခဲ့ကြသည်။

မထီသုတ္တရာကျမ်းလာအရ ကျောက်မျက်တို့၏ အာနိ
သင်၌ “မူးမိုက်တိမ်းက ပယင်းကိုသာ ရှုရှုရက်ရာ၏” ဟု
ဖော်ညွှန်းထားခြင်းကြောင့် ပယင်းကျောက်သည် ဆေးစွမ်း
ထက်သော ရတနာပစ္စည်းအဖြစ် မှတ်ယူနိုင်သည်။

ပယင်းသည် မျက်စိရောဂါနှင့် အိပ်မပျော်သော ဝေဒနာ
များကို ကုစားပေးနိုင်သည်။ ဆံပင်ကောင်းဆေး၊ သန်ဆေး၊
ဆိုးဆေးများနှင့် အစွမ်းထက်သော ရှုဆေးများအဖြစ် ဖော်စပ်
သုံးစွဲနိုင်သည်။ မကောင်းသော စုန်း၊ အောက်လမ်း၊ ပယောဂ
တို့မှ ကာကွယ်ပေးနိုင်သည်။

ခုနစ်ရက်သားသမီးနှင့် ပယင်း

ပယင်းကျောက်ကို တနင်္ဂနွေသားသမီးများ ဆောင်ထား
လျှင် ဘေးဆီးရန်ကာ ကောင်းချီးမင်္ဂလာတို့နှင့် ပြည့်စုံစေ
မည်။

တနင်္လာသားသမီးများ ဆောင်ထားလျှင် တစ်ပါးသူ
မကောင်းကြစည်ပြုစားခြင်းမှ လွတ်ငြိမ်း၍ ချမ်းသာသုခ
အပေါင်းနှင့် ပြည့်စုံနိုင်မည်။

အင်္ဂါသားသမီးများ ဆောင်ထားလျှင် ကိုယ်စိတ်နှစ်ပါး
တည်ငြိမ်အေးချမ်း၍ လိုရာဆန္ဒ ပြည့်ဝစေမည်။

ဗုဒ္ဓဟူးသားသမီးများ ဆောင်ထားလျှင် ပညာကံ၊ ဥစ္စာ
ကံ၊ ဘဝကံ မြင့်မားပြည့်စုံ၍ အောင်မြင်ကျော်ကြားနိုင်မည်။

ကြာသပတေးသားသမီးများ ဆောင်ထားလျှင် ဘုန်းကံ
ကြီးမား၍ ကြံတိုင်းအောင် ဆောင်တိုင်းမြောက်စေမည်။

သောကြာသားသမီးများ ဆောင်ထားလျှင် အချစ်ရေး
နှင့် အိမ်ထောင်ရေးသာယာချမ်းမြေ့၍ ကျန်းမာနုပျို အသက်
ရှည်စေမည်။

စနေသားသမီးများ ဆောင်ထားလျှင် ဘေးဘာယာဝေး
ကွာ၍ ကြောင့်ကြကင်းစွာ လုပ်ကိုင်စားသောက်နိုင်မည်။

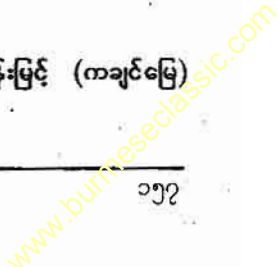
ရာဟုသားသမီးများ ဆောင်ထားလျှင် ဘေးရန်ပါး၊
ဇစ်ဆယ်ပါးတို့မှ ကင်းဝေး၍ နေတစ်ဆူ လတစ်ပါးပမာ
ဘုန်းကံပါရမီ ကြီးမားစေမည်ဖြစ်သည်။

မည်သူမဆို ပယင်းကျောက်ကို ယုံကြည်စွာ ဆောင်
ထားလျှင် ယောက်ျားဖြစ်က အမျိုးပညာဥစ္စာ ဂုဏ်နေမြင့်
မား၍ ယဉ်ကျေးသိမ်မွေ့ အလှူဂုဏ်ပြည့်စုံသူနှင့် ဆုံဆည်းနိုင်
မည်။ မိန်းမဖြစ်က ယုယက်ကံထွေး ကြင်နာမြတ်နိုးတတ်ပြီး
ယောက်ျားပီသ၍ ယုံကြည်အားကိုးထိုက်သော ခင်ပွန်း
ကောင်းမျိုးနှင့် စုံမက်ထိမ်းမြား ပေါင်းဖက်နိုင်မည်။

ပယင်းကျောက်ကို ဘုရားအား လှူလျှင် အသက်ရှည်
ခြင်း၊ ရန်သူ မမျှက်ဆီးနိုင်ခြင်း၊ ဘုန်းတန်ခိုးကြီးခြင်းတို့
ဖြစ်စေမည်။ အမွှေးနံ့သာအဖြစ် သိကြာဗြဟ္မာ နတ်ကောင်း
ဒေဝတာတို့အား လှူဒါန်းလျှင် တင့်တယ်၍ ပညာကြီးခြင်း၊
ကျန်းမာ ခွန်အားကြီး၍ ခေဥစ္စာပြည့်စုံခြင်း၊ နုပျိုစိတ်ဝမ်း
အေးချမ်းခြင်းကို ရရှိစေမည်။ သို့ဖြစ်၍ ရောင်စဉ်ခုနစ်ထွေ
ကွန်မြူးဝေဖြာ လှပနေသော ပယင်းကျောက်ကို ယုံယုံ
ကြည်ကြည် ဝတ်ဆင်ဆောင်ထားခြင်းဖြင့် လိုသော ဆုမွန်
ကောင်းများကို ရရှိပြည့်စုံစေပြီး မလိုသော ဘေးအန္တရာယ်
ဆိုးကျိုးများကို ကာကွယ်ဖယ်ရှားပေးနိုင်မည်ဖြစ်ပါသည်။

ပယင်းကျောက်ကို အဆောင်ရတနာအဖြစ် ဝတ်ဆင်
သည့်အခါ ယောက်ျား ညာ၊ မိန်းမ ဘယ်ဘက် လက်ခလယ်
တွင် ဝတ်ဆင်ထားရပါမည်။

အောင်ဘုန်းမြင့် (ကချင်မြေ)

ပြန်လာရပါစေမယ်

မောင်ကျော်(ရဟန္တာ-၈၀)

ကျွန်ုပ်သည် ငယ်စဉ်တောင်ကျေး ကလေးဘဝ ကတည်းက လောကီ ကမ္ဘီရဆိုင်ရာ အတတ်ပညာမှန်သမျှ ကို စိတ်ဝင်စား၏။ လောကီပညာထဲမှ ဗေဒပညာကိုလည်း အထူးပင် ဝါသနာပါလေ၏။ ထို့ကြောင့်လည်း ရသည့်အချိန် တိုင်း ပညာရှင်တို့နှင့် ဆုံ၏။ မေး၏။ လေ့လာ၏။ စပ်စု၏။ စာအုပ်စာပေများတွင် လေ့လာဖတ်ရှု၏။ ဆရာတို့ထံတွင် သင်တန်းတက်၏။

ကျွန်ုပ်၏ ဆရာများထဲတွင် အစီအမံယတြာ ဓာတ် ဆင်ခြင်းတွင် အထူးနာမည်ရသော ဆရာကြီးတစ်ယောက် လည်း ရှိပေ၏။ ကျွန်ုပ် ရှစ်တန်းနှစ်မှစ၍ ဆယ်တန်းရောက် သည့်တိုင်အောင်ကာလအတွင်း ထိုဆရာကြီးနှင့် မကြာခဏ တွေ့၍ ပညာရပ်ဆိုင်ရာများကို သင်ယူခဲ့၏။ စကားပြောတိုင်း ဗေဒနှင့် အစီအမံဆိုင်ရာများသာ အများဆုံးပြောဖြစ်၏။

ထို အနီဆရာကြီးမှာ အပြောအဆိုကတော့ မယဉ် ကျေးဟု ထိုအချိန်က ကျွန်ုပ် သတ်မှတ်ခဲ့ဖူး၏။ အပြီးအရွှင် မျက်နှာပေးရှိသော်လည်း တုံးတိတ် စကားပြော၏။ အထူး သဖြင့် ဗေဒင်မေးလာသူများကို တိုတိုရှင်းရှင်း အာမနာတမ်း

ပြောဆိုလေ့ရှိသဖြင့် ကျွန်ုပ်အဖို့ ဘယ်လို ဆရာလဲ မသိဘူး ဟုပင် ကျွန်ုပ်ရင်ထဲတွင် အပြစ်တင် ဝေဖန်ခဲ့ဖူးလေ၏။

သို့သော် ကျွန်ုပ်မှာ သူ၏ ပညာရပ်များကို သိလို၊ တတ်လိုသောကြောင့် တစ်ပတ် နှစ်ရက်ခန့်ကတော့ ရောက် မြဲပင်။

နေ့တစ်နေ့၏ မနက်ပိုင်း ဆရာကြီးအိမ်သို့ မနက်စော စော ရောက်ဖြစ်လေရာ ဆရာကြီး ဘုရားဝတ်တက်နေသည် ကို တွေ့ရ၏။ ပြီးသော် တစ်နာရီခန့် တရားထိုင်ပြန်လေ၏။ ကျွန်ုပ်မှာ လာလက်စနှင့် စောင့်နေရလေ၏။ ပါလာသော စာအုပ်ကို ထုတ်ဖတ်ရင်း စောင့်နေမိ၏။

ဆရာကြီးသည် တစ်နာရီခန့်အကြာမှ တရားထိုင်၍ ပြီးသဖြင့် ဘုရားခန်းမှ ထွက်လာပြီး ဟောခန်းအတွင်းသို့ ဝင်လာသည်။ ဆရာကြီးသည် ကျွန်ုပ်အား တွေ့သည့်နှင့် ပြုံးပြလေသည်။ ကျွန်ုပ်လည်း ပြန်ပြုံးပြလိုက်ပါသည်။

ထိုအခိုက် တဟီးဟီးငိုသံနှင့်အတူ “အမေကလဲဗျာ” သူများအိမ်ထဲကို ငိုမဝင်ပါနဲ့ဗျာ။ ကျွန်တော် အားနာလွယ်” ဟူသော အသံရှင်တို့ ဝင်လာကြ၏။

နေသူ မိန်းမမှာ အသက် (၅၀)ကျော်တော့ ရှိမည်
အသက်ထင်စမ်း သားဟု ထင်ရသောသူမှာ အသက် ၂၀
ခန့်ဟု ထင်မိသည်။

တဟီးဟီးနှင့် အဆက်မပြတ် ငိုနေသော မိန်းမကြီး
သည် ဆရာကြီးရှေ့တွင် ဝင်ထိုင်ပြီး ငိုသံပါကြီးနှင့်...

“ကျွန်မကို ကယ်ပါဦး ဆရာကြီးရယ်။ ကျွန်မ သမီး
လေး”

ဟု ဆိုကာ ဆက်ငိုနေပြန်လေ၏။ ထိုအခါ ဆရာကြီး
သည် ခပ်တည်တည် မျက်နှာထားဖြင့်...

“ခင်ဗျား ငိုမနေနဲ့။ ငိုနေလို့ ပြဿနာက ပြေလည်မှာ
အဟုတ်ဘူး။ လိုရင်း မရောက်ဘူး။ ပြီးတော့ ကျွန်တော့်အိမ်
ထဲ မသာအိမ်မဟုတ်ဘူး။ လာဘ်ပိတ်တယ်”

ဟု အငေါ့တူးလိုက်ရာ ပါလာသော သားဖြစ်သူက-
“ဟုတ်သားပဲ အမေရဲ့။ ဆရာ့ကို အားနာဖို့ သိပ်
ကောင်းတယ်”

ဟု ပြောလေ၏။ ထိုအခါကျမှ မိန်းမကြီး အသံတိတ်
သွားလေသည်။ ပါလာသော မျက်နှာသုတ်ပင် ခပ်နွမ်းနွမ်း
ဖြင့် စီးကျနေသော မျက်ရည်စတိုကို ဖြည်းဖြည်းချင်း သုတ်
နေလေ၏။ အနားမှ သားဖြစ်သူက သူမိခင်ကို ကြည့်လိုက်၊
ဆရာကြီးအား ကြည့်လိုက်၊ ကျွန်ုပ်အား ကြည့်လိုက်နှင့်
ထုပ်နေလေ၏။ ပြီးမှ သားဖြစ်သူက...

“ပြောလေ အမေ၊ ဆရာက အမေ့စကားကို နား
ထောင်နေတယ်”

ဟု ပြောလိုက်တော့မှ...

“ကျွန်မသမီးလေး မူမူ အိမ်ပေါ်က ဆင်းသွားတယ်
ဆရာ။ အဲဒါ ကျွန်မကို ပြန်ခေါ်ပေးပါ ဆရာကြီးရယ်”

ဟု ဆိုလေ၏။ ဆရာကြီးက...

“ဘယ်တုန်းက ဆင်းသွားတာလဲ”

ဟု ပြန်မေး၏။ မိန်းမကြီးက...

“၁၀ ရက်ရှိပါပြီ။ လိုက်ပြီး ခုံစမ်းပေမယ့် ဘယ်မှာမှ
နံ့စပ်လို့ မရပါဘူး။ သူ့အဖေလည်း အရမ်းစိတ်ညစ်နေပြီ။
အစ်အိမ်သားလုံး စိတ်ပူနေရတယ် ဆရာရယ်”

ဟု ပြောရင်း ငိုချပါလေတော့၏။ သားဖြစ်သူက “မငို
နဲ့တော့”ဟု ပြောရင်း မိခင်အား သိုင်းဖက်ထားရင်း အားပေး
စကားများ ပြောနေလေ၏။

ဆရာကြီးက...

“ဒီမှာ ဒေါ်ကြီး၊ ခင်ဗျားသမီး ဘယ်အရပ်ကို ရောက်
အောင် ပြန်လာစေရမယ်။ မပူပါနဲ့။ ကျွန်တော်ပြောတာသာ

လုပ်။ သေသေချာချာတော့ လုပ်။ ဟုတ်ပြီလား။ ခင်ဗျားသမီး
က ဘာနေသမီးလဲ”

“ကြာသပတေးပါ”

“ကဲ...လိုက်မှတ်၊ စာရွက်နဲ့ ရေး၊ ရေး...စာရွက်၊
ဒီမှာ ဖောင်တိန်”

အမျိုးသမီးကြီးသည် သူ့သားဖြစ်သူအား လိုက်ရေးစမ်း
ဟူသော အဓိပ္ပာယ်ရောက်သည့် မျက်နှာပေးဖြင့် မျက်စပစ်
ပြလေ၏။ သားဖြစ်သူသည် ဆရာကြီးပေးသော စာရွက်နှင့်
ဖောင်တိန်ကို ယူ၍ လိုက်မှတ်လေသည်။

“မူမူရဲ့ အင်္ကျီစတစ်စကို ပေါက်ပင်မှာ သွားချည်း၊
ပြီးရင် အင်္ကျီစကို တမာကိုင်နဲ့ ကိုးချက် အသက်အောင်ပြီး
ရိုက်ခဲ့။ မွေးနေ့မနက် ၉နာရီ ၄၅မိနစ်လောက်မှာ လုပ်။
သုံးကြိမ်ဆက်လုပ်။ ကြာသပတေးနေ့ သုံးကြိမ်ပြည့်ရင် မူမူ
ပြန်လာလိမ့်မယ်”

ဆရာကြီး၏ စကားကို သားဖြစ်သူက လိုက်မှတ်လေ
၏။ မကြာမီ မိန်းမကြီးက...

“အဲဒီလောက် လုပ်ရုံလေးနဲ့ သမီးပြန်လာမှာလား
ဆရာရယ်”

ဟု မေးလေရာ ဆရာကြီးသည် ကျယ်လောင်သော
အသံဖြင့်...

“ခင်ဗျားက ပညာကို ဘာမှတ်လဲ။ လွယ်တယ်ဆိုပြီး
အထင်သေးချင်တာလား”

ဟု အော်လိုက်လေရာ မိန်းမကြီးခမျာ တုန်လှုပ်သွား
လေ၏။ ဆရာကြီးက ဆက်၍ပင်...

“လောကီပညာဆိုတာ ပေါ့တယ်၊ လေးတယ်၊
သေးတယ်၊ ကြီးတယ်၊ လွယ်တယ်၊ ခက်တယ်ဆိုတာ မရှိ
ဘူး။ သူ့အရာနဲ့သူ အစွမ်းရှိတယ်။ ထက်တယ်။ ခင်ဗျားစိတ်
မှာ ယုံကြည်ဖို့ လိုတယ်”

ဟု ဆက်ပြောလေ၏။ မိန်းမကြီးသည် ဆရာကြီးအား
သေချာစိုက်ကြည့်ကာ “ဟုတ်ကဲ့ပါ ဆရာ”ဟု ပြောဆိုလျက်
ငွေကြေး ပူဇော်ကန်တော့ပြီး ပြန်သွားလေတော့သည်။

နောက်တစ်ပတ်ခန့်အကြာတွင် ဆရာအိမ်သို့ ကျွန်ုပ်
ရောက်ပြန်လေရာ အနီ မိန်းမကြီးရောက်နေကြောင်း တွေ့
လိုက်ရသည်။ သူ၏ဘေးတွင် မိန်းမငယ်တစ်ဦးလည်း ပါလာ
လေ၏။

“အမီး မူမူ၊ ဆရာကြီးကို လက်အုပ်ချီပြီး ကန်တော့

လိုက် ဟု ဆိုသော အသံကြားတော့မှ အားလုံးကို ခြုံငုံကာ သဘောပေါက်သွားခဲ့ပါသည်။

ထွက်ပြေးတဲ့ မူမှ ပြန်ရောက်လာပြီကိုး။

ကျွန်ုပ်အနေဖြင့် ထိုအချိန်က ဆရာကြီး ပေးလိုက်သော ယတြာဓာတ်ဆင်ကို သဘောမပေါက်ခဲ့ပါ။ ကျွန်ုပ် ကိုယ်တိုင် ဗေဒင်ဆရာဖြစ်ခဲ့သောအခါမှ သဘောပေါက်ခဲ့ရ ပါတော့သည်။

စာရှုသူများခင်ဗျာ... ဘယ်သူပဲဖြစ်ဖြစ်၊ စိတ်ဆိုး စိတ်ကောင်းပြီး နေအိမ်က ထွက်သွားပါက ပြန်လာအောင် လုပ်တဲ့ နည်းလမ်းရှိနေပါ၏။ မှတ်ထားကြပါကုန်။

တနင်္ဂနွေသားသမီးထွက်သွားရင် အုန်းပင်မှာ သူ့ အဝတ်ကို ချည်၊ ညောင်ကိုင်းနဲ့ ရိုက်၊ ပြန်လာစေလို့ နှုတ်မှ ပြော။

ကျန် နေ့နံ့သားသမီးများလည်း ရိုက်တိုင်း ပြန်လာစေ လို့ ပြောရသည်ကို မှတ်ပါ။

တနင်္လာသားသမီးထွက်သွားရင် ကုက္ကိုပင်မှာ သူ့

အဝတ်စကို ချည်၊ ငှက်ပျောဖတ်နဲ့ ရိုက်။

အင်္ဂါသားသမီးထွက်သွားရင် ဆီးပင်မှာ သူ့အဝတ်စ ကို ချည်၊ မန်ကျည်းကိုင်းနဲ့ ရိုက်။

ဗုဒ္ဓဟူးသားသမီးထွက်သွားရင် မယ်ဇလီပင်မှာ သူ့ အဝတ်စကို ချည်၊ ဒန်းပင်နဲ့ ရိုက်။

ကြာသပတေးသားသမီးထွက်သွားရင် (မူမူလို လုပ်)။

သောကြာသားသမီးထွက်သွားရင် သရက်ပင်မှာ သူ့ အဝတ်စကို ချည်၊ ကံ့ကော်ကိုင်းနဲ့ ရိုက်။

စနေသားသမီးထွက်သွားရင် ထန်းပင်မှာ သူ့အဝတ်စ ကို ချည်၊ ငှက်ပျောဖတ်နဲ့ ရိုက်။

မွေးနေ့မနက် ၉နာရီ ၄၅မိနစ်မှာ ပြုလုပ်ပါ။ မွေးနေ့ ကြိုတိုင်း သုံးကြိမ်လုပ်ပါ။ ပြန်လာရပါစေမယ်လို့သာ ပြော လိုက်ပါရစေဗျား။

မောင်ကျော် (ရဟန္တာ-၈၀)

အတိတ်ကံဘဝတစ်ခုမှာ

သင်နှင့် ကျွန်ုပ် ဆုံတွေ့ခဲ့ဖူးတယ်ဆိုရင်တော့...

ဒီဘဝမှာလည်း ပြန်ပြီးရေစက်ဆုံကြဦးမှာပါ။

ဆရာမြတ်ထွဋ်ခေါင်

(မြန်မာ့ရိုးရာဗေဒင်ပညာရှင်)

ဝတ္ထိရဆန်းကြယ်မဂ္ဂဇင်း ပင်တိုင်ဆောင်းပါးရှင်

ဟောကြားချိန် - နေ့စဉ် မနက်(၉)နာရီမှ ညနေ(၄)နာရီထိ။
(တနင်္လာနေ့တိုင်း ဟောခန်းပိတ်သည်)

ဟောခန်းလိပ်စာ - ကျိုက္ကစံဘုရားအနောက်ဘက်မုခ်၊ ဘီလူးညီနောင်ဓာတ်ခန်းအနီး
သယ်န်းကျွန်းမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။

ဖုန်း - ၇၃၀ ၂၅၉၉၄

E-mail - www.ummyathtutkaung.blog.spot.com

Facebook Account - ဆရာမြတ်ထွဋ်ခေါင်

သင်တန်းသား လက်ခံပြီ။

တစ်ခါတလေ စိတ်ပေါက်ပေါက်
နဲ့ အမေ့ကို မေ့ကြည့်ချင်ပါတယ်။

“အမေ . . . သမီးတို့အငယ်
မောင်နှမ လေးယောက်ဟာ ကန်တော့
ပါရဲ့ အဖေ့နဲ့ ရတဲ့ သားသမီးတွေရော
ဟုတ်ရဲ့လား” လို့ပါ။

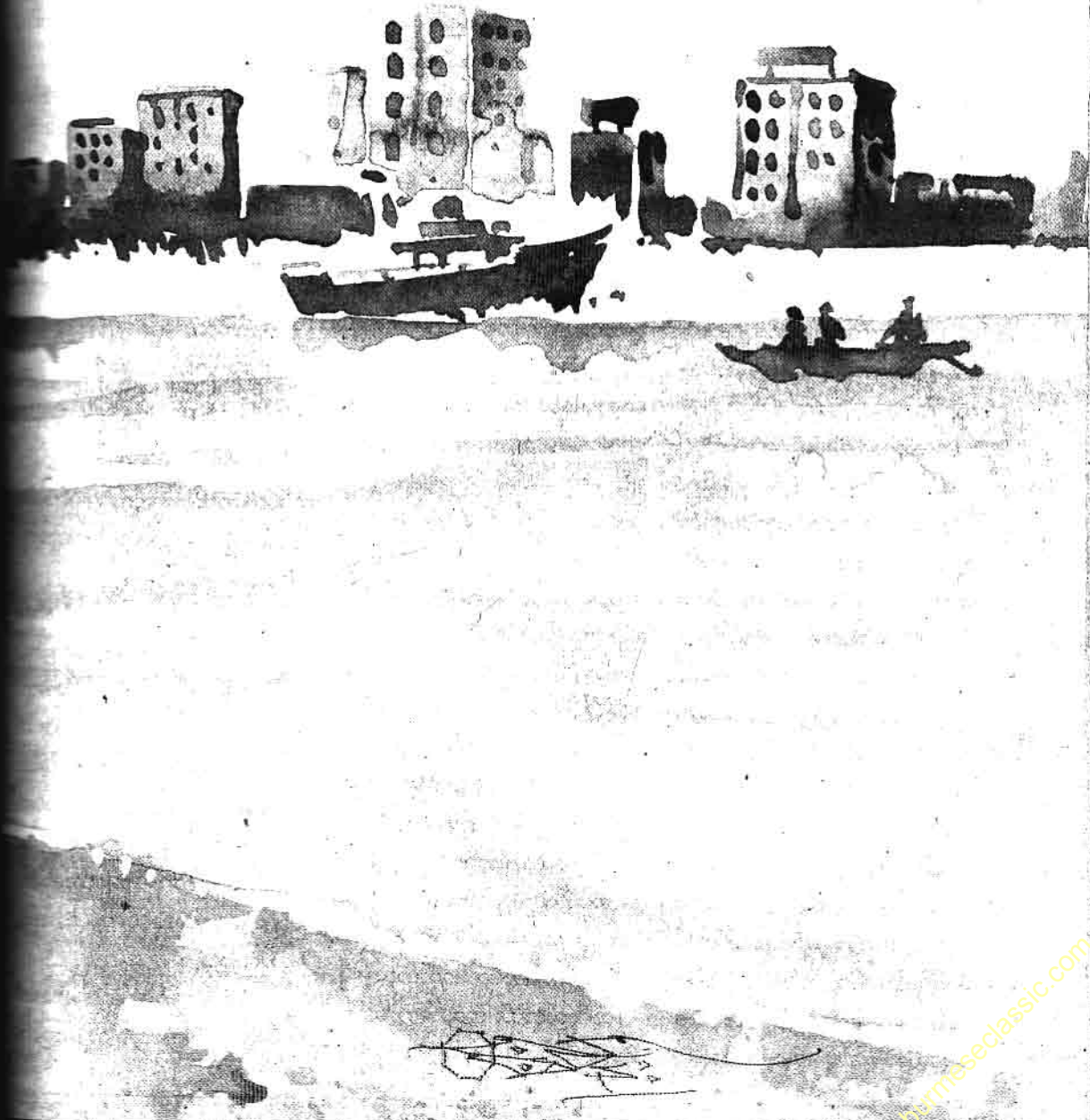
ကျွန်မတို့ မိသားစုမှာ မောင်နှမ
ငါးယောက်ရှိပါတယ်။ ကျော်မွှေး၊ ကျွန်မ
ခင်ခင်ကျော်၊ ကျွန်မအောက် ကျော်
မောင်၊ ကျော်အောင်နဲ့ အငယ်ဆုံး
ကျော်ထွေးရယ်လို့ အမည်ရှိတဲ့
မောင်နှမတွေပါ။

အမေဟာ မောင်နှမ ငါးယောက်

ရှစ်ခွင်ကျော်

ဖေါင်တော်သိ၊
ဝိဇ္ဇာမာလာ၊
ကဏ္ဍမာလာ

လုံးကို မိခင်ကောင်းပီသစွာနဲ့ မျှမျှတတ မချစ်ဘဲ သူ့သားကြီးမှ သူ့သားကြီးကို ပဲ ဝကွက်ပြီး စုပုံချစ်လွန်းအားကြီးလို့ မခံမရပ်နိုင်လွန်းလို့ မေးကြည့်ချင်တာ ပါ။

အစားအသောက်ဆိုလည်း ငါ့ သားကြီးဖို့နော်၊ နှင်တို့ မျက်စောင်းမထိုး ကြနဲ့။ အဝတ်အထည်ဆိုလည်း ငါ့သား ကြီး ဝတ်ဖို့နော်။ နှင်တို့ မနာလိုမဖြစ် ကြနဲ့။

ကျွန်မတို့အိမ်မှာ တိစ္ဆိအပေါ်စက် အောက်စက်ရှိပါတယ်။ အဲဒါ အငယ် လေးယောက်နော်။ နှင်တို့အစ်ကိုကြီး ပြတဲ့ ကားတွေပဲ ကြည့်ကြတဲ့။ တရား သလားရှင်။ ကျွန်မတို့ ကြည့်ချင်တဲ့ ကား ကြည့်ခွင့်မရတဲ့ ဘဝပါ။

အမေ့သားကြီးက ဘာတွေ ကောင်းနေလို့လဲ။

ဗိုလ်ကျတယ်။ အနိုင်ကျင့်တယ်။ တစ်ကိုယ်ကောင်းဆန်တယ်။ တစ်ဘုံ တည်း ထားတယ်။

ကျွန်မ အပိုမပြောဘူး။ အမှန် အကန်ပြောပြပါရစေနော်။

အိမ်ဦးနတ်လို့ ခေါ်တဲ့ အဖေက သူရင်းကား။ သူရင်းကားဆိုတာ လယ်ပိုင် ရှင်ဆီမှာ လယ်လုပ်ငန်းလုပ်တဲ့ အလုပ် သမား။ လှိုင်မြစ်ကမ်းကူးလိုက်ရင် ရန်ကုန်မြို့ထဲ ရောက်တဲ့အဆင့်ပါ။ အဲဒါ ရန်ကုန်မြို့ပေါ်တက်ပြီး အလုပ်မရှာဘဲ လယ်အလုပ်တစ်မျိုးပဲ တစိုက်မတ် မတ်လုပ်တယ်ဆိုတော့ ကျွန်မအဖေ ဘယ်လောက်နိုးတယ်။ အတယ်၊ အေး တယ်ဆိုတာ ခန့်မှန်းနိုင်အောင်လို့ပါ။

အဖေ့အချစ်ကတော့ သားသမီး တွေအားလုံးကို မျှမျှတတ ချစ်တတ် သူဖြစ်လို့ အစ်ကို တစ်ကိုယ်ကောင်း ဆန်တာကို လုံးဝ လက်မခံပါဘူး။ ဒါ ပေမယ့်ပေါ့ရှင်၊ ရိုးလွန်း အလွန်းတဲ့

အဖေဟာ အမေ့ကို မကျော်နိုင်ပါဘူး။ ပြဿနာမဖြစ်ချင်တာလည်း ပါမှာပေါ့ လေ။ ဒါကြောင့် အိမ်ထောင်ဦးစီးဟာ အမေ့လို့ပဲ ပြောပါရစေ။

အမေကတော့ မနက် တစ်ကြိမ် သီရိမင်္ဂလာဈေးကို ပြေးပြီး ဘုရားပန်း ဝယ်၊ ဆင်မင်းဈေးအပြင်ဘက်တန်းမှာ လက်လီပြန်ရောင်းလို့ ငွေရှင်တယ်ပေါ့ ရှင်။ မိသားစု စားဝတ်နေရေး လတ် တလော ဖြေရှင်းနိုင်တာကြောင့် အဖေ နဲ့ ကျွန်မတို့တစ်တွေကို ဩဇာညောင်း တာလည်း ဖြစ်မှာပါ။

အိမ်မှာ ဩဇာညောင်းတဲ့ အမေ တစ်ယောက် အားကိုးအားထားရှိနေမှ တော့ ကျွန်မအစ်ကို ကျော်မွှေး ထင် တိုင်းကြံတော့တာပေါ့ရှင်။

အမေ အလုပ်သွားပြီဆို ကျွန်မ တို့ မောင်နှမတွေအတွက် ထမင်းဟင်း ချက်ထားတတ်ပါတယ်။ အဲဒါ ကိုကျော် မွှေးက ဦးအောင် စားတတ်ပါတယ်။ ရှေ့လူ၊ နောက်လူရယ်လို့ ငဲ့ညှာရ ကောင်းမှန်းလည်း မသိဘဲ စားကောင်း ရင် ကောင်းသလို ပြောင်သလင်းခါ အောင် စားတတ်ပါတယ်။ အငယ် သုံးယောက်က ကျောင်းသားတွေလေ။ ကျောင်းနဲ့အိမ် နီးတော့ အိမ်ကိုပဲ ပြန်စားစေပါတယ်။ အဲဒါ ကလေးတွေ က ဗိုက်ဆာဆာနဲ့ ထမင်းအိုး ဟင်းအိုး လှန်ပြီဆို မျက်ရည်ကျကုန်ကြတော့ တာပါပဲ။ စားစရာမှ မရှိတော့တာရှင်။ တစ်ရက်တည်းမဟုတ်ဘူးနော်။ အဲဒီ ပြဿနာက အမြဲလို ကြုံတွေ့နေရတာ။

အဝတ်အစားဆိုလည်း ဒီအတိုင်း ပဲ။ အငယ်တွေပစ္စည်းရယ်လို့ မဝတ်ဘူး မထင်နဲ့။ တော်၏၊ မတော်၏၊ မစဉ်းစား ဘဲ ကျပ်ကျပ်ထုပ်ထုပ်ဝတ်တယ်။ ပြ တယ်၊ စုတ်တယ်။ အငယ်တွေ မပြော ရဲဘူး။ ငြိမ်ခံနေရတယ်။ သူ့အဝတ်

အထည်များ ဝတ်စရာမရှိလို့ ကောက် ဝတ်ကြည့်ပါလား။ သူ ဆဲဆိုအော်ငေါက် ထိုက်တတ်တာလည်း ခံရ အမေ့ကို ပြန် တိုင်၊ အမေက တစ်ခါ စည်းမရှိ ကမ်း မရှိ ဝတ်ရကောင်းလားလို့ ထပ်ရိုက်။ မောင်လေးတွေကတော့ ခံရတဲ့ဘက်က ချည်းပေါ့ရှင်။

အမေ မတရားဘူး။

အစ်ကိုလည်း သိပ်လူပဲဝတယ်။ ကျော်မွှေးလို့ မခေါ်သင့်ဘူး။ ကျော်မွှေ ပဲ ခေါ်သင့်တယ်။ တကယ်မွှေတဲ့ ဂြိုဟ် မွှေကောင်။

ပြောရင်း ပြောရင်းနဲ့ ကျွန်မတို့ ငယ်ငယ် လူမမယ်အရွယ်က အစ်ကို ဂြိုဟ်မွှေလို့ မြေကြီးပေါ် အိပ်ခဲ့ရတာ တွေ၊ မိသားစုလိုက် ခွေးမောင်းသလို မောင်းထုတ်ခဲ့ရတာတွေကို ပြန်ပြောင်း သတိရလာတယ်။

အိမ်ပိုင် မြေပိုင်မရှိတဲ့ ကျွန်မတို့ မိသားစုကို အဖေ့လယ်ရှင်က သနားလှ ချည်ရဲဆိုပြီး သူ့လယ်ကွက်ထဲမှာ အိမ်လေးတစ်လုံးဆောက်ပေးပါတယ်။ သူ့လယ်ကိုလည်း အစောင့်အရှောက် သဘောပေါ့ရှင်။

အိမ်နဲ့ ယာနဲ့ဆိုတော့ ဝက်၊ ကြက်၊ ဘဲ အိမ်မွှေး တိရစ္ဆာန်လေးတွေ လည်း မီးဖိုချောင်စရိတ် ကာမိအောင် ဆိုပြီး မွေးဖြစ်တယ်လေ။ ကွင်းထီးထီး ကြီးမှာဆိုပေမယ့် ဝက်အော်သံ၊ ဘဲမြည် သံ ကြက်တွန်သံလေးတွေက သာယာ နာပျော်ဖွယ်ဖြစ်ရသလို အစာကျွေးချိန် အလှအယကက စုပြုံစားသောက်တာ မြင်ရပြန်တော့လည်း မျက်စိပသာဒဖြူ ရတာပေါ့ရှင်။

အဲလို မျက်စိ၊ နားအရသာ၊ မျက်ဆီးပစ်တာကတော့ ကျွန်မအစ်ကို

ပေါက်စ အံ့နာ ဆိုင်ကယ် ကယ်ရီ
သမား မောင်လေးရဲ့ ဝင်ငွေနဲ့ မစားရက်
မဝတ်ရက် အိမ်ပိုင်မြေပိုင်ဖြစ်ရေး
ကြိုးပမ်းသမျှ ပြုန်းတီးမယ် အစ်ကိုကို
ကျွန်မတို့ ကြည်ဖြူနိုင်ပါ့မလားရှင်။

ဒါလောက် ဓုက္ခပေးတဲ့ သား
တစ်လမ်းမောင်း မေတ္တာရှင် အမေတို့
သားအမိကို ပညာပေးရတာမှာပါလေ။

ဒီနေ့ဆိုရင် ကျွန်မ ခြေရာပျောက်
ထားတာ သုံးရက်ရှိပြီ။

ကျွန်မသူငယ်ချင်း ကုမ္ပဏီဝန်
ထမ်း လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက် မိစုတို့အိမ်မှာ
ပုန်းခိုရင်း ကျွန်မချစ်သူနဲ့ ခိုးရာလိုက်
ပြေးတယ်လို့ လုပ်ကြံသတင်းလွှင့်ထား
ပါတယ်။ တကယ်တော့ အမေ ကျွန်မ
အပေါ် မျှဝေချစ်တတ်သလား။ မချစ်
တတ်ဘူးလား ကွဲကွဲပြာပြာသိရအောင်
စမ်းသပ်တဲ့ သဘောပါ။

အမေသာ ကျွန်မအပေါ် ချစ်
တတ်လာမယ် တစ်နေ့ကို စောင့်ဆိုင်း
ပြီး ပင်ပန်းကြီးစွာ ရှာဖွေကျွေးမွေးနေရ
တဲ့ အမေ့ဝန်ထုပ်ကို ပနပ်ပြောင်းယူမယ်
ဆိုတဲ့ ရည်ရွယ်ချက်နဲ့ ချစ်သူရည်းစား
တောင် မထားခဲ့ပါဘူး။

ကျွန်မ ပုန်းအောင်းနေတဲ့
သူငယ်ချင်းအိမ်ကို အမေ ဘယ်လိုမှ
ရှာတွေ့နိုင်မှာမှ မဟုတ်တာ။ မသင်္ကာ
တဲ့ မျက်လုံးနဲ့ စူးစမ်းပြီး “ဒီနားတစ်ဝိုက်
မှာ မိန်းကလေးတစ်ယောက်မျှ မတွေ့
ကြဘူးလား။ အသက်တစ်ဆယ့်ခြောက်
နှစ်၊ သူ့နာမည်က ခင်ခင်ကျော်လို့ ခေါ်
တယ်” ဆိုတဲ့ မေးခွန်းတွေနဲ့ မြင်သမျှ
တွေ့သမျှလူကို မေးမြန်းစုံစမ်းနေတာ
ကျွန်မ မြင်တွေ့နေရပါတယ်။

အမေ့မျက်နှာမှာ ဝမ်းနည်းပူဆွေး
နေတဲ့ ပုံရိပ်၊ နှမြော တ၊သတဲ့ ပုံရိပ်

တွေ မြင်တွေ့နေရပါတယ်။ ကျွန်မ
လွယ်လွယ်နဲ့တော့ အလျှော့ပေးပေးချင်
သေးပါဘူး။ အမေ့မေတ္တာငတ်မွတ်တဲ့
ကျွန်မ အလျှော့ပေးလို့ ဖြစ်မှာတဲ့လား
ရှင်။

အမေ တစ်နေ့ တစ်နေ့ ကျွန်မ
ပုန်းနေတဲ့ အိမ်ရှေ့ကို သုံးလေးကြိမ်
လောက် လျှောက်ပါတယ်။ သုံးရက်
မြောက်လို့မှ ရှာမတွေ့ရင် လူပျောက်
တိုင်တော့မယ် ထင်ပါရဲ့။

စတုတ္ထမြောက်နေ့မှာတော့ အိမ်
အပြင်ဘက် ရောက်နေတဲ့ ကျွန်မနဲ့
ပက်ပင်းတိုးပြီး...

“သမီး”

လို့ အော်ပြီး အတင်းပြေးဖက်
တော့တာပါ။ အမေ့မျက်ဝန်းက စီးကျ
လာတဲ့ မျက်ရည်ဟာ ရေကာတာကျိုး
ပေါက်သလိုပါ။ ဝမ်းနည်းပူဆွေးရတဲ့
အကြောင်း၊ နှမြော တ၊သ ယူကျုံးမရ
ဖြစ်ရတဲ့ အကြောင်းတွေကို ငိုရိုက်သံ
ကြားက ပြောနေပါတယ်။ အမေ သမီး
ကို ချစ်ပါတယ်ဆိုတဲ့ စကားတစ်ခွန်းက
တော့ အမေ့နှုတ်ဖျားက ထွက်ကျ
မလာသေးပါဘူး။

“ဒါလောက်ကြီးလည်း အဖြစ်
သည်းမနေပါနဲ့ အမေရယ်။ သမီး မရှိ
လည်း အစ်ကို ကျော်မွှေး ရှိနေတာပဲ။
သမီးကို မေ့လိုက်ပါ”

“အမေ့ကို စကားနာမထိုးပါနဲ့
ခင်ခင်ကျော်ရယ်။ ညည်းကို ငါမွေးထား
တာပါ။ မချစ်ဘဲနေမလားဟဲ့”

“အမေ့မေတ္တာ ငတ်မွတ်နေတဲ့
သမီးဘဝဟာ လူဖြစ်ရ ရှုံးပါတယ်
အမေ။ ဒါကြောင့် သမီးကို အသက်
မက ချစ်တဲ့သူနဲ့ အစားထိုးလိုက်ပါ
တယ်။ အမေပြန်ပါ”

“အမေ မပြန်ဘူး ခင်ခင်ကျော်၊
အမေ့ကို သေအောင်သာ သတ်လိုက်

ပါ”

“တရားခံမရှာပါနဲ့ အမေ။ အမေ့
ကို သတ်ဝံ့တဲ့ သမီးမဟုတ်ပါဘူး”

“သမီးရယ် ပြန်လိုက်ခဲ့ပါ။ သမီး
ကောင်လေးကိုလည်း ခေါ်ခဲ့ပါ။ သမီးကို
ချစ်တော့ သမက်ကိုလည်း ချစ်ရတော့
မှာပေါ့”

“မွေးထုတ်ထားတဲ့ သမီးအရင်း
ကိုတောင် မချစ်တတ်တဲ့ အမေဟာ
သမက်ကိုလည်း သားလို ချစ်ပါမယ်ဆို
တာ သမီးယုံရမှာလား အမေ။ ပြန်ပါ
တော့ အမေရယ်။ ပြန်ပါတော့”

“ခင်ခင်ကျော်...သမီး”

“ဘာလဲ အမေ”

“သမီးကောင်လေး ထားတဲ့နေရာ
မှာ သမီးနေမှာလား”

“သျှောင်နောက် ဆံထုံးပါပဲ
အမေ နေရမှာပေါ့”

“အဲဒါဆိုရင် သမီးကောင်လေးနဲ့
အမေတွေ့ချင်တယ်”

“အမေ့အကြောင်းတွေ၊ အမေ့
အကျင့်တွေ အမေ့သဘောထားတွေကို
သမီးပြောပြထားလို့ အမေ့ကို သိပ်စိတ်
နာနေတယ်။ တွေ့ချင်မှာ မဟုတ်ပါဘူး”

“ရက်စက်လိုက်တဲ့ သမီး၊ အမေ့
ကို ဒါလောက် နာနာကြည်ကြည်ဖြူ
ရလား။ သမီး ငရဲကြီးမယ်။ အမေ ခွင့်
လွှတ်ပေးမယ် ငရဲက ခွင့်မလွှတ်ဘူး”

လို့ လေသံပျော့လေးနဲ့ ပြောပြီး
ပျော့ခွေ လဲကျသွားတော့တာပါ။

အမေ တကယ်ခံစားနေရတာထက်
ရင်ထဲ အသည်းထဲက လှိုက်လှိုက်
လဲ့ ခံစားနေရတာပါ။ ဒါလောက်ဆို
တော့ ကျွန်မတို့ သင်ခန်းစာအစ
အမေ ကျေညက်လောက်ပြီဖြစ်
အမေ့ကို ဆေးခန်းပို့ပြီး အမေ့နဲ့အ
အိမ်ပြန်လိုက်ခဲ့ပါတယ်။

◆◆◆

“ဂန္ထဝင်မေမေ...ကရုဏာ

...ကောင်းကင်မေမေ...မြင်ချိန်

“ဟဲ့...မောင်နှမတွေ၊ ဘာ

...ဆရာတော်ကြားလဲ၊ ဒါလောက် ခုန်

...ဆရာတော် အိပ်တော့ ပြီးတော့မှာ

...နတ်တို့ မြေကြီးပေါ် အိပ်ချင်ကြ

“အိပ်မယ်...အိပ်မယ်၊ အမေ

...အိပ်ရလို့ကတော့ မြေကြီး

...မီးကလေး ငရဲကြီးရှစ်ထပ်မှာ သွား

...အဆုတ်လည်း သားတို့ကတော့ နောက်

...အဆုတ်တို့ သားတွေပါ”

အမေ့ကို သိပ်ပြီးအံ့သြသွားစေ

...အဆုတ် ကျွန်မတို့မောင်နှမ ကြိတ်ပြီး

...အဆုတ် ပွဲစဉ်လေးတစ်ခုပါ။

ပြီးခဲ့တဲ့ လကုန်ပိုင်းက အမေ

...အဆုတ်က ဓမ္မအလှည့်ကျလို့ ငွေ

...အဆုတ်နဲ့ ထုတ်ပါတယ်။ ကျွန်မတို့

...အဆုတ် ပြင်စရာ ဆင်စရာတွေ အများ

...အဆုတ်ပါ။ ကြယ်မြင် လမြင် နေရိုး

...အဆုတ် အစားထိုးဖို့ လိုပါတယ်။ ပေါက်

...အဆုတ် ကျွတ်စရာရာမှာ ဝါးထရံကာ

...အဆုတ်ပါ။ ပရမ်းပတာဖြစ်နေတဲ့

...အဆုတ်အင်းနေရာမှာ ပျဉ်ခင်းဖို့ လိုပါ

...အဆုတ် ဝါးထရံထုတ်ရင် အိပ်လေး လုံလုံ

...အဆုတ်သွားအောင် သုံးလိုက်မယ်ဟဲ့

...အဆုတ်အားခဲထားတဲ့ အမေ။ တကယ်

...အဆုတ်သာတော့ မောင်နှမတွေအတွက်

...အဆုတ်အားခဲစား အဝတ်အထည်တွေ

...အဆုတ်ဆင်ပေးပါတယ်။

ကုမ္ပဏီဝန်ထမ်း ကျွန်မ အဖျို

...အဆုတ်ထုတ်ပုံချင်မှာပဲဆိုပြီး အလှပြင်

...အဆုတ်တွေအပြင် လက်စွပ်တစ်ကွင်း၊

...အဆုတ်ကယ်ရီမောင်းတဲ့ ကျွန်မ

...အဆုတ်လေး ကျော်မောင်ကို လူအများနဲ့

ထိတွေ့ ဆက်ဆံရတာဆိုပြီး လက်စွပ်

တစ်ကွင်းဆင်ပေးပါတယ်။ အဲလို စီး

ဆင်းလာတဲ့ အမေမေတ္တာရေကို

အားပါးတရ သောက်သုံးခွင့်ရတဲ့

အတွက် ကျွန်မတို့ မောင်နှမ ကြိတ်

စိစဉ်လိုက်တာပါ။

“သမီးကြီးနဲ့ သားငယ်”

ကျွန်မနဲ့ မောင်လေး ကျော်မောင်

တို့ကို အပြုံးမျက်နှာ၊ သာယာနာပျော်

ဖွယ်အသံနဲ့ ခေါ်ပါတယ်။

“ဒီလ အမေ့ကို ရတာ အကုန်

ပြန်ပေးကြနော်”

ကျွန်မတို့မောင်နှမ တစ်ယောက်

မျက်နှာ တစ်ယောက်ကြည့်ပြီး ပြိုင်တူ

ခေါင်းညိတ်လိုက်ပါတယ်။

တကယ်တော့ ကျွန်မ နေ့စဉ်

အရောင်းမြှင့်တင်ရေးအတွက် သီးသန့်

ရတဲ့ ကော်မရှင်ခ၊ မောင်လေး နေ့စဉ်

ဆိုင်ကယ် ကယ်ရီမောင်းလို့ ရတဲ့ငွေ၊

တစ်ပြားမှ ပြန်မပေးပါဘူး။

“မအေရသမျှငွေ နေ့သွင်းဆပ်ရ

စုမိုက်ဆံလည်း တစ်ပြားမှ မကျန်တာ

လည်း အသိကြီးနဲ့ နတ်တို့ မောင်နှမ

မသိတတ်ကြဘူး။ မိသားစုစိတ်ဓာတ်

မရှိဘူး”

ဆိုတဲ့ မြည်တွန်တောက်တီး

အပြစ်ဖို့ စကားသံဟာ နေ့စဉ် ကြား

“စားပွဲပေါ်က ဘာတွေလဲဟဲ့”

“အမေ့အတွက် အဝတ်အထည်

တွေလေး၊ သမီးနဲ့ မောင်လေး ဝယ်ပေး

တာ”

“အသီးအနှံတွေလည်း စုံလို့ပါ

လား”

“အဲဒါ အမေ့စားဖို့လေး၊ သမီးနဲ့

မောင်လေး ဝယ်ပေးတာ”

“ဟဲ့...အလယ်က ကိတ်မုန့်

ပိုင်းကြီးက...”

“အမေ တကယ်မသိဘူးလား”

“ဟဲ့...ဒီနေ့ ဒီရက်မှာ ငါမွေး

ထားတဲ့ သားသမီးမှ မရှိတာ”

“သားတို့... သမီးတို့ သိပါ

တယ်”

“အိဆို...”

“အမေ့မွေးနေ့လေး ကိုယ်မွေးနေ့

တောင် ကိုယ် မမှတ်မိဘူးလား”

“ဪ...ဒီလိုကိုး”

အမေ့အသံ ဆည်းလည်းသံ၊

အမေ့အပြုံး ကြည့်မဆုံးဖြစ်ရပါတယ်

ရှင်း

◆◆◆

ကျွန်မတို့ အငယ် မောင်နှမ

လေးယောက် အမေ့မွေးနေ့မှာ အမေ့

ကို အလယ်မှာ ထားပြီး ပိုင်းကြီးပတ်

ပတ် ခူဝေဝေနဲ့ အပျော်ကြားပြီး ခုန်

ပေါက် က၊ ခုန်နေချိန်မှာ အစ်ကို

ကျော်မွေး ရှိမနေပါဘူး။ ကျွန်မ သတိ

ထားမိလို့ လိုက်ရှာတဲ့အခါ အိမ်နောက်

ရေကပြင်မှာ ချုံးပွဲချ ငိုကြွေးနေပါ

တယ်။

ငါ့အောက် ငါ့ညီမလေးနဲ့ ညီ

လေးတွေဟာ သူတို့တစ်သက် မျက်နှာ

သာအပေးမခံရ အဆုတ် အငေါက်ခံ၊

အမေ့မေတ္တာငတ်မွတ်စေလို့ လူးလိမ့်

ခံစားနေရတာတောင် အမေ့အပေါ် သိ

တတ်လိုက်ကြတာ။ အမေမေတ္တာကို အလုံ့ပယ် ခံစားခွင့်ရတာတောင် အမေ့ကိုသာမက၊ မိသားတစ်စုလုံးကို ခုက္ခ မှီနဲ့ပေးခဲ့တဲ့ ငါကတော့ အမေ့အတွက် ထာဝရတစ်ထည်တောင် ဝယ် မကုန်တော့ခဲ့။ ဆင်းရဲချို့တဲ့တဲ့ ငါ့ညီလေး ညီမလေးတွေကိုလည်း မုန့်ပါသရေစာ တစ်ပြားဖိုးမှ ဝယ်မကျွေးခဲ့ဘူးပါလား ဆိုတဲ့ အတွေးတွေနဲ့ နောင်တရပြီး ဝမ်းနည်း ငိုကြွေးနေတာပါ။

အစ်ကိုရတဲ့ နောင်တဟာ တန်ဖိုးမရှိတော့ပါဘူး။

လက်ရှိဘဝက ခြေတစ်ချောင်း ပြတ်နေတဲ့ ခုက္ခိဘာဝ။ လက်မှပညာ အသက်မွေးမှု အတတ်ပညာကလည်း ဘာတစ်ခုမှ မရှိ။ မသန်မစွမ်း ဆေးပင်စင်စာအုပ်ကျတော့လည်း ဖဲပေါင်ရိုက်ပစ်လို့ ဘာမှအကျိုးခံစားခွင့် မရှိ။ ပျက်အစဉ် ပြင်ခဏာဆိုပေမယ့် ကျွန်မ အစ်ကိုကတော့ ပျက်အစဉ် ပြင်မရပေါ့ရှင်။

“ဟဲ့...သားကြီး”

အစ်ကိုဘဝဖြစ်စဉ်တွေကို ပြန်ပြောင်းစဉ်းစားနေစဉ်မှာပဲ အမေရောက်လာပါတယ်။

“ဟယ်...မျက်ရည်တွေနဲ့ပါလား ဘာဖြစ်လို့လဲ သားကြီး”

“သား သိပ်အားငယ်တယ်။ သိပ်

ဝမ်းနည်းတယ်။ သား မိဘအပေါ် ညီအစ်ကိုမောင်နှမတွေအပေါ် တာဝန်မကျေခဲ့ဘူး။ သိပ်ပျားခဲ့တယ်”

“သား အားမငယ်နဲ့ ဝမ်းမနည်းနဲ့ မိသားစုအပေါ်မှာ တာဝန်မကျေပေမယ့် သား တိုင်းပြည်နဲ့ လူမျိုးအပေါ် တာဝန်ကျေခဲ့တာပဲ”

လို့ ပြောဆိုနှစ်သိမ့်ပြီး ရင်ခွင်ပိုက် ကလေးငယ်လေးလို အမေက သူ့သားကြီးကို ရင်ခွင်ထဲသွင်းပြီး ခွေးသိပ် ချောမော့နေပါတယ်။ တောင်းဆိုပလုံးဆိုးသာ ပစ်ရိုးထုံးစံ ရှိတယ်။ သားသမီးဆိုကို ပစ်ရိုးထုံးစံ မရှိဆိုတာ ကျွန်မ မျက်စိအမြင်ပါပဲရှင်။

အရွယ်ရောက် အပျိုပေါက်၊ လူပျိုပေါက်ဖြစ်လာတာ လောကနိယာမ တရားပါ။ ဒါပေမယ့် နီစိုအရွယ် ကလေးလေးလို အမေ့ရင်ခွင်တိုးဝင်ပြီး အမေ့ရဲ့ ပွတ်သပ် ချောမြို့ခံရတဲ့ အရာသာလောက် ဘယ်အရာကမှ လိုက်မမီတာ အမှန်ပါပဲ။ ဒါကြောင့်လည်း အမေ့မေတ္တာကို ဘယ်လောက်ကြီးမားတဲ့ ထုထည်မဟာဏနဲ့မှ မမှိုင်းယှဉ်ကောင်းလို့ ဆိုထားခြင်းကို ကျွန်မ လက်ခံယုံကြည်လိုက်ပါပြီ။

ကျွန်မရင်ထဲ အသည်းထဲ နှလုံး

ထဲမှာ အမေ့မေတ္တာကို အပြည့်အဝရရှိခံစားရပြီဆိုကတည်းက ဆုံးဖြတ်ချက်ချထားတာ တစ်ခုရှိပါတယ်။ ငါ့မိခင် အသက်ရှင်နေသရွေ့ ငါ မဝတ်ရရင် ငါ မစားရရင် ငါ မသုံးရရင် နေပါစေ ငါရှာဖွေလို့ ရသမျှဟာ ငါအမေအတွက်ပဲ ဖြစ်ရမယ်ဆိုတဲ့ သံမဏိ ဆုံးဖြတ်ချက်ပါ။ ဒါပေမယ့်ပေါ့ရှင် ကျွန်မဆုံးဖြတ်ချက်ဟာ အချိန်ကာလတိုတောင်းလွန်းလှပါတယ်။

တစ်နေ့...

အဲဒီ တစ်နေ့ဟာ ကျွန်မ လခထုတ်ရက်။ အမေ့အတွက်ရော မောင်လေးတွေအတွက်ပါ အဝတ်အထည်တွေ၊ စားသောက်စရာတွေ တစ်ပွေတစ်ပိုက်နဲ့အပြန် သားအမိနှစ်ယောက် အိမ်ပြန်ချိန် မဆုံစု့သမ္ဗန်ဆိပ်မှာ ဆုံကြတယ်လေ။

အမေကလည်း ကျွန်မလက်ထဲက ပစ္စည်းတွေကို ကြည့်ပြီး သိတာလိုက်တဲ့ သမီး၊ ကျေးဇူးဆပ်တဲ့ သမီးအမြင်မျိုးနဲ့ ပါးစပ်ကြီးကို ပြလှန်အောင် ပြီးလို့ရှင်။ ကျွန်မကလည်း အမေ့ခေါင်းပေါ်က အထုပ်ကြီးကြည့်ပြီး ခုန်ပေါက်ချင်လောက်အောင် ဝမ်းသာစိတ်ဖြစ်ရတာပေါ့ရှင်။

“သမီး...အလှည့်ကျစောင့်ရှင် ကြာပါတယ်အေ”

“ဟုတ်တယ် အမေ။ သမီးလည်း အိပ်ပြန်ပြန်ရောက်ချင်ပြီ။ စီးလုံးကပြန်ကြမယ်”

ကျွန်မတို့နေတဲ့ ချောင်းဝိုင်းလေး ချွာကို အလုံဘက်ကမ်း သမ္ဗန်ဆိပ်က သမ္ဗန်တွေနဲ့ လှိုင်မြစ်ကို ကူးပြီးသွားရတယ်။ ကျွန်မတို့သားအမိ၊ တစ်ထောင့်ငါးရာပေးပြီး ငှားလာပါတယ်။ အိပ်အပြန် ပြေးကြိုမယ် မောင်လေးတွေရဲ့ ဝမ်းပန်းတသာ ပုံရိပ်လေးတွေကို မြင်ယောင်ရင်း ဝီတိအဟုန်နဲ့ပေါ့ရှင်း

လေခိုးကင်းစင်ပြီး တငြိမ်ငြိမ် စီးဆင်းနေတဲ့ လှိုင်မြစ်ရေယာဉ်ကြောရဲ့ နေဝင်ရီတရာအလှက ရင်သပ်စူးစူးဖွယ်အလှပါ။

“ထုတ်...ထုတ်...ထုတ်”

“ဒုတ်...”

သမ္ဗန်မြည်နေတဲ့ စက်သံကနေ ခုတ်ခနဲ ထိုးရပ်သွားလို့ စက်ပျက်ပြီဆိုတာ သိလိုက်ပါပြီ။ သမ္ဗန်သမား ပြင်ပါတယ်။ နှိုးပါတယ်။ ပြင်ရင်း နှိုးရင်း။ နှိုးရင်း ပြင်ရင်းနဲ့ ကြိုးစားပေးမယ့် အမေ ပါးစပ်က ဘုရားတ၊နေသလို၊ ကျွန်မ ရင်ထဲမှာလည်း တဒိတ်ဒိတ်မြည်နေပါတယ်။

ကျွန်မတို့ ကူးတို့သမ္ဗန်လမ်းကြောင်းအောက်ဘက် ကိုက်နစ်ရာလောက်မှာ သစ်လုပ်ငန်းက ဆွဲသဘော၊ တွဲသဘော၊ စီပီတွဲကြီးတွေ ဘုရားလောက် အတွဲလိုက်ကြီးတွေ ရှိနေပါတယ်။

“ဟဲ့...စက်ပျက်ရင် ခတ်တက်နဲ့ လှော်လေ”

အမေက သမ္ဗန်သမားကို အော်ငေါက်လိုက်ပါတယ်။ အမေ့ကို တစ်ချက်လှမ်းကြည့်ပြီး ပြင်လိုက်၊ နှိုးလိုက်နဲ့ပါ။ သစ်လုပ်ငန်းသဘောအတွဲလိုက်

ကြီးနဲ့ တဖြည်းဖြည်းနီးလာပါပြီ။ လက်နဲ့ ခတ်လှော်လိုလည်း လွတ်မယ်ပုံမပေါ်တော့ပါဘူး။

“ဟဲ့...အောက်ဘက်ကို ကြည့်တိုက်တော့မယ်”

သဘောအတွဲလိုက်ကြီးနဲ့ တိုက်ပြီး ကန်လန်ခံ မှောက်သွားရင် အသက်ရှင်ဖို့ လမ်းစမရှိပါဘူး။ သဘောကြီးတွေအောက်၊ စီပီတွဲကြီးတွေအောက်က လွတ်အောင် ရှောင်ဖို့ဟာ ဘယ်လိုမှ မဖြစ်နိုင်ပါဘူး။

“ဟေ့...ဗောကွင်းတွေ ယူပြီး လာကြစမ်း”

“နှိုး...နှိုး...”

“သမ္ဗန်တစ်စီး စက်ပျက်ပြီး တိုက်တော့မယ်ဟေ့”

“လာကြဟေ့...လာကြစမ်း”

“နှိုး...”

သစ်လုပ်ငန်း သဘောကြီးတွေ၊ စီပီတွဲတွေဆီက လူသံတွေ၊ ခရာရှည်မှုတ်သံတွေကို ဆူညံနေအောင် ကြားရပါတယ်။

“တိုက်ပြီ...တိုက်ပြီ”

“ဒုန်း...”

ကျွန်မရဲ့ နောက်ဆုံးအသံပါ။

ကျွန်မ သတိရလို့ ကြည့်လိုက်တော့ ကျွန်မဘေးမှာ သစ်လုပ်ငန်းက ဝန်ထမ်းတွေ အုံခဲပြီး ကြည့်နေကြပါတယ်။ ကျွန်မဝမ်းထဲက ရေတွေကို ကုန်စင်အောင်၊ ကျွန်မ သတိပြန်လည်အောင် ဝိုင်းဝန်းပြုနေကြတာပါ။

“အမေရော”

ကျွန်မ သတိကို စုစည်းပြီး ဖိအားကြီးစွာနဲ့ အမေ့ကို ရုတ်ခြည်းမဖြောင့်တစ်ယောက်မျက်နှာ တစ်ယောက် ကြည့်နေကြပါတယ်။

“သမ္ဗန်ပေါ်မှာ သမီးနဲ့ ပါလာတဲ့ မိန်းမကြီးနဲ့ တူတယ်”

“ဟုတ်တယ်...ဟုတ်တယ်၊ အဲဒါ ကျွန်မအမေပါ”

ကျွန်မ ရင်တဒိတ်ဒိတ်နဲ့ မေးလိုက်တာပါ။

“ကလေးမ စိတ်ခိုင်ခိုင်ထားပါ။ သမ္ဗန်နဲ့ စီပီတွဲ ခုန်ဆို တိုက်လိုက်တဲ့ အချိန်မှာ ကလေးမက လွင့်ပြီး ရေထဲ ပြုတ်ကျသွားတယ်။ သတိကောင်းတဲ့ သမီးအမေကတော့ ပြုတ်မကျလို့ ဦးတို့ အချိန်မီ ဆင်းကယ်နိုင်ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် သမီးအမေက အတင်ရန်ပြီး ခုန်ချတယ်လေး။ သမီးကို လိုက်ကယ်တာဖြစ်မှာပေါ့”

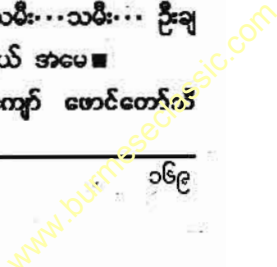
“ရှင်... အမေ ရေမကူးတတ်ဘူး။ ကျွန်မအမေ ရေမကူးတတ်ဘူး။ ကယ်ကြပါဦးရှင်၊ ကယ်ကြပါ...ကယ်ကြပါ”

ကျွန်မ အော်ဟစ် လှူလှိုင့်လိုက်ပါတယ်။ ကျွန်မအမေ ဘယ်လိုမှ အသက်ရှင်နိုင်တော့မှာ မဟုတ်ပါဘူး။

“ဪ... အမေရယ်၊ သမီးတို့ မောင်နမတွေ ဘယ်လိုဖြေရမှာလဲ။ ကျေးဇူးဆပ်ခွင့်လေးတောင် မရတော့ပါလား အမေ။ အမေ့မေတ္တာကို စော်ကားမိတဲ့ သမီး၊ အပူဟပ်ခံရတော့မှာပါ။ နွေးထွေးတဲ့ အမေ့ရင်ခွင် တိုးဝင်ခွင့် ဆုံးရှုံးရပြီပေါ့ အမေ။

အမေရယ်... အနန္တ စကြဝဠာတမျှ ကျယ်ဝန်းလှပါတယ်ဆိုတဲ့ သမ္ဗန်ပြင်ကျယ် ငွေပင်လယ်ဟာ အမေ့မေတ္တာနဲ့ နှိုင်းယှဉ်လိုက်ရင် ရေကန်ငယ်လေးလို သေးငယ်သွားတယ်ဆိုတာ အသက်စွန့်ပြီး သက်သေပြသွားတဲ့ အမေ့ကို သမီး...သမီး... ဦးချကန်တော့ပါတယ် အမေ။

ရစ်ခွင်ကျော် ဖောင်တော်ကန်

ဂုဏ်တော်တစ်ဆယ့်သုံးပါးဂါထာ

လင်းပြည့်မောင် (မြန်မာစာ)

စားဝတ်နေရေးသုံးပါးနှင့် နပန်းလုံးနေရသည်မို့ မိမိ ဝိသနာပါရာ စာပေရောသားခြင်းအလုပ်ကို မယုပ်နိုင်ခဲ့သည်မှာ ကြာချေပြီ။ ဒီညတော့ မိုးကလေးတပြောက်ပြောက်နှင့် အိပ် မပေါ်နိုင်သည်မို့ ဟိုတွေးဒီတွေး စဉ်းစားရင်းမှ မနစ်က ဖီအချိန်လေးမှာ မိသားစုနှင့် ကျွန်ုပ်တို့ရိုးဘုရားဖူးထွက်ဖြစ် ခဲ့သည့် အတွေ့အကြုံလေးကို အမှတ်ရမိတော့ ရေးစရာ အကြောင်းအရာလေးတွေက ခေါင်းထဲ ရောက်လာ၏။

ဘာကြောင့်မှန်းမသိ၊ တပို့တွဲလကြီးအတွင်း မိုးက ရွာနေ၏။ မိုးလေးတဖွဲဖွဲကြားထဲမှ အလုပ်ကလည်း ပါး၊ ဝိတ်ရက်နှင့်လည်း ကြုံတာမို့ မိမိတို့မိသားစု ကျွန်ုပ်တို့ရိုး ဘုရားသွားဖူးကြဖို့ စီစဉ်ဖြစ်ခဲ့ကြသည်။ ခရီးက နှစ်ညအိပ် သုံးရက်ခရီးဖြစ်သည်။ ရန်ကုန်မြို့မှ ည ၉နာရီကျော်တွင် စ.ထွက်ခဲ့ပြီး ကင်ပွန်းစခန်းကို ရောက်တော့ ည တစ်နာရီ ကျော်ပြီ။ ကင်ပွန်းစခန်းမှာ တစ်ညအိပ်ပြီး မနက်မိုးလင်းမှ ကျွန်ုပ်တို့ရိုးဘုရားပေါ် တက်ခဲ့ကြသည်။

ရင်ပြင်တော်ပေါ် ရောက်တော့လည်း မိုးက တပြောက် ပြောက်ရွာနေသေး၏။ မိုင်ညှိညှိ မိသားတိမ်လိပ်များအောက် မှ ရွှေရောင်ဝင်းနေသော ကျွန်ုပ်တို့ရိုးစေတီတော်ကြီးသည် တစ်ဖျိုးတစ်ဖုံ တင့်တယ်သပ္ပာယ်နေ၏။ စေတီတော်ကြီးကို ဖူးမြော်ကြည့်ညှိရသည်မှာ မိမိတို့၏ ရင်အမောများ ပြေ ပျောက်သွား၏။ ဒီလိုအချိန်မျိုး ဘုရားဖူးနည်းမည်ထင်ပေမယ့် တည်းခိုဆောင်တွေက ငှား၍ပင်မရ၊ နောက်ဆုံးတော့ အတန် အသင့် ကျယ်ဝန်းသော တည်းခိုဆောင်တစ်ခုမှာ မိသားစု အဆင်ပြေစွာ တည်းခိုဖြစ်ခဲ့ကြသည်။ ကျွန်ုပ်တို့သည် တည်းခို ဆောင် ပြတင်းပေါက်မှနေ၍ ပြာရီပိုင်းညှိနေသော တောင် တန်းကြီးများနှင့် တောတောင်ရှုခင်းအလှတို့ကို ခံစားရင်း ကျွန်ုပ်တို့ရိုးဘုရားကြီး၏ သမိုင်းကြောင်းကို ပြန်ပြောင်း စဉ်းစားနေမိ၏။

ညနေပိုင်းတွင်တော့ ရေမိုးချိုးပြီး စားသောက်ဆိုင်တွေ ဘက် ထွက်ခဲ့ကြသည်။ ဆောင်းနှင့် မိုး ရော၍ အအေးဓာတ် က ပြင်းလှသည်။ မိုးကတော့ သည်းထန်ထန်ကြီးမဟုတ်ပေ မယ့် ရွာလိုက် ရပ်လိုက်နှင့် ရှိသေး၏။ စားသောက်ပြီးတော့ စေတီတော်ရင်ပြင်မှာ ဘုရားရှိခိုး၊ ပုတီးစိပ်ကြသည်။

စိစွတ်နေသော စေတီတော်ရင်ပြင်ပေါ်တွင် ဘုရားဖူး များက ဟိုတစ်စု သည်တစ်စု နေရာယူ၍ ဆံတော်ရှင်ဘုရား ကြီးကို ကြည့်ညှိနေကြသည်။ မိုးရပ်သွားသောအခါ တိမ် တိုက်များကြားမှ ထွက်ပေါ်လာသော လင်းလဲ့လဲ့ လမင်း၏ အလင်းရောင်အောက်မှ ရွှေရောင်အဆင်းနှင့် ဝင်းလဲ့နေသော ကျွန်ုပ်တို့ရိုးစေတီတော်ကြီး၏ ကြည်ညိုဖွယ်ရာ တည်ရှိနေ ပုံကို ဓာတ်ပုံရိုက်ကူးရင်း ရင်ထဲမှာ အလိုလိုကြည်နူးလာ၏။ ပေသုံးထောင်ကျော်မြင့်သော တောင်ထိပ်ပေါ်ရှိ ရသေ့ဦးခေါင်း သဏ္ဌာန် ကျောက်တုံးကြီးပေါ်တွင် တည်ထားသော အံ့ဖွယ် ထူးခြားလှသည့် သမိုင်းဝင် ကျွန်ုပ်တို့ရိုး ဆံတော်ရှင် စေတီ တော်မြတ်ကြီးကို မြန်မာပြည်သူပြည်သားများသာမက၊ မိုင်ငံ ရပ်ခြား တိုင်းတစ်ပါးသားများပါ လာရောက်လေ့လာ ကြည့်ညှိ ကြသည်မှာ ဂုဏ်ယူစရာကောင်းလှပါသည်။

မိမိသည် ဘုရားဂုဏ်တော်များ ရွတ်ပွားရင်း ကျွန်ုပ်တို့ ရိုးတောင်၏ ပရဝဏ်ဝန်းကျင်ရှိ သတ္တဝါ စေနေယျအပေါင်းတို့ အား မေတ္တာပို့သ အမျှအတန်းပေးဝေရင်း တည်းခိုဆောင် သို့ ပြန်လာခဲ့ပြီး စောစောအိပ်ရာဝင်ခဲ့တော့သည်။

မိမိတို့ တည်းခိုဆောင်သည် ကျွန်ုပ်တို့ဟိုတယ်၏ အရှောက်ခြမ်းတွင် ရှိသဖြင့် စေတီတော်ရင်ပြင်နှင့် အတန် ငယ် အလှမ်းဝေးသည်။

မိမိသည် ကျွန်ုပ်တို့ရိုးဘုရားရောက်လျှင် အရုဏ်ဆွမ်း ကပ်မည်ဟု အဓိဋ္ဌာန်ပြုထားသည့်အတိုင်း မနက် ၃နာရီခွဲခန့် တွင် အိပ်ရာမှထပြီး ဆံတော်ရှင် မြတ်စွာဘုရားအား အရုဏ် ဆွမ်းအချို့ ဆက်ကပ်လှူဒါန်းရန် ရန်ကုန်မှ ယူဆောင်လာခဲ့ သော မုန့်ယသရေစာများနှင့် အချို့ရည်ဘူးများကို ပြင်ဆင်၍ တစ်ဦးတည်း စေတီတော်ကြီးပေါ်သို့ တက်လာခဲ့သည်။

အချိန်က ၄နာရီခန့်သာရှိ၍ မိုးမိုးလေးဟိုတယ်ရှေ့နား ရောက်သည်အထိ လူအသွားအလာက ရှင်းနေသေးသည်။ ရွှေနန်းကျင်ဆောင်ရှေ့နားရောက်လျှင် ခဏရပ်၍ ရွှေနန်းကျင် မယ်တော်ကြီးနှင့် ကျွန်ုပ်တို့ရိုး ဘိုးဘိုးကြီးတို့အား မေတ္တာ များ ပို့သ၍ အမျှအတန်းများ ပေးဝေကာ ဖြည်းဖြည်းချင်း ဆက်တက်လာခဲ့၏။ ရင်ပြင်တော်အဝင်ဝနားအရောက်

ဘုန်းဘုန်းအကြီးတစ်ပါး မိမိနဲ့အေးမှ တက်လာသည်ကို တွေ့ရသည်။ ဘုန်းဘုန်းသည် ရှေ့တွာရှက်သာ ကြည့်၍ နှုတ်မှ ထည်း တဖွဖွရွတ်ဆိုရင်း တက်လာနေသည်။

“အရှင်ဘုရား...တစ်ပါးတည်းလား ဘုရား”

မိမိက နှုတ်ဆက်လိုက်သောအခါ ပြီး၍ ခေါင်းညိတ်ပြန်။ ညက ဝိဇ္ဇာထားသည့်အချိန်ကြောင့် ရင်ပြင်တော်ပေါ်တွင် ရေများ တင်ကျန်နေခဲ့၍ အတန်ငယ် ချောနေသဖြင့် ဘုန်းဘုန်းကြီးအား ဖေးကုမေ့၍ လျှောက်လာခဲ့သည်။ ရင်ပြင်တော်ပေါ်၌ နံနက်အစောပိုင်းမှ အရုဏ်ဆွမ်းကပ်သူအချို့မှ လွဲ၍ ရှင်းလင်းတိတ်ဆိတ်နေ၏။

ဘုန်းဘုန်းအား သံဃာတော်များ ဝတ်ပြုသည့် နေရာသို့ ပို့ဆောင်ပေးခဲ့ပြီးလျှင် မိမိသည် စေတီတော်ကြီးနှင့် အနီးဆုံးနေရာမှနေ၍ မိမိယူဆောင်လာသော သစ်သီးဆွမ်းနှင့် မုန့်ဆွမ်း ခံယူသောဥတိုကို သက်ရှိထင်ရှား မြတ်စွာဘုရားအား ရည်မှန်း၍ ရိုသေစွာ လျှာခြင်း၏။ ထို့နောက် မိမိရွတ်ဆိုနေကျဖြစ်သော “နမောတေ ဂါထာကို (၁၀၈)လုံး ပုတီးဖြင့် ခုနစ်ပတ် ရွတ်ဆိုပူဇော်၏။ ပြီးလျှင် နာရီဝက်ခန့်မျှ တရားဘာဝနာ အားထုတ်ကာ မေတ္တာသုတ်ကို ရွတ်၍ ကျွန်ုပ်တို့အားပရုဏ်ရီ အစောင့်အရှောက်အပေါင်းနှင့် တကွ နတ်ဒေဝတာများ သတ္တဝါ ဝေနေယျအပေါင်းတို့အား အမျှအတန်းများ ပေးဝေ၏။

မိုးလေဝသကလည်း ကင်းစင်နေချိန်မှ ဘုရားဖူးများလည်း ရှင်းလင်းနေချိန်မှ ဘုရားဝတ်ပြုရာသည်မှာ ယခင်နေ့က ထက်ပင် စိတ်အေးလက်အေးရှိလှ၏။ ဘုရားဝတ်ပြုပြီးသည့်တိုင် မထသေးဘဲ တိမ်ဆိုင်တိမ်လိပ်များကြားမှ အားယူ၍ ထွန်းလင်းထွက်ပေါ်နေသော လမင်း၏ အလင်းရောင်အောက်မှ ရွှေရောင်ဝင်းအိမ်သော ဆံတော်ရှင်စေတီတော်ကြီးအား ဖူးမြော်မဝနိုင်အောင်ပင် ရှိနေသေးသည်မှ ဆက်ထိုင်နေခဲ့သည်။ ၅နာရီခွဲခန့်ရှိသော ရင်ပြင်တော်ပေါ်သို့ ဘုရားဖူးများ တဖွဲဖွဲနှင့် ရောက်ရှိလာကြသည်။ မိမိလည်း ထိုအခါမှ နေရာမှ ထ၍ ထွက်ခဲ့ပြီးလျှင် စားသောက်ဆိုင်တန်းဘက်သို့ လျှောက်လာခဲ့၏။ စောစောက တွေ့ခဲ့သော ဘုန်းဘုန်းကြီးအား ဝေဝဲကြည့်မိသော်လည်း မတွေ့။

ထိုနေ့တစ်နေ့တာလုံး ရာသီဥတုကလည်း ကြည်ကြည် ထင်လင်ရှိတာမှ မိမိတို့မိသားစုသည် ကျီးကန်းပါးစပ် မုဆိုးတောင်နှင့် ကျောက်ထပ်ကြီးဘုရားတို့အား လည်ပတ်ခဲ့ကြ၏။ ရေတံခွန်ဘက်သို့သွားရန် စိတ်ကူးမိသော်လည်း ရာသီဥတုအခြေအနေ မကောင်းမည်စိုး၍ မသွားဖြစ်ခဲ့ကြပါ။

ကျောက်ထပ်ကြီးဘုရားမှ အပြန်လမ်းတွင် တောင်စောင်းတစ်ခု၌ ဖွင့်ထားသော ထမင်းဆိုင်လေးမှာ အနားယူရင် ညနေစာစားကြသည်။ ထမင်းစားရင်း တောင်စဉ်တောင်တန်းများနှင့် တောတောင်ရှုခင်းအလှအပများကိုလည်း ငေးမောခံစားကြသည်မှာ တကယ်ပင် ကြည်နူးစရာကောင်းလှပါသည်။ ညနေစောင်းအချိန်မှစပြီး မိုးအဆက်မပြတ် ရွာနေသောကြောင့် ညဦးပိုင်း ဘုရားပေါ်သို့ ခေတ္တမျှသာ တက်ရောက် ကြည့်ညှိနိုင်ခဲ့သည်။

နံနက်ပိုင်းတွင်တော့ အရုဏ်ဆွမ်းကပ်ရန် စောစောထ၍ ဘုရားပေါ်သို့ တက်လာခဲ့သည်။ တည်းခိုဆောင်ရွက်အထွက်မှာပင် မနေ့က တွေ့ခဲ့သော ဘုန်းဘုန်းကြီးနှင့် ဆုံလေတော့သည်။ ကျွန်ုပ်လည်း ဝမ်းသာအားရနှင့် ဘုန်းဘုန်းအား

“အရှင်ဘုရား...တစ်ပါးတည်းလား ဘုရား။ တပည့်တော် လိုက်ပို့ပါ့မယ်”

ဟု နှုတ်ဆက်စကားဆိုလိုက်သည်။ ဘုန်းဘုန်းက - “တစ်ပါးတည်းပါပဲကွယ်”

“အိန္ဒြေအရှင်ဘုရား ဘယ်မှာ တည်းခိုတာလဲ ဘုရား”

“ရသေ့တောင်က ကျောင်းတိုက်တစ်ခုမှာ တည်းတယ်။ ဘုရားလည်း ဖူးရင်း မနက်တိုင်း စေတီတော်ကြီးမှာ အရုဏ်ဆွမ်းကပ် အဓိဋ္ဌာန်ပုတီးစိပ်နေတာ ဒီနေ့ဆိုရင် သုံးရက်ရှိပြီလေ။ အိန္ဒြေ ဒကာကရော...”

“တပည့်တော်လည်း အရုဏ်ဆွမ်းကပ်ရင်း ပုတီးစိပ်မလိုပါ”

“အိန္ဒြေ...ကောင်းပါတယ်ကွယ်။ ခုခေတ်အခါ လူတွေ အရမ်းစည်ကားသွားလို့ကွဲ့။ ဟိုးရှေးအခါတွေတုန်းကဆို နတ်ဗြဟ္မာတွေကတောင် ဒီစေတီတော်ကြီးမှာ အရုဏ်ဆွမ်း လာကပ်ကြလေ့ရှိတယ်တဲ့”

“တင်ပါ ဘုရား။ မနက်အရုဏ်ချိန်မှာ ဘုရားဝတ်ပြုတာလည်း ပိုပြီးတော့ အေးအေးချမ်းချမ်းရှိပါတယ် ဘုရား”

ဟု လျှောက်ထားကာ ဘုန်းဘုန်းနှင့်အတူ လေ့ကားထပ်များကို ဖေးကူ ဆက်တက်ရင်း စေတီတော်ရင်ပြင်ပေါ်သို့ ရောက်လာကြသည်။ ဘုန်းဘုန်းအား ဘုရားဝတ်ပြုမည့်နေရာသို့ ပို့ဆောင်ပေးပြီး ချက်ချင်းပင် စိတ်ကူးရတာနှင့်

“အရှင်ဘုရားအတွက် မနက်အရုဏ်ဆွမ်းကိုလည်း တပည့်တော် တာဝန်ယူပါရစေ။ ဘုရားဝတ်ပြုပြီးရင် တပည့်တော် စောင့်နေပါမယ်”

ဟု ဆွမ်းပင့်လိုက်၏။

မိမိသည် ဘုရားဝတ်ပြုပြီးသည်နှင့် သန့်ရှင်းကျယ်ဝန်းသော ဆိုင်တစ်ဆိုင်ကို ရွေးချယ်၍ ဘုန်းဘုန်းကြီးအား နံနက် အရုဏ်ဆွမ်းကပ်လှူ၏။ မိမိ သတိထားမိသည်မှာ ဘုန်းဘုန်းသည် စကားလည်း နည်း၏။ အစားအသောက်ကိုလည်း သင့်ရုံမျှ ဘုဉ်းပေးသည်ကို တွေ့ရသည်။ ဆွမ်းဘုဉ်းပေးပြီးသောအခါ မိမိကို မေတ္တာများ ပို့သ၏။ ပြီးလျှင်...

“ကောကြီးကြည့်ရတာ ဘုရား တရားကို သက်ဝင်ယုံကြည်ပုံပဲ”

“အာစိတ္တကံလုပ်ဖြစ်ရဲ့လား”

“လုပ်ဖြစ်ပါတယ် ဘုရား။ တစ်ခါတလေတော့လည်း ပျက်ကွက်တာ ရှိပါတယ် ဘုရား။ အလုပ်အရမ်းများတဲ့အခါ မျိုးပုပ။ အဲဒီအခါမျိုးကျတော့လည်း တတ်နိုင်သရွေ့ သတိကပ်ပြီး ဂုဏ်တော်တစ်ခုခုရတဲ့ဆိုနေတာမျိုး၊ မေတ္တာပို့နေတာမျိုး လုပ်ဖြစ်ပါတယ် ဘုရား”

“အေး၊ ကောင်းပါတယ်။ လောကကြီးမှာ ဘယ်အရာမှ မမြဲဘူး။ ကိုယ့်နောက်ပါမယ်အရာဆိုလို့ ကုသိုလ်တရားပဲ ရှိတယ်။ ဂရုစိုက်ပြီး လုပ်ပေါ့ကွယ်။ သာဓု...သာဓု...သာဓု”

“တပည့်တော်ကိုလည်း အစွမ်းထက်မြက်တဲ့ ဂုဏ်တော်ဂါထာလေးတွေရှိရင် ချီးမြှင့်ခဲ့ပါဦး ဘုရား”

“အေး၊ ကောရဲ့ ဂုဏ်တော်တွေ၊ ဂါထာတွေအားလုံးဟာ မြတ်စွာဘုရားကို ရိုခိုးမှုလေ ချီးမြှောက်ထားတာမို့ အားလုံးကောင်းကြတာကြီးပါပဲ။ အကျိုးပေးခြင်းကတော့ အတူတူပါပဲ။ မိမိရဲ့ စိတ်စေတနာသမ္ဘိထက်သန်ဖို့က အဓိကပဲကွဲ့။ ဘုန်းကြီးကတော့ ရသေ့ကြီး ဦးခန္တိနဲ့ ဝါးချက်မင်းကျောင်းဆရာတော်ကြီးတို့ ရွတ်ပွားတဲ့ ဂုဏ်တော်တစ်ဆယ့်သုံးပါးဂါထာကို အမြဲရွတ်ပွားတယ်။ ကောကြီးရော ရရဲ့လား”

“တင်ပါ၊ တပည့်တော် ရပါတယ် ဘုရား။ ဒါပေမယ့် အနက်အဓိပ္ပာယ်လေးပါ သိအောင် မိန့်ကြားခဲ့ပါဦး ဘုရား”

ဟု လျှောက်တင်ပြီးလျှင် ဘုန်းဘုန်းပြောသည့်အတိုင်း စာရွက်တစ်ရွက်ပေါ်တွင် လိုက်ပါရေးမှတ်၏။ မိမိရေးမှတ်ပြီးသောအခါ...

“ကောကြီး အားလပ်တဲ့အခါတိုင်း ရွတ်။ သတိရတိုင်းလည်း ရွတ်။ အဓိဋ္ဌာန်တင်ပြီးတော့ ရွတ်နိုင်ရင် ပိုကောင်းတာပေါ့။ ဘုရားဂုဏ်တော်တွေကို ပူဇော်ကန်တော့ထားတာမို့လို့ အခါမလပ် အကျိုးပေးတယ်။ ရတနာမြတ်သုံးပါးကို သတိရနေသရွေ့ ကောကြီးအတွက် ကောင်းကျိုးချမ်းသာတွေ အခါမလင့် ဖြစ်ပေါ်နေမှာပါပဲ။ ကဲ...ကဲ...ဘုန်းကြီးလည်း ပြန်ကြံတော့မယ်”

ဟု ဆိုကာ မိမိအား မေတ္တာများ ပို့သပေးပြီး ထွက်ခွာသွားတော့၏။

ဂုဏ်တော် တစ်ဆယ့်သုံးပါးဂါထာ

ဗုဒ္ဓ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ

အရဟံ ဗဟိဒ္ဓန္တဇယံ သုဂတံ

အ၊မိတ ဝိဇယံ၊ လ၊လိတံ အတုလံ

စရဏံ တိဘဂ္ဂပသမံ ယမကံ

သုခခံ သရဏံ ပဏာမာမိ ဇိနံ။

အနက်အဓိပ္ပာယ်

အရဟံ - ကိလေသာအညစ်အကြေးတို့မှ ကင်းဝေးစင်ကြယ်တော်မူပါပေသော မြတ်စွာဘုရား။

ဗဟိဒ္ဓန္တဇယံ - အတွင်းရန် အပြင်ရန်တို့ကို အောင်တော်မူပြီးပါပေသော မြတ်စွာဘုရား။

သုဂတံ - ကျိုးရှိဟုတ်မှန် နှစ်တန်သော စကားကို သာလျှင် အစဉ်အမြဲ မိန့်ကြားတော်မူပါပေသော မြတ်စွာဘုရား။

အ၊မိတံ - မနှိုင်းယှဉ်အပ်သော ဂုဏ်တော်၊ ကျေးဇူးတော်တို့နှင့် ပြည့်စုံတော်မူပါပေသော မြတ်စွာဘုရား။

ဝိဇယံ - ရာဂ အစရှိသော ကိလေသာတို့မှ ကင်းဝေးတော်မူပါပေသော မြတ်စွာဘုရား။

လ၊လိတံ - ရောင်ခြည်တော် ခြောက်သွယ်ဖြင့် ကွန်မြူးစံပယ် တင့်တယ်တော်မူပါပေသော မြတ်စွာဘုရား။

အတုလံ - အတုမရှိသော မြတ်စွာဘုရား။

စရဏံ - နိဗ္ဗာန်ရောက်ကြောင်း အကျင့်ကောင်းနှင့် ပြည့်စုံတော်မူပါပေသော မြတ်စွာဘုရား။

တိဘဂ္ဂပသမံ - ဘဝသုံးပါး ဘုံသုံးပါးတို့တွင် ကိလေသာ အပူဇီးတို့ကို ငြိမ်းစေတော်မူပါပေသော မြတ်စွာဘုရား။

ယမကံ - ရေမီးအစုံစုံ အစရှိသော တန်ခိုးပြာဋိဟာတို့ကို ပြနိုင်စွမ်းရှိပါပေသော မြတ်စွာဘုရား။

သုခခံ - ချမ်းသာခြင်းအစစ်အမှန်ကိုသာ ပေးစွမ်းတော်မူပါပေသော မြတ်စွာဘုရား။

သရဏံ - နိဗ္ဗာန်ရောက်ကြောင်း အကျင့်ကောင်းနှင့် ပြည့်စုံတော်မူပါပေသော မြတ်စွာဘုရား။

ဇိနံ - မာန်ငါးပါးကို အောင်တော်မူပြီးပါပေသော မြတ်စွာဘုရားကို...

ပဏာမာမိ - ကိုင်းညွတ်ရှိကျိုး လက်စုံချိုး ရှိစွာ ကန်တော့ပါ၏။

လင်းခြည့်မောင်မြန်မာစာ

www.burmeseclassic.com

ရက်သရုပ်

မြန်မာလဆန်းဂုရက်

မြန်မာလဆုတ်ဂုရက်မွေးသူများ

သေတ္တာရာသရာကျော်

မြန်မာလဆန်း ဂုရက် မွေးသူများ၏ ရက်သရုပ်မှာ
“ဇိဿနိနတ်ပုံ” ဖြစ်တယ်။

ပရိယာယ်သဘောကတော့ လူသိများခြင်း၊ ဂုဏ်ရှိ
ခြင်း၊ ချမ်းသာခြင်း၊ ကြံ့တင်သိမြင်ခြင်း၊ ကျန်းမာခြင်း စသော
သဘောတရားတို့အောက်တွင် ရှိပါတယ်။

ဒီရက်ဖွားတွေဟာ ကံကောင်းသူများ ဖြစ်ကြတယ်။
ကိုယ်စူး ကိုယ်ချွန်နဲ့ ကြီးပွားအောင်မြင်မယ်သူများ ဖြစ်ကြ
ပါတယ်။

အလုပ်မှာသော် လည်းကောင်း၊ မိမိဝန်းကျင်မှာသော်
လည်းကောင်း လူသိများမယ်။ ကျော်တော့ဂုဏ်သတင်း ရှိကြ
ပါမယ်။ မိမိရဲ့ ကြိုးစားအားထုတ်မှုရှိရင် ရှိသလောက် ဂုဏ်
တက်နိုင်ပါတယ်။

ဒီရက်ဖွားတွေဟာ အလုပ်ကို သေချာစေ့စပ်စွာ လုပ်
ကိုင်လေ့ရှိတယ်။ ပညာဉာဏ်ကောင်းတယ်။ ဝမ်းစာရေး
အတွက် အထူးကြိုးစားလေ့ရှိတယ်။ အလုပ်နဲ့ ဝမ်းရေးအွှပေါ်
မှာ အတော် အာရုံစိုက်တတ်သူလည်း ဖြစ်ပါတယ်။

ပညာရည်ပြည့်ဝ၍ အတွေးအခေါ်ကောင်းသူလည်း
ဖြစ်ပါတယ်။ အရာရာကို ကြံ့တင် သိမြင်နိုင်တတ်သူလည်း
ဖြစ်တယ်။ မလုပ်ခင် ကြံ့တင်၍ စီမံကိန်းချ တွေးခေါ်တတ်
ပြီး တကယ်လုပ်မိသောအခါ စီမံကိန်းချထားသော ကိစ္စ

မဟုတ်ဘဲ ရှိတတ်တယ်။

ပျော်ပျော်ရွှင်ရွှင်နေလိုတယ်။ ကိုယ့်အား ကိုယ်ကိုး
တယ်။ တက်ကြွတယ်။ ဒါကြောင့်လည်း အောင်မြင်တယ်။
တစ်ချက်ရှိသည်မှာ ခု ပျော်လိုက်၊ ခု ဝမ်းနည်းလိုက်၊ အား
ငယ်လိုက်၊ ရွှင်လန်းလိုက်ဖြစ်နေတတ်တယ်။

အများအကျိုးကို သယ်ပိုးလိုစိတ်ရှိသူပါ။ စိတ်ဆန္ဒ
မျှတပါတယ်။ ကြိုးစားသူဖြစ်ပါတယ်။ ကြိုးစားနိုင်လေလေ
ကံကောင်းလေလေ ဇာတာလည်း ပါလာသူဖြစ်တယ်။

ဒီရက်မွေးသူများဟာ အကုသိုလ်အလုပ်ကို ရေရှည်
မှာ ရှောင်သင့်တယ်။ လောင်းကစားနဲ့ မတရားသော အလုပ်
များ အကျိုးပေးတတ်ပါ။ တည့်မတ် မှန်ကန်သော အလုပ်
တွေကို လုပ်သင့်ပါတယ်။ အလုပ်မှ အခွင့်ရကောင်းများကို
လည်း ရအောင်ယူတတ်သော ပရိယာယ်ရှိသူဖြစ်ပါတယ်။

အစုစပ်လုပ်ငန်းများ ရှောင်ပါ။ လူအများနှင့် စပ်၍
လုပ်ခြင်းမှာ တစ်ဝက်တစ်ပျက်သာ အကျိုးပေးနိုင်ပါတယ်။
သို့သော် မိမိဟာ ဆွဲဆောင်နိုင်စွမ်းရည်ရှိပြီး လူအများရဲ့
အားပေးမှုကို ရရှိနိုင်သူပါ။

ဘာပဲဆိုဆို ဒီရက်မွေးသူဟာ ကိုယ့်အားကိုယ်ချွန်
ကြိုးစားရင်း ဘဝက ဧကန် မြင့်မားလာနိုင်သောသူလို့ ဆို
နိုင်ပါလိမ့်မယ်။

မြန်မာလဆုတ် ၇ရက်မွေးသူများ၏ ရက်သရုပ်မှာ
“တံကျင်ထိုးခံနေရသော” ဖြစ်တယ်။

ပရိယာယ်သဘောကတော့ ညဉ့်ပန်းခံရခြင်း၊ ကြီးကြီး
ခံခြင်း၊ ခေါင်းမာခြင်း၊ မှန်တယ်ထင်ရင် ထင်သလိုလုပ်ခြင်း၊
ဝေဒနာပေါ်ခြင်း စသော သဘောတရားအောက်တွင် ရှိပါ
တယ်။

အမှန်တရားအတွက် ခေါင်းငုံ့မခံသူဖြစ်ပါတယ်။ စိတ်
သဘောထားကောင်းပြီး ခေါင်းမာသူလည်း ဖြစ်တယ်။ ဘာကို
မျှ မမက်မောတတ်။ ရသင့် ရထိုက်တာကိုသာ ပျော်မှန်းလေ့
ရှိသူပါ။

ကိုယ်အတွက် အမြဲတမ်း ကံကောင်းနေတတ်သော်
လည်း တစ်ပါးသူအတွက် စိတ်ပျောက်ရတတ်ပါတယ်။ ဒီရက်
မွေးတွေဟာ တစ်ပါးသူကို ကူညီတတ်တယ်။ အများအကျိုး
ကို အနှစ်နာခံပြီး လုပ်တတ်တယ်။ မှန်မယ်ထင်ရင် ထိပ်
တိုက် ရင်ဆိုင်လိုသူဖြစ်တယ်။ သူများကိုစွဲတွေနဲ့ချည်း
မကြာခဏ ပြဿနာရှိနေတတ်သူဖြစ်ပါတယ်။

ခွဲကောင်းခြင်း၊ သတ္တိရှိခြင်း၊ မဟုတ်မခံချင်စိတ်ရှိခြင်း၊
မိတ်ဆွေအပေါင်းအသင်းများအပေါ် အနှစ်နာခံခြင်းတို့ကြောင့်
ကံကောင်းမှုများ တန်ပြန်ခံစားရသူဖြစ်ပါတယ်။ လျင်မြန်
ဖျတ်လတ်၍ သွက်လက်သူလည်း ဖြစ်ပါတယ်။

ထူးခြားတာကတော့ သူတစ်ပါးတွေမှာ မရှိသော အသိ
ဉာဏ်ပညာထူးများ ရှိနေတတ်ခြင်းပါ။ အတိတ်ဘဝက
အကျိုးပေးလို့ ဆိုရပါလိမ့်မယ်။

မကောင်းတဲ့ အချက်ကတော့ တုံ့ပြန်လိုစိတ်၊ ကလဲ့
စားချေလိုစိတ်၊ နှစ်ဆပြန်လုပ်ရမှ ကျေနပ်တဲ့ စိတ်တွေလည်း
ရှိနေတတ်ခြင်းပါ။ ဒီစိတ်တွေကြောင့် မဖြစ်သင့်တာတွေ
ဘဝမှာ ကြုံရတတ်ပါတယ်။ ရန်သူပေါ်တတ်ပါတယ်။

ဘဝမှာ တစ်ပါးသူ နှိပ်စက်သောကြောင့် ရုပ်ဝေဒနာ
ရတတ်တာမို့ သတိပြုရန် လိုပါတယ်။ ကျန်းမာရေးနဲ့ မတော်
တဆမှု၊ ခိုက်ရန်ဒေါသဖြစ်မှု၊ မင်းအစိုးရဘေး၊ ဥပဒေနှင့်
ဆန့်ကျင်မှုတွေကို ရှောင်သင့်ပါတယ်။ လူများစွာရဲ့ အလယ်
မှာ ကိုယ့်အထုပ်ကိုယ် ဖြည့်ပြုရတဲ့ အဖြစ်မျိုး မကြုံရအောင်
ဂရုစိုက်ပါ။

ဒီရက်မွေးတွေဟာ အကောင်းပဲဖြစ်ဖြစ်၊ အဆိုးပဲ
ဖြစ်ဖြစ် ထူးထူးခြားခြား သူများထက် နှစ်ဆ ခံစားရလေ့
ရှိတတ်ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် သတိ၊ ပညာ၊ သမာဓိ၊ ကုသိုလ်၊
တရားတွေနဲ့ ဘဝကို ဖြတ်သန်းပါက အကောင်းဘက်က
တွေ ရရှိပြီး ကံကောင်းမှုတွေ ဖြစ်နေပါလိမ့်မယ်။

ရိုးသားစွာဖြင့် ကြိုးစားပြီး လုပ်ဆောင်နိုင်ကြပါက
ဒီရက်မွေးတွေဟာ ဘဝကမြင့်မားတတ်ကြပါတယ်။

ခေတ္တရာ ဆရာကျော်

ကမ္ဘာ့ရဲဘော်ကြယ်စာအုပ်စင်

သုတအံ့

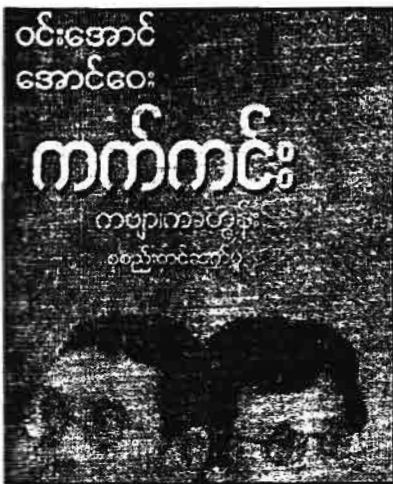
ဌေးဝေ

ရွှေတိဂုံဘုရားရာဇဝင်၊ ရွှေတိဂုံဘုရားသမိုင်း

မြန်မာပြည်၏ သင်္ကေတ၊ မြန်မာလူမျိုးများ၏ နှလုံးသားဆိုလျှင် မှားမည် ထောင်။ ရွှေတောင်ကြီးပေါက်နေသလို၊ အားလုံး ဦးခိုက်ကြည့်ညိုကြသလို၊ ရွှေနိုင်ငံဟု ကမ္ဘာပေါ်တွင် လူသိများသော ဘုရားတစ်ဆူပင် ဖြစ်သည်။

ရွှေတိဂုံဘုရားသမိုင်း၊ ရွှေတိဂုံဘုရားရာဇဝင်ကို ဆရာ ဌေးဝေမှ စုဆောင်း ပုံစံရေးသားထားသည်။

အတုလဲ ဆရာတော်၏ ရွှေတိဂုံဓာတ်သမိုင်းပေမူ၊ ရွှေတိဂုံစေတီတော် မြတ်ကြီး၏ မူလဇစ်မြစ်၊ ရွှေတိဂုံဘုရား၏ ရာဇဝင်များ၊ မြန်မာရာဇဝင်များပါ ရွှေတိဂုံဘုရားသမိုင်း၊ လေးဆူဓာတ်ပုံရွှေတိဂုံ၊ သီရိတ္တရကုန်းတော်တည်ရာ၊ ရန်ကုန်မြို့အမည်များနှင့် ရွှေတိဂုံဘုရားအမည် များ ရွှေတိဂုံဘုရား၏ သင်္ကန်းတော်၊ ဆုတောင်းပြည့် ပြည်တော်ပြန်ဘုရားနှစ်ဆူ စသဖြင့် ပြည့်ပြည့်စုံစုံဖတ်ရှုရမည်ဖြစ်သည်။ ရန်အောင်စာပေမှ စီစဉ်ထုတ်ဝေပြီး ရောင်းချေးမှာ (၂၀၀၀)ကျပ်ဖြစ်သည်။

ဝင်းအောင်
အောင်ဝေ

ကက်ကင်း

ကဗျာ၊ ကာတွန်း
စုစည်းတင်သော

ဝင်းအောင် - အောင်ဝေ

ကဗျာ၊ ကာတွန်း စုစည်းမှု

ကက်ကင်းဆိုသည်မှာ ဗေဒင်(ဗေဒ) ပညာသဘောအရ ရှေ့နှစ်တူ နာမည်နှစ်ခုကို အပြန်အလှန် တတ်ရှိက်ပြီး မှည့်ခေါ်ထားခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ ယျေဘုယျနားလည်ထားပါသည်။ ကျားပျံနဲ့ မကောက်မှသည် စုကြည်နဲ့ ကြက်ဆူအထိ ထင်ရှားစွာ တွေ့မြင်ရမည်ဖြစ်သည်ဟု စီစဉ်သူများ၏ အမှာ စကားက စိတ်ဝင်စားဖွယ်ကောင်းနေ၏။

ဝင်းအောင်နှင့် အောင်ဝေမှာလည်း နာမည်ကက်ကင်း၊ သူငယ်ချင်း နှစ်ဦးဖြစ်သည်။ မိုးဝေခေတ်ကတည်းက ဝင်းအောင်က ကာတွန်းရေးပြီး

အောင်ဝေက ကဗျာရေးလာခဲ့သူများဖြစ်သည်။

ကက်ကင်းတွင် ရှစ်လေးလုံးအရေးတော်ပုံကာလ တိုက်ပွဲဝင် ကဗျာများကို အောင်ဝေက ရေးသားထားပြီး ခေတ်စနစ်ကို ဖေဖန်သရော်သော ကာတွန်းများကို ဝင်းအောင်က ရေးဆွဲထား၏။

ဝင်းအောင်နှင့် အောင်ဝေတို့၏ ကက်ကင်းကို ပရိသတ်များ သဘောတွေ့ကြမှာ သေချာ၏။

စန်းလသော်တာအတွက် လပြည့်ဝေးက စီစဉ်ထုတ်ဝေထားပြီး ရောင်းချေးမှာ (၁၂၀၀)ကျပ်ဖြစ်သည်။

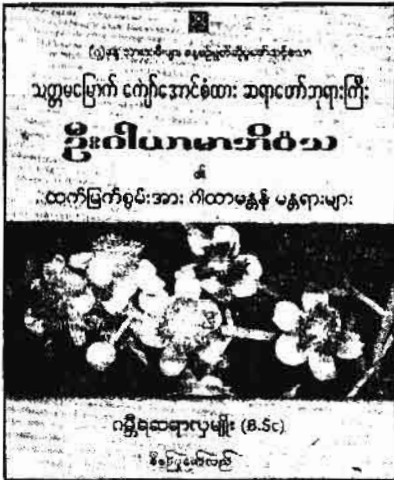
ကလောင်စုံ ဂုဏ်သိက္ခပူဇာအထိမ်းအမှတ်

အဂ္ဂမဟာ ပဏ္ဍိတဘွဲ့တံဆိပ်တော် ချီးမြှင့်ခံရခြင်းအတွက် တပည့်
ရဟန်းများနှင့် လူပုဂ္ဂိုလ်များက စုပေါင်း ရေးသားထားသည့် အထိမ်းအမှတ်
စာစောင်ထွက်ရှိလာသည်။

ဆရာတော် ဘန္တိ သောဘနာဘိဝံသမှာ ပဲခူးတိုင်းဒေသကြီး၊ ပဲခူးမြို့
ဗိုလ်ကုန်း (၁၈)ရပ်ကွက်၊ ဘာဝနာ ဟိယတ္တိစာသင်တိုက်တွင် ပဓာန နာယက
ဆရာတော်တစ်ပါးလည်းဖြစ်သည်။ ၂၀၀၅ ခုနှစ်အတွက် အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ
ဘွဲ့တော်ကို နိုင်ငံတော်မှ ဆက်ကပ်ချီးမြှင့်ခဲ့၏။

ဘာဝနာဆရာတော်၏ ဘဝဖြတ်သန်းမှု၊ သာသနာအကျိုးသယ်ပိုးမှု၊
ကျင့်ကြံနေထိုင်မှု၊ စာပေပို့ချမှုများကို လေ့လာမှတ်သားခွင့်ရမည်ဖြစ်သည်။

ကဗျာ၊ တေးထပ်၊ ရတုများအပြင် ဗုဒ္ဓရသ ဆောင်းပါး၊ ဝတ္ထုများဖြင့် ဝေဝေဆာဆာ ဖော်ပြထား၏။
ဂုဏ်သိက္ခပူဇာအထိမ်းအမှတ်အဖြစ် ဓမ္မဒါနဖြစ်ချိသည့် စာအုပ်လည်း ဖြစ်သည်။

ဂန္တီရ ဆရာလှမျိုး (B.Sc)

သတ္တမမြောက် ကျော်အောင်စံထား ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏
ထက်မြက်စွမ်းအား၊ ဂါထာမန္တန် မန္တရားများ

ဂန္တီရ ဆရာလှမျိုး(B.Sc) စီစဉ်ရေးသား ပူဇော်ထားသည့် ဂါထာမန္တန်
စာအုပ်တစ်အုပ်ထွက်ရှိလာသည်။

ခုနှစ်နေ့သားသမီးများ နေ့စဉ် ရွတ်ဆိုပူဇော်နိုင်ရန်အတွက် သတ္တမ
မြောက် ကျော်အောင်စံထား ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ ဂါထာ၊ မန္တန်၊ မန္တရား
များကို စုစည်းထားခြင်းဖြစ်သည်။

ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ စူဠဝေဗ္ဗ သစ္စာမန္တန်တော်၊ မဟာဝေဗ္ဗ
ရတနာမန္တန်တော်၊ ပထမ ဘိုးဘိုးအောင်၏ “ဝ” စကြာဂါထာ၊ ကံကုံးကံဘုရား များ၊ အဓိဋ္ဌာန်ဝင် ပုတီးစိန်နည်း အဓိဋ္ဌာန်ဝင်
ပဋ္ဌာန်းဂုဏ်တော်၊ ရွှေပြည် တည်နည်း၊ စိတ္တဝါဂါထာတော်များ၊ အောင်ဇော်မင်း ကိုးကွယ်နည်း၊ ဗုဒ္ဓ အာဒိဝစနသုတ္တဂါထာတော်၊
ဘိုးဗုဒ္ဓေါ ချီးမြှင့်သည့် မန္တန်ငါးပုဒ်၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုဂါထာ တော်၊ စိန္တာမဏိမန္တရား စသည်ဖြင့် စာဖတ်သူတို့ အားကိုးအားထား
လက်ကိုင် ထား ပူဇော်နိုင်သည့် စာအုပ်ကောင်းတစ်အုပ်ဖြစ်သည်။

လွယ်လင့်တကူ ဖတ်ရွတ်နိုင်ရန် အသံထွက်များကို ပူးတွဲဖော်ပြထား သလို၊ အနက်အဓိပ္ပာယ်ကိုလည်း ပြည့်စုံ
ဖော်ပြထား၏။ အသင့် ရွတ်ဖတ် ထားသော စီဒီခွက်ကိုလည်း စာအုပ်နှင့်အတူ ထည့်ပေးထားသေး၏။

မဇ္ဈိမ စာပေက ဖြန့်ချိထုတ်ဝေပြီး ရောင်းချေးမှာ (၁၀၀၀)ကျပ်ဖြစ်သည်။

၂၀၁၅ ခုနှစ်အတွက် အလုပ်အကိုင်ကိစ္စ

အထူးယတြာအစီအရင်

- ▶ အလုပ်လျှောက်ထားခြင်း/ ရေးဖြေ-လူတွေပြောဆိုခြင်းတွေမှာ လွယ်ကူစွာ အောင်မြင်ရွေးချယ်ခံရပြီး အလုပ်အကိုင် အမြန်ဆုံး ရရှိစေဖို့
- ▶ လက်ရှိအလုပ်အကိုင်နေရာဌာန မြို့ရွာဒေသမှာပဲ ဆက်လက်ကြာရှည်ခိုင်မြဲစွာ လုပ်ကိုင်ရစေဖို့
- ▶ မိမိဆန္ဒရှိသော အလုပ်အကိုင် နေရာဌာန မြို့ရွာဒေသကို ခက်ခဲကြန့်ကြာမှု မရှိဘဲ အမြန်ဆုံး ပြောင်းရွှေ့လုပ်ကိုင်ရစေဖို့
- ▶ အလုပ်အကိုင်မှာ အမြန်ဆုံးရာထူးအဆင့် တိုးတက်ရရှိစေဖို့
- ▶ လက်ရှိကြုံတွေ့နေရတဲ့ လုပ်ငန်းခွင် အဆင်မပြေမှုတွေ၊ အတိုက်အခံအနှောင့်အယှက် အခက်အခဲ၊ အစွပ်အစွဲ၊ အတိုင်အတော၊ အစစ်အဆေး ပြဿနာတွေ အမြန်ဆုံး အဆင်ပြေချောမော ကျော်လွှားအနိုင်ရပြီး ပြတ်သွားစေဖို့

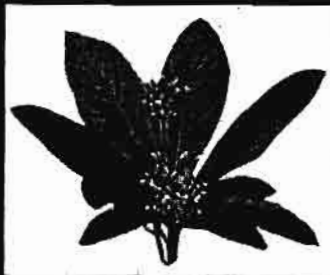
(ဂန္တိရပညာ ယတြာအစီအရင်ဖြင့် ပံ့ပိုးကူညီမှုကို ယုံကြည်အားကိုးလျှင် လာခဲ့ပါ)

ဆရာကြီး ဦးပိုင်ဇအောင် (ဝိဇ္ဇာဘွဲ့)(လက္ခဏာပေဒင်ပညာသုတေသီ)

ဟောခန်းလိပ်စာ - တိုက်(၄၀)၊ (B-1)-မြေညီထပ်၊ မဟာမြိုင်ဧကိမ်ရာထိပ်၊ ဦးဝိစာရလမ်း၊ (၄၁)ရပ်ကွက်၊
မြောက်ဇရုံ၊ ရန်ကုန်မြို့။

☎ - ၀၉-၂၅၀ ၇၇၃၆၃၆၊ ၀၉-၇၃၁၄၇၀၂၄၊ ၀၉-၅၀၉၃၈၉၁

ဝမ်းချုပ်၊ လေချုပ်၊ သွေးတိုးနေလျှင်
ဆရာဦးရွှေထွန်းဇံ (ရွှေလှော်ကား)ရဲ့

ဘုမ္မရာဇေ

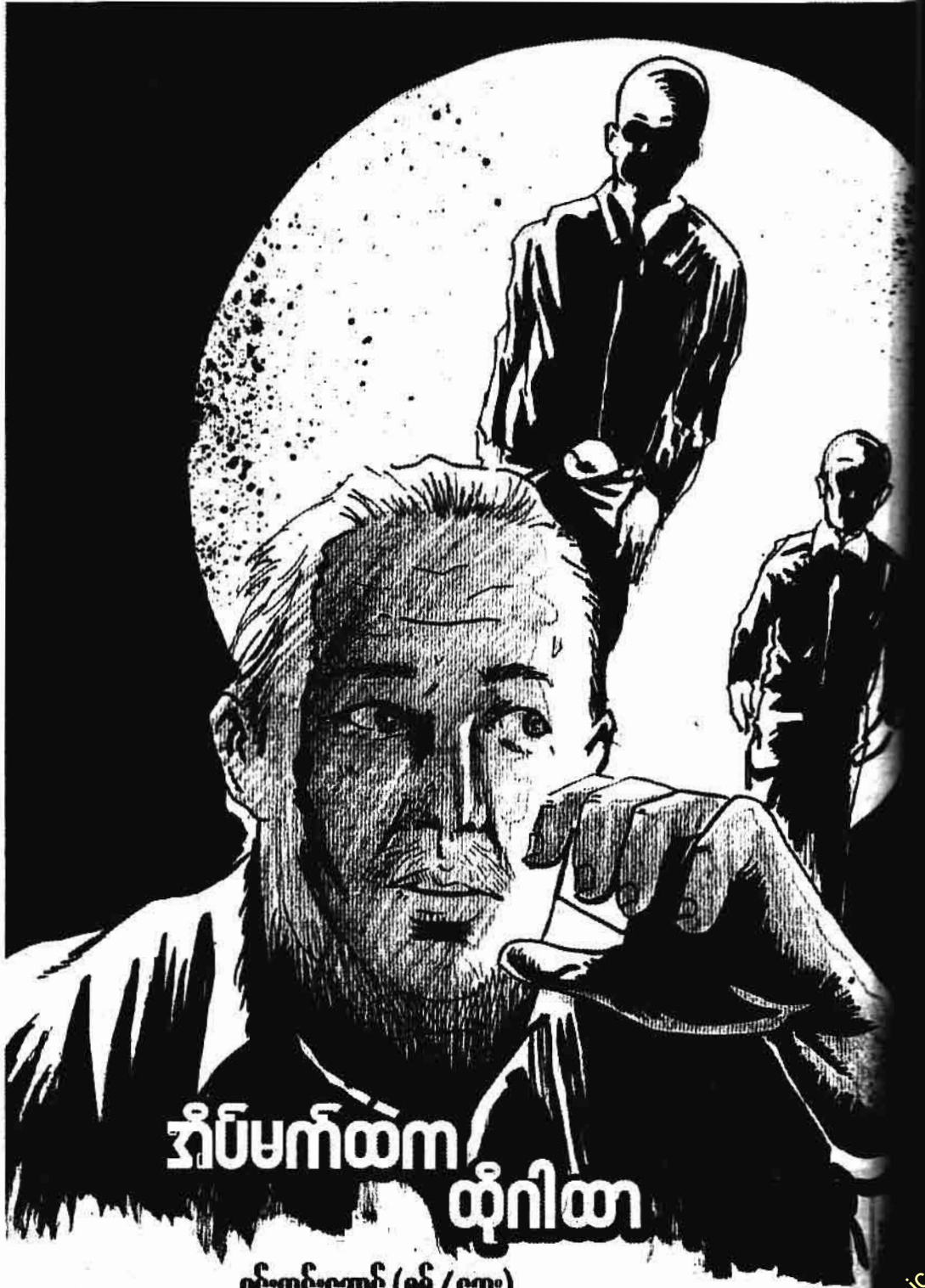
အမှတ်တံဆိပ်

ဝမ်းမှန်ဆေး ဂျီသောက်ကြည့်ဖို့ပါ။

ကြော်ငြာခွင့်ပြုချက်အမှတ် -
တဆဝက(စာနယ်ဇင်း) ၀၀၁/၀၁၁၅

ဆေးဝေသက်ပြီးဗိုက်နာ၊ ဗိုက်ရစ်ခြင်းမရှိ
နုံးချည့်အားယုတ်ခြင်းမရှိ ယုံကြည်စွာ သုံးစွဲပါ။

ပဇ်ရင်း - ရွှေလှော်ကားဆေးတိုက်၊ အမှတ်(၉)၊ လှော်ကားလမ်း၊ ၁၆-ရပ်ကွက်၊
ရွှေပြည်သာမြို့နယ်၊ ဖုန်း- ၀၉-၇၃၀၆၁၂၁၈၊ ၀၉-၇၉၉၂၄၅၇၂၃

အိပ်မက်ထဲက ထိုဂါယာ

ဝင်းထွန်းအောင် (စစ်/အေး)

ဘာသာရေးနှင့် ဆက်နွယ်သည့် စာအုပ်စာပေများ၊
ဇွဲနှင့် ပတ်သက်သည့် ဂျာနယ်၊ မဂ္ဂဇင်းများတွင် ဂီတ
ဇွဲအမျိုးမျိုးနှင့် ယုံကြည်ကိုးစားစွာ ကျင့်ကြံရွတ်ပွားသူတို့
ဘေးအန္တရာယ်ကင်းရှင်းခြင်း၊ အခက်အခဲ အနှောင့်အယှက်
များ ပြေပျောက်သွားခြင်း၊ လိုအပ်ဆန္ဒများ ပြည့်ဝအောင်မြင်
သွားခြင်းများကို သက်သေအထောက်အထားများဖြင့် ဖော်ပြ
ပေးလျက်ရှိပါသည်။

ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင်လည်း ရှာဖွေဖတ်ရှု၍ အဓိဋ္ဌာန်
ထား ရွတ်ပွားမိသည့် ဂီတမန္တန်တချို့ကြောင့် ကောင်းကျိုး
ခံစားခဲ့ရဖူးသည့် အဖြစ်အပျက်အချို့ရှိခဲ့သော်လည်း စာတစ်
စောင် ပေတစ်ဖွဲ့အဖြစ် မှတ်တမ်းပြု ရေးသားရန် ရည်ရွယ်
ချက် မရှိခဲ့ပေ။ ယခုတော့ မထင်မှတ်ဘဲ သိမြင်ခဲ့ရသည့်
အံ့ဩစွယ် ဖြစ်ရပ်ဆန်းတစ်ခုကို စာဖတ်ပရိသတ်များအား
လည်း သိရှိ ရွတ်ပွားကြည့်စေလိုသည့်စေတနာဖြင့် ရေးသား
တင်ပြလိုက်ခြင်းဖြစ်ပါသည်။

ထိုအကြောင်းအရာကတော့ ရမည်းသင်းမြို့နယ်၊ အင်
တိုင်းကျေးရွာမှ ကျွန်တော်မိတ်ဆွေ ဆေးမှူးဟောင်း ဆရာ
သက်ထွန်းနှင့် သူ့အိပ်မက်ထဲမှ ထူးဆန်းစွာ ရရှိခဲ့သည့်
ဂီတတစ်ပုဒ်အကြောင်းပင်။

ဆရာ သက်ထွန်းနှင့် ကျွန်တော်က လွန်ခဲ့သည့်
နှစ်ပေါင်း ၂၀ ကျော်ကတည်းက ရင်းနှီးခင်မင်ခဲ့ကြသည့်
မိတ်ဆွေများပင်။ ထိုစဉ်က သူ့ရော ကျွန်တော်ပါ တပ်မတော်
ဆေးရုံကြီးတစ်ခုတွင် အတူတကွ တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့ကြဖူး
၏။

ရင်းနှီးသိကျွမ်းပြီး မကြာမီပင် သူ့ကို ကျွန်တော် အရမ်း
ခင်မင်သွားခဲ့မိသည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် သူက သဘော
မနောကောင်းလွန်းသည်။ စိတ်ရှည် သည်းခံတတ်လွန်းအား
ကြီးသည်။ ဘယ်အချိန်ကြည့်ကြည့် ဘယ်လောက် စိတ်ရှုပ်
ထွေးနေပါစေ၊ သူ့မျက်နှာကတော့ အပြုံးမပျက် လူတိုင်း
အပေါ် ကူညီတတ်လွန်းသူမို့ လူချစ်လူခင်ပေါများသူဟု ဆိုရ
ပေမည်။

လွန်ခဲ့သည့် ဂုဏ်ခန့်ကတော့ ကျွန်တော် တပ်မှ
အနားယူပြီး ကျွန်တော်ဇာတိ နေပြည်တော် တပ်ကုန်းတွင်
ပြန်လည်အခြေချရင်း အရောင်းအဝယ်လုပ်သည်။ တစ်နေ့
ရမည်းသင်းမြို့၊ ဈေးထဲသို့ 'ရောက်ရှိနေစဉ် မမျှော်လင့်ဘဲ
သုန်း ပြန်လည်ဆုံတွေ့ခဲ့၏။ သူလည်း တပ်မှ ထွက်ပြီးနောက်

ရမည်းသင်းမြို့အရှေ့ဘက်ရှိ အင်တိုင်းကျေးရွာတွင် အခြေချ
နေထိုင်ကာ သူ တတ်ကျွမ်းထားသည့် ဆေးပညာဗဟုသုတ
လေးဖြင့် လူနာများအား တတ်အာသရွေ့ ကူညီစောင့်ရှောက်
လျက်ရှိကြောင်း၊ ယခုလည်း လိုအပ်သည့် ဆေးဝါးများ
လာဝယ်ခြင်းဖြစ်ကြောင်း ပြောပြပါသည်။

ဆေးဆရာဆိုသော်လည်း သူကတော့ အခြားဆေးဆရာ
များနှင့်မတူ။ ကျွန်တော်တွေ့နေရသည့် ဆေးဆရာများဆို
သည်က ထိုအချိန်ကပင် ကိုယ်ပိုင်ဆိုင်ကယ်စီးပြီး ဟန်းဖုန်း
ကိုယ်စီ ခါးချိတ်ထားကြသည်။ သူကတော့ ဆိုင်ကယ်
ကယ်ရုံသာ စီးနိုင်သေးသည်။ အချို့က အကြွေး ဆေးကုသ
ပြီး ဆေးဖိုးမပေးတော့သလို၊ စေတနာကောင်းပြီး အားနာဂို
တတ်သည့်သူကလည်း မတောင်းတော့သဖြင့် သူဆေးဖိုးက
ဆုံးသည်သာ များ၏။

"အဆို ခင်ဗျားအလုပ်က မစွဲပါဘူးဗျား၊ အဲဒီလို လူမျိုး
တွေကို နောက် ဆေးကုမပေးနဲ့ပေါ့"

"ကျွန်တော်လည်း တစ်ခါတလေတော့ ခံပြင်းပြီး မကု
ပေးတော့ဘူးလို့ ဆုံဖြတ်မိပါတယ်။ ဒါပေမယ့် အရေးတကြီး
နဲ့ ဆရာရယ် ကယ်ပါဦးဆိုတော့လည်း ငွေမရပေမယ့်
ကုသိုလ်တော့ ရပါတယ်လေလို့ ဖြေတော့ပြီး လိုက်ပေးမိ
ပြန်တာပဲဗျာ"

အကြင်နာမေတ္တာဂိုတတ်သည့် သူ့အကြောင်း ကောင်း
ကောင်းသိထားသဖြင့် ကျွန်တော် ဘာမှအကြံမပေးမိတော့။
တစ်ခါတစ်ရံ သူ လိုအပ်သည့်ဆေးများကို ဝယ်ပေးရင်း
သူပြသည့် ဇီဝိတဒါနကို ပါရမီကူညီဖြည့်ဆည်းနေမိတော့၏။

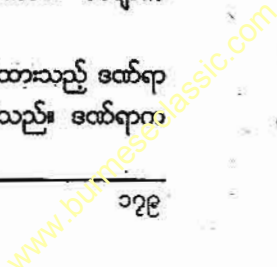
(၂၅-၆-၂၀၁၃) နေ့က ကျွန်တော် ရမည်းသင်းဈေး
ထဲ ရောက်သွားစဉ် ကျွန်တော်ကို သိနေသည့် သူတို့ရွာမှ
ဆိုင်ကယ် ကယ်ရုံသမား ကိုသန်းဇော်နှင့် တွေ့သည်။ သူက-

"ဆရာသက်ထွန်း မနေ့က ဓားထိုးခံရလို့ ဆေးရုံ
ရောက်နေတယ်"

မမျှော်လင့်သော သတင်းစကားကြောင့် ကျွန်တော်
အံ့အားသင့်သွားရသလို၊ ဖိုးရိမ်တကြီးလည်း ဖြစ်သွားရသည်။
ကမန်းကတန်း၊ ဆေးရုံလိုက်သွားတော့ လူနာခံတင်ပေါ်တွင်
ပက်လက်ကလေးဖြင့် ဂျာနယ်တစ်စောင်ဖတ်နေသည့်သူကို
တွေ့လိုက်ရမှ စိတ်အေးသလိုဖြစ်သွားသည်။

"တော်သေးတာပေါ့ဗျာ၊ မသေကောင်း မပျောက်
ကောင်း"

သူ့ရင်ဘတ်တွင် ပလာစတာကပ်ထားသည့် ဇာတ်ရာ
ကို ကြည့်ရင်း ကျွန်တော်ပြောလိုက်မိသည်။ ဇာတ်ရာက

အပေါ်ယံသာ ရှိသေးသော နှစ်ချက်ချပ်ထားရသည်ဟု သူက ပြောသည်။ ညာဘက် လက်ဖျံတစ်ခုလုံးလည်း ရောင်ကိုင် နေသဖြင့်...

“လက်ကရော ဘာနဲ့ ခိုက်မိထားတာလဲ”

“ပက်လက်အိပ်နေတုန်း ခေါင်းရင်းကနေ ဓားနဲ့ သုံး လေးချက်ဆင့်ထိုးတာဆိုတော့ ချက်ချင်းလည်း ထမရ၊ လူ ကိုလည်း မထိခိုက်အောင် လက်ဖျံနဲ့ ရိုက်ထုတ်နေရတာမို့ ရောင်သွားတာပေါ့”

“ဗျာ... အိပ်နေတုန်း ဓားနဲ့ ထိုးတာ ဟုတ်လား၊ ဘုရား... ဘုရား၊ ကံကောင်းလို့ဗျာ၊ မသေကောင်း မပျောက်ကောင်း”

သူ့အစား ကျွန်တော်ပင် ရင်တုန်ပန်းတုန်ဖြစ်သွားရ သည်။ သူကတော့ သူ့ထုံးစံအတိုင်း အပြုံးလေးဖြင့်...

“အင်း... ကံကောင်းတယ်ပဲ ပြောရမလား၊ အိပ်မက် ထဲက ဂါထာလေးကပဲ ကယ်လိုက်တယ်လို့ ပြောရမလားပဲ”

“ဘယ်လို... အိပ်မက်ထဲက ဂါထာလေးက ကယ် တာ၊ ဟုတ်လား”

“ဟုတ်တယ်၊ အဲဒီအကြောင်းတွေကို ပြောရရင်တော့ လွန်ခဲ့တဲ့ နှစ်လလောက်က စ.မက်ခဲ့တဲ့ အိပ်မက်ကနေ ပြောရမှာပဲဗျာ”

သူက ထိုသို့အစချီရင်း ထူးခြားဆန်းကြယ်လွန်းသည့် သူ့အဖြစ်ကို အောက်ပါအတိုင်း ပြောပြလာပါတော့၏။

ရုတ်တရက် နားထဲသို့ ထင်ထင်ရှားရှားတိုးဝင်လာ သည့် ခွေးအသံများကြောင့် သူ အိပ်ရာမှ ဖျတ်ခနဲ လန့်နိုး သွားခဲ့ရ၏။ အသံက သူ့အိမ်ပိုင်းအဝင်ပေါက်မှဖြစ်ပြီး တစ်စုံတစ်ခုကို မြင်တွေ့နေသလို စူးစူးရှရှနေကြသည်။ ခွေးအသံက နားစွင့်နေမိရာမှ စောစောက မက်ခဲ့သည့် အိပ် မက်ကို သတိပြန်ရသွားပြီး ကြက်သီး ဖြန်းခနဲထသွားမိ၏။

အိပ်မက်ထဲတွင် သူက အိပ်အောက် လှေကားဝတွင် ရပ်နေသည်။ ထိုစဉ် သူ့အိမ်ပိုင်းအဝင်သို့ လူနှစ်ဦးရောက် လာ၏။ ထိုသူတို့က အိမ်ပိုင်းထဲ ဝင်မလာဘဲ အပေါက်ဝမှ ရပ်ကာ အိမ်ပေါ်သို့ လှမ်းကြည့်နေကြသည်။ ထိုသူနှစ်ဦး၏ အသွင်သဏ္ဌာန်က ပိန်ကပ်ကပ်၊ အသားအရေ ပွဲခြောက် ခြောက်နှင့် အဝတ်အစားအနွမ်းများကို ဝတ်ဆင်ထားပြီး မသတိစရာကောင်းလှ၏။

ထိုစဉ် ထိုသူတို့အနီးသို့ သူ့အသံ ကိုဖိုးသီဆိုသူ ရောက်လာသည်။ ထိုသူနှစ်ဦးက ကိုဖိုးသီကို မေးလိုက်သံ ကြားရသည်။

“ဆရာ သက်ထွန်းဆိုတဲ့လူ မရှိဘူးလားဗျာ”

“အင်း... မရှိဘူးဗျာ၊ မြို့သွားတယ်နဲ့တူတယ်”

ကိုဖိုးသီကလည်း အိမ်ဘက်သို့ လှမ်းကြည့်ပြီး ပြန် ဖြေလိုက်သံ ကြားရသည်။ သူတို့အားလုံး၏ဟန်က သူ့ကို မြင်တွေ့မရ။ သူကလည်း ထိုသူနှစ်ဦးကို စိတ်ထဲ မနှစ်မြို့ မိသဖြင့် အသံမပြုတော့ဘဲ အသာအကဲခတ်နေလိုက်သည်။ ထိုသူတို့လည်း နောက်ပြန်လှည့်ထွက်သွားသလို၊ ကိုဖိုးသီ လည်း ဂါထာတစ်ပုဒ်ကို အသံထွက် ရွတ်ဆိုရင်း အခြား တစ်ဖက်သို့ ထွက်သွားတော့၏။

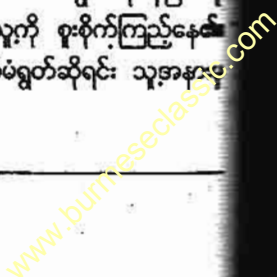
ဤသည်က သူ စောစောက မက်ခဲ့သည့် အိပ်မက် ပင်။ သူ့စိတ်ထဲ တစ်မျိုးကြီး ခံစားရသလိုဖြစ်မိသော်လည်း မေ့ပျောက်ပစ်လိုက်ရန် ဆုံးဖြတ်ပြီး အိပ်ရာပြန်ဝင်ခဲ့တော့ ၏။

ထိုသူနှစ်ဦးနှင့် ပတ်သက်သည့် အိပ်မက်က ထိုမျှဖြင့် ပြီးသွားလိမ့်မည်ဟု ယူဆမိသော်လည်း နောက်ထပ် ၁၀ရက် ခန့်အကြာတွင် ထပ်မက်လာပြန်တော့၏။

အိပ်မက်ထဲတွင် သူက စေတီတစ်ဆူ၏ ပရဝဏ် အတွင်း ရောက်ရှိနေသည်။ ထိုစဉ် ယခင် အိပ်မက်ထဲမှ စုတ်တိစုတ်ပြတ်နှင့် လူနှစ်ယောက် သူနှင့် မလှမ်းမကမ်း သို့ ရောက်လာပြန်သည်။ တစ်ယောက်က သူ့ကို မြင်တွေ့ သွားပြီး အဖော်ဖြစ်သူအား လက်တို့၍ သူ့ကို လှမ်းပြကာ နှစ်ဦးစလုံး သူ့ရံရာသို့ ကတိုက်ကရိုက် လှမ်းလာကြသည်။ ဘာကြောင့်လှမ်းမသိ၊ ထိုသူနှစ်ဦးကို သူ့စိတ်ထဲ ကြောက်ရွံ့ နေမိသဖြင့် ထိုသူတို့နှင့် ဝေးရာသို့ ကမန်းကတန်း လှမ်း ထွက်သွားမိခဲ့၏။

သူ့ရောက်ရှိသွားခဲ့သည့်က ဘုရားပရဝဏ်အတွင်းရှိ ညောင်မင်းကြီးတစ်ပင်အောက်ဖြစ်ပြီး ထိုအပင်အောက်တွင် အဘိုးကြီးတစ်ဦး မျက်စိမှိတ်ထိုင်နေပြီး ဂါထာတစ်ပုဒ်ကို အသံထွက် ရွတ်ဆိုနေသည်။ သူ့စိတ်ထဲတွင် ထိုအဘိုးကြီး ကို အားကိုးမိသလို ခံစားရသဖြင့် ထိုအဘိုးကြီးနားသို့ သွား ထိုင်နေလိုက်မိ၏။

ဘာကြောင့်မှန်းမသိ၊ ထိုသူနှစ်ဦးက သူ့အနားထဲ လှမ်း မလာဘဲ မနီးမဝေးတွင် ရပ်ရင်း သူ့ကို စိုက်ကြည့်နေကြ သည်။ အတန်ကြာစောမှ လက်လျှော့သွားဟန်ဖြင့် သူ့ကို ကျောခိုင်းပြီး ပြန်ထွက်သွားကြတော့၏။ ထိုသူတို့ ပြန်သွား ပြီး တအောင်ကြာမှ အဘိုးကြီးက ဂါထာရွတ်ဆိုနေခြင်းကို ရပ်လိုက်ပြီး မျက်လုံးဖွင့်ကာ သူ့ကို စူးစိုက်ကြည့်နေ၏။ ထို့နောက်တော့ ဂါထာကို ထပ်မံရွတ်ဆိုရင်း သူ့အနားမှ ထွက်ခွာသွားတော့၏။

အိပ်မက်က နီးလာတော့ သူ့စိတ်ထဲ လေးလံနေမိသည်။ သူ့နောက်သို့ တကောက်ကောက်လိုက်နေသည့် လူနှစ်ဦးအား ပြန်မြင်ယောင်လာရင်း လူကြီးသူမများ ပြောလေ့ရှိသည့် "သေမင်းတမန်" တွေများလားဟု အတွေးဝင်လာသည်။ ထိုနောက် စိတ်ကူးဝင်လာသဖြင့် အနည်းငယ် တတ်ကျွမ်းထားသည့် ဗေဒင်ပညာလေးဖြင့် သူ့ကံကြမ္မာကို ခွဲတွက်ကြည့်လိုက်တော့ သူ မျက်လုံးပြူးသွားသည်။

ဘုမ္မိကြီးနှစ်ချက်မိနေသည့်အပြင် ရှားမီးကိန်းတွင် ထည်း ကျရောက်နေသည်။ ရှားမီးတွင်ကျ မရဏဆိုသည့် ဗေဒင်လင်္ကာလေးကို ပြန်သတ်ရရင်း သူ့ရှင်ထဲ လေးလံသွားမိ၏။

သူ စိတ်လက်မကြည်မသာဖြင့် ဟိုတွေးဒီတွေး တွေးနေရာမှ အချက်တစ်ချက်ကို သတိပြုမိသွား၏။ ထိုအချက်က ပထမအကြိမ် အိပ်မက်မက်စဉ်က သူ့စိတ်ဆွေ ကိုဖီသီရွတ်ဆိုသည့် ဂါထာနှင့် ယခု ဒုတိယအကြိမ် အိပ်မက်ထဲမှ အဘိုးကြီးရွတ်ဆိုသည့် ဂါထာက တစ်ပုဒ်တည်းဖြစ်နေခြင်းပင်။ ထိုဂါထာကို အသက်အန္တရာယ်မှ ကင်းဝေးစေနိုင်သည့် "သက်တော်မြဲ ဂါထာတော်" ဟု ပညာရှင်များက ဆောင်းဖော်ပြလေ့ရှိသည်ကို စာအုပ်များထဲတွင် သူဖတ်ခဲ့ဖူးသော်လည်း တစ်ခါမှတော့ ရွတ်ဆိုကြည့်ခဲ့ဖူးခြင်း မရှိသေး။

ယခု ထိုဂါထာကို ထပ်တလဲလဲ အိပ်မက်မြက်မက်နေခြင်းက သူနှင့် ပစ္စန်းဆက်ရှိသူတို့က သူ့ကို ရွတ်ပွားပူဇော်ရန် သတိပေးခြင်းဖြစ်မည်ဟု ထင်မြင်ယူဆမိလိုက်၏။

"အဲဒါနဲ့ နောက်နေ့ကလည်း ကျွန်တော့်မွေးရက်နဲ့ ဆိုက်ဆိုင်နေတော့ အဲဒီနေ့က စပြီး ဘုရားမှာ ငါးပါးသီလအယု၊ ၄၅ရက်အဓိဋ္ဌာန်တင်ပြီး သက်သတ်လွတ်စား။ အဲဒီအထာကို (၁၀၀)လုံးပုတီးတစ်ပတ် ရွတ်ပွားပူဇော်ခဲ့တယ်ပေါ့ဗျာ"

"ဒါဆို ခင်ဗျား အခု စားထိုးခံရတာ အဓိဋ္ဌာန်ရက်အတွင်းမှာပေါ့"

"မဟုတ်ဘူးဗျ။ အဓိဋ္ဌာန်ပြီးတဲ့ ရက်မှာပဲ။ ကျွန်တော် နေ့လယ်စာစားပြီးရင် တစ်ရေးတမောအိပ်နေကျလေ။ နေ့ကလည်း ထုံစံအတိုင်း နေ့လယ်စာစားပြီး အိပ်အောက်ကွပ်ပျစ်မှာ အိပ်နေတာ။ အိပ်မောကျကောင်းနေတုန်း အိပ်မက်ထဲမှာ နွားတစ်ကောင်က ခေါင်းရင်းမှာ လာရပ်ပြီး ကျွန်တော့်ဆံပင်တွေကို ကိုက်ဆွဲနေတာဗျ။ ကျွန်တော်က မောင်းထုတ်နေသေးတယ်။ မောင်းကာမှ ပိုဆိုးသွားပြီး အတင်းကိုက်တော့တာ။ အဲဒီမှာ လန့်နိုးအသွား ဟိုကောင်

ကလည်း စားနဲ့အထိုးမှာ ဆုံသွားပြီး ခုခံကာကွယ်ချိန်ရသွားတာပေါ့လေ"

သည်းထိတ်ရင်ဖိုဖွယ်ရာ သူ့အဖြစ်အပျက်ကို နားထောင်ရင်း ကျွန်တော်ပင် ရင်တုန်ပန်းတုန်ဖြစ်ရ၏။

"ဒါနဲ့ ခင်ဗျားကို ရန်ပြည့်သူနဲ့ ခင်ဗျားတို့က စကားများရန်ဖြစ်ဖူးတာ ရှိခဲ့လို့လား"

"မရှိခဲ့ပါဘူးဗျ။ မရှိတဲ့အပြင် အဲဒီမတိုင်ခင် ငါးရက်လောက်က သူ့နွား နေမကောင်းဖြစ်နေလို့တောင် ဆေးဖိုးမယူဘဲ၊ အလကား ဆေးသွားကုပေးထားပါသေးတယ်"

"တောက်... အတော်ပိုက်ရိုင်းတဲ့ ကောင်ဗျား။ ကိုယ့်အပေါ် ဒီလောက် ကောင်းထားတာတောင် ကျေးဇူးကန်းရက်တယ်။ ကေန္တ ဆရာက တစ်ရက်ရက်မှာ ဆေးဖိုးတောင်းမှာစိုးလို့နဲ့ တူတယ်"

ဟု နားထောင်နေသည့် လူနာစောင့်တစ်ဦးက မှတ်ချက်ပြုသည်။

နွားတစ်ကောင်ကို စေတနာထား ကယ်ပေးခဲ့သည့် သူ့စေတနာကြောင့် ဒုက္ခရောက်ခါနီးအချိန်တွင် နွားတစ်ကောင်က လာနီးသကဲ့သို့ မြင်မက်ခဲ့ရပြီး အန္တရာယ်မှ လွတ်ကင်းခဲ့ရသည့် စေတနာ၏ တန်ပြန်အကျိုးပေးပုံကိုလည်း ကျွန်တော်သာမက၊ ဝိုင်းဝန်းနားထောင်နေသည့် လူနာအချို့နှင့် လူနာစောင့်များပါ တအံ့တသြဖြစ်ကြရသည်။

"ဒါနဲ့ ခင်ဗျား အဓိဋ္ဌာန်နဲ့ ရွတ်ပွားခဲ့တဲ့ အိပ်မက်ထဲက ဂါထာဆိုတာက..."

"ဟုတ်တယ် ဆရာ၊ ကျွန်တော်တို့လည်း ရွတ်ပွားရအောင် ပြောပြပါလား"

ကျွန်တော်နှင့်တကွ ဝိုင်းဝန်းနားထောင်နေသူများက မေးမြန်းသောအခါ ဆရာ သက်ထွန်းက သူ့ကိုယ်တွေ့ ဂါထာတော်အား အောက်ပါအတိုင်း ရွတ်ဆိုပြခဲ့ပါသည်။

သက်တော်မြဲ ဂါထာတော်

အဓိဋ္ဌာန်မေတ် ဘိက္ခုဝေ၊ အနဝကာသော
ယံ ပရူပက္ကမေန တထာဂတံ ဇီဝိတာ ဝေါရောပေယျ၊
အနပက္ကမေန ဘိက္ခုဝေ၊ တထာဂတာ ပရိနိဗ္ဗာယဉ္စိ၊
ဇေတန သစ္စဝဇ္ဇေန သောတ္တိမေ ဟောတုသဗ္ဗဓိ။
(မှတ်ချက်။ နောင်မှ သိရသည်မှာ ဆရာ သက်ထွန်းအား ရန်ပြည့်သူ အရက်ကို အလွန်အကျွံသောက်စားတတ်သူဖြစ်ပြီး အရက်ကြောင့်ကြောင့်နေသူတစ်ဦးလည်း ဖြစ်သည်ဆိုခြင်းပင်။)

ဆင်ခြင်သတိ၊ မြဲရှိစေရန် စိတ်ရည်သန်လျက်

ဝင်းထွန်းအောင်(စု/စေး)

ပရလောကနှင့် သိပ္ပံအမြင်

မောင်သာ (ရှေးဟောင်းသုတေသန)

ဗုဒ္ဓဘာသာ၏အလိုအရ ပရလောကရှိသည်။ နတ်၊ ဗြဟ္မာတို့ ရှိသည်။ ငရဲရှိသည်။ ဘုံ (၃၁)ဘုံတွင် မြင်အပ်၊ မမြင်အပ်သော ဝေနေယျများ ရှိနေသည်။

သို့သော် လူတို့က နတ်၊ ဗြဟ္မာ၊ ငရဲသားများကို မမြင်ကြသဖြင့် အချို့က မယုံကြည်ကြသကဲ့သို့ လူတို့၏ သာမန်မျက်စိဖြင့် မြင်တွေ့အောင် မစွမ်းဆောင်နိုင်သေးသောကြောင့် လက်မခံကြသူများ ရှိနေကြပေသည်။ သို့သော် လည်း သိပ္ပံပညာ၏ သုံးသပ်ချက်များကို စနစ်တကျလေ့လာကြည့်နိုင်ပါက ဗုဒ္ဓဘာသာ၏ ပရလောကကို လက်ခံနိုင်မည် ဖြစ်ကြောင်း ယူဆမိပါသည်။

ကျွန်တော်တို့ငယ်စဉ်က သင်္ချာနှင့် ရူပဗေဒဘာသာများကို သင်ယူကြရာဝယ် အတိုင်းအတာဟူသော ခိုင်မာမှု (dimension) အကြောင်းကို သင်ယူခဲ့ကြရပေသည်။ လူသားတစ်ယောက်အနေဖြင့် သာမန်မျက်စိဖြင့် မြင်ကွင်းသုံးဘက် (3 dimension) ကိုသာ မြင်နိုင်သည်။ သင်္ချာဘာသာဖြင့် ပြောရပါက တိုင်းတာနိုင်သော အလျား၊ အနံ၊ အမြင့် ဖြစ်သည်။ ယင်းဖော်ပြချက်သုံးမျိုး (3 dimension) ထက် ပိုသော ခိုင်မာမှုရှင်းများကို အင်ဂျင်နီယာဆော့ဝဲလ်ဖြစ်သည့် အော်တိုကတ် (autocad) ကဲ့သို့သော နည်းပညာရပ်များဖြင့် ကွန်ပျူတာကို အသုံးပြုကာ ဖော်ပြနိုင်သော်လည်း လူသားတို့အနေဖြင့်မူ ခြပ်တစ်ခုကို သုံးဘက်ထက်ပို၍ မြင်ရမည် မဟုတ်ပါချေ။ ဥပမာအားဖြင့် ထောင့်ချွန်ခြောက်ဘက်ရှိသော ပိရမစ်တစ်ခုကို စဉ်းစားကြည့်ကြပါစို့။ အဆိုပါ ပိရမစ်ပုံကို အော်တိုကတ်ဆော့ဝဲလ်ဖြင့် လေ့လာလျှင် မြင်အောင် ရေးဆွဲဖော်ပြနိုင်သော်လည်း လူသားများ၏ မျက်စိတွင်မူ မည်သို့ပင် ကြည့်စေကာမူ ပိရမစ်၏ သုံးဘက်ကိုသာ မြင်ရမည်ဖြစ်ပေသည်။

သိပ္ပံပညာ တစ်ဟုန်ထိုး ထွန်းကားလာသည့် ၂၀ ရာစုနှစ်နောက်ပိုင်းတွင် အချို့ကို ခိုင်မာမှုရှင်းတစ်ခုအဖြစ် သတ်မှတ်နိုင်ခဲ့သည်။ 4 dimension ဖြစ်လာသည်။ ကမ္ဘာ

ပေါ်ရှိ နေရာဒေသတစ်ခု၊ တည်နေရာတစ်ခုကို လောင်းဂျီကွာလတ္တီကျုများကို တိုင်းတာဖော်ပြရာတွင် စတုတ္ထ ခိုင်မာမှုရှင်းကို ထည့်သွင်းဖော်ပြမှသာ ပြည့်စုံသည်ဟု လက်ခံလာကြသည်။

အလျား+အနံ+အမြင့်+အချိန် = 4 dimension ဖြစ်လာပါသည်။

အာကာသအချိန်၊ တစ်နည်းအားဖြင့် သိပ္ပံပညာရှင်များက Space time ဟု ခေါ်ဝေါ်သော ခိုင်မာမှုရှင်းတစ်ခု ရှိပါသေးသည်။ အဆိုပါ ခိုင်မာမှုရှင်းကိုကား မြင်နိုင်ရန် မည်သို့မျှ မဖြစ်နိုင်ပါချေ။ အိုင်စတိုင်း၏ General Relativity သီအိုရီအရ အဆိုပါ Space time ခိုင်မာမှုရှင်းသည် အကွေးအတိုင်းအတာတစ်ခုသာ ဖြစ်ပါ၏။ ထို ခိုင်မာမှုရှင်း၏ အကွေးပမာဏသည် တစ်လက်မ၏ အပုံပေါင်း သန်းပေါင်း တစ်သန်းဖြစ်သောကြောင့် အဘယ်သို့ မြင်ရနိုင်တော့ပါမည်နည်း။

ဥပမာအားဖြင့် လုံးနေသည်ဟု လူတို့ မြင်နေရသော ပန်းသီးတစ်လုံးကို အနီးကပ် ကြည့်လိုက်ပါက ပန်းသီးအခွံပေါ်တွင် သေးငယ်သော အဖုအထစ်လေးများကို တွေ့နိုင်ကြပေမည်။ ထို အဖုအထစ်တစ်ခုချင်းစီ၏ ယမာဏကို အဏုကြည့် မှန်ဘီလူးများဖြင့် ချဲ့ကြည့်နိုင်သည့်တိုင် အလွန်သေးငယ်သော အဏုမြူအရွယ်ထက် ပို၍ မမြင်နိုင်ပါချေ။

ယင်းတို့သည် ခိုင်မာမှုရှင်း (၁၀) မှ (၁၆) ထိ ရှိနိုင်ကြသဖြင့် အသေးဆုံးသော ခိုင်မာမှုရှင်းကို လူသားတို့ မြင်နိုင်ကြသည်မှာ သေချာပေသည်။ ဤသို့ဖြင့် ခိုင်မာမှုရှင်းနှိမ့်သော သက်ရှိ လူသားများသည် ခိုင်မာမှုရှင်းမြင့်သော (သို့မဟုတ်) ခိုင်မာမှုရှင်းများသော အရာများကို မည်သို့မျှ မြင်နိုင်တော့မည် မဟုတ်ပါချေ။

သီဝရီအရလည်း ခိုင်မာမှုရှင်းမြင့်သော ကမ္ဘာ (15 dimension) မှ သက်ရှိတစ်ဦးသည် ခိုင်မာမှုရှင်းနှိမ့်သော (3 dimension) မှ သက်ရှိများကို မြင်နိုင်သော်လည်း

နိုင်ငံနိုင်သည့်ဘက်မှ နိုင်မင်းရှင်းမြင့်သည့်ဘက်သို့
သို့သော် နိုင်မင်းရှင်းမြင့်သောကမ္ဘာမှ သက်
သည့် နိုင်မင်းရှင်းအနိမ့်မှ လူသား စသော သက်ရှိတို့
အတွက်အတွင်းပိုင်းအထိ ထိုးဖောက်မြင်နိုင်သည်ဟု
ဆိုပါသည်။ ခန္ဓာကိုယ်အတွင်းရှိ ကလီစာများကို
မြင်နိုင်ကြောင်း ပညာရှင်များက ခန့်မှန်းထားပါသည်။

နိုင်မင်းရှင်းသီအိုရီသည် String, General Relativity, Special Relativity သီအိုရီများနှင့်လည်း ဆက်စပ်
သည်။ String သီအိုရီသည် အာကာသအချိန်ကွေးခြင်း
၏ ဖြေရှင်းပေးသည့် သီအိုရီတစ်ခုဖြစ်ပါသည်။ အီလက်
ထရွန် ပရိုတွန်များအစား ကြိုးမျှင်(string) ကို အစားထိုး
ခြင်းအားဖြင့် အလုပ်လုပ်သော သီအိုရီဖြစ်ပါသည်။

နတ်ဘုံနှင့် လူဘုံတို့ သက်တမ်းကွာခြားနေခြင်းကို
နိုင်ငံတိုင်း၏ နှိုင်းရသီအိုရီဖြင့် ဖြေရှင်းနိုင်သည်။ နှိုင်းရ
သီအိုရီအလိုအရ အလျင်မြင့်လျှင် အချိန်နှေးသွားသည်ဟု
ဆိုထားသည်။ အလျင်နှုန်း မြင့်မားစွာ သွားနေသော
အာကာသယာဉ်အတွင်းဝယ် အချိန်က နှေးကွေးနေသည်ဟု
ဆိုပါသည်။ သို့သော်လည်း အလင်း၏ အလျင်နှုန်းဖြင့်
မည်သည့်အရာမျှ မသွားနိုင်ပါချေ။ အချို့သော သိပ္ပံပတ်
ဝန်းများတွင် အချိန်ကို နောက်ပြန်ဆွဲထားသည့် ပြကွက်
များသည် ဤသီအိုရီကို အခြေခံထားခြင်းပင် ဖြစ်ပါသည်။
ဥပမာအားဖြင့် ရပ်တည် လှုပ်ရှားနေသော အလျင်နှုန်းသည်
မရလောကသားများနှင့် နတ်ဗြဟ္မာတို့ အလျင်နှုန်းထက်
နိမ့်စွာပြန်နှုန်းမြင့်နေသောကြောင့် အချိန်သက်တမ်းကွာခြား
နေခြင်းဖြစ်ပေလိမ့်မည်။

လောပိတ ဓာတ်အားပေးစက်ရုံမှ ဓာတ်အားဖြန့်ဖြူး
သည့် ခလုတ်ကို ပိတ်လိုက်သည်နှင့် ရန်ကုန်မြို့တွင် မီးများ
ငြိမ်းသွားသည်။ ခလုတ်ဖွင့်လိုက်သည်နှင့် မီးများ လင်းလာ
သည်ကို အားလုံးသိကြသည်။ မိုင်ပေါင်း ၅၀၀ ကျော်ခန့်
အဝေးသောနေရာမှ လျှပ်စစ်ဓာတ်အားကို ထုတ်လွှတ်ပေး
ခြင်းဖြစ်သော်လည်း ရန်ကုန်မြို့အထိ သွယ်တန်းထားသော
ကြေးကြိုးများမှတစ်ဆင့် လျှပ်စစ်ဓာတ်အားက အလွန်လျင်
မြန်သောနှုန်းဖြင့် ရောက်ရှိလာရာ အချိန်ကြာသည်ဟု မထင်
ကြပါချေ။ လျှပ်စစ်ဓာတ်က ကြေးနန်းကြိုးတစ်လျှောက်
ကြေးကြိုး၏ အမှုန်တစ်ခုချင်းကို ဆက်စပ်ဖြတ်သန်းလာရ
ခြင်းဖြစ်ပေရာ၊ နှေးကွေးသောနှုန်းဖြင့်သာ လာရပါက ရှည်
ကြာ အချိန်အတိုင်းအတာတစ်ခုယူရမည်ဖြစ်ပြီး ဤမျှ
မြန်ဆန်စွာ ရောက်လာနိုင်တော့မည် မဟုတ်ပါချေ။

မြတ်စွာဘုရားရှင် ဟောကြားထားသော အဘိဓမ္မာ
တရားတော်တွင် စတုမဟာရာဇ်နတ်ဘုံမှ နတ်များ၏ သက်
တမ်းကို လူတို့၏ သက်တမ်းနှင့် နှိုင်းယှဉ်ပါက လူတို့၏
လက်ရှိ အနှစ် ၅၀ သည် ထိုနတ်ဘုံ၌ တစ်ရက်မျှသာဖြစ်
သည်ဟု ဟောမြွက်ထားပါသည်။ လူတို့၏ ရုပ်နာမ်များ
သည် လျှပ်စစ်စီးဆင်းသွားသကဲ့သို့ လျင်မြန်လွန်းသော
အရှိန်ဖြင့် ဖြစ်ပျက်နေကြသဖြင့် နတ်ဗြဟ္မာတို့နှင့် ယှဉ်ပါက
အလွန်လျင်မြန်နေသည်ဟု ထင်ကြရပေသည်။ နတ်ပြည်မှ
တစ်ရက်ဆိုသော ကာလသည် လူ့ပြည်တွင် နှစ် ၅၀ ကြာ
သည်အထိ အချိန်က မြန်ဆန်နေပေသည်။

နိုင်မင်းရှင်းကို ကျွန်တော် လုပ်လျှင် ရနိုင်ကြောင်း
လည်း ဆိုကြပါသေးသည်။ ဥပမာအားဖြင့် စက္ကူတစ်ရွက်
၏ ထိပ်တစ်ဖက်စီတွင် အပေါက်တစ်ပေါက်စီကို ဖောက်
ထားလျှင် ပုံမှန်အနေအထားတွင် ထိုအပေါက်တို့သည်
စက္ကူတစ်ရွက်စာ ကွာဝေးကြမည်ဖြစ်သော်လည်း စက္ကူကို
ခေါက်ကာ အပေါက်နှစ်ပေါက်ကို ထပ်လိုက်ပါက ထို
အပေါက်နှစ်ပေါက်၏ အကွာအဝေးသည် သုညဖြစ်သွားပေ
သည်။ ယင်းသို့ဖြင့် နိုင်မင်းရှင်းကို ခေါက်၍ရနိုင်မည်လား
ဟု ပညာရှင်တို့ သုံးသပ်မိကြပေသည်။ ထို့ကြောင့်လည်း
နိုင်မင်းရှင်းကွာခြားမှုကြောင့် မမြင်နိုင်သော အရာများကို
နိုင်မင်းရှင်းကို ခေါက်ခြင်း၊ ကျုံ့လိုက်ခြင်းဖြင့် မြင်ရနိုင်မည်
လောဟု စဉ်းစားကြပါသည်။

နတ်တို့၏ ခန္ဓာကို ဖွဲ့စည်းထားသော ရုပ်တရားတို့
သည်လည်း အလွန်နူးညံ့သော သုခုမ ရုပ်များဖြစ်သဖြင့်
တွေ့ထိရန်၊ မြင်တွေ့ရန် မဖြစ်နိုင်ဟု အဘိဓမ္မာက ဆိုထား
ပါသည်။ ထို့ကြောင့်လည်း နတ်ဗြဟ္မာတို့ လူလောကသို့
လာကြချိန်တွင် မတ်တတ်ရပ်လျက်သာ နေကြပြီး သူတို့
ရှင်၏ တရားတော်များကို နာကြားကြရာတွင်လည်း ရပ်သော
ဣရိယာပုဒ်ဖြင့်သာ နာယူကြသည်မှာ ရုပ်တရားများ အလွန်
နူးညံ့သောကြောင့်ဖြစ်ကြောင်းလည်း မှတ်သားရဖူးပါသည်။

သာမန်မျက်စိဖြင့် မမြင်ရရန်နှင့် လောကတွင် မရှိနိုင်
ဟု တစ်ထစ်ချ မသတ်မှတ်နိုင်ပါချေ။ ဗုဒ္ဓဘာသာ၏ အလို
အရ ပရလောကသားများ၊ နတ်၊ ဗြဟ္မာများ၊ ငရဲသားများကို
လူသားတို့ ပကတိ မျက်စိဖြင့် မမြင်နိုင်ခြင်း၏ အဓိက
အချက်တစ်ခုမှာ နိုင်မင်းရှင်း ကွာခြားမှုလည်း ဖြစ်နိုင်
ကြောင်း သုံးသပ်မိပါသည်။

* * *

မောင်သာ(ဓမ္မစောဓီးသုတေသန)

ထူးဆန်းထွေလာ ဤကမ္ဘာ

မောင်လင်းအောင်

စစ်တပ်မရှိသော တိုင်းပြည်

ကမ္ဘာပေါ်တွင် စစ်ပွဲများ ဖြစ်ပွားခြင်းသည် မည်သူ့
အကျိုးအတွက်မှ မကောင်းပေ။ အိုက်(စ်)လန်(Iceland)
နိုင်ငံသည် ကမ္ဘာပေါ်တွင် စစ်တပ်မရှိသည့် တစ်ခုတည်းသော
နိုင်ငံဖြစ်သည်။ အိုက်(စ်)လန်သည် မည်မျှ သာယာအေးချမ်း
သည်ကို စာဖတ်သူတို့ မျှော်မှန်းကြည့်နိုင်သည်။

Iceland has no army and is also recognized
as the world's most peaceful country.

တိုးတက်လာသော နည်းပညာ

အပေါ်ပိုသည် ၁၉၇၉ခုနှစ်တွင် တီထွင်ခဲ့သော 250MB
hard drive (ကွန်ပျူတာမှတ်ဉာဏ်ကြီး) ၏ ပုံဖြစ်သည်။
ထို hard drive ကြီး၏ အလေးချိန်မှာ ၅၅၀ ပေါင်ဒရိုဗျိုး
ခေါ်လာ သောင်းချီ၍ တန်ဖိုးရှိသည်။

အောက်တွင် ဖော်ပြထားသောပုံသည် ယနေ့ခေတ်
1G GB micro SD card လေးပင်ဖြစ်သည်။ ထို 1G GB
SD card လေးသည် အထက်ဖော်ပြပါ Hard drive ကြီး
ထက် ၆၄ဆ မှတ်ဉာဏ်ပမာဏ ပိုမိုသိမ်းဆည်းနိုင်ပြီး တစ်
ဂရမ်၏ ဆယ်ပုံပုံ လေးပုံမျှသာ အလေးချိန်ရှိသည့်အပြင်
ထုတ်လုပ်မှုစရိတ် ကုန်ကျငွေမှာ (၁၁)ခေါ်လာမျှသာ ရှိပေ
သည်။

ရိုမေးနီးယား

ဥရောပနိုင်ငံတစ်နိုင်ငံဖြစ်သော ရိုမေးနီးယားနိုင်ငံ၏ သဘာဝအလှတရားပုံဖြစ်သည်။

မာရသွန်အပြေးသမား ဖိုးသက်ရှည်

Fauja Singh ဆိုသူ အဖိုးအိုသည် အသက် ၈၉နှစ် ဖြစ်သော်လည်း မာရသွန်အပြေးသမားတစ်ဦးဖြစ်လာခဲ့သည်။
ကြောင်းအရင်းမှာ သူ၏သား သူ့ရှေ့တွင် အသတ်ခံခဲ့ရ သည်အဖြစ်ကို မေ့ပျောက်ပြီး စိတ်ဇာတ်ရာ ကုစားနိုင်ရန် ခံစားရသည်။
ဟောင်ကောင် မာရသွန်ပြိုင်ပွဲ၌ ၁နာရီ ၃၂ မိနစ် ၂၈ စက္ကန့်ဖြင့် ပန်းဝင်နိုင်ခဲ့ကာ ကမ္ဘာ့အသက်အကြီး မာရသွန်အပြေးသမားအဖြစ် ရပ်တည်နိုင်ခဲ့သည်။ ထို နှစ်တွင် သူသည် အသက် (၁၀၂)နှစ်ပြည့်ရန် ရက်ပိုင်းမျှ လိုတော့သည်။

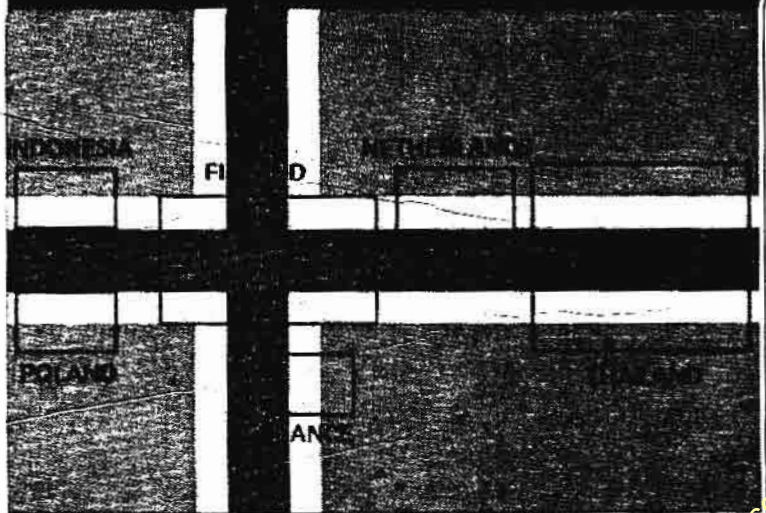
ဉာဏ်ကြီးရှင်လေး

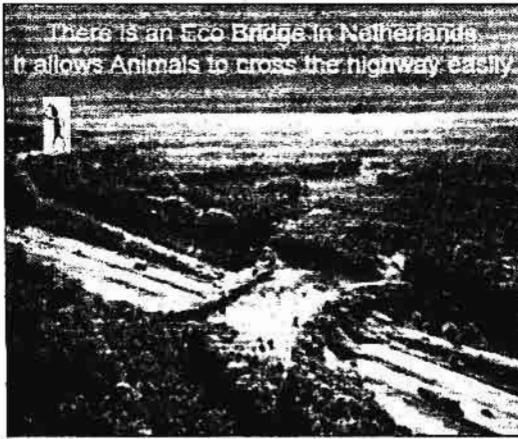
ပါကစ္စတန်နိုင်ငံသား Ayan Qureshi လေးသည် အသက် ၅နှစ်နှင့် ၁၁ လအရွယ်မျှနှင့် မိုက်ကရိုဆော့စ် ကုမ္ပဏီ၏ အိုင်တီနည်းပညာစာမေးပွဲ (Microsoft's IT Technician Exam) ကို ကောင်းစွာ ဖြေဆိုအောင်မြင်၍ ကမ္ဘာ့အငယ်ဆုံး ကွန်ပျူတာကျွမ်းကျင်ပညာရှင်လေးဖြစ်လာ ခဲ့သည်။

Flag of Norway

နော်ဝေအလံ

နော်ဝေနိုင်ငံ၏ နိုင်ငံ တော်အလံကို ခွဲခြမ်းစိတ်ဖြာ ကြည့်လိုက်လျှင် အခြားသော နိုင်ငံ (၆)နိုင်ငံ၏ အလံများ ရှိလာသည်။

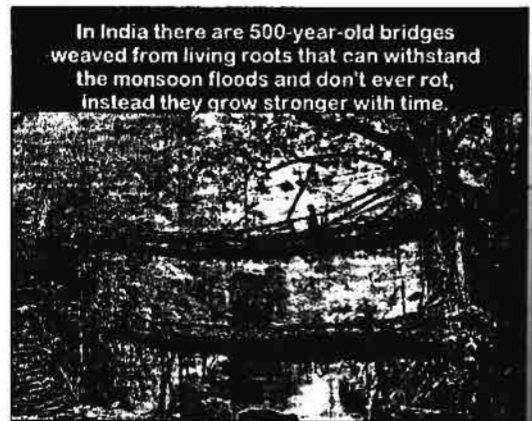

သဘာဝ တံတား (၁)

နယ်သာလန်နိုင်ငံတွင် အဝေးပြေးလမ်းမကြီးကို ဖြတ်၍ တည်ဆောက်ပေးထားသော တံတားကြီးတစ်စင်းရှိသည်။ ထိုတံတားကြီးကို သဘာဝတောဓလေ့နှင့်အညီ ဖန်တီးပေးထားပြီး တောတွင်း တိရစ္ဆာန်များ ဘေးမသိ ရန်မခွာဖြင့် အဝေးပြေး လမ်းမကြီးကို ဖြတ်သန်းနိုင်ရန် ရည်ရွယ်၍ ဆောက်လုပ်ပေးထားခြင်းဖြစ်သည်။

သဘာဝ တံတား (၂)

အိန္ဒိယနိုင်ငံ၌ သဘာဝ တံတားတစ်စင်းရှိသည်။ ထိုတံတားမှာ သက်တမ်းရှည် အပင်ကြီးနှစ်ပင်၏ အမြစ်များမှ သဘာဝအလျောက် တံတားဖြစ်နေခြင်းဖြစ်သည်။ ထိုသဘာဝ သစ်မြစ်တံတားကြီးကို သက်တမ်း (၅၀၀)ခန့်မျှ ရှိပြီဟု ခန့်မှန်းကြသည်။ ထိုသစ်မြစ်တံတားကြီးသည် မုတ်သုံရာသီဥတု၏ အထက်ကို ကြံ့ကြံ့ခံကာ အမြစ်များပင် ဆက်လက်၍ ရှင်သန်ကြီးထွားနေသည်ဟု သိရှိရသည်။

တောင်ပြာတန်းမှ ငှက်ငယ်

ချစ်စဖွယ် အပြာရောင် အမွှေးအတောင်ရှိသော ငှက်ငယ်လေးတစ်ကောင်ကို ဆန်းကြယ်စွာ မြင်တွေ့ရပါသည်။

Handwritten signature or mark.

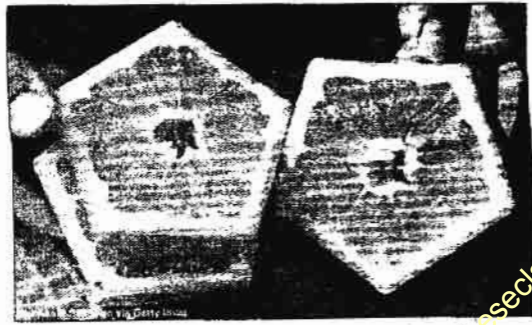

ကြင်နာတတ်သော စစ်ထွက် ယောက်ျား

စစ်သားဟူသည်မှာ မိမိတို့၏ အသက်ကို ပဓာနမထားဘဲ တိုင်းပြည်နှင့် လူမျိုးအတွက် ရွပ်ရွပ်ချွံချွံ တိုက်ပွဲဝင်သော ရဲစွမ်းသတ္တိရှင်များဖြစ်သည်။ ထိုကဲ့သို့ လက်ရုံးရည် ပြည့်ဝလှသော စစ်သားကြီးများတွင်လည်း ကြင်နာတတ်သော အသည်းနှလုံးရှိကြောင်းကို ဖော်ပြပါပုံများက သက်သေခံနေပေသည်။

ပင်တဂွန် လိမ္မော်သီး

ဂျပန် လယ်သမားတစ်ဦးသည် ပင်တဂွန် လိမ္မော်သီး (ငါးထောင့်ပုံ)များကို စမ်းသပ်စိုက်ပျိုး အောင်မြင်ခဲ့သည်။ Westminster နန်းတော်ကြီးဟုလည်း လူသိများ ထင်ရှားသည်။ ဗြိတိန်၏ ကျက်သရေဆောင် ရှေးဟောင်းအမွေအနှစ် အဆောက်အအုံကြီးလည်းဖြစ်သည်။

Think you have expensive vet bills? Well, #BelieveItOrNot Little Nicky is the first commercially produced cat clone. Little Nicky's owner paid \$50,000 to have him created from Nicky, her previous cat's DNA!

ကြောင်ကလေးနီ

Nicky (နစ်ကီ)ဟု အမည်ရသော ကြောင်ကလေးသည် ကမ္ဘာပေါ်တွင် ပထမဦးဆုံး အခကြေးငွေယူ၍ စီးပွားဖြစ် ပုံတူမျိုးပွားသည့် ကြောင်လေးဖြစ်လာခဲ့သည်။ နစ်ကီကို ပုံတူမျိုးပွားရန်အတွက် ဒေါ်လာ ငါးသောင်းကျန်ကျခံပြီးသူ၏ ပိုင်ရှင်သည် သေဆုံးသွားခဲ့သည်။ ယခင် ကြောင်လေး၏ DNA ကို ယူ၍ နစ်ကီကို ပုံတူမျိုးပွားခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

FIFA အဖွဲ့ဝင်မဟုတ်သော နိုင်ငံ

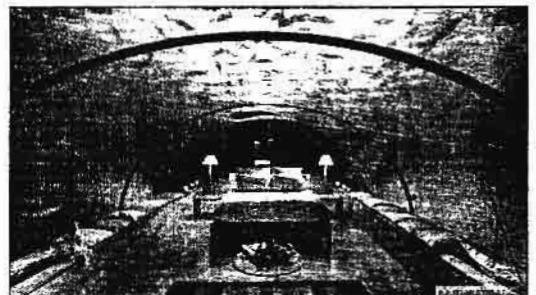
ကမ္ဘာ့အကြီးဆုံး ကျွန်းကြီးပေါ်တွင် တည်ထားသော ဂရင်းလန်(Green Land) နိုင်ငံသည် ကမ္ဘာ့ဘောလုံးအဖွဲ့ချုပ်(FIFA)၏ အဖွဲ့ဝင် နိုင်ငံတစ်နိုင်ငံမဟုတ်ပေ။ ဂရင်းလန်နိုင်ငံ၏ ရာသီဥတုသည် အလွန်ပင် အေးမြပြီး မြေသားလည်း အေးလွန်းသောကြောင့် ဘောလုံးတစ်ကွင်းစာ မြက်ခင်းစိုက်ရန် မဖြစ်နိုင်သောကြောင့် FIFA သို့ ဝင်ခွင့်မရရှာပေ။

The world's largest island, Greenland, is unable to join FIFA as the ground is so cold, it's impossible to grow enough grass to form a regulation-sized football pitch! #BelieveItOrNot

အင်တာနက် မရှိသော ဘဝ

ယနေ့ခေတ်တွင် လူတို့သည် အင်တာနက်(Internet) မသုံးစွဲရလျှင် မနေနိုင်သောဘဝမျိုး ရောက်နေကြသည်။ လူမှုရေး၊ မိသားစုရေးနှင့် အပေါင်းအသင်းများ သဘာဝ အလှတရားများကိုပါ မေ့လျော့၍ အင်တာနက်ကမ္ဘာထဲတွင်သာ နစ်ဝင်စီးပျော်၍ အချိန်ကုန်လွန်နေကြသည်။ ဤတွင် အင်ဒိုနီးရှားနိုင်ငံရှိ ရွာလေးတစ်ရွာတွင် လူအများကို လွှမ်းမိုးထားသည့် အင်တာနက်ဆိုသည်ကြီး မရှိဘဲ၊ သာယာအေးချမ်းစွာဖြင့် နေ့စဉ် ဘဝဖြတ်သန်းနေကြပုံလေးကို စိတ်ကြည်နူးဖွယ် မြင်တွေ့ရပါသည်။

SLEEPING UNDERWATER! Check out this aquarium room situated at the Maldives Hilton Conrad Resort near India! #BelieveItOrNot

ရေအောက် အပန်းဖြေရိပ်သာ

အိန္ဒိယနိုင်ငံအနီးရှိ မော်ဒိုက်ကျွန်းပေါ်ရှိ ရေအောက်အပန်းဖြေ ရိပ်သာတစ်ခုပုံဖြစ်သည်။

Poke'mon အရပ်စုဆောင်းသူ

Lisa Courtney ဆိုသူသည် Poke'mon အရပ်
ပေါင်း(၁၄၄၁၀)ကို စုဆောင်းထားရှိသူဖြစ်သည်။ Poke'mon
ရုပ်သွပ်သူများအပိုတော့ လေးစားအားကျစရာပင်။

Remarkable display!

Lisa Courtney from Welwyn Garden City holds a
collection of 14,410 different Poke'mon items.
Pikachu, I choose you

ကမ္ဘာအကြီးဆုံး ချောကလက် ကြက်ဥကြီး

အီစတာပွဲတော်အတွက် ရည်ရွယ်၍ ဖန်တီးထားသော
ချောကလက် ကြက်ဥကြီးဖြစ်သည်။ ထိုချောကလက်ထုံး
ကြီးသည် သစ်ကုလားဖျပ်တစ်ကောင်ထက် ပိုမြင့်မား၍
ဆင်ကြီးတစ်ကောင်၏ အလေးချိန်ထက်လည်း ပိုလေးသည်။

စိန်ထက် အဆတစ်ထောင်ရှားသော ရတနာ

ကမ္ဘာပေါ်တွင် စိန်သည် အဖိုးထိုက်တန်သော ရတနာ
ဖြစ်သည်။ အာဖရိကတိုက် တန်ဇာနီးယားနိုင်ငံတစ်နိုင်ငံ
တည်း၌သာ ထွက်ရှိသော Tanzanite ကျောက်သည် စိန်
ထက် အဆတစ်ထောင် ပိုရှားပါးသော ရတနာတစ်မျိုးဖြစ်
သည်။

Tanzanite stone. These only appear in one
place in the world, Mount Kilimanjaro in
Tanzania, Africa. They are 1000 times
more rare than diamonds.

ထူးဆန်းသည့် စားသောက်ဆိုင်

Jon Bon Jovi ဆိုသူ ပိုင်ဆိုင်သော စားသောက်ဆိုင်တွင် စားသုံးသူများသည် အစားအစာများအတွက် ကျသင့်ငွေကို စေတနာရှိသလောက်သာ ပေး၍ရပြီး အကယ်၍ ပိုက်ဆံမပါပါက စေတနာ့ဝန်ထမ်းအဖြစ် ဆိုင်ကူ ရောင်းပေးနိုင်ပေသည်။

အောက်စီဂျင်၏ တန်ဖိုး

ကမ္ဘာပေါ်ရှိ လူသားအားလုံး ငါလတာ ကာလမျှသာအတွက် အသက်ရှူနိုင်ရန် အောက်စီဂျင်ဓာတ်ငွေ့ကို ဖန်တီးယူရပါက အမေရိကန်ဒေါ်လာ ၃၈ ထရီလျံ ကုန်ကျပေလိမ့်ပေလိမ့်မည်။ ထိုကဲ့သို့ လွန်စွာ အဖိုးထိုက်တန်သော အောက်စီဂျင် သစ်ပင်များက အခမဲ့ ထုတ်လွှတ်ပေးသည်။ ကမ္ဘာမြေကြီးကို ကယ်တင်နိုင်ရန် သစ်ပင်များများစိုက်ကြပါစို့။

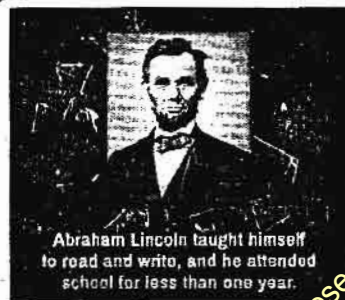
ခရီးပြင်းနှင့်သော ကြောင်ကလေး

ကွတ်ကီး (Cookie) အမည်ရသော ကြောင်ကလေးသည် သခင်နှင့်အတူ ပြင်သစ်နိုင်ငံတောင်ပိုင်းသို့ အပန်းဖြေခရီးလိုက်ပါသွားခဲ့ရာမှ ပျောက်ဆုံးသွားခဲ့သည်။ ၁၈-လကြာသော အခါတွင် ကြောင်ကလေး ကွတ်ကီးသည် တစ်ကိုယ်လုံးတွင် ဒဏ်ရာအနာတရများအပြည့်ဖြင့် အိမ်ပြန်ရောက်လာသည်။

ထို ၁၈-လကြာ ကာလအတွင်း ကြောင်ကလေး ကွတ်ကီးသည် အိမ်အပြန်ခရီးအတွက် မိုင်ပေါင်း ၇၀၀ ကျော်ကို ခရီးပြင်းနှင့်ခဲ့ရသည်။ လူကြီးသူမများ၏ ပြောစကားများအရ ခွေး၊ ကြောင် အစရှိသော အိမ်မွေးတိရစ္ဆာန်တို့သည် မိမိတို့အိမ်နှင့် မည်မျှပင်ဝေးသော အရပ်ဒေသသို့ ရောက်နေစေကာမူ၊ မိမိတို့၏ အနံ့ခံ အာရုံကို အသုံးပြု၍ အိမ်ပြန်လာတတ်ကြကြောင်း မှတ်သားထားရဖူးသည်။

ကြိုးစားသော သမ္မတ

အမေရိကန်သမ္မတကြီး အဘာရာဟမ်လင်ကွန်း (Abraham Lincoln) သည် အလွန်ပင် ကြိုးစားသူတစ်ဦး ဖြစ်ပြီး ငယ်စဉ်ဘဝတွင် ကျောင်းတစ်နှစ်ပင် ပြည့်အောင် မနေခဲ့ရဘဲ ကိုယ်ထူကိုယ်ထ စနစ်ဖြင့် စာပေကို ကိုယ်တိုင် ကြိုးစား၍ လေ့လာခဲ့သူဖြစ်သည်။ ■

မောင်လင်းအောင်

ကလေးသူငယ်စာ ရောဂါများအတွက် ပေါင်းစုံ

တင့်ထူး
(လေယူဝတ်)

ကမ္ဘာမြေပြင်ပေါ်တွင် သစ်ပင်မျိုးစုံတို့ ပေါက်ရောက် လျက်ရှိသည်။ ထိုအပင်တို့မှ လူတို့အတွက် များစွာအကျိုး ပြုကသည်ကိုတော့ လူတိုင်း မသိရှိကြပေ။ တချို့က သစ် ပင်ကြီးတချို့ကို ဖြတ်လှဲ၍ ထင်းအဖြစ်၊ တိုင်အဖြစ်၊ ဖျဉ်အဖြစ် သုံးရန်ကိုသာ သိကြ၏။ ထိုအပင်တို့၏ အခြားအကျိုး ပြုနေမှုများကို ကုန်အောင် မသိခဲ့ကြပေ။ နွယ်မြက်သစ်ပင်၊ ဆေးဖက်ဝင်သည်ဟူ၍ အဆိုရှိထားပေရာ အပင်တို့၏ ဆေးဖက်ဝင်ပုံများကို သိရှိသုံးစွဲနိုင်ကြရန် လင်းနေပင်အကြောင်းကို ဖော်ပြပေးလိုပါသည်။

လင်းနေပင်မှာ ပင်ငယ်မျိုးဖြစ်သည်။ ရွံ့နွံထူထပ်သော နေရာများ၌ ပေါက်၏။ မြေပြင်မှ လက်တစ်လုံးမျှ အရွက် စိမ်းအပြားများထွက်ပြီး ပေါက်လာ၏။ အပင်ရင်း၌ ဥမြစ်ရှိ၏။ အမြစ်တွင် အဆစ်များ ရှိ၏။ “လင်းနေ”ဟူသောအမည်ကို အချို့က “လင်းလေ”ဟူ၍လည်း ရေးသားကြ၏။ လင်းနေဟူသောအမည်ဖြင့် မြန်မာတို့က အမျိုးအစားအလိုက် သီးသန့်ခေါ်ကြသေးသည်။ လင်းနေကြီး၊ လင်းနေငယ်၊ လင်းနေဖြူ၊ လင်းနေရနံ့၊ သစ်တက်လင်းနေတို့ ဖြစ်ကြ၏။ သစ်တက်လင်းနေမှာ မြေပေါက်မျိုးမဟုတ်ပေ။ သစ်ခွမျိုးထဲမှ ဖြစ်၏။ လင်းနေပင်သည် ဥမြစ်မှ ဆင့်ပွားပြီး ဖြာထွက်ကာ ရှင်သန်ကြီးထွားပေါက်ရောက်ခြင်းဖြစ်သည်။

လင်းနေ၏ ဂုဏ်ရည်နှင့် အစွမ်း

လင်းနေသည် စူးရှသောအနံ့ရှိ၏။ စပ်ဖျဉ်းဖျဉ်းရှိ၏။ ခါး၏။ အန်စေတတ်၏။ နူးညံ့စွာ ဝမ်းသက်၏။ ဆီးရွှင်စေ၏။ ပိုးကို နိုင်၏။ ပညာဉာဏ်တိုးပွားစေ၏။ လည်ချောင်းကို အကျိုးပြု၏။ အညစ်ကြေးနှင့် ဆီးကို

သန်ရှင်းအောင် ပြု တတ်၏။ ထိုးအောင်ခြင်း၊ ချုပ်ခြင်း၊ အစာမကြေ ဝမ်းဟော ရောင်ခြင်း၊ ဟောရောင်ခြင်း၊ ဝက်ရူးနာ၊ လေနာ၊ သလိပ်နာ၊ အဖျားရောဂါ၊ ရူးသွပ်ခြင်း၊ ဖုတ်တစ္ဆေ ဖမ်းစားခြင်းတို့ကို ပယ်စွမ်းနိုင်ပါသည်။

လင်းနေ၏ ရောဂါအလိုက် အသုံးပြုပုံများ
မြင်းသရိုက်ရောဂါ။ လင်းနေ၊ ဆေးခြောက်၊ စမုန်ဖြူ သုံးပါးတို့အား အပူစီ စုပြီး အတွင်းလိပ်ခေါင်းသို့ မှိုင်းတိုက် ပေးပူ ကိုက်ခဲခြင်းကင်း၍ လိပ်ခေါင်းလည်း ပျောက်ကင်းပါ သည်။

ချောင်းခြောက်ဆိုးခြင်း။ လင်းနေမြစ် ၂ကျပ်၊ ရေသန့်သန့် ၃၂ကျပ်တို့ကို နှစ်ပုံကျန်အောင် ကျိုပါ။ ထိုကျိုဆေးရည် တစ်ခွက်စာလျှင် တစ်ကျပ် ရှစ်ပဲခန့် တစ်နေ့ သုံးကြိမ် သောက်လျှင် ချောင်းခြောက်ရောဂါ၊ ဝမ်းဟောရောင်ခြင်း၊ ဝမ်း ဖိုက်ထိုးအောင်ခြင်း ပျောက်သည်။

လည်ချောင်းနာခြင်း။ လင်းနေမှုန့် ၅ရွေးကို နွားနို့ ခပ်နွေးနွေးနှင့်သောက်လျှင် သလိပ်စီးထန်ခြင်း၊ လည်ချောင်း နာခြင်းပျောက်သည်။

အဖျားရောဂါ။ လင်းနေနှင့် ဆေးခါးကြီး ၃ကျပ် ၁၂ပဲ၊ ရေသန့်သန့် ၆၀ ကျပ်သားနှင့် ၈ကျပ်သားကျန်အောင်ကျို၍ စစ်ယူပါ။ တစ်ခွက်စာ တစ်ကျပ် ရှစ်ပဲသားမျှ သောက်ပါ။ မကြာမကြာ အဖျားတက်ခြင်းမှ ပျောက်ကင်းပါသည်။

သုငယ်နာအဖျားနှင့် ချောင်းဆိုးရောဂါ။ လင်းနေကို မိခင်နို့နှင့် သွေး၍တိုက်လျှင် ကလေးများ ချောင်းဆိုး၍ ဖျားနာခြင်းမှ ပျောက်ကင်းသည်။

ဝမ်းဖိုက်နာနှင့် ဝမ်းရောင်ခြင်း။ သုငယ်များ၊ ဝမ်းဖိုက် ထိုးကျင်ခြင်း၊ ဝမ်းဖိုက်ရောင်ဖောခြင်းတို့ကို လင်းနေကို ကျွမ်းအောင် မီးဖုတ်၍ ညှက်စွာ ကြိတ်ပြီးလျှင် အုန်းဆီနှင့် လည်းကောင်း၊ ကြက်ဆူဆီဖြင့် လည်းကောင်း၊ ရရာဆီနှင့် သုငယ်၏ ဝမ်းဖိုက်ကို လူးပေးပါက ပျောက်ကင်းပါသည်။

သန်းထခြင်း။ သုငယ်များ သန်းထခဲ့သော် လင်းနေကို သတ်ပြီးသား ရိန်းနို့နှင့် အတူရော၍ တိုက်လျှင် ဝမ်းတွင်းရှိ သန်ကောင်များ ကျဆင်းလိမ့်မည်။ အထက်ပါ ဆေးကို ပြုတ်၍ လည်းကောင်း၊ အမှုန့်ပြု၍ လည်းကောင်း၊ သစ်ပင် များနှင့် အခြားနေရာတို့၌ ရှိသော ပိုးများကို ဖျန်းပက်ပေးခြင်း၊ ဖြူးပေးခြင်းပြုပါက ထိုပိုးများ အခြားသို့ ရွှေ့ပြောင်းသွားကြ လိမ့်မည်။

ကနဦးအစားထွန်၍ အဆိပ်ဖြစ်ခြင်း။ လင်းနေကို ကျွမ်း အောင် မီးဖုတ်၍ ကြိတ်ပြီးလျှင် ၁၀ရွေးမျှလောက်ကို ရေ

နွေးနှင့် ဖျော်သောက်ပါက ပျောက်ကင်းသက်သာပါသည်။
ဦးခေါင်းနာကျင်ခြင်း။ လင်းနေမြစ်ကို သွေး၍ ခေါင်းတွင် လိမ်းပေးလျှင် ဦးခေါင်းနာကျင်ခြင်း ပျောက်ကင်းပါသည်။
အဆစ်ရောင်ခြင်း။ ထိဒိုက်၍ အကြောထုံးခြင်း။

လင်းနေ မြစ်ကို သီဟိုဠ်၊ သရက်စေ့အဆီနှင့် ကြိတ်၍ အဆစ်ရောင်၊ အကြောထုံးဖွဲ့သော နေရာများသို့ လိမ်းသပ်ပေးလျှင် သက်သာပျောက်ကင်းပါသည်။

နှုတ်ခမ်း၊ မေး၊ ပါးစောင်းရွဲ့ခြင်း။ လင်းနေမြစ်၊ ချင်း ခြောက်နှစ်မျိုးတို့ကို အတူအပူနီပြုပါ။ ၎င်းနောက် ပျားရည်နှင့် ရော၍ အရေကြီးလျှင် ကြိသလို နှစ်ကြိမ် သုံးကြိမ် စသည် ဖြင့် သောက်ပါ။ ခံတွင်း၊ မျက်စိ စသည့် လေဖြတ်ခြင်းကို အထူးကာကွယ်နိုင်သည်။

ခေါင်းတစ်ခြမ်းကိုက်ရောဂါ။ လင်းနေမြစ်၊ ပိတ်ချင်းသီး ထိုနှစ်မျိုးကို အပူနီပြု၍ ရှူပါ။ ခေါင်းတစ်ခြမ်းကိုက်ရောဂါ ပျောက်ကင်းပါသည်။

သတိမေ့လျော့ခြင်းရောဂါ။ ထောပတ်၊ နွားနို့နှင့် လင်းနေ မှုန့် နှစ်ပဲသားမျှနှင့် တစ်လတိုင်တိုင်သောက်လျှင် သတိမေ့ လျော့တတ်သော ရောဂါပျောက်ကင်းသည်။

စိတ်နောက်ခြင်း။ ဝက်ရူးနာ။ လင်းနေမှုန့် ၅ရွေးမှ ၁၀ ရွေးအထိ ပျားရည်နှင့် ရော၍လျက်ပေးပါက ဝက်ရူးနာနှင့် စိတ်ဖောက်ပြန်သူများအတွက် များစွာအကျိုးရှိ၏။ ဆေးစား သောရက်အတွင်း နွားနို့နှင့် ထမင်းမှလွဲလျှင် အခြား အာဟာရများကို ရှောင်ပေးရမည်ဖြစ်ပါသည်။

ထိုအပြင် ကလေးသူငယ်များ ဝမ်းတပျစ်ပျစ်သွားနေ လျှင် လင်းနေမြစ်ကို တူးယူကာ ရေစင်စင်ဆေး၍ ကျောက် ပျဉ်၌ တစ်ခွန်းစာရအောင် သွေးပါ။ ထိုလင်းနေမြစ်သွေးရည် ထည့်ထားသောခွန်းကို ထမင်းနပ်ထားသောအပေါ်မှာ တင် ထားပါ။ ထိုလင်းနေပေါင်းရည်ကို ကလေးငယ်များအား တိုက် ပေးလျှင် ဝမ်းတပျစ်ပျစ်သွားခြင်းမှ သက်သာပျောက်ကင်း နိုင်ပါသည်။ ထိုဆေးနည်းကို မြန်မာအမျိုးသမီး သားသည် မိခင်များ လက်စွဲသုံး ဆေးနည်းဖြစ်ပါသည်။

လင်းနေပင်သည် ဥမြစ်ကို တူးယူ၍ စိုက်ထားလျှင် ရှင်လွယ် ပွားလွယ်၏။ ကလေးသူငယ်များအတွက် အသုံး များသော ဆေးပင်ဖြစ်၍ လိုအပ်သည့်အခါ မရာဗွေရရန် မိမိတို့အိမ်ခြံမြေထဲ၌ စိုက်ဖို့ထားသင့်သော အပင်ဖြစ်ထေ သည်။

တင့်ထူး(ဒေသ့ဝဇီ)

၂၀၁၅-ခုနှစ်လအတွက် ကံကောင်းစေမည့် အကြံပြု စာမျက်နှာ

ခေတ္တရာ ဆရာကျော်

ဒီစာမျက်နှာဟာ သင့်အတွက် ကံကောင်းစေမည့် အကြံပြု စာမျက်နှာဖြစ်ပါတယ်။
ပင်လယ်ပြင်မှာ မှန်တိုင်းထတဲ့အခါ သံလိုက်အိမ်မြှောင်က တောင်-မြောက် လမ်းညွှန်ပြသလို၊ ဘဝကံပွင့်လန်းဖို့
ဆင်ထောင့်တစ်နေရာက သင့်ကို အထောက်အပံ့ပြုပေးပါလိမ့်မယ်။
“လုပ်စရာရှိတာသာ လုပ်၊ စွမ်းအားရလာလိမ့်မယ်”
(အီမာဆင်)

၂၀၁၅ ခုနှစ်လ စန်းပွင့်ရက်များ

၁၊ ၂၊ ၃၊ ၁၀၊ ၁၁၊ ၁၈၊ ၁၉၊ ၂၀၊ ၂၈၊ ၂၉ ရက်များ	အရှေ့အရပ် စန်းပွင့်သည်။
၄၊ ၅၊ ၁၂၊ ၁၃၊ ၂၁၊ ၂၂၊ ၃၀၊ ၃၁ ရက်များ	တောင်အရပ် စန်းပွင့်သည်။
၆၊ ၇၊ ၁၄၊ ၁၅၊ ၂၃၊ ၂၄၊ ၂၅ ရက်များ	အနောက်အရပ် စန်းပွင့်သည်။
၈၊ ၉၊ ၁၆၊ ၁၇၊ ၂၆၊ ၂၇ ရက်များ	မြောက်အရပ် စန်းပွင့်သည်။

အထက်ဖော်ပြပါ ယေးအတွင်းရှိ ရက်များမှာ ဆိုင်ရာ စန်းပွင့်ရက်များကို ဖော်ပြထားခြင်းဖြစ်သည်။ ထိုရက်များအလိုက်
အိပ်သွားလာမှု၊ စီးပွားကုန်သွယ်မှု၊ ဈေးဝယ်စုစုရောင်း၊ လူမှုအိမ်ထောင်၊ ပညာရေးကအစ ဉာဏ်ရှိသလို အသုံးချနိုင်ပါသည်။
စန်းသည် မိသားစု၊ သိပ်၊ ဓနရာသီများတွင် ရှိပါက အရှေ့အရပ် စန်းပွင့်သည်။ ပြီးသော၊ ကန်၊ မကာရရာသီများတွင်
နိမ့်က တောင်အရပ် စန်းပွင့်သည်။ တူ၊ ကုန်၊ မေထုန်ရာသီများတွင်ရှိပါက အနောက်အရပ် စန်းပွင့်သည်။ ကရကန်၊
ဦးစွာ၊ မိန်ရာသီတွင်ရှိပါက မြောက်အရပ် စန်းပွင့်၏။ စန်းပွင့်အရပ်ကို မျက်နှာမူ၍ အကြံအစည်ပြုနိုင်ပါသည်။ ကံရှိသရွေ့
ပွင့်လန်းပါလိမ့်မည်။

ခုလိုင်လ အကြံပြုချက်

နေ့စဉ်နံနက်တိုင်း စန်းပွင့်အရပ်ကို မျက်နှာမူကာ “ဒီဝါတပတ်” အစချီ ဂါထာတော်ကို ခုနစ်ခေါက်ရွတ်ပါ။ ငွေကြေး
ထွက်လာတာအတွက် ဆုတောင်းပါ။ ရက်မပျက်ပါစေနှင့်။ စရွတ်သည့်နေ့မှစ၍ တစ်လအတွင်း ထူးခြားလာမှုများကို
သတိထား စောင့်ကြည့်ပါ။ ကေန သိပါလိမ့်မည်။

ခရီးသွားသူများ စန်းပွင့်အရပ်ဘက်သို့ သွားခွင့်ကြုံလျှင် အောင်ပြီဟုသာ မှတ်ပေတော့။

အကယ်၍ ခရီးသွားမည့်အရပ်နှင့် ဆန့်ကျင်နေပါက စန်းပွင့်အရပ်ဘက် ဦးစွာသွားပြီးမှ လိုရာသွားပါ။ နှုတ်မှ -

အဂ္ဂေါ ဗုဒ္ဓေါ

အဂ္ဂေါ ဓမ္မော

အဂ္ဂေါ သံယော

အဂ္ဂေါ စ၊ ဝိပါကော ဟောတု

ယံယံ ဣစ္ဆာ သမိဇ္ဈတု

(၉)ခေါက်ရွတ်ဆိုပြီးမှ ခရီးထွက်ပါ။

ဤဂါထာကို နေ့စဉ် စန်းပွင့်အရပ်ဘက် မျက်နှာမူပြီး နေ့စဉ် နံနက်တိုင်း (၇)ခေါက်စီရွတ်ပါကလည်း အကျိုးထူးခံစား ရန်မက၊ အကြံဉာဏ်ပေးသူ၊ အကူအညီပေးသူများ တွေ့ကြုံနိုင်ပြီး ပြဿနာအရပ်ရပ်ဖြေရှင်းမှုများ အောင်မြင်ရပါလိမ့်မည်။

အကြံအစည်အသစ် ချမှတ်လိုပါက စန်းပွင့်အရပ်ဘက် မျက်နှာမူ၍ ထိုင်ပါ။ မျက်စိပိတ်ထားပါ။ ဝင်လေ၊ ထွက်လေ ကို သတိပြု၍ နာသီးဖျားတွင် မှတ်ပါ။ ၅မိနစ်ခန့် ဝင်လေထိတိုင်း သိ၊ ထွက်လေ ထွက်တိုင်း သိနေပါ။ လေနောက် စိတ်မလိုက်ပါနှင့်။ အတွေးအကြံမလိုက်နှင့်။ နာသီးဖျား ဝင်သိ၊ ထွက်သိသာ သိသိနေပါ။ ပြီးမှ မိမိဖြစ်ချင်သည့် အကြံအစည် ကို အာရုံတွင် ဖော်လိုက်ပါ။ အောင်ရမည်ဟု သုံးကြိမ်ဆိုလိုက်ပြီး ပြန်ထပါ။

ချစ်သူစုံတွဲများ စန်းပွင့်အရပ်ဘက်သို့ အပျော်ခရီးထွက်နိုင်သည်။ အခြားကိစ္စများလည်း ဉာဏ်လွှာသုံးပါ။

အဆောင်ရတနာ

(၁၆-၇-၂၀၁၅)ထိအတွင်း “စိန်”ကို အဆောင်ပြုပါ။ (၁၇-၇-၂၀၁၅)မှ လကုန်ထိအတွင်း “ရွှေ”ကို အဆောင်ပြုပါ။ စီးပွားရေး၊ ကျန်းမာရေးအထောက်အပံ့ဖြစ်ပါမယ်။

ကျန်းမာရေး

(၁-၇-၂၀၁၅) မှ (၁၀-၇-၂၀၁၅) ထိအတွင်း ကျန်းမာရေးမကောင်းသူများ ရေချိုးလျှင် လေတိုက်မခံသင့်။ အနီး ထုတ်နိုင်သည်။ ဝမ်းချုပ်မခံပါနှင့်။ အစားအစာအနေဖြင့် အခါးမှန်သမျှ ရှောင်ပါ။ ချဉ်ချိန်ပါ။ စားသင့်သည်မှာ ချိုချဉ်စပ် စားသင့်သည်။ ငါးကြီးသားကြီးများကို ချဉ်စပ် ချက်စားသင့်ပါသည်။

(၁၁-၇-၂၀၁၅) မှ လကုန်ထိအတွင်းမှာတော့ မနက်ပိုင်းသာ ရေချိုးပါ။ ဆီး၊ ဝမ်းသွားပြီးမှ ချိုးသင့်သလို ရေခွေးဖြင့် စပ်ချိုးပါ။ ဝမ်းမနုတ်ပါနှင့်။ အစားအနေဖြင့် သံပရာ၊ ရှောင် ကောင်းသည်။ ချဉ်စပ်ချက်စားပါ။ အအေးမျိုးစုံနှင့် အခါးရှောင် ပါ။ မုန့်တီး၊ မုန့်ဟင်းခါး စားနိုင်သည်။ အကြော်အလော်သင့်ပါသည်။

အဓိဋ္ဌာန်

ကုသိုလ်ကံဖွင့်၊ ကံပွင့်၊ ဉာဏ်ဆင့် ကုသိုလ်ဖြစ် ယတြာအစီအမံအနေဖြင့် -

- * တနင်္ဂနွေသားသမီးတို့သည် မွေးနေ့တိုင်း မေမြို့ပန်း (၅)ပွင့်၊ (၅)ညွန့် သင့်သလို ဘုရားလှူပါ။ ပေါင်မုန့်(၅)ချပ် ကပ်လှူပါ။
 - * တနင်္လာသားသမီးတို့သည် မွေးနေ့တိုင်း သပြေပန်း (၁၅)ညွန့်လှူပါ။ သစ်သီးတစ်မျိုးမျိုးကပ်လှူပါ။
 - * အင်္ဂါသားသမီးတို့သည် မွေးနေ့တိုင်း နင်းဆီပန်း (၃)ပွင့်နှင့် နွားနို့ ဘုရားတွင် ကပ်လှူပါ။
 - * ဗုဒ္ဓဟူးသားသမီးတို့သည် မွေးနေ့တိုင်း အုန်းပန်း (၁၇)ညွန့် (သို့မဟုတ်) တစ်ညွန့်နှင့် အုန်းသီးစိတ် ကပ်လှူပါ။
 - * ကြာသပတေးသားသမီးတို့သည် မွေးနေ့တိုင်း ကြံညွန့် (၂)ညွန့်၊ (သို့မဟုတ်) ကံ့ကော်ညွန့် လှူပါ။ ကြံရည် မရနိုင်ပါက ကြံသကာနစ်ခဲ ကပ်လှူပါ။
 - * သောကြာသားသမီးတို့သည် မွေးနေ့တိုင်း ဇွန်ပန်း (သို့မဟုတ်) စံပယ်ပန်း သုံးကုံးနှင့် ဆီဆမ်း ဆားဖြူးဆွမ်း သုံးပွဲ ဘုရားအား လှူပါ။
 - * စနေသားသမီးတို့သည် မွေးနေ့တိုင်း ရွက်လှပန်း (၁၀)ညွန့်လှူပါ။ ဘုရားကို ရေသန့်လှူပါ။
- အားလုံးသည် မွေးနေ့ရောက်တိုင်း ဖော်ပြပါအတိုင်း ဘုရားရှင်အား လှူဒါန်းပြီး ငါးပါးသီလခံယူပါ။ သမ္မုဒ္ဒေဂါတာထံ (၁၀၈)ခေါက် ရွတ်ပါ။

ခုနစ်ရက်သားသမီးများအားလုံး

ဘေးကင်းရန်ကွာ စိတ်ချမ်းသာ၍၊ ဂြိုဟ်စီးဂြိုဟ်နင်း မကောင်းဘေးမှ ကင်းလွတ်ရန် စိတ်ထားလျက် မွေးနေ့ညနေ ရောက်တိုင်း (သို့မဟုတ်) မနက်တိုင်း ဘုရားတစ်ဆူဆူ၏ ရင်ပြင်၊ မွေးနံထောင့်ဘုရား၊ ဂြိုဟ်တိုင်တို့ကို သန့်ရှင်းရေးပြုလုပ် ဟု အကြံပြုပါရစေ။

ကြော်ငြာဆောင်းပါး တိုင်းရင်းဆေးဝါးမှတ်ပုံတင် 1111YR 007860
ထုတ်လုပ်ခွင့်လိုင်စင် 2/2009 တဆထလ(တိုး) ၁၅၄

ဆီးရောဂါမှန်သမျှ သက်သာပျောက်ကင်းချမ်းသာစေရမည် ကိန္နရီ ကိန္နရီ အမှတ်တံဆိပ် ကြက်လည်ဆီဆီးဆေး

လဆန်းပိုင်းရောက်တိုင်း လေထန်ကုန်းတွင် ရေးဖော် စာရေးဆရာများ
ကြသည်။ ကိုမင်းဆွေ၊ ကိုသီဟ၊ ကိုကျော်လှိုင်ဦးတို့ကို တစ်ပိုင်းတည်းတွင်
ဆွဲလိုက်ရသည်။ ကိုမင်းဆွေက...

“လာ...ထိုင်၊ ကိုဇော်ရဲနိုင်။ မတွေ့ရတာ ကြာပြီ၊ ခုပဲ ခင်ဗျားအကြောင်းပြောနေကြတာ။ ခင်ဗျားက တိုင်းရင်းဆေး
တွေအကြံပြုသူဆိုတော့ ကျွန်တော်တို့သုံးယောက် ခံစားနေရတဲ့ ဝေဒနာအတွက် အကူအညီတောင်းချင်လို့ပါ”
“ဘဝတု ရေးဖော်တွေအတွက် တတ်နိုင်သလောက် လိုအပ်တဲ့ အကူအညီပေးရ အသင့်ပါပဲဗျာ”
“ဒီလိုပါ၊ ကျွန်တော်တို့သုံးယောက် ဆီးနဲ့ ပတ်သက်တဲ့ ဝေဒနာတွေ ခံစားနေရတယ်။ ဒါပေမဲ့ ဖြစ်စဉ်တူသလိုလိုနဲ့
ညည်းနည်းကွဲပြားနေတယ်ဗျ”

“ဒါဖြင့် ကျွန်တော်ဆီးရောဂါနဲ့ ပတ်သက်တဲ့ ဖြစ်စဉ်လက္ခဏာတွေ ပြောပြမယ်။ ဘယ်သူက ဘယ်လိုလက္ခဏာတွေ
တွေ့ရတာ ကျွန်တော်ကို ပြောပြပြီးမှ ဘာဆက်လုပ်ရမယ်ဆိုတာ ပြောပါမယ်။ နေပူနိုးရွာမရောင်သွားတဲ့သူတွေ အပူအစပ်
အဖန် ချပ်စာတွေ လွန်ကဲစွာ စားတဲ့သူတွေ၊ မေထုန်မှု လွန်ကဲသူတွေ၊ အညောင်းထိုင်မှု များတဲ့သူတွေဟာ ဆီးပူညောင်းကျ
ရောဂါဖြစ်တတ်တယ်။ ဆီးပူညောင်းကျရောဂါလက္ခဏာတွေက ကျင်ချောင်းအတွင်း ငိုကောင်းလေးများ သွားနေသလို ရွှံ့ရွှံ့ပြစ်ပြီး
ယာတတ်တယ်။ တစ်ပတ်ခန့်ကြာရင် ဆီးထဲမှာ ကစီရည်လို ကျလာတတ်တယ်။ ရေသောက်နည်းတဲ့သူတွေ အပူအစပ်စားလွန်း
တဲ့သူ၊ သုက်ထိန်းတဲ့သူတွေ ဆီးကျိတ်ရောင်ရောဂါဖြစ်တတ်တယ်။ ဆီးကျိတ်ရောင်ရောဂါလက္ခဏာတွေက ဆီး မကြာခဏ
သွားပေမယ့် ဆီးတစ်စက်တစ်စက်ကျတတ်ပြီး ဆီးသွား အားမရခြင်း၊ ဆီးကျန်ခြင်း၊ ကျင်ချောင်း ယားယံခြင်း လက္ခဏာတွေ
ခံစားရတတ်တယ်။ ဆီးအောင် ဆီးချုပ်ရောဂါကို အခြေခံပြီး သည်းခြေ၊ လေ ဒေါသနှစ်ပါးကြောင့် သလိပ်ဒေါသလွန်ကဲတဲ့
အင်္ဂလန်နဲ့ သုက်ဓာတ်တွေဟာ ကျောက်ကပ်က စပြီး ဆီးဒိုမီတိုင်အောင် တော်ရည်လိုဖြစ်တဲ့ရောဂါကို ဆီးကျောက်ရောဂါလို့
ခေါ်တာပဲ။ ကျောက်တည်ရောဂါဖြစ်တော့မယ်သူရဲ့ ဆီးဟာ ဆိတ်ကျင်ငယ်ရည်လို အနံ့ဆိုးခြင်း၊ ဝမ်းဗိုက်တင်းရောင်ခြင်း၊
ဆက်ခွဲစွာ ဆီးသွားရခြင်း၊ ဆီးသွားစဉ် နာကျင်ခြင်း၊ အစားအစာစားချင်စိတ်မရှိခြင်း စတဲ့ လက္ခဏာတွေရှိနေတတ်တယ်။ ကဲ-
ဆီးဗူးတို့ ဘယ်လိုခံစားနေကြရတယ်ဆိုတာ ပြောပြကြပါ”

ကိုမင်းဆွေက ဆီးပူညောင်းကျရောဂါလက္ခဏာနဲ့ တူကြောင်း၊ ကိုသီဟက ဆီးကျိတ်ရောင်ရောဂါလက္ခဏာနဲ့ တူပြီး
ကိုကျော်လှိုင်ဦးက ဆီးကျောက်တည်ရောဂါလက္ခဏာနဲ့ တူကြောင်း ပြောပြကြပြီး ...

“ကဲ - ကျွန်တော်တို့ ဘယ်ဆေးစားပြီး ဘာဆက်လုပ်ရမယ်ဆိုတာ ကိုဇော်ရဲနိုင် ညွှန်ပြပေးပါဦး”
“ခုလောလောဆယ်တော့ ကိန္နရီအမှတ်တံဆိပ်ကြက်လည်ဆီဆီးဆေးပြားကို နီးစပ်ရာ မြန်မာဆေးဖျိုးစုံဆိုင်များမှာ
ဝယ်ယူသောက်လိုက်ပါ။ ကိန္နရီဝတ်ဆေးတိုက်က ထုတ်တဲ့ ကိန္နရီအမှတ်တံဆိပ် ကြက်လည်ဆီ ဆီးဆေးပြားဟာ
ဆီးချိုရောဂါ၊ ဆီးကျောက်တည်ရောဂါ၊ ဆီးဝါ၊ ဆီးနီခြင်း၊ ဆီးအလွန်နည်းခြင်း၊ ဆီးအလွန်များခြင်း၊ ဆီးမထိန်းနိုင်ခြင်း၊
ဆီးကျင့် ဆီးအောင့်ခြင်း၊ ဆီးလမ်းကြောင်းပိတ်ပြီး ဆီးမသွားနိုင်ခြင်း၊ ဆီးပူညောင်းကျဖြစ်ခြင်း၊ သုက်လွှတ်ပြုခြင်း၊ ဆီးရောဂါကြောင့်
မျက်စိနီနီ ပြာဝေခြင်းနဲ့ ဆီးကျိတ်ရောင်ရောဂါတွေကို သက်သာပျောက်ကင်းစေတယ်ဗျ။ ကျွန်တော်တို့ဆွဲ ဆရာ ဦးလှိုင်မြင့်က
ကြက်လည်ဆီ ဆီးဆေးထုတ်လုပ်တဲ့အပြင် အကြောရောဂါနဲ့ ဆီးရောဂါတွေကို ဦးစားပေးကုသနေတာဆိုတော့ အဲဒီ
ဆရာ ဦးလှိုင်မြင့်ရှိတဲ့ ကန္တရဝတီဆေးတိုက်ကို သွားပြီး ဆရာနဲ့တိုင်ပင်၊ ဆေးစား ဆေးကုသရင် ခင်ဗျားတို့ ခံစားနေရတဲ့
ဝေဒနာတွေ ထိထိရောက်ရောက် သက်သာပျောက်ကင်းသွားမှာပါ။ ကိန္နရီအမှတ်တံဆိပ် ကြက်လည်ဆီ ဆီးဆေးရဲ့
ဆောင်ပုဒ်လည်း မှတ်ထားဦးဗျို့။ ဆီးရောဂါမှန်သမျှ ပျောက်ကင်းချမ်းသာစေရမည် . . . ကိန္နရီ . . . တဲ့ဗျ”

ပင်ရင်းဌာန - ကန္တရဝတီဆေးတိုက်

အမှတ် (၇၄၁)၊ ဓနသိဒ္ဓိလမ်း၊ (ဂ)ရပ်ကွက်၊ မရမ်းကုန်းမြို့နယ် (ကမ္ဘာအေး)၊ ရန်ကုန်မြို့။ ဖုန်း- ၀၉-၅၁-၄၀၀၉၉

ပန်းသွေးမြောက်

< မ ဟ ဘ သ ဘ ချ >

ဝိညာဉ်လှည့်ကွက်လေးလား

မြိုင်သာယာတဲ့။

အမည်နှင့် လိုက်ဖက်အောင်ပင်
ရွာတည်ပုံက သာယာလှသည်။ ကွင်း
ထီးထီးကို ဖြတ်၍ ကွေ့ဝိုက်စီးဆင်း
ထားသော ချောင်းရိုးနံဘေးတွင် ရွာ
တည်ထားခြင်းပင်။ ရွာဝိုင်းပုံသဏ္ဌာန်
ခြင်၍ သစ်ကြီးဝါးကြီးများဖြင့် အရိပ်
အာဝိသက မြိုင်လှ၏။ ရွာ၏ အရှေ့
ဘက်တွင် ဘုန်းကြီးကျောင်းနှင့် စေတီ
တော်မှာ သပ္ပာယ်လှသည်။ ရွာ၏
ဧပြာက်ဘက် တစ်ဖာလုံးခန့်အကွာတွင်
သခိုင်း စားကျက်မြေရှိ၍ နတ်ဂူအစီ
ရန်ရှိနေခြင်းက ရွာငယ်သော်လည်း
ဇီပွားရေးတောင့်တင်းသူများ နေထိုင်
သည်ကို သိသာစေသည်။

မြိုင်သာယာရွာနှင့် သုံးပိုင်ခန့်
အကွာတွင် ထိန်တော၊ ဒဟပ်ပင်၊
လက်ပံ၊ ရွှေတော၊ ရွှေငယ် အစရှိသော
ရွာများမှာ တစ်ရွာနှင့်တစ်ရွာ ဆက်စပ်
နေကြ၏။ မြို့ပေါ်နှင့်ကား ဆယ်ပိုင်ကျော်
ခန့် ကွာဝေးကြသည်။ ကရင်၊ ဗမာ၊
ရခိုင် လူမျိုးစုံနေထိုင်ကြ၍ ကရင်လူမျိုး
များမှာ အများစုဖြစ်ကြ၏။

မြိုင်သာယာမှ စောမန်းဝင်း ဆို
လျှင် ရွာနီးချုပ်စပ် ကျေးရွာများသာ
မက၊ မြို့ပေါ်အထိပင် သိရှိသူ များကြ
၏။ သူ၏ ဖခင် စောကျော်ထူးမှာ
တစ်ချိန်က ကရင်ဗိုလ်တစ်ဦးဖြစ်ခဲ့ဖူး
သည်ပင်။ စောမန်းဝင်းတွင် စောတူးတူး
အမည်ရှိသော သားတစ်ယောက်ရှိကား
ရန်ကုန် ဆေးတက္ကသိုလ်တွင် ဆရာဝန်
ဘွဲ့ကို ယူ၍ မြို့ပေါ်၌ ဆေးခန်းဖွင့်ဘဲ
မြိုင်သာယာ၌ပင် ဆေးခန်းဖွင့် နေထိုင်
လေ၏။ ထို့ကြောင့် မြိုင်သာယာနှင့်
နီးသော ကျေးရွာများမှာ လူနာရှိလျှင်
ဒေါက်တာ စောတူးတူးဆိုသို့ လာ
ရောက် ပြသတတ်ကြသည်။

မနက်ခင်း၏ အလင်းရောင်ကို
နေရောင်ခြည်က ခပ်ပါးပါး ဖျန်းပက်
ထား၏။ အချိန်က နံနက် ဂုဏ်ရီခန့်ဖြစ်
၏။ ချောင်းရေပြင်မှာ လေတဖူးဖူး
တိုက်ခတ်နေသဖြင့် လှိုင်းကြက်ခွပ်
ကလေးများမှာ တလက်လက်ဖြစ်နေ
သည်။ ချောင်း၏ အရှေ့ဘက်မှ လှေ
ငယ်တစ်စင်းမှာ ရေးကြီးသုတ်ပျာနှင့်
မြိုင်သာယာဘက်သို့ လှော်ခတ်လာနေ
၏။ လှေပေါ်တွင် ယောက်ျားနှစ်ဦးမှာ
လှေကို မနားတမ်း လှော်ခတ်လာကြ
ပုံ ရသည်။ ထိုနောက် ဦးစောမန်းဝင်း
တို့အိမ်ဆိပ်တွင် လှေကို ဆိုက်လိုက်
ကြ၏။ လှေပေါ်မှ မိန်းမဟန်ရှိသော
လူနာတစ်ဦးကို စောဦးအနည်းငယ်အုပ်
၍ ပွေ့တင်လာကြပြီး နှုတ်မှလည်း
လှမ်းမေးနေ၏။

“ဒေါက်တာ စောတူးတူးရှိသလား
ခင်ဗျာ”

ဦးစောမန်းဝင်းမှာ အသံများကို
ကြား၍ အိမ်ခြံတံခါးကို ဖွင့်ပြီး ထွက်
လာ၏။ ဆေးခန်းမှာ အိမ်ရှေ့ မျက်နှာ
စာနှင့် တွဲဆောက်ထားတာဖြစ်သည်။

“ဦးစောမန်းဝင်း... ဒီမှာ ကျွန်
တော်တူမလေး နှင်းမြဲ ညက ပိုးထိလို
ဗျာ၊ ဒေါက်တာ ရှိတယ်မို့လား”

“အေးအေး၊ ရှိတယ်။ အထဲကို
ဝင်ကြ”

“သားရေ... ဒီမှာ လူနာရောက်
နေတယ်ဟေ့၊ ဦးစောမန်းဝင်းက ခြံထဲ
သို့ လှမ်းပြောလိုက်၏။

“လာပြီ အပါး”

ဒေါက်တာ စောတူးတူးမှာ ခြံထဲ
တွင် လမ်းလျှောက်နေရာက အိမ်ပေါ်
သို့ တက်လာ၏။ ထိုနောက် ဆေး
အိတ်ကို ယူလာပြီး လူနာကို စမ်းသပ်
ရင်း မေးလိုက်သည်။

“ဘာဖြစ်တာလဲ”

“ညက အပေါ့သွားရင်း ဘာ
ကောင်ကိုက်လိုက်မှန်း မသိဘူး ဆရာ၊
ပိုးထိတယ်လို့ ထင်တာပဲ။ အိပ်ချင်
တယ်ပဲ ပြောပြောနေတယ် ဆရာ”

လူနာရှင် အဘိုးကြီးမှာ ဗမာလူ
မျိုးဖြစ်ဟန်တူ၍ အသက် ၆၀ ကျော်
ခန့်ဖြစ်ပြီး လူနာ အမျိုးသမီးလေးကား
အသက် ၂၀ ကျော်ခန့်ဖြစ်သည်။
သနားကမားရှိသူလေးဖြစ်၏။ သူမ၏
မျက်လုံးများက မှေးနေသည်။

ဒေါက်တာ စောတူးတူးက
လူနာ၏ မျက်လုံးများကို လှည့်၍ မီးထိုး
ကြည့်လိုက်ပြီးနောက် လိုအပ်သည်များ
ကို ပြင်ဆင်၍ လူနာကို သွေးပေါင်ချိန်
တိုင်းလိုက်သည်။

“ဟင်”

ဒေါက်တာ စောတူးတူးမှာ
မျက်နှာအနည်းငယ် ပျက်သွားပြီး
လူနာရှင်ကို မေးလိုက်၏။

“ဘယ်က လာကြတာလဲ”

“ထိန်တောရွာကပါ”

“ခင်ဗျားတို့ လူနာက ပရက်ရှာ
မှ မရှိတော့တာပဲ”

သူ၏ စကားကြောင့် လူနာရှင်
သုံးဦးမှာ တုန်တုန်လှုပ်လှုပ်ဖြစ်သွားကြ
သည်။

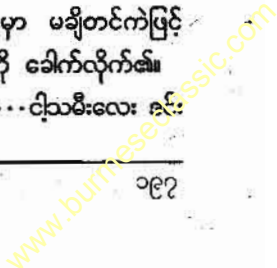
“ဒါဆို မရတော့ဘူးပေါ့၊ ဟုတ်
လား ဒေါက်တာ”

သူတို့၏ အမေးစကားကို ပြန်
ဖြေရန် ဒေါက်တာ စောတူးတူးမှာ
စိတ်မကောင်းဖြစ်သွားရသည်။

“ဟုတ်တယ် ဦးလေး။ အချိန်
နောက်ကျသွားပြီ၊ ရွာကို ပြန်ခေါ်သွား
လို့ရအောင် ကျွန်တော် ဆေးတစ်လုံး
ထိုးပေးလိုက်ပါမယ်”

အဘိုးကြီးမှာ မချီတင်ကဲဖြင့်
တက်တစ်ချက်ကို ခေါက်လိုက်၏။

“တောက်... ငါ့သမီးလေး နင်း”

ကြောင့် သေရတာ”

တစ်စုံတစ်ယောက်ကို အပြစ် တင်နေပုံရသည်။

လူရွယ်နှစ်ဦးက လူနာကို ပွေ့၍ လှေပေါ်သို့ တင်ပြီး အတိုင်းအတာကို ပွေ့ခိုင်းထားသည်။ ထို့နောက် လှေကို ခပ်သွက်သွက်လှော်ကာ ပြန်ထွက်သွားကြတော့သည်။

သူတို့ ပြန်သွားပြီးနောက် ဒေါက်တာ စောတူးတူးမှာ ပစ္စည်းပစ္စယများကို သိမ်းဆည်း၍ ဆေးခန်းအပြင်သို့ ထွက်ရန် ပြင်လိုက်သည်။

“ဟင်”

အမှတ်မထင် ခုတင်ခေါင်းအုံးပေါ်မှ ဆင်စွယ် ဘီးလေးတစ်ချောင်းကို သူတော့လိုက်ရသည်။ စိတ်ထဲတွင်လည်း ဇဝေဝေဖြစ်သွားရ၏။ စောစောက လူနာအမျိုးသမီးလေးမှာ ဆံတိုလေးနှင့် မို ထိုဘီးက ဘယ်လိုရောက်လာပါလိမ့်။ သူ တွေးမရ။ သူမ မရောက်ခင်က ဘယ်လူနာမှ သူ့ခိုက်ကို ရောက်မလာသေးပေ။ အတွေးများစွာနှင့် ဘီးကလေးကို ယူ၍ သူ့အိမ်ပေါ်သို့ တက်လာခဲ့၏။

အချိန်က မနက် ၁၀ နာရီခန့်ရှိပြီဖြစ်၏။

ဒေါက်တာ စောတူးတူးနှင့် ဦးစောမန်းဝင်းတို့ သားအဖနှစ်ယောက်မှာ မနက်စာကို အတူတူစားနေကြသည်။

သည်ကနေ လပြည့်နေ့မှီ သူတို့သားအဖ သက်သတ်လွတ် စာကြ၏။ တစ်အိမ်လုံးတွင် သားအဖနှစ်ယောက်တည်းသာ ရှိကြသည်။ စောတူးတူး၏ မိခင် ချောနန်းကြာမှုံမှာ လွန်ခဲ့သော ရှစ်နှစ်ခန့်ကပင် ဆုံးပါးသွားခဲ့သည်။

ခြံထဲတွင် နင်းဆိပ်ပန်းများကို စီးပွားဖြစ် စိုက်ပျိုးထားရှိကာ အလုပ်သမားများမှာလည်း သူတန်းလျားနှင့်သူ ဖြစ်၏။

သူတို့သားအဖနှစ်ယောက်မှာ ထမင်းစားရင်း စကားတပြောပြောရှိနေကြသည်။

“အပါး...မနက်က လူနာက ထိန်တောကလို ပြောတယ်။ အဲဒါ သူတို့ကို အပါးသိလား”

“စောတူးတူးက မေး၏။

“အပါး မသိဘူး။ ထိန်တောကတော့ ဖြစ်နိုင်တယ်”

ဦးစောမန်းဝင်းက ပြန်ပြောသည်။

“လေတိုက်သွားလို့ လွန်ခဲ့တဲ့ ငါးနှစ်က ထိန်တောမှာ မိသားစုလိုက် လူလေးယောက် သေသွားဖူးတယ်ဆိုတာ ဟုတ်လား အပါး”

ဒေါက်တာ စောတူးတူးမှာ သူ၏ အမေးစကားကြောင့် ဖခင်ဖြစ်သူ၏ မျက်နှာအမူအရာ အနည်းငယ်ပြောင်းသွားသည်ဟု ထင်မိသည်။

“ဟုတ်တယ်။ လေဆင်နှစ်မောင်းတိုက်သွားတာ”

ဦးစောမန်းဝင်း၏ စကားသံများမှာ အနည်းငယ် တုန်နေသယောင်ရှိ၏။

စကားသံများလည်း ခဏ တိတ်သွားကြ၏။ သူ ကြားသိထားသည်များမှာ တကယ်ပင်ဖြစ်မည်ဟု ဒေါက်တာ စောတူးတူး သိလိုက်သည်။

စားသောက်၍ ပြီးစီးသွားပြီမို့ စောတူးတူးမှာ ပန်းကန်ခွက်ယောက်များကို ဆေးကြောသိမ်းဆည်းနေလိုက်သည်။ ပြီးလျှင် စာကြည့်ခန်း ထိုင်ခုံတွင် ထိုင်၍ စဉ်းစားနေမိသည်။ လူနာမိန်းကလေး၏ မျက်နှာမှာ သူနှင့် ခပ်ဆင်ဆင်တူသယောင်ရှိသည်ဟု လူနာ၏ မျက်လုံးကို လှန်၍ မီးထိုးကြည့်စဉ်

က သူမအကြည့်ကို ပြန်မြင်မိသည်။ လူအကောင်းပကတိလိုပင် အကြည့်က စူးရှနေ၏။ သွေးပေါင်တိုင်းသော အခါ ပရက်ရှာက မရှိပေ။ အခန်းထဲတွင် ကျန်ရစ်ခဲ့သော ဘီးလေးနှင့် ဘာရယ်မသိ ဆက်စပ်တွေးနေမိ၏။

“ဒေါက်...ဂလောက်”

စာကြည့်ခန်း စားပွဲပေါ်မှာ စားပွဲတင် နာရီမှာ အောက်သို့ ပြတ်ကျသွားသည်။ ကြွက်တိုးသွားသည်အထင်နှင့် ပြန်တင်ထားလိုက်၏။ ထို့နောက် စာကြည့်ခန်းအတွင်းမှ ရှေးခိုရန် အပြင်သို့ ပြန်ထွက်လာခဲ့သည်။

“စောတူးရေ...စောတူး”

အပြင်ဘက်မှ နန်းခင်လေး၏ အသံ။ နန်းခင်လေးမှာ ဒေါက်တာ စောတူးတူးတို့နှင့် ခြံချင်းကပ်လျက် အိပ်မှ ဖြစ်၏။ ဦးစောကျော်နိုင်နှင့် ဒေါ်နန်းခင်မွှေးတို့၏ သမီးကလေးဖြစ်သည်။ စောတူးတူးနှင့် အသက်ချင်း မကွာလှ။ ကျောင်းနေဖက် သူငယ်ချင်းများဖြစ်ကြပြီး ဆယ်တန်းအတူအောင်သောအခါ နန်းခင်လေးက စီးပွားရေးနှင့် ဘွဲ့ယူခဲ့သည်။ သူတို့နှစ်ဦးမှာ ချစ်သူများ မဖြစ်ကြသေးသော်လည်း လူကြီးချင်းက စေ့စပ်ပေးထားကြ၏။

“ခင်လေးရေ...ငါ ခြံထဲမှာဟေ့”

စောတူးတူးက လှမ်း၍ အသံပြုလိုက်၏။ နန်းခင်လေး သူ့အနားသို့ ရောက်လာသည်။

“ဒီနေ့ လပြည့်နေ့လေ။ ကျောင်းသွားပြီး ဘုရားမှာ ရေသပ္ပာယ်မလို့ အဲဒါ နင်လိုက်ဦးမလား”

နန်းခင်လေးက သူ့ကို ပြောသည်။

“ငါ မလိုက်တော့ဘူး ခင်လေးရယ်။ ဒီမှာ အလုပ်ရှိသေးလို့။ နန်းခင်လေးက သွားလိုက်တော့နော်”

စောတူးတူးက ရေချိုးနေရင်း ပြော၏။

“နင်ကလည်း ဆေးခန်းမှာ လူနာ လည်း မရှိဘဲနဲ့ ဘာအလုပ်ရှိလို့လဲ”

နန်းခင်လေးက သူ့ကို ပြန်မေး သည်။

“နင်ပဲ သွားလိုက်ပါ ခင်လေး ရယ်။ ငါ မလိုက်တော့ဘူးနော်”

သူက နန်းခင်လေးကို ချော သလိုနှင့် ပြော၏။

“အေးအေး ဒါဆိုလည်း ပြီးရော”

နန်းခင်လေး ပြန်သွား၏။

မြိုင်သာယာရွာကလေးမှာ အိမ် ခြေ ငါးဆယ်ဝန်းကျင်ခန့်ရှိ၏။ အများစု မှာ ကရင်လူမျိုးများဖြစ်ကြပြီး ဗုဒ္ဓ ဘာသာဝင်များ ဖြစ်ကြ၍ ဘာသာရေး ကို အလွန်ကြည်ညို ကိုင်ရှင်ကြသည်။ လပြည့်နေ့ရောက်တိုင်း ဘုရားကျောင်း ကန်စေတီပုထိုးသို့သွားကာ ပန်းကပ်၊ ရေကပ်အလုပ်များ လုပ်ကိုင်၍ ကုသိုလ် ယူတတ်ကြသည်။ ထို့ကြောင့်လည်း နန်းခင်လေးမှာ ကျောင်းသို့ သွားရန် စောတူးတူးကို ဝင်ခေါ်ခြင်းဖြစ်၏။

နန်းခင်လေး ပြန်သွားပြီးနောက် စောတူးတူးမှာ အဝတ်အစားများလဲပြီး စာကြည့်ခန်းထဲသို့ ဝင်လာလိုက်သည်။ အချိန်က ဆယ်နှစ်နာရီပင် ထိုးခါနီးပြီ ဖြစ်၏။

သည်ကနေ့ ဒေါက်တာ စောတူး တူးဆေးခန်းတွင် လူနာအတော်များများ ရောက်နေ၏။ ထိန်တော၊ ရွှေငယ်၊ လက်ပံတို၊ ဘက်က လူနာများက အများစုဖြစ်သည်။ တောသူတောင်သား များဖြစ်၍ အလုပ်ကြမ်းလုပ်ကိုင်ကြရ သူများ ဖြစ်သလို၊ ဥတုပြောင်း ရာသီ ပြောင်းမီ ဖျားနာကြသူများ ရှိသည်။

ဇယပ်ရာအနာတရကြောင့် ရောက်လာ ကြသူများလည်း ရှိ၏။ ဒေါက်တာ စောတူးတူး လူနာတစ်ဦးကို ခေါ်လိုက် သည်။

“နံပါတ်သုံး ကိုဖိုးအေး”

လူနာတစ်ဦး အခန်းထဲသို့ ဝင် လာ၏။ ထို့နောက် လူနာက ခုတင်ပေါ် တွင် လဲလျောင်းလိုက်သည်။

“ဘာဖြစ်တာလဲ”

“ဖျားလို့ ဆရာ”

လူနာကို သူ စမ်းသပ်စစ်ဆေး လိုက်ပြီးနောက် ဆေးတစ်လုံးထိုးပေး လိုက်၏။ သောက်ဆေးများကို သူ့အချိန် နှင့်သူ သောက်ရန် လူနာရှင်ကို ခေါ်၍ ပြောနေ၏။ ထို့နောက် လူနာမှတ်တမ်း ရေးရန် ရွာအမည်ကို မေးလိုက်သည်။

“ဘယ်ရွာကလဲ”

“ထိန်တောရွာက ဆရာ”

“ဪ... ”

ထိန်တောဆို၍ ဝိုးထိသော မိန်း ကလေးကို သူ သွားသတိရမိသည်။

“ဒါနဲ့ ခင်ဖျားတို့ရွာမှာ နင်မြ ဆိုတဲ့ မိန်းကလေး ဝိုးထိတာ အခြေ အနေ ဘယ်လိုရှိသလဲ”

“ဗျာ”

လူနာနှင့် လူနာရှင်မှာ သူ၏ အမေးစကားကြောင့် ကြောင်အမ်းအမ်း ဖြစ်သွားကြသည်။

“ဆရာ... နင်မြက ပြီးခဲ့တဲ့ ငါးနှစ်ကပဲ လေဆင်နာမောင်းတိုက်လို ဆုံးသွားတာလေ”

“ဟင်”

လူနာရှင်၏ စကားကြောင့် သူ တွေဝေသွားမိသည်။ စဉ်းစား၍မရ အောင် ဖြစ်သွားရ၏။ ဒါဆို ဝိုးထိလို လာတဲ့ နင်မြက ဘယ်ကလဲ။ သူ့ကို

ထိန်တော ကလို့ အတိအကျပြောသွားတာဖြစ် သည်။ ဘယ်လိုဖြစ်ပါလိမ့်။ ဆက်မစဉ်း စားတော့ဘဲ သူ့အတွေးများကို ဖြတ် လိုက်သည်။ နောက်ထပ် လူနာတစ်ဦး အမည်ကို ခေါ်၍ ဆက်လက်ကုသပေး နေလိုက်၏။ သို့သော် လူနာများ ရှင်း သွားချိန်တွင် နေအတော်မြင့်နေပြီဖြစ် သည်။

နောက်တစ်နေ့။

သူ ခင်လေးနှင့် ခြံထဲသို့ ထွက် လာခဲ့သည်။ ခြံထဲတွင် နင်းဆိပ်နန်းများ က ဌားဌားစွာစွင့်ပြန် အပြင်းအရှိုင်းပွင့် နေကြ၏။ ခြံအကျယ်အဝန်းမှာ နှစ်ဖက် သာသာခန့်ရှိ၍ သစ်ပင်ပန်းမန်များနှင့် စိမ်းလန်းစိုပြည်နေသည်။ ခြံလုပ်သား တစ်ဦးက ပန်းများကို ရေလောင်းပေး နေပြီး အလုပ်သမားခေါင်းဆောင် ဦးစောစံခင်က သူတို့ကို မြင်သွားသဖြင့် လှမ်းခေါ်နေ၏။

“ဆရာကျော်...ဆေးခန်းမှာ လူပါးသွားပြီနဲ့ တူတယ်၊ ဒီဘက်ကို လာကြလေ”

ဦးစောစံခင်က ထိုင်ခဲ့ရုံများကို သူတို့ဆီသို့ ယူလာပေး၏။

ဦးစောစံခင်မှာ စောတူးတူး ငယ် စဉ်ကပင် ဒီခြံထဲတွင် အလုပ်သမား အဖြစ် လုပ်ကိုင်လာခဲ့သူဖြစ်သည်။ စောတူးတူး၏ ဖခင် ဦးစောမန်းဝင်းနှင့် သက်တူရွယ်တူလည်းဖြစ်သည်။ သူတို့ နင်းဆိပ်နန်းခင်းမှာ တစ်ပိုင်တစ်နိုင်ဟု ဆိုသော်လည်း ပန်းများ လှိုင်လှိုင်ပွင့် ချိန်တွင် ဆိုင်ကယ်သုံးလေးစီးဖြင့် မြို့ ပေါ်သို့ သွားပို့ရသည်။ ထိုအလုပ်များ ကို ဦးစောစံခင်ကသာ ဦးဆောင်၍ လုပ်ကိုင်လာခဲ့တာဖြစ်၏။ စောတူးတူး

ကို ဆေးကျောင်းသို့ ပို့နိုင်ခဲ့သည်မှာ လည်း ဤနင်းဆိပ်နန်းခင်းများ၏ အကျိုး ကျေးဇူးကြောင့်ပင်ဖြစ်သည်။ ဒါကြောင့် လည်း စောတူးတူးတို့ သားအဖမှာ ဦးစောစံခင်ကို အစစအရာရာ တလေး တစား ဆက်ဆံကြ၏။

ဦးစောစံခင်၏ ဇနီး နန်းမြကြာ နှင့် စောတူးတူး၏ မိခင် နန်းကြာမုံတို့ မှာ ညီအစ်မဝမ်းကွဲများ ဖြစ်ကြပြီး ရှေ့ဆင့် နောက်ဆင့် ကွယ်လွန်သွားကြ တာဖြစ်သည်။ မြို့နှင့် အလှမ်းဝေးပြီး လမ်းပန်းဆက်သွယ်ရေးမှာ ခေါင်လွန်း သဖြင့် အဖျားရောဂါကို ဆေးပြီးတိုနှင့် ကုသရာက ကွယ်လွန်သွားကြခြင်းဖြစ် ၏။ ထို့ကြောင့်လည်း စောတူးတူးက ဆရာဝန်ဖြစ်လာသောအခါ မြို့ပေါ်တွင် ဆေးခန်းမဖွင့်ဘဲ မိမိတို့တောနေ ဘဝ တူ လူတန်းစားများအတွက် ရည်ရွယ် ၍ အိမ်၌ပင် ဆေးခန်းဖွင့်ထားခြင်းဖြစ် သည်။

စောတူးတူးက ဦးစောစံခင် မြင် တွေ့ရန် အိတ်ထဲမှ ဆင်စွယ် ဘီးလေး ကို ထုတ်ယူကြည့်နေလိုက်၏။ ဘီး ကလေးမှာ ကိန့်ရိပ်များနှင့် ပုံဖော်ထား သည်မှာ လက်ရာမြောက်လှသည်။

ဦးစောစံခင်၏ မျက်လုံးများမှာ အရောင်တစ်မျိုးပြောင်းသွားသည်ဟု ထင်ရသည်။

“လူလေး...ဒီဘီးကို ဘယ်က ရတာလဲ”

“လူနာတစ်ဦး ဆေးခန်းမှာ ကျန် ခဲ့တာပါ”

ဦးစောစံခင်မှာ သူ့လက်ထဲက ဘီးလေးကို ယူ၍ အသေအချာကြည့် နေ၏။ ထို့နောက်...

“ဒါ နန်းကြာမုံရဲ့ ဆင်စွယ်ဘီး လေးပဲ လူလေး”

ထိန်တောရွာက အပြန်မှာ

ကျကျန်ခဲ့တယ်လို့ မင်းအမေ မသေခင် က ပြောဖူးတယ်”

“ဗျာ...အဘ”

ဦးစောစံခင်၏ စကားများကို သူ တအံ့တဩဖြစ်သွားရလေ၏။ သူ့ကြား သိထားသမျှ သူငယ်စဉ်က အဖြစ် အယုတ်တွေကို သိချင်လာမိသည်။

“ကျွန်တော် ငယ်စဉ်က အကြောင်းတွေကို ပြောပြပါလား အဘ ရယ်။ အပါးကို မေးပေမယ့် အပါးက မပြောဘူး။ သူ စိတ်မကောင်းဖြစ်နေမှာ စိုးလို့ ကျွန်တော်လည်း မမေးဖြစ်တော့ တာ”

နန်းခင်လေးမှာ သူတို့စကားများ ကို စိတ်ဝင်တစားရှိနေသည်။

“အေးလေ၊ လူလေးလည်း အရွယ်ရောက်လာပြီဆိုတော့ သိချင်မှာ ပဲ။ အဘပြောပြပါမယ်။ အဖြစ်က ဒီလို လူလေးရယ်”

ဦးစောစံခင်က ဟိုး အဝေးတစ် နေရာသို့ လှမ်းမျှော်ကြည့်နေရင်းက မျက်လုံးများ ရီဝေမှုန်မိုင်းလာ၏။

စောတူးတူး၏ ဖခင် ဦးစောမန်း ဝင်းနှင့် မိခင် ဒေါ်နန်းကြာမုံတို့မှာ တစ်ရွာနှင့် တစ်ရွာ လူကြီးမိဘချင်းက ပေးစား၍ ယူခဲ့ကြသူများ ဖြစ်ကြသည်။ စောတူးတူး သုံးနှစ်သားအရွယ်ခန့်တွင် နှစ်ဖက်မိဘများကို အကြောင်းပြု၍ လင်မယားချင်း ကတောက်ကဆဖြစ် ရာက ဒေါ်နန်းကြာမုံမှာ ထိန်တောရွာ သို့ ပြန်သွားခဲ့၏။ ထိန်တောရွာတွင် ဦးစောမန်းဝင်းကို ရွာလွန် အရွဲ့တိုက် နေရာက ဒေါ်နန်းကြာမုံမှာ ငယ်ရည်း စားဖြစ်ခဲ့ဖူးသော တင်ထွန်းဆိုသူနှင့် မြို့ပေါ်သို့ ခိုးရာလိုက်ပြေးသွားခဲ့သည့် သိပ်မကြာလိုက်။ မိန်းကသေးတစ်ဦး

အပြီးနောက် ဒေါ်နန်းကြာမို့မှာ ထိန်
အာရွာသို့ ပြန်ရောက်လာခဲ့သည်။
ဦးတင်ထွန်းက သမီးကလေးနှင့်အတူ
ဦးပေါ်တွင် ကျန်ရစ်ခဲ့သည်။

၁၀ နှစ်ခန့်ကြာသောအခါ ဦးစော
မန်းဝင်းက သူမကို မြိုင်သာယာသို့
ပြန်ခေါ်လာခဲ့သည်။ ထို ဆင်စွယ်ဘီး
သော ဦးတင်ထွန်းက ဦးစောမန်းဝင်း
နှင့် ဒေါ်နန်းကြာမို့တို့ မင်္ဂလာဆောင်
တွင် လက်ဖွဲ့ဖူးသော ဘီးကလေးဖြစ်
၏။

ဦးစောမန်းဝင်းနှင့် ဒေါ်နန်းကြာမို့
တို့ ပြန်လည်ပေါင်းသင်းနေချိန်တွင်
ဦးတင်ထွန်းမှာ နှင်းမြ ဆိုသော သမီး
ကလေးနှင့်အတူ ထိန်တောရွာသို့ ပြန်
အပြီး အခြေချ နေထိုင်လာခဲ့၏။

မြိုင်သာယာရွာမှာ ထိန်တောရွာ
နှင့် အတန်ငယ် အဆက်အသွယ်ပြတ်
သွားခဲ့ရပြီး။ ထိုအကြောင်းများကို
စောတူးတူး အရွယ်ရောက်လာသည်
အထိ မည်သူကမျှ မပြောဘဲ ရေငုံ
နှုတ်မိတ်နေခဲ့ကြသည်။ စောတူးတူး
မျိုးတုန် ဆေးတက္ကသိုလ်၌ ပညာသင်
နေစဉ်မှာပင် နှင်းမြတို့ မိသားစုလေး
လေးဆင်နာမောင်းတိုက်သည့်အထဲ
သွားပြီး မိသားစုလိုက် ဆုံးပါးသွားရ
အဖြစ်၏။

ဦးစောခင်မာ စောတူးတူးကို
အကြောင်းစုံ ရှင်းပြနေရင်းက မျက်ဝန်း
အနီမှာ ဝိုလက်တောက်ပ၍လာခဲ့သည်။
“ဒါဆိုရင် ကျွန်တော့်မှာ ညီမ
တစ်ယောက်ရှိခဲ့တာပေါ့”

သူ၏ အသံမှာလည်း အတန်
အသံ တုန်ယင်နေလေ၏။

“ဟုတ်တယ် လူလေး။ ထိန်
အာမှာ မိသားစုလိုက် ဆုံးသွားကြ

တာ မင်းညီမလေးပါသွားတယ်”
“ဟင်”

စောတူးတူးရင်ထဲ လှိုက်လှိုက်
လှဲလှဲပင် ခံစားနေရသည်။ ပိုးထိ၍
လာပြသော မိန်းကလေး၏ မျက်ဝန်းကို
သူ အမှတ်ရနေသည်။ ထိန်တောရွာ
တွင် နှင်းမြ ဆိုသောအမည်နှင့် မိန်း
ကလေး ဘယ်နှဦးရှိသလဲ သူ သိချင်
လာသည်။ ဆင်စွယ်ဘီးကလေးကရော
တိုက်ဆိုင်မှုများလားဟု။

ဆရာဝန်တစ်ဦးအနေဖြင့် ဆေး
ပညာဘွဲ့ကို ရယူခဲ့သော စောတူးတူး
မှာ အဖြစ်အပျက်များကို ယုံရမလို၊
မယုံရမလိုဖြစ်နေတော့၏။ သေချာမှုက
သူကိုယ်တိုင်တွေ့ကြုံခံစားနေရခြင်းပင်
ဖြစ်သည်။ တစ်နေ့နေ့တွင် အဖြေမှန်
ကို တွေ့အောင်ရှာမည်ဟု စဉ်းစားနေ
၏။

စောတူးတူးနှင့် နန်းခင်လေးတို့
မင်္ဂလာဆွမ်းကျွေးပွဲကို အိမ်၌ပင်

သံယာတော်များ ပင့်ဖိတ်၍ ကျင်းပကြ
၏။ ဆွမ်းအနုမောနောများ နာကြားကြ
ပြီးနောက် စောတူးတူးနှင့် နန်းခင်လေး
တို့မှာ ဒေါ်နန်းကြာမို့နှင့် နှင်းမြတို့
မိသားစုအပါအဝင် မကျွတ်မလွတ်သူ
များရှိလျှင် သာဓုခေါ်နိုင်ကြရန် အလှူ
ဒါနတို့ကို အမျှပေးဝေကြ၏။

ထူးခြားသည်မှာ ထိုည၌ပင် အိမ်
ခေါင်မိုးပေါ်တွင် ညဉ့်ငှက်များမှာ အိမ်
ကို ပတ်၍ အော်ဟစ်ကြလေ၏။

နောက်တစ်နေ့မနက်တွင်
စောတူးတူးမှာ စာကြည့်စာပွဲခံ၏ အဆွေ
ထဲတွင် သူသိမ်းဆည်းထားသော ဆင်
စွယ်ဘီးလေးကို ကြည့်သောအခါ မတွေ့
ရတော့ပေ။ သူရင်ထဲတွင် ကြည့်နူး
သလို၊ ဝမ်းနည်းသလိုနှင့် ပင့်သက်ချ
လိုက်မိလေတော့သည်။

လွမ်းသျှင်နောင်
(မဟာသာရွာ)

၂၀၁၅၊ ဇူလိုင်လအတွက်

နာမက္ခရာဆန်း အထူးဟောစာတမ်း

ဝတ္ထိရ ဆရာလှမျိုး
(B.Sc)

တနင်္ဂနွေအက္ခရာ

(အ၊ အာ၊ ဣ၊ အိ၊ အီ၊ ဥ၊ ဥူ၊ ဧ၊ ဩ) စသည့် အသံထွက်နှင့် စသော အမည်ပိုင်ရှင်များ...

ဤလတွင် ပြည်တွင်းပြည်ပ ခရီးဝေးသွားလာရမည်။ လုပ်ငန်း စီးပွားရေး ပြန်ကောင်းမည်။ ဝန်ထမ်းများ အလုပ်နေရာတွင် ပြောင်းရွှေ့ရမည်။ ကွဲကွာနေသော ဆွေမျိုးသားချင်း၊ မိသားစုနှင့် ပြန်လည်ဆုံတွေ့ရမည်။ အိမ်ခြံမြေရောင်းထွက် မည်။ စပ်တူရယ်ယာလုပ်ငန်း၊ အကျိုးဆောင်လုပ်ငန်း၊ ဟိုတယ်နှင့် ခရီးသွားလာရေးလုပ်ငန်းများ အောင်မြင်တိုးတက်မည်။ အိမ်ထောင်ဖက်နှင့် ပတ်သက်၍ သတင်းကောင်း ကြားရမည်။ ချစ်သူနှင့် ခွဲခွာနေရမည်။ မိဘအကြီးအကဲ ကျန်းမာရေးညံ့မည်။ ကိုယ်တိုင်လည်း ခေါင်းမူး၊ ခေါင်းကိုက် အာရုံကြောရောဂါ ခံစားရတတ်သည်။ (၄၆၊ ၆၄)အတွဲဂဏန်း အကျိုးပေးမည်။ ကောင်းကျိုးပြုယတြာ - မွေးနေ့တိုင်း သီဟိုဠ်ညွန့်၊ သီးညွန့်၊ သပြေညွန့် တစ်မျိုးမျိုးဖြင့် (၆)ညွန့် လေးကြိမ်လှူပေးပါ။

တနင်္လာအက္ခရာ

(က၊ ခ၊ ဂ၊ ဃ၊ င)နှင့် စသော အမည်ပိုင်ရှင်များ...

ဤလတွင် မည်သည့်လုပ်ငန်းမဆို အမြင်အဆင်ကြုံတွေ့ပြီးမှ အောင်မြင်မည်။ ငွေကြေးကိစ္စ စိတ်ပူပန်ရမည်။ သားသမီး တပည့် လက်အောက်ငယ်သား၏ ကူညီအားပေး ထောက်ပံ့မှုရမည်။ ဆိုင်ခန်း၊ စက်ပစ္စည်း၊ ဆန်၊ သီ၊ ဆေး၊ ဆား၊ စသည် ဆိုင်၊ ဆပ်ပြာ စသည့် အင်္ဂါနံများ ဝင်ခြင်း အရောင်းအဝယ် ကောင်းကျိုးပြုမည်။ ရပ်ဝေးပြည်ပရောက်နေသော မိသားစုဝင်နှင့် အဆက်အသွယ်ရမည်။ အိမ်ထောင်ဖက်နှင့် ခရီးထွက်ရမည်။ လူငယ်များ ပညာရေးအခက်အခဲတွေ့မည်။ ကွဲကွာနေသော ချစ်သူနှင့် ပြန်လည်ဆုံတွေ့ရမည်။ မိသားစု၊ အုပ်စုအပေါ် သည်းခံစိတ်၊ ပရဟိတစိတ်ဖြင့် ပြုမူလုပ်ကိုင်ဆောင်ရွက်ပါ။ (၄၆၈)ဂဏန်းများ အကျိုးပေးသည်။

ကောင်းကျိုးပြုယတြာ - မွေးနေ့ထောင့်တွင် ရေသက်စေ့သမ္ဗာယ်ပြီး ရွက်လှ (၁၇)ညွန့်လှူလိုက်ပါ။

အင်္ဂါအက္ခရာ

(ဇ၊ ဆ၊ ဇ၊ စု၊ ည) နှင့် စသော အမည်ပိုင်ရှင်များ...

ဤလတွင် မမျှော်လင့်ဘဲ ငွေအစုလိုက် ဝင်ကိန်းရှိသည်။ အကြံအစည် ရည်ရွယ်ချက် အောင်မြင်မည်။ ရွှေငွေရတနာ ပစ္စည်း၊ လျှပ်စစ်ပစ္စည်း၊ ယွန်းထည်ပစ္စည်း အလှကုန်၊ အဝတ်အစည်း စသည့် ဗုဒ္ဓဟူးနံ ပစ္စည်းများ ဝင်မည်။ ငွေထွက်၍ ပြန်ဝင်မည်။ လောင်းကစား အပျော်အပါးကိစ္စ အထူးရှောင်ပါ။ တနင်္ဂနွေနှင့် ကြာသပတေးနံများ ရှောင်ပါ။ ဘဲဥ၊ ဘဲအူ အုန်းသီးပါသော မုန့်၊ ဥအမျိုးမျိုး ရှောင်ပါ။ မိမိနေအိမ်အဝိုင်းအဝန်း အကာပေါက်နေပါက တစ်လကျော်မှ ပြင်ပါ။ အဓိဋ္ဌာန်တမ်း မပျက်မကွက်ပြုလုပ်ပါ။ ဗုဒ္ဓဟူး သောကြာနံအတွဲဆောင်ထားပါ။ ထိုနေ့နံ၊ ထိုနေ့ရက် ကောင်းကျိုးပေးမည်။ (၃၄၊ ၆၈)အတွဲဂဏန်းများ အကျိုးပေးမည်။

ကောင်းကျိုးပြုယတြာ - ဘုရားကို ရွှေသင်္ကန်းကပ်လှူ။ ရွှေသင်္ကန်း၊ ဓါဆိုသင်္ကန်းအတွက် ငွေလှူပါ။

ဗုဒ္ဓဟူးနံအက္ခရာ

(ယ၊ ခ၊ ထ၊ ဝ၊ ဋ) နှင့် စသော အမည်ပိုင်ရှင်များ...

ဤလတွင် လုပ်ငန်းသစ် စတင်ရမည်။ လက်ရှိ လုပ်ငန်းတိုးချဲ့ဆောင်ရွက်နိုင်သည်။ ပြည်တွင်းပြည်ပခရီးဝေးသွားလာရမည်။ အောင်မြင်မှုရောက်ပါ။ ရင်းနှီးသော မိတ်ဆွေနှင့် လမ်းခွဲရတတ်သည်။ စာပေဂီတအနုပညာလုပ်ငန်း အဆင်ပြေမည်။ ဝန်ထမ်းဆိုပါက အတိုး ရာထူးတိုးကိန်းရှိသည်။ အလုပ်နေရာဌာနပြောင်းရွှေ့ရမည်။ ထီး၊ နာရီ၊ မိနပ်၊ အထည်၊ ဓာတုပစ္စည်း ထင်း၊ မီးသွေး၊ အရောင်းအဝယ် အဆင်ပြေမည်။ တနင်္ဂနွေ+ကြာသပတေးနံအမည်တွဲ အစားအသောက်များ လူများကို ရောင်းပါ။ ချစ်သူနှင့် အသားထားကွဲလွဲနေမည်။ အိမ်ထောင်ရေး အဆင်ပြေမည်။ (၄)အစ (၆)အဆုံး (၆)အစ (၄)အဆုံး ဂဏန်းများ အကျိုးပေးမည်။ ကောင်းကျိုးပြု ယတြာ - သိမ်း ကျောင်း၊ လှသွားလမ်းပြုပြင်၊ ဒါနပြုပေးပါ။ လမ်းအလှပြုလုပ်ပါ။

ကြာသပတေးနံအက္ခရာ

(ဃ၊ ဇ၊ ဈ၊ ဘ၊ မ) နှင့် စသော အမည်ပိုင်ရှင်များ...

ဤလတွင် မိမိဆောင်ရွက်နေကျအလုပ် ပုံမှန်ဆက်လုပ်ပါ။ လက်ရှိလုပ်ငန်း တိုးချဲ့ဆောင်ရွက်နိုင်သည်။ လိုတာမရ၊ စုတာမလို ဖြစ်နေတတ်သည်။ စပ်တူရှယ်ယာလုပ်ငန်းပြုလုပ်ရမည်။ အိမ်ခြံမြေ တိုက်ခန်း ကား အရောင်းအဝယ်ဖြစ်မည်။ ဆိုင်ပြီး ပြန်ထွက်၊ ရောင်းထွက်မည်။ အကြီးအကဲ၊ မိဘဆရာသားနှင့် အဆင်မပြေဖြစ်မည်။ ကျန်းမာရေးညံ့မည်။ အရိုးအကြော အဆစ်ရောင်ရောဂါခံစားရမည်။ ရောဂါဖြစ်သော် ဆရာကောင်း၊ ဆေးကောင်းတွေ့မည်။ ပညာရေးကံတောညံ့မည်။ စာမေးပွဲ၊ ဆင်တန်းကိစ္စ အဆင်မပြေမှု ကြုံတွေ့ရမည်။ တောင်၊ မြောက်အရပ်မှ လာဘ်ဝင်မည်။ ခရီးဝေးသွားရင်း ချစ်သူအိမ်ထောင်ဖက် တွေ့မည်။ (၃၊ ၄၊ ၆) ဂဏန်းများ အကျိုးပေးမည်။ ကောင်းကျိုးပြုယတြာ - မွေးနံထောင့်တွင် လောက်သေညွန့် (၁၀)ညွန့်၊ ရေသန့်ဘူး၊ သီဟိုဠ်ညွန့်လှူပါ။

သောကြာနံအက္ခရာ

(သ၊ ဟ) နှင့် စသော အမည်ပိုင်ရှင်များ...

ဤလတွင် သံ၊ သစ်၊ သွပ်၊ သံ၊ သစ်သီး၊ အနုပညာပစ္စည်း၊ အရောင်းအဝယ် အဆင်ပြေမည်။ ဟိုတယ်နှင့် ခရီးသွားလာရေး၊ သင်္ဘောသားလုပ်ငန်း၊ ရေလုပ်ငန်း အကျိုးပြုမည်။ ကွဲကွာနေသော မိသားစု၊ ဆွေမျိုး၊ ချစ်သူ ပြန်လည်ဆုံတွေ့ရမည်။ စက်ပစ္စည်း၊ ဆိုင်ခန်း၊ စိန်၊ ဆေး၊ စာအုပ်ဝင်မည်။ မိဘကျန်းမာရေး ဂရုစိုက်ရမည်။ မိဘအတွက် ငွေကုန်မည်။ မည်သည့်ကိစ္စမဆို တစ်ယူသန် တစ်စွတ်ထိုး ခေါင်းမာစွာ ပြုလုပ်က အမှားတွေ့ရမည်။ အိမ်ထောင်ရှင် အမျိုးသား၊ အမျိုးသမီး ဝင်ငွေကောင်းပါမည်။ စီးပွားရေး တိုးတက်မည်။ လူမှုရေးဖောက်ပြန်မှု သတိထား ရှောင်ပါ။ (၃၄၊ ၆၄)အတွဲဂဏန်းများ အကျိုးပေးမည်။ ကောင်းကျိုးပြုယတြာ - သရက်သီးလှူပေးပါ။ ရှင်သီဝလီ ရဟန္တာကို ဒါနပြုပြီး ဂါထာရွတ်ဆိုပါ။ မွေးနေ့မှစပြီး (၁၀)ရက် ဆောင်ရွက်ပါ။

စနေနံအက္ခရာ

(တ၊ ထ၊ ဒ၊ ဓ၊ န၊ ဌ) နှင့် စသော အမည်ပိုင်ရှင်များ...

ဤလတွင် လုပ်ငန်းနှစ်မျိုးလုပ်ကိုင်ရခြင်း၊ တာဝန်နှစ်ခုယူရခြင်း၊ နှစ်နေရာပြောင်းရခြင်း စသည်တို့ ကြုံတွေ့ရမည်။ လူမျိုးခြား နိုင်ငံခြားသား၊ နိုင်ငံခြားနှင့် ဆက်နွှယ်သောအလုပ် အဆင်ပြေမည်။ မိတ်ဆွေ ဆရာသမားထံမှ အကူအညီရမည်။ တနင်္ဂနွေ၊ ကြာသပတေးသားသမီးနှင့် အဆင်မပြေပါ။ ဗုဒ္ဓဟူး၊ အင်္ဂါ၊ သောကြာသားသမီးနေနံ အဆင်ပြေမည်။ ချစ်သူထံမှ လက်ဆောင်ရမည်။ ပညာရေးတွင် ဇွဲလုံ့လစိုက် ကြိုးစားမှု အောင်မြင်မည်။ မမျှော်လင့်ဘဲ အိမ်ထောင်ကျကိန်းရှိသည်။ လောင်းကစား အပျော်အပါးကြောင့် ငွေကုန်မည်။ အထူးရှောင်ပါ။ အကြောရောဂါ၊ ဦးခေါင်းနှင့်ဆိုင်သော ဝေဒနာခံစားရတတ်သည်။ (၃၊ ၇၊ ၆)ဂဏန်းများ အကျိုးပေးမည်။ ကောင်းကျိုးပြုယတြာ - နဂါးရံဘုရားတွင် ထန်းလျက်နှင့် ဆွမ်းတော်ကပ်ပြီး လိုရာဆန္ဒ ဆုတောင်းပါ။

ကောင်းကျိုးလိုရာဆန္ဒ ပြည့်ဝကြပါစေ

ပုဆိုးကျော် (လက္ခဏာ)
သုခချောင်း

လပွတ္တာမြို့ ဆိုသည်က မြစ်ဝ ကွန်းပေါ် ပင်လယ်ပိုင်းဒေသရှိ မြို့တစ်မြို့ဖြစ်သည်။ မြစ်ချောင်းပေါများသည်။ နာမည်ကျော် “ပြန်မလော့မြစ်” ကြီးက လပွတ္တာမြို့နယ်အတွင်း၌ ရှိသည်။ မြို့နယ်အတွင်းရှိ ကျေးရွာများကလည်း ပင်လယ်ပိုင်း ဒေသကမ်းစပ် ကျေးရွာများပီပီ တောကွက်များ လယ်ကွင်းများ၊ ချောင်းမြောင်း တာတမံများ ပေါများရာ ဒေသများဖြစ်ကြသည်။ ဒေသခံများမှာ မြစ်ချောင်းပေါ်သော ဒေသဖြစ်သည့်အားလျော်စွာ သဘာဝအလိုက် ရေလုပ်ငန်းမျိုးစုံလုပ်ကိုင်ကြသည်။ အကြီးစားလုပ်ငန်းများဖြစ်ကြသော ဂါးစက်လှေများဖြင့် ပင်လယ်တွင်းတွင် ပိုက်ချခြင်း၊ ပိုက်ထောင်ခြင်းများ ပြုလုပ်ကြသလို၊ အလတ်စားလုပ်ငန်းများ ဖြစ်ကြသော တန်းချခြင်း၊ ပိုက်ဖျော့ခြင်းများ၊ အသေးစားလုပ်ငန်းများဖြစ်ကြသော ကွန်ပစ်ခြင်း၊ ငါးဖျားခြင်း၊ ပိုက်ထိုးခြင်း၊ ကဏန်းထောင်ခြင်း၊ ခပ်တွန်းထိုးခြင်းမှအစ အိုင်ပက်ခြင်းအထိ လုပ်ကြသည်။

လပွတ္တာမြို့၏ အရှေ့တောင်ဘက်တွင်ရှိသော ကျောက်မှော်ကျေးရွာအုပ်စုအပိုင် ကျေးရွာခွဲတစ်ခုအနီးတွင် ချောင်းတစ်ချောင်းရှိသည်။ ထိုချောင်းဘေးတွင် လယ်လုပ်ငန်းလုပ်ဆောင်ကြသောသူများ နေကြသည်။ ချောင်းက အတန်ကျယ်သဖြင့် အချို့ဆည်း ပိုက်ထောင်၊ ပိုက်ထိုးခြင်းများ ဆုပ်ကြသည်။ ထိုချောင်းကို ယခင်က “ဆေကျော်ချောင်း” ဟု ခေါ်သော်လည်း နောင်သောအခါ အလွန်သရဲခြောက်သဖြင့် “သရဲချောင်း” ဟု ခေါ်ဝေါ်ကြသည်။

ထိုချောင်းမကြီးအတိုင်း အရှေ့ဘက်သို့ တက်သွားလျှင် တဖြည်းဖြည်းချင်းက ကျဉ်းသွားပြီး ဝဲယာနှစ်ဖက်တို့တွင် သစ်ပင်များ အုပ်ဆိုင်းနေသည်ကြောင့် ထူထူထဲထဲရှိလှသည်။ ကြွက်ထိုးသူများ၊ ပိုက်ထိုးသူများ၊ ကဏန်းထောင်သူများ၊ ကွန်ပစ်သူများအကြိုက်တွေ့သော နေရာဖြစ်သည်။

သို့သော် ထိုချောင်းဖျား၌ ဟိုးယခင်က အိမ်စုလေးတစ်စုရှိခဲ့ဖူးသည်။ (ကွန်မြူနစ်များလက်ထက်က ဖြစ်သည်။) အကြောင်းတစ်ခုကြောင့် ထိုအိမ်စု(သုံးအိမ်)ကို ကွန်မြူနစ်များက သတ်ဖြတ်ပစ်လိုက်ခြင်းကြောင့် ထိုနေရာတွင် မည်သူမှ ယနေ့တိုင် မနေကြတော့။ သို့သော် ထိုချောင်းဖျား၌ အလွန်သရဲခြောက်သည်ဟု နာမည်ကြီးနေသည်။ သရဲကလည်း အပျော်ခြောက်သာ ခြောက်သော သရဲဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် ဒေသခံများမှာ ငါးဟာ၊ ကြွက် အရှာအဖွေ အရအမီ ကောင်းသောကြောင့် ကြောက်ကြသော်လည်း ကြောက်ကြောက်နုနုပင် သွားကြ ရှာကြသည်။

ကိုလှအေးက အရပ်ရှည်ရှည်ထောင်ထောင်မောင်းမောင်းနှင့် အသားညိုညို၊ ခပ်ပေပေ၊ ခပ်တေတေရွတ်တိရွတ်ထိုးစိုက်ရှိသူဖြစ်သည်။ သူနေသော ကွင်းစုမှာ အိမ်ခြေ (၂၀)ခန့်ရှိသည်။ လယ်သမားများနှင့် ရေလုပ်ငန်းသမားများချင်းဖြစ်ကြသည်။ ကိုလှအေးကို ထိုအိမ်စု၌ (သြကြီး) ဟုလည်း ခေါ်ကြသည်။ ဘာလုပ်လုပ် သြချရလောက်အောင် ဆိုးသူဖြစ်သောကြောင့် ဖြစ်သည်။ ထိုအိမ်စုရှိ ကြည်သန်းညိုမောင် လှသိန်း စသောသူများကလည်း ကိုလှအေးနှင့် ဆိုးသူဆိုးဖက်

သောက်ဖော် စားသောက် ပိုက်ဖော် ပိုက်ဖက်အပေါင်းအသင်းများ ဖြစ်ကြသည်။ အားလုံး ခပ်ရွတ်ရွတ်များဖြစ်ကြသည်။

သူတို့ချောင်းတွင်းမှာက ကြွက်အလွန်ပေါသည်။ လယ်ကြွက်၊ ခြေကြွက်၊ ကြွက်ဝမ်းဖြူ ကြွက်ဖလောင်း၊ ကြွက်ရှည်တူ စသော ကြွက်သားကြိုက်သူများအတွက် အလွန်စားကောင်းသော ကြွက်မျိုးပေါသည်။ ချောင်တွင်းပိုင်းမှာထက် ချောင်းဖျားပိုင်း (သရဲချောင်း) မှာ ပိုပေါသည်။ သို့သော် တော်ရုံလူများက မသွားရဲ။ သရဲကနေ့ခင်းကြောင်တောင်မှာတောင် ခြောက်သည်ဟု နာမည်ကြီးသည်။

“တောက်...”

တစ်ညနေပိုင်း ကိုလှအေး၏ တံ၌ ညိုမောင်၊ လှသိန်း၊ ကြည်သန်းတို့ အသောက်ပိုင်းခွဲနေကြစဉ် ညိုမောင်က အစအနမရှိဘဲ ရုတ်တရက် တောက်ခေါက်လိုက်သောကြောင့် လှအေး (သြကြီး) က သောက်လက်စ အရက်ကို ဆက်မသောက်သေးဘဲ ညိုမောင်ကို မျက်လုံးစင်ကြည့်လိုက်သလို ကျန်သူများကလည်း အထူးအဆန်ကြည့်ကြသည်။

“ဟ...ညိုမောင်၊ ဘာဖြစ်တာလဲကွ၊ ဘာကို မကျေနပ်လို့လဲ၊ ငါတာဝန်ကျေတယ်နော်၊ သောက်၊ သေအောင်သောက်၊ မနေ့ကမှ ချက်ထားတဲ့ အရက်ထဲက ဦးရှည်စစ်စစ်ကို မင်းတို့ကို ပေးသောက်တာနော်၊ မင်းက ဘာလို့ တောက်ခေါက်ရတာလဲ၊ ရှီး...”

“ဟာ...မဟုတ်ဘူးကွ၊ မင်းကို မကျေနပ်လို့ တောက်ခေါက်တာ မဟုတ်ဘူးကွ၊ အေးပါ၊ မင်းတာဝန်ကျေပါတယ်၊ ငါ မကျေနပ်တာက

သရဲချောင်းကွ၊ သရဲချောင်း”

“ဟေ...သရဲချောင်းက မင်းကို ဘာလုပ်လိုက်လို့လဲ”

“ငါ့ကိုတော့ ဘာမှမလုပ်လိုက် ပါဘူးကွ။ ဒါပေမယ့် ဒီ သရဲချောင်းက သရဲခြောက်တယ်လို့ နာမည်ကြီးနေ တော့ ဘယ်သူမှ မသွားရဲကြတာနဲ့ ဟင်းစားက ထင်တိုင်း မရဘူးကွ။ အခုကြည့်လေ၊ မင်းတို့အရက်ပိုင်းမှာ မင်းတို့ ငါတို့အကြိုက်ဆုံး အမြည်းဖြစ် တဲ့ ကြွက်သား ဘယ်မှာပါလိမ့်ကွ။ ငါက အရက်သောက်ရင် အမြည်းကို ကြွက်သားနဲ့ပဲ အကြိုက်ဆုံးကွ။ ဒါ ကြောင့် သရဲချောင်းကို သွားမယ်သူ မရှိလို့ ကြွက်သားမရတာကြောင့် ငါ တောက်ခေါက်လိုက်မိတာပါကွ”

“ဪ...အေး၊ မင်းပြောမှ ငါ လည်း ကြွက်သားစားချင်လာတယ်။ ဟီး...ဟုတ်တယ်ကွ၊ ညှိမောင်ပြော တာ မှန်တယ်။ ငါလည်း အမှတ်တမဲ့နဲ့ မို့ အဲဒီ သရဲချောင်းဘက် မရောက်တာ ကြာပြီကွ။ ခွေးမသား သရဲ၊ အဲဒီမှာ ကြွက်တွေ ပေါတယ်ကွ။ ညကျရင် မီးထိုးလိုက်ရင် ရမယ်ကွ။ ကဲ...ဘယ် သူလိုက်မလဲ၊ ညကျရင် ငါသွားမယ်”

“ဟာ...ငါတို့ လိုက်ကြမှာပေါ့ ကွ။ ငါတို့သူငယ်ချင်း လေးယောက်က ရဲလေးဖော်ပဲဟာ။ သရဲကြောက်တဲ့ အထဲမှာ ငါတို့ မပါဘူးကွ။ ဟင်း... ဒီသရဲရုတ်၊ ညကျရင် ငါတို့အကြောင်း သိချာပေါ့ကွ”

အားလုံးက တက်ညီလက်ညီ အားပေးကြခြင်းကြောင့် လူအေးတို့ အုပ်စုအားလုံး ညရောက်လျှင် ချောင်း ဖျား(သရဲချောင်း)သို့ ကြွက်ထိုးထွက် ကြရန် လိုအပ်သည်များ ပြင်ဆင်ကြ သည်။ ညဘက် ကြွက်ထိုးသည်က သရဲ အသာထား မြွေအန္တရာယ်အလွန်

များသည်။ ကြွက်က မြွေအစာဖြစ်ခြင်း ကြောင့် ကြွက်နောက်က မြွေပါလာ တတ်သည်။ ညဘက် ကြွက်ထိုးထွက် ရန် လိုအပ်သော သုံးတောင့်ထိုး ဓာတ်မီးနှစ်လက်၊ သားရေခွနင့် လောက်စာလုံးအမာ၊ ကြွက်ထိုးမိန်း၊ သူတို့ကြိုက်တတ်ကြသော ချက် အရက်၊ ကွမ်း၊ ဆေးလိပ်များကို စု ဆောင်း စီမံကြရသည်။

အဓိက လက်နက်ဖြစ်သော ကြွက်ထိုးမိန်းမှာ အရှည် ၆တောင်ခန့် ရှိသော ထီးရိုးဝါးကျစ်တစ်လုံး၏ အဖျား ဌ် အရှည်တစ်ပေခန့်ရှိသော ထိပ်ဖြား ဌ် ထစ်ပါသည့် သံချောင်းချွန်တစ်ခုကို တပ်ထားသော လက်နက်ဖြစ်သည်။ ထိုလက်နက်ဖြင့် သစ်ပင်ပေါ်မှ ကြွက် သိုက်များ၊ ဒိုက်ကပ်နေသော ကြွက်များ ကို လှေပေါ်မှ လှမ်းထိုးနိုင်သည်။

◆◆◆

ထိုရက်က လပြည့်၊ ရေတက် ရက်ဖြစ်သောကြောင့် လရောင်က လည်း ထိန်ထိန်လင်းနေသလို ရေက လည်း ရေထ ရေတက်ဖြစ်သဖြင့်

ချောင်းတွင်း၌ ရေစီးသန်လှသည်။ ကိုလှအေးတို့အုပ်စုက ညနေ ၇နာရီ ခန့်လောက်တွင် မောင်းရီပို့စသောသာ ၌ ကြည်သန်း၏ ဘောက်တူ သုတောင် ဖြင့် အားလုံး ချောင်းဖျားဘက်သို့ ထွက် လာခဲ့ကြသည်။

ညှိမောင်က ပဲပိုင်းမှာ ဘောက် တူကို ခတ်သည်။ ကျန်လူများက လှေဝင်းတွင်းမှာ ပါလာသော ချက် အရက်တစ်ပုလင်းကို သောက်ကြရင်း ကမ်းဘေးဝဲယာ ဘယ်ညာတို့ကို သုံး တောင့်ထိုး ဓာတ်မီးနှစ်လက်ဖြင့် ထိုး ရင်း မျက်စိရှင်ရှင်ကြည့်ကာ လိုက်ပါ လာကြသည်။

ချောင်းဖျားအတက်က ရေစန်မို့ ရေစီးက သန်သဖြင့် ညှိမောင်က ဘောက်တူကို အတော်သတိထား၍ တက်မကိုင် ထိန်းရင်း ခတ်နေရသည်။ ချောင်းလယ်လောက်မှာပင် သူတို့တွေ ချင်ကြသော ကြွက်သိုက်အချို့ကို တွေ့ ကြရသည်။ ညှိမောင်က ဘောက်တူ ကို နောက်ပြန်အရှိန်သတ်၍ တက်မ ထိန်းပေးထားပြီး ညာဘက်ကမ်းဘေး သမုပင်ပျိုတစ်ပင်အရင်းသို့ အသာ အယာကပ်ပေးလိုက်သည်။ သမုပင် ထက် လက်တစ်ဖောင်ခန့်မှာ ကြွက် သိုက်တစ်ခုကို တွေ့ကြရသည်။ ကြည်သန်းက သူ့လက်တွင်းမှ ကြွက် ထိုး မိန်းရှည်ဖြင့် ကြွက်သိုက်ကို အထဲ တို့ကြည့်လိုက်သည်။ ရေတက် ခေ ပြည့်လှန်းမို့မို့ ရေက ကမ်းစပ်အထစ် တိုင် မြုပ်နေသဖြင့် ကြွက်များ ပြေး ပေါ် မနေကြဘဲ သစ်ပင်ထက် အသိုက်တွင်းမှာ ဝပ်နေတတ်ကြသည် ကို သိသော ကြည်သန်းက သူ့လက် တွင်းမှ ကြွက်ထိုး မိန်းရှည်ဖြင့် သစ်ပင် ခွကြားမှ ကြွက်သိုက်ကို အသာ တို့ ကြည့်သည်တွင် ကြွက်သိုက်တွင်

ဖုတ်ခန့် လုပ်သွားသည်ကြောင့် ကြွက် သိုက်တွင်းမှာ ကြွက်ရိုနေသည်ကို သိလိုက်သည်။

သို့သော် ကြွက်က မြေကြွက် လား။ ကြွက်ဝမ်းပူလား။ မသိရ။ မြေ ကြွက်များလည်း နေတတ်သလို၊ များ သောအားဖြင့် ကြွက်ဝမ်းပူများက အနေများသည်။

ညိုမောင်က အပင်ထက်သို့ မောကြည့်ပြီး ခေါင်းညိတ်ပြသည်ကို ကြည်သန်းကလည်း သိသည်ဟူသော သဘောဖြင့် ခေါင်းညိတ်ပြကာ သူ့ လက်တွင်းမှ ကြွက်ထိုး ဖိန်းဖြင့် ကြွက် ရှိမည့်နေရာကို အသေအချာချိန်လျက် ဆတ်ခန့် ထိုးထည့်လိုက်သည်။

“ကွီ...”

“ဟား...ထိသွားပြီကွ”

ကြည်သန်းက ဝမ်းသာအားရ ပြောရင်း မိန်းဖျားမှာ ထိုးမိထားသော ကြွက်ကို မလွတ်သွားစေရန် ထပ်မံ အားထည့်၍ ထိုးလိုက်ပြီး မိန်းကို ကြွက်သိုက်တွင်းမှ ဆွဲထုတ်လိုက်ရာ အတော်အသင့်ကြီးသော မြေကြွက် ကြီးတစ်ကောင်က တခွီးခွီးဖြင့် ဖာန်ဖီ ကာ ကျောမွေးများ ထောင်ထလျက် ပါလာသည်။ သည်လိုနှင့် ချောင်းဖျား မရောက်မီတွင် ကမ်းဘေး အသိုက်များ မှ ကြွက်များကို အတော်ရလိုက်ကြ သည်။

ထိုသို့ဖြင့် တဖြည်းဖြည်းဝင်လာ ကြရင်း ချောင်းဖျားဝိုင်းတွင်းသို့ ရောက် မှန်းမသိ ရောက်လာကြသည်။ ရေထ ရက် ရေကြီးသဖြင့် အသိုက်များ၌ မှီခို အောင်းနေသော ကြွက်များ သစ်ပင်ခွ ကြားတွင် ခိုကပ်နေသော ကြွက်များ ကို ထိုးယူကြရာသဖြင့် အတော်ပင်ရနေ ပြီဖြစ်သည်။ ကြာတော့ လူတွေလည်း မောလည်း မော၊ ဆေးလိပ်ကလည်း

သောက်ချင်လာကြသည်နှင့်...

“ဟေ့ကောင်...လုအေး၊ မင်းမှာ မီးခြစ်ပါလားကွ”

“ဟင့်အင်း၊ ငါ့မှာ မီးခြစ်မပါဘူး ကွ”

“ညိုမောင်...မင်းဆီမှာရော”

“အေး၊ ငါလည်း မေ့ကျန်ရစ်ခဲ့ တယ်ကွ”

“လခွီး...လုသိန်းက ဆေးလိပ် မသောက်တော့ မီးခြစ်ပါလာမှာ မဟုတ် ဘူး။ အေးကွာ၊ ကြိုကြိုဖန်ဖန် ဆေးလိပ် သောက်တတ်သူတွေအားလုံးမှာ ဘယ် သူမှာမှ မီးခြစ်ပါမလာကြဘူး။ ရိုးတဲမှ ပဲ။ မီးခြစ်ပါမလာပါဘူးဆိုမှ ဆေးလိပ် ကလည်း ပိုသောက်ချင်လာတယ်”

ကြည်သန်းက တညည်းညည်း တညညည စိတ်ပျက်သံနှင့် ပြောရင်း ညာဘက် ကမ်းဘက်ကို ကြည့်လိုက်မိ ရာ ကမ်းနှင့် မလှမ်းမကမ်းတွင် တင်း ကုတ်(တဲ)လေးတစ်ခုကို အမှတ်မထင် တွေ့လိုက်ရသည်။ တဲလေးအတွင်းမှာ လည်း မီးရောင်လေး တလက်လက် တွေ့လိုက်ရသဖြင့် ဆေးလိပ်အလွန်

သောက်ချင်နေသော ကြည်သန်းက ဝမ်းသာအားရဖြင့်...

“ဟေ့...ဟို...ဟိုမှာ တင်း ကုတ်လေးတစ်ခုတွေ့တယ်ကွ။ လူရှိပုံ ရတယ်။ မီးရောင်တွေ့ရတယ်။ ညို မောင်... ကမ်းကပ်ကွာ၊ ငါ ဆေးလိပ် မီးသွားညှိလိုက်ဦးမယ်”

ကြည်သန်းက ညိုမောင် ကပ် ပေးသော ဘောက်တူထက်မှ ကမ်းပေါ် သို့ တက်ပြီး ရှေ့က မြင်နေရသော တင်းကုတ်(တဲ)လေးဆီသို့ အမြန်သွား လိုက်သည်။ တင်းကုတ်လေးအတွင်း ဝင်လိုက်မိသည်နှင့် ခပ်မှောင်မှောင် အလင်းရောင်မဝီမပြင်မှာ လူတစ် ယောက်က အဝတ်မရှိသော ကျော ပြောင် မည်းနက်နက်ကြီးဖြင့် သူ့ ဘက်ကို ကျောပေးလျက် ငုတ်တုတ် ထိုင်နေသည်ကို တွေ့ရသည်။ သူ့ရှေ့ မှာ မီးဖိုလေးက မီးတရဲရဲနှင့် ရှိနေ သည်။ ကြည်သန်းက ဘာမှ စဉ်းစား မနေအားဘဲ ဆေးလိပ်သောက်ချင်တာ နှင့်...

“ဒီမှာ...မီးလေးတစ်တိုလောက် ဗျာ၊ မီးခြစ်ပါမလာလို့”

ကြည်သန်း၏ အပြောကြောင့် နောက်ပြန်ထိုင်နေသော အသားအလွန် မည်းနက်နက်နှင့် လူက မီးဖိုတွင်းမှ မီးစတစ်စကို ယူပြီး နောက်ပြန်ပေး လိုက်သည်။ ကြည်သန်းက မီးစကို လှမ်းယူမည်ပြုပြီးမှ ထိုသူ၏ အလွန် မည်းနက်နေသော အသားအရေကို မြင်မိပြီး...

“ဟ...ခင်ဗျားအသားကလည်း မည်းလိုက်တာ။ မီးသွေးတုံးကျနေတာ ပဲ”

“အေး၊ မည်းမှာပေါ့ကွ။ မနေက မှ မီးသိပ်ထားတာကိုးကွ...ဟီး...ဟီး”
ဟု ပြောရင်း လူ့...သည်ဘဲ

ခေါင်းမည်းမည်းကြီး မျက်ကွင်းဟောက်
ပက်နှင့် ခေါင်းကြီးသာ နောက်ပြန်
လှည့်လာသောကြောင့်...

“ဗျာ...အာ...သ...သရဲ...
သရဲ အောင်းမလေးဗျာ...သရဲ...”

ဟု ငယ်သံငယ်ရင်းပါအောင်
အော်ရင်း တင်းကုတ်အတွင်းမှ ဒရော
သောပါး ပြေးထွက်လာသည်။ တဝန်း
ဝန်းနှင့် ပြန်ပြေးထွက်လာသော ကြည်
သန်းကို ကျန်သူများက တအံ့တဩ
ငေးကြည့်နေကြရင်း...

“ဟ...ဘာဖြစ်လာတာလဲကွ”

“သ...သရဲကွ...သရဲ ပြေး
...ပြေး...ဟေ့ကောင်တွေ...ပြေး
ကြ”

ဟု ကြည်သန်းက ဘောက်တူ
ပေါ် ကသောကမျော ခုန်တက်ရင်း
ပြောလိုက်သည်ကြောင့် ပဲပိုင်းမှ ညို
မောင်လည်း ဘောက်တူကို အတင်း
ခတ်တော့၏။ သို့သော် ဘောက်တူက
လည်း ကမ်းမှမခွာသဖြင့် လှအေးက
ဘောက်တူဦးပိုင်းကို ကြည့်လိုက်ရာ
ဘောက်တူမှာ လေ့ဦးခွံ ချည်ထားသော
ကြိုးက မဖြုတ်ရသေးသည်ကို တွေ့
မြင်သွားပြီး...

“လခွေး...ဘောက်တူကြိုးမှ
မဖြုတ်ရသေးဘဲ”

ဟု ဆိုပြီး လေ့ဦးမှ ဘောက်တူ
ကြိုးကို ပါလာသော စားဖြင့် ခုတ်ဖြုတ်
ကာ ကမ်းမှ အလျင်အမြန်ခတ်လျက်
ထွက်ပြေးလာကြတော့သည်။

လှောင်မီးအတွင်းမှာ အကြောက်
မပြေသေးဘဲ ဟောဟဲလိုက် မောပန်း
နေသော ကြည်သန်းက တုန်တုန်
ယင်ယင်ဖြင့် သူမြင်တွေ့ခဲ့ရသမျှကို
အထစ်ထစ် အငေါ့ငေါ့နှင့် ပြောပြရာ
မကြောက်ဘူးဆိုသော သူရဲကောင်းများ
ကြက်သီးမွေးညင်းထကုန်ကြသည်။

အပြင်တွင် ရေဆန်မို့ လှေက
လှော်ခတ်သလောက် အရာမထင်။
အားစိုက်ခတ်တာတောင် အတော်နေး
နေသည်။ သည်ကြားထဲ ကြည်သန်း
က...

“ရိုးမပဲကွာ၊ ဆေးလိပ်ကလည်း
ခုမှ ပိုသောက်ချင်လာတယ်။ တော်
သေးတယ်၊ ပါးစပ်ထဲမှာ ဆေးလိပ်ပါ
လာသေးတယ်။ ခုနေ မီးစလေးများ
ရရင် ကောင်းမယ်”

ဟု ပြောလိုက်မိရာ ရုတ်ခြည်း
ဘယ်က ဘယ်လို ထွက်လာမှန်းမသိ
ရသော လက်မည်းမည်းကြီးတစ်ချောင်း
က ကမ်းဘက်မှ ရောက်လာပြီး မီးစ
တစ်စပါလာကာ...

“ရော”

ဟူသော အသံနက်ကြီးဖြင့်
ကမ်းပေးလာသည်ကြောင့် လှေပေါ်ပါ
သူရဲကောင်းအားလုံး ကြောက်လန့်
တကြားဖြင့် သူ့ထက်ငါ ချောင်းရေထဲ
သို့ တဝန်းဝန်းခုန်ဆင်းပြေးကြတော့
သည်။

“အား...သ...သရဲ...သရဲ”

“ပြေး...ပြေး...”
“ဝုန်း...ဝုန်း...ဝုန်း”

“ဟားဟားဟား... မင်းတို့က
တော့ တကယ့်ကောင်တွေပါပဲ။ ဘယ်
နယ်လဲ၊ သူရဲကောင်း လူပိုက်ကြီးတွေ၊
သရဲမကြောက်ဘူးဆို၊ ခုတော့ သရဲနဲ့
နဖူးတွေ၊ ခူးတွေ၊ ကိုယ်တွေ ကြုံလာ
တော့မှ ဘောက်တူတောင် ပြန်ပါလာ
ဘဲ ကိုယ်လွတ် ခုန်ဆင်းပြေးလာရ
တယ်လို့ကွာ။ ဟားဟားဟား...”

ရွာစုရောက်သည်နှင့် ညကြီးမင်း
ကြီး ရွံ့တွေ၊ ရေတွေဖြင့် ပေကျံ ဝိုရွံ
လာကြ၏။ မောကြီးပန်းကြီးရောက်
လာကြသည့် ကြည်သန်းတို့လူစုကို
ဘကြီးထူးက သဘောကျစွာ ရယ်
မောရင်း...

“အဲဒီချောင်းဖျားက နာမည်ကြီး
တယ်ကွ။ ကဲ...ဘယ်နယ်ရှိစ လူပိုက်
ကြီးတွေ၊ ခုတော့ သရဲနဲ့ ကိုယ်တွေ
ကြုံလာကြပြီမဟုတ်လား။ အေး၊ မယုံ
ဘူးဆိုတာ မကြံဘူးသေးလို့ပါကွာ။
ဟင်းဟင်း... မင်းတို့က တကယ့်
ကောင်တွေပဲ၊ ဟားဟားဟား...”

“ဟီးဟီး...”

ဟု ကြည်သန်းတို့အုပ်စု၏
ရှက်ရှက်နှင့် ရယ်လိုက်ကြသော
အသံများက ဘကြီးထူးတဲလေးအတွင်း
မှာ သောသောညံသွားပါတော့သည်။

နှလုံးစိတ်ဝမ်း အေးချမ်းကြပါစေ

မိုးမိန်းကျော်(လပွတ္တာ)

ညိုလွမ်းအောင်

ဝါဒီလှိုင်
ကျောင်းသားသမဂ္ဂ

ဒီနေ့မှ ဗိုက်က ဘယ်လိုဆာရှင်
မယ်၊ ဗိုက်ထဲက တကြက်ကြက်အသံ
ပြည်နေသည်။ မနက်က ထမင်းကြမ်း
နှင့် ငါးပိရက်အကျွန်းကို လှူစားခဲ့သေး
သည်။ ထမင်းကြမ်းနဲ့က ဆေးသေတ္တာ
ဗိုက်သိပ်မဝခဲ့။ အကြောင်းဖြစ်မည်။ ထ

လွှတ်ခါးလေ ထမင်းဆာလေ
သည်။ မိုးဆွေတို့ကျောင်းက
သံ ဂုဏ်ရီ ကျောင်းတက်ရပြီး နေ
သံ သနာရီ ကျောင်းလွှတ်သော
အထိပိုင်းကျောင်းဖြစ်ပါသည်။

“ဒေါ်...ဂလောင်...ဒေါ်”
ကျောင်းလွှတ် ခေါင်းလောင်းထိုး
သံနှင့် မိုးဆွေ ကျောင်းကျောင်း
သို့ ကျောပေါ်သို့ ပစ်တင်၍ သိုင်း
သို့လိုက်ကာ ဟေးခနဲအော်ပြီး
ကျောင်းပြင်သို့ ပြေးထွက်ခဲ့သည်။
အိမ်ကန်ခန်းမှ ပြေးထွက်လာသော
အိမ်ထက် ကျော်အောင်ပြေးရင်း
ကျောင်းကန်ဝ ခြံစည်းရိုးနားရောက်မှ
သို့သတ်လိုက်သည်။ နောက်မှ ပြေး
လာသော-တင်ဝက မိုးဆွေနား
ရောက်တွင် အရှိန်သတ်ကာ
သွေးယှဉ်လျှောက်လိုက်ရင်း...

“ဟေ့ကောင်...ဘယ်လိုဖြစ်တာ
လဲ” အတင်းကို ခုန်းပြေးထွက်တော့
သောလား”

မိုးဆွေက တရုတ်ပြန်နေသော
သက် ဝင်သက်ကို မှန်အောင်
သတ်လိုက်ရင်း...

“အေးကွာ၊ ဒီနေ့မှ ဘယ်လိုဖြစ်
မယ်လဲ။ ထမင်းက အရမ်းဆာ
သံ။ အိမ်အပြန်ရောက်အောင် ပြေး
လာတာ”

“ဟာကွာ...မိုးဆွေကလည်း
ပြေးရင် ထမင်းပိုဆာမှာပေါ့ကွာ”

“ဟုတ်သားပဲ” ဟု စိတ်ထဲက
သွင်း မပြေးရုံတမယ် သွက်သွက်
သွက်နေသော ခြေလှမ်းကို နှေး
သွယ်သည်။

“မိုးဆွေ...ထမင်းစားပြီးရင်
အိပ်လား”

ထမင်းဆာနေခြင်းကြောင့် တင်ဝ
ကို သိပ်သဘောမပေါက်လိုက်။

“ဘာလုပ်မလို့လဲကွာ၊ ဘာရှိလို့
လဲ”

တင်ဝက မိုးဆွေပခုံးကို သိုင်း
ဖက်လိုက်ရင်း...

“ကိုင်းတောထဲက ငါတို့တဲကို
ပြင်ရဦးမယ်လေကွာ။ နီတိုးလည်း လာ
မယ် ပြောတယ်ကွာ”

တင်ဝပြောမှ သတိရသည်။ မိုး
ဆွေတို့နေသော ကျေးကျွဲတဲစု၏
အပြင်ဘက် ခပ်လှမ်းလှမ်း ကွင်းစပ်ရှိ
ကိုင်းတောထဲတွင် တောစခန်းအဖြစ်
မိုးဆွေတို့ ဆောက်ထားသော တဲလေး
က ပြီးခဲ့သည့် နှစ်ရက်ခန့်တွင် နွားအုပ်
ဝင်တိုး၍ ပျံ့ပျက်ခဲ့ပါသည်။ ဒီတဲလေး
က မိုးဆွေတို့ သူငယ်ချင်းတစ်စု သူပုန်
စခန်းလုပ်လိုက်၊ ဓားပြစခန်းလုပ်လိုက်
နှင့် နည်းမျိုးစုံ ဆော့ကစား စခန်းချရန်
ဆောက်ထားခြင်းဖြစ်ပါသည်။ ကိုင်း
တောထဲရှိ ကွက်လပ်ကလေးတစ်ခု
တွင် ဝါးလုံး၊ ဝါးခြမ်း၊ သစ်ကိုင်းတို့ဖြင့်
မြေစိုက်တိုင်ထူ၊ တန်းပစ်ကာ ရှာဖွေ
ရသမျှ မိကျောင်းအရေခွဲအိတ်၊ ပေါ်
သလင်းအိတ်၊ ဝါးထရုံအကျိုးအပဲ့များ
ဖြင့် အမိုးအကာလုပ်ကာ ဆောက်ထား
သော တစ်ဖက်ရပ် တဲသေးသေးလေး
ဖြစ်ပါသည်။

တဲလေးထဲတွင် သူတို့အိမ်အသီး
သီးမှ ယူဆောင်ထားသော သံပန်းကန်
ပြား၊ ဒဏ်ခတ်အဟောင်းများ၊ ဖျာအစုတ်၊
ဖယောင်းပုဆိုးအစုတ်များ၊ အဝတ်
ဟောင်းများ၊ လေးခွများ၊ ဘုတ်များ၊
ပလတ်စတစ် သေနတ်များ အစုံရှိ
သည်။ ရပ်ကွက်အတွင်း စွန့်ပစ်ထား
သည့်များမှ အသုံးဝင်နိုင်စရာမှန်သမျှ
ကောက်ယူစုဆောင်းထားသဖြင့် ဘူး၊
ခွက်၊ ဓားကျိုး၊ ဓားပဲ့၊ ခုံအကျိုး စသည်
များလည်း ရှိသည်။

“နီတိုးလည်း လာမယ်ဆိုတော့

ငါလည်း လာမယ်ကွာ။ ဟိုကောင်
တက်ပုရော မလာဘူးလား”

“တက်ပုလည်း ငါခေါ်ထားပါ
တယ်။ အေး၊ မင်းလာမယ်ဆိုရင်တော့
ငါ အိမ်က မှန်တစ်ခုခုနီကန်ခဲ့မယ်ကွာ။
အဆာပြေ စားရအောင်ပေါ့”

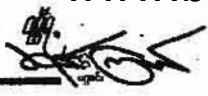
ကျေးကျွဲ တဲစုတွင် တင်ဝတို့
အိမ်က အိမ်ခိုင်းလေး ဖွင့်ထားပါသည်။
ထို့ကြောင့် မိုးဆွေတို့သူငယ်ချင်းတစ်စု
ကိုင်းတောစခန်းတွင် ချိန်းပြီး ဆော့
ကစားကြလျှင် တင်ဝက ပဲလှော်နှင့်
ထန်းလျက်၊ ပြေပဲလှော်၊ မရွေး၊ ဝေဟ
စသည့် မှန်တစ်မျိုးမျိုးကို သူငယ်ချင်း
များ စားဖို့ သူ့အမေ ယသီအောင် နီကန်
ယူလာတတ်ပါသည်။

“အေး၊ ကောင်းတာပေါ့ကွာ။
အဆင်ပြေရင် လက်ဖက်အသားနည်း
နည်းပါ ယူခဲ့ကွာ။ တဲမှာ ငါ အရင်ယူ
လာတဲ့ ဆီနည်းနည်းရှိသေးတယ်”

“အေးပါကွာ၊ ငါ့အမေအခြေ
အနေကြည့်ပြီး ယူလာခဲ့မယ်”

တဲစုအဝင် မြောင်းကူး တံတား
လေးသို့ ရောက်လျှင် နှစ်ယောက်သား
လမ်းခွဲလိုက်ကြသည်။ တင်ဝက တဲစု
အရှေ့ခြမ်းဘက်တွင် နေပြီး မိုးဆွေတို့
က အနောက်ဘက်ခြမ်းတွင် နေပါ
သည်။ တဲစုအဝင်ထိပ် မြောင်းကူး
တံတားနေရာက မြင့်ပြီး ကျေးကျွဲ
တဲစုနေရာက နိမ့်သဖြင့် အပေါ်စီးမှ
ကောင်းစွာ မြင်ရသည်။ ဝါး၊ ခနီ၊ ပြော
တိုင်၊ သက်ငယ်၊ ဝါးထရုံ၊ ပီနီအိတ်ခွံ၊
သစ်၊ ပျဉ်အတိုအစမျိုးစုံဖြင့် ဆောက်
လုပ်ထားသော သေးသေးကျဉ်းကျဉ်း
တဲအိမ်ပုံစံမျိုးစုံက နေထိုင်သူတို့၏
အဆင်အတန်းကို ပေါ်လွင်ထင်ရှားစေ
ပါသည်။

တဲစုတွင် နေထိုင်သူတို့မှာ
အားလုံးလိုလိုပင် လက်လုပ်လုပ်သား

တစ်နေ့လုပ်မှ တစ်နေ့စားရသူများ ဖြစ်သည်။ ကုန်စိမ်းရောင်းသူ၊ ပဲပြုတ်၊ ပြောင်းဖျပ်ရောင်းသူ၊ ကုန်ထမ်းသူ၊ ဆိုက်ကားနင်းသူ၊ လက်သမား၊ ပန်းရံစသည့် အခြေခံ လူတန်းစားများဖြစ်ပါသည်။ ခြုံငုံသောအသီးသီးမှ နေရာထိုင်စရာ မရှိသဖြင့် ရောက်လာကြသူများဖြစ်သည်။

မိုးဆွေတို့မိသားစုမှာ မြစ်ဝကျွန်းပေါ် ဖျာပုံခြုံငုံသောအတွင်းရှိ ကျေးရွာတစ်ရွာမှ ဖြစ်ပါသည်။ ကိုယ်ပိုင်လယ်ယာလည်း မရှိ၊ ရေလုပ်ငန်းရှင်များထဲတွင် ဝင်ရောက်လုပ်ကိုင်သော်လည်း ပင်ပန်းပြီး မိသားစု စားဝတ်နေရေးအဆင်မပြေသဖြင့် အဖေက မိသားစုကို ခေါ်ပြီး ရန်ကုန်မြို့သို့ တက်လာခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ လွန်ခဲ့သည့် လေးငါးနှစ်ကတည်းက ကြံ့ရောက်နေခဲ့သော ဘကြီး မြမောင်၏ ကူညီမှုဖြင့် ပြောက်အုံ၊ (——)ရပ်ကွက်အနီးရှိ ကုန်းကျော်စုသို့ ရောက်ရှိပြီး ဘကြီး မြမောင်၏ အိမ်ခေါင်းရင်းတွင် တံထိုးနေထိုင်ခဲ့ကြခြင်းဖြစ်ပါသည်။ မိုးဆွေတို့ရောက်ရှိသည့် ၂နှစ်ခန့်အတွင်းမှာပင် တဲစုက ပိုမိုစည်ကား၍ အိမ်ထောင်စုများလာပါသည်။ မိုးဆွေတို့ ရောက်စက အိမ်ခြေ သုံးလေးဆယ်သာ ရှိသော်လည်း ယခုဆိုလျှင် ကုန်းကျော်စုအိမ်ပေါင်း တစ်ရာနီးပါးခန့်ရှိပေပြီ။ ရပ်ကွက်ထဲဝင်လိုက်လျှင် ကြက်၊ ဘဲအော်သံ၊ ခွေးဟောင်သံ၊ ဝက်အော်သံတို့ဖြင့် ဆူညံနေသည်။ လမ်းရပ်လို့ သတ်သတ်မှတ်မှတ် မရှိသဖြင့် လမ်းရှိသည့်နေရာတွင် လမ်းအတိုင်းသွားပြီး လမ်းမရှိသည့်နေရာများတွင် အိမ်ကြီးအိမ်ကြားမှ သွားရပါသည်။ ရွှံ့ပုပ်ပြောင်းပုပ်နံ့ ဝက်ချေးနံ့ မစင်နံ့ သေးနံ့များက တော့ မိုးဆွေတို့အတွက် နှစ်ခေါင်းယဉ်

နေပေပြီ။
“ဝုတ်...ဝုတ်...ဝုတ်”
“ဟာ...ဖိခွေးက၊ တောက်...ကဲကွာ”

ဒေါ်ရွှေတို့အိမ်ဘေးအရောက်အိမ်အောက်မှ ခွေးနီတစ်ကောင်ပြေးထွက်လာပြီး ဟောင်လည်း ဟောင်၊ ဟပ်လည်း ဟပ်သဖြင့် မိုးဆွေ လွတ်အောင် ရှောင်ရင်း ဒေါ်ဖွကာ လမ်းဘေးမှ မြေကြီးခဲတစ်ခဲဖြင့် ကောက်ပစ်လိုက်ပါသည်။ အိမ်အောက်သို့ ပြန်ဝင်ပြေးသွားသော်လည်း မိုးဆွေကို လိုက်ကြည့်၍ စူးစူးဝါးဝါးဟောင်နေသေးသည်။ ဖိခွေးမ အရင်က အခုလိုမဟောင်း မခွဲပဲ။ လွန်ခဲ့သည့် ငါးရက်ခန့်ကမှ သားပေါက်သဖြင့် သားမာန်ဖြင့် ခုမှ ဟောင်တတ်၊ ဆွဲတတ်လာခြင်းဖြစ်ပါသည်။ ရပ်ကွက်ကြီးထဲမှ မူလတန်းကျောင်းတွင် လေးတန်းတက်နေသော မိုးဆွေအဖို့ ဖီရက်ပိုင်းအတွင်း ဖိခွေးမ နဲ့တော့ ဇာတိတစ်ခုပင်။ မနက်ကျရင်တော့ လေးခွယူခဲ့ဦးမှဟု စိတ်တွင် တေးမှတ်လိုက်သည်။

“အမေရေ...ထမင်းဆာလိုက်တာဗျာ၊ ဘာဟင်းချက်လဲ”

အိမ်ရှေ့အပေါက်က ရောက်သည်နှင့် မိုးဆွေ အမေကို လှမ်းအော်မေးလိုက်သည်။

“ပေါက်ပန်းဖြူရွက် ကြော်ထားတယ် သား၊ ငါးပနော် မီးအုံးပြီး ငါးပိရည်လည်း ဖျော်ထားတယ်၊ ညီမလေး ဖိုလည်း ရှိသေးတယ်၊ ကြည့်စားဦးနော်”

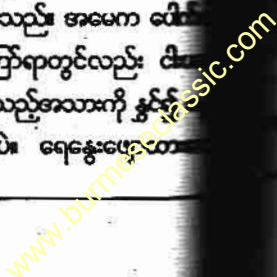
အမေက အငယ်ဆုံး ညီမလေးကို ရင်ခွင်တွင် ပွေ၍ တင်ပလွှတ်ချိတ်ထိုင်ကာ နို့တိုက်နေရင်းမှ လှမ်းပြောသည်။

“သိပါတယ်ဗျာ၊ အမေကလဲ”

ပေါက်ပန်းဖြူရွက် ကြော်ထားသည်ဆိုသဖြင့် မိုးဆွေဖျော်သွားသည်၊ ရွာမှာကတည်းက မိုးဆွေ ပေါက်ပန်းဖြူရွက်ကြော်ကို ကြိုက်သည်။ အရသာနှင့် အနံ့က တစ်မျိုးလေး။ ခါးတာလည်း မဟုတ်။ သို့သော် သက်တတ်တက်ကလေး။ မိုးဆွေ ကျောပိုးအိမ်ကို ချွတ်၍ ခေါင်းရင်း နတ်အုန်းအင်အောက်တွင် ပစ်ထားလိုက်သည်။ အိမ်နောက်ဘက်သို့ သွက်သွက်လှုပ်စင်လိုက်လျှင် ငါးလုံးရော၊ ငါးခြမ်းရော ပျော်တို သစ်စတွေပါ ရောခင်းထားသော ကြမ်းခင်းက ကနီ...ကုလီ...ဖျတ်ဖျတ်နှင့် သံစုံမြည်သည်။

မိုးဆွေက မည်းတူးနေသော ခန့်အိတ်ထဲမှ ထမင်းကို လက်ဖြင့် ခြုံ၍ အရောင်မပေါ်တော့သော စတီးပန်းထဲပြားထဲသို့ ခူထည့်လိုက်သည်။ ပန်းထဲလုံးတစ်လုံးထဲတွင် ထည့်ထားသော ပေါက်ပန်းဖြူရွက်ကြော်ကို ဂွန်ဖြင့် ခပ်၍ ပန်းကန်ပြားထဲသို့ ပုံထည့်လိုက်သည်။ သုံးဂွန်းခပ်ထည့်ပြီးလျှင် ညီမလေးအတွက် ချန်ထားလိုက်သည်။ နှစ်တန်းကျောင်းသူ ညီမလေး ထမင်းက နှေးနှေးသော ခြေလှမ်းများဖြင့် သူသူငယ်ချင်းများနှင့်အတူ ဆူညံစကားပြောရင်း နောက်ကျမှ ရောက်လာပါလိမ့်မည်။ ငါးပနော် မီးအုံးဖျော်ထားသော ငါးပိရည်ခွက်ကို ခြေပေါ်ချပြီး ထမင်းပန်းကန်ကို ကိုယ်ကြမ်းပေါ်တွင် တင်ပျဉ်ခွေထိုင်၍ လိုက်သည်။

ပေါက်ပန်းဖြူရွက်ကြော်ကို လိုက်သည်နှင့် ပါးစပ်က ချစ်စရာအရသာသိသည်။ အမေက ပေါက်ပန်းဖြူရွက်ကြော်ရာတွင်လည်း ငါးမီးအုံးထားသည့်အသားကို နှင်နှင်ထားသည်ပဲ။ ရေခွေးဖျော်ထားသော

အိမ်စွန်းရွက်ကို တို့စရာလုပ်ပြီး ငါ့ပိ
ဇန့်ဆင်းကာ အားပါးတရ စားလိုက်
သည်။ အရသာရှိသဖြင့် ထမင်းစား
အောင်လှသည်။ ထမင်း နောက်တစ်
ခန့်ကန်ခဲ့သည်ရင်း ထမင်းလက်ကန့်
ဆို ကြည့်သည်။ အိမ်ထဲတွင် ကျန်သော
အဆင်ခဲက အစားနည်းသော ညီမလေး
ခင်းမေအတွက် လောက်နိုင်ပါသည်။

ထမင်းစားပြီးသည်နှင့် အမေတို့
အိမ်ရာအနီး ပုံထားသော အဝတ်ထဲမှ
ဇွတ်ကျယ်အင်္ကျီနှင့် ဘောင်းဘီတို့
အဟောင်းတစ်ထည်ယူကာ ကျောင်း
ဆော်ဖြင့် လဲလိုက်သည်။ ခြေရင်းဘက်
သောက်ရေအိုးမှ ရေတစ်ခွက်ခပ်
သောက်လိုက်ပြီး အနီးရှိ ထရုံတွင်
ချိတ်ထားသော လေးခွက် လှမ်းယူပြီး
ထည့်ထွက်လိုက်သည်။

“ဟဲ့...သာ။ ခုပဲ ထမင်းစားပြီး
အယ် ဘယ်သွားဦးမလို့လဲ”

မိုးဆွေ လှမ်းကြည့်လိုက်တော့
အဖေမှဆုံး ရေလဲပိုင်းကို ခေါင်းခုလုပ်
၍ ကြမ်းပေါ် ချလိပ်ထားသော ညီမ
အေးကို တွေ့ရသည်။ အမေကတော့
ညီမလေးအပေါ် ဆေးလိပ်မီးပွားမကျ
နဲ့ တစ်ဖက်သို့ လှည့်၍ ဆေးပေါလိပ်
သောက်နေသည်။ ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှုစစ်
ကြောင့် အသက်သုံးဆယ်စွန်းစွန်းသာ
နီသေးသော်လည်း အမေရုပ်သွင်က
ညီညာညစ်နဲ့ ရင်းရော်လှသည်။ နေ့စဉ်
အလုပ် ခေါင်းရွက်၍ ဘုရားပန်း ကုန်
မိန်း စသည်ဖြင့် တစ်မျိုးမဟုတ်
အိမ်နီး လည်ရောင်းနေရသောကြောင့်
အဖေ လေပုဒလစ်တွေကို အမြဲခဲနေရ
သည်။ ယခု ညီမလေးမွေးမှ အမေ
အနည်းမှာ ဆယ်ရက်ခန့်သာ ရှိပေ
သည်။

“တင်ဝတို့၊ နီးစိုးတို့နဲ့ သွား
အစားမလို အမေရာ။ သူတို့နဲ့ ပိုင်း

လုပ်ပေးစရာလည်း ရှိလို့”

အမေက ဆေးပေါလိပ်ကို အနီး
ရှိ အိမ်ခွက်တစ်ခုထဲ ထည့်လိုက်ပြီးမှ
မိုးဆွေကို မော့ကြည့်သည်။

“အေးပါ သားရယ်၊ ကစားရင်
လည်း သွားကစားပေါ့။ ခါပေမယ်
ကစားရင်းနဲ့ ညနေအတွက် ငါးလေး
ဖားလေး ဟင်းစားရရင် ရှာကြည့်ပါဦး။
ညနေ မင်းအဖေစားဖို့ ဘာဟင်းမှ မရှိ
ဘူး။ မင်းအမေကလည်း ဆိုက်ကားနင်း
ပြီး မောမောနဲ့ ပြန်လာမှာလေ။ ဒီရက်
ပိုင်း အမေကလည်း ဈေးရောင်းမထွက်
နိုင်။ ဈေးမသွားနိုင်ဆိုတော့ အိမ်မှာက
ဘာမှမရှိဘူး။ ပေါက်ပန်းဖြူရွက်တို့၊
ငါးပနော်တို့တောင် ဒီနေ့ မအုန်းမြဲတို့
ဈေးအပြန် ဝင်ရောင်းလို့ ကံကောင်းလို့
ရတာ”

အမေက အသက် ၁၂နှစ်ပင်
မပြည့်သေးသော မိုးဆွေကို လူကြီး
တစ်ယောက်နှယ် အားကိုးတကြီးပြော
သည်။ မိုးဆွေကလည်း ဒီလို အားကိုး
ခံရခြင်းကို ကျေနပ်ပါသည်။ ရွာမှာ
တုန်းကတော့ အဖေနဲ့အတူ လယ်ထဲ
ယာထဲ၊ ချောင်း၊ မြောင်းနှင့် ဒီရေတော
ထဲတို့တွင် ငါးနှိုက်၊ ကထန်းနှိုက်၊ အိုင်
ပက်၊ ခန့်ဖြင့် ထိုး၊ နည်းမျိုးစုံဖြင့် ငါး
ဖားရှာရသည်။ ကန်စွန်းရွက်၊ ပေါက်ပန်း
ဖြူရွက်၊ ဉာဏ်ရွက်၊ ကညွတ်၊ ကနဟေ့
စသည် ဟင်းသီးဟင်းရွက်များ ခူး၍
လွယ်သည်။ ပြီးမှတော့ နည်းနည်း
ခက်သည်။ ရှာရဖွေရ ရှားပါးသည်။
ခက်ခဲပေမယ့် အမေမျက်နှာကြည့်ပြီး
ရအောင်ရှာမည်ဟု မိုးဆွေ ဆုံးဖြတ်
လိုက်သည်။

“ကျွန်တော် ရှာတော့ ရှာကြည့်
မယ် အမေရာ။ နောက်ကျရင် နောက်
ကျမယ်။ စောင့်နေဗျာ”

“အေးအေး... ငါ့သာ။ အမေ

စောင့်နေမယ်။ အရမ်းတော့ မမှောင်စေ
နဲ့နော်။ မင်းအဖေ စိတ်ပူမယ်”

“ဟုတ်ကဲ့ အမေ၊ ဟုတ်ကဲ့”

အိမ်ပေါ်မှ ဆင်းပြီးနောက် ခြေ
ရင်းဘက်ရှိ ငါးလုံးတန်းများဘက်ဆီ
သွားလိုက်သည်။ ငါးလုံးတန်းတွင် ကပ်
ထောင်ထားသော ငါးများတံကို လှမ်း
ယူလိုက်ကာ ပခုံးပေါ် တင်လိုက်သည်။
အမေထံ တစ်ချက်လှည့်ကြည့်ပြီး
နောက် အိမ်အပြင်ဘက်သို့ လှမ်းထွက်
လိုက်သည်။ တင်ဝတို့ စောင့်နေမည်
ကိုင်းတောသို့ အရင်သွားရပေဦးမည်။

ကိုင်းတောထဲမှ တဲစခန်းလေးကို
သွယ်ချင်းများနှင့်အတူ ပိုင်းကျ ပြင်
ဆောက်ပေးပြီး ညနေစောင်းတွင်
မိုးဆွေ ဟင်းစားရှာရန် ထွက်လာခဲ့
သည်။ သွယ်ချင်းများကတော့ တဲ
စခန်းလေးကို စိတ်ကြိုက်ပြင်ဆင်ရင်း
ကျန်ခဲ့ကြသည်။ မိုးဆွေ ငါးများရန်
စဉ်းစားသည့်အခါ ရပ်ကွက်ကြီးထိပ်
ဈေးနှင့် မနီးမဝေးမှ အိုင်ကြီးကို သတိ
ရလိုက်သည်။ ထိုအိုင်ကြီးတွင် ငါးများ
ရင်း ကန်စွန်းရိုးနီများကို ခူး၍လည်း
ရနိုင်သည်။ ကန်စွန်းရိုးနီများက ချင်ချင်
ချက်စား၍ကောင်းသည်။ မန်ကျည်သီး
နှင့် ပြုတ်ပြီး တို့စားလျှင်လည်း
ကောင်းပါသည်။ သွားရမည် အကွာ
အဝေးက နည်းနည်းလှမ်းသဖြင့် မိုးဆွေ
ငါးများတံကို ပခုံးပေါ်တင်ကာ ခပ်သွက်
သွက်လှမ်းလိုက်သည်။ ခါးတွင် ထိုး
ထားသော လေးခွက်လည်း စမ်းကြည့်
လိုက်ရသေးသည်။ လက်နက်အင်္ကျီမှ
ဖြစ်မည်။ ကံကောင်းလျှင် ရေကန်ကြီး
နားတွင် ချိုးတို့၊ ဖျိုင်းငှက်တို့ ပစ်၍
ရနိုင်ပေသည်။

ရေကန်ကြီးဘေးသို့ ရောက်

သည်နှင့် ငါးဆွေ ငါးမျှားချိတ်တွင် တပ်ရန် ငါးစာအဖြစ် တီကောင်လိုက်ရာရသည်။ လွယ်လွယ်ရမလားဆိုပြီး ရေကန်အစပ်တွင် မြေကြီးထဲ ဖင်ကျုံ့ဝင် နှစ်နေသော မြေပန်းအိုးအကွဲတစ်လုံးကို ဆွဲလှန်ကြည့်လိုက်သည်။ ပန်းအိုးအောက်တွင် အစုလိုက်ရှိနေသော တီကောင် ခရမ်းရောင်သမ်း ညိုမည်းမည်းတွေကို အထွေးလိုက် တွေ့လိုက်ရသဖြင့် ပန်းအိုးကို မူလအတိုင်း ပြန်ပို့ချလိုက်သည်။ ဒီကောင်တွေက ငါးမျှားရာတွင် အသုံးမဝင်ပါ။ အကောင်သေးပြီး အလွန်နုပါသည်။ ငါးမျှားချိတ်တွင် သွင်း၍ ချိတ်နေစဉ်မှာပင် ပြတ်၊ ပြတ်၍သွားတတ်သည်။ တပ်ထားပြီး ငါးမျှားနေလျှင်လည်း ငါးက တို၍ထိ၍ ဟပ်ကြည့်နေစဉ်မှာပင် အကောင်လိုက်ပဲ့၍ ပဲ့၍ ပါသွားတတ်သဖြင့် ဖျို့မချရသောကြောင့် ငါးမမိတော့ပါ။ ငါးတွေကလည်း ပါသည်။ ဒီ တီစာမျိုးဆိုလျှင် စုပ်၍ ဟပ်၍ရမုန်းသိသဖြင့် ဖျို့မချဘဲ ဟပ်၍ စုပ်၍သာ စားပါသည်။

တီကောင်ကို အစာအဖြစ် သုံးမည်ဆိုလျှင် မြေကြီးထဲတွင် နေသော ညိုဖျော့ဖျော့ တီကောင်ကြီးများက အသုံးတည့်ပါသည်။ အပေါ်ခွဲမာပြီး အကြမ်းခံသည်။ တော်တော်နှင့် မပြတ်တတ်။ မပဲ့တတ်ပါ။ ငါးမျှားချိတ်တွင် တပ်ရန် အင်အားပြတ်ရာတွင် မနည်းပြတ် ရတတ်ပါသည်။ မြေတူရန် အနီးအနားတွင် လိုက်ရာရာ ဝါးခြမ်းပြားအချွန်တစ်ချောင်းအား တွေ့ရသဖြင့် ၎င်းဝါးခြမ်းပြားအချွန်ဖြင့် ကုန်းစပ်တွင် တူးလိုက်ပါသည်။ ညိုဖျော့ဖျော့ တီကောင်လေးငါးကောင်ရလျှင် ရွှံ့မြေကြီးထဲတွင် ထည့်လုံးလိုက်ပြီး မြေကြီးလုံးကို အနီးမှ ရှာထားသော ပလတ်စတစ်အိတ်တစ်အိတ်တွင် ထည့်၍ လိမ်ချည်

ထားလိုက်သည်။ လက်ဖြင့် ဖြတ်ကာ ဘေးတွင် ချထားသော တီကောင်အပြတ်ကလေးအား ငါးမျှားချိတ်တွင် သွင်းလိုက်ပြီး ငါးမျှားရမည့်နေရာအား ရှာကြည့်လိုက်သည်။

ရေကန်က ဘောလုံးကွင်းတစ်ဝက်ကျော်ခန့် ကျယ်ပါသည်။ ကန်၏ တစ်ဖက်ခြမ်းတွင် ကန်စွန်းရိုးနီများ အပေါက်များသည်။ ဒီမှာဘက်ခြမ်း၏ ညာဘက်ထောင့်တွင် ဗေဒါပင်နှင့် ကနဟေ့ပင်များ အထွေးလိုက် အထွေးလိုက်ရှိနေသောကြောင့် ငါးမျှား ခိုအောင်းတတ်သဖြင့် ကိုင်းထောင်ရန် စဉ်းစားလိုက်သည်။ ကိုင်းထောက်ထားပြီး ကန်တစ်ဖက်ခြမ်းတွင် ကန်စွန်းရိုးနီများ သွားခူးရမည်။ ဗေဒါပင်နှင့် ကနဟေ့ပင်များကြား ကွက်လပ်ဖြစ်နေသော ရေကွက်နေရာလေးများကို လိုက်ကြည့်သည်။ ငါးမျှားတံ အလှမ်းမီသော ရေကွက်တစ်နေရာတွင် ငါးမျှားချိတ်နှင့် ငါးစာကို ချပြီး ခဲသီးလေး ဖြှပ်အောင် နှစ်လိုက်သည်။ ထို့နောက် ခဲသီးလေး ရေပေါ် ပေါ်လိုက်၊ နှစ်လိုက်ဖြစ်အောင် ငါးမျှားတံကို နိမ့်ချီ မြှင့်ချီ လေးငါးခါလောက် လုပ်လိုက်သည်။ ခဲသီး နှစ်လိုက် ပေါ်လိုက်ဖြစ်၍ တစ်စွပ်မြည်သောအသံက ငါးမျှားကို သတ္တဝါတစ်ကောင်ကောင်၏ လှုပ်ရှားသံဟု ထင်ကာ စိတ်ဝင်စားစေပါသည်။

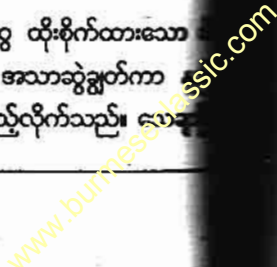
တံမြက်စည်းရိုးကို ဖြတ်၍ ချည်ထားသော ဖော့တံကလေး ရေပေါ်တွင် အနေတော်ပေါ်အောင် ချထားပြီး ငါးမျှားတံအရိုးကို မြေကြီးထဲ ခပ်စောင်းစောင်း ထိုးစိုက်ထားလိုက်သည်။ ခဏငြိမ်ပြီး ရပ်ကြည့်နေချိန်တွင် ဖော့တံကလေးက ဆတ်ခနဲ ဆတ်ခနဲ ဖြည်းဖြည်းလှုပ်သည်။ ဖော့တံမြုပ်သွားအောင် လှုပ်ခြင်းမဟုတ်ပါ။ ဒေါင်းငါးကဲ့သို့

ငါးသေးသေးလေးများ ငါးစာ တီကောင်ကို တိုကြည့် ထိကြည့်ဖြင့် စူးစမ်းနေကြခြင်းဖြစ်ပါသည်။ တီကောင်တပ်ထားသော ငါးမျှားချိတ်က ကြီးသဖြင့် ၎င်းတို့မစားနိုင်၊ မဖျိုနိုင်ပါ။ ငါးခူး ငါးရဲ့ ငါးပြေမကဲ့သို့သော ငါးမျိုးများကသာ ကိုက်ဆွဲဖျိုချပြီး ဖော့တံလေး ရေအောက်သို့ နှစ်အောင် ဆွဲပြေးနိုင်ပါသည်။

ခဏကြာမျှ ရပ်ကြည့်နေပြီးနောက် ကန်စွန်းရွက်ခူးရန် ကန်ကို ပတ်၍ တစ်ဖက်ခြမ်းဆီသို့ လျှောက်လာလိုက်သည်။ ကန်စပ် ကန်စွန်းရိုးနီများ ပေါက်နေသည့် နေရာဝန်းကျင်တွင် ရေက နူးလောက်၊ ပေါင်လောက် နက်ပါသည်။ ကမ်းစပ်ပေါ်တွင် ဖိနပ်ချွတ်ထားခဲ့ပြီး ဘယ်-ညာ ငါးတစ်မြုံလောက် ဆင်းခူးလိုက်လျှင်ပင် လယ်နှစ်ဖက်ဆုပ် တစ်စည်းလောက် ရသိသည်။ ကန်စွန်းစည်းကို ကန်စွန်းနွယ်နှင့်ပင် ပတ်ချည်လိုက်ပြီး ကန်ကို ဖယ်ကာ တစ်ဖက်ကမ်းသို့ ပြန်လာလိုက်သည်။

ငါးမျှားတံ ကိုင်းထောက်ထားသည့်နေရာသို့ ရောက်သည်နှင့် ထန်စွန်းစည်းကို ကန်စပ်တွင် ချထားသော ဖော့တံလေးရှိသော နေရာကို ထု၍ ကြည့်လိုက်သည်။ ဖော့တံလေး ခိုမည် နေရာတွင် ဖော့တံလေးကို မဆွဲရတော့ပါ။ ရေကွက်ငယ် အကြည့်မည်စီသဖြင့် မှတ်ထားသော ဗေဒါပင်ကလေးနေရာနှင့် ပြန်ချိန်ကြည့်သည့်အကြည့်မမှားပါ။ ဖော့တံလေးက ငါးသဖြင့် ရေအောက်သို့ နှစ်မြုပ်သွားဖြစ်သည်။

မိုးဆွေ ထိုးစိုက်ထားသော ငါးမျှားတံကို အသာဆွဲချွတ်ကာ နည်းဆွဲကြည့်လိုက်သည်။ ယေချွတ်

ငါး၏ ရုန်းအားက မသေးပါ။ ငါးဖျင်း သလက်လို၊ တီလားပီးယားလို၊ ငါးစင် ရိုင်းလိုအကောင်မျိုး မဟုတ်တာတော့ သေချာသည်။ မိုးဆွေ နောက်ဘက် တွင် လှူင်းမရှင်း တစ်ချက်လှမ်းကြည့် လိုက်ပြီး ငါးမျှားတံကို နောက်ဘက်သို့ ပတ်၍ သုတ်တင်လိုက်သည်။ ငါးမျှား တံအဖျားပိုင်း ညွတ်သွားမှုကြောင့် လက်ထဲတွင် နင့်ခနဲ ခံစားလိုက်ရပြီး ငါးက ရေပေါ်သို့ ပါလာပြီး ကမ်းစပ် မြက်ခင်းပေါ်သို့ ကျသည်။

မိုးဆွေ ငါးမျှားတံကို ကမန်း ကတန်းချထားပြီး ငါးရှိရာသို့ ပြေးသွား သည်။ ပါးစပ်တွင် ငါးမျှားကြီးတန်းလန်း နှင့် မြက်ခင်းပေါ်တွင် ခုန်ပေါက် ရုန်း ကန်နေသော ငါးတစ်ကောင်၊ ငါးခွက အတော်ကြီးသည်။ ဒီနှစ် မိုးတွင်းပေါက် သောအကောင် မဖြစ်နိုင်ပါ။ မနစ်က ပေါက်သော အကောင်ဖြစ်မည်။ အဖေ့ အတွက် ဟင်းစားရပြီဖြစ်၍ မိုးဆွေ ဝမ်းသာသွားသည်။ အနားရောက်လျှင် ငါး၏ အာခေါင်တွင် ချိတ်ဝင် စူးနှစ် နေသော ငါးမျှားချိတ်ကို ဖြုတ်ရန် ငါး ကို ဂရုစိုက်၍ ကိုင်ရသည်။ ငါးခွတို့၊ ငါးကျည်းတို့က အကိုင်မတတ်လျှင် စူး တတ်ပါသည်။ စူးလျှင် အတော်ခံစားရ ပါသည်။ ငါးကျည်းဆူးစူးလျှင် ပို၍ နာကျင်ခံစားရပြီး ရောင်ရမ်းကာ ဖျားနာ သည်အထိ ဖြစ်တတ်သည်။

မိုးဆွေ ငါးခွခေါင်းကို လက် ဖနောင့်နှင့် ဖိထားပြီး ပါးဟက်ဆူး နှစ်ချောင်းကြားသို့ လက်ညှိုးနှင့် လက် ခလယ် ခွသွင်း၍ ညှပ်ကိုင်ကာ ငါးမျှား ချိတ်ကို ဆွဲဖြုတ်လိုက်ပါသည်။ အနီး တွင်ရှိသော အနီးရည် မြက်ပင်တစ်ပင် ကို ဆွဲနှုတ်၍ အနီးကို ငါး၏ ပါးဟက်မှ ထိုးသွင်းကာ ပါးစပ်မှ ဆွဲထုတ်ပြီး သိ လိုက်သည်။ မြေပြင်ပေါ်သို့ ချထား

လိုက်ချိန်တွင် မြက်ရှိပြီး သီထားသော ကြောင့် ငါးခွက မခုန်နိုင်တော့ပါ။

ပတ်ဝန်းကျင်သို့ လှည့်ကြည့် လိုက်သောအခါ နေရောင်ရှိသေးသည်။ နေမဝင်သေးပါ။ အချိန်ရှိသေးသဖြင့် မိုးဆွေ ပလတ်စတစ်အိမ် ပြေလုံးထဲမှ တီကောင်တစ်ကောင်ထုတ်ယူကာ ပိုင်း ဖြတ်လိုက်ပြီး ငါးမျှားချိတ်တွင် ငါးစာ တပ်လိုက်သည်။ ငါးမျှားချိတ်ကို ယခင် နေရာတွင်ပင် တစ္ဆေပုံလုပ်၍ ချထား လိုက်သည်။ ငါးမျှားတံကိုလည်း ယခင် အတိုင်းပင် မြေကြီးထဲ ထိုးစိုက်ထား လိုက်သည်။ ဘေးပတ်ဝန်းကျင်သို့ လှည့်ပတ်ကြည့်၍ ငှက်ပစ်ရန် ရှာသော် လည်း ဒီနေ့မှ ငှက်တွေက ရှားပါးလှ သည်။ ဘာအမျိုးမျိုးမသိသော ငှက် တစ်ကောင်ကို တွေ့သဖြင့် လေးခွနှင့် ပစ်သော်လည်း မထိပါ။ ငှက်က အလန် တကြား ထပ်၍ လွတ်မြောက်သွား သည်။ သို့သော် ထိုနေ့အဖို့ မိုးဆွေ ကကောင်းပါသည်။ နေမဝင်မီအချိန် အတွင်း၌ပင် နောက်ထပ် အရွယ်တူ ငါးခွတစ်ကောင်နှင့် ခပ်လတ်လတ် ငါးကျည်းတစ်ကောင်ကို ထပ်ရပါသည်။ တစ်ခုပဲ ပြောစရာရှိပါသည်။ အဲဒါက တော့ ငါးကျည်းကို ဆုပ်ကိုင်၍ ငါးမျှား ချိတ်ဖြုတ်ရန် ဆောင်ရွက်စဉ်တွင် မိုးဆွေ၏ လက်ဖဝါးအတွင်းသို့ ငါး ကျည်းဆူး အစူးခံလိုက်ရခြင်းဖြစ်ပါ သည်။ အောင့်မျက်မျက်နှင့် စူးနှစ်နာ ကျင်သော်လည်း ငါးခွ၊ ငါးကျည်းများ ရသဖြင့် မိုးဆွေ ပျော်နေခဲ့ပါသည်။

အိမ်ပြန်ရောက်ချိန်တွင် အမေက မိုးဆွေ ရလာသောငါးများကို ကြည့်ပြီး ပြီးသွားပါသည်။ အမေပြုံးသည်ကို ကြည့်ပြီး မိုးဆွေလည်း ပျော်သွားပါ

သည်။ နို့စို့ ညီမလေးကို ဝင်းမေက ကြည့်ပေးပြီး အမေက ဟင်းချက်ပါ သည်။ အမေ ဟင်းချက်ပုံက မြန်ဆန် သွက်လက်ပါသည်။ ငါးခေါင်သုံးလုံးဖြင့် ကန်စွန်းရွက်ချည်ရည်ဟင်းချက်ပါသည်။ ငါးခွနှစ်ကောင်ကို သုံးပိုင်းစီ ပိုင်းပြီး ငါးကျည်းကို နှစ်ပိုင်းပိုင်းကာ ဆီကျွန် ရေကျန်လေး ချက်ပါသည်။ မနက်က ကျန်သေးသော ငါးပိရည်နှင့် ပေါင်းလျှင် ညနေ ထမင်းပွဲ ဖြိန်ဖြိန်ကြီးစားရန် အဆင်သင့်ဖြစ်ပါပြီ။

ည ဂုဏ်ရီကျော်ကျော် အတော် လေးမှောင်မှ အဖေပြန်ရောက်လာပါ သည်။ ရောက်ရောက်ချင်း အဖေက အမေဆီမှ ရေတစ်ခွက်တောင်းသောက် သည်။ သောက်ပြီးသော ရေခွက်ကို အမေဆီ ပြန်ပေး၍ ဘုရားစင်လေး အောက်တွင် ခြေပစ်လက်ပစ် ဝင်ထိုင် ချလိုက်ရင်း...

“ဒီနေ့ကတော့ ပြောမပြောချင် ဘူး မြရီရာ။ ညနေစောင့်မှ အထိ အံ့နာသောသားပဲ ရသေးတယ်။ ဒါနဲ့ ငါလည်း မပြန်နိုင်ဘူးပေါ့ကွာ။ တစ်နေ့ လေးငါးထောင်မှ မရရင် ဖြစ်မှမဖြစ် တာ။ မှောင်စကမှ ခရီးဝေးနှစ်ကြောင်း ရလိုက်လို့ မငြင်းတော့ဘဲ လိုက်သွား လိုက်ရတယ်။ ဒါတောင် ပြန်ခါနီးမှ စမှတ်တစ်ချောင်းပြတ်တာနဲ့ ဘီးပေါက် လို့ ဟာရတာနဲ့ ရတဲ့ ပိုက်ဆံထဲက ပြန်လျှော့သွားသေးတယ်”

အသားအရေညစ်ညစ်၊ ဆံပင် ရှည်ရှည် ညှင်းသိုးသိုးနှင့် ချွေးများ ပြန် နေသော အဖေပုသဏ္ဌာန်က ပင်ပန်း ဆင်းရဲမှန်း မပြောဘဲ သိနိုင်သည်။ အမေက အဖေကို ကြည့်ပြီး စိတ် မကောင်းဖြစ်ပုံရသည်။

“ပိုက်ဆံမပြည့်လည်း အပင်ပန်း အဆင်းရဲခံ နုကွခံပြီး ခရီးဝေးကွ

လိုက်၊ နေဝင်ဦးချုပ်အထိ နင်းတော့ လုပ်မနေပါနဲ့တော့။ ဒီရက်ပိုင်းလေးပါပဲ။ ကျွန်မလည်း နောက် လေးငါးရက်ဆို ဈေးထွက်နိုင်တော့မှာပါ။”

အဖေက ချွေးပြန်နေသော မျက်နှာကို ပုဆိုးခါးပုံစံ ဖြည့်၍ သုတ်နေရင်း...

“မဟုတ်တာ မလုပ်နဲ့ မြရီ၊ ဟိုသားဖွားဆရာမ ပြောတာ ဘယ်နရက် နားရမယ်ဆိုတာ ပြည့်အောင်နားတော်ကြာ ရွာမှာတုန်းက မစိန်တင်တို့လို သွေးနုသားနုနဲ့ ဇာတိရောက် ကုန်ဦးမယ်။ ဒီရက်ပိုင်းလောက်တော့ အိမ်မှာ နေလို့ ရပါသေးတယ်ဟ”

“ကဲ...ဟုတ်ပါပြီ ထားတော့၊ တော် ရေချိုးတော့လေ။ ထမင်းစားကြရအောင်”

အမေက လောဆော်သဖြင့် အဖေ ရေသွားချိုးသည်။ မိသားစု ထမင်းပိုင်းတွင် ထိုင်မိသောအခါ အမေက ထင်းရှူးပုံထဲမှ ပုလင်းတစ်လုံးနှင့် ဖန်ခွက်တစ်ခွက်ကို ယူကာ အဖေထမင်းကန်ဘေးတွင် ချပေးသည်။ အဖေက ထမင်းစားချိန်တွင် အရက်ပါတစ်ခါတည်းသောက်တတ်ပါသည်။ အရက်တစ်ပုလင်းကို အဖေ နှစ်ရက်သောက်ပါသည်။ အမေက အဖေပင်ပန်းသည်ဆိုပြီး ခွင့်ပြုထားပါသည်။ အရက်ကိုတော့ အဖေက ဝယ်လာတတ်ပါသည်။ အဖေအရက်ပုလင်းက ဈေးပေါသည်။ ငွေတစ်ထောင်ပင် မကျပါ။ ထမင်းစားရင်း သောက်သဖြင့် အမြည်းဖိုးလည်း မကုန်ပါ။ အဖေက အရက်တစ်ခွက်သောက်ပြီး ဟင်းပန်းကန်ထဲမှ ငါးတစ်ဖတ်ကို ဆယ်ချကာ ထမင်းတစ်လှက်စားလိုက်ပါသည်။

“အဲမယ်...တယ်ဟုတ်ပါလား မိန်းမ ငါးခွဆီပြန်ဟင်းတွေ ဘာတွေနဲ့

ပါလား။ ကန်စွန်းရွက်ချဉ်ရည်ကလည်း ကောင်းသားဟ”

အမေက မိုးဆွေပန်းကန်နှင့် ညီမလေး ပန်းကန်ထဲသို့ ငါးဟင်းတစ်ဖတ်စီ ခပ်ထည့်ပေးနေရာမှ...

“အဲဒါ ကျွန်မလည်း ဝယ်ချက် နိုင်သေးတာ မဟုတ်ဘူး ကိုလှငွေ၊ တော့်သားကြီး သွားဖျားလာလို့ ရလာတာ။ နို့ပိုဆို ဒီည ငါးပိရည်နဲ့ပဲ စားရမှာ။ ကျွန်မလည်း ရှင့်အတွက်တောင် ဘာလုပ်ရမှန်း စဉ်းစားလို့ မရဘူးဖြစ်နေတာ”

“ဟုတ်လား၊ အေးပါကွာ၊ ငါသိတယ်၊ ငါ့သားကြီးက အားကိုးရပါတယ်”

ပြောရင်းဆိုရင်း အဖေက မိုးဆွေဘက် လှည့်ကြည့်သည်။ မိုးဆွေက အဖေချီးကျူးစကားကြောင့် ကျေနပ်နေသည်။

“ဟ...ငါ့သားလက်က ဘာဖြစ်တာလဲ၊ လက်ဖဝါးက ပတ်တီးစည်းထားပြီး ဝါနေပါလား”

“ရှင့်သား ငါးမျှားချိတ်ဖြတ်ရင်း ငါးကျည်းစားလာတာလေ။ ကျွန်မ နှုတ်သိပ်ပြီး ပုဆိုးစနဲ့ စည်းပေးထားတာပါ”

ဘက်ထရီ မီးရောင်ဖြင့် မြင်နေရသော မိုးဆွေလက်ကို အဖေက ကိုင်၍ ဖြန့်ကြည့်သည်။

“ဖြစ်ပါ့မလား မြရီရဲ့၊ ငါ့သားလက်က ရောင်နေသလိုပဲ။ ရပ်ကွက်ထဲက ဆေးခန်းမှာ ဆေးသွားထိုးလိုက်ရင် ကောင်းမယ်ထင်တယ်”

အမေက ချဉ်ရည်ခပ်သော ဇွန်းကို ပန်းကန်ထဲ ပြန်ချလိုက်ရင်း...

“ခါလောက်ကတော့ ဖြစ်ပါတယ်တော့၊ ကျွန်ုပ်တို့တောမှာလည်း ဒီလိုပဲ လုပ်တာပါ။ ကျွန်ုပ်သားကြီးကလည်း ဒီလောက်တော့ ခံနိုင်ရည်ရှိပါတယ်”

အဖေက မိုးဆွေမျက်နှာကို သေချာကြည့်သည်။

“ဟုတ်ပါ့မလားကွာ”

မိုးဆွေက သူခံနိုင်ရည်ကို အဖေသိစေချင်သည်။ အဖေ သူ့အပေါ် အထင်သေးတာကို မခံနိုင်ပါ။ အဖေကိုင်ထားသော သူ့ဘယ်လက်ကို ဆွဲယူယမ်းခါပြလိုက်ရင်း...

“ရပါတယ် အဖေရဲ့၊ သား ဒီလောက်တော့ ခံနိုင်ရည်ရှိပါတယ်။ စပျော့ပါ”

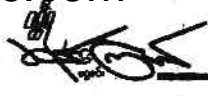
ထမင်းစားပြီး သိပ်မကြာမီ မိုးဆွေ မျက်ခွံတွေ လေးလာသည်။ ခေါင်းတွေ အုံ့ခဲလာသည်။ ဘယ်လိုမှ ထိန်းမရသဖြင့် အမေတို့ အိပ်ရာဘေး ဖျာကြမ်းပေါ်တွင် လှဲနေလိုက်သည်။ မေးမေး မေးမေးရှိနေလျက်မှပင် အဖေအမေတို့ ပြောနေသော စကားများကို ကြားနေရသည်။

“ကျွန်မလည်း နားချင်တာပေါ့။ ဒါပေမယ့် မီးဖွားတုန်းက ယူထားတဲ့ အကြွေးတွေက ရှိသေးတယ်လေ။ မြန်မြန်မဆပ်နိုင်လေ အတိုးတက်လေဖြစ်မှာ။ အတိုးကလည်း နှင့်နေတာ”

“အေးပါ မြရီရဲ့၊ ငါလည်း သိပါတယ်။ ဒါကြောင့် ခါတိုင်းထက် တစ်နေ့ အနည်းဆုံး တစ်ထောင်ကျော် ပိုရအောင် ငါနင်းနေတာပါ။ မင်းကတော့ ဆရာမ ပြောတဲ့ ရက်အတိုင်း နားစမ်းပါ”

အမေ့သက်ပြင်းချသံက ကျယ်လောင်လွန်းသည်။

“အင်း...ဒါနဲ့ ဒီနေ့ မအုံးမြတို့ ဈေးပြန် လက်ကျန်တွေ လည်ရောင်းရင်း ပြောသွားကြတယ်တော့၊ ကျွန်မတော့ ကြားရတာ စိတ်ဆင်းရဲလိုက်တာ။ မြေပူရာ ကင်းမှောက်ပါပဲ။ မြေစရာလည်း မြေမရှိနဲ့”

“အင်း... လုပ်ပါဦး ဘာများ ပြောသွားလို့လဲ”

“တခြားနေရာတွေမှာ ကျွန်တော် ရပ်ကွက်တွေကို နှင်ထုတ်နေတယ်တဲ့၊ နှင်လို့မရရင် ဝန်ထမ်းတွေနဲ့ ရဲတွေက လာပြီး ဖျက်ကြတယ် ပြောတာပဲ”

အဖေက အတန်ကြာ ပြန်သက် နေပြီးမှ...

“အေးကွာ၊ ဆိုက်ကားကိတ်မှာ လည်း ဒီအကြောင်းပဲ ပြောနေကြတာ ပဲ။ ဒါပေမယ့် ငါထင်ပါတယ်၊ လူကြီး တွေလည်း စဉ်းစဉ်းစားစားလုပ်ကြမှာ ပါ။ လူတွေအပေါ်မှာ ပစ်ခတ်လက်ခတ် တော့ မလုပ်လောက်ပါဘူး”

“အင်း... ဘုရားပဲ ကန်တော့ပြီး ဆုတောင်းရတော့မှာပါပဲတော်”

“စိတ်ထဲ မထားပါနဲ့ကွာ၊ အများ နဲ့ပဲ။ ကုသိုလ်ကံပေါ့”

အမေ့ဆီမှ ရှိကံသံလိုလို ကြား လိုက်ရပြီးနောက် မိုးခွေ အိပ်ပျော် သွားသည်။

“အောက်... အီး... အီး... အွတ်”

နံနက်အရုဇာတိတက် လင်ကြွက် တွန်သံကြားသော်လည်း မိုးခွေ မျက်လုံးဖွင့်မရပါ။ ခေါင်းတစ်ခုလုံး ပွင့်ထွက်မတတ် နာကျင်ကိုက်ခဲနေပြီး အာခေါင်တွေ ခြောက်နေသည်။ လူ တစ်ကိုယ်လုံး လေးလံပြီး အိပ်ချင်မှူး တူးဖြစ်နေလျက်မှပင် ကျောင်းတက်ရ ဦးမည်ဟု သတိရသည်။

“ဟာ... ဒုက္ခပဲ။ သင်္ချာဆရာမ ပေးလိုက်တဲ့ အိပ်စာ ပုစွန်တွေ မတွက် ရသေးဘူး။ ပြဿနာပဲ ဟု စဉ်းစားရင်း စိတ်ညစ်သွားသည်။ သင်္ချာဆရာမက အရှိန်ကြမ်းသည်။ အပြစ်ပေး ကြမ်း သည်။ ကျောင်းတော့ မတက်ချင်တော့

ဘူးဟု တွေးနေမိသည်။

“ရေ... ရေ... ရေသောက်ချင် တယ်”

တံတွေးပင် မျိုးချလို မရအောင် အာခေါင်တွေ ခြောက်သွေ့နေသဖြင့် မိုးခွေ ညည်းသံနှင့်ပင် ရေတောင်း လိုက်သည်။ ဘေးဘက် အိပ်ရာမှ လုပ်ရှားမှုကို ထိတွေ့သိနေရပြီး မိုးခွေ နဖူးပေါ်သို့ လက်ဖဝါးတစ်ခုရောက်လာ သည်။ လက်ဖဝါးကြီးကြီးကြမ်းကြမ်း ဖြစ်၍ အဖေ့လက်ဖဝါးပဲဟု သိလိုက် သည်။

“ဟာ... မိန်းမ၊ ဒီမှာ စမ်းကြည့် ပါဦးဟ၊ မိုးခွေ ကိုယ်တွေ ခြစ်ခြစ် တောက် ပူနေပါလား။ ညည်းလည်း ညည်းနေတယ်။ သားကြီးတော့ ဖျားနေ ပြီကွ”

“ဟုတ်ပဲ ကိုလုငွေရယ်၊ တော် တော်ပူနေတာပဲ။ ငါးကျည်းဆူး စူးတာ ကြောင့်ဖြစ်မှာ။ သူ့လက်လည်း ရောင် ရမ်းနေမယ်ထင်တယ်၊ မုန်း”

အမေက ငါးကျည်းဆူး စူးထား သော မိုးခွေလက်ကို ကိုင်ကြည့်စဉ် လက်ဖဝါးက နာသဖြင့် မိုးခွေ တွန့် သွားသည်။

“ဟုတ်တာပေါ့၊ လက်ကလည်း တော်တော်ရောင်နေတာပဲ”

ရေသွားခပ်ဟန်တူသော အဖေ က ကြမ်းပြင်ပေါ် နင်းသံ ဂျိုးဂျိုးဂျွတ် ဂျွတ်နှင့်ပင် မိုးခွေဘေးနားရောက်လာ ပြီး ထိုင်လိုက်ကာ...

“မိုးခွေ... သား ရော၊ ရေ... ရေသောက်လိုက်”

နှုတ်ခမ်းဖျားတွင် တေပေးပြီး ဖြည်းဖြည်းစွာ စောင်းတိုက်သောရေကို မိုးခွေ အငမ်းမရသောက်လိုက်သည်။

“ဖြည်းဖြည်းသောက် သား၊ ရေ သီးဦးမယ်”

“ကိုလုငွေ... ရော... ရော၊ ပါရာစီတာမောတစ်လုံးတိုက်ထားလိုက် စမ်းပေါ့”

“သားကြီး... ပါးစပ်ဟ၊ ဆေး သောက်ရအောင်”

အဖေတိုက်သောဆေးကို ကြီး စား မျိုးချလိုက်ရင်း မိုးခွေ မျက်လုံးဖွင့် ကြည့်သည်။ ငုံ့ကြည့်နေသော အဖေ မျက်နှာကို မသိမကွဲမြင်ရသည်။

“အဖေ”

“သားကြီး ပြေး ဘာပြောချင်လို့ လဲ”

“နေလို့ မကောင်းဘူး၊ ခေါင်း၊ အရမ်းကိုက်တယ်၊ လက်ကလည်း အရမ်းနာတယ်၊ ဖြတ်ပစ်ရမလား၊ မသိ ဘူး”

မိုးခွေ နည်းနည်းတော့ သံပြီး ပြောလိုက်သည်။

“ဟာ... မဟုတ်တာ သားရယ်၊ ငါးကျည်းစူးလို့ ခဏဖျားတာပါ။ ခု သားအမေက အဖျားကျအောင် ဆေး တိုက်ထားတယ်လေ”

“အဖေ”

“ပြောလေ သား”

“သား ကျောင်းမတက်နိုင်တော့ ဘူးထင်တယ်”

“ဖျားနေတာပဲ သားရယ်၊ မတက် နဲ့ပေါ့၊ နေ့လယ်တောင် အဖျားမကျရင် ဆေးခန်းသွားရဦးမှာ”

“အဖေ ခွင့်တိုင်ပေးနော်”

“အေးပါ သားရယ်၊ အဖေ ဆိုက်ကားထွက်ရင်း ကျောင်းဘက်ကို ဝင်ပြောလိုက်ပါမယ်”

ခုံမှ မိုးခွေ စိတ်အေးသွားသည်။ နေမကောင်းလို့ ကျောင်းမတက်နိုင်ပါ ဘူးဆိုမှ နောက်နေ့တွေ ကျောင်းတက် တော့လည်း သင်္ချာမတွက်ခဲ့တာကို ဆရာမ အပြစ်ပေးတော့မည်မဟုတ်ပါ။

မျက်စိမှိတ်ပြီး မိုးနေသော မိုးဆွ
နှုတ်ခမ်းက ပြီးယောင်သမ်းနေသည်။

မမြရီ သား မိုးဆွကိုယ်ပေါ်သို့
စောင်ပါးလေးဖြင့် ခြုံပေးထားလိုက်ပြီး
အိပ်ရာမှ ထလိုက်သည်။ တရားရူးနှင့်
အိပ်နေသော သမီးငယ်လေးဘေးတွင်
ခေါင်းအုံး၊ စောင်တို့ဖြင့် ခြင်ထောင်ကို
ဖိကာ အပြင်ထွက်လိုက်သည်။

အိမ်ရှေ့ ရောက်ပြင်တွင် မျက်နှာ
သစ်နေသော ကိုလှငွေဘက် လှမ်း
ကြည့်ပြီး မီးဖိုထဲသို့ ဝင်လိုက်သည်။
ရေပဲထဲမှ ရေတစ်ခွက်ဖြင့် မျက်နှာသစ်
လိုက်ပြီး ဝါးလုံးတန်းပေါ်မှ ကိုလှငွေ
ပုဆိုးဖြင့် မျက်နှာသုတ်လိုက်သည်။
ထင်းရှူးဆီ သစ်စလေးများဖြင့် မီးဖွေး
လိုက်ပြီး ညက ကျန်သော အစား
ကြမ်းကို ကြော်လိုက်သည်။ ကိုလှငွေ
ဆိုက်ကားမထွက်မီ ရေနွေးကြမ်းဖြင့်
ကျွေးလိုက်ချင်သည်။ ညက ငါးခူဟင်း
တစ်ဖတ်ကျန်နေသေးသည်။ မီးဖိုဘေး
နားမှ သစ်တိုသစ်စလေး နှစ်ချောင်းကို
ကြည့်ရင်းမှ ကိုလှငွေ ဆိုက်ကားထွက်
ရင်း သစ်တိုသစ်စများ တွေ့ရင် ဆွဲခဲ့ဖို့
မှာဦးမည်ဟု မှတ်ထားလိုက်သည်။
ခါတိုင်းတော့ မိုးဆွ ထင်းကောက်နေ
ကျပါ။

“ကိုလှငွေ...ထမင်းကြော်ရပြီ
လာစားတော့”

အိမ်ရှေ့ ကြမ်းပြင်ပေါ်တွင် ငါးခူ
ဟင်းတစ်ဖတ်ပုံထည့်ပေးထားသော
ထမင်းကြော်ပန်းကန်နှင့် ငါးမိရည်ပန်း
ကန်ချပေးရင်း နောက်ဖေးဘက်မှ
တက်လာသော ကိုလှငွေကို လှမ်း
အော်လိုက်သည်။ ခေါင်းပြန်အလှည့်
တွင် မမြရီမျက်လုံးက အိမ်ရှေ့ မြေ
ကွက်လပ်ဆီသို့ ရောက်သည်။

သမီး ဝင်းမေ မြောင်းကျော်တုံး
တံတားလေးပေါ် ရောက်ပြီး ဘာလုပ်

နေပါလိမ့်။ လက်တစ်ဖက်ကလည်း
တုတ်တစ်ချောင်းဖြင့် မြောင်းထဲချကာ
လုပ်၍ ဆော့နေသည်။ ခြောက်... ဒီ
ကလေးမ ကျောင်းသွားရမှာ ခုထိ ဘာမှ
မလုပ်သေးပါလား။

“ဝင်းမေ...သမီး ဘာလုပ်နေ
တာလဲ။ မျက်နှာသစ်ပြီးပြီလား။ သနပ်
ခါးလိမ်းတော့လေ။ တော်ကြာ ကျောင်း
သွားရတော့မှာ”

ဝင်းမေက မအေးဖြစ်သူကို
ကြောင်တောင်တောင်ဖြင့် လှည့်ကြည့်
သည်။

“ဟဲ့...သမီး၊ အိမ်ပေါ် တက်
တော့လေ။ ထမင်းကြော်စားပြီး ကျောင်း
သွားဖို့ ပြင်တော့”

ပြောသာ ပြောလိုက်ရသော်
လည်း ဝင်းမေအတွက် ထမင်းကြော်
ကို ဘာနဲ့ ကျွေးရမှန်းမသိ။ စဉ်းစားရင်း
မှ ထင်းရှူးပုံးထဲတွင် ကျန်သေးသည့်
ပဲခြမ်းကြော်အထုပ်ကို သတိရသည်။
ပဲခြမ်းကြော်နဲ့ ကျွေးလည်း အဆင်ပြေ
တာပါပဲဟု တွေးလိုက်သည်။

“အမေ”

“ဟဲ့...ဘာလဲ သမီး။ မျက်နှာ
သစ်၊ အိမ်ပေါ်တက်တော့လေ။ ဘာ
လုပ်နေတာလဲ”

အိမ်ရှေ့သို့ ရောက်လာသော်
လည်း အိမ်ပေါ် မတက်သေးသည့်
သမီး ဝင်းမေကို ကြည့်ပြီး မမြရီ စိတ်
တိုချင်လာသည်။

“ဒီနေ့ ကျောင်းမသွားရဘူးလေ
အမေ။ ကျောင်းပိတ်တယ်”

ဒီနေ့ စနေ၊ တနင်္ဂနွေလည်း
မဟုတ်သဖြင့် မမြရီ မျက်မှောင်ကုပ်
ကာ သမီးဖြစ်သူကို ကြည့်လိုက်သည်။

“ဘာနေမို့လို့ ကျောင်းပိတ်ရပြန်
တာလဲ သမီးရဲ့”

ဝင်းမေက အိမ်ပေါ်မှ အမေဖြစ်

သူမျက်နှာကို အံ့သြသလို မော့ကြည့်
ရင်း...

“ဝါဆိုလပြည့်နေ့လေ အမေ။
ဒီနေ့ ကျောင်းတွေ အကုန်ပိတ်တယ်”

သမီး ဝင်းမေစကားကြားတော့
မှ မမြရီ ဝိုင်ဆင်းသွားသည်။ ကြည့်
စမ်း၊ ဝါဆိုလပြည့် ဗုဒ္ဓနေ့တောင် မိမိ
မသိနိုင်ပါလား။ ခင်ပွန်းဖြစ်သူနှင့် သား
ကြီး မိုးဆွတို့ရော ဘာထူးလဲ။ အား
လုံး တောတွေ ကပ်နေကြသည်။ ဆင်းရဲ
နွမ်းပါးမှုက ဝါဆိုလပြည့် ဗုဒ္ဓနေ့ကို
တောင် မသိတော့လောက်အောင်၊
အမှတ်မထားနိုင်တော့လောက်အောင်၊
မိမိတို့ မိသားစုကို ဖိစီးနှိပ်စက်ခဲ့သည်။

ခြင်ထောင်မရှိဘဲ ဖျာကြမ်းပေါ်
စောင်ပါးလေးခြုံ၍ အိပ်ပျော်နေဆဲဖြစ်
သော သားကြီး မိုးဆွနှင့် ကြမ်းပြင်
ပေါ်ဝယ် ဇူးတစ်ဖက်ထောင်၍ ထိုင်ပြီး
ထမင်းကြော်စားနေသော ခင်ပွန်းသည်
တို့ကို ကြည့်ကာ မမြရီ မျက်ရည်ဝဲ
လာသည်။ ခေါင်းရင်း ဝါးထရံတွင်
သစ်သားပြားတစ်ချပ်အား ကြိုးဖြင့်
ဆိုင်၍လုပ်ထားသော ဘုရားစင်ပေါ်မှ
လွန် ပြည်တော်ပြန်ဘုရားပုံတော်အား
လှည့်ကြည့်လိုက်ကာ လက်အုပ်ချီ၍
အာရုံပြု ဖူးလိုက်မိရင်း...

“အရှင်ဘုရား...ခွင့်လွှတ်တော်
မူပါ ဘုရား”

မမြရီ၏ တောင်းပန်သံကို လွန်
ပြည်တော်ပြန်ဘုရားက ကြားအံ့ထင်
သည်။ ဘုရားရှင် မျက်နှာတော်က
ပြူးယောင်ယောင်ရှိသည်။ လက်အုပ်ချီ
၍ ခေါင်းငုံ ဦးချဟန် ပြုလိုက်စဉ်မှာပင်
မမြရီ၏ မျက်ရည်တစ်စက် ကြမ်းပြင်
ပေါ်သို့ ကျသည်။

ညိုလွမ်းအောင်

လွန် ကျော်ဦး နုလုံးသားရှာပုံတော်

ကျွန်တော့်ငယ်သူငယ်ချင်း
ထွန်းခင်ကို သည်လိုဘဝမျိုးနှင့် တွေ့ရ
မြင်ရလိမ့်မည်ဟု လုံးဝမထင်ခဲ့။ ခုလို
ထွန်းခင်အဖြစ်ကို ကျွန်တော် လက်တွေ့
မျက်တွေ့ တွေ့မြင်လိုက်ရ၍ မယုံ
နိုင်အောင် ဖြစ်သွားမိသည်။ ကြည့်လေ၊
ခေါင်းတုံးပြောင်ပြောင်နှင့် မျက်နှာတစ်ခု
လုံးတွင် သနပ်ခါး လိမ်ခြယ်ထားသည်။
ပြီး ပုဆိုးကွက်တုံးနှင့် ခွပ်ကျယ်
ချိုင်းပြတ် ဝတ်ထားကာ လက်မောင်း
တွင် သားရေကွင်းများ အဆတ်ထပ်ပတ်
၍ အိမ်ဝတွင် ငှက်ကြီး ထိုင်နေသည့်
မြင်ကွင်းပင်ဖြစ်သည်။

“ထွန်းခင်အဖြစ်က မင်းမြင်တဲ့
အတိုင်းပဲ။ ငါ့ကို မပြောနဲ့။ သူမိန်းမနဲ့
ကလေးတွေကိုတောင် လုံးဝ မမှတ်မိ
တော့ဘူး။ သူပိုးစပ်က အမြဲမပြတ်

ပြောနေတာက ပန်းဆိုတဲ့ စကား
တစ်ခွန်းပဲ ဖိုကော့”

ကျွန်တော့်သူငယ်ချင်း ကိုသော်
က ထွန်းခင်အဖြစ်ကို ပြောပြရင်း ကြွေ
ကွဲစွာ ခံစားနေရသည်။ ကျွန်တော်
လည်း ဘာထူးမည်နည်း။ ကိုသော်လို
ပင် ရင်ထဲတွင် ကြွေကွဲစွာ ခံစားနေမိ
သည်။ အမှန်တော့ ကျွန်တော်က
ထွန်းခင်နှင့် ကိုသော် နေထိုင်သည့်
ဗြူကလေးနှင့် ဝိုင်ပေါင်းများစွာ ထေးကွာ
လွန်းသည့်ဗြူတွင် အိမ်ထောင်ကျပြီး
အခြေချ နေထိုင်သူဖြစ်သည်။

ထွန်းခင်နှင့် ကိုသော် နေထိုင်
သည့် ဗြူကလေးသို့ သုံးနှစ် တစ်ခေါက်
ပင် ရောက်ခဲ့သူဖြစ်သည်။ ခုတော့ ဗြူ
ကလေးသို့ မမျှော်လင့်ဘဲ ပြန်ရောက်ရှိ
စဉ် ကိုသော်နှင့် တွေ့ဆုံပြီး ထွန်းခင်
အဖြစ်ကို မျက်မြင်တွေ့ရှိခဲ့ရခြင်းဖြစ်
သည်။ ကျွန်တော်နှင့် ထွန်းခင် ကိုသော်
တို့က မူလတန်းမှစ၍ အလယ်တန်း
အထိ တစ်ကျောင်းတည်း၊ တစ်ခန်း
တည်း အတူနေ သူငယ်ချင်းအရင်း

တွေဖြစ်ကြသည်။

ကျွန်တော်က အလယ်တန်း မပြီးဆုံးခင် ထွန်းခင်၊ ကိုသော်တို့နှင့် နိုင်ပေါင်းများစွာထောင့်ကျသည့် ဇွဲကလေးတွေ ရောက်ရှိနေထိုင်ပြီး ငယ်သူငယ်ချင်းများနှင့် အဆက်အသွယ်ပြတ်တောက်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ကိုသော်က အထက်တန်းအောင်ပြီး ကျောင်းဆက်မတက်ဘဲ မိဘလုပ်ငန်းဖြစ်သည့် ပွဲရုံတွင် ဝင်လုပ်ပြီး အိမ်ထောင်ကျသည်။ ထွန်းခင်က အထက်တန်းမအောင်ခင် အိမ်ထောင်ကျပြီး ကြုံရာကျပန်းအလုပ်ဖြင့် မိသားစုတာဝန်ထမ်းနေသူ။

“ငါ ထွန်းခင်ကို စကားပြောကြည့်ဦးမယ် ကိုသော်”

“မင်းပြောလည်း ထွန်းခင်က သိမှာမဟုတ်ဘူး ဖိုးကျော်”

“သူ မသိလည်း နေကွာ၊ ငါ့ကို ဖိုးကျော်မုန်း သူသိမလားလို့ မေးကြည့်တာ။ ငါရောက်တုန်းရောက်ခိုက် တွေ့ရတော့ ငယ်ငယ်တုန်းက တို့ သုံးယောက် စကားအငြင်းအခုံလုပ်ပြီး ရန်ဖြစ်ကြတာကို သတိရလို့ပါကွာ”

ကျွန်တော့်ဆန္ဒကို ကိုသော်က ဆက်မငြင်းတော့။ ကျွန်တော်က အိမ်တွင် ငှက်ကြီးထိုင်ပြီး တစ်စုံတစ်ခုကို ငေးမောကြည့်နေသည့် ထွန်းခင်အနီးသို့ တိုးကပ်သွားမိသည်။ ထွန်းခင်က မြန်းစားကြီး တွေ့ မြင်လိုက်ရသည့် ကျွန်တော့်ကို အံ့သြတုတ်ကြီးအကြည့်ဖြင့် ကြည့်နေသည်။

“မင်း...မင်းကို ပန်း မလာနိုင်လို့ လွှတ်လိုက်တာလား။ ငါ့ကို ပြောစမ်း။ ပန်းကို ပြောလိုက်၊ ငါလာမယ်၊ မင်း ပြန် ပြန်၊ မင်း မပြန်ရင် ငါ မြားနဲ့ ပစ်မယ်”

မမျှော်လင့်ဘဲ ကြားလိုက်ရတဲ့ ထွန်းခင်၏စကားသံကြောင့် ကျွန်တော်

အံ့အားသင့်သွားမိသည်။ ဘယ်သူ့ကိုမှ စကားမပြောဘဲ အမြဲတမ်း ငှက်ကြီးထိုင်နေသူ ထွန်းခင်က ကျွန်တော့်မျက်နှာကို စူးစူးဝါးဝါးကြည့်ပြီး ဒေါသဖြင့် တုံ့ပြန်ပေါ်လာသည့် စကားကြောင့် ကိုသော်ပင် အံ့သြနေသည်။

“ငါ့ကို မြားနဲ့ မပစ်နဲ့လေ။ ပန်းက မင်းကို သိပ်တွေ့ချင်လို့ ငါ့ကို ခေါ်ခိုင်းတာ”

“ပန်း...ပန်းက ငါ့...ငါ့ကို ခေါ်ခိုင်းတယ်၊ ဟုတ်လား။ ဝမ်းသာလိုက်တာ...ဝမ်းသာလိုက်တာ”

ကျွန်တော့်စကားကို ကြားလိုက်ရ၍ ထွန်းခင် အလိုလိုပျော်သွားဟန်တူသည်။ အိမ်ရှေ့သို့ စူးစမ်းပြီး ကြည့်နေသည်။ ကျွန်တော် ထွန်းခင်အခြေအနေကို ကြည့်ပြီး စကားဆက်လိုက်သည်။

“ပန်းရှိတဲ့နေရာကို မင်းသိလား”

ကျွန်တော့်အမေးစကားကို နားထောင်ပြီး ထွန်းခင် ဝိုင်သွားသည်။ အတန်ကြာမှ ရီဝေသည့် မျက်လုံးအစုံဖြင့် အဝေးကို ကြည့်ပြီး...

“ပန်းနေတာ ငါသိတယ်၊ ပန်းက ဟိုးအဝေးကြီးမှာ နေတာ။ ပန်းလာမယ်ဆိုလို့ စောင့်နေတာ။ ပန်းရေ...လာပြီ...လာပြီ”

ထွန်းခင်က ပြောရင်း အိမ်ရှေ့သို့ အပြေးထွက်သွားရန် ဟန်ပြင်နေ၍ ကိုသော်က ဖမ်းချုပ်ထားလိုက်ရသည်။

“ငါ့ကို လွှတ်...လွှတ်၊ ငါ ပန်းဆီကို သွားမယ်...သွားမယ်”

ထွန်းခင်က ကိုသော်လက်မှ ရုန်းကန်ရင်း ပြောနေ၍ ကျွန်တော် မနေသာတော့။ ထွန်းခင်ကို ဆက်မေးလိုက်သည်။

“မင်း ငါ့ကို သိလား။ ငါ ဘယ်သူလဲ ပြောစမ်း”

“ဟားဟားဟား...ငါသိတာပေါ့၊ မင်းကို ငါ ကြောက်တယ်...ကြောက်တယ်၊ ငါ့အနားမှာ မနေနဲ့ သွား...သွား”

ထွန်းခင်က ကျွန်တော့်ကို ကြည့်ပြီး ကြောက်ရွံ့ ထိတ်လန့်စွာဖြင့် နှင်ထုတ်နေသည်။

“မင်းက ငါ့ကို ကြောက်ရအောင် ငါ ဘယ်သူလဲ မှန်မှန်ပြော၊ မင်း မပြောရင် ဟောဒီစားနဲ့ ထိုးမယ်”

ကျွန်တော်က ဟန်မပျက်မိ ထွန်းခင်ကို ပြောပြီး သစ်ကိုင်းခြောက်ဖြင့် ထိုးရန် ရွယ်လိုက်စဉ် ထွန်းခင်က ကျွန်တော့်ကို မျက်လုံးအဝိုင်းသာဖြင့် ကြည့်ပြီး ကြောက်ရွံ့နေရသည်။

“ပြော...ပြောပါမယ် ငါကြောက်တယ်၊ ပန်းရေ...လာကူပါဦး၊ ဟောဒီမှာ ငါ့ကို သတ်ဖို့ လာခေါ်နေတယ်၊ ဟီးဟီး...ဟီး...”

ထွန်းခင်က ကိုသော် ချုပ်ထားသည်ကို ရုန်းကန်ရင်း အော်ဟစ်ခဲ့နေသည်။ ထွန်းခင်ကို ကျွန်တော်ကြည့်လိုက်မိသည်။ ထွန်းခင်ပါးပေါ်တွင် လိမ်းခြယ်ထားသည့် သနပ်ခါးပေါ်တွင် မျက်ရည်စီးကြောင်းများဖြင့်။

“တော်ပါတော့ ဖိုးကျော်ရာ၊ မင်း ထွန်းခင်အဖြစ်ကို လက်တွေ့သိရတော့ ကျေနပ်ပါတော့ကွာ။ ထွန်းခင် ငိုနေတာတွေတော့ ငါသိပ်သနားတယ်”

ကိုသော်က ပြောဆိုပြီး ထွန်းခင်လက်ကို လွှတ်လိုက်သည်။ ထွန်းခင်အင်္ဂါတိတ်သွားပြီး ကျွန်တော့်ကို ငှက်ကြီးဝါးကြည့်ကာ အပြေးလေး ထွက်သွားသည်ကို တွေ့လိုက်ရသည်။

“သားကြီးရေ... သားအေးနောက်ကို လိုက်စမ်းပါဦး။ တော်ကြာရောက်နဲ့ ဆင်းကူးနေလို့ ခက်နေပါတယ်”

ရုတ်တရက် အိမ်တွင်းမှ စိုးရိမ်
အကြီးထွက်ပေါ်လာသည့်အသံကြောင့်
အချို့တော် အံ့အားသင့်သွားမိသည်။

“မြငွေ...သူက နင့်ယောက်ျား
သူငယ်ချင်းပဲ။ မြို့ကို အလည်ရောက်
အုန်း ထွန်းခင်အဖြစ်ကို သိပြီး မယုံလို
အေးနော်”

“ဪ... အစ်ကိုထွန်းခင်
သူငယ်ချင်းကိုး အိမ်ပေါ်တက်ပါပြီရင်”
ကိုသော်၏ စိတ်ဆက်စကား
ကြောင့် ထွန်းခင်မိန်းမက ပျာပျာသလဲ
စိတ်ခေါ်၍ ကျွန်တော် အိမ်ပေါ်သို့
ဆက်လိုက်မိသည်။

“ကိုသော်...ထွန်းခင် ခုလိုထွက်
သွားပြီး ရေဆင်းကူးရင် စိတ်ချရပါ
လား။ ငါတို့ လိုက်ကြည့်ရအောင်”

“သူ့သားအကြီးကောင် ရှိတယ်
အစ်ကို။ အစ်ကိုထွန်းခင်အတွက် မစိုး
နိပ်ပါနဲ့။ သူက ဘယ်သူ့ကိုမှ ရန်မပြု
ဘူး။ တွေ့တဲ့သူက သူ့ကို စောင့်
ရှောက်ပြီး အိမ်ကို ပြန်ပြန်ကြတယ်”

ကျွန်တော် ထွန်းခင်မိန်းမ မမြငွေ
အားကို ကြားလိုက်ရ၍ ထွန်းခင်
အဖြစ်ကို ပို၍စိတ်မကောင်းဖြစ်သွားမိ
သည်။

“ထွန်းခင်...ခုလို ရောဂါသင့်
တာကို ဆေးဝါးမကုဘူးလား ညီမ”

“ဆရာတွေလည်း စုံပြီး၊ ငွေ
ဆည်း ကုန်ခဲ့ပါပြီ အစ်ကို။ ကျွန်မက
အစ်ကိုထွန်းခင်ကို နောက်ဆုံး
ထူးရလို့ ဝင့်နာလို့ပဲ မှတ်လိုက်တော့
ဆယ်”

ထွန်းခင်မိန်းမ မမြငွေ၏ အား
ဆရာ စကားသံကြောင့် ကျွန်တော်ရင်
ထဲ ဆုံနင့်သွားမိသည်။ ကျွန်တော်
မြို့လေးရောက်လျှင် ငယ်သူငယ်ချင်း
အနည်း စကားလက်ဆံကျပြီး ပျော်ရွှင်
မည်ဟူသော စိတ်ကူးများက ထွန်းခင်

အဖြစ်ကို တွေ့ပြီး ရုတ်ခြည်းပျောက်
ကွယ်သွားသည်။

“ထွန်းခင် ဒီလိုဝေဒနာသင့်တာ
ဘယ်လောက်ကြာပြီလဲ”

“သုံးလေးနှစ်ရှိပြီ အစ်ကို။ ဖြစ်စ
တုန်းကတော့ ကျွန်မ အစ်ကိုထွန်းခင်
ကို အထင်လွဲမိတယ်။ သူက အမြဲ
တမ်း ပန်းဆီကို သွားမယ်လို့ ပြော
ပြောနေတော့ ကြာတော့ ကျွန်မက
သူ့နောက်မိန်းမပဲထင်ပြီး သံသယစိတ်
ဝင်ခဲ့မိတာ။ ကျွန်မလည်း ကိုထွန်းခင်
အခြေအနေသိရအောင် သူပြောတဲ့
ပန်းဆီတဲ့ မိန်းမကို ဘယ်လို စုံစမ်း
စုံစမ်း မရခဲ့ဘူး။ နောက်ဆုံး အစ်ကို
ထွန်းခင်ကို ထိုင်ပဲ ကြည့်နေရတော့
တယ်”

မမြငွေက လင်သားဖြစ်သူ
ထွန်းခင်အဖြစ်ကို မချီတင်က ခံစားရင်း
မျက်ရည်ဝဲဝဲနှင့် ကြေကွဲနေရာသည်။

“ငါလည်း ထွန်းခင်အဖြစ်ကို သိ
ရလို့ တတ်စွမ်းသမျှ ကူညီပါတယ်ကွာ။
ဒါပေမယ့် ထွန်းခင်က ငါ့ကို သူငယ်
ချင်းမှန်း မသိတော့ ငါ စိတ်မကောင်း
ဖြစ်ပြီး သူ့ကို တွေ့ရင် နှုတ်မဆက်
တော့တဲ့ အဝေးကပဲ ကြည့်နေရတယ်။
ခု မင်း ထွန်းခင်ကို တွေ့ချင်လို့ လာ
တာ မင်း ကံကောင်းတယ် သူငယ်ချင်း
သူက တစ်နေ့လုံး သွားချင်ရာသွား။
ထိုင်ချင်ရာ ထိုင်နေတာ။ ငါ့အထင်တော့
ထွန်းခင်နဲ့လုံးသားထဲမှာ ဝေဒနာတစ်ခု
ခု ခံစားနေရတာပဲဖြစ်မယ်”

“အေးလေ၊ ထွန်းခင်ဝေဒနာကို
ဆရာမျိုးစုံ၊ ဆေးဝါးမျိုးစုံနဲ့ ကုသတာ
မရတော့ဘူးဆိုပေမယ့် ငါ မပြန်ခင်
တတ်စွမ်းသမျှ ကူညီချင်တယ်။ ငါ
အထင်တော့ မျှော်လင့်ချက်တစ်ခုခု
တော့ တွေ့ရလိမ့်မယ်ထင်တယ်
ကိုသော်။ ပြီးတော့ ထွန်းခင် အမြဲတမ်း

ပြောပြောနေတဲ့ ပန်းဆီတဲ့ စကားကို
ငါ အစရာကြည့်ချင်တယ်”

ကျွန်တော်က ထွန်းခင်အတွက်
အားတက်သရော ပြောလိုက်မိသည်။
ကျွန်တော် မပြောလိုမဖြစ်။ ထွန်းခင်
ခံစားနေရသည့်အဖြစ်က ရင်နင့်စရာ။
ကြည့်လေ။ မိုးလင်းတာနဲ့ မျက်နှာ
တစ်ခုလုံး သနပ်ခါးလိမ်းခြယ်ပြီး သူ
နဲ့လုံးသားတွင် တွယ်ပြီးနေသည့်ပန်းကို
ရှာနေသည့်အဖြစ်ပင်။ ကျွန်တော်က
တော့ ထွန်းခင် တစ်ခုခုဖြစ်သွားလျှင်
ဟူသော ငယ်သူငယ်ချင်းသံယောဇဉ်
ဖြင့် စိုးရိမ်နေမိသည်။

“လူလေးတို့ ပြောပြတဲ့အတိုင်း
ဆို သူ့ရောဂါက အတော့်ကို ကျွမ်းနေ
ပြီကွဲ့။ ဘယ်လိုကုကု မရတော့ဘူး။
အဘိုးပြောချင်တာက သူ့စိတ်ထဲမှာ
အစွဲအလမ်းလွန်ကဲပြီး ပန်းဆီတဲ့
မိန်းကလေးရှိနေတယ်ဆိုတဲ့ အစွဲပဲ
ကွယ်။ လူဆိုတာ အစွဲအလမ်းကြီးရင်
အစွဲချွတ်ဖို့က မလွယ်ဘူး။ အဘိုး
ကြားဖူးသလောက် သူပြောပြောနေတဲ့
ပန်းဆီတာ ပန်းဒေဝီ ဆိုတဲ့ မိန်းကလေး
အဖြစ်နဲ့ တူနေပြီလို့ သတ္တုချရမှာပဲ”

“ပန်း...ပန်းဒေဝီ...ဟုတ်လား
အဘိုး။ အဲဒီ ပန်းဒေဝီနဲ့ ကျွန်တော်
သူငယ်ချင်း ထွန်းခင်အဖြစ်နဲ့ ဘယ်လို
များ တူနေတာလဲ အဘိုး”

ကျွန်တော်၏ စိတ်ဝင်တစား
အမေးစကားကြောင့် အဘိုးက စဉ်းစား
နေဟန်တူသည်။ ကျွန်တော် အဘိုးကို
ကြည့်ပြီး ထွန်းခင်အတွက် မျှော်လင့်
ချက်တစ်ခုခုရရှိနိုင်မည်ဟု တွေးကာ
ဝမ်းသာနေမိသည်။

“ဒီလို လူလေးရဲ့ အဘိုးရဲ့ ဘိုး
ဘွားတွေ ပြောပြခဲ့တဲ့ ပါးစပ်ပြင်အကြောင်း

ကြားဖူးခဲ့တာက ပန်းဒေဝီဆိုတဲ့ မိန်းကလေးက သူ့သိပ်ချစ်ခဲ့တဲ့ ချစ်သူက စိမ်းကား ပစ်ခွာသွားလို့ ပုရိသ ယောက်ျားတွေကို စိတ်အနာကြီးနာပြီး သူနဲ့ တွေ့တဲ့ ယောက်ျားတွေကို စွဲလမ်း စိတ်ဝင်အောင် မာယာအမျိုးမျိုးနဲ့ ပြုစားခဲ့တယ်”

“ဒါဆို ကျွန်တော်သူငယ်ချင်းက အဲဒီ ပန်းဒေဝီလို မိန်းမမျိုးနဲ့ တွေ့ပြီး နှလုံးသားပြုစားခဲ့ရတယ်လို့ ပြောရမှာပေါ့ အဘိုး”

“ဒီလိုပဲ သတ္တုချရမှာပေါ့ကွယ်။ လောကမှာ အလွန်ဆန်းကြယ်ပြီး မယုံနိုင်တဲ့ အဖြစ်တွေက အများကြီးရှိတာကွဲ့။ ပြောရရင်တော့ ဘယ်အရာမဆို ဥပုသ်နိဗ္ဗာန်ဆိုတဲ့ အစွဲအလမ်းကြောင့် ဥပုသ်ရောက်တယ်လို့ပဲ ပြောရမှာပေါ့ကွယ်”

အဘိုးစကားကြောင့် ကျွန်တော်ထွန်းခင်အဖြစ်ကို ပို၍ ရင်နာသွားမိသည်။ ကျွန်တော် ထွန်းခင်ကို မည်သို့ ပြောဆိုရမည်နည်း။ ထွန်းခင်ကတော့ နေ့စဉ် ပန်းလာလေမည်လားဟူသော အတွေးဖြင့် မျှော်လင့်စောင့်စားရင်း အအိပ်ပျက် အစားပျက်ကာ ခန္ဓာကိုယ်ပိန်လိုလာသလို၊ စိတ်ကြိုခိုမှုက အလျဉ်းမရှိတော့။ သူ့ဘဝတစ်ခုလုံးတွင် ပန်းဆိုသည်က လွဲ၍ ဘာဆိုဘာမှ မသိတော့။

“ငါ မပြန်ခင် ထွန်းခင်နဲ့ စကားပြောချင်တယ် ကိုသော်။ ငါ့သူငယ်ချင်းအတွင် ငါပြောချင်တယ်။ မင်းက အနေနီးလို့ ထွန်းခင်အဖြစ်ကို သိရပေမယ့် ငါက အဝေးမှာ နေတော့ ခက်တယ်”

“ဒါဆို မင်းနဲ့ ငါ ထွန်းခင်ကို ချောခေါ်မယ်ကွာ”

ကျွန်တော်နှင့် ကိုသော် ထွန်းခင်အိမ်ရောက်တော့ ထွန်းခင် မရှိပေ။ မနက်မိုးမလင်းခင်က ထွက်သွားသည်

ဟု မပြော ပြော၍ လိုက်ရှာခဲ့သည်။ ထွန်းခင် သွားတတ် လာတတ်သည် နေရာမျိုးကို ရှာသော်လည်း ထွန်းခင်ကို လုံ့လရှာမတွေ့။ ကျွန်တော် ထွန်းခင်အတွက် ပို၍စိုးရိမ်သွားမိသည်။

“ဟို...ဟိုမှာ ထွန်းခင်...ထွန်းခင်”

ကိုသော်၏ ဝမ်းသာအားရ စကားကြောင့် ကျွန်တော် လှမ်းကြည့်လိုက်မိသည်။ ထွန်းခင်က ကျွန်တော်တို့ငယ်စဉ် ကျောင်းအတူသွားတိုင်း သုံးယောက်သား အမြဲထိုင်ဖြစ်ခဲ့သည့် ရင်ခတ်ပင်အောက်ရှိ အုတ်ခုံအိုလေးတွင် ငှက်ကြီးထိုင်နေသည်ကို တွေ့လိုက်ရသည်။

“ထွန်း...ထွန်းခင်”

ကိုသော်က ငှက်ကြီးထိုင်နေသည့် ထွန်းခင်၏ ပခုံးကို လှုပ်ရှားပြီး အခါခါ ခေါ်သည်။ ထွန်းခင်က ဘာမှမသိသလိုပင်။ လမ်းမဘက်သို့ ငေးကြည့်နေသည်။

လူသူကင်းမဲ့ပြီး အုပ်အုပ်ဆိုင်ဆိုင်ရှိသည့် ရင်ခတ်ပင်အောက်ရှိ အုတ်ခုံလေး။

ထွန်းခင်၏ ပါးစပ်ဖျားဆီမှ ထွက်ပေါ်လာသည့် ပန်း။

“ထွန်းခင်...ငါ မင်းသူငယ်ချင်းဖိုးကျော်လေကွာ။ မင်း မမှတ်မိတော့ဘူးလား။ ငါတို့ ဟိုတုန်းကလို ကျောင်းသွားတိုင်း ဖိုးကျော်ရေလို့ အားရပါးရ ခေါ်ကြည့်စမ်းကွာ”

ကျွန်တော်က ထွန်းခင်ကို ဘယ်လိုပြောပြော ထွန်းခင်ကတော့ သူတစ်ယောက်တည်း ရှိသည့်အလား တုံ့လိုဘာဝေဖြစ်နေသည်။ ကျွန်တော်ထွန်းခင်အဖြစ်ကို ကြည့်ပြီး အားမရ။

“ဖိုးကျော်...ထွန်းခင်က တို့ကိုလုံးဝ မမှတ်မိတော့ပါဘူးကွာ။ သူ့ဘဝ

နဲ့ သူ နေပါစေတော့။ သူ့ဘဝ ဝင့်ကြွေးရှိခဲ့ရင် အမြန်ဆုံးကျေပါစေလို့ ငါတို့ ဆုတောင်းပေးရမှာပေါ့ကွာ။ ငါတို့ သူ့ကို မနှောင့်ယှက်ပါနဲ့တော့”

ကိုသော်က ထွန်းခင်ကို ကြည့်ပြီး မချီတင်ကဲ စကားကြောင့် ကျွန်တော်လည်း ထွန်းခင်ကို ကြည့်ရင်း ရင်ထဲ ဆိုနှင့်နေမိသည်။

“ထွန်းခင်...ငါ သုံးလေးရစ်နေပြီး ပြန်မယ်။ မင်းကို ငါနှုတ်ဆစ်ပါတယ်ကွာ။ မင်း ခံစားနေရတဲ့ နှလုံးသားဝေဒနာတွေ အမြန်ဆုံး ပျောက်ကင်းပြီး မင်းမိသားစုနဲ့အတူ အေးချမ်းတဲ့ ဘဝလေးမှာ နေနိုင်ပါစေကွာ”

ကျွန်တော်နှင့် ကိုသော် ထွန်းခင်ကို ကျောခိုင်းပြီး ထွက်လာခဲ့မိသည့် ထွန်းခင်ကတော့ ဘယ်အထိ ပန်းဆိုသည့် နာမည်လေးကို ခေါ်ငင်ရင်း နှုတ်နေမည်ကို မသိနိုင်တော့။ တကယ်တော့ ထွန်းခင်နှလုံးသားထဲတွင် တွယ်ငြိနေသည့် ပန်းဆိုသည့် မိန်းကလေး၏ လူ့ဘဝတွင် သက်ရှိထင်ရှားရှိနေသည်လား။ တိမ်းပါးသွားချီလား။ ဖိမ့်မဟုတ်ဘဲ...ဘဝက ပစ္စန်းဆက်ကြောင့် ထွန်းခင် တွေ့ဆုံခဲ့သည့်ပန်းက ဘာခြားက မိန်းကလေးလား။

ကျွန်တော် ထွန်းခင်အဖြစ်ကို အမျိုးမျိုးတွေးဆပြီး အဖြေရှာကြည့်မိသည်။ ကျွန်တော်တွင် ထွန်းခင်အတွက် အံ့ဩဆန်းကြယ်သည့် ပစ္စာတစ်ပုဒ်လွဲ၍ နိုင်မာသည့်အဖြေကို မပေးနိုင်ပါ။ ကျွန်တော်ပြောဆိုနိုင်သည်က ယာယီရင်ဖြစ်သူ ထွန်းခင်နှလုံးသားတွင် ခံစားနေရသည့် ပန်းရှာပုံ၏ အဖြစ်အပျက်များကို ထွန်းခင်၏ ယောက်က လွဲ၍... ■

လွန်ခဲ့သော

ကောင်းကျိုးစုံလင် ဒန့်သလွန်ပင်

ရဲရဲထွန်း (ဟင်္သာတ)

မြန်မာတို့သည် ရှေး နှစ်ပေါင်းများစွာကပင် ဆေးဖက် ဝင်သော သီးနှံ၊ အရွက်၊ အမြစ်တို့၏ အာနိသင်ကို သိရှိခဲ့ ကြပြီး အဆင့်ဆင့် သယ်ဆောင်လာခဲ့သည်မှာ ယနေ့တိုင် အောင်ပင်ဖြစ်သည်။ အစာလည်း ဆေး၊ ဆေးလည်း အစာ ဖြင့် ရောဂါဝေဒနာများကို ပျောက်ကင်း ချမ်းသာအောင် ကုသနိုင်စွမ်းရှိသော မြန်မာတိုင်းရင်းဆေးပညာသည်လည်း တဖြည်းဖြည်း တိုးတက်မြင့်မား ခေတ်မီလာခဲ့ပြီဖြစ်သည်။

ယခုတင်ပြမည့် ဒန့်သလွန်မှာ တစ်ပင်လုံး အသုံးပြု နိုင်သော ဆေးဖက်ဝင်အပင်တစ်မျိုးဖြစ်သည်။ ရုက္ခဗေဒ ဘာသာအရ သိပ္ပံအမည် Moringa oleifera lamk ၊ မြန်မာအမည် ဒန့်သလွန်ဖြစ်သည်။ အင်္ဂလိပ်ဘာသာဖြင့် Horse radish (Drum Stick) ဟု ခေါ်သည်။

အပင်၏ အသွင်သဏ္ဌာန်

မန်မုံမြင့်လွန်းသော အလယ်အလတ် အပင်မျိုးဖြစ် သည်။ အမြစ်သည် အခေါက်ထူပြီး အသားပွသည်။ အတွင်း သားဖြူ၍ စူးရှသောအနံ့ရှိသည်။ ရွက်ဖွားများ သေးငယ်၍ ဘဲဥပုံ (သို့မဟုတ်) အနည်းငယ် ရှည်လျားပုံ ရှိသည်။ အရင်းအနည်းငယ်သွယ်ပြီး ထိပ်ပိုင်းတွင် ထိပ်ရွက်တစ်ရွက် ပါရှိ၍ အရွယ်အနည်းငယ်ကြီးသည်။ ပန်းခိုင်သည် ပန်းခိုင် ပေါင်းဖြစ်ပြီး အချိုးမညီ၊ အဖြူရောင်အပွင့်များ ပွင့်သည်။ အသီးမှာ ရှည်လျားပြီး အစိမ်းရောင်ရှိသည်။ ရင့်လာသည်

နှင့်အမျှ အမြှောင်းများ ထင်ရှားလာသည်။ အက်ကွဲသီးအမျိုး အစားဖြစ်သည်။ အစေ့တွင် ပါးလွှာသော တောင်ပံသဖွယ် အမြှေးပါး ဘေးတစ်ဖက်တစ်ချက်တွင် ပါရှိသည်။

ဂုဏ်သတ္တိနှင့် စွမ်းရည်

ဒန့်သလွန်သည် အချိုနှင့် အခါးဟူ၍ နှစ်မျိုးရှိသည်။ အခါးသည် အပင်ပိုကြီးပြီး အပွင့်အလွန်ဖြူသည်။ တစ်ခါ တစ်ရံ ထိပ်ဖက်၌ အနီရောင်သန်းသည်။ မည်သည့် ဒန့် သလွန်မျိုးဖြစ်စေ၊ အပင်တစ်ပင်လုံး၏ အစိတ်အပိုင်းတိုင်း သည် သူနေရာနှင့်သူ ဆေးဖက်ဝင်သည်။ အမြစ်ကို ထောင်း ထုပြီး သတ္တုရည်ကို မည်သည့်အောင် ထား၍ အဆိပ်ရှိသော အကောင် (မြွေ၊ ကင်း၊ မျောက်) ကိုက်သော် အံ့ပေးခြင်းဖြင့် အဆိပ်ကို ပြေစေသည်။ ခေါင်းမှူးခြင်း၊ အရက်အလွန်မှူးခြင်း တို့အတွက် အမြစ်သတ္တုရည်ကို အနည်းငယ် တိုက်ခြင်းဖြင့် သက်သာစေသည်။ အရွက်ပြုတ်ရည်၊ သို့မဟုတ် အရွက် သတ္တုရည်သည် သွေးတိုး၊ ခေါင်းမှူး အလွန်ကောင်းသည်။ ပင်စည်မှ ရသောအစေးကို သွေးတိုးနေစဉ် အလုံးလေးများ လုံး၍ မျှီချပါ။ ချက်ချင်း သွေးတိုးကျစေသည်။ ၎င်းအစေးကို နှမ်းဆီဖြင့် ရောပြီး နားထဲသို့ထည့်သော် နားလေထွက်ခြင်း၊ နားမကြားခြင်း၊ နားကိုက်ခြင်း၊ နားပြည်ယိုခြင်းတို့ကို သက် သာစေသည်။

မြန်မာ့ဆေးကျန်းမာရေးအလိုကို ပြဆိုခြင်း

အရှင်နာဂသိန်း၊ ဗုဒ္ဓဂုဏ်၊ မြန်မာ့ဆေးကျန်းမာရေး၊ ရှုတော်မူ၊ ဘယဆေးဂုဏ် ပေါင်းချုပ်ကျမ်းနှင့် အိန္ဒိယဆေးကျမ်းများကို လေ့လာသောအခါ အမြစ်သည် ဖန်၍ ပူစပ်သော အရသာရှိသဖြင့် အသံကောင်းစေခြင်း၊ ရောင်ရမ်းနာကို နိုင်ခြင်း၊ ဝမ်းမီးကို တောက်စေနိုင်ခြင်း၊ အဆိပ်အတောက်ကို နိုင်ခြင်း စသဖြင့် အကျိုးများလှသည်။ အရွက်သည် ပူပြီး အနည်းငယ်စပ်သဖြင့် လေကြောနိုင်ခြင်း၊ နှလုံးကို အကျိုးပြုစေခြင်း၊ ဝမ်းမီးကို တောက်စေခြင်း၊ ခွန်အားကို ဖြစ်စေခြင်း စသည့် အာနိသင်များစွာရှိပါသည်။

အပွင့်သည် စပ်ပူသော အရသာရှိသည်။ အကြောရောင်ရမ်းနာကို နိုင်သည်။ လေကြောစေပြီး သလိပ်ကို နိုင်သည်။ အကြောအားနည်းခြင်း၊ နှလုံးအားနည်း၊ လေဖြတ်ခြင်းတို့ကို ကာကွယ်ပေးသည်။ အသီးသည် ဆိမ့်ဖန်သော ရသာရှိသည်။ ဝမ်းမီးကို တောက်စေသည်။ ဘေးထိုး ရင်ကျပ်နာ၊ ရင်ဘတ်နာ၊ ခူးနာပန်းနာနှင့် ခွန်အားတို့ကို နိုင်နင်းသည့် အပြင် သွေးလေကိုလည်း ထိန်းညှိပေးပါသည်။ အစေ့သည် မျက်စိနာအတွက် အလွန်သင့်လျော်၏။ မျက်စဉ်ခတ်ရာတွင် အသုံးပြုသည်။ အစေ့ဆီကို အနာပေါက်နှင့် ယားနာအမျိုးမျိုးကို သက်သာပျောက်ကင်းစေပါသည်။

အနောက်တိုင်း ဆေးပညာအလိုကို ပြဆိုခြင်း

ဒန်သလွန်ပင်တွင် ပါဝင်သော ဓာတ်သဘာဝများကို ဓာတ်ခွဲခန်းသပ်ရာတွင် လူ့အန္တရာယ်၌ နေစဉ် လိုအပ်သော ကဗီဇာတ်(Carbohydrate)၊ အသားဓာတ်(Protein)၊ ဗီတာမင်(Vitamin)နှင့် ရေဓာတ်တို့ကို ညီညွတ်စေရန် အစဉ်ဖြည့်တင်းပေးသည်။ ထုံးဓာတ်၊ မီးစုန်းဓာတ်၊ သံဓာတ်တို့ ပြည့်ဝစွာ ပါဝင်သည်။ ဗီတာမင်အဓာတ် နည်းပါးလာခြင်းကြောင့် ကြာရှည်လာပါက ကြက်မျက်သုန်ရောဂါနှင့် မျက်သားတက်၍ အကွက်များဖြစ်တတ်သည်။ ဗီတာမင်ဗီချိုယွင်းလျှင် အစားအသောက်ပျက်ခြင်း၊ ကြွက်တက်ခြင်း၊ သွေးအားနည်းခြင်း၊ သွေးဖုံးရောင်၍ သွေးထွက်ခြင်း၊ သွေးများနံ့ခြင်း၊ အရိုးကျိုးလွယ်ခြင်းတို့ ဖြစ်တတ်သည်။ သို့ဖြစ်၍ ဒန်သလွန်အသီးအရွက်များကို ဓာတ်စာဟင်းလျာများအသွင်ဖြင့် ချက်ပြုတ်စားသုံးသင့်သည်။ ဒန်သလွန်ရွက်ကို ငါးကင်ဖြင့် ကြော်စားပါက ဟိုပုန်းဓာတ်ကို ဖြစ်စေသည်။ သွေးတိုးအားပြင်းခြင်းကို သက်သာစေသည်။ ဒန်သလွန်သီးကို ငါးရဲခရမ်းချဉ်သီးတို့ဖြင့် ဟင်းရည်သောက် ချက်စားပါက နှုတ်

ကို ဖြိန်စေသည့်အပြင်၊ နှလုံးကို လန်းဆန်း၍ စိတ်ကြွစေသည်။ သွေးကြောများကို ကျွဲစေနိုင်သည့်အပြင် ပန်းနာရင်ကျပ်ခြင်းများကို သက်သာစေနိုင်ကြောင်း ဖော်ပြပါရှိပါသည်။

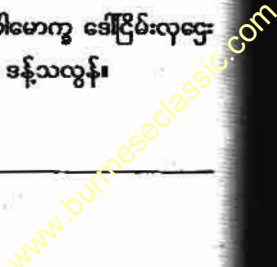
ရှေးဘိုးဘွားတို့၏ ကုထုံးနည်းများ

ကျွန်ုပ်တို့၏ ရှေးဘိုးဘွားတို့သည် ရှေးနှစ်ပေါင်းများစွာကပင် မြန်မာနည်း၊ မြန်မာဟန်ဖြင့် နွယ်မြက်သစ်ပင်ဆေးကပ်ဝင်အောင် ကုထုံးအမျိုးမျိုးတို့ဖြင့် သက်ရှည် ကျန်းမာလာကြသည်မှာ နှစ်ပရိစ္ဆေဒ ကြာမြင့်ခဲ့ပြီဖြစ်ပါသည်။ ထိုသို့သော မြန်မာတိုင်းရင်းဆေးတို့သည် မြန်မာမှုနယ်ပယ်တွင် အသုံးဝင်နေဆဲ၊ ထက်မြက် ရှင်သန်နေဆဲဖြစ်သည်။ သားစဉ်မြေးဆက် လက်ဆင့်ကမ်း သယ်ဆောင်လာခဲ့ကြသည်။ ဥပမာ- ကလေးငယ်များ အပျက်ကြီး၍ တက်သော်၊ သတိလစ်နေသော ကလေး၏ နာခေါင်းပေါက်ထဲသို့ သုံးစက်ခန့်စီ သုံးကြိမ်ထည့်ခြင်းဖြင့် သက်သာစေပါသည်။ လည်ချောင်းနာလျှင်လည်း ရင်းအရည်ကို ငုံထွေးခြင်းလုပ်ပါ။ မကြာခင် ပျောက်ကင်းပါသည်။ အအေးမိ၍ နာစေးပြီး ဖျားသော် ဒန်သလွန်အမြစ်ရည်နှင့် ချင်းသတ္တရည်ကို အတူရောသောက်ပါ။ ချောင်းဆိုးတာရှည်နေပါက အမြစ်ကို အခေါက်ပါ ကြိတ်၍ နာကျက်နေသော နားအုံ(အာရုံကြော)များကို အုံပေးပါ။ ချောင်းဆိုးလည်း ပျောက်၊ နာကျင်ကိုက်ခဲ ရောင်ရမ်းမှုများလည်း သက်သာစေပါသည်။ သွားဝိုးစားပြီး ပါးစပ်အပုပ်နဲ့ ထွက်နေပါက အစေ့ကို အမှုန့်ပြု၍ သိပ်ထား၊ ငုံထားပေးပါ။ ပျောက်ကင်းချမ်းသာပါလိမ့်မည်။

ဒန်သလွန်ပင်ကို အကိုင်းလိုက် (မိုးဦးကျတွင်) စိုက်ပျိုးပါက ပို၍ကြီးထွားမြန်ပါသည်။ အိမ်တိုင်း စိုက်သင့်ပါသည်။ အခြား မသိသော ဆေးဓာတ်စာများလည်း ရှိနေပါဦးမည်။ အထူးသဖြင့် သွေးတိုးရောဂါအခံရှိသူတိုင်း ဒန်သလွန်ပင်စိုက်ပြီး အစာအာဟာရ ဆေးတစ်လက်၊ ဟင်းတစ်ခွက်အဖြစ် အသုံးပြုပြီး သက်ရှည်ကျန်းမာ ချမ်းသာနိုင်ပါစေသတည်း။

ရဲရဲထွန်း(ဟင်္သာတ)

ကျွမ်းကျိုး
- ဟိမဝန္တာ တက္ကသိုလ်မဂ္ဂဇင်းမှ ပါမောက္ခ ဒေါ်ငြိမ်းလှဌေး (ဌာနမှူး)၏ အကျိုးကောင်းမွန် ဒန်သလွန်။

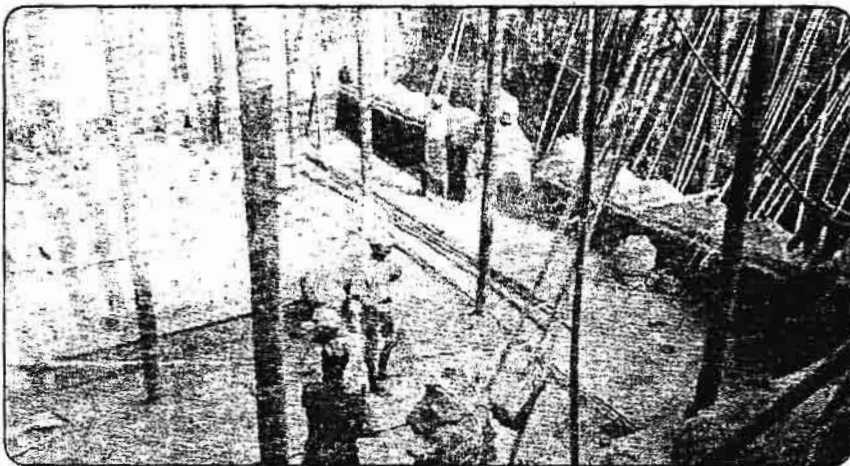
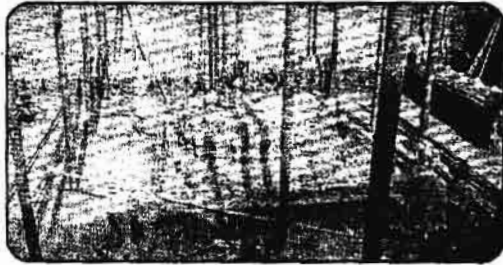

သတင်းပုံရိပ်များ

■ ■ ■ မောင်ဝေအေး

ဒီတစ်ပတ် သတင်းပုံရိပ်များကို တင်ပြရရင်တော့ ပထမဆုံး သတင်းပုံရိပ်ကတော့ အုတ်ဖုတ်ရန် မြေကြီးတူးဖော်မှုကနေ ရှေးဟောင်းဘုရားများကို တူးဖော်တွေ့ရှိတဲ့ သတင်းပုံ ဖြစ်ပါတယ်။

သာယာဝတီခရိုင်၊ နတ်တလင်းမြို့နယ်အတွင်းမှာ ရှိတဲ့ သရက်တစ်ပင်ကျောရွာမှာ တူးဖော်တွေ့ရှိတာပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ စနစ်တကျ တူးဖော်နိုင်ဖို့ အသိပညာရှင်၊ အတတ်ပညာရှင်များရဲ့ အကြံဉာဏ်တွေ လိုအပ်လျက်ရှိနေပါတယ်။

ဒုတိယ သတင်းပိုဒ်ကတော့ သံတွဲ-ပလီ ကားလမ်း ပေါ်မှာရှိတဲ့ ဝေါက်မအေးကျေးရွာ ပထမ လွန်ဆရာတော် ဘုရားကြီးရဲ့ ရုပ်ကလာပ်တော်ကနေ ရောင်ခြည်တော် ကွန် မြူးတဲ့အကြောင်းပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

နှစ်ဆင်းနှစ်ရက်နေ့နံနက် ၈နာရီ ၃၀မိနစ်နဲ့ ညနေ ၆နာရီ ၂၅မိနစ်တွေမှာ ရောင်ခြည်တော် ကွန်မြူးခဲ့တာပါ။ လွန်ခဲ့တဲ့ ၃၁နှစ်တုန်းက ပထမ လွန်ဆရာတော် ဦးသုတတ ခန္ဓာဝန်ချခဲ့ပါတယ်။ မပုပ်မသိုးဘဲ ရှိနေတာကြောင့် ရုပ် ကလာပ်တော်ကို စံကျောင်းမှာ ကိုးကွယ်ထားခဲ့တာပါ။

ပထမ ဆရာတော်လိုပဲ ဒုတိယ လွန်ဆရာတော်

ဦးကဝိနန္ဒဟာလည်း ထပ်မံ ပျံလွန်တော်မူပြီး မပုပ်မသိုးဘဲ ရှိခဲ့တာမို့ ဆရာတော်နှစ်ပါးစလုံးရဲ့ ရုပ်ကလာပ်တော်များကို ပူဇော်ကိုးကွယ်ခဲ့ကြပါတယ်။

ပထမ လွန်ဆရာတော် ဦးသုတတ ရုပ်ကလာပ်တော် လက်ဝဲဘက် ညှပ်ရိုးတော်ကနေ ရွှေရောင်အဆင်းရှိပြီး မန်ကျည်းစေ့ခန့် အလုံးလေးပေါ်လာပြီး လက်တော် တစ်လျှောက် လူးလားယုံကာ ရောင်ခြည်တော် ကွန်မြူးခဲ့ပါ တယ်။

နောက်ဆုံး သတင်းပုံရိပ်ကတော့ ဧပြီလ ၂၆ရက်နေ့မှာ ပျံလွန်တော်မူသွားတဲ့ ဝင်းစိန်တောရဆရာတော်ရဲ့ ရုပ်ထုကနေ မျက်ရည်များ ကျလာတဲ့ သတင်းပုံရိပ်ပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

ဝင်းစိန်တောရ ဆရာတော်ကြီး ပျံလွန်တော်မူပြီး တစ်ရက်အကြာ ဧပြီလ ၂၇ရက်နေ့ ညပိုင်းအချိန်မှာ ဆရာတော်ရဲ့ ပုံတူရုပ်ထုတော်ကနေ ထူးဆန်းစွာ မျက်ရည်များ စီးကျလာခဲ့ပါတယ်။ ဆရာတော်ကြီး ရုပ်ထုတော်ကနေ မျက်ရည်ကျတာကို အမျိုးမျိုးပြောဆိုနေကြပေမယ့် လာရောက်ဖူးမြော်သူတွေကတော့ အံ့သြစွာ ကြည့်ညှိကန်တော့ခဲ့ကြပါတယ်။

ဆရာတော်ကြီးရဲ့ ရုပ်ကလာပ်တော်ကိုတော့ သိန်းပေါင်း (၁၀၀)ကျော်တန်ဖိုးရှိ မှန်ခေါင်းတော်ထဲသို့ ရာသက်ပန် ထည့်သွင်းပြီး အပူဇော်ခံထားမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

မောင်ဝေအေး

ဖေ့စ်ဘုတ်ဝိညာဉ်

ဝင်းကိုဇော်

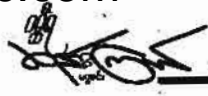
ကျွန်တော် တောင်ကြီးသို့ တစ်နှစ် တစ်ခေါက် နှစ်ခေါက်ဆိုသလို ရောက်ဖြစ်ခဲ့သည်မှာ နှစ်အတန်ကြာပြီ ဖြစ်ပါသည်။ သို့သော်လည်း နှစ်ပေါင်း များစွာ အဆက်အသွယ်ပြတ်နေခဲ့သော ငယ်သူငယ်ချင်းတစ်ယောက်ဖြစ်သူ

စိုင်းဝင်းအောင်တစ်ယောက် တောင်ကြီး တွင် ရှိနေသည်ကို ကျွန်တော် လုံးဝ မသိရှိခဲ့ပါချေ။

တောင်ကြီးသို့ ကျွန်တော် နောက်ဆုံးရောက်ခဲ့စဉ် တစ်ရက်တွင် ဂုဏ်ထူးလမ်းအောက်ပိုင်းရှိ မြနုနွာ

ကျောင်းသို့ ရောက်ရှိခဲ့ပါသည်။ မြနုနွာ ကျောင်းသည် တောင်ကြီးမြို့၏ အနိမ့် ပိုင်းတွင် ရှိနေသည့်တိုင် ဆောက်သုံးရေ လုံလောက်မှု မရှိသည့်အတွက် ရေ သွယ်လုပ်ငန်းများ ဆောင်ရွက်ရန်နှင့် တောင်အနိမ့်ပိုင်းတွင် ရေတွင်းတစ်တွင်း တူးရန် လိုအပ်နေကြောင်း ဆရာတော် က မိန့်ကြားသည့်အတွက် ကျွန်တော် သွားရောက်ကြည့်ရှုခဲ့ခြင်းဖြစ်ပါသည်။

ကျွန်တော်အား တောင်ကြီးမှ မိတ်ဆွေတစ်ယောက်က ဘုန်းတော် ကြီးကျောင်းသို့ ခေါ်သွားခဲ့ရာ ကျောင်း

ဆိုရောက်ပြီး ဆရာတော်နှင့် ပူးတွဲ
ဆရာတော်ကောင်း၏ ကိစ္စဖြစ်ဟန်တူ
သော အမျိုးသားကြီးတစ်ယောက်က
ကျွန်တော်နှင့် ကျွန်တော်မိတ်ဆွေတို့
အား စားဖွယ်သောက်ဖွယ်များကို လာ
ဆက်ချပေးခဲ့သည်။ ထိုသူက
ကျွန်တော်ကို သေသေချာချာကြည့်
သွားသဖြင့် ကျွန်တော် အနေရခက်မိပါ
သည်။ ဆရာတော်နှင့် စကားပြောနေ
ကြစဉ်တွင်လည်း ထိုသူက ဆရာတော်
အနီးတွင် ထိုင်ကာ ကျွန်တော်တို့
ပြောဆိုနေကြသည်ကို နားထောင်နေ
ရင်း ကျွန်တော်ကို မကြာမကြာ စုန်
ခြည့်နေသဖြင့် ကျွန်တော် စဉ်းစားရ
ရခက်ခဲမိတော့သည်။ ဆရာတော်နှင့်
စကားတွေ ပြောအပြီးတွင် ဆရာတော်
ထ...

“ရေတွင်းနဲ့ ရေစက်လှူမယ်
အကာကြီးက သူ့”

ဟု ဆိုကာ ကျွန်တော် ကိစ္စယ
ဟု ထင်ခဲ့သူအား ညွှန်ပြလိုက်ပါသည်။
ထိုသူက ကျွန်တော်တို့အား ပြန်ပြလိုက်
ပြီး ကျွန်တော်နှင့် ပါလာသူ ဦးတင်
ထွေးအား...

“ဦးတင်ထွေးက တောင်ကြီးက
ထား”

ဟု မေးသည်။ ဦးတင်ထွေးက
ထည်း...

“ဟုတ်ပါတယ်ဗျာ၊ ဆရာတော်က
ဆိုထားတာ ရှိတာနဲ့ ကျွန်တော်သူငယ်
ချင်းလည်း ရန်ကုန်က ရောက်နေတာ
နဲ့ ရေတွင်းကိစ္စကြည့်ရအောင် ကျောင်း
ထိ ခေါ်လာတာပါ။ သူက ရန်ကုန်က
မြို့ဟန်နဲ့ ဆောက်လုပ်ရောသမဝါယမ
အသင်းမှာ လုပ်နေတာမို့ သူနဲ့လည်း
တိုင်ပင်ရအောင်လို့ပါ”

“ဟုတ်ကဲ့၊ ကျောင်းတာပေါ့ဗျာ။
ဒါနဲ့ တစ်ခုလောက်တော့ မေးပါရစေ”

ဟု စကားစလိုက်သဖြင့် ကျွန်
တော်က...

“မေးပါဗျာ”

ဟု အလိုက်သင့် ပြောလိုက်မိ
ပါသည်။

“ခင်ဗျား...ပုသိမ်ကောလိပ်မှာ
တက်ဖူးလား”

သူ့အဖေကို ကျွန်တော် စိတ်ဝင်
စားသွားမိပါသည်။ ကျွန်တော်သည်
ပုသိမ် ကောလိပ်ကျောင်းသားဟောင်း
တစ်ယောက်ဖြစ်ပါ၏။

“တက်ဖူးပါတယ်၊ သိလို့လားဗျာ”

“မင်း ကျိုက်လတ်က ဝင်းဇော်
လား”

ကျွန်တော် ပို၍အံ့သြသွားမိပါ
သည်။ ကျွန်တော့်အမည်၊ ကျွန်တော့်
မြို့၊ ကျွန်တော်တက်ခဲ့ဖူးသည့် ကော
လိပ်တို့ကို အတိအကျပြောနေသော
သူအား ကျွန်တော် မသိ။

“ဟုတ်ပါတယ်ဗျာ၊ ခင်ဗျားက
ဘယ်သူလဲ၊ သိပါရစေ”

“ဟေ့ကောင်...ငါ စိုးဝင်းအောင်
လေ”

ကျွန်တော်သည် မဖော်ပြနိုင်
လောက်အောင်ပင် အလွန်အံ့သြသွား
မိပါတော့၏။

“ဟာ...မင်းက စိုးဝင်းအောင်၊
ဟုတ်လား”

“ဟုတ်တာပေါ့၊ သူငယ်ချင်းရာ။
မင်း ကျောင်းပေါ်တက်လာကတည်းက
မင်းလို ထင်နေတာ။ ငါကလည်း လူ
များ မှားနေလား၊ တွေးမိနေတာ။ ငါ့ကို
မင်း မမှတ်မိတာတော့ မဆန်းပါဘူး
ကွာ။ ငါ့ကို သူငယ်ချင်းတွေက ဘယ်
သူမှ မမှတ်မိတော့ပါဘူး”

ငယ်စဉ်က ကျောင်းတွင်
အလေးမ၍ ခန္ဓာကိုယ်တောင့်တင်းခဲ့
သည့် စိုးဝင်းအောင်ကို ကျွန်တော်တို့

က “ဝိတ်ပေါ့”ဟု ခေါ်ခဲ့ကြသည်။ သူ
က ဝိတ်မသည့်အပြင် ဘောလုံးက
လည်း ကန်လိုက်သေးသည်။ တစ်ခါ
တစ်ခါ ကရာတေး ဝင်ကစားနေသည်
ကို တွေ့ရတတ်သည်။ အားကစား
ဝါသနာပါသည့် စိုးဝင်းအောင်သည်
တောင်တင်း သန်မာလှသူတစ်ဦးဖြစ်ခဲ့
ရာ၊ ယခု ပြန်တွေ့ရချိန်တွင် မမှတ်မိ
နိုင်လောက်အောင် ကြုံလို့နေချေပြီ။
ငယ်စဉ်က ပြည့်ဖောင်းနေသော သူ
မျက်နှာသည်လည်း မျက်တွင်းများကျ
ကာ၊ ပါးများကလည်း ချိုင့်နေသဖြင့်
ကျွန်တော် မည်သို့မျှ ငယ်ရုပ်မဖမ်းနိုင်
တော့ပါပြီ။

“မင်းကို တွေ့ရတာ ဝမ်းသာ
လိုက်တာကွာ။ ဒီကျောင်းက ငါတို့
ကိုးကွယ်နေတဲ့ ကျောင်းပဲကွာ။ ဆရာ
တော်လုပ်ချင်တာတွေကို ငါလှူမှာ။
မင်းက လာကြည့်ပေးတာ ဆိုတော့
အဆင်ပြေလိုက်တာကွာ”

စိုးဝင်းအောင် ပြောနေသည်က
အားတက်သရောရှိလှသည်။

“တပည့်တော်တို့က ဟိုးလွန်ခဲ့
တဲ့ နှစ်ပေါင်း ၄၀ ကျော်က ကောလိပ်
ကျောင်းမှာ တစ်ဆောင်တည်းနေခဲ့ကြ
တဲ့ သူငယ်ချင်းတွေပါ ဘုရား”

ဟု ဆရာတော်ကို လျှောက်
လိုက်သေးသည်။

“မင်း ဘယ်မှာ တည်းနေလဲ၊ ပြီး
ရင် အိမ်လိုက်ခဲ့ကွာ”

စကားတွေ အတော်ပြောဖြစ်ခဲ့
သည့်တိုင်အောင် စိုးဝင်းအောင်ကို
ကျွန်တော် ငယ်ရုပ်ပြန်မဖမ်းမိခဲ့ပါချေ။
ကျွန်တော်တို့ ဆရာတော် ဆောင်ရွက်
လိုသည့်ကိစ္စများကို တိုင်းထွာတွက်
ချက်ပြီးချိန်တွင်...

“ကိုင်း...ဒကာကြီး၊ ဒကာကြီး
သူငယ်ချင်းအဖွဲ့ကို ထမင်းခန်းကြီး”

ဟု ဆရာတော်က မိန့်သဖြင့် ကျွန်တော်တို့အား စိုးဝင်းအောင်နှင့် ကျောင်းသားလေးများက ထမင်းပိုင်း ပြင်ပေးကြပါသည်။ စိုးဝင်းမောင်လည်း ကျွန်တော်တို့နှင့် ထမင်းအတူဝတ်စား ရင်း စကားတွေ ပြောလိုက်သည်မှာ မဆုံးနိုင်တော့အောင်ပါပေ။

ဦးကြီးခမ်း ရပ်ကွက်ထဲရှိ သန့်ရှင်းသပ်ရပ်သော အိမ်ပုလေးတစ်ခုထဲ သို့ ကျွန်တော်တို့ ဆိုင်ကယ်ဖြင့် ဝင်လိုက်ကြပါသည်။ စိုးဝင်းအောင်က ကျွန်တော်တည်းခိုနေသည့် လမ်းအိမ်ကိုယ်ပိုင်အထက်တန်းကျောင်းသို့ သူ့ဆိုင်ကယ်ဖြင့် လာခေါ်ပြီး သူ့အိမ်တွင် တစ်ညအိပ်ရန်ပြောရာမှ ကျွန်တော်ရောက်ဖြစ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်ပါသည်။

အိမ်ထဲသို့ ဝင်လိုက်သည်နှင့် ဖြူဖြူချောချော အမျိုးသမီးတစ်ဦးက ကျွန်တော်တို့ကို ကြိုနေသည်။

“ကိုဝင်းဇော်...ထိုင်ပါရှင်၊ ကိုစိုးဝင်းမောင်က တစ်နေကုန် ကိုဝင်းဇော်နဲ့ တွေ့ခဲ့တဲ့ အကြောင်းပြောနေတာ”

စိုးဝင်းမောင်၏ ဇနီးဖြစ်သူကို ကျွန်တော် မြင်ဖူးသလိုလို ထင်နေမိသည်။ မနက်က စိုးဝင်းအောင်ကို မမေးမိခဲ့၍ ကျွန်တော် သူ့ကို မသိသေးပါချေ။

အိမ်ရှေ့ ညောင်ခန်းတွင် ခင်းထားသော ခုံပေါ်တွင် ထိုင်လိုက်စဉ် စိုးဝင်းအောင်၏ ဇနီးက...

“ကိုဝင်းဇော်...ကျွန်မကို သိလား”

ဟု မေးလိုက်ရာ ကျွန်တော် သူ့ကို မမှတ်မိသဖြင့် ဖြေရန် အားနာနေမိပါသည်။

“ကျွန်မလည်း ပုသိမ်ကောလိပ်

ကပဲလေ”

သူပြောလိုက်ကာမှ ကျွန်တော် ခုကွတွေ့တော့သည်။ သူ့ကို တစ်ချက် ကြည့်လိုက်မိသည်တိုင် ကျွန်တော် မမှတ်မိ။

“မင်းကို မနက်က ငါ တမင်မပြောဘဲ နေခဲ့တာ၊ မင်း သူ့ကို မမှတ်မိဘူးလား”

အမှန်အတိုင်းဆိုရလျှင် ကျွန်တော် မမှတ်မိတော့ပါ။ လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်း လေးဆယ်လောက်ကတည်းက ကွဲကွာသွားခဲ့သူများကို တစ်ကြိမ်တစ်ခါမှလည်း ပြန်လည် မတွေ့ခဲ့ရသဖြင့် ကျွန်တော် မမှတ်မိတော့ပါပြီ။

“ခွင့်လွှတ်ပါကွာ”

ကျွန်တော့်အပြောကို သူတို့က ပြီးနေကြပြီးမှ...

“ဝါးခယ်မက ဖြူဖြူနွယ်ကို သိလား”

ဖြူဖြူနွယ်ဆိုတော့လည်း နာမည်ကို ကျွန်တော် ချက်ချင်းမှတ်မိလိုက်သည်။

“ဖြူဖြူနွယ်တို့က အမြှာညီအစ်မနှစ်ယောက်လေ”

“ဒါဆို မင်း မှတ်မိသွားပြီပေါ့။

ဒါ ဖြူနွယ်လား၊ ပြူသွယ်လား”

“မင်းကလဲကွာ၊ ငယ်ငယ်က တောင် ခွဲမရတဲ့ဟာ”

ကျွန်တော် အရှက်ပြေ ပြန်ပြောလိုက်မိပါသည်။

ငယ်စဉ် ကျောင်းတက်ခဲ့စဉ်က ဝါးခယ်မမှ ကျောင်းလာတက်ကြသည့် ဖြူဖြူနွယ်နှင့် ပြူသွယ် ဟူသည့် အမြှာညီအစ်မက ပုသိမ်ကောလိပ်မှာ နာမည်ကြီးခဲ့သည်။ သူတို့က ရူပဗေဒကျောင်းသူများဖြစ်ကြသည်။ မျက်နှာရှေး၊ ပုံပန်းပါ တူလှသဖြင့် ဆရာများနှင့် ကျောင်းသားများပါ မကြာခဏ

လူမှားကြသည့် ညီအစ်မများ ဖြစ်ခဲ့ကြပါ၏။

“ကျွန်မက ဖြူဖြူနွယ်”

“ခုကတော့ မြင်ဖူးသလို ရိုတယ်လို့ ထင်လိုက်မိသား။ နှစ်တွေကြာတော့ ရုတ်တရက် မမှတ်မိတော့ပါဘူး ဖြူနွယ်ရယ်၊ ဆောရီးပါနော်”

“ကိစ္စမရှိပါဘူး၊ ကျွန်မကတော့ ကိုဝင်းဇော်ကို မှတ်မိတယ်”

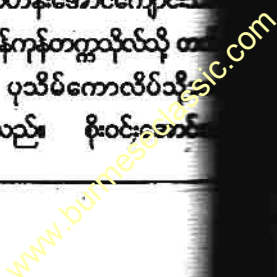
“ကျေးဇူးတင်ပါတယ်ဗျာ”

စိုးဝင်းအောင်က ဖြူနွယ်နှင့် ရပြီးတော့ သဘောတက်ခဲ့သည်။ ဖြူနွယ်တို့ ညီအစ်မတွေကလည်း သူတို့ဖခင်ကွယ်လွန်ခဲ့ချိန်တွင် မိခင်နှင့်အတူ ဆွေမျိုးများရှိရာ တောင်ကြီးသို့ ပြောင်းလာခဲ့ကြသည်။ ဖြူနွယ်တို့အမေက ပအိုဝ်းသွေးစပ်သည့် တိုင်းရင်းသူတစ်ဦးဖြစ်သည်။ တောင်ကြီးမှာပင် ဖြူနွယ်က ဆရာမ ဝင်လုပ်၊ စိုးဝင်းအောင်က သဘောလိုက်ဖြင့် သမီးနှစ်ယောက်ရကာ အေးချမ်းသော ဝိပ်မြို့လေးကို ပို၍ ဆိုင်ခဲ့ကြသည်။ ခုတော့ စိုးဝင်းအောင်က ကျန်းမာရေးချို့တဲ့လာသဖြင့် သဘောလိုက်ခြင်းမှ နားနေသည်မှာပင် ၅နှစ်ခန့်ရှိနေပြီဟု ဆိုပါသည်။

ငယ်ငယ်က စိုးဝင်းမောင် သရဲကြောက်တတ်ပုံကို ပြန်ပြောကြရင်း ကျွန်တော်တို့ ရယ်မောမိကြပါသည်။

၁၉၇၂ ခုနှစ်တွင် ကျွန်တော်၏ ဆယ်တန်းအောင်ခဲ့ကြပြီး ပုသိမ်ကောလိပ်သို့ တက်ခဲ့ကြသည်။ ထိုစဉ်က ရောဝတီတိုင်းနှင့် ပဲခူးတိုင်းအနောက်ခြမ်းမှ ဆယ်တန်းအောင်ကျောင်းသားများသည် ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်သို့ တက်ခွင့်မရဘဲ ပုသိမ်ကောလိပ်သို့ တက်ကြရသည်။ စိုးဝင်းအောင်

အောင်က၊ ကျွန်တော်က ကျွန်
တော်က ဖြစ်ပြီး ကျောင်းမှာ မကျေတူ
ထားခဲ့ဖြစ်ကြရင်း သီဟအောင်တွင်
အခန်းဘေးချင်းကပ်နေခဲ့ကြသည်။

ကျွန်တော်တို့ သူငယ်ချင်းများ
အစ်မတစ်ယောက် ညှပ်ပေးရင်းတွင် သရဲ
အစွဲများအကြောင်း ပြောကြလျှင်
နီဆင်းအောင်က လာနားထောင်တတ်
သည်။ ပြီးလျှင် ထိတ်ထိတ်ပျာပျာဖြစ်
ကာ ကြောက်ရွံ့နေတတ်သည်။ ကျွန်
တော်တို့အခန်းမှ ဘေးချင်းကပ် သူ
အခန်းကိုပင် မပြန်ရဲ။ တစ်ယောက်
ယောက်က လိုက်ပို့ရသည်။ သရဲ
အကြောင်းပြောလျှင် လာ နားမထောင်
ဘဲလည်း မနေနိုင်။ လာပြီးလျှင်လည်း
မပြန်ရဲသည့် စိုးဝင်းအောင်ကို ကျွန်
တော်တို့က အလွန်နောက်ပြောင်ခဲ့ကြ
သည်။

“မင်းကလဲကွာ၊ မင်းဗလကြီးမှ
အားမနာကွာ”

ကျွန်တော်တို့က ပြောလျှင် ရယ်
လည်း မရယ်၊ ပြုံးလည်း မပြုံး။

ထိုစဉ်က ကျွန်တော်တို့ နေခဲ့ရ
သည့် အဆောင်များသည် ထရကာ၊
သစ်ခင်းအဆောင်များဖြစ်ပြီး အဆောင်
မျက်နှာကြက်များကိုလည်း ဝါးထရံများ
ဖြင့် ပြန်လည်ထားသည်။ အခန်းတစ်ခန်း
တွင် ကျောင်းသား လေးယောက်နေ
ကြရသည်။ တစ်ခန်းလျှင် နှစ်ထပ်
ခုတင်နှစ်လုံးရှိပြီး ခုတင်တစ်လုံးစီ
တွင် အပေါ် တစ်ယောက်၊ အောက်
တစ်ယောက်နေကြရသည်။ တစ်ရက်
တွင် ကျွန်တော်တို့အခန်းမှ သူငယ်
ချင်းများက သရဲကြောက်သော စိုးဝင်း
အောင်ကို နောက်ပြောင်ကြရန် စီစဉ်
ကြသည်။

ထိုနေ့က စိုးဝင်းအောင် ကျောင်း
မှ ပြန်မရောက်မီ ကျွန်တော်တို့

အဆောင်မျက်နှာကြက်ပေါ် တက်ကာ
မျက်နှာကြက်ထုတ်တန်းပေါ်တွင် အုတ်
ခဲငါးလုံးကို ဆင့်ပြီးတင်ထားလိုက်ကြ
သည်။ အောက်ဆုံးမှ အုတ်ခဲကို ကြိုး
တစ်ချောင်းဖြင့် ချည်ပြီး မျက်နှာကြက်
ဝါးထရံပေါက်မှ ကျွန်တော်တို့အခန်းထဲ
သို့ တွဲလွဲချထားကာ အခန်းနံရံတွင်
ကပ်ထားသော နှစ်ထပ်ခုတင်၏ အပေါ်
ထပ်တွင် ထားလိုက်သည်။ ထိုနေရာ
သည် ထွင့်မိုးအောင် အိပ်သောနေရာ
ဖြစ်သည်။

ထိုနေ့ညနေက စိုးဝင်းအောင်
ကျောင်းမှ ပြန်လာသောအခါ ကျွန်
တော်တို့က...

“ဝိတ်ပေါ်ရေ...ငါတို့ ညကျရင်
သရဲခေါ်မလို့ကွ၊ မင်းလာမလား”

ဟု မေးလိုက်ရာ စိုးဝင်းအောင်
က...

“မလာပါဘူးကွာ၊ ငါကြောက်
တယ်”

ဟု ပြန်ပြောခဲ့သော်လည်း
ကျွန်တော်တို့က အကြောင်းသိပြီးဖြစ်

သောကြောင့် သူလာမည်ဆိုသည်ကို
တွက်ထားကြပြီးဖြစ်ပေသည်။

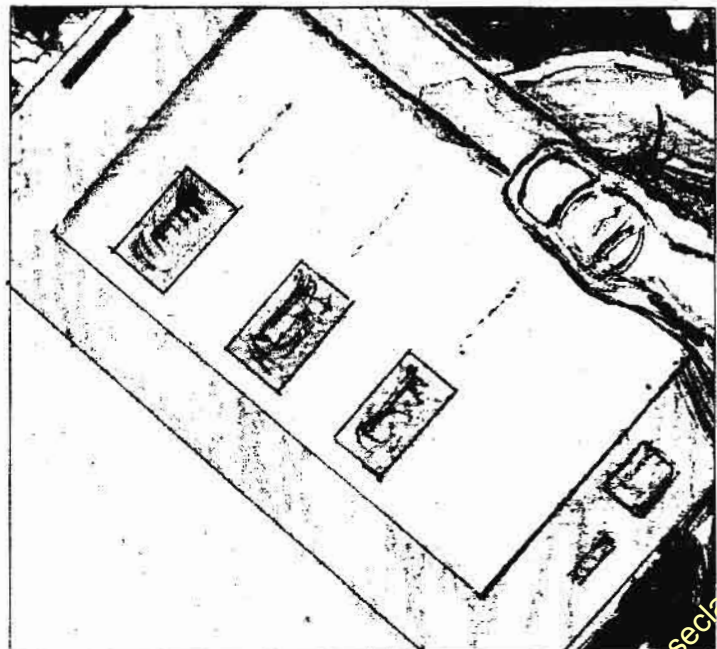
ထိုညတွင် ကျွန်တော်အခန်းတွင်
သရဲခေါ်ရန် ပြင်ကြသည်။ ကျွန်တော်
တို့အခန်းရှိ စာရေးစာပွဲတစ်လုံးကို
စာအုပ်များ ဖယ်ကာ၊ စားပွဲ၏ ထောင့်
ဖြတ် ခြေထောက်နှစ်ချောင်း၏ အောက်
တွင် ဖိနှပ်တစ်ဖက်စီကို ခုထားလိုက်
ကြသည်။ ထို့ကြောင့် စားပွဲက ဟန်
ချက်မပြီတော့ဘဲ ထိလိုက်သည်နှင့်
လုပ်နေတော့သည်။ ကျွန်တော်တို့
လုပ်နေပုံကို စိုးဝင်းအောင် တစ်ချက်
လာကြည့်ကာ...

“မင်းတို့က သရဲခေါ်ပြီး ဘာလုပ်
မလို့လဲကွ”

ဟု လာမေးကတည်းက သူ
ကျွန်တော်တို့နှင့် အတူနေတော့မည်ကို
သိလိုက်ကြသည်။

“စာမေးပွဲအောင်မလား မေးမလို့
ပေါ့ကွ”

သူ စိတ်ဝင်စားအောင် ထွင့်မိုး
အောင်က ပြောလိုက်သဖြင့် စိုးဝင်း

အောင် စိတ်ဝင်စားသွားသည်။

“စာမေးပွဲအောင်မအောင် သရဲမေးလို့ ရလို့လားကွ”

“ရတာပေါ့ကွ။ မှန်မှ မှန်ပဲ။ မင်းလည်း မေးလို့ရတယ်”

“ငါကြောက်တယ်ကွ”

“ကြောက်ရင်လည်း ဘေးကနေ ကြည့်နေလေ။ ငါတို့ မင်းအတွက် မေးပေးမယ်”

ခဏကြာတော့ ကျွန်တော်က-
“မီးတစ်လုံးပဲ ဖွင့်ထားကွာ”

ဟု ပြောလိုက်သဖြင့် ကျွန်တော်တို့ စီစဉ်ထားသည့်အတိုင်း လူမြင့်က မီးတစ်လုံးသာ ဖွင့်ထားပြီး ကျန်မီးများကို ပိတ်လိုက်သည်။

“သရဲတွေက မီးတွေ သိပ်လင်းနေရင် မလာဘူးကွ”

စိုးဝင်းအောင်က အပေါက်ဝနားတွင် ရပ်ကာ ကျွန်တော်တို့ကို ကြည့်နေသည်။ ဝရန်တာမီးကလည်း ခပ်မှိန်မှိန်သာ လင်းနေသည်။

ထိုစဉ်က ကျွန်တော်တို့နေသည့် သီဟအောင် အခန်းအမှတ်(၇)ရှေ့တွင် အုပ်ဆင်းနေသည့် ညောင်ပင်ကြီးတစ်ပင်ရှိသည်။ ကျွန်တော်တို့က ညောင်ပင်ကြီးဘက်သို့ ခုံကို မျက်နှာမူထားပြီး...

“ကိုးနာရီထိုးပြီ ခေါ်ကြတော့ဟေ့”

ဟု လူမြင့်က ပြောလိုက်ရာ ကျွန်တော်တို့ အခန်းသား သုံးယောက်နှင့် တစ်ခန်းကျော်မှ မြတ်သူတို့က စားပွဲပေါ်တွင် လက်ဝါးများ ဖြန့်တင်ကာ လက်ခန်းထိပ်လေးများကို တစ်ယောက်နှင့် တစ်ယောက် ထိထားလိုက်ကြသည်။ ထွင်မျိုးအောင်က ခုတင်အပေါ်ထပ်မှ မဆင်းဘဲ...

“ငါ မပါတော့ဘူးကွာ”

ဟု လှမ်းပြောရင်း ကျွန်တော်တို့ကို မျက်စိပစ်ပြလိုက်သည်။

“ပိတ်ပေါ...လာလေကွာ”

“ဟင့်အင်း။ ငါ ကြည့်ပဲ ကြည့်မယ်”

ကျွန်တော်တို့အားလုံးက အဆောင်အပြင်ရှိ ညောင်ပင်အိုကြီးကို ကြည့်နေလိုက်ကြသည်။ ကျွန်တော်က စိုးဝင်းအောင်ကို ကြည့်လိုက်ပြီး...

“စိုးဝင်းအောင်...ငါ သရဲခေါ်လိုက်တော့မယ်”

ဟု ပြောလိုက်ပြီး...

“ဤအဆောင်ရှေ့ ညောင်ပင်တွင် နေထိုင်သော သရဲမင်းကြီးခင်ဗျား... ကျွန်တော်တို့ ကျောင်းသားလူငယ်များ စာမေးပွဲကိစ္စရပ်များ မေးမြန်းလိုပါသဖြင့် သရဲတစ်ကောင် စေလွှတ်ပေးပါရန် ပန်ကြားအပ်ပါသည်ခင်ဗျာ”

ဟု သုံးကြိမ်တိတိ ရွတ်ဆိုလိုက်သည်။

ခဏမျှအကြာတွင် ကျွန်တော်တို့ လက်များ တင်ထားသော စားပွဲခုံက လှုပ်လာတော့သည်။ အမှန်တကယ်ပင် သရဲရောက်လာသလား။ ကျွန်တော်တို့ လက်များက မငြိမ်သဖြင့် ခုံက လှုပ်ရမ်းလာသလားတော့ ကျွန်တော်တို့ မသိရှိခဲ့ပါချေ။

စိုးဝင်းအောင်က လှုပ်နေသော ခုံကို ကြည့်နေသည်။

ထိုအချိန်မှာပင် ခုတင်ပေါ်တွင် ရှိနေသော ထွင်မျိုးအောင်က သူ့ဘေးရှိ မီးခလုတ်ကို ဆွဲလိုက်ရာ ကျွန်တော်တို့အခန်းမှ တစ်လုံးတည်းသာ ဖွင့်ထားသော မီးလုံးက ပိတ်သွားတော့သည်။ မီးများ ပိတ်သွားသည်နှင့် ထွင်မျိုးအောင်က ကြိုတင်စီစဉ်ထားသည့် အတိုင်း မျက်နှာကြက်ပေါ်တွင် တင်ထားသော အုတ်ခဲများကို ချည်ထား

သည့် ကြိုးစက် ဆွဲချလိုက်ရာ အုတ်ခဲခဲ ငါးလုံးက တစ်လုံးပြီး တစ်လုံးမျက်နှာကြက်ပေါ်သို့ တအုန်းအုန်းကျလာတော့လေ၏။

“သရဲလာပြီ စိုးဝင်းအောင်ရေ”

ဟု မအော်မီမှာပင် စိုးဝင်းအောင်က-

“အောင်မလေး...ကြောက်ပါပြီဗျ”

ဟု အော်ကာ တစ်ဟုန်ထိုး ထွက်ပြေးသွားခဲ့လေတော့သည်။

ကျွန်တော်တို့အားလုံးက ထွက်ပြေးသွားသော စိုးဝင်းအောင်ကို ကြည့်ကာ တဝါးဝါး တဟားဟား ရယ်မောနေခဲ့ကြတော့သည်။

◆◆◆

ကျွန်တော်တို့ ရှေးဖြစ်ဟောင်းများ ပြောနေကြစဉ်...

“မင်းတို့ တော်တော်ဆိုးတဲ့ ကောင်တွေကွာ။ အဲဒီညက ငါ အဆောင်ကနေ ကြောက်ပြီး ထွက်ပြေးသွားတာကွ။ နေမျိုးအဆောင်က အောင်လွင်ဦးအခန်းကို ရောက်သွားပြီး ပြန်မလာရဲတော့ဘူး”

“ခုရော မင်း သရဲကြောက်သေးလား”

“ခုတော့ မကြောက်တော့ဘူးပေါ့ကွာ”

ထိုညက ကျွန်တော်တို့ တစ်ညလုံးနီးပါး စကားတွေ ပြောမကုန်နိုင်ခဲ့ပါချေ။ သို့သော်လည်း ထိုတစ်ညသည် စိုးဝင်းအောင်နှင့် ကျွန်တော်တို့ နောက်ဆုံးတွေ့ဖြစ်ကြသည့်ည ဆိုသည်ကို ကျွန်တော်တို့အားလုံး တစ်ယောက်မျှ မသိခဲ့ကြပါချေ။

◆◆◆

ကျွန်တော်တို့ ရန်ကုန်မြို့နယ်

ခဲ့ပြီးနောက်ပိုင်းတွင် ဖွဲ့စည်းတတ်မှ
တစ်ဆင့် ကျွန်တော်နှင့် စိုးဝင်းအောင်
တို့ မကြာမကြာ စကားပြောဖြစ်ခဲ့ကြ
ပါသည်။ အထူးသဖြင့် ကျွန်တော်အား
သော စနေညပိုင်းများတွင် ပြောဖြစ်
ကြပါသည်။ အကြောင်းအထူးအထွေ
မရှိလျှင် ဖုန်းဖြင့် မပြောဖြစ်ကြဘဲ
အင်တာနက်တွင်သာ တွေ့ဖြစ်ခဲ့ကြပါ
သည်။ ဘုန်းကြီးကျောင်းလုပ်ငန်းများ
မလုပ်ဖြစ်တော့သဖြင့် ကျွန်တော်လည်း
တောင်ကြီးသို့ မရောက်ဖြစ်ခဲ့ပါချေ။

တစ်ခုသော စနေညတစ်ညကို
ကား ကျွန်တော် မမေနိုင်အောင်
အမှတ်ရနေခဲ့ပါသည်။

ထိုညက ကျွန်တော် အွန်လိုင်း
တက်ကာ ဖွဲ့စည်းတတ်မှုနှင့်
စိုးဝင်းအောင် အွန်လိုင်းပေါ်တွင် ရှိနေ
သည်ကို တွေ့ရသည်။ ကျွန်တော်က
ထုံးစံအတိုင်း စိုးဝင်းအောင်ကို လှမ်း
နှုတ်ဆက်လိုက်သည်။

“စိုးဝင်းအောင် . . . good
evening ပါကွာ”

“အေးအေး၊ ငါ နေမကောင်းဘူး
ကွ”

“ဘာဖြစ်လို့လဲ သူငယ်ချင်း၊
ကျွန်းမာရေးတော့ ဂရုစိုက်ကွာ”

“အေး၊ ခု ငါသေသွားပြီကွာ”

စိုးဝင်းအောင် ရိုက်လိုက်သော
စာသားကြောင့် ကျွန်တော်စိတ်ထဲတွင်
တစ်မျိုးဖြစ်သွားပါသည်။

“ဟေ့ကောင်...ဘာပြောတာလဲ
ကွ”

“ငါသေသွားပြီကွာ”

“ဟေ့ကောင် . . . ဘာတွေ
လျှောက်ပြောနေတာလဲ”

“ဟုတ်တယ်၊ ငါသေသွားပြီကွာ”
ကျွန်တော် စိတ်ညစ်သွားမိပါ
သည်။

“ပေါက်ကရဲတွေ လျှောက်
နောက်မနေနဲ့ကွာ”

စိုးဝင်းအောင် ဘာမှပြန်မပြောပါ
ချေ။

“နိမိတ်မရှိတာတွေ မပြောတာ
ကောင်းတယ်ကွ စိုးဝင်းအောင်ရ”

သူ ဘာမှပြန်မပြော။

“ဟေ့ကောင် ဘာဖြစ်နေတာလဲ၊
ဘာမှလည်း ပြန်မပြောဘဲ၊ ဘာလုပ်နေ
တာလဲ”

စိုးဝင်းအောင်နှင့် စကားပြော
သည့်နေရာ(chat box) တွင် မီးလေး
က စိမ်းနေသော်လည်း စိုးဝင်းအောင်
ဘာမှ ပြန်မပြော။ ကျွန်တော်လည်း
ကျွန်တော်ကို နောက်ပြောင်နေသည်ဟု
ထင်ကာ ဘာမှပြန်မပြောမိတော့ပါချေ။
စိုးဝင်းအောင်က နောက်နောက်ပြောင်
ပြောင်နေတတ်သူတစ်ယောက်မဟုတ်။
သူ ဘယ်လိုဖြစ်ပါလိမ့်ဟုလည်း ကျွန်
တော် တွေးလိုက်မိသေးသည်။ ထိုည
က စိုးဝင်းအောင်နှင့် ကျွန်တော် စကား
ဆက်မပြောဖြစ်ခဲ့တော့ပါချေ။

နောက်နေ့နံနက် ဓနာရီလောက်
တွင် ကျွန်တော့်ထံသို့ ဖုန်းဝင်လာပါ
သည်။

“ကိုဝင်းဇော်ရေ...ဖြူနွယ်ပါ”
တောင်ကြီးမှ စိုးဝင်းအောင်၏
ခန်း ဖြူဖြူနွယ်ထံမှ ဖြစ်ပါ၏။

“အေး...ဖြူနွယ်၊ ပြော”

“ဟုတ် ကိုဝင်းဇော်၊ ညက
ကိုစိုးဝင်းအောင် ဆုံးသွားပြီ”

“ဟင်”
ကျွန်တော် အလွန်အံ့သြသွားမိ
ပါတော့သည်။

လွန်ခဲ့သောညကပင် ကျွန်တော်
နှင့် ဖွဲ့စည်းတတ်မှု တွေ့ခဲ့ကြသေးသည်
ပါ။

“ငါးရက်ထားမယ် ကိုဝင်းဇော်၊

ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ အသုဘချမယ်”
“အေးအေး၊ ငါလာခဲ့မယ် ပြု
နွယ်”

“ဟုတ် ကိုဝင်းဇော်၊ လာနိုင်ရင်
လာခဲ့ပါနော်”

ကျွန်တော် ဖြူနွယ်ကို ဘာမှ
မပြောလိုက်မိတော့ပါ။

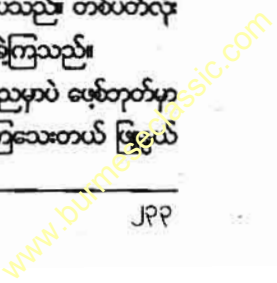
အံ့သြဖွယ်ကောင်းလှပါပေသည်
တကား၊ ညကပင် သူသေပြီဟု စိုးဝင်း
အောင်က ကျွန်တော်ကို နောက်ပြောင်
ခဲ့သည်ကို ကျွန်တော် မတွေးဘဲ မနေ
နိုင်ခဲ့ပါတော့ချေ။

တောင်ကြီးသို့ စိုးဝင်းအောင်
နာရေးကိစ္စအတွက် ကျွန်တော်လိုက်
သွားခဲ့ပါသည်။ အသုဘချပြီးနောက်
ဖြူဖြူနွယ်က ရက်လည်အထိ နေပါဦး
ဟု ဆိုသဖြင့် ကျွန်တော် မပြန်သေးဘဲ
စိုးဝင်းအောင်အိမ်မှာပင် နေခဲ့ပါသည်။
ရက်လည်အပြီး အသုဘအိမ်တွင်
ဧည့်သည်များ ရှင်းသွားချိန်ရောက်မှ
ဖြူဖြူနွယ်နှင့် ကျွန်တော် စကား
ကောင်းကောင်းပြောဖြစ်ပါတော့သည်။

ရှမ်းများ၊ ပအိုဝ်လူမျိုးများ၏
နာရေးထုံးစံဟု ထင်ပါသည်။ ရပ်နီး
ရပ်ဝေးမှ ဧည့်သည်များကို ရက်လည်
သည်အထိ ဧည့်ခံရသည်။ ဖြူဖြူနွယ်
တို့က တောင်ကြီးအဆက်တွေဖြစ်သည့်
အပြင် တောင်ကြီးတွင် အနေကလည်း
ကြာ၊ ဖြူဖြူနွယ်ကိုယ်တိုင်ကလည်း
ကျောင်းဆရာမတစ်ယောက်ဖြစ်နေ
သဖြင့် စိုးဝင်းအောင်၏ နာရေးက စည်
ကားခဲ့သည်။ ဧည့်သည်တွေလည်း
အလွန်များပြားခဲ့ပေသည်။ တစ်ပတ်လုံး
အလုပ်တွေ များခဲ့ကြသည်။

“သူ့ဆုံးတဲ့ ညမှာပဲ ဖွဲ့စည်းတတ်မှု
စကားပြောဖြစ်ခဲ့ကြသေးတယ် ပြူနွယ်

ရယ်၊ ငါ့သူငယ်ချင်းအတွက်ရော၊ ဖြူနွယ်အတွက်ရော ငါ စိတ်မကောင်းလိုက်တာဟာ”

ကျွန်တော့်ကို ဖြူဖြူနွယ်က အံ့သြသည့် မျက်နှာဖြင့် ကြည့်လိုက်ပြီး...

“ဘယ်လို ကိုဝင်းဇော်”

“သူဆုံးတဲ့ညက ငါနဲ့ စကားပြောဖြစ်တာကို ပြောတာပါ”

“ကိုဝင်းဇော် တစ်ခုခုလွဲနေပြီထင်တယ်”

“ဘာကို ပြောတာလဲ ဖြူနွယ်”

“ကိုဝင်းဇော်က မဆုံးခင် သုံးရက်လောက်ကတည်းက သတိလစ်ပြီး မြောနေတာလေ”

“ဘယ်လို ဖြူနွယ်”

“ကိုဝင်းဇော်က ပြောသွားကတည်းက လုံးဝ သတိပြန်မလည်လာတော့ဘဲ ဆုံးသွားတာ။ ဘယ်လိုလုပ် ကိုဝင်းဇော်နဲ့ စကားပြောမှာလဲလို့”

ကျွန်တော် ဇေဝေဝါဖြစ်သွားမိပါသည်။

“အဲဒီညက သူက ငါ့ကို သူသေသွားပြီလို့တောင် နောက်နေသေးတယ်။ နောက်နေမနက် ဖြူနွယ်ဆီက ဖုန်းဝင်လာတာပဲ”

“ကိုဝင်းဇော်...ရက်များများနေလား မသိဘူး”

“မမှားပါဘူး ဖြူနွယ်ရယ်။ ဒီလိုလုပ်၊ ဖြူနွယ်မှာ လက်တော့ပုံရှိတယ် မဟုတ်လား၊ ငါ့ကို ခဏပေး”

ဖြူဖြူနွယ်က အနားတွင် ထိုင်နေသော သမီးဖြစ်သူကို...

“သမီး...လက်တော့ပုံသွားယူပြီး ဦးကို ခဏပေးလိုက်”

ဟု ပြောလိုက်သဖြင့် သမီးငယ်က အခန်းအတွင်းသို့ ဝင်သွားပါသည်။

မီးများ ပိတ်သွားသည်နှင့် ထွင့်မျိုးအောင်က

ကြိုတင်စီစဉ်ထားသည့်အတိုင်း မျက်နှာကြက်ပေါ်တွင်

တင်ထားသော အုတ်ခဲများကို ချည်ထားသည့် ကြိုးစက် ဆွဲချလိုက်ရာ

အုတ်နီ ခဲငါးလုံးက တစ်လုံးပြီးတစ်လုံး မျက်နှာကြက်ပေါ်သို့

တအုန်းအုန်းကျ လာတော့လေ၏...

ပြန်ထွက်လာတော့ လက်တော့ပုံတစ်လုံးပါလာသည်။

“ဒါ ဖေဖေလက်တော့ပုံပဲ ဦး”

သမီးလင်းမေသော လက်တော့ပုံကွန်ပျူတာကို ကျွန်တော်ယူလိုက်ပြီး ကျွန်တော်ဖုန်းနှင့် ချိတ်ကာ အင်တာနက်ဖွင့်လိုက်ပါသည်။ လိုင်းဖွင့်သွားသည်နှင့် ကျွန်တော့်ဖေဖေဘုတ်ကို ဖွင့်လိုက်ပါသည်။ ကျွန်တော်နှင့် ဝင်းဇော်အောင်တို့ ချက်ထားသည့် စာသားများကို ကျွန်တော်ပြန်ဖွင့်လိုက်သည်။ ပြီးမှ...

“ဖြူနွယ်ရေ...ဒီမှာ ဖတ်ကြည့်လိုက်ပါဦး”

“ဝင်းဇော်... good evening ပါကွာ”

“အေးအေး၊ ငါ နေမကောင်းဘူးကွ”

“ဘာဖြစ်လို့လဲ သူငယ်ချင်း၊ ကျန်းမာရေးတော့ ဂရုစိုက်ကွာ”

“အေး၊ ခု ငါသေသွားပြီကွ”

“ဟေ့ကောင်...ဘာပြောတာလဲကွ”

“ငါသေသွားပြီကွ”

“ဟေ့ကောင်... ဘာတွေလျှောက်ပြောနေတာလဲ”

“ဟုတ်တယ်၊ ငါသေသွားပြီကွ”

“ပေါက်ကရတွေ လျှောက်နောက်မနေနဲ့ကွာ”

ဝင်းဇော်က ဘာမှပြန်မပြောပါချေ။

“နီမိတ်မရှိတာတွေ မပြောတာကောင်းတယ်ကွ ဝင်းဇော်ရ”

သူ ဘာမှပြန်မပြော။

“ဟေ့ကောင် ဘာဖြစ်နေတာလဲ၊ ဘာမှလည်း ပြန်မပြောဘဲ၊ ဘာလုပ်နေတာလဲ”

ဖြူဖြူနွယ်က ကျွန်တော်တို့ ပြောထားသည့် စာသားများကို လိုက်ဖတ်ကြည့်နေသည်။ နေ့စွဲနှင့် အချိန်များကိုလည်း ကြည့်နေသည်။

“မေမေ...ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲ၊ အဲဒီအချိန်က ဖေဖေက မေ့ပြောနေတာလေ”

ဖြူဖြူနွယ်နှင့် သမီးတို့က ကျွန်တော်ကို နားမလည်နိုင်သော အကြည့်ဖြင့် ကြည့်နေသည်။

“ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲ ကိုဝင်းဇော်”

ကျွန်တော်လည်း ဖြူဖြူနွယ်တို့ မည်သို့မျှ ရှင်းမပြတ်တော့ပါချေ။ ကျွန်တော်တို့ မည်သို့ နားလည်ရတော့မည်နည်း။ သေခါနီး မေ့ပြောနေသူတစ်ယောက်က မည်သို့ ဖေဖေဘုတ်တွင် ချက်တင်ထိုင်ခဲ့ပါသနည်း။

ကျွန်တော် ယနေ့တိုင် မစဉ်းစားတတ်ခဲ့ပါချေပြီတကား။

ဝင်းဇော်

သပြေမညို ဝင်ငွေတိုး

ဂမ္ဘီရဆရာလှမျိုး (B.Sc)

လွန်ခဲ့သော ၁၀ နှစ်ကျော်တို့က စာရေးသူ ရွှေတိဂုံ
ဘုရားရောက်သောအခါ အရှေ့ဘက်မှ ဓာတ်လှေကားအနီး
လူလေးငါးဦး တန်းစီပြီး ငွေဖလားကြီးတစ်လုံးထဲမှ သပြေ
ညိုများကို တစ်ညွန့်စီ ပေးနေတာ တွေ့ရသည်။ ထိုယောက်

များအနီးတွင် ကားတစ်စီးရပ်ထားသည်။ ထိုကားပေါ်တွင် ဥပဒေရုပ်ကောင်းကောင်းနှင့် ဆရာတော်ကြီးတစ်ပါးထိုင်၍ မေတ္တာပို့ပေးနေတာ တွေ့မြင်ရသည်။ ထိုဆရာတော်ကြီးမှာ ချောင်းဝဆရာတော်ဘုရားကြီးဖြစ်ပါသည်။ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တို့ သည် မိမိတို့နေအိမ်တွင် ညောင်ရေပန်းအိုး ထိုးလှူကြသည်။ ပန်းအိုးထဲတွင် ပန်းဖျိန်ထည့်လှူကြပြီး သီသန့်အိုးတစ်အိုး ဖြင့် သပြေညွန့် ထိုးလှူထားလေ့ရှိသည်။ သပြေကို “အောင်သပြေ” ဟု၍လည်း ခေါ်ကြသည်။ ထိုအိုးကို အောင် အိုးထိုးလှူသည်ဟု ပြောဆိုကြသည်။

စာရေးသူ တွေ့ကြုံရသော ဆရာတော်ကြီးအကော် များများသည် မည်သည့်ကိစ္စ၊ မည်သည့်ပွဲပြုလုပ် ပြုလုပ် ညပြညွန့်ပါသည်။ သပြေပန်းဟု ခေါ်ကြသည်။ သပြေညွန့် ကို သိဒ္ဓိတင်ကာ အဆောင်အဖြစ်ပေးကြသည်။ ရှေ့တန်းမှ ပြန်လာသော စစ်သည်တော်တွေကို ရှေးအခါကပင် အောင် သပြေပန်းနှင့် လက်ကမ်းကြီးဆိုကြသည်။ ဝေပုလ္လရာမ ဆရာ တော်ဘုရားကြီးသည်လည်း သပြေညွန့်ကို သမ္မုဒ္ဓေဂါထာ ရွတ်ဆို၍ ဆောင်ခိုင်းသည်။ အချို့ဆို သပြေသားဖြင့် စားပွဲ၊ ဘီနီ၊ သေတ္တာ စသည့် ပရိဘောဂပစ္စည်းတွေ ပြုလုပ်ကြ သည်။

သပြေကို ၆+၅ = ၁၁ ဟု ယူဆပြီး တစ်ဆယ့်တစ်မီး ငြိမ်းစေသည်ဟု ယုံကြည်ကြသည်။ အိမ်ရှေ့မှာ သပြေမစိုက် ရဟုဆိုသော ပြဿနာလည်း ဖြေရှင်းရသည်။ အိမ်ရှေ့မှာ သပြေစိုက်တော့ ဟိုလူလာတောင်း၊ ဒီလူလာတောင်းသော ကိစ္စကြောင့် စိတ်အနှောင့်အယှက်ဖြစ်နိုင်သောကြောင့်ဟု ဆိုကြသည်။ အိမ်ရှေ့မှာ သပြေပင်စိုက်သူတိုင်း ခံစားဖူးမည် ဖြစ်သည်။ ချိုးဖြူ သာသနာပြုဆရာတော်ဘုရားကြီးမှလည်း သပြေကိုးသိန်း၊ ငွေကိုးသိန်း ဓာတ်ဆင်ပေး ဆင်ခိုင်းလေ့ရှိ သည်။ စာရေးသူ စိတ်ဝင်စားသော်လည်း လက်တွေ့ မပြု လုပ်ဖူး၍ အကျယ်ချဲ့ မရေးတော့ပါ။

ပညာရေး၊ စာမေးပွဲကိစ္စတွင်လည်း သပြေညွန့်ကို ဆောင်သွားကြသည်။ သူရဿတီမယ်တော်ပွဲ၊ ဝိဇ္ဇာပွဲ၊ ဓာတ်ပွဲ၊ နတ်ပွဲ၊ ဘုရားပွဲ၊ သာသနာပွဲ စသည်တို့မှ သပြေညွန့်ကို စွန့်၍ ဆောင်ကြသည်။ ယခုအခါ ရွှေသပြေဆိုတာလည်း ခေတ်စားလာသည်။ အမြစ်ကြီးသော တာရှည်ခံ သပြေညွန့် တွေလည်း အရောင်သွက်လာသည်။ သပြေညွန့်ကို စီးပွားဖြစ် စိုက်ပျိုးလာကြသည်။ သပြေညွန့်ဟူသည် အဆင်ပြေစေ

သော ပညတ်၊ အောင်သပြေဆိုတော့ အောင်မြင် အဆင်ပြေ စေတာပေါ့ဟု ဆရာတော်တစ်ပါးမှ မိန့်ဆိုသည်။ ပညတ်သွား ရာ ဓာတ်သက်ပါဟု ဆိုထားသည်။ အုန်း၊ ငှက်ပျောနှင့် သပြေသည် မြန်မာနိုင်ငံအနှံ့အပြားမှာ လွယ်ကူစွာ ဝယ်ရ သော ပစ္စည်းသုံးမျိုးဖြစ်သည်။ စာရေးသူလည်း အိမ်တွင် သပြေညွန့် အောင်အိုးထိုးထားသည်။ မိမိမွေးနှံ့ပြုသက် အလိုက် သပြေညွန့် (၁၇)ညွန့်ကို အောင်အိုးထားကာ တောင်အရပ်တွင် တင်ထားသည်။ ဤနည်းမှာ ကျေးဇူးတော် ရှင် အောင်စေတီဆရာတော်ဘုရားကြီးနည်းဖြစ်သည်။ ဆရာ ဘုရားကြီးကိုယ်တိုင်လည်း ထိုသပြေအိုး မညှိုးအောင် ထား သည်။ “သပြေမညှိုး၊ ဝင်ငွေတိုး”ဟူသော အတိတ်နိမိတ် ကောင်းယူထားသည်။

- တနင်္ဂနွေသားသမီး - သပြေ (၆)ညွန့်၊ အရှေ့မြောက်၊
- တနင်္လာသားသမီး - သပြေ(၁၅)ညွန့်၊ အရှေ့အရပ်၊
- အင်္ဂါသားသမီး - သပြေ(၈)ညွန့်၊ တောင်အရပ်၊
- ဗုဒ္ဓဟူးသားသမီး - သပြေ(၁၇)ညွန့်၊ တောင်အရပ်၊
- ကြာသပတေးသားသမီး - သပြေ(၁၉)ညွန့်၊ အနောက် အရပ်၊

သောကြာသားသမီး - သပြေ(၂၁)ညွန့်၊ မြောက်အရပ်၊
 ရာဟုသားသမီး - သပြေ(၁၂)ညွန့်၊ အနောက်မြောက်၊
 မိမိမွေးနေ့တွင် ဝတ်လှူဒါန်းပါ။ ဘုရားတစ်ဆူ အာရုံ ပြုလှူပြီး ဓာတ်ဆင်ထားပါ။ သုံးလေပတ်တစ်ခါ ရေလဲပေး၊ အညွန့်မညှိုးအောင် ဂရုစိုက်ထားပါ။ နေအိမ်၊ ဈေးဆိုင်၊ အလုပ်ရုံမှာ ထား၍ရသည်။ ဘုန်းကြီးကျောင်းတွေမှာ သပြေ ညွန့်အောင်အိုးမှာ ထီး၊ ဘဲခွန်၊ ကုက္ကာ၊ တစ်ခုခုထည့်စိုက် ထားတာ တွေ့ရသည်။ မိမိနှင့် သင့်တော်တာ စိုက်ထားနိုင် သည်။ သဘာဝအတိုင်း သပြေအိုးကို အောင်အိုးဟု သတ် မတ်ပြီး ရေထဲတွင် သဲ၊ ကျောက်စရစ်ခဲ ထည့်ထားနိုင်သည်။ ဤနည်းသည် လွယ်ကူထိရောက်သောနည်းဖြစ်သည်။ အရေး ကြီးလျှင် အဆောင်အဖြစ် တစ်ညွန့်ယူဆောင်သွားပါ။ အသစ် တစ်ညွန့်ပြန်ထည့်ပေးပါ။ အားလုံး အဆင်ပြေကြပါစေ။

ဂန္ထီရ ဆရာလှမျိုး (B.Sc)

ပွေးဒါထွက် ကျေးလက်က ဆေးနည်းတစ်လက်

.....ရောမြေကျော်ဝေ

ရှေးမှမပျက် သမားအဆက်ဆက်က ဖော်စပ် သုံးစွဲခဲ့
တဲ့ နွယ်မြက်သစ်ပင် ဆေးဖက်ဝင်ဆိုတာ တိုင်းရင်းဆေးတွေ
အချို့ကလည်း ဆေးနည်းတို၊ ဆေးပြီးတိုလို နေရာဒေသ
အလိုက် ခေါ်ဆိုကြပါသည်။ စာရေးသူ ယခု ရေးသားဖော်ပြ
မည့် ဆေးနည်းတစ်လက်ကတော့ ကျေးလက်ဒေသတွေမှာ
ထွယ်ကူစွာ သုံးလေ့ရှိတဲ့ ပွေးသတ်ဆေးနည်းလေးပါ။

တစ်နေ့ စာရေးသူနဲ့ မောင်ကျော်လွင်ဦးတို့ ပန်းပင်တွေ
ရေလောင်းနေတဲ့အချိန်မှာ အိမ်ရှေ့ ခြံစည်းရိုးဘေးမှာ
အလေ့ကျ ပေါက်နေတဲ့ ကန့်ချပ်နီပင်ရဲ့ အပွင့်လေးတွေကို
မောင်ကျော်လွင်ဦးက ကိုင်ကြည့်ပြီး "ဦး... ဒီကန့်ချပ်နီပင်
က ဦး စိုက်ထားတာလား။ နတ်မစ်နဲ့ ဆေးဖက်ဝင်တယ်" ဟု
ပြောသောအခါ စာရေးသူက...

"ငါသိပါတယ်ကွာ။ မင်းက ငါ့ကို ဆရာလာလုပ်နေပြန်

"ကဲ... ဦးသိရင် ပြောပြစမ်းပါဦး"

"ကန့်ချပ်နီ ကန့်ချပ်နီဆိုတာ ကလေးမီးဖွားတဲ့ မီးနေ
ဆည် မိခင်တွေအတွက် ငါးရံသင်းအုံနဲ့ ဟင်းချိုချက်တိုက်
နဲ့ ကလေးအတွက် မိခင်နို့ လှိုင်လှိုင်ထွက်တယ်လို့ စာဆိုရှိ
တယ်ကွာ။ ငါတို့ငယ်ငယ်က ကြားဖူးသလို၊ အဖေတွေရဲ့
ဇနီးတွေပဲကွ"

"နောက်ထပ် ဆေးအသုံးဝင်ပုံကို သိရင် ဆက်ပြော
မိဦး"

ဟု ကျော်လွင်ဦးက ဆိုသောအခါ...

"ငါသိထားတာကတော့ အဲဒါတစ်ခုပဲ။ မင်းသိထားတဲ့

ဆေးနည်းရှိရင် ပြောပြပါဦး"

"ကျွန်တော်တို့က ကျေးလက်တောရွာတတ်ဆိုတော့
ကျွန်တော်တို့တောမှာ ကန့်ချပ်နီ ကန့်ချပ်နီပင်တွေက
ပေါများပေါ့။ မိုးကလေးတောင်က... တောင်က ဆိုတဲ့ စာနဲ့
အညီ ကျွန်တော်မှာ ပွေးကလေးကလည်း ပေါင်ကြီး ပေါက်
နေတာပေါ့။ အဲဒါ ကျွန်တော့်အဖေက ကန့်ချပ်နီပင်တစ်ပင်
ကို နတ်လာပြီး အမြစ်ကို ရေစင်စင်ဆေး၊ ကျောက်ပြင်မှာ
ခပ်ပျစ်ပျစ်သွေးပြီး လိမ်းပေးလိုက်တာ သုံးရက်အတွင်း
အလွှားလိုက်ကွာပြီး ပျောက်သွားတာ ကျွန်တော့်ကိုယ်တွေ့
ပါပဲ"

"မင်း ပေါင်ကျမှာ ပေါက်တဲ့ ပွေးက ကန့်ချပ်နီမြစ်
အစွမ်းကြောင့် ပျောက်တာနော်။ ကန့်ချပ်နီအမြစ်ကရော
အစွမ်းမထက်ဘူးလား"

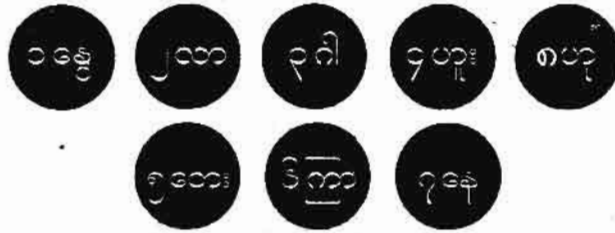
"ကန့်ချပ်နီမြစ်က ပိုအစွမ်းထက်တယ်။ ပွေးယားနာ
ကို သုံးရက်နဲ့ ပျောက်တယ်။ ကန့်ချပ်နီမြစ်ကတော့
အနည်းဆုံး တစ်ပတ်ကြာမှ ပျောက်တယ်။ ကန့်ချပ်နီ မရ
လျှင် ကန့်ချပ်နီလည်း သုံးလို့ရပါတယ်။ အပျောက်မြန်တာ
နဲ့ နေ့တာပဲ ကွာတာပါ"

ဟု ကျော်လွင်ဦးက သူ၏ ကိုယ်တွေ့ ဆေးနည်း
တစ်လက်ကို ပြောပြပါသည်။

ဤဆန်းကြယ် မဂ္ဂဇင်းကြီးအား အထူးအားပေး ဖတ်ရှု
ကြသော ပရိသတ်အပေါင်းတို့အတွက် မပင်မပန်း ရွှင်လန်း
စေရန် ပွေးပေါက်လို့တော့ တွေးကြောက်မနေကြနဲ့ ငွေမကျန်
လှမပန်းသည့် ကျေးလက်က ဆေးနည်းတစ်လက်ကို မှူဝေ
ပေးလိုက်ပါသည်။

ရောမြေ ကျော်ဝေ

www.burmeseclassic.com

၈ နှစ်၊ ၉ လ : ကြယ်

ခုနစ်ရက်သားသမီးများအတွက်

၂၀၁၅-ခုနှစ်

အောင်အောင်အောင် အောင်အောင်အောင်

ထံကြွေးတောစာတမ်း

သက်တမ်းဆွေ၊ ပုဂ္ဂိုလ်။

➤ တနင်္ဂနွေသားသမီးများ

ယခုလ တနင်္ဂနွေသားသမီးများ ကံတတာ ကောင်းမွန်လာပြီ။ ဘဝအတွက် အဓိက လိုအပ်သော အပြောင်းအလဲကြီးများ ပြုလုပ်ရတတ်မည်။ ရဲရဲလုပ်ပါ။ စီးပွားရေး ပြန်လည် ဦးမော့လာပြီ။ ဆုံးရှုံးထားတဲ့ ငွေကြေးတွေ ပြန်ရမည်။ အလုပ်တွေ ပြန်လည်လည်ပတ်မည်။ မိတ်ဆွေကောင်းတစ်ဦးနှင့် ဆုံပြီး အကူအညီကောင်းရမည်။ သတင်းထူးတစ်ခုကြားရမည်။ ရွှေဝင်မည်။ ဘုရားဖူးခရီးသွားရမည်။ ယခုလမှ နှစ်လကျော်က စီးပွားတက်မည်။ ရပ်ဝေးမှ ဆွေမျိုးတစ်ဦးရောက်လာမည်။ ငယ်ရွယ်သူများ ချစ်သူဟောင်းနှင့် ပြန်ဆုံမည်။

ယကြား ■ မေတ္တာဘာဝနာ များများပွားပါ။ အုန်းသီးတစ်လုံးကို မွေးနေ့သူမှာ ရေစီးနေတဲ့ မြစ်ချောင်းထဲ ပစ်ချလိုက်ပါ။ ဘုရားစင်မှာ နှင်းဆီပန်းတွေ ဝေနေအောင် လှူထားပါ။ သို့မဟုတ် သင့်အလုပ်စားပွဲ၊ ဧည့်ခန်းမှာ နှင်းဆီပန်းတွေ အလှူထိုးထားပါ။

ထိကံစမ်းရန်။ ■ ၂ ၁ ၇။ (ကိုးနင်းအဓိဋ္ဌာန်ဝင်ပါ။)

➤ တနင်္လာသားသမီးများ

ယခုလတွင် တနင်္လာသားသမီးတွေ ဝန်းကျင်နှင့် သဟဇာတဖြစ်အောင် နေပေးရမည်အချိန်ပါ။ စီးပွားရေး အထူးအဆင်ပြေမည်။ အလုပ်နှစ်ခု တစ်ပြိုင်တည်းလုပ်ရမည်။ ငွေကြေးစုဆောင်းမိမည်။ အပြောင်းအလဲတွေ ကြုံမည်။ ကောင်းသည်။ နာရီတစ်လုံးပျက်တတ်သည်။ ပြင်သုံးပါး။ ယခုလအတွင်း ကောင်းကျိုးအထူးဖြစ်မည်။ ရုတ်တရက် အလုပ်နှင့်စီးပွားတိုးတက်မည်။ ရပ်ဝေးမှ ဧည့်သည် ထာတည်းမည်။ လက်ခံပါ။ ဇူလိုင် ၂၄ ရက်အတွင်း ငွေအစုလိုက်အပုံလိုက်ဝင်ကံရှိသည်။ ငယ်ရွယ်သူများ ချစ်သူအပေါ် သည်းခံပေးလိုက်ပါ။ ကောင်းကျိုးဖြစ်မည်။

ထကြား ။ အသွင်အပြင်တွေ ပြောင်းလိုက်ပါ။ အသုံးအစွဲချွေတာ စုဆောင်းပါ။ ဘုရားစင်မှာ ရတနာသုံးပါးပွဲတင်လှူပေးပါ။ စနေထောင်မှာ မကြာခဏ ထီးလှူပါ။

ထိက်စစ်ချန် ။ ၅၊ ၆၊ ၀ (ယခုလတစ်လလုံး ပဌာန်းရွတ်ပါ။ မေတ္တာသုတ်ရွတ်ပါ။)

➤ အင်္ဂါသားသမီးများ

ယခုလတွင် အင်္ဂါသားသမီးများ ပညာရေးထူးချွန်မည်။ အောင်မြင်မှုရမည်။ ဆရာအကြီးအကဲတွေ၏ ကူညီမှု၊ စတာ ခံရမည်။ စားကောင်းသောက်ဖွယ်တွေ လက်ဆောင်ရမည်။ အလုပ်အကိုင်တွင် ယခင်က မလုပ်ခဲ့ရဘူးသော အလုပ်သစ်မျိုး ယခုလ စတင်လုပ်ကိုင်ရတတ်သည်။ ရပ်ဝေးမှ ဆွေမျိုးတွေ ရောက်လာမည်။ (နိုင်ငံခြားခရီးဆောင်ရွက်နေသူများ အဆင့်ပြေမည်။) အိမ်တွင် အသေးစား ပြင်ဆင်မှုကြုံမည်။ သတိပြုရန်မှာ ယခုလ ပြဿနာမဖြစ်အောင်နေပါ။ ပြဿနာရှောင်ပါ။ သူရင်းတစ်ဦးက သစ္စာတောက်တတ်သည်။ ငွေကြေးကိစ္စ အကုန်အကျနည်းနိုင်သမျှနည်းအောင် ချွေတာစိစစ်ပါ။ ငယ်ရွယ်သူများ ချစ်သူအသစ်ရမည်။ ရုတ်တရက် အိမ်ထောင်ကျတတ်သည်။

ထကြား ။ ကိုယ်ဖြစ်ချင်တာကို ကျကျနနသစ္စာပြပါ။ ထပ်ကာထပ်ကာပြပါ။ ဘုရားတွင် သောကြာဂြိုဟ်တိုင်၌ ရေသပ္ပာယ်ပါး။ မကြာခဏလုပ်ပါ။ နေအိမ်ဘုရားစင်မှာ သစ်သီးဆွမ်း မကြာခဏကပ်လှူပါ။

ထိက်စစ်ချန် ။ ၄၊ ၆၊ ၈၊ ယခုလတစ်လလုံး သမ္မုဒ္ဓေါဟာတော်ကြီးကို နေ့စဉ် (၄၆)ခေါက် မပြတ်တမ်း ရွတ်ပွားပေးပါက ကောင်းကျိုးထူးမည်။

➤ ဗုဒ္ဓဟူးသားသမီးများ

ယခုလတွင် ဗုဒ္ဓဟူးသားသမီးများ လိပ်ညာလှည့်ခြားမှတွေ ခံရတတ်သည်။ အပေါ်ယံသမားတွေကို သတိထားရှောင်ပါ။ အိမ်တွင် အနေအထားပြုပြင်ပြောင်းလဲမှုတွေ ကြုံမည်။ ခေါင်းကိုက်ဝေဒနာ ခံစားရတတ်သည်။ လောင်းကစားလုပ်တတ်သူများ လုံးဝရပ်ထားပါ။ ဆက်လုပ်က ခုက္ခရောက်မည်။ ငွေကတော့ ဝင်မည်။ ဆက်တိုက်ဝင်မည်။ ကုန်စရာတွေလည်း များသည်။ ဘုရားဆင်းတု (သို့မဟုတ်) ပုံတော်ကြွလာတတ်သည်။ ကောင်းသည်။ ငယ်သား သားသမီးအတွက် စိတ်ပင်ပန်းရတတ်သည်။ အဆိပ်ရှိသော သတ္တဝါကိုက်တတ်၍ သတိရှိပါ။ ဘာပုံဖြစ်ဖြစ် ဗုဒ္ဓဟူးသားသမီးများ ယခုလ ကံတောမည်ပါ။ လာဘ်ရှင်ငွေဝင်ပါမည်။

ငယ်ရွယ်သူများ လှည့်ခြားတတ်သူကို တွေ့တတ်သည်။ ဆင်ခြင်တုံကင်းမဲ့သော ချစ်သူ၏ စရိုက်ကြောင့် စိတ်ပင်ပန်းရတတ်၏။

ထကြား ။ မေတ္တာဘာဝနာများပွားပါ။ ဘုရားတစ်ဆူသို့သွားပြီး ရေသပ္ပာယ်ပါး။ ရွှေကပ်ပါ။ ပြီးက ခေါင်းလောင်းထိုးပြီး အမျှဝေပါ။ မကြာခဏလုပ်ပါ။

ထိက်စစ်ချန် ။ ၂၊ ၄၊ ၈၊ ယခုလ ကိုးနဝင်း ဝိုးလင်းမှသိမယ်အဓိဋ္ဌာန်ကို စပြီးဝင်သင့်သည်။ ကောင်းကျိုးထူးမည်။

➤ ကြာသပတေးသားသမီးများ

သည်လကတော့ ဘာမဆို ပြတ်ပြတ်သားသားဖြေရှင်းရမည်လ။ လုပ်ကိုင်ရမည်လ။ ဘာမဆို ရဲရဲဝံ့ဝံ့ ပြတ်ပြတ်သားသား လုပ်ကိုင်ပါ။ ကံတော ကောင်းနေပါပြီ။ ဆုံးဖြတ်ချက် ခိုင်မာပါစေ။ အိမ်တွင်းရေးလုပ်ငန်း အတွင်းရန်ရှိနေသည်။ မေတ္တာသာထားပါ။ စီးပွားရေးတွင် "ဆင်ပြောပြကြီး အဦးကျမှ တစ်" ဆိုသလိုဖြစ်တတ်၍ တအားတွန်းကြီးစားပါ။ သတိရှိပါ။ စပ်တူအလုပ်လုပ်ရမည်။ ဆာကောင်းသည်။ စိတ်အနှောင့်အယှက်တချို့ ကြုံပြီးတာနဲ့ ကောင်းကျိုးခံစားရမည်။ ကျန်းမာရေးအနည်းငယ် ကုရိုက်ပါ။ ဘာမှ အရေးမကြီးတာလေးတွေနှင့် စကားများရတာမျိုး ဆင်ခြင်ပါ။ ယခုမှ သုံးလအတွင်း စီးပွားတက်မည်။ ယခုလ ငွေအထူးဝင်မည်။

ငယ်ရွယ်သူများ ချစ်သူက အတိုက်အခံလုပ်တာ ကြုံမည်။ ဘာမဆို တွန်းတိုက်ပြီး လုပ်ကိုင်ဆောင်ရွက်ပါ။

ယတြာ။ ။ ဘုရားစင်တွင် ကံကော်ညွန့်တွေ ဝေနေအောင်လှူထားပါ။ ဘုရားသွားတိုင်း ကံကော်ညွန့် ဝေနေအောင်လှူပါ။
ထိကံစမ်းရန်။ ။ ၉၊ ၂၊ ၇။ ယခုလ "ဒီဝါတပတ်" ဂါထာတော်ကြီးကို နေ့စဉ်(၂၇)ခေါက် ပုံမှန်(နံနက်စော)ပူဇော်ပေးပါက မုချ ကောင်းကျိုးထူးပါမည်။

➤သောကြာသားသမီးများ

ယခုလတွင် အပျော်အပါးများဖြင့် ရှုပ်ထွေးတတ်သည်။ အမျိုးသားများ မိန်းမအဖျက်ပေါ်မည်။ အမျိုးသမီးများ ယောက်ျားလေး အဖျက်ပေါ်မည်။ စုတ်ရော လာဘ်ပါဝင်မည်။ စန်းပွင့်လွန်းသဖြင့် အလုပ်အကိုင်၊ စီးပွားရေးနှင့် အောင်မြင်မှုကိုပါ ထိခိုက်မည်။ အကုသိုလ်ကောင်းတွေ ရမည်။ မြေကိစ္စ၊ အိမ်ကိစ္စ ကောင်းကျိုးထူးမည်။ ဆရာသမားအကြီးအကဲတွေ၏ ချစ်ခင်အားကိုးမှုကို ခံရမည်။ စက်ပစ္စည်းတစ်ခုဝင်မည်။ အိမ်အနီးအနား မြေတွေလျှင် ထိထိုးပါ။ ထိပေါက်တတ်သည်။ ငယ်ရွယ်သူများ အချစ်ရေးတွင် အဖျက်ပေါ်မည်။ သို့သော် ကိုယ့်ကို ချစ်သူက အရိပ်တကြည်ကြည်ဖြစ်နေမည်။

ယတြာ။ ။ မေတ္တာဘာဝနာများများပွားပါ။ အိမ်မှာရှိမယ့် ယပ်တောင်အဟောင်းတချို့ကို ရေမျှောလိုက်ပါ။ ဘုရားမှာ စံပယ်ပန်းတွေ ဝေနေအောင်လှူပါ။ ထပ်ကာထပ်ကာလှူပါ။
ထိကံစမ်းရန်။ ။ ၃၊ ၅၊ ၈။ ယခုလတစ်လလုံး နံနက်စောစောထပြီး အသံထွက်၍ မေတ္တသုတ်ကို (၈)ခေါက်ရွတ်ပွားပါ။ ကောင်းကျိုးထူးပါအံ့။

➤စနေသားသမီးများ

ယခုလတွင် စနေသားသမီးများ ကိုယ်ကျင့်သီလကို အထူးစောင့်ထိန်း၍ ဘာသာရေးဖိလုပ်ပါ။ စကားအပြောအဆို အထူးသိမ်မွေ့သောရမည်လည်း။ မောက်မာမှုမှန်သမျှ လုံးဝချိုးနှိမ်ပါ။ ရှေးဟောင်းပစ္စည်းရတတ်သည်။ အလုပ်နှင့်လက် မပြတ်အောင် လုပ်နေရမည်။ အလိုလို စိတ်တိုနေတတ်သည်။ ငွေကုန်များမည်။ သို့သော် ချီးမြှင့်မှုတွေ ခံရမည်။ သတင်းကောင်း ကြားရမည်။ ခရီးသွားရမည်။ ထူးခြားသည့် ဓာတ်ပုံများရမည်။ မိတ်ဆွေတစ်ဦး မကောင်းကြံနေတတ်၏။ သတိရှိပါ။ ကျန်းမာရေးကတော့ ကောင်းမည်။ စိတ်တိုတာ၊ စိတ်အိုက်တာ ပြေပျောက်အောင် လွတ်လပ်ပေါ့ပါးစွာ နေပါ။ ခရီးတိုလေးတွေ များများသွားပါ။ ကိုယ့်ဘာသာ အလိုမကျဖြစ်နေတာသာ ပြင်ပါ။ စကားပြော အထူးချီသာပါ။

ယတြာ။ ။ ဘုရားတွင် သပြေပန်းတွေ ဝေနေအောင်လှူပါ။ ရေသပ္ပာယ်ပါ။ နေအိမ်ဘုရားမှာ သောက်တော်ရေ(၄)ခွက် နေ့စဉ်အမြဲလှူထားပါ။
ထိကံစမ်းရန်။ ။ ၈၊ ၄၊ ၆။ ယခုတစ်လလုံး သမ္ဗုဒ္ဓေဂါထာကို ပုတီး(၁)ပတ်စိပ်ပေးပါ။ ကောင်းကျိုးထူးအံ့။ နီးစပ်ရာ ဘုရားတွေ လှည့်လည်ပြီး ပူဇော်ပါ။

➤ရာဟုသားသမီးများ

ယခုလတွင် စိတ်ဒွိဟဖြစ်စရာတွေ ကြုံမည်။ ဆုံးဖြတ်ရခက်တာတွေ ကြုံမည်။ သူတစ်ပါးစကားတွေ နားယောင်မိမည်။ ကိုယ်ပိုင်စိတ်ကူးနှင့်ပဲ ဆုံးဖြတ်ပါ။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် အလုပ်အကိုင်ကောင်းမွန်သည်။ ဘုရားကျောင်းကန်အလှူအတန်းတစ်ခုခုသို့ သွားရင်း (သို့မဟုတ်) မိတ်ဆွေနှစ်ယောက်နှင့် စကားပြောရင်း အကြံဉာဏ်ကောင်းတွေ ပွင့်မည်။ ရပ်ဝေးအဆက်အသွယ်တွေ ရမည်။ အလုပ်အကိုင်တိုးတက်သလို သူတစ်ပါးကို ကူညီရင်း ငွေဝင်မည်။ ထိုအတူ သူတစ်ပါးကို ငွေကြေးထောက်ပံ့သည့်အတွက်လည်း စေတနာအကျိုးပေးခံစားရမည်။ တစ်ခုတော့ရှိသည်။ အလွန်ရှိသောကျိုးနွံသောဟန်ပြပြီးပြောဆိုကာ ငွေလိမ်မည်သူကို တွေ့မည်။ ရှောင်ပါ။ လာဘ်ရှင်မည်။ အဖိုးတန်ပစ္စည်းဝင်မည်။ ရုတ်တရက် ခရီးထွက်ရမည်။ ကျန်းမာရေးကတော့ ကောင်းပါမည်။ သွားကိုက် သွားနာ၊ ခေါင်းကိုက်တာမျိုးလောက်ပဲ ကြုံမည်။

ယတြာ။ ။ သင်အိမ်မှ အဖျက်အဟောင်းတချို့ကို စွန့်ထုတ်လိုက်ပါ။ အလုပ်ကိစ္စအတွက် အရေးတကြီးဆောင်ရွက်ရန် ရှိသူများ ဘုန်းကြီးတစ်ပါးကို စာအုပ်သုံးအုပ်လှူလိုက်ပါ။
ထိကံစမ်းရန်။ ။ မွေးနေ့တွင် (၅)ထိပ်စီး၊ (၅)များများပါသော ထိလက်မှတ်ရှာပြီးထိုးပါ။
အဓိဋ္ဌာန်ကျင့်စဉ်။ ။ ပတ္တန်းရွတ်ပါ။ တစ်လလုံး ပတ္တန်း (၂၄)ပစ္စည်း ဥဒ္ဓေသတော်ကြီးကို နံနက်၊ ည တစ်ခေါက်စီ ပွားထုတ်ပြီး ကောင်းကျိုးထူးပါအံ့။

သက်ရှိများကို အိပ်မက်ကျစေသည့်
စောရမင်းသား
 ရွှေမိုး
 (ရုပ်စောက်)

နယ်စပ်မြို့ကလေးဖြစ်သည်နှင့် အညီ စီးပွားရေးမှာ တစ်ဖက်နိုင်ငံနှင့် ထိစပ်နေသဖြင့် ဒီရေအလား တိုးပွားလာသဖြင့် အခြားဒေသမှလူများ တိုးဝင်လာပြီး လူဦးရေများပြားလာသည့်အတွက် အိုးအိမ်တိုက်တာ များလာကာ မြို့ပြ၏ ကြွယ်ဝချမ်းသာမှုကို

သက်သေပြနေပါသည်။
 မြို့အား ကွေ့ဝိုက်၍ စီးဆင်းနေသော ရေကြည်ချောင်းရှိရာ၊ ထိုရေသည် အေးမြကြည်လင်နေပြီး ရေပေါ်မှ ကြည့်လျှင် ရေအောက်မှ ကျောက်ခဲကလေးများကို မြင်နေရပါသည်။ ထိုချောင်းကလေးသည် မိုးရာသီတွင် ရေ

လျှံတက်ကာ မြို့အတွင်းသို့ ဝင်တတ်ပြီး ယခုလို နွေရာသီတွင် ပေါင်လယ်လောက်သာ ရှိတတ်ပါသည်။
 မြို့ကို ပတ်ခွေစီးဆင်းနေသော ရေကြည်ချောင်း၏ တစ်ဖက်တွင် ဒေသထွက် လိမ္မော်ခြံကြီးများကို မျက်စိတစ်ဆုံးတွေ့မြင်ရပါသည်။ ထိုလိမ္မော်

ခြံကြီးများထဲတွင် ဦးအိုက်မောင်း ပိုင်ဆိုင်သည့်ခြံသည် အကြီးဆုံးဖြစ်ကာ၊ ထိုခြံ၏ ရှေ့နောက်တောင်မြောက်တွင် ခြံစောင့်တပ်ဦးစီ ထားရသည်။ ထိုခြံစောင့် နေရန်အတွက် တံကြီးတစ်လုံးစီ ဆောက်၍ နေထိုင်စေပါသည်။

ထိုခြံစောင့် လေးဦးတွင် သုံးဦးမှာ အိမ်ထောင်သည်များဖြစ်၍ မိသားစုနှင့်အတူ နေထိုင်ပြီး ကျန်တစ်ဦးမှာ “ခွန်ဂျာ” ဟု အမည်ရပြီး အခြားနယ်မှ ဖြစ်ကာ၊ တစ်ကောင်ကြွက်ည်း ဖြစ်သည်။ ခြံစောင့်တံတွင် တစ်ဦးတည်းနေထိုင်သူဖြစ်ပါသည်။ ခြံပိုင်ရှင်ဖြစ်သူ ဦးအိုက်မောင်းသည် သူ၏ ခြံသို့ တစ်ပတ်လျှင် တစ်ရက် လာရောက်၍ အပင်များကို ကြည့်ရှုပြီး လိုအပ်သည်များကို ညွှန်ကြားပြီး ခြံစောင့်များအတွက် ရိက္ခာများကိုလည်း လာရောက်ပို့ပေးလျက်ရှိသည်။

တစ်ပတ်ခန့် ကြာသောအခါ ဦးအိုက်မောင်းသည် ခြံစောင့်အလုပ်သမားများအတွက် ရိက္ခာများ ယူဆောင်၍ ခြံသို့ ရောက်လာပြီး လိုအပ်သည်များကို ခိုင်းစေရန်အတွက် ခြံအနောက်ဘက်ရှိ ခွန်ဂျာ၏ တံဆီသို့ ထွက်လာခဲ့သည်။

ခွန်ဂျာသည် တံ၏ ဘေးတွင် မိမိအား ကျောပေး၍ တစ်စုံတစ်ခုအား လုပ်ကိုင်နေသဖြင့် အသံပြုလိုက်ပါသည်။

“ဟေ့... ခွန်ဂျာ၊ မင်း ဘာလုပ်နေတာလဲ”

ဟု မေးလိုက်ရာ ခွန်ဂျာမှာ ရုတ်တရက် အသံကြားလိုက်သဖြင့် လှုပ်လှုပ်ရှားရှားဖြစ်ကာ မျက်စိမျက်နှာမျက်ဟန်ဖြင့်...

“ဟုတ်ကဲ့၊ ကျွန်တော် စိုက်ဆာလွန်းလို့ စားနေတာပါ”

ဟု ပြောသည့် ခွန်ဂျာ၏ လက်ထဲတွင် ငါးအကြေးခွံ သင်ထားသည့် ငါးကို ကိုင်ထားပြီး အနီးတွင်လည်း ဆားထည့်ထားသော ပန်းကန်တစ်ချပ်ကို တွေ့ရသည်။ ထို့နောက် ခွန်ဂျာမှ ငါးကို ဆားနှင့်တို့၍ ပါးစပ်အတွင်းသို့ ထည့်လျက် ငါးစားလိုက်လေသည်။

ထိုအဖြစ်ကို တွေ့လိုက်ရသော ဦးအိုက်မောင်းမှ...

“မင်းနဲ့ကွာ၊ ဆာလို့ စားရင်လည်း အနည်းဆုံးတော့ ကင်စားရင်စား၊ ဒါမှ မဟုတ် ကြော်စားပေါ့ကွာ၊ ခုတော့ မင်းက ကျောက်ခေတ် လူသားလို စားနေရတာလို့”

ဟူ၍ ပြောတော့ ခွန်ဂျာမှ...

“ဟုတ်ကဲ့၊ ကျွန်တော် ဆာလောင်လွန်းလို့ စားမိတာပါ”

လို့ ပြောပါသည်။

ဦးအိုက်မောင်းလည်း စိတ်ပျက်သည့်ဟန်ဖြင့် ခွန်ဂျာအား ကြည့်၍ ခြံအတွင်းသို့ ဝင်ရောက် ကြည့်ရှုရန် ထွက်လာခဲ့ပါသည်။

ဦးအိုက်မောင်း၏ လိမ္မော်ခြံကြီးမှ ထွက်လာလျှင် ရေကြည်ချောင်းကလေးသို့ ရောက်ပြီး၊ ထိုရေကြည်ချောင်းတံတားပေါ်မှ ဖြတ်၍ ၁၅မိနစ်ခန့် လမ်းလျှောက်သည်နှင့် မြို့ခွန်သို့ ရောက်ကာ၊ အချိန်အနည်းငယ်အတွင်း မြို့တွင်းသို့ ရောက်နိုင်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် ဦးအိုက်မောင်း၏ လိမ္မော်ခြံသည် မြို့နှင့် မဝေးလှချေ။

မြို့ကလေးသည် ရပ်ကွက်ကြီးငါးရပ်ကွက်နှင့် အခြေပြုထားပါသည်။ လွန်ခဲ့သော နှစ်လခန့်ကပင် မြို့လယ်ကောင်နှင့် ရပ်ကွက်များတွင် ရက်ခြားဆိုသလို သူခိုးအခိုးခံရသည့် အဖြစ်

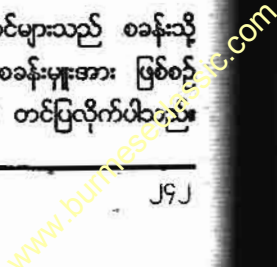
အပျက်များ ကြားလာရပါသည်။ ထိုသူခိုးအား ဖမ်းမိသည်ဟုလည်း မကြားရချေ။

ထူးခြားသည်ကတော့ သူခိုးအခိုးခံရသောအိမ်ရှိ လူများနှင့် ခွေးအပါအဝင် အားလုံးသည် လုံးဝ မနိုးဘဲ အိပ်မောကျကာ၊ မနက် မိုးစင်စင်လင်းမှ နိုးကြပါသည်။ ပြီးလျှင် အိမ်၏ တစ်ဦးတစ်ယောက်မှ အိမ်ရှိ ပစ္စည်းများ ပျောက်ဆုံးနေသည်ကို သိမှသာလျှင် အိမ်တွင် သူခိုးအခိုးခံရခြင်းကို သိကြပါသည်။

ထို့ကြောင့် ရဲတပ်ဖွဲ့ဝင်များသည် သူခိုးအခိုးခံရသော အိမ်များသို့ သွားရောက်စစ်ဆေးမေးမြန်းရာတွင် အခိုးခံရသောအိမ်ရှိ လူကုန် အိပ်မောကျနေခြင်းနှင့် လူစိမ်းမြင်လျှင် ကိုက်သည်ဟု ဆိုသောခွေးများပင်လျှင် တစ်ချက်မျှ မောင်ခြင်းမရှိဘဲ၊ လူများနည်းတူ အိပ်မောကျကာ၊ မနက်မိုးလင်းမှ နိုးလျက် တအီအီဟူ၍ ညည်းညူနေခြင်းမှာ အခိုးခံရသောအိမ်တိုင်း၌ ဖြစ်စဉ်အတူတူပင်ဖြစ်ပါသည်။

တာဝန်ရှိသူ ရဲတပ်ဖွဲ့ဝင်များမှ ထိုအခိုးခံရသောအိမ်များ၏ ပတ်ဝန်းကျင်တွင် လှည့်လည်စစ်ဆေးသောအခါ ထိုအခိုးခံရသောအိမ်၏ အနီးဆုံးနေရာတွင် မစင်ပုံကြီးကို တွေ့ရပါသည်။ ကျန်အခိုးခံရသောအိမ်များတွင်လည်း ထိုမစင်ပုံမျိုးတွေ့ရကြောင်း ကျန်အိမ်ရှင်များက ပြောကြပါသောကြောင့် ရဲတပ်ဖွဲ့ဝင်များမှာ သူခိုးနှင့် မစင်ပုံမှာ ဆက်စပ်နေမည်ဟု တွေးမိပါသော်လည်း အဖြေကတော့ လောလောဆယ် ရှာ၍ မရပါချေ။

ရဲတပ်ဖွဲ့ဝင်များသည် စခန်းသို့ ပြန်ရောက်၍ စခန်းမှူးအား ဖြစ်စဉ်အသေးစိတ်ကို တင်ပြလိုက်ပါသည်။

စခန်းမှူးဖြစ်သူ ဦးအေးမောင်လည်း ထိုကိစ္စအား မည်ကဲ့သို့ ကိုင်တွယ်ရမည်ကို အကြံထုတ်လျက် ရှိနေပါသည်။ ထမင်းစားချိန်ရောက်ပြီဖြစ်၍ လိုင်းခန်းဆီသို့ ပြန်လာခဲ့သည်။

မိမိအိမ်ရှေ့အရောက်တွင် ဆွေခန်းတွင် ထိုင်နေသော ဖခင်နှင့်အတူ လိမ္မော်ခြံပိုင်ရှင် ဦးအိုက်မောင်းတို့ကို တွေ့မြင်ရပါသည်။ မိမိမှပင်...

“ဦးအိုက်မောင်း... မတွေ့ရတာ အတော်ကြာပြီနော်”

ဟု နှုတ်ဆက်လိုက်ပါသည်။ ဦးအိုက်မောင်းမှ...

“ဟုတ်တယ် စခန်းမှူးကြီးရေ လမ်းကြိုတာနဲ့ ဝင်လာတာ”

ဟု ပြောပါသည်။ စခန်းမှူးမှလည်း ဖခင်ဖြစ်သူ၏ အနီးအနားတွင် ဝင်ထိုင်လိုက်ပါသည်။ ဖခင်ဖြစ်သူမှ သားဖြစ်သူ စခန်းမှူးအား တစ်ချက် အကဲခတ်လိုက်ပြီး ယခုလို ပြောလိုက်ပါသည်။

“မင်းကြည့်ရတာ စိတ်ရှုပ်နေတဲ့ ပုံနဲ့ ဘာဖြစ်လို့လဲ”

ဟု မေးရာ စခန်းမှူးမှ...

“ဟုတ်တယ် အဖေရာ။ အခု ကျွန်တော်တို့မြို့ပေါ်မှာ သူခိုး သောင်းကျန်းနေတာ ခုထက်ထိ မပယ်နိုင်သေးဘူးဖြစ်နေတယ်။ သည်ကိစ္စအတွက် ကျွန်တော်လည်း ခေါင်းပူနေရတယ်။ နောက်ပြီး သူခိုးအခိုးခံရတဲ့ အိမ်တိုင်းမှာ တူညီတဲ့ ဖြစ်စဉ်တစ်ခုတွေ့ရတယ်။ အဲဒါကတော့ အိမ်တိုင်းမှာ မစင်ပုံကို တွေ့ရတယ်။ ဒါကြောင့် သူခိုးနဲ့ မစင်ပုံ ဆက်စပ်မှု ရှိတယ်လို့ ကျွန်တော်က သတ်မှတ်တယ်။ ဒါပေမယ့် အဖြေကတော့ မရဘူးဖြစ်နေတယ်။ အဖေက ဂန္ထီရအကြောင်းတွေ လေ့လာလိုက်စားဖူးတော့ ဒီဖြစ်စဉ်ကို အနည်းငယ်

ရှင်းပြပေးပါ”

ဟု စခန်းမှူးမှ တောင်းဆိုလိုက်ပါသည်။ စခန်းမှူး၏ ဖခင်ဖြစ်သူမှ...

“ဒါဆိုရင် မင်းတို့မြို့မှာ သောင်းကျန်းနေတဲ့ သူခိုးက နယ်နယ်ရရပါလားကွ။ ပြောရမယ်ဆိုရင်တော့ အလွန်အောက်တန်းကျတဲ့ အောက်လမ်းနည်းသုံးပြီး လူတွေ၊ သတ္တဝါတွေကို အိပ်မွေ့ချပြီး ခိုးယူခြင်းပါပဲ။ အတိအကျ ပြောရရင် သူခိုးယူမယ့်အိမ်မှာ မစင်ပုံကို သူခန္ဓာကိုယ်မှ စွန့်ထုတ်ပြီး အဲဒီမစင်ပုံနဲ့ အိပ်မွေ့ချပြီး ခိုးယူတာပါ။ ဒီအောက်လမ်းနည်းနဲ့ ခိုးယူတာကို မြန်မာပြည်မှာ သိတဲ့လူ အလွန်ရှားတယ်။ နောက် အိပ်မွေ့ချတဲ့ နည်းကို သုံးတဲ့ သူခိုးမှာလည်း ထူးခြားတဲ့ လျှို့ဝှက်ချက်တစ်ခုရှိတယ်။ အဲဒါက ဘာလဲဆိုတော့ အဲဒီသူခိုးဟာ မကြာခဏဆိုသလို သားစိမ်း ငါးစိမ်းများကို ဆားနဲ့တို့ပြီး စားပေးရတယ်။ အဲဒီလို စားပေးမှသာလျှင် သူခိုးယူမယ့်အိမ်မှာ မစင်ပုံနဲ့ အိပ်မွေ့ချခြင်းအမှု အောင်မြင်မယ်”

ဟု ရှင်းပြပါတော့သည်။

စခန်းမှူး၏ အဖေဖြစ်သူမှပင် နောက်ထပ် ထူးခြားချက်တစ်ခုကို ပြောပါသည်။ အောက်လမ်းနည်းသုံးသော သူခိုးသည် သူ၏ လျှို့ဝှက်ချက်ဖြစ်သော သားစိမ်းငါးစိမ်းစားခြင်းကို တစ်စုံတစ်ယောက်မှ တွေ့မြင်သွားပါက ထိုအမှုကို ထပ်မံ၍ မကျူးလွန်တော့ဘဲ ထိုအသမု ကွယ်ပျောက်သွားတတ်ခြင်းပဲ ဖြစ်သည်လို့ ရှင်းပြပါသည်။

ဤအကြောင်းအရာများကို ကြားလိုက်ရသော လိမ္မော်ခြံပိုင်ရှင် ဦးအိုက်မောင်းမှာ ခေါင်းနုပန်းကြီးသွားကာ စိုးရိမ်စိတ်များ ဝင်လာပါသည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် သူ၏ ခြံစောင့် ခွန်ကုန်

ကို သားစိမ်းငါးစိမ်းများ စားနေသည်ကို တွေ့မြင်ခဲ့ရသောကြောင့်ဖြစ်သည်။

ဦးအိုက်မောင်း မိမိခြံသို့ ရောက်သည်နှင့် ခွန်ကုန် တံဆိပ်သို့ သွားရောက်ကြည့်ရှုရာ တံဆိပ်တံဆိပ်ထားသည်ကို တွေ့ရသည်။ ထိုအချိန်တွင် အခြားတံဆိပ် ခြံစောင့်တစ်ဦးရောက်ရှိလာပြီး ဦးအိုက်မောင်းအား ပြောလိုက်သည်မှာ...

“ခွန်ကုန် မနေကပဲ အထုပ်အပိုး တွေပြင်ပြီး ကျွန်တော် ဒီမှာ မလုပ်တော့ဘူး အလုပ်ထွက်ပြီ၊ ခြံရှင်လာရင် သာ ပြောလိုက်ပါလို့ပြောပြီး မနေကပဲ ထွက်သွားပါတယ်”

ဟူ၍ ဆိုသည်။

ဦးအိုက်မောင်းမှ...

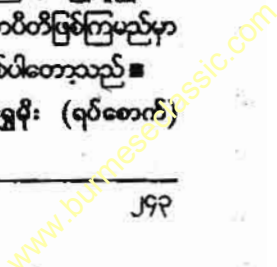
“အေး၊ ဒါဆိုလည်း ကောင်းတာ ပဲကွာ”

ဟု စိတ်သက်သာသော လေသံဖြင့် ပြောလိုက်ပါသည်။

ဦးအိုက်မောင်းမှလည်း ယခုဖြစ်စဉ်သည် စခန်းမှူး၏ ဖခင်မှ ပြောလိုက်သည့် အကြောင်းအရာနှင့် တစ်ထပ်တည်း ကျရောက်နေသဖြင့် ခွန်ကုန်မှာ သက်ရှိများကို မစင်ပုံဖြင့် အိပ်မွေ့ချကာ ခိုးယူသော စောရမင်းသားသာလျှင် ဖြစ်ပါလိမ့်မည်။

ထို့ကြောင့်ပင် သူ၏ လျှို့ဝှက်ချက်ကို မိမိမှ သိမြင်သွားသည့်အတွက် မြို့မှ ရှောင်ထွက်သွားခြင်းဖြစ်သည်။ မိမိတို့၏ မြို့သည် အောက်လမ်းနည်းသုံး၍ ခိုးယူတတ်သည့် သူခိုးရန်မှ လွတ်ကင်းသွားသောကြောင့် မြို့သူမြို့သား အပေါင်း ဝမ်းသာပီတိဖြစ်ကြမည်မှာ ကေနမလွှဲစင် ဖြစ်ပါတော့သည်။

ရွှေမိုး (ရပ်စောက်)

ကြောင်နှင့် ဆွေးနွေး ဆေးမြဲတို အောင်ဆန်းလင်း (ဘီ-အေ)

ကျွန်တော်နေထိုင်ရာ အိမ်တွင် ကြွက်သောင်းကျန်းလွန်း၍ ကြွက်ထောင်ချောက်သုံးစွဲခြင်း၊ ကြွက်သတ်ဆေးသုံးစွဲခြင်းများ ပြုလုပ်ကြည့်သည်။ အတော်အတန် ကြွက်ဘေးဒဏ်က သက်သာသော်လည်း အလွန်ငရဲကြီးလှသော လုပ်ရပ်များဖြစ်၍ ဆက်လက် မပြုလုပ်တော့ဘဲ ကြောင်ကို အိမ်မှာ မွေးထားလိုက်ပါသည်။

ယခုလက်ရှိအချိန်တွင် စုစုပေါင်း ကြောင်ငါးကောင် ရှိလေသည်။ တစ်ညတွင် တခြားအိမ်က ကြောင်တစ်ကောင် ရောက်ရှိလာပြီး ကျွန်တော်အိမ်မှာ မွေးမြူထားသော “ငအော်” အမည်ရှိ ကြောင်တို့ ကိုက်ကြရာ ငအော်၏ နောက်ခြေထောက်တစ်ချောင်းတွင် ဒဏ်ရာရရှိလေသည်။

ကြောင်၏ ဒဏ်ရာကို ဆေးထည့်ပေးရန် ပြင်ဆင်ကြရာတွင် ကျွန်တော်ဦးမအေး ယူလာခဲ့သော ကြောင်ဆေးကို တွေ့မြင်ရ၍ ကျွန်တော် တအံ့တဩဖြစ်သွားရသည်။

“ကြောင်ရဲ့ ဒဏ်ရာကို ထည့်ပေးမယ် ညည်းရဲ့ ဆေးက ပြာတွေလားမသိဘူး”

ပလတ်စတစ်အိတ်နှင့် တစ်လုံးနီးနီးရှိ မအေး ယူဆောင်လာခဲ့သော ဆေးကို ကြည့်ပြီး ကျွန်တော်က မေးမြန်းလိုက်လေသည်။

“ဟုတ်တယ်လေ။ ကြောင်တွေ ဒဏ်ရာအနာတရဖြစ်ရင် သုံးစွဲတဲ့ ဆေးမြဲတိုက မီးဖိုချောင်ထဲက မီးဖိုက လာတဲ့

ပြာပဲ။ ခွေးအတွက်ဆိုရင်လည်း ဆေးနည်းရှိသေးတယ်။ ခွေးအတွက် ဒဏ်ရာအနာတရဖြစ်လာခဲ့ရင်တော့ အုတ်နီခဲကို တူနဲ့ ထုချေပြီး အမှုန်ရအောင် ကြိတ်ပြီး ထည့်ပေးရတယ်” ကျွန်တော် မကြာမှီသေးသော သူ့ဆေးနည်းကို စပ်စုကြည့်သည်။

“ညည်းပေးတဲ့ ဆေးကလဲကွာ၊ ဘက်တီးရီးယား ရောဂါပိုးတွေ ပါလာခဲ့ရင် အနာဒဏ်ရာရဲ့ အခြေအနေပိုဆိုးသွားလိမ့်မယ်ထင်တယ်”

“အဲဒီလို ရောဂါပိုးတွေကို ဆေးနဲ့အတူ ရောပါလာမှာ စိုးရင် ဆေးမှုန့်ကို အိုးခင်းထဲမှာ ထည့်၊ မီးဖိုမှာ ပိုးသေလောက်အောင် အပူပေးပြီးမှ သုံးစွဲရင် စိတ်ချရပြီပေါ့”

ထိုနေ့ညက မအေး ထည့်ပေးလိုက်သော ကြောင်ဆေး(ပြာ)နှင့်ပင် ငအော်၏ ဒဏ်ရာက အနာမရင်းတော့ဘဲ သက်သာပျောက်ကင်းသွားလေသည်။

ရာဇဗေဒ လွယ်ကူပြီး ငွေကုန်ကြေးကျမရှိသော ဆေးနည်းတစ်ခုကို အကြောင်းတိုက်ဆိုင်၍ အသုံးလိုသူများအတွက် အလွယ်တကူ သုံးစွဲနိုင်ရန် ရေးသားလိုက်ပါသည်။

အောင်ဆန်းလင်း (ဘီ-အေ)

“ဆရာ... ကျွန်မတို့ ward (လူနာဆောင်) Special Room (အထူးခန်း) က လူနာ အခုလေးဆောင် ဝဲ ဆုံးသွားပြီ ဆရာ”

ညိုင်း Duty Officer (တာဝန် ထူ ဆရာဝန်)အဖြစ် တာဝန်ထမ်း ဆောင်နေသော ကျွန်တော်ထံသို့ ညိုင်း တာဝန်ကျ သူနာပြု နော်အယ်စက သတင်းလာပြီခြင်းဖြစ်သည်။

“ဟင်...ဟုတ်လား”

“ဟုတ်တယ် ဆရာ။ စောစောက ဝဲ ကျွန်မ စမ်းသပ်ပြီးပြီ။ နှလုံးခုန်သံ မကြားရတော့ဘူး။ သူငယ်အိမ်လည်း ကျယ်နေပြီ။ ဆရာ Confirm (သေဆုံး ကြောင်း အတည်ပြုပေးခြင်း)လုပ်ကြည့် ပါဦး”

“ဟုတ်ပါပြီ”

ကျွန်တော် နားကြပ်ကို ယူ၍ သူနာပြု ဆရာမနှင့်အတူ ထွက်လာခဲ့ ပါသည်။

သေဆုံးသူ လူနာရှိရာ အထူးခန်း မှာ လူနာ ၄ဦး ကုသနိုင်သောအခန်း ဖြစ်သည်။ သို့သော် အခြားလူနာ ၃ဦး မရှိသဖြင့် ခုတင်သုံးလုံးမှာ လွတ်နေပြီး ထိုအခန်းတွင် သေဆုံးသူ လူနာတစ်ဦး တည်းသာ တက်ရောက်ကုသနေခြင်း ဖြစ်သည်။

ကျွန်တော် အခန်းတွင်းသို့ ရောက်သည်နှင့် သေဆုံးသွားပြီဟူသော

သေခြင်းအတွက်ဆုံးဖြတ်ချက်

အေးမောင်မောင်ဆန်း

သေဆုံးခြင်း အတည်ပြုပေးနိုင်ရန် လိုအပ်သော စမ်းသပ် စစ်ဆေးမှုများကို ပြုလုပ်ပါသည်။

လူနာမှာ အသက် ၅၈ နှစ်ရှိပြီ ဖြစ်သော အမျိုးသား လူနာဖြစ်၏။ ရှေးဦးစွာ ကျွန်တော်သည် လူနာ၏ နှလုံးခုန်သံကို နားကြပ်ဖြင့် နားထောင်သည်။ နှလုံးခုန်သံ မကြားရပါ။ မျက်စိကို လက်နှိပ်စာတ်မီးဖြင့် ထိုး၍ကြည့်သောအခါ မျက်စိသူငယ်အိမ် ကျယ်နေပြီဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် လူနာသေဆုံးသွားသည်မှာ သေချာသွားလေပြီ။ သူနာပြု ဆရာမ နော်အယ်စု ကျွန်တော့်ထံ သတင်းလာပို့ချိန်မှ ယခု စမ်းသပ်ပြီးစီးချိန်ထိဆိုလျှင် သုံးမိနစ်ခန့် ရှိလောက်ပြီဖြစ်၏။ လူတစ်ဦးသည် နှလုံးမခုန်ဘဲ ငါးမိနစ်၊ ခြောက်မိနစ်ခန့် ကြာလျှင် ဦးနှောက်မှာလည်း အလုပ်မလုပ်တော့ဘဲ Brain Death ခေါ် ဦးနှောက်လည်း သေဆုံးကာ၊ မည်သို့မျှ ကုသ၍မရတော့ဘဲ အသက်ဆုံးရှုံးရလေတော့သည်။ ထို့ကြောင့် ပို၍ သေချာမှုရှိစေရန် သူနာပြု ဆရာမ နော်အယ်စုကို မေးရတော့၏။

“ဆရာမ... သူဆုံးတာ ဘယ်အချိန်လောက်က သိလဲ”

“လူနာစောင့်က အသက်ရှူသံ မကြားရတော့ဘူးဆိုပြီး လာခေါ်တယ်။ ဒါနဲ့ ကျွန်မ စမ်းသပ်ကြည့်တယ်။ ပြီးတော့ ဆရာကို လာခေါ်တာပဲ။ အခုချိန်ထိဆိုရင်တော့ အနည်းဆုံး Estimate (ခန့်မှန်းခြေ) Five to six minutes (ငါးမိနစ်၊ ခြောက်မိနစ်) လောက်တော့ရှိပြီ ဆရာ”

“ဟုတ်မှာပါ။ ခန္ဓာကိုယ်က နွေးနေသေးတယ်။ ဆုံးတာ မကြာသေးဘူး။ ဒါပေမယ့် Brain Death တော့ ဖြစ်သွားပြီပေါ့။ ဩတ်...ဒါနဲ့ လူနာစောင့်

ရော”

“ကျွန်မက ဆုံးပြီလို့ ပြောလိုက်တော့ သူမိသားစုကို အကြောင်းကြားဖို့ ဖုန်းဆက်မယ်ဆိုပြီး အောက်ကို ဆင်းသွားတာပဲ။ ပြီးတော့ သူက မိသားစုကို စောင့်ရင်း Body သယ်လာမယ့် Mortuary (ရေခဲတိုက်)သွားတဲ့ လမ်းမှာ စောင့်နေမယ်လို့ ပြောသွားတယ်”

“ကောင်းပြီလေ၊ ဒါဆို ကျွန်တော် သေစာရင်းလုပ်ဖို့ သွားလိုက်ဦးမယ်။ ပြီးမှ ရေခဲတိုက်ပို့ဖို့ စီစဉ်ကြတာပေါ့”

“ဟုတ်ကဲ့ပါ ဆရာ”

ကျွန်တော် သူနာပြု ဆရာမကို လိုအပ်သည်များ မှာကြားပြီး ရုံးခန်းသို့ ပြန်ထွက်လာခဲ့သည်။ ကျွန်တော်၏ တာဝန်မှာ လူနာတစ်ဦးသေဆုံးသွားပြီဆိုလျှင် အမှန်တကယ်သေဆုံးကြောင်း အတည်ပြုပေးပြီး ဆေးရုံတံဆိပ်နှင့် လက်မှတ်ရေးထိုးပေး၍ သေဆုံးကြောင်း သေစာရင်းထုတ်ပေးရပါသည်။ ထိုလက်မှတ်ရှိမှသာ အလောင်းကို ရေခဲတိုက်သို့ ပို့ခြင်း၊ သင်္ဂြိုဟ်ခြင်း စသည်တို့ ပြုလုပ်၍ရပါသည်။

ကျွန်တော် ရုံးခန်းသို့ ပြန်လာရာလမ်းတွင် လူနာဆောင်နှစ်ဆောင်ကို ဖြတ်၍ ပြန်လာရာ အချိန်မှာလည်း ည ၁၂နာရီ ၁၀မိနစ်ရှိပြီဖြစ်၍ လူနာများမှာ ခုတင်ပေါ် လဲလျောင်းအိပ်စက်နေကြပြီဖြစ်၏။ လူနာစောင့်များမှာလည်း အိပ်သူအိပ်၊ ငိုက်သူငိုက်နှင့် လောကကြီးအတွင်း လူသားတစ်ဦး မည်သူ့ကိုမျှ နှုတ်မဆက်နိုင်ဘဲ ထွက်ခွာသွားပြီ ဖြစ်ကြောင်းကို သူတို့ လုံးဝ သတိမထားမိ။ သိလည်း မသိရှိကြပေ။

ရုံးခန်းသို့ ရောက်သည်နှင့် သေစာရင်းတွင် လိုအပ်သည်များကို ဖြည့်စွက်၍ ရုံးတံဆိပ်နှိပ်ကာ အလောင်းကို

ရေခဲတိုက်သို့ ပို့ဆောင်နိုင်ရန်အတွက် စီစဉ်ညွှန်ကြားရန် အလောင်းရှိရာ အထူးခန်းသို့ ထွက်လာခဲ့ပါသည်။

ကျွန်တော်လျှောက်လာသည်ကို တွေ့သော သူနာပြု ဆရာမ နော်အယ်စု မှာ အထူးခန်းအဝိုက် စင်္ကြံလမ်းဘက်မှ အထူးခန်းရှိရာသို့ ကျွန်တော်နှင့်အတူ လိုက်လာခဲ့လေသည်။

အလောင်းရှိရာ အထူးခန်းသို့ ဝင်လိုက်သောအခါ ခုတင်နေရာကို ကန့်လန့်ကာဖြင့် ကာထားသည်ကို တွေ့လိုက်ရသဖြင့် သူနာပြုဆရာမဖြစ်သူမှ အလောင်းကို ကာထားပေးမှန်း ကျွန်တော်သိလိုက်၏။ ထို့နောက် သူနာပြုဆရာမ နော်အယ်စုက ကာထားသော ကန့်လန့်ကာကို ဖွင့်လိုက်ရာ...

“ဟင်”

“ဟင်”

ကျွန်တော်တို့နှစ်ဦးနှုတ်မှ ပြင်တူထွက်ပေါ်လာသော အာမေဇိုတ်သံဖြစ်၏။

“ဆ...ဆရာ...အလောင်း...

အလောင်း ဘယ်...ဘယ်ရောက်သွားလဲဟင်”

သူနာပြုဆရာမ နော်အယ်စုက ကြောက်ကြောက်လန့်လန့်နှင့် ကျွန်တော့်လက်မောင်းအိုးကို သူ့လက်နှစ်ဖက်ဖြင့် ဖျစ်ညှစ်ကာ ပြောလိုက်ခြင်း ပင်ဖြစ်သည်။

ကျွန်တော်လည်း အကြီးအကျယ် အံ့အားသင့်မိသဖြင့် ဘာပြန်ပြောရမှန်းမသိ။ ကျွန်တော်တို့ ခွင့်ပြုချက်မရဘဲ အလောင်းကို မည်သူမျှ ရေခဲတိုက်သို့ သယ်ဆောင်ခွင့်မရ။ ကွယ်လွန်သူ မိသားစုကလည်း ဆေးရုံမှ သေစာရင်းလက်မှတ်မယူဘဲ သယ်ဆောင်သွားခွင့် မရှိ။ သယ်ဆောင်သွား

လျှင်လည်း သင်္ချိုဟ်ခွင့်ရလိမ့်မည် မဟုတ်။ ဤသို့မဟုတ်လျှင် အလောင်း သည် လူအချို့ပြောဆိုကြသလို ဖုတ်ဝင်၍ ယခုလို ညသန်းခေါင်ယံတွင် လမ်းလျှောက်ကာ ထွက်သွားခြင်းလား။ ဤကဲ့သို့လည်း မဖြစ်နိုင်။ မဖြစ်နိုင်ဆိုသည်ထက် ခေတ်ပညာတတ် ဆရာဝန်တစ်ဦးအနေဖြင့် ကိုယ်တွေ့ မကြုံဘူးသော ထိုအဖြစ်မျိုးကို ကျွန်တော် လက်မခံနိုင်ပါ။ ထို့ကြောင့် ဆရာမ နော်အယ်စုကို အပြစ်တင်မိ၏။

“ဆရာမ သေချာကြည့်မနေဘူးလား”

“အို... ဆရာမလည်း ဒီလိုဖြစ်လိမ့်မယ်လို့ ကျွန်မလည်း ဘယ်ထင်ပါ့မလဲ။ တစ်ခါမှလည်း ဖြစ်မှမဖြစ်ဘူးတာ။ ပြီးတော့ ဒီအခန်းက အဝင်အထွက်ပေါက်ကလည်း ဒီတစ်ပေါက်တည်းရှိတာလေ။ ဒီအပေါက်က ထွက်ထိုင်ရင် စင်္ကြံလမ်း ပြီးရင် ဒီဘက်မှာ လူနာဆောင်ပဲ ရှိတာ။ ကျွန်မ အခန်းထဲမှာ ကန်လန်ကာ ကာထားပေးပြီးတော့ အခန်းရှေ့ ကော်ရစ်ဒါမှာ ရပ်စောင့်နေတာ။ အဲ...ဟို တစ်ခုပဲ ရှိတယ်။ ကျွန်မ ရေငတ်လာလို့ ရေသွားသောက်တာ။ အလွန်ဆုံး ကြာလှရင် တစ်မိနစ် နှစ်မိနစ်ပေါ့ ဆရာရယ်။ ကြောက်စရာကြီး ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲ ဆရာရယ်”

“ကဲ... ထားပါတော့ ဆရာမရယ်။ ကျွန်တော်တို့ ဟိုဟိုဒီဒီလျှောက်နေကြည့်ရအောင်”

ကျွန်တော် ပြောပြောဆိုဆို အထူးခန်းအတွင်းမှ ထွက်ကာ စင်္ကြံလမ်းအတိုင်း ခပ်သွက်သွက်လျှောက်လာခဲ့၏။ ဆရာမ နော်အယ်စုသည် ကျွန်တော့်ဘေးမှ လိုက်လာခဲ့၏။ စင်္ကြံလမ်းတစ်လျှောက် ညအချိန်ဖြစ်၍

လူသွားလူလာမရှိဘဲ ရှင်းလင်းနေ၏။ လူနာဆောင်ဘက်သို့ လှမ်းကြည့်လိုက်လျှင် လူနာများနှင့် လူနာစောင့်များမှာ စောစောကအတိုင်းပင် အိပ်မောကျနေကြ၏။ ကျွန်တော်တို့၏ အံ့ဩတုန်လှုပ် ချောက်ချားဖွယ်ကောင်းသော အဖြစ်အပျက်ကြီးကို သူတို့ မသိကြ။ စင်္ကြံလမ်းတစ်ခုလုံး ကျွန်တော်တို့၏ ခြေသံမှလွဲ၍ အခြားမည်သည့်အသံမျှ မကြားရ။

မျက်နှာစာ စင်္ကြံလမ်းဆုံး၍ လက်ဝဲဘက် စင်္ကြံလမ်းသို့ ကွေ့၍ လျှောက်လာရာ၊ ထိုစင်္ကြံလမ်းအဆုံးတွင် လူတစ်ဦး ကျွန်တော်တို့လာရာလမ်းကို ကျောပေး၍ ထိုင်နေသည်ကို အဝေးမှ လှမ်းတွေ့ရ၏။ ဤသို့ဖြင့် ကျွန်တော်တို့ ခပ်သွက်သွက် ဆက်လျှောက်လာရာ ထိုလူ ထိုင်နေရာနှင့် မလှမ်းမကမ်းအရောက်တွင် သူနာပြုဆရာမ နော်အယ်စုသည် ကျွန်တော်၏ လက်မောင်းကို ဖျတ်ခနဲ လှမ်းဆွဲလိုက်ပြီး...

“ဟို...ဟို...ဟိုမှာ ဆရာ၊ သူထိုင်နေတယ်။ ဟင်အင်း၊ ကျွန်မကြောက်...ကြောက်တယ်၊ ပြန်မယ် ဆရာ”

အထစ်ထစ် အငေါ့ငေါ့ဖြစ်နေသော သူနာပြုဆရာမ နော်အယ်စုကို ကျွန်တော်က...

“ဘာလဲ ဆရာမ၊ ဘာဖြစ်တာလဲ”

ဆရာမ နော်အယ်စုမှာ ထိုင်နေသူကို လက်ညှိုးထိုးပြီး...

“သူ...သူပေါ့ သေတဲ့လူ...လူ”

“ဟင်...ဟုတ်လား လာ...လာ ကျွန်တော်တို့ သွားရအောင်”

“ဟင်အင်း၊ ဆရာတာသား ဆရာသွား၊ ကျွန်မ မလိုက်ရဲဘူး”

“ကဲ...ဒါဆို ဆရာမ ဒီမှာပဲ စောင့်နော်၊ ကျွန်တော် အခြေအနေ သွားကြည့်လိုက်ဦးမယ်”

“ဆရာ...ဆရာ သတိထားနော်” ကျွန်တော် သတိနှင့် ထိုလူနားသို့ ချဉ်းကပ်သွား၏။ ထိုလူမှာ ကျွန်တော်တို့ဘက်သို့ လုံးဝ လှည့်မကြည့်။ သို့သော် နောက်မှ ကျွန်တော့် ခြေသံကြားသွား၍လား မသိ။ ဖျတ်ခနဲ လှည့်ကြည့်ရာ ကျွန်တော့်ခြေလှမ်းတုံ့သွားပြီး ပို၍ သတိကြီးစွာ ထားလိုက်ရ၏။ ထို့နောက် ထိုလူမှ ခပ်ယုံယုံပြီး၍ ခပ်သဲသဲ လေသံဖြင့်...

“ဪ...ဆရာပါလား၊ ကျွန်တော် ခဏထိုင်နေတာပါ”

“ခင်ဗျား ဒီမှာ ဘာထိုင်လုပ်နေတာလဲ”

“ဆောနီပါ ဆရာရယ်။ တောင်းပန်ပါတယ်။ ကျွန်တော် ရုတ်တရက် အိပ်မောကျသွားတာ။ အိပ်မက်တွေလည်း မက်လိုက်တာ စုံနေတာပဲ။

ထမင်းလုံးတစ်စွဲခြောက်သလိုပဲ။ အိပ်မက်သာဆိုတယ်။ တစ်ခါတစ်ခါ တကယ်ဖြစ်နေသလိုပဲ။ နောက်တော့ လန်နီးလာပြီး ရေတအားငတ်တာပဲ။ လူနာစောင့်လုပ်တဲ့ ကျွန်တော်တို့လည်း ဘယ်ထွက်သွားမှန်း မသိပါဘူး။ ဒါကြောင့် ကိုယ့်ဘာသာကိုယ် ရေထသောက်ပြီး စားပွဲပေါ်က သူကျန်ခဲ့တဲ့ ဆေးလိပ်နဲ့ မီးခြစ်ကို ယူပြီး စိတ်ပြေလက်ပျောက်ဖြစ်အောင် ဒီနေရာမှာ ဆေးလိပ်လာထိုင်သောက်နေတာပါ။ ကျွန်တော့်ရောဂါနဲ့ ဆေးလိပ်မသောက်သင့်မှန်းတော့ သိပါတယ်။”

ကျွန်တော် ဟူးခနဲ အသံပြည်အောင် လေယူရာကို မှတ်ထုတ်မိသည်။ ရင်ထဲမှ အလုံးကြီးလည်း ယခုမှ ကျသွားခဲ့လေ၏။ အမှန်တော့ ကျွန်တော်တို့သေပြီဟု ဆုံးဖြတ်ထားသော လူနာသည် တကယ်မသေသေးဘဲ သေရွာမှ ပြန်လည်နိုးထလာခြင်းပင် ဖြစ်၏။ ကြံတောင့်ကြံခဲ ဖြစ်ရပ်ဖြစ်သော်လည်း ထိုသို့ ဖြစ်ရပ်များ အများအပြားရှိခဲ့ခြင်းမှာ အမှန်ပင်။ ကျွန်တော်တို့နိုင်ငံတွင် တိုင်းသို့ပြည်သူ ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးဖြစ်သော အောင်ဆန်းသူရိယ ဗိုလ်မှူး တိုက်ခွန်းသည် ထိုသို့ ဆေးလောကဝန်ထမ်းများမှ သေပြီဟု ဆုံးဖြတ်ထားရာမှ အသက်ပြန်ရှင်လာခဲ့သော သေရွာပြန် သူရဲကောင်းကြီးတစ်ဦးပင်ဖြစ်၏။ အခြားဒေသနှင့် အခြားနိုင်ငံများတွင်လည်း ထိုသို့ ဖြစ်ရပ်များ ဖြစ်ပျက်လေ့ရှိကြောင်း ကျွန်တော်ကြားသိ ဖတ်ရှုဖူးပါသည်။ ကျွန်တော်တစ်သက်တွင်ပင် ပထမဆုံးဖြစ်ရပ်ပင် ဖြစ်၏။

“ကဲ...ကဲ...ထပါဗျာ။ ခင်ဗျား ပျောက်သွားလို့ ကျွန်တော်တို့မှာ လိုက်ရှာနေရတာဗျ”

ကျွန်တော် သူ့အနားသို့ ကပ်

သွားပြီး သူ့ကို တွဲထူလိုက်သည်။ ထို့နောက် လှမ်းကြည့်လိုက်ရာ ထွက်ပြေးသွားပြီထင်သော်လည်း ကျွန်တော်တို့နှစ်ဦးအဖြစ်ကို ပါးစပ်အဟောင်းသားနှင့် ကြည့်၍ ကြက်သေ၊သေနေသော သူနာပြုဆရာမ နော်အယ်စုကို တွေ့လိုက်ရ၏။

“ဆရာမ...လာပါ။ လာ၊ သူဘာမှမဖြစ်ပါဘူး။”

ကျွန်တော်က ဝမ်းသာအားရ လှမ်းခေါ်လိုက်မှ သူနာပြုဆရာမလည်း မရဲတရဲနှင့် အနားကပ်လာပြီး ဝိုင်းကူတွဲပေးလေ၏။

ကျွန်တော်တို့နှစ်ဦး လူနာကို သူ့ခုတင်သို့ ပြန်ပို့ပေးပြီး ဆရာမ နော်အယ်စုက လူနာအား လုံအိပ်စေလျက် စောင့်ခြံပေးလိုက်၏။ ထို့နောက် ကျွန်တော်က သူနာပြုဆရာမ နော်အယ်စုကို မျက်နှာရိပ် မျက်နှာကဲပြဲကာ အပြင်ခေါ်ထုတ်လာပြီး...

“တကယ်အံ့ဩဖို့ ကောင်းတာပဲ ဆရာမရယ်။ သေရွာပြန်ပေါ့နော်။ ဒီလို အဖြစ်အပျက်မျိုးတွေ ဆရာမလည်း ကြားဖူးမှာပါ။”

“ကြားဖူးတာပေါ့ ဆရာရယ်။ ဒါပေမယ့် တကယ် ကိုယ်တွေ့ကြုံရတော့ ကြောက်စရာကြီးနော်။ သိပ်အံ့ဩဖို့ကောင်းတာပဲ။”

“ဟုတ်တာပေါ့ဗျာ။ ဒါပေမယ့် ဘာပဲပြောပြော အမင်္ဂလာကနေ မင်္ဂလာ ဖြစ်လာတာပဲလေ။ ဝမ်းသာစရာကောင်းတာပေါ့။ ဒီတော့ ဆရာမလည်း လူနာစောင့်ဆိုတဲ့ လူကို အောက်မှာ သွားရှာပြီး အကျိုးအကြောင်းပြောပြလိုက်ပါ။ အဖြစ်မှန်သိရရင် သူတို့မိသားစုတွေ သိပ်ကို ဝမ်းသာကြမှာ။ မြန်မြန်လေးသာ သွားပြောလိုက်ပါ။”

“ဟုတ်ကဲ့ပါ ဆရာ။ ဪ... ”

ဒါနဲ့ ဆရာရော သေစာရင်းမှာ လက်မှတ်ထိုးလိုက်ပြီလား။

“အင်း... အကုန်လုံးတော့ ဖြည့်လိုက်ပြီ။ တံဆိပ်တုံးလည်း ထုပြီးပြီ။ ဒါပေမယ့် ကျွန်တော့်လက်မှတ်တော့ မထိုးရသေးပါဘူး။”

“တော်သေးတာပေါ့ ဆရာရယ်”

ဟု ပြောဆိုပြီး ကျွန်တော့်အနားမှ ခွာ၍ ဆေးရုံအောက်သို့ ခပ်သွက်သွက် ထွက်ခွာသွားလေသည်။

တကယ်တော့ လူတစ်ဦးတစ်ယောက်သေဆုံးခြင်းသည် ဗုဒ္ဓဘာသာတွင် မီးဇာကုန် ဆီခန်းသောအချိန်၊ ကံကုန်သော အချိန်၊ သေနေစေသော နေ့ရောက်မှသာ အမှန်တကယ်သေဆုံးရမည်ဖြစ်ကြောင်း ကြားသိဖူးပါသည်။

ကျွန်တော် ယုံကြည်သက်ဝင်သော ခရစ်ယာန်ဘာသာတွင်မူ ထူတစ်ဦးမွေးဖွားခြင်းနှင့် သေဆုံးခြင်းဟူသည် ဘုရားသခင်၏ အလိုတော်အတိုင်းပင် ဖြစ်သည်။ ကျွန်တော်တို့သာမန်လူများမှ လူတစ်ဦးတစ်ယောက်၏ သေခြင်းကို မဆုံးဖြတ်ပေးနိုင်။ သေဆုံးပြီဟုလည်း အတိအကျ မသိစိတ်မှတ်ပေးနိုင်ပါကြောင်းကို ယခု ကိုယ်တွေ့ ကြုံတွေ့ခဲ့ရပြီဖြစ်လေသည်။

အထက်ပါ အဖြစ်အပျက်ကို ပြောပြပေးခဲ့သော ဆရာဝန် ချား၏ အား အထူးကျေးဇူးတင်ရှိပါသည်။

ဧေးမောင်မောင်ဆန်း

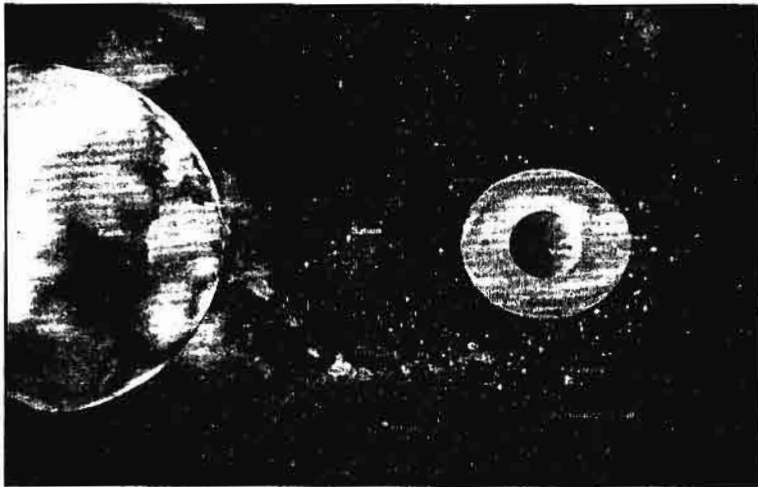
(၁၂) ကုသိန်ပိုင်ရှင်တို့၏ ကွပ်ကဲမှုအောက်တွင် ဝန်ထုပ်ဝန်ပိုးများ

J9E

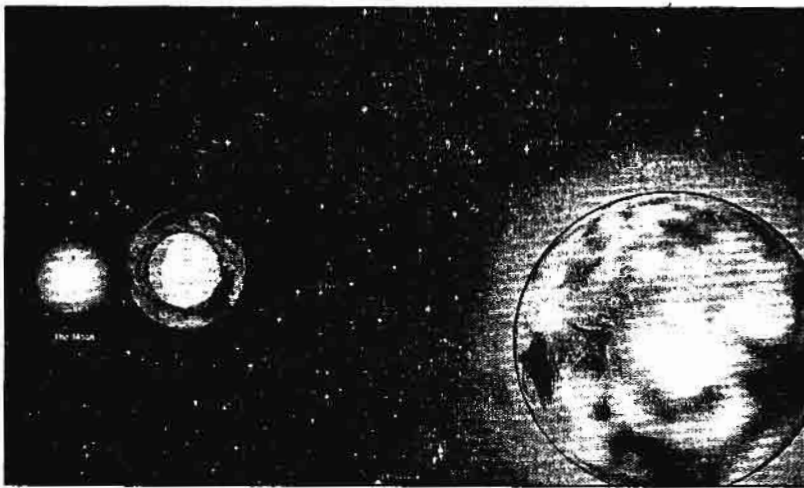

မတ်ပဲဈေးနှုန်းနှင့် ဒေါ်လာဈေးနှုန်းများ ပြင်းထန်စွာ ကျဆင်းသွားတတ်သည်။

ဇူလိုင် ၁၆ရက်၊ မြန်မာစံတော်ချိန် နေ့လယ် ၁၁နာရီ ၅၈မိနစ်၌ အင်္ဂါနှင့် ဗုဒ္ဓဟူးဂြိုဟ်များ နီးကပ်စွာ ပူးယှဉ်စစ်ထိုးသော ဖြစ်စဉ်ဖြစ်ပေါ်လာလိမ့်မည်။ အရှေ့လောင်ဂျီတွဒ် ၉၁ ဒီဂရီ ၅၆မိနစ်နှင့် မြောက်လတ္တီတွဒ် ၂၃ ဒီဂရီ ၃၀မိနစ်၊ ဘင်္ဂလားဧရာဝတီ နိုင်ငံ ဒါကာမြို့တော်ပေါ်၌ ဖြစ်စဉ်ဖြစ်ပေါ်ပါမည်။ ဖြစ်စဉ်အား နေမွန်းတည့်ချိန်ဖြစ်သဖြင့် မမြင်တွေ့နိုင်ပါ။ ဖြစ်စဉ် မဖြစ်ပေါ်မီ အဆိုပါနေ့ နံနက် ၅နာရီမှ ၅နာရီ ၁၅မိနစ်အတွင်း အရှေ့ဘက် မိုးကောင်းကင်သို့ ကြည့်ရှုပါက အင်္ဂါဂြိုဟ်အား သေးငယ်သော ကြယ်ပွင့်အနီသဏ္ဌာန်၊ ဗုဒ္ဓဟူးဂြိုဟ်အား သေးငယ်သော ကြယ်ပွင့်အဖြူသဏ္ဌာန်ဖြင့် မြင်တွေ့ လေ့လာနိုင်ပါမည်။ ဖြစ်စဉ်တွင် ဗုဒ္ဓဟူးဂြိုဟ်မှ အလင်း ၉၃ရာခိုင်နှုန်းသာရှိပြီး အင်္ဂါဂြိုဟ်မှ အလင်း ၉၉ရာခိုင်နှုန်းရှိသည့်အတွက် ဗုဒ္ဓဟူးဂြိုဟ် စစ်ရှုံးပြီး အင်္ဂါဂြိုဟ် စစ်နိုင်သည်။ ယင်းဖြစ်စဉ်သည် မြန်မာနိုင်ငံ၏ နိုင်ငံရေး၊ အုပ်ချုပ်ရေး ဘာဝမွန်းတည့် ကောင်းကင်တွင် ဖြစ်ပေါ်မည်ဖြစ်သည့်အတွက် မြန်မာနိုင်ငံရေးသို့ တပ်မတော်အဖွဲ့အစည်းများမှ ထိပ်တန်းခေါင်းဆောင်များ အသွင်ပြောင်းလဲရောက်ရှိပြီး နိုင်ငံရေးလုပ်ငန်းတာဝန်များ ဆောင်ရွက်လာလိမ့်မည်။ ဘင်္ဂလားပင်လယ်အော်၌ လေဖိအားနည်း ရပ်ဝန်းများ ဖြစ်ပေါ်လာတတ်သည်။ နိုင်ငံ၏ နေရာဒေသအချို့တွင် လေပြင်းလေပွေ တိုက်ခတ်မှုများ၊ လေဆင်နှာမောင်း တိုက်ခိုက်မှု ထူးခြားဖြစ်စဉ်များ ပေါ်ပေါက်လာတတ်သည်။

သောကြာနှင့် ကြာသပတေးဂြိုဟ်များ နီးကပ်စွာ ပူးယှဉ်စစ်ထိုးနေပုံ

မြန်မာနိုင်ငံ၏ မွန်းတည့် မိုးကောင်းကင်ပေါ်တွင် အင်္ဂါနှင့် ဗုဒ္ဓဟူးဂြိုဟ်များ ပူးယှဉ်စစ်ထိုးနေပုံ

၂၀၁၅ ခုလိုင်လ (၁၂)ရာသီ လက်စိုင်ရှင်တို့၏ နက္ခတ်ဇာတိဗျူဟာ

ARIES

မိဿလင်

အတိုက်အခံအချို့ ရှိနေသော်လည်း ကံကောင်းကြီးပွား တိုးတက်မှုများ ရယူပိုင်ဆိုင်ခွင့်ရှိမည်။ စီးပွားရှာဖွေမှု ဌ အခွင့်အရေးကောင်းများ ရရှိမည်။ လုပ်ငန်းတာဝန်များ၌ ဘုန်းကံဩဇာအရှိန်အထိမြင့်မားသောကာလ။ ဂုဏ်သိက္ခာမြင့်မားတိုးတက်၍ အကြံဉာဏ်ကောင်းများ မွေးဖွားဖြစ်တည်လာမည်။ မထင်မှတ်ဘဲ ငွေကြေး အများအပြားရရှိတတ်ပြီး လုပ်ငန်းတွင် အကျိုးအမြတ်ကောင်းများ ရယူပိုင်ဆိုင်ခွင့်ရှိမည်။ စနေနေ့တွင် စပ်တူစပ်ဖက် ထိက်စမ်းပေးပါ။ မတော်တဆ အသေးအဖွဲ့ ထိခိုက်ဒဏ်ရာရရှိမှုများ တွေ့ကြုံတတ်သည် လူမှုရေးပဋိပက္ခများ တွေ့ကြုံဖြစ်ပွားတတ်သည်။ လုပ်ငန်းရှင်များ ငွေကြေးအကျိုးပေးကံ မြင့်မားတိုးတက် သောကာလဖြစ်သည်။ ပညာသင်ကြားနေသူများ အဖက်ဖက်မှ အောင်မြင်မှုများ ဆီကြိုနေမည်။ အိမ်ထောင် ရှင်များ အိမ်တွင်းရေးကိစ္စများ၌ နားလည်မှု လွှဲချော်နေချိန်။ ချစ်သူများ စိတ်ကူးဆန္ဒ ထပ်တူကျ၍ သံယောဇဉ်နှောင်ကြီး ခိုင်မြဲနေမည်။

TAURUS

ပြီဿလင်

လူမှုရေးကိစ္စအများအပြားဆောင်ရွက်လုပ်ကိုင်ရပြီး ငွေကုန်ကြေးကျ များပြားသောကာလဖြစ်သည်။ ခရီးသွားလိုစိတ် များပြားနေတတ်ပြီး နိုင်ငံရပ်ခြားခရီးစဉ်နှင့် ခရီးဝေးသွားလာမှုများ တွေ့ကြုံပေါ်ပေါက်နိုင် သည်။ ကြံစည်တွေးခေါ် ဆုံးဖြတ်မှုများ တည်မတ်မှန်ကန်နေသည့်အတွက် တိုးတက်အောင်မြင်သည် လမ်းကြောင်းထက် ရပ်တည်နိုင်မည်။ မိသားစု၌ အိမ်ခြံမြေယာဉ်ကိစ္စများ တွေ့ကြုံတတ်သည်။ လုပ်ငန်းနေရာဌာန အပြောင်းအလဲဖြစ်စဉ်များ ပေါ်ပေါက်လာတတ်သည်။ လူမှုရေးပိုင်း၌ ထူးခြားစွာ မျက်နှာပွင့်လန်းသောကာလဖြစ်သည်။ လုပ်ငန်းရှင်များအတွက် လုပ်ငန်း၌ အခွင့်အရေးသစ်များ ပေါ်ပေါက် လာမည်။ ပညာသင်ကြားနေသူများ ပညာရေးအတွက် ပင်ပန်းမှုများပြားသော်လည်း အကျိုးရှိ အောင်မြင် မည်။ အိမ်ထောင်ရှင်များ မိမိအိမ်ထောင်ဖက်၏ သံသယစက်ကွင်းများကြား ပြန်လည်ဖြေရှင်းရန် အခက်ကြုံနေတတ်သည်။ ချစ်သူများ ပဋိပက္ခပြဿနာများ ပြင်းထန်၍ ခွဲခွာနေထိုင်ရမည်။

GEMINI

မေထုန်လင်

ကောင်းမွန်သော ကံကြမ္မာမှ သင့်အား ဆက်လက်ပြီး အခွင့်အရေးသစ်များ ဖန်တီးပေးဖွယ် ရှိနေမည်။ ငွေကြေးအကျိုးပေးကံ အထူးကောင်းမွန်ပြီး ထိဆုကြီးများပေါက်တတ်ချိန်ဖြစ်သည်။ ဗုဒ္ဓဟူး ကြာသပတေး နှင့် သောကြာနေ့များ၌ ထိက်စမ်းပေးပါ။ အလုပ်အတွက် အခွင့်အလမ်းကောင်းများ စောင့်ကြိုနေမည်။ စီးပွားတိုးတက်ဖြစ်ထွန်းမှု အရှိန်အဟုန်ပြင်းထန်ချိန်ဖြစ်ပြီး ရွှေရတနာပစ္စည်းအသစ်အဆန်းများ လက်ဆောင် ရရှိတတ်မည်။ တင့်တယ်သော စကားလုံးများဖြင့် လှပသော ကောင်းကင်ပြာအောက် ဘဝ၏ ဆန္ဒများကို အကောင်းဆုံး ဆေးခြယ်ခွင့်ရှိမည်။ မိသားစု၌ အိမ်ခြံမြေယာဉ်ကိစ္စများအတွက် ကံကောင်း အကျိုးရှိချိန်ဖြစ် သည်။ လုပ်ငန်းရှင်များ ကြိုးစားသလောက် အရာထင်မည်။ ပညာသင်ကြားနေသူများ အပြိုင်အဆိုင်များ အပေါ် အနိုင်ရရှိချိန်။ အိမ်ထောင်ရှင်များ ကောင်းသော မင်္ဂလာခရီးများသွားလာရပြီး လှပသော မိသားစုဘဝ ဖန်တီးခွင့်ရှိမည်။ အချစ်ရေးကံမြင့်မားပြီး ငြိမ်းချမ်းသော ရွှေရောင်နေ့ရက်များဆီ ခရီးဆက် ရွက်လွှင့်နိုင်မည်။

CANCER

ကရကဋ်လင်

လူမှုရေးပြဿနာများ ဆက်လက်ကြုံရပြီး စိတ်ပင်ပန်း မွန်းကျပ်မည်။ မိမိအထက် အကြီးအကဲများနှင့် စကားပြောအဆင်မပြေမှုများ တွေ့ကြုံရနိုင်သည်။ တရားမဝင် ငွေကြေးအကျိုးရှိမှုများ တွေ့ကြုံလာမည်။ ထိပေါက်သကဲ့သို့ ငွေကြေးအများအပြားရရှိနိုင်ပြီး စနေနေ့များ ထိက်စမ်းပေးပါ။ မိသားစု၏ အကူအညီပေးမှု ကြောင့် မိမိအကြံအစည် ရည်မှန်းချက်များ လုပ်ငန်းတာဝန်များ၌ အောင်မြင်မှုများ တွေ့ကြုံမည်။ ဝမ်းကိုက်မှုနှင့် အစာအိမ် အူနှင့်ပတ်သက်သော ကျန်းမာရေးအညံ့ကိစ္စများ ဖြစ်ပွားတတ်သည်။ လူမှုရေး အကူအညီပေးမှုများ သတိပြု ရောင်ကြည့်ပါ။ စေတနာမှ ဝေဒနာဖြစ်သွားတတ်သည်။ လုပ်ငန်းရှင်များ လုပ်ငန်းတွင် ပင်ပန်းပြီး ငွေကြေးပိုင်း အကျိုးရှိမည်။ ပညာသင်ကြားနေသူများ ဂွေလုံလ အားနည်းချိန်။ အိမ်ထောင်ရှင်များ ညှိနှိုင်းရန် ကြန့်ကြာမည်။ အိမ်ထောင်ရေးတိုက်ပွဲများ ဆင်နွှဲနေရမည်။ ချစ်သူများ သံသယအသေးအဖွဲ့ပြဿနာများ မကြာခဏကြုံတတ်သည်။

LEO

သိဟ်လင်

အပြောအဆိုများယွင်းမှုများကြောင့် ဆုံးရှုံးနှစ်နာမူများ ကြုံရတတ်သည်။ မိမိဆောင်ရွက်ကြိုးပမ်းမှုတို့တွင် အခွင့်အရေးကောင်းများ ပေါ်ပေါက်လာတတ်သော်လည်း မိသားစုအသိုင်းအဝန်းကြောင့် ပြန်လည်ဆုံးရှုံးပျောက်ကွယ်သွားတတ်သည်။ နိုင်ငံရပ်ခြားနှင့် ခရီးဝေးများ သွားလာရတတ်ပြီး အကျိုးရှိမည်။ အစားအသောက်များယွင်းမှုကြောင့် ကျန်းမာရေးအညံ့ကြုံတတ်ပြီး သွားကိုင်ရောဂါဝေဒနာများ ခံစားရတတ်သည်။ မိသားစု၌ ရွှေထည်ပစ္စည်းများကြောင့် စိတ်အနှောင့်အယှက်ကြုံမည်။ လုပ်ငန်းရှင်များ လူမှုရေးအားနာမှုကြောင့် မိမိလုပ်ငန်းတွင် ဆုံးရှုံးမှုများ ကြုံမည်။ ပညာသင်ကြားနေသူများ ပညာရေးတွင် အပျော်အပါးကိစ္စများကြောင့် မေးမိန့် အားနည်းတတ်သည်။ အိမ်ထောင်ရှင်များ လုပ်ငန်းအတွက် မကြာခဏ ပြဿနာကတောက်ကဆ တွေ့ကြုံတတ်သည်။ ချစ်သူများ အချစ်အတွက် အရာရာပေးဆပ် စွန့်လွှတ်အနစ်နာခံရသောအချိန်ကာလ။

VIRGO

ကန်လင်

နိုင်ငံရပ်ခြားနှင့် ပတ်သက်သည့်လုပ်ငန်းကိစ္စများ ဆောင်ရွက်လုပ်ကိုင်ရပြီး အကျိုးရှိမည်။ မိမိကြိုးပမ်းမှုများအတွက် ကံကောင်းသော အခွင့်အရေးများ ရယူပိုင်ဆိုင်ခွင့်ရှိမည်ကာလဖြစ်သည်။ မိသားစုတွင် အိမ်ခြံမြေယာဉ်နှင့်ပတ်သက်၍ ကံကောင်းမည်။ စီးပွားကံ၊ လုပ်ငန်းကံတိုးတက်မြင့်မား၍ မိမိကြိုးပမ်းအားထုတ်သလောက် လုပ်ငန်းပိုင်း အကျိုးခံစားရမည်။ ဘုန်းကံဩဇာအရှိန်အဝါမြင့်မားတိုးတက်ပြီး လုံ့လစိုက်ထုတ်သလောက် အကျိုးခံစားရမည်။ ခရီးဝေးသွားလာမှုများပြားပြီး လုပ်ငန်းအပြောင်းအလဲများ ပေါ်ပေါက်၍ ကောင်းသော ပြောင်းလဲမှုများဖြစ်သည်။ လုပ်ငန်းရှင်များ နေရာအဆောက်အအုံနှင့် လုပ်ငန်းကံကောင်းမွန်မည်။ ပညာသင်ယူနေသူများ ပညာရေးကံ အထူးမြင့်မားသောကာလဖြစ်သည်။ အိမ်ထောင်ရှင်များ မိမိအိမ်ထောင်ဖက်ဖြင့် ခွဲခွာနေထိုင်ရမည်။ ချစ်သူများ ကောင်းသောခရီးသွားလာ၍ အေးချမ်းသော နေ့ရက်များ စောင့်ကြိုနေမည်။

LIBRA

တူလင်

ပါးနပ်လိမ္မာသောအကျိုးကြောင့် မိမိကြိုးပမ်းကြံစည်မှုများ ပြည့်ဝ အောင်မြင်မည်။ လူမှုရေးကိစ္စပြဿနာများအား မိမိမောင့်နှမသားချင်းများကြောင့် ရင်ဆိုင်တွေ့ကြုံဖြေရှင်းရမည်။ ရုတ်တရက် မထင်မှတ်သည့် အခွင့်အရေးကောင်း၊ အခြေအနေကောင်းများ တွေ့ကြုံပေါ်ပေါက်လာပြီး မိမိစိတ်ကူးသတင်းထင်ပေါ်ကျော်စောမည်။ ထိပါးကံတတ်သည်ကာလဖြစ်ပြီး ငွေကြေးအမြောက်အများ အကျိုးရှိနိုင်သော ကာလဖြစ်သည်။ ဝန်ထမ်းတာဝန်ထမ်းရွက်သူများ သင်တန်းကိစ္စများ ပေါ်ပေါက်တွေ့ကြုံတတ်ပြီး လုပ်ငန်းကံရာထူးကံ တိုးတက်ကောင်းမွန်မည် လျှပ်တစ်ပြက်ပေါ်ပေါက်လာတတ်သည့် အကြံဉာဏ်ကောင်းများကြောင့် ငွေကြေးကံ အထူးကောင်းမည်အခွင့်အရေးများ ပေါ်ပေါက်တွေ့ကြုံလာမည်။ လုပ်ငန်းရှင်များ လုပ်ငန်းတွင် ကောင်းသော အထောက်အပံ့ အကူအညီများရရှိ၍ တိုးတက်အောင်မြင်မည်။ ပညာသင်ကြားနေသူများ ကံတတာအထူးတိုးတက်မြင့်မားသော ကာလဖြစ်သည်။ အိမ်ထောင်ရှင်များ အိမ်ထောင်ရေး အညံ့ကြုံတတ်၍ ချစ်သူများ လှပသော အချစ်နေ့ရက်များ ဖန်တီးတည်ဆောက်နိုင်မည်။

SCORPIO

မြိစ္ဆာလင်

အဖက်ဖက်မှ ပြဿနာပေါင်းစုံ ရင်ဆိုင်ကျော်ဖြတ်ရမည်။ ဘာပဲလုပ်လုပ် စိတ်ဖိစီးမှုများကြောင့် စိတ်ဆိုးဒေါသဖြစ်လွယ်သောကာလဖြစ်သည်။ အရာရာအတွက် စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာ အားပေးမြှင့်တင်ရန်နှင့် ငြိမ်းချမ်းမှုရရှိရန် ကြိုးစားသင့်သောကာလဖြစ်သည်။ မထင်မှတ်ထားသော ပြဿနာအခက်အခဲကြီးများကြောင့် မိမိလုပ်ငန်းပိုင်း များစွာ ဆုံးရှုံးနှစ်နာသွားနိုင်သည်။ ဘာသာရေးကျင့်ကြံ အားထုတ်မှုများ ယခင်ထက် ပိုမိုအလေးထား ဆောင်ရွက်ပါ။ ကျန်းမာရေးအညံ့ကိစ္စများ သတိပြု ဆင်ခြင်ပါ။ လုပ်ငန်းတွင် မီးအေးအန္တရာယ်များအတွက် အဖက်ဖက်မှ ဖုတ်စပ်သေချာပါ။ ကံတတာ နိမ့်ပါးချိန်ဖြစ်ပြီး လုပ်ငန်းရှင်များ အဖက်ဖက်မှ ကာကွယ်မှု ရယူပါ။ ပညာသင်ယူသူများ စိတ်အနှောင့်အယှက်များကြားမှ မိမိလိုပန်းတိုင်သို့ ရောက်ရှိနိုင်မည်။ အိမ်ထောင်ရှင်များ အကြောင်းအမျိုးမျိုးဖြင့် သဘောထားကွဲလွဲချိန်ဖြစ်သည်။ ချစ်သူများ အဝေးဆုံးသို့ ရောက်ရှိမည့်အကြောင်းကိစ္စများ ပေါ်ပေါက်လာနိုင်သည်။

SAGITTA

RIUS

နေလင်

စိတ်ကူးအမျိုးမျိုး မျှော်လင့်ချက်အမျိုးမျိုးဖြင့် အကျိုးရှိမည့် အိပ်မက်များဖြင့် လက်တွေ့အခြေအနေ လွဲချော်နေမည်။ ခရီးသွားလာလိုစိတ် ပြင်းထန်နေပြီး ရပ်ဝေးခရီးများအတွက် သောကကြမည်။ လုပ်ငန်းကိစ္စများအတွက် အနောင်အယုက်များကြားမှ ငွေကြေးအကျိုးရှိမည်။ လုပ်ငန်းတွင် အောက် လက်နှင့် ပတ်သက်သော ပြဿနာပဋိပက္ခများ ရင်ဆိုင်ဖြေရှင်းရပြီး မိမိလိုက်ခွင့်များ ဆုံးရှုံးတတ်သည်။ ဝမ်းဗိုက် အစာအိမ်၊ အပူနှင့် ပတ်သက်သည့် ကျန်းမာရေးအညံ့ကိစ္စများ ပေါ်ပေါက်တွေ့ကြုံနိုင်သည်။ မိမိကံတတာ ကောင်း-ဆိုးခွန်တွဲနေပြီး ထူးထူးခြားခြား ပိုင်ဆိုင်ရမည့်အကျိုးအမြတ်များဖြင့် လွဲချော် နေတတ်သည်။ လုပ်ငန်းရှင်များ၊ ဝင်ငွေကောင်းသော်လည်း ငွေကြေးပြဿနာများ ရင်ဆိုင်ဖြေရှင်းရ မည်။ အိမ်ထောင်ရှင်များ အိမ်မှုကိစ္စအဝဝအတွက် ဝန်ထုပ်ဝန်ပိုးဖြစ်နေတတ်သည်။ ပဋိပက္ခအတိုက် အခံများကြား ချစ်သူများ၏ ကံတတာပေးပို့နည်းနှမ်းသော ကာလဖြစ်သည်။

CAPRI

CORN

မကာရလင်

လူမှုရေးကိစ္စ၊ အဖွဲ့အစည်းကိစ္စအများအပြားဆောင်ရွက်လုပ်ကိုင်ရပြီး မိမိကံအကောင်း-အဆိုး ခွန်တွဲ နေမည့်ကာလဖြစ်သည်။ မျက်နှာပွင့်လန်းပြီး လူမှုရေးပြဿနာအနောင်အယုက်များ မိမိ၏အနီး ဝန်းကျင်၌ တည်ရှိနေသည်။ ကောင်းသောအခြေအနေသစ်များ ဖန်တီးခွင့်ရရှိသော်လည်း လူမှုရေးအနောင် အယုက်များကြောင့် ကြန့်ကြာနောင်နေမည်။ ဝန်ထမ်းတာဝန်ထမ်းရွက်သူများ အောက်လက်ကြောင့် လုပ်ငန်းပိုင်းအခက်အခဲများတွေ့ကြုံဖြေရှင်းရမည်။ ဝမ်းဗိုက်ပိုင်းဆိုင်ရာနှင့် အပူ-အဖျားနှင့်ပတ်သက် သည့်ကျန်းမာရေးပိုင်းအညံ့များ ကြုံတတ်သည်။ လုပ်ငန်းရှင်များ ငွေကြေးကံကောင်းမွန်ပြီး စပ်တူစပ်ဖက် လုပ်ငန်းသစ်များ အကောင်အထည်ဖော်ရမည်။ ပညာသင်ကြားနေသူများ အခက်အခဲများကြားမှ ရည်မှန်းချက်ပန်းတိုင်သို့ ရောက်ရှိမည်။ အိမ်ထောင်ရှင်များ လူမှုရေးများပြားမကြောင့် အိမ်ထောင်ဖက် ၏ ဗြိုင်မှုများ ခံယူရမည်။ ချစ်သူများ ပြင်းထန်သော ကံကြမ္မာမှန်တိုင်းများကြောင့် တတ်လမ်းတစ်ပုဒ် ပြီးဆုံးသွားတတ်သည်။

AQUARIUS

ကုမ်လင်

ခရီးဝေးများသွားလာရပြီး အနောင်အယုက်ကိစ္စများ ပေါ်ပေါက်တွေ့ကြုံနိုင်သည်။ နောင်နေ့ကြန့် ကြာမှုများကြားမှ အခွင့်အရေးအခြေအနေသစ်များ ဖန်တီးပုံဖော်နိုင်မည်။ ပြင်းထန်သော လုံ့လစိုက် ထုတ် ကြိုးပမ်းမှုများကြောင့် အောင်မြင်မှုများ မိမိထံသို့ ရောက်ရှိလာမည်။ လုပ်ငန်းကိစ္စများတွင် စိတ်ပင်ပန်းဖိစီးမှုများပြားပြီး အခက်အခဲများ ယှဉ်တွဲနေမည်။ မိမိကံတတာအကောင်း-အဆိုး ခွန်တွဲနေသည့်ကာလဖြစ်ပြီး အခက်အခဲကြန့်ကြာမှုများအား ကူညီဖြေရှင်းပေးမည့်သူများ ပေါ်ပေါက် လာတတ်သည်။ လုပ်ငန်းသစ်များ ဆက်သွယ်ဆောင်ရွက်ရပြီး ငွေကြေးပိုင်းအကျိုးရှိ အဆင်ပြေမည်။ လုပ်ငန်းရှင်များ လုပ်ငန်းတွင် ကြန့်ကြာမှုများ ရင်ဆိုင်ပြီး မိမိလိုရာသို့ ရောက်ရှိမည်။ ပညာသင်ကြား သူများအတွက် ပညာရေးတွင် အခက်အခဲများကြားမှ အောင်မြင်မှုများ ရရှိမည်။ အိမ်ထောင်ရှင်များ မိမိအိမ်ထောင်ဖက်ဖြင့် ခွဲခွာ နေထိုင်ရတတ်ပြီး ဆွေမျိုးသားချင်းကိစ္စများကြောင့် အတိုက်အခံကြုံမည်။ ချစ်သူများ ကြားလူကြောင့် အထင်မြင်လွှဲများသောအကြောင်းကိစ္စရပ်များ ပေါ်ပေါက်တွေ့ကြုံနိုင်သည်။

PISCES

မိန်လင်

ဘုန်းကံဩဇာအရှိန်အဝါ ထူးခြားစွာ တိုးတက်မြင့်မားမည့် ကာလဖြစ်သည်။ အခြားသူတို့ ရရှိရန် အခွင့်အရေးကောင်းများ မိမိထံသို့ အလွယ်တကူရောက်ရှိလာမည်။ ထူးခြားသော တိုးတက်ပြောင်းလဲ ကြီးပွားမှုများ မိမိနှင့် မိသားစု၏ လက်ဝယ်သို့ ရောက်ရှိပြီး ကံကောင်းမှုအမျိုးမျိုးရယူပိုင်ဆိုင်ခွင့်ရှိမည်။ ထိခိုက်မှုများ ပေါက်ခြင်း (သို့) ထိခိုက်သကဲ့သို့ ငွေကြေးကံ အထူးကောင်းမွန်သော အခွင့်အရေးများ ရယူဖန်တီးခွင့်ရှိမည်။ မိသားစု၌ လူမှုရေးကိစ္စများအတွက် ငွေကြေးဆုံးရှုံးကျန်ကျမှု များပြားနေမည်။ ငွေကြေးများ ရရှိသော်လည်း လက်ထဲ ငွေမမြဲတတ်ပါ။ ဝန်ထမ်းတာဝန် ထမ်းရွက်သူများ ကောင်း သော နေရာဌာနအပြောင်းအရွှေ့ကိစ္စများ တွေ့ကြုံနိုင်သည်။ လုပ်ငန်းရှင်များ လုပ်ငန်းဆိုင်ရာအောင်မြင် သော်လည်း ငွေကြေးကိစ္စများအတွက် ခေါင်းခဲနေမည်။ ပညာသင်ကြားသူများ ပညာရေးကံအထွဋ် အထိပ်သို့ ရောက်ရှိမည့် ကာလအပိုင်း အိမ်ထောင်ရှင်များ ငွေကြေးကိစ္စများကြောင့် အိမ်တွင်းရေး ပြဿနာရင်ဆိုင်ရမည်။ ချစ်သူများ ချစ်သူထံမှ အရင်ထက် ပိုမိုသော မေတ္တာတရားများ ရယူနိုင်မည်။

၂၀၁၅ ခုလိုင်လ၊ မွန်းတည့်နက္ခတ်ဝင်ထွက်ချိန်များ

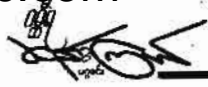
ကမ္ဘာကြီးပေါ်၌ လက် (၁၂)လက်ဖြင့် လူတန်းစား (၁၂)ပိုင်းခွဲခြားပြီး မိမိတို့မွေးဖွားချိန် ကောင်းကင်မွန်းတည့်အရ အလင်းအား ထွန်းတောက်သော နက္ခတ် (၁၂)လုံးဖြင့် မိမိတို့၏ အရေးကြီးကိစ္စများ စီရင်ဆောင်ရွက်လျှင် ထူးခြားစွာ အကျိုးဖြစ်လာလိမ့်မည်ဟု အကြွင်းမဲ့ ယုံကြည်ချက်ကြောင့် နက္ခတ်သိပ္ပံအဖွဲ့မှ လက်တွေ့သုတေသနပြုလုပ်ပြီး အကျိုးရှိရှိ အသုံးပြုနိုင်ရန် ရည်ရွယ်၍ ဖော်ပြအပ်ပါသည်။ နေသိဒ္ဓိနက္ခတ်တစ်လုံးတည်းအား လူသားအားလုံးမှ အသုံးပြု ဆောင်ရွက် နေခြင်းသည် အခြားသော နက္ခတ်များကို လျစ်လျူရှုထားသည်နှင့် တူနေပါသည်။ အဘိဇိနက္ခတ်အပါအဝင် နက္ခတ် အသီးသီးတို့သည် ကောင်းကျိုးများ ဖန်တီးပေးနိုင်ပြီး မိမိတို့မွေးဖွားချိန်အတိအကျဖြင့် စစ်ဆေးတွက်ချက်ပါက လူအသီးသီး အတွက် နက္ခတ် (၂၈)လုံးအား တန်ဖိုးရှိရှိ အသုံးပြုနိုင်ပါလိမ့်မည်။ ယခုဖော်ပြချက်တွင် မွေးဖွားချိန် ၂၈နီကို လက်တစ်လက် အဖြစ် သတ်မှတ်၍ လက် (၁၂)လက်အတွက် နက္ခတ် (၁၂)လုံးဖြင့် တွက်ကိန်းဆင်ထားပါသည်။ နက္ခတ် (၁၂)လုံးသည် လက်တစ်ခုချင်းအလိုက် စွမ်းအားအမြင့်မားဆုံး မွန်းတည့်နက္ခတ်များသာဖြစ်ပြီး သိပ္ပံနည်းကျ (Modern Astrology) နက္ခတ်ပညာရပ်စနစ်တွင် ဖော်ပြထားသော နက္ခတ္တသိပ္ပံပညာရှင်များ၏ စံနှုန်းပြုထားသည့် အလင်းအားကို စံပြထားပါသည်။ နက္ခတ်တစ်လုံးပိုင်ဆိုင်မှုကို ၁၃ ဇီကီ ၂၀မိနစ် သတ်မှတ်ထားသော်လည်း ခြွင်းချက်အနေဖြင့် အဆိုပါ နက္ခတ်၏ ရှေ့ နောက် ၄ ဇီကီအတွင်း ကျရောက်မည့်အချိန်များကို မွန်းတည့် နက္ခတ်၏ ဝင်ချိန် ထွက်ချိန်များအဖြစ် သတ်မှတ်ထားပါသည်။

မိမိတို့မွေးဖွားချိန်လက် အလွယ်တကူရှာဖွေနိုင်ရန်အတွက် လက်ရှာ ဖွေနည်းဇယားအား ထည့်သွင်းဖော်ပြပေးထားပြီး လအလိုက်အလိုက် ပျမ်းမျှ နေထွက်ချိန်များအပေါ် မူတည်၍ နှစ်နာရီလျှင် လက်တစ်လက် နှုန်းဖြင့် လက် (၁၂)လက်အတွက် အလွယ်တကူ ကောက်ယူနိုင်ပါသည်။ ဥပမာ- ဧပြီ ၁၃ မှ မေ ၁၃ အတွင်း နံနက် (၅:၄၅)နာရီမှ (၇:၄၅)နာရီ အတွင်း မွေးဖွားသူတစ်ဦးသည် မိဿလက်ပိုင်ရှင်ဖြစ်ပြီး ယင်းနေနံနက် (၉:၄၅)နာရီမှ (၁၁:၄၅)နာရီအတွင်း မွေးဖွားပါက မေထုန်လက်ပိုင်ရှင်ဖြစ် သွားပါလိမ့်မည်။ လက်သတ်မှတ်ရာတွင် ၁၂ရာသီစက်ဝန်းအတွင်း မိဿမှ မိန်အထိ အစဉ်အတိုင်း သတ်မှတ်ထားပါသည်။

မိမိတို့၏ မွေးဖွားချိန်လက်များအား လက်ကောက်ယူမှု ဇယားတွင် ဦးစွာရှာဖွေ၍ မွန်းတည့် နက္ခတ်တို့၏ နေစဉ် မွန်းတည့်မတ်ချိန်များတွင် လောကီ၊ လောကုတ္တရာအရေးကိစ္စများ ကြံစည်ဆောင်ရွက် လုပ်ကိုင်ခြင်းဖြင့် အကျိုးထူးများ ရရှိလာပါလိမ့်မည်။ လစဉ် မွန်းတည့်နက္ခတ်များအပေါ် စန်း(တနင်္လာ) ဖြတ်သန်းသည့်နေ့များအား မျဉ်းသားပေးထားပြီး အဆိုပါ နေ့ရက်တို့သည် လတစ်လအတွင်း အနည်းဆုံး တစ်ရက်မှ အများဆုံး နှစ်ရက်ထိ ကြုံတွေ့နိုင်ပါသည်။ လက်အသီးသီး အတွက် မွန်းတည့်နက္ခတ်များ မွန်းတည့်ချိန်နှင့် စန်း(တနင်္လာ) မွန်းတည့်ချိန်များ ထပ်တူဖြစ်သည့်ရက်များသည် လတစ်လအတွက် အကောင်းဆုံး နေ့ရက်အချိန်အချိန်ဖြစ်ကြသည်။ အဆိုပါ နေ့ရက်အချိန်အချိန်များ၌ ထိက်စမ်းခြင်း၊ လုပ်ငန်းသစ်များ စတင်ခြင်း၊ အရေးကြီးကိစ္စ စီမံဆောင်ရွက်ခြင်း၊ အိမ်ခြံမြေယာဉ်ကား ဝယ်ယူရန် စာချုပ်များ ချုပ်ဆို ခြင်းတို့အား ဉာဏ်ရှိသလို အကျိုးရှိရှိ အသုံးပြုနိုင်ပါသည်။

ဦးဇေယျာကို (B.Sc)(D.S.A.)
နက္ခတ်သိပ္ပံပညာရှင်

မိုးချိုရယ် မေသုရယ်အတွင်း	
မိုးချိုရယ်	လက်
၅:၄၅ ၇:၄၅	မိသ
၈:၄၅ ၉:၄၅	မြသ
၉:၄၅ ၁၁:၄၅	မေထန်
၁၁:၄၅ ၁၃:၄၅	ကရကင်
၁၃:၄၅ ၁၅:၄၅	သိဟ်
၁၅:၄၅ ၁၇:၄၅	ကန်
၁၇:၄၅ ၁၉:၄၅	တု
၁၉:၄၅ ၂၁:၄၅	မြစွာ
၂၁:၄၅ ၂၃:၄၅	ဓန
၂၃:၄၅ ၁၅:၅၀	မကာရ
၁၅:၅၀ ၁၇:၅၀	ကုမ်
၁၇:၅၀ ၁၉:၅၀	မိန်

မေသုရယ်မိုးချိုရယ်အတွင်း	
မိုးချိုရယ်	လက်
၅:၂၅ ၇:၂၅	မြသ
၇:၂၅ ၉:၂၅	မေထန်
၉:၂၅ ၁၁:၂၅	ကရကင်
၁၁:၂၅ ၁၃:၂၅	သိဟ်
၁၃:၂၅ ၁၅:၂၅	ကန်
၁၅:၂၅ ၁၇:၂၅	တု
၁၇:၂၅ ၁၉:၂၅	မြစွာ
၁၉:၂၅ ၂၁:၂၅	ဓန
၂၁:၂၅ ၂၃:၂၅	မကာရ
၂၃:၂၅ ၁၅:၂၆	ကုမ်
၁၅:၂၆ ၁၇:၂၆	မိန်
၁၇:၂၆ ၁၉:၂၆	မိသ

မိုးချိုရယ်မေသုရယ်အတွင်း	
မိုးချိုရယ်	လက်
၅:၂၀ ၇:၂၀	မေထန်
၇:၂၀ ၉:၂၀	ကရကင်
၉:၂၀ ၁၁:၂၀	သိဟ်
၁၁:၂၀ ၁၃:၂၀	ကန်
၁၃:၂၀ ၁၅:၂၀	တု
၁၅:၂၀ ၁၇:၂၀	မြစွာ
၁၇:၂၀ ၁၉:၂၀	ဓန
၁၉:၂၀ ၂၁:၂၀	မကာရ
၂၁:၂၀ ၂၃:၂၀	ကုမ်
၂၃:၂၀ ၁၅:၂၁	မိန်
၁၅:၂၁ ၁၇:၂၁	မိသ
၁၇:၂၁ ၁၉:၂၁	မြသ

မိုးချိုရယ်မေသုရယ်အတွင်း	
မိုးချိုရယ်	လက်
၅:၁၀ ၇:၁၀	ကရကင်
၇:၁၀ ၉:၁၀	သိဟ်
၉:၁၀ ၁၁:၁၀	ကန်
၁၁:၁၀ ၁၃:၁၀	တု
၁၃:၁၀ ၁၅:၁၀	မြစွာ
၁၅:၁၀ ၁၇:၁၀	ဓန
၁၇:၁၀ ၁၉:၁၀	မကာရ
၁၉:၁၀ ၂၁:၁၀	ကုမ်
၂၁:၁၀ ၂၃:၁၀	မိန်
၂၃:၁၀ ၁၅:၁၁	မိသ
၁၅:၁၁ ၁၇:၁၁	မြသ
၁၇:၁၁ ၁၉:၁၁	မေထန်

မိုးချိုရယ်မေသုရယ်အတွင်း	
မိုးချိုရယ်	လက်
၅:၄၀ ၇:၄၀	သိဟ်
၇:၄၀ ၉:၄၀	ကန်
၉:၄၀ ၁၁:၄၀	တု
၁၁:၄၀ ၁၃:၄၀	မြစွာ
၁၃:၄၀ ၁၅:၄၀	ဓန
၁၅:၄၀ ၁၇:၄၀	မကာရ
၁၇:၄၀ ၁၉:၄၀	ကုမ်
၁၉:၄၀ ၂၁:၄၀	မိန်
၂၁:၄၀ ၂၃:၄၀	မိသ
၂၃:၄၀ ၁၅:၄၁	မြသ
၁၅:၄၁ ၁၇:၄၁	မေထန်
၁၇:၄၁ ၁၉:၄၁	ကရကင်

မေသုရယ်မိုးချိုရယ်အတွင်း	
မိုးချိုရယ်	လက်
၅:၃၀ ၇:၃၀	ကန်
၇:၃၀ ၉:၃၀	တု
၉:၃၀ ၁၁:၃၀	မြစွာ
၁၁:၃၀ ၁၃:၃၀	ဓန
၁၃:၃၀ ၁၅:၃၀	မကာရ
၁၅:၃၀ ၁၇:၃၀	ကုမ်
၁၇:၃၀ ၁၉:၃၀	မိန်
၁၉:၃၀ ၂၁:၃၀	မိသ
၂၁:၃၀ ၂၃:၃၀	မြသ
၂၃:၃၀ ၁၅:၃၁	မေထန်
၁၅:၃၁ ၁၇:၃၁	ကရကင်
၁၇:၃၁ ၁၉:၃၁	သိဟ်

မိုးချိုရယ်မေသုရယ်အတွင်း	
မိုးချိုရယ်	လက်
၅:၂၅ ၇:၂၅	တု
၇:၂၅ ၉:၂၅	မြစွာ
၉:၂၅ ၁၁:၂၅	ဓန
၁၁:၂၅ ၁၃:၂၅	မကာရ
၁၃:၂၅ ၁၅:၂၅	ကုမ်
၁၅:၂၅ ၁၇:၂၅	မိန်
၁၇:၂၅ ၁၉:၂၅	မိသ
၁၉:၂၅ ၂၁:၂၅	မြသ
၂၁:၂၅ ၂၃:၂၅	မေထန်
၂၃:၂၅ ၁၅:၂၆	ကရကင်
၁၅:၂၆ ၁၇:၂၆	သိဟ်
၁၇:၂၆ ၁၉:၂၆	ကန်

မိုးချိုရယ်မေသုရယ်အတွင်း	
မိုးချိုရယ်	လက်
၅:၁၀ ၇:၁၀	မြစွာ
၇:၁၀ ၉:၁၀	ဓန
၉:၁၀ ၁၁:၁၀	မကာရ
၁၁:၁၀ ၁၃:၁၀	ကုမ်
၁၃:၁၀ ၁၅:၁၀	မိန်
၁၅:၁၀ ၁၇:၁၀	မိသ
၁၇:၁၀ ၁၉:၁၀	မြသ
၁၉:၁၀ ၂၁:၁၀	မေထန်
၂၁:၁၀ ၂၃:၁၀	ကရကင်
၂၃:၁၀ ၁၅:၁၁	သိဟ်
၁၅:၁၁ ၁၇:၁၁	ကန်
၁၇:၁၁ ၁၉:၁၁	တု

မိုးချိုရယ်မေသုရယ်အတွင်း	
မိုးချိုရယ်	လက်
၅:၁၀ ၇:၁၀	ဓန
၇:၁၀ ၉:၁၀	မကာရ
၉:၁၀ ၁၁:၁၀	ကုမ်
၁၁:၁၀ ၁၃:၁၀	မိန်
၁၃:၁၀ ၁၅:၁၀	မိသ
၁၅:၁၀ ၁၇:၁၀	မြသ
၁၇:၁၀ ၁၉:၁၀	မေထန်
၁၉:၁၀ ၂၁:၁၀	ကရကင်
၂၁:၁၀ ၂၃:၁၀	သိဟ်
၂၃:၁၀ ၁၅:၁၁	ကန်
၁၅:၁၁ ၁၇:၁၁	တု
၁၇:၁၁ ၁၉:၁၁	မြစွာ

မေသုရယ်မိုးချိုရယ်အတွင်း	
မိုးချိုရယ်	လက်
၅:၁၀ ၇:၁၀	မကာရ
၇:၁၀ ၉:၁၀	ကုမ်
၉:၁၀ ၁၁:၁၀	မိန်
၁၁:၁၀ ၁၃:၁၀	မိသ
၁၃:၁၀ ၁၅:၁၀	မြသ
၁၅:၁၀ ၁၇:၁၀	မေထန်
၁၇:၁၀ ၁၉:၁၀	ကရကင်
၁၉:၁၀ ၂၁:၁၀	သိဟ်
၂၁:၁၀ ၂၃:၁၀	ကန်
၂၃:၁၀ ၁၅:၁၁	တု
၁၅:၁၁ ၁၇:၁၁	မြစွာ
၁၇:၁၁ ၁၉:၁၁	ဓန

မိုးချိုရယ်မေသုရယ်အတွင်း	
မိုးချိုရယ်	လက်
၅:၁၀ ၇:၁၀	ကုမ်
၇:၁၀ ၉:၁၀	မိန်
၉:၁၀ ၁၁:၁၀	မိသ
၁၁:၁၀ ၁၃:၁၀	မြသ
၁၃:၁၀ ၁၅:၁၀	မေထန်
၁၅:၁၀ ၁၇:၁၀	ကရကင်
၁၇:၁၀ ၁၉:၁၀	သိဟ်
၁၉:၁၀ ၂၁:၁၀	ကန်
၂၁:၁၀ ၂၃:၁၀	တု
၂၃:၁၀ ၁၅:၁၁	မြစွာ
၁၅:၁၁ ၁၇:၁၁	ဓန
၁၇:၁၁ ၁၉:၁၁	မကာရ

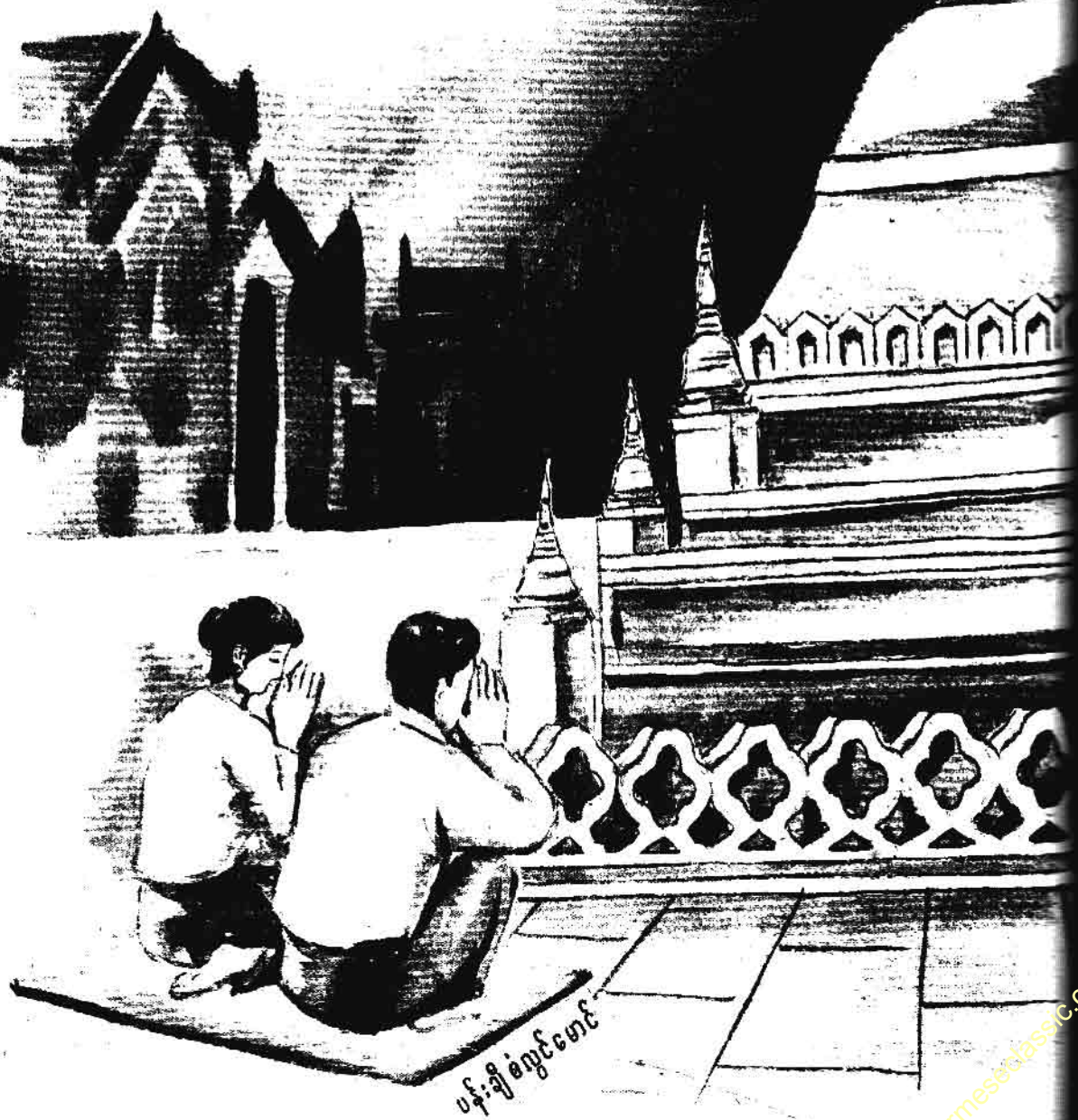
မေသုရယ်မိုးချိုရယ်အတွင်း	
မိုးချိုရယ်	လက်
၅:၁၀ ၇:၁၀	မိန်
၇:၁၀ ၉:၁၀	မိသ
၉:၁၀ ၁၁:၁၀	မြသ
၁၁:၁၀ ၁၃:၁၀	မေထန်
၁၃:၁၀ ၁၅:၁၀	ကရကင်
၁၅:၁၀ ၁၇:၁၀	သိဟ်
၁၇:၁၀ ၁၉:၁၀	ကန်
၁၉:၁၀ ၂၁:၁၀	တု
၂၁:၁၀ ၂၃:၁၀	မြစွာ
၂၃:၁၀ ၁၅:၁၁	ဓန
၁၅:၁၁ ၁၇:၁၁	မကာရ
၁၇:၁၁ ၁၉:၁၁	ကုမ်

၂၃	၂၄	၂၅
၂၆	၂၇	၂၈
၂၉	၃၀	၃၁
၃၂	၃၃	၃၄
၃၅	၃၆	၃၇

၂၂: ၆	၂၃: ∞
၂၂: ၂	၂၂: ၆
၂၂: ∞	၂၂: ၂

၂၃

ကျိန်စာ ဆန်းဝင်း အောင်မြေ

ပန်းချီဆွဲသူ ဦးမောင်

သစ္စာဆိုခြင်း၊ သစ္စာပြုခြင်း ဆိုသည်ကား ကောင်းသည် ဖြစ်စေ၊ မကောင်းသည် ဖြစ်စေ၊ မှန်နေသော အကြောင်းအရာ ကိစ္စရပ်များအား သက်သေပြု၍ ကျရောက်ဆဲ ကိစ္စတစ်ခုအား အကောင်အထည်ဖော်ဆောင်လိုခြင်းကြောင့် အထောက်အထား အနိသဟံပြုခြင်းဟု များသောအားဖြင့် နားလည်ထားကြပေလိမ့်မည်ထင်သည်။

ကြိုတင်၍ ဘယ်သောအခါ ဘာဖြစ်ပါစေဟု ပြောဆိုခြင်းမျိုးကို သစ္စာဆိုသည်ဟူ၍ မမှတ်သားဘူးပါပေ။ အမှန်ကား “ဘာဖြစ်ပါစေ”ဟူသော ပြောဆိုခြင်းမျိုးကား “ကျိန်စာ”သာ ဖြစ်ပေလိမ့်မည်။ အဆိုပါ ကျိန်စာတစ်ခု၏ စူးရှ ထူးဆန်း၊ ဖြစ်ရပ်မှန် တတ်လမ်းတစ်ခုအား သံဝေဂ ဗဟုသုတရစေရန် ရည်သန်၍ တင်ပြလိုက်ရပါသည်။

လက်တွဲကလည်း မြဲမြံ စိတ်ချင်းကလည်း တတွဲတွဲ။ ခဏမဟုတ်၊ ရာသက်ပန်တွဲရေး မျှော်တွေးလျက် အသက် ၂၀ခန့်သာရှိမည်ထင်ရသော ကြင်စဦးအတွဲတစ်တွဲ။

မိုးကောင်းဘုရားဝင်းအတွင်းသို့ ဆောင်းနှင်းမှုန်များ မကွဲမီ တန်ဆောင်းတစ်ခုအတွင်း၌ ထိုင်လျက် နှစ်ဦးသားကွဲသွားမည် ကွာသွားမည်ရှိသည်ထင်ကြားလေသွေး ဝေးမည်ထင် ဆိုသည့် စကားအတိုင်း ကြားလေပင် အသွေးမခံဘဲ လက်တွဲကလည်း မဖြတ်၊ ဆုပ်ကြဲလျက်သား တင်းလို့ ကျပ်လို့။

“ညီမလေး”

“ရှင်...အစ်ကိုကြီး”

အစ်ကိုနဲ့ ညီမတို့နှစ်ယောက်

ဘယ်တော့မှ မခွဲစတမ်း ပေါင်းသင်းရအောင်လို့ သစ္စာပြုကြရအောင်ကွာနော်”

“ကောင်းတယ် အစ်ကို၊ ကျွန်မအရင်သစ္စာဆိုမယ်နော်”

မိန်းမမျိုးကလေးက ထိုသို့ ပြောဆိုပြီးလျှင် တန်ဆောင်းအတွင်းမှ လွန်စွာကြည်ညိုဖွယ် သံဃာယ်တော်မူသော ဗုဒ္ဓဆင်းတုရုပ်ပွားတော်ကြီး၏ ရှေ့တွင် ကျုံးကျုံးထိုင် လက်အုပ်ချီလျက်...

“ဘုန်းတော်ကြီးမြတ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား...ဘုရားတပည့်တော်တို့ နှစ်ဦးသည် အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ဖြစ်စေ၊ ခွဲခွာမှု မဖြစ်ရပါလို၏ အရှင်မြတ်ကြီးဘုရား”

အထက်ပါ စကားသည် မောင်မယ်နှစ်ဦး ပြိုင်တူဆိုသော ဆုတောင်းသံဖြစ်သည်။ ထိုဆုတောင်းသံအဆုံးတွင် လူရွယ်ကလေးတစ်ဦးတည်းက ဤသို့ ဆက်၍ဆိုပြန်လေသည်။

“အရှင်ဘုရား... တပည့်တော်သည် တပည့်တော်၏ ချစ်သူနှင့် ဘယ်ဘဝရောက်ရောက် မခွဲမစွာ ပေါင်းသင်းရပါလို၏ အရှင်ဘုရား။ တပည့်တော်၏ ချစ်သူသည် ဤမည်သော ရောဂါအနာဖြင့် သေလွန်သည် ဖြစ်ပါအံ့။ တပည့်တော်သည်လည်း ထိုမည်သော ရောဂါအနာဖြင့်ပင်လျှင် သေရပါလို၏ ဟု သစ္စာပြုပါသည် အရှင်မြတ်ကြီးဘုရား”

ဟူ၍ ဆုတောင်းလိုက်လေသည်။ အကယ်၍ အနီးအနားတွင် တစ်စုံတစ်ယောက်ရှိသည်ဖြစ်အံ့၊ ထိုဆုတောင်းအား ကြက်သီးထဖွယ် အံ့ဩကြောက်လန့်ဖွယ်ရာ ဆုတောင်းအား ကြိုက်စည်စည် တောင်းကြပေတာပဲဟုလည်း ထင်မြင်ကြပေလိမ့်မည်။

ဤသို့ ဆုတောင်းကြခြင်းကို “သစ္စာဆိုခြင်း”ဟု ၎င်းတို့ ထင်မြင်ယူဆထားကြခြင်းအတွက် တစ်နေ့သောအခါ ကြီးမားကြောက်လန့်ဖွယ်ရာ ဆန်းပြားသော ဖြစ်ရပ်ဆန်းကြီးတစ်ခု ဖြစ်လာလိမ့်မည်ဟု ကြိုတင် မသိမြင်သော၊ ကျိန်စာအသွင်ကဲ့သို့သော ဆုတောင်းကို “သစ္စာ”ဟု ထင်ကြသော ထိုလူရွယ်နှင့် အမျိုးသမီးငယ်တို့ကား ရန်ကင်း ဝန်ထမ်းအိမ်ရာ လိုင်းခန်းတွဲများမှ အိမ်နီးနားချင်း နေထိုင်ကြသော ငယ်ပေါင်းကြီးဖော် မောင်လှအေးနှင့် မညွန့်ကြည်တို့ပင် ဖြစ်လေသည်။

မောင်လှအေးနှင့် မညွန့်ကြည်တို့သည် ခြေရင်းခေါင်းရင်း ကပ်နေသော ငယ်သူငယ်ချင်း ကျောင်းနေဖက်များလည်း ဖြစ်ကြလေသည်။ ထိုနှစ်ဦး ချစ်သူအဖြစ် ရောက်ရှိလာကြသော်လည်း နှစ်ဦးလုံး၏ လူကြီးမိဘများကား မသင့်မြတ်ကြပေ။ ခြေရင်းခေါင်းရင်း ခြံစည်းရိုးသာ ခြားသော်လည်း စီးပွားရေး၊ လူမှုရေး၊ ဆက်ဆံရေးကား ကင်းကင်းနေကြသည်။

သို့သော် နိုင်ငံပြုသော သံယောဇဉ်ကြီးနှစ်ဆူခင်းကား နိုင်ငံပြုစွာချည်နှောင်ပြီးလျက်၊ ရံခါ ဘုရားစေတီအား အတူ ဖူးမြော်ရင်း ဆုတွေ တောင်းကြ၊ နိုင်ငံဖို့ အဓိဋ္ဌာန်တွေပြုကြနှင့် နှစ်ဖက်မိဘများ မသိကြသေးပေ။ သို့သော် ကြာကြာလျှောက်ထား၍ ရကောင်းသော အရာမဟုတ်သဖြင့် လူကြီးမိဘများ သိရှိသွားလေသောအခါ များမကြာမီ နှစ်ဖက်လုံး စေ့စပ် ဆောင်ရွက်မှုများ ပြုလုပ်ပြီးလျှင် အတော်အသင့်အနေအထားဖြင့် မင်္ဂလာဆောင်ပေးလိုက်ကြလေတော့သည်။

မောင်လှအေး မညွန့်ကြည်တို့

မင်္ဂလာဆောင်ပြီးနောက် မိဘများ၏ စီစဉ်ဆောင်ရွက်ချက်အရ မောင်လု အေးသည် စားသောက်ကုန် ကော်ပို ရေးရှင်းအမှတ်(၁)တွင် စက်ပြင်အဖြစ် ဖြင့် အလုပ်လုပ်ရလေသည်။ မညွန့် ကြည်ကတော့ ရန်ကင်းဈေးအတွင်း၌ ဈေးရောင်းခြင်းဖြင့် လင်မယား နှစ်ယောက် ဌာနဆိုင်ရာက ပေးသော အခန်းတွင် နေထိုင်ကြလျက် အစား အသောက် အနေအထိုင် မျှတအောင် စုဆောင်း ခြိုးခြံလျက် သမီးချည်း ၅ယောက် ထွန်းကားခဲ့လေသည်။ သမီးမှာ ငါးယောက်ဖြစ်သော်လည်း လေးကြိမ်သာ မွေးဖွားရသည်။

ပထမ သမီးကြီးမှာ စိုးစိုးတင်၊ ဒုတိယသမီးမှာ ဌေးဌေးဝင်း၊ တတိယ အကြိမ်မှာတော့ အေးအေးမြင့်၊ အေးအေးတင်ဆိုပြီး အမြဲညီအစ်မကို မွေးဖွားခဲ့သဖြင့် သုံးကြိမ်မွေး လေး ယောက် ဖြစ်သွားလေတော့သည်။ နောက်ဆုံးမွေးသော ငါးကြိမ်မြောက် အေးအေးခိုင်ကား အငယ်ဆုံး အထွေး ဆုံးဖြစ်လေသည်။

မညွန့်ကြည်သည် ထိုသမီး ၅ ယောက်အား မိဘတို့မေတ္တာအပြည့် ဖြင့် ကြင်နာယုယ ပြုစုစောင့်ရှောက် ကျွေးမွေးသည်။ ယောက်ျားဖြစ်သူ ကိုလုအေး၏ လုပ်စာကိုလည်း အမြဲနဲ့ သား ထိုင်မစားဘဲ၊ တစ်ဖက်ကလည်း ဈေးရောင်းရင်း အငယ်ဆုံး သမီးလေး အေးအေးခိုင် လသားအရွယ်မှာပင် မညွန့်ကြည်တစ်ယောက် ကြမ္မာငင်ခဲ့ လေသည်။

တစ်နေ့ ဈေးကအပြန်တွင် ဈေး အတွင်းမှ ခွေးငယ်ကလေးတစ်ကောင် ၏ အမှတ်မထင် ကိုက်ခဲမှုအား ခံ လိုက်ရလေတော့၏။ ထိုဒဏ်ရာအနာ ၏ အကြောင်းခံကြောင့်ပင် သူ လွန်စွာ

ချစ်ခင်လှသော ကိုလုအေးနှင့် သမီး ငါးယောက်အား လောကအလယ်၌ ထားရစ်ခဲ့ရလေတော့သည်။

မညွန့်ကြည် မရှိတော့သော် လည်း ကိုလုအေးသည် လသားအရွယ် နနငယ်ငယ် အငယ်ဆုံး သမီးလေး အေးအေးခိုင်နှင့် ကျောင်းသူအရွယ် လူမမယ် သမီးလေးယောက်တို့ကို ဖယ်နိမ့်ကြီးစွာ ရုန်းကန်ရှာဖွေ ကျွေးမွေး လျက်။ သမီးတို့အတွက် မိခင် မရှိ တော့သော်လည်း ဖခင်၏ ချစ်ခြင်းနှင့် မိခင်၏ ချစ်ခြင်းအဖြစ်ပါ ပေါင်းစပ်၍ ဒုက္ခကို သုခထင်မှတ်လျက် မိသားစု တာဝန်ကြီးအား မည်သို့မည် ကြည့်ပါ။ စွာ ထမ်းဆောင်လျက်ပင်။

မညွန့်ကြည်သည် တမလွန်ဘဝ သို့ ရောက်ရှိနေသော်လည်း လသား အရွယ် သမီးအငယ်ဆုံးနှင့်အတူ သမီး ကြီး သမီးလတ်တို့အား လည်းကောင်း၊ မနိုင်မနင်းနှင့် အိမ်ထောင်စုတာဝန်အား

တစ်ယောက်တည်း ထမ်းဆောင်နေရ သော ချစ်လင် ကိုလုအေးအား လည်း ကောင်း လုံးဝ စိတ်ချနိုင်ခြင်း မရှိပါ ပေ။

တစ်နေ့တွင်တော့ ကိုလုအေး၏ အိပ်မက်ကမ္ဘာအတွင်းသို့ မညွန့်ကြည် ရောက်ရှိလာခဲ့လေသည်။

“ကိုလုအေး . . . ကျွန်မ ဖိုးကောင်းဘုရားဝင်းအတွင်းက အကြီး ဆုံး ဆောင်ယဉ်ကြီးမှာ နေတယ်။ ကျွန်မ ဘဝ ချမ်းမြေ့ရှိပေမယ့် ကျွန်မ စိတ် မချမ်းမြေ့ပါဘူး။”

ဟူ၍ မျက်ရည်စမ်းစမ်းနှင့် ပြော လာလေတော့၏။

ဤကိစ္စကား လုံးဝလည်း မဖြစ် နိုင်၊ လက်ခံနိုင်ဖွယ်လည်း မရှိသော ကြောင့် ကိုလုအေးက အထိတ်တလန့် ငြင်းဆို ကန့်ကွက်ရလေတော့သည်။ အခြေအတင်ပြောဆိုရင်း “လာမခေါ်နဲ့” ဟူသော အသံသည် အပြင်သို့ ကျယ် လောင်စွာ အော်ဟစ်ထွက်ပေါ်လာ သောကြောင့် သမီးများ လန့်နိုးလျက် ဖခင်ကြီးနားသို့ စုပြုံ ရောက်ရှိလာကြ ပြီး . . .

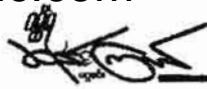
“ဖေဖေ . . . ဖေဖေ”

“အဲ . . . အင်၊ ဟင် . . . သမီးကြီး၊ သမီးလတ် အဖေ ဘာဖြစ်လို့လဲ”

“အို . . . အဖေရယ်၊ ခွေးတွေ လည်း ရွဲနေပြီး လာမခေါ်နဲ့၊ လာမခေါ် နဲ့ ဆိုပြီး အော်နေတာ။ အဲဒါ ဘာဖြစ် လို့လဲ ဖေဖေ၊ သမီးတို့ကို ပြောပြပါဦး”

“အင်း . . . ဘာမှ ဟုတ်တယ်တယ် မဟုတ်ပါဘူးကွယ်။ ယောင်တာ ထင် ပါတယ် သမီးတို့ရယ်။ ကဲ . . . ကဲ၊ စောသေးတယ်မဟုတ်လား၊ သွားအိပ် ကြချေ”

ဟူ၍ သမီးတို့အား နှစ်သိမ့်ရင်း တော့သည်။ အိပ်မက်ကတော့

ထင်းထင်းပင်။

နောက်ပိုင်း တစ်ပတ် တစ်ခါနဲ့ သော် လည်းကောင်း မကြာခဏသော် လည်းကောင်း မညွှန်ကြည်၏ ဝိညာဉ် သည် ကိုလုအေး၏ အိပ်မက်ကမ္ဘာ အတွင်းသို့ ဝင်ရောက်လာလေသည်။

◆◆◆

သို့နှင့်ပင် စက်ပြင်အကြီးအကဲ အလုပ်နှင့် တာဝန်ဝတ္တရားများ ဆောင်ရွက်နေဆဲ။ တစ်နေ့ မိမိ၏ တပည့် တစ်ဦးနှင့် ရေပြောင်းပိုး ကျောက်ပြား ကြီးတစ်ချပ်အား လေးလံစွာ မ၊သယ် နေကြသောအချိန်တွင် မထင်မှတ်ဘဲ စက်ရုံအတွင်းမှ မိမိတို့ ဂရုတစိုက် အမြဲကျွေးမွေးနေသော ခွေးကြီး တစ်ကောင်သည် မည်သို့ စိတ်ရှူးပေါက် သည် မသိ၊ ဦးလုအေး၏ ခြေသလုံး ကြွက်သားအား ပြင်းစွာ ထိုးဟပ် ကိုက်ခဲလေတော့သည်။ နာကျင်လိုက် သည်မှာ ပြောဖွယ်ရာမရှိ။ နှစ်ယောက် တည်းသာ မ၊ချီသော ကျောက်ပြာကြီး အား ဦးလုအေး လွှတ်ချလိုက်လျှင် တပည့်ဖြစ်သူအတွက် မစဉ်းစားဝံ့။ ကျီးပဲ့ ဒဏ်ရာရသွားနိုင်ခြင်းကို ဆင်ခြင် လျက် ဦးလုအေးကား ခွေးကိုက်ခဲခြင်း ကို ကြိတ်မှိတ်ခံစားလျက် ဆတ်ဆတ် တုန်မှု တောင့်ခံထားဆဲ။ အခြားအလုပ် သမား တပည့်များ ပြေးလာပြီး ခွေး အားလည်း ခြောက်လှန့် မောင်းနှင်၍ ဆရာအားလည်း အမြန်ပိုင်းကူမလိုက် ချိန်တွင် ဦးလုအေးကား ပုံလျက်သား လဲကျသွားလျက် သတိလစ်သွားပြီး ကားဖြင့် ဆေးရုံသို့ အမြန်ပို့ဆောင်ပေး ကြရလေတော့သည်။

ခွေးကိုက်သော ဒဏ်ရာမှာ ခြေသလုံး ကြွက်သားတွင် ကြီးလည်း ကြီး၊ နက်လည်း နက်၊ အနာဝ ကျယ် လည်း ကျယ်၍ ရန်ကုန်ဆေးရုံကြီး

အရေးပေါ် ဌာနသို့ တင်ပို့ပေးလိုက်ကြ သည်။ သမီးကြီးနှင့် အလတ်မတို့ လည်း ဆေးရုံသို့ လိုက်ပါလာကြသည်။ ဆရာဝန်က...

“ဒါ ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲ၊ ပြော စမ်းပါဦး”

ဟု မေးချိန်တွင် သတိရနေပြီ ဖြစ်သော ဦးလုအေးကပင် ခပ်သွက် သွက်ဝင်၍...

“ခွေးရူးကိုက်လိုဗျ”

ဟု နှုတ်မှ နှုတ်သွက်အာသွက် ပြောလိုက်လေရာ ဆရာဝန်က ဆေးရုံ အောက် မြေညီထပ် ပစ္စည်းအဟောင်း များ ထားရာ၊ အလင်းရောင် မလုံ လောက်သော၊ မသန့်ရှင်းသော အခန်း သို့ ယာယီပို့ထားရန် ခိုင်းစေလိုက်၏။ ဤတွင်မှ မခံမရပ်နိုင်သော သမီးကြီး စိုးစိုးတင်က လူနာစောင့် သူနာပြုတို့နှင့် စကားအခြေအတင်များကြလေတော့ သည်။

ထို့နောက်တွင် ဆရာဝန်၏ ထိုက်တန်သလောက် ဆေးကုသမှု

ခံယူပြီးလျှင် နောက် ရက်သတ္တပတ် တစ်ပတ်တွင် အနာသည် ထူးဆန်းစွာ ပျောက်ကင်း၍ မည်သို့မျှ မဖြစ်တော့ ပေ။ ဤသည်မှာလည်း ထူးဆန်းသော အခြင်းအရာတစ်ခုပင်။ သို့သော် တစ်ခု ထူးခြားသည်ကား ဦးလုအေး မတ်တတ် ရပ်၍ လမ်းမလျှောက်နိုင်ပေ။ လမ်း လျှောက်၍ မရတော့ခြင်းပင်။ မကြာ မကြာလည်း အဖျားတက်သကဲ့သို့ ခံစားရသည်။ ခွေးကိုက်ခဲရသည့်နေ့က ဦးလုအေးက သူ၏ အမေကို...

“အမေရေ... သူတို့လက်ချက် တော့ ဦးသွားပြီ အမေရေ”

ဟု ပြောလျက် ရယ်ပါလေတော့ ၏။

သား၏ ရယ်ခြင်းကို ကြည့်၍ ဦးလုအေး၏ အမေက အံ့သြထိတ်လန့် စွာ မျက်လုံးပြူးလျက် စိုးရိမ်သောက တစ်ခု ထင်ခနဲရှိ၍သွားလေတော့၏။ မျက်နှာကား ဖြူဖတ်ဖြူရောင်နှင့်။

◆◆◆

ဦးလုအေး ဆေးရုံကြီးမှ ဆင်း လာသော် လမ်းမလျှောက်နိုင်သော ကြောင့် ခြင်ထောင်အတွင်းမှာသာ အချိန်ကုန်လေတော့သည်။ နဂိုက ဘာသာရေးဓာတ်ခံ အားနည်းသော ကြောင့် ဘာသာရရှိအသိဖြင့် အချိန် ကုန်ရခြင်းတန်ဖိုးထိုကား ဦးလုအေး တစ်ယောက် မသိ၊ မရယူနိုင်ရာပါပေ။

ညတစ်ည၊ ဝါဆိုလပြည့်နေ့ ရောက်ရန် သုံးရက်အလို၊ ညအချိန် မတော် ဦးလုအေးတစ်ယောက် ခြင် ထောင်အတွင်း၌ တစ်စုံတစ်ဦးနှင့် သတ်ပုတ်နေရသည့်ဟန် ကိုးရီးကား ရား၊ လက်သီးနှင့် ထိုးလိုက်၊ လက်ဝဲ စောင်းခုတ်လိုက်၊ ခုခံကာကွယ်လိုက် နှင့် ရုန်းရင်းဆန်ခတ်ဖြစ်နေရာ သမီး များက ပိုင်းဝန်း ထိန်းချုပ်ရလေသည်။

ကိုလှအေး လွန်စွာ မောဟိုက်၍နေလေပြီ။

“ဖေဖေ...ဘယ်လိုတွေ ဖြစ်နေတာလဲ ဖေဖေရယ်”

“ဟင်း...သမီးတို့ မသိဘူး။ အဖေ့ကို လာပြီး အတင်းခေါ်နေတာ သူတို့။ အဖေလိုက်ပါမယ်လို့ ကတိပေးထားတာ၊ ပြောထားတာကို သဘောမပေါက်ကြဘူး။ ဒေါသက ဖြစ်လာရော။ အဲဒါနဲ့ ထိုးကြိတ်ပစ်လိုက်တော့ အေးရောဂိုလား။”

ဟူ၍ မောဟိုက်သံနှင့် လေဆက်အောင် မနည်းပြောယူရသည်။ ထိုအခါ သမီးများ လွန်စွာအံ့ဩ ဝမ်းနည်းသွားကြလျက် ဝိုကြလေတော့၏။ ကယောင်ကတမ်းဖြစ်နေသည့်အထင်ဖြင့် ဝိုကြသော သမီးများအား ဦးလှအေးကပင် နှစ်သိမ့်၍ သမီးများကို စုဝေးကြစေပြီးလျှင်...

“သမီးတို့ လိမ်လိမ်မာမာနေကြဖို့ အရေးကြီးတယ်။ ကြီးသူက အဆင့်ဆင့်ပြောစကားကို တစ်သဝေမတိမ်း နားထောင်ကြ။ ကိုယ့်ကိုယ်ကို သိက္ခာစည်းကမ်းနဲ့ ကာကွယ်စောင့်ရှောက်ကြ။ ဖေဖေအတွက် ဘာမှမပူနဲ့။ ကယောင်ကတမ်းပြောနေတာ မဟုတ်ဘူး။ အဖေ ဘာမှလည်း မဖြစ်ဘူး။ အဖေဟာ သမီးတို့အမေနဲ့ စပြီးချစ်ခဲ့ကြစဉ်က စကားတစ်ခုအကြီးအကျယ် မှားသွားခဲ့တယ်။ “ကျွန်ုပ်သည် ကျွန်ုပ်ချစ်သူအား လွန်စွာချစ်ခင်ပါ၏။ ထို့ကြောင့် ချစ်သူသေသော ရောဂါနှင့်ပင် သေရပါလိမ့်” လို့ သစ္စာဆိုခဲ့တယ် သမီးတို့။ အမှန်တော့ အဲဒါဟာ သစ္စာမဟုတ်ဘူးကွဲ့။ ကျိန်စာ၊ ကျိန်စာဖြစ်နေတာကို အဖေကိုယ်တိုင် မသိခဲ့ရဘူး။ ဗဟုသုတနည်းခဲ့တာပဲ။ ခု ကြည့်၊ ညည်းတို့အမေဟာ ခွေးကိုက်တဲ့

အနာဝေဒနာနဲ့ သေသွားတယ်။ အေး။ အခု အဖေ့ကိုလည်း ခွေးကိုက်တာပဲလေ။ အခုမှ ဒါဟာ သစ္စာမဟုတ်ဘဲ ကျိန်စာဖြစ်နေတာကို အခုမှ အဖေ သဘောပေါက်တော့တယ်။ ဒါပေမယ့် နှောင်းသွားပြီ၊ လွန်သွားပြီလေ။ သမီးတို့လည်း ဘာအကြောင်းကြောင့်နဲ့မှ သစ္စာဆိုတာမျိုးတွေ မလုပ်ကြနဲ့။ အဖေ့ကို ကြည့်၊ အဲဒါ ဘာသာရေးအသိ၊ ဗဟုသုတနည်းလွန်းလို့ ဖြစ်ရတာပဲ”

ဦးလှအေးသည် နားလိုက်၊ ပြောလိုက်နှင့် ရှည်လျားစွာ မှတ်သားဖွယ် ကိုယ်တွေ့ သဘောတရားများအား သမီးတို့ကို ပြောပြ၊ ဩဝါဒပေးလျက် ရှိနေချိန်တွင် လူမမာနှင့် မတူ၊ ကြည်ကြည်လင်လင်နှင့်ပင်။

သူ မကွယ်လွန်မီ သုံးရက်အလိုကတည်းက သမီးများနှင့် မိခင်အား ခဏခဏပြောသော စကားများလည်း ရှိသေးသည်။

“အမေ... ကျွန်တော် ဝါဆိုလ

ပြည့်နေ့ ၁၂နာရီဆိုရင် သွားရမယ်။ အမေမြေးတွေကို စောင့်ရှောက်ရစ်ပါ။ အမေ့ကို အပ်ခဲ့ပါရစေ။ သမီးတို့လည်း မငိုကြနဲ့။ ငိုတာဟာ ညည်းတို့အမေမှာ ပူလောင်ခြင်း ခံရတယ်လို့ အဖေ့ကို ပြောတယ်။ အမေ့ကိုလည်း သားမှာ အပြစ်ရှိရင် သည်းခံ ခွင့်လွှတ်ဖို့ သား ကန်တော့ခဲ့ပါတယ်။ အခု မသေလည်း နောင်တစ်နေ့ သေကြရမှာပဲ။ သမီးတို့အမေနဲ့ အတူနေရမှာဆိုတော့ သမီးတို့တစ်တွေ အဖေအတွက် ဝမ်းသာကြပါ။ မငိုကြပါနဲ့”

ဟူ၍လည်း အတန်တန်မှာရှာလေသည်။

ရှည်လျားသော မှာတမ်းရှည်စကားများ တပြောပြောနှင့် ဝါဆိုလပြည့်နေ့ နေ့လယ် ၁၂နာရီ ဒင်ခန့်ထိုးအပြီး၌ကား ပြီးတုံတုံ အမူအရာနှင့်ပင် အသာအယာ ခေါင်းအုံးပေါ်သို့ လှဲချ၍ အသက်ထွက် ကွယ်လွန်သွားလေသည်။ ဤသည်လည်း ထူးဆန်းလှသော ဖြစ်ရပ်ပါပေ။

ဤသို့ မိမိ၏ အာယုက္ခယ (အသက်ကုန်ခြင်း)အား အပိုင်းအခြားကြိုတင် သိမြင်၍ အတိအကျ အသက်ကုန်ခြင်းကား ထူးခြားအံ့မခန်း ဖြစ်ရပ်ဆန်းပါပေ။ ဦးလှအေး ကွယ်လွန်ချိန်၌ အငယ်ဆုံးသမီးဖြစ်သော အေးအေးခိုင်သည် အသက် ၁၆နှစ်သာ ရှိသေးသည်။ (ယခု စာရေးချိန် ၁၃၇၅ ခုနှစ်တွင် အေးအေးခိုင်အသက် ၁၉နှစ်ပြည့်ပေပြီ။ စာရေးသူ)။

ဆန်းစင်း (အောင်မြေ)

ကောင်းကောင်း
မိုးမိုး
ကျေးဇူးတင်

မထွေး၏ စကားကြောင့် ဒေါ်သူ
ဇာ လန့်သွားသည်။ မထွေးပြောသည်
မှာ ဖြစ်နိုင်သည်။ မီးဖိုတွင် ကြွေပြား
များပေါက်သည်နေရာပေါင်း၊ ကဲ့သည့်

နေရာ ကွဲသဖြင့် ခင်ပွန်းသည်က ရုံးမှ ပန်းရံအလုပ်သမားများ လွှတ်လိုက်သဖြင့် ကြွေပြားအသစ်လဲခဲ့သည်။ ကြွေပြားအသစ်လဲရာတွင် သျှောင်တစောင်နှင့် အသက် ၄၀ ခန့် အလုပ်သမားတစ်ဦးပါလာသည်။

ထိုနေ့က မထွေး ဈေးသွားနေချိန် ပန်းရံသမားများ ရုတ်တရက်ရောက်လာသဖြင့် ရုပ်ပွနေသောပစ္စည်းများကို အော်သွားကိုယ်တိုင် ရှင်းခဲ့ရသည်။ မီးဖိုပြင်မည်ဖြစ်၍ ချက်ထားသော ဟင်းအိုးများကို အောက်သို့ ချထားရသည်။ အားလုံးရှင်းလင်းပြီးသဖြင့် ပန်းရံဆရာများ လွတ်လွတ်လပ်လပ် လုပ်ကိုင်နိုင်ရန် အပြင်သို့ ထွက်နေပေးပြီး သတင်းစာတစ်စောင်ကို ဖတ်နေခဲ့သည်။ ဦးပွင်း ဆွမ်းခံကြွလာမှ မီးဖိုခန်းသို့ ဆွမ်းအုပ်ယူရန် ဝင်ခဲ့သည်။

အခန်းထဲသို့ ဝင်လိုက်သည်နှင့် အံ့ဩဖွယ် မြင်ကွင်းကို တွေ့လိုက်ရသည်။ သျှောင်တစောင်နှင့် ပန်းရံဆရာမှာ ချက်ပြီး ဟင်းအိုးများကို တစ်အိုးပြီး တစ်အိုးဖွင့်ကြည့်နေသည်ကို တွေ့လိုက်ရသည်။ အော်သွား ရုတ်တရက် အော်သွားပြီး အော်လိုက်သည်။

“ဟေ့...ဟင်းအိုးတွေကို ဘာပြုလို့ လိုက်ဖွင့်နေတာလဲ။ သူများ စားသောက်ဖို့ သန့်သန့်ရှင်းရှင်းချက်ထားတာ။ မသန့်တဲ့လက်နဲ့ ဖွင့်လို့ ဖွင့်၊ ဘယ်လိုလူတွေလဲ။ ကိုယ်နဲ့ မဆိုင်တာ ဘာဖွင့်ကြည့်စရာလိုလို့လဲ”

အော်သွား စိတ်ဆိုးမုန်းသိ၍ ထိုပန်းရံဆရာက တောင်းပန်ပါသည်။

“ဟင်းအိုးကောင်းလွန်းလို့ ဖွင့်ကြည့်မိတာပါ”

“ဟင်းအိုးကောင်းလည်း ရှင်

ကြည့်စရာလား။ ရှင်နဲ့ ဘာဆိုင်လို့လဲ”

“တောင်းပန်ပါတယ်ဗျာ၊ ချက်ပုံချက်နည်း သိရလေးပါ”

“ဒါလောက် ညစ်ပတ်တဲ့ လူတွေရဲ့ လက်နဲ့ ကိုင်ထားတာ ဘယ်လိုလုပ် စားလို့ဖြစ်တော့မှာလဲ။ အားလုံးခွေးကျွေးပစ်ရတော့မှာ”

“ကျွန်တော်တို့က လူကောင်းတွေပါဗျာ။ မညစ်ပတ်ပါဘူး။ ဟင်းအိုးလေး ဖွင့်ကြည့်ရုံနဲ့ ဘာမှမထိခိုက်ပါဘူး။ ဒါလောက်လည်း မပြောသင့်ပါဘူး”

“ရှင်တို့က ညစ်ညစ်ပတ်ပတ် စုတ်စုတ်ပြတ်ပြတ် လူစားတွေဆိုတော့ ပြောရတာပေါ့။ အဆင့်အတန်းမရှိတဲ့ လူလို မသိတတ်တဲ့ အောက်တန်းစားတွေ”

အော်သွားသည် အားရအောင် ပြောပြီး ဆွမ်းလောင်းရန် အိမ်ရှေ့သို့ ထွက်ခဲ့ပါသည်။ ထိုအချိန် မထွေးပြန်ရောက်လာသဖြင့် မထွေးက မီးဖိုခန်းသို့ ဝင်သွားသဖြင့် အော်သွား မီးဖိုခန်းသို့ မဝင်တော့ပါ။

မထွေးသည် မီးဖိုခန်းတစ်နေရာတွင် ရပ်နေပြီး ပန်းရံဆရာများ လုပ်ကိုင်ပုံများကို အစအဆုံးကြည့်နေခဲ့သည်။

အော်သွား ပြန်စဉ်းစားကြည့်သည်။ ပြဿနာဖြစ်နိုင်စရာက ထိုကိစ္စတစ်ခုသာရှိခဲ့သည်။ မထွေးပြောသည်မှာ ဖြစ်နိုင်ပါသည်။ ပန်းရံအဖွဲ့မှာလည်း ခင်ပွန်းသည်၏ ရုံးမှ အလုပ်သမားများသာဖြစ်၍ ခင်ပွန်းသည် စေလွှတ်လိုက်သောကြောင့် မီးဖိုခန်းတွင် လိုအပ်သည့် ပြုပြင်မှုများကို ပြုလုပ်ပေးခြင်းသာဖြစ်ပြီး လုပ်ငန်းပြီးသည်နှင့်

ချက်ချင်းပြန်သွားကြပါသည်။ ထိုကိစ္စနှင့် ပတ်သက်၍ အလေးအနက်မထားသဖြင့် ခင်ပွန်းသည်ကိုပင် အကျိုးအကြောင်းပင် မပြောတော့ဘဲ မေ့မေ့ပျောက်ပျောက်နေခဲ့သည်။

အိမ်မှာ မွေးထားသော ကြောင်ကလေး ရွှေဝါမှာ မီးဖိုခန်းတွင် အိပ်လေ့ရှိသည်။ မီးဖိုခန်းတွင် ကြွက်ပေါသဖြင့် ညစဉ် ရွှေဝါကို မီးဖိုခန်းသို့ သွင်းရသည်။ ရွှေဝါကလည်း ကြွက်ဆုတ်လိုသဖြင့် မီးဖိုခန်းတွင် နေရသည်ကို ပျော်မွေ့ပုံရပါသည်။ ကြွေပြားခင်းပြီးသည့်နေ့တွင် ရွှေဝါ၏ ထူးခြားမှုကို တွေ့ရသည်။

ရွှေဝါကို မီးဖိုခန်းသို့ သွင်းသော်လည်း ရွှေဝါမှာ မီးဖိုခန်းသို့ မဝင်ရဲအောင်ရှိပြီး အိမ်သားတွေနောက်သို့သာ လိုက်နေသည်။ မီးဖိုခန်းသို့ သွင်းသော်လည်း ချက်ချင်းအော်၍ ထွက်ပြေးပါသည်။ နောင်သည်နှင့် မထွေးက ရွှေဝါကို ရအောင်ဖမ်းပြီး မီးဖိုခန်းသို့ သွင်းကာ တံခါးပိတ်ထားလိုက်သည်။ ထုံးစံအတိုင်း ရွှေဝါ မီးဖိုခန်းထဲတွင် ကြွက်ဆုတ်နေမည်ဖြစ်၍ မည်သူမျှ သတိမထားမိလိုက်ကြပါ။

နောက်နေ့ နံနက်လင်းသည်နှင့် မထွေး၏ အသံကို ကြားရသည်။

“မီးဖိုခန်းထဲမှာ ရွှေဝါအသက်ပျောက်နေတယ်။ ရွှေဝါကိုယ်မှာ ဘာအဏ်ရာမှ မတွေ့ရဘူး”

မထွေး၏ စကားကြောင့် အော်သွား မီးဖိုခန်းသို့ ချက်ချင်းသွားကြည့်ရာ ရွှေဝါ အသက်ပျောက်နေပြီး အဏ်ရာကို မတွေ့ရသဖြင့် အံ့ဩမိပါသည်။

အော်သွားသည် ရွှေဝါအတွက် စိတ်မကောင်းဖြစ်၍ အိပ်ရာပေါ် ပြန်လှဲနေလိုက်သည်။ ထိုအချိန် မထွေးဆင်လာပြီး စိတ်မကောင်းစရာ သတင်း

တစ်ခုပေးလိုက်ပြန်သည်။

“မမ...ကေသီ ရေချိုးခန်းထဲမှာ လဲလို့ ခြေကျိုးသလား မသိဘူး”

မထွေး၏ စကားကြောင့် ဒေါ်သူ တာ ရေချိုးခန်းသို့ ပြေးသွားသည်။ ရေ ချိုးခန်းမှာ မီးဖိုနှင့် တွဲလျက်ရှိပါသည်။ သမီးကို ပွေဖက်ပြီး ဆေးခန်းသွားရန် ပြင်ဆင်ရပြန်သည်။ သမီးကိုလည်း ကရုဏာအေးသောနှင့် ပြောမိသည်။

“ရေချိုးက ချော်တယ်၊ ဒါ ကြောင့် သမီးကို သတိထားဖို့ ပြော တာပေါ့”

“သမီး သတိထားပါတယ် မမေ။ သမီး ရေချိုးခန်းကအထွက် နောက်က တစ်ယောက်ယောက်က တွန်းလိုက်လို့ လဲရတာ။ နောက်ကို ကြည့်တော့လည်း ဘယ်သူမှ မရှိဘူး”

သမီး၏ စကားက မယုံကြည်နိုင် အောင် ရှိသော်လည်း သမီးကို ပြန်မေး မနေတော့ဘဲ လမ်းထိပ်က ဆေးခန်းသို့ သမီးကို လိုက်ဖို့ရသည်။ ဆရာဝန်မှ ခြေထောက်ကို စစ်ဆေးကြည့်ရာ ဆိုဆိုးဝါးဝါးမဖြစ်၍ ကံကောင်းသည်ဟု ဆိုရပါမည်။ ဆရာဝန်က ဆေးလိမ်းပြီး ပတ်တီးစည်းပေးလိုက်ပါသည်။

ဒေါ်သူတသည် ရွှေဝါသေဆုံးရ သည့်ကိစ္စ၊ ကေသီခြေထောက်တွင် ဒဏ်ရာရသည့်ကိစ္စများကို ပြန်စဉ်းစား နေပါသည်။ စဉ်းစားရင်း ဟင်းချက်ရန် ခရမ်းသီးကို စိတ်လိုက်ရာ ရုတ်တရက် စားက ဘယ်ဘက် လက်ညှိုးကို ထိ သွားပါသည်။ ဒေါ်သူတကိုယ်တိုင် သတိ ရှိစွာ လုပ်ကိုင်နေရင်း စားထိသဖြင့် စားမှာ ရုတ်တရက် နေရာရွေ့သွား သည်မှာ ကေသီပြောသလို တစ်စုံ တစ်ယောက်က တွန်းလိုက်သကဲ့သို့ ဖြစ်သွားခဲ့ခြင်းဖြစ်ပါသည်။

သွေးပူနေစဉ်က သတိမထားမိခဲ့

သော်လည်း ဦးပဉ္စင်းပြောမှ ပြန်လည် စဉ်းစားရင်း ရင်ထိတ်လျက်ရှိသည်။ ဦးပဉ္စင်းပြောသလို အတိုက်အခိုက်များ ဖြစ်နေပြီလားဟု စဉ်းစားမိသည်။

ဖြစ်ပုံများက ဆန်းကြယ်သည်။ ဖြစ်လိုက်သမျှ မကောင်းသည့်ကိစ္စချင်း ဖြစ်နေသည်။ သွေးရိုးသားရိုးတော့ မဖြစ်တန်ရာ။ ဦးပဉ္စင်းပြောသည့်အတိုင်း မလိုသူက တိုက်ခိုက်ခြင်းဖြစ်နိုင်သည်။ မထွေးပြောသလို ပန်းရံဆရာ၏ လက် ချက်ဖြစ်ရမည်ဟု စဉ်းစားမိပြန်သည်။ မီးဖိုခန်းသို့ တစ်ယောက်တည်း ဝင်ရ မည်ကိုပင် မဝံ့မရဲဖြစ်နေသည်။ မထွေး ကလည်း မီးဖိုခန်းကို တစ်ယောက် တည်း မဝင်ရသဖြင့် ဒေါ်သူတလာမှ နှစ်ယောက်အတူဝင်ခဲ့ကြသည်။ နေ့ လယ်စာစားပြီးသည်နှင့် မီးဖိုခန်းတံခါး ကို ပိတ်ထားလိုက်ကြသည်။ ညနေ ဦးပဉ္စင်းကြွလာမှ အဖြေမှန်း သိရပေ တော့မည်။

ဦးပဉ္စင်း ကြွရောက်လာပါက သိတင်သုံးရန် နေရာထိုင်ခင်း စီစဉ်ရ သည်။ အအေးပူလင်းများ ကပ်ရန် စီစဉ်ပြီးသည်နှင့် ဦးပဉ္စင်းကြွလာမည့် အချိန်ကို စောင့်မျှော်နေကြပါသည်။

ညနေ ၄နာရီခန့်တွင် ဦးပဉ္စင်း သည် လူရွယ်တစ်ဦးနှင့်အတူ ကြွလာ ပါသည်။ ဒေါ်သူတက ဦးပဉ္စင်းကို ဝတ် ဖြည့်ပြီး အအေးကပ်လိုက်သည်။ အအေးဘုဉ်းပြီးသည်နှင့် ဦးပဉ္စင်းက မေးပါသည်။

“ကဲ...ဒါယိကာမကြီး၊ ဒီကိစ္စ တွေက ဘယ်လိုက ဖြစ်လာတယ်ဆို တာ ခုံစမ်းသိရှိပြီးပြီလား”

“မှန်လှပါ။ ဒီအိမ်က မထွေးပြော ချက်အရ ဟိုနေ့က မီးဖိုကြွပြားကပ် တဲ့ ပန်းရံဆရာက တပည့်တော်မကို မကျေနပ်လို့ အစီအရင်တစ်ခုခုလုပ် သွားတယ်လို့ ထင်မိပါတယ် ဘုရား”

“အင်း...ဦးပဉ္စင်းထင်တဲ့အတိုင်း ပါပါလား။ ကဲ-အသေးစိတ်ပြောပြပါဦး”

“ဒီလိုပါ ဘုရား”

ဒေါ်သူတသည် ဖြစ်ကြောင်းကုန် စင်အောင် အဖြစ်အပျက်အစအဆုံး အသေးစိတ်ကို ပြောပြလိုက်ပါသည်။ ဒေါ်သူတ၏ စကားကို အဖန်ဖန်စဉ်းစား ပြီး ဦးပဉ္စင်းက ပြောပါသည်။

“ကဲ...မီးဖိုခန်းကို လိုက်ပြန်”

ဒေါ်သူတက ရှေ့မှသွားပြီး ဦးပဉ္စင်းနှင့် လူရွယ်က နောက်မှ လိုက် လာသည်။ ဦးပဉ္စင်းသည် ကြွပြားကပ် သည့် နေရာများကို သေသေချာချာ ကြည့်၍ ကြွပြားအသစ်လဲသည့် မီး ခုံနေရာကို လက်ထောက်ပြီး ပါလာသူ လူငယ်ကို ပြောပါသည်။

“ဒီကြွပြားကို ခွာလိုက်စမ်း”

လူရွယ်က သူ၏ လက်ဆွဲအိမ်ထဲက ပန်းရံသုံး သန်လျက်နှင့် ခွာ

တစ်ချောင်းကို ဆွဲထုတ်ပြီး ကြွေပြားကို ခွာနေပါသည်။ ကြွေပြားမှာ ရာနန်းပြည့် ခြောက်သောင်းဖြင့် ခွာ၍လွယ်ပါသည်။ ကြွေပြားကို ခွာ၍ ဘီလပ်မြေအစအန များကို သီးသန့်ကုန်ပစ်ပါသည်။ အုတ်ခုံ အဟစ် ပေါ်လာသည်။ ထိုအဟစ် အုတ် ခုံကို အဝတ်စဖြင့် အသာအယာပွတ် တိုက် ရှင်းလင်းလိုက်ရာ အရုပ်တစ်ရုပ် ပုံ ပေါ်လာပါသည်။ ထိုအရုပ်ကို သေသေချာချာကြည့်မှ ဘီလူးရုပ်ဖြစ် ကြောင်း သိရသည်။ ခဲတံဖြင့် တစ် ကြောင်းဆွဲ ဆွဲထားသော်လည်း အလွန် သေသပ်ပြီး လက်ရာမြောက်သဖြင့် ရုပ်လုံးကြွ ဘီလူးရုပ်ဖြစ်ကြောင်း တွေ့ လိုက်ရသည်။ ဦးပွင်းသည် ထိုဘီလူး ရုပ်အပေါ် လက်ညှိုးထောက်၍ ပရိမိတ္တ စာလသုတ်ကို သုံးကြိမ် သုံးခေါက်ရွတ် ဆိုနေပါသည်။ ပရိတ်ရွတ်မည်အချိန် ယီလာသူ လူငယ်ကို တစ်စုံတစ်ခုပြော လိုက်ရာ လူရွယ်က ပြန်ထွက်သွားပါ သည်။ ဦးပွင်း ပရိတ်ရွတ်ပြီးချိန် လူ ရွယ်က ပြန်ရောက်လာပါသည်။

“ကဲ... ဒီ ဘီလူးရုပ်ကို ဖျက် အောင် ဖျက်ထုတ်လိုက်ပါ”

ဦးပွင်းခိုင်းသည့်အတိုင်း လူရွယ် က အုတ်ခုံအင်္ဂါတော်ပေါ်တွင် ရေးဆွဲ ထားသောစာကို အသင့်ယူဆောင်လာ သော ကော်ပတ်နှင့်တိုက်၍ ဖျက်လိုက် သည်။ ဘီလူးရုပ်ဖျက်သွားသည်နှင့် ဦးပွင်းက ရေတစ်ခွက်တောင်းပြီး ပရိတ်ရွတ်ပါသည်။ ထိုပရိတ်ရေဖြင့် ဘီလူးရုပ်နေရာကို ဆေးကြောပါသည်။ အားလုံး ဆေးကြောပြီးသည်နှင့် လူ ရွယ်ကို ထပ်မံပြောကြားလိုက်ပြန်သည်။

“ကဲ... ကြွေပြားကို မူလအတိုင်း ပြန်ကပ်ဖို့ ပြင်ဆင်ထား”

ဦးပွင်းသည် ယခင် ဘီလူးရုပ် နေရာတွင် လက်ထောက်ပြီး ပြော

လိုက်သည်။

“ဟဲ့... ကျောက်ဘီလူး၊ ဒါ နှင့် နေရာမဟုတ်ဘူး။ နှင့် အခုချက်ချင်း နှင့်နေရာကို ပြန်ပေးတော့။ ငါတို့က မေတ္တာသမားတွေဖြစ်လို့ နှင့်ကိုရေး၊ နှင့်ကို ခိုင်းစေတဲ့ ဆရာကိုရေး အရေး မယူ အပြစ်မပေးဘဲ ခွင့်လွှတ်လိုက် တယ်။ နောင်ကို သူတစ်ပါး ဇာတိရောက် မယ်အလုပ် ဘယ်တော့မှ မလုပ်နဲ့။ နှင့်ကို မေတ္တာပို့ပေးမယ်။ ကဲ... အမြန် သွားတော့”

ဦးပွင်း၏ စကားဆုံးသည်နှင့် ပန်းရံဆရာက ကြွေပြားကို မူလနေရာ တွင် ပြန်ကပ်ထားလိုက်သည်။ ကြွေ ပြားကပ်ရန် ဘီလပ်မြေများ သံများ အသင့်ယူလာသဖြင့် ခဏအတွင်း ပြင်ဆင်ပြီးစီးသွားပါတော့သည်။ ဦးပွင်း

သွေးမှုန့်စဉ်က
သတိမထားမိခဲ့သော်လည်း
ဦးပွင်းပြောမှ ပြန်လည်
စဉ်းစားရင်း
ရင်ထိတ်လျက်ရှိသည်။
ဦးပွင်းပြောသလို
အတိုက်အခိုက်များ
ဖြစ်နေပြီလားဟု
စဉ်းစားမိသည်...

သည် သူ လုပ်စရာရှိသည့်အလုပ်များ ကို ပြုပြင်အောင် လုပ်ဆောင်ပြီးသည် နှင့် အိပ်ရာတက် ပြောလိုက်သည်။

“ဒါယိကာမကြီး... ဒီအခန်းက လုံ့လ သန့်သွားပြီ။ ဘာအဆောင်အယုတ် မှ မရှိတော့ဘူး။ ဒါဟာ ကျောက်ဘီလူး လို့ ခေါ်တယ်။ သူက သူဆရာခိုင်းတဲ့ အတိုင်း လုပ်နေမှာ။ သူက သွေး သောက်ရမှ ကျေနပ်တယ်။ နေ့တိုင်း သွေးသောက်နေမှာ။ ကျွန်ုပ်တို့က သိ လိုက်တာ လက်ဦးသွားလို့ ကံကောင်း သွားတယ်။ ဒီကျောက်ဘီလူးက တော် ရုံနဲ့ မရဘူး။ လုပ်တဲ့သူက ကျောက်ပြား မှာ ဘီလူးရုပ်ရေးပြီး အသက်သွင်းတာ။ ခုတော့ မရှိတော့ပါဘူး။ ဘီလူးပြေးပြီ။ စိတ်သာချ။ နောက်တစ်ဖန် မလာနိုင် တော့ဘူး။ ကျုပ် အပြတ်နှင့်လိုက်ပါပြီ”

“ကျေးဇူးတင်ပါတယ် အရှင် ဘုရား။ အရှင်ဘုရားသာ မကယ်ရင် တစ်အိမ်လုံး ဇာတိရောက်နိုင်တယ်။ အခုမှ တွေးလိုက်တိုင်း လန့်နေတယ် ပါတယ် ဘုရား”

“ကဲပါ မလန့်ပါနဲ့တော့။ အားလုံး ရှင်းသွားပါပြီ။ ကျွန်ုပ်တို့ကိစ္စပြီးပြီ ပြန် ကြွတော့မယ်။ ခွင့်ပြုပါ”

ဦးပွင်း ပြန်ကြွသွားပါသည်။ ယခုမှ အိပ်ရာ စိတ်ရှင်းသွားပါသည်။ မထွေးမှာလည်း ကြောက်လန့်စိတ်မရှိ တော့ဘဲ မီးဖိုခန်းသို့ ရဲရဲဝင်ရဲတော့ သည်။ သွေးသောက် ဘီလူးအကြောင်း တွေးမိတိုင်း ရင်တုန်လှုပ်ရှားလျက်ရှိပါ တော့သည်။

ကောင်းသော်

ကောဇာအသိ ဖွားဏတာနှင့် ညှိ

မောင်တင်ကြွယ်(ပြည်)

တစ်နေ့နံနက် ရွှေဆံတော်စေတီမြတ်ကြီးအား ဖူးမြော်အပြီး တောင်တော်ပေါ်က အဆင်း၊ ဓာတ်လှေကားအိမ်ထဲ၌ ကျွန်တော်ဗေဒင်ဟောက်သည်ကြီး အိမ်နံနက်သားအမိနှင့် အတူစီးဖြစ်ခဲ့သည်။ သည်နေ့က ဥပုသ်၊ တနင်္ဂနွေ။ လပြည့်ဆုံနေ့၍ တောင်တော်ထက်ဝယ် ဘုရားဖူးများနှင့် အထူးစည်ကားနေသည်။

စောင်းတန်းလေးသွယ်မှ ခြေကျင်တက်သူများ များပြားသကဲ့သို့၊ ဓာတ်လှေကားများမှလည်း ဆင်းသူ၊ တက်သူက အပြည့်ဖို့ တက်ဖို့ ဆင်းဖို့ကို တန်းစီပြီး အလှည့်ကျ ဆင်းရ တက်ရသည်။ လူက များလွန်း၍ ဓာတ်လှေကားဖြင့် အတူ ဆင်းခဲ့ကြပေမယ့် ကျွန်တော်တို့က မမြင်။ ပန်းတန်းထိပ်နားရောက်မှ ရပ်စောင့်နေသော သူတို့သားအမိကို မြင်မိတော့သည်။ သူတို့သားအမိက မုန့်ဟင်းခါးစားဖို့ ခေါ်သည်။ ကျွန်တော်က ခေါင်းခါပြလိုက်၍ မြန်းတော်မှာ စောင့်ဦးနေရဟု မှာသွားသည်။

ကျွန်တော်တို့ ဆရာတပည့်က နံနက်စောစော မုန့်ဟင်းခါး၊ ထမင်းသုပ်၊ ကော်ရည်တို့ စားဖြစ်ခဲ့သည်။ လက်ဖက်ရည်နှင့် မုန့်သာ အစားများသည်။ သို့ကြောင့်လည်း မြန်းတော်မှာတော့ နံနက်တိုင်း ပုံသေထိုင်ဖြစ်သည်။

သိပ်မကြာလှ သူတို့သားအမိရောက်လာ၍ စားပွဲတိုလေးကို ချီဆိမ့်နစ်ခွက်မှာရသည်။ အိမ်နံနက်က ရောက်လျှင် ရောက်ချင်း...

“ဆရာရေ... ဒီနံနက်လည်း သမီးက အညံ့ထဲမှာပဲ။ သူ့အတွက် စိတ်တောင်ပျက်မိတယ်”

ဟု ဆိုသည်။

“အင်း... ဒီနံနက် ကောဇာမှာ ၅ကြွင်း၊ ကြာသပတေးသားသမီးက ဘက်အိမ်မှာ ရောက်နေတာကိုး။ ပုတီး၊ ဘယ်မရဏအိမ်တွေက အကြမ်းအားဖြင့်တော့ အညံ့ပဲ ဆိုရတယ်”

“ဟုတ်ပါ၊ ဆရာရယ်၊ ပြီးသွားတဲ့ ၁၃၇၆ ခုနတ်က

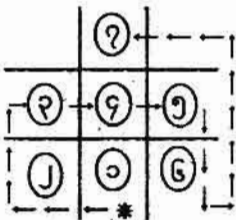
ကြွင်းနစ် ပုတီးအိမ်မှာ ကျပြီး ဒီနစ် ၁၃၇၇ ခုနှစ်မှာကျတော့ ဘင်္ဂါလီမှာ ဖြစ်ပြန်ရော။ အကြောင်းလည်း သူ့အတွက် ဘုရားကျ၊ ဘုရားယဉ်ကျေးပွဲပဲ ဖိနပ်ရတယ် ဆရာရေ”

“ဒေါ်စန်းခင်ပြောသလို ဘုရားကပဲပြောပြော၊ ဘုရားယဉ်ကျေး လုပ်လုပ်၊ ဘုရားကို အားကိုးတာက မှားတာမှ မဟုတ်တာ။ အိပ်ပေမယ့် တအားကြီးတော့ စိတ်ပူ စိတ်ပျက် ရောမရှိပါဘူး။ သူက မကြွင်းနစ် အထွန်းဖွား ကြာသပတေး သားသမီးပဲဥစ္စာကိုး ဖွားတတာ ပုတီး ဘင်္ဂါ မရဏာဖွားတွေ စိုးရိမ်ပူပန်မိလည်း ထားပါဦး”

ကျွန်တော်နှင့် ဒေါ်စန်းခင်တို့ အချီအချာပြောဆိုနေ သည်ကား လူတစ်ဦး၏ ကံကြမ္မာအား ကောဇာနစ်အရ တွက်ချက်၍ အကောင်းအဆိုးကို ဆိုလိုရင်းဖြစ်ပါသည်။ ဖွားတတာကို မဟာဘုတ်အလိုအရ ဖွေးသက္ကရာဇ်ကို တည် ဂုဏ် စား၍ အကြွင်းကို အောင်လံထူ စစ်သူကြီးပွဲဟူသော လင်္ကာဖြင့် ဘင်္ဂါအိမ်မှ စ၍ (၁) ဘင်္ဂါ၊ (၂) မရဏ၊ (၃) အထွန်း၊ (၄) သိုက်၊ (၅) ရာဇ၊ (၆) ပုတီး၊ (၇) အိပ်ပေတို့ ဟု အိမ်စဉ်ထည့်ရသည်။

ပုံစံဖြင့် ပြရသော်...

	?	
	အိပ်ပေ	
၃	၄	၅
အထွန်း	သိုက်	ရာဇ
၂	၁	၆
မရဏ	ဘင်္ဂါ	ပုတီး

ယခု ကောဇာ မဟာဘုတ်တွက်နည်းသည်လည်း ဖွားတတာ မဟာဘုတ်တွက်သက်သို့ပင် တွက်၍ အကြွင်း အိမ်စဉ်ထည့်သည်လည်း အတူတူပင် ဖြစ်ပါသည်။ ခြားနားမှု က ဖွားတတာမှာ ဖွေးသက္ကရာဇ်ကို တည်ရ၍ ကောဇာ တတာမှာ ရောက်ဆဲနစ်ကို တည်ရခြင်းသာ ကွာပါသည်။ သို့ကြောင့်လည်း မူလ ဖွားတတာ မဟာဘုတ်မှာ ဖွေးသည့်မှ သေသည်အထိ မပြောင်းလဲပါ။ ကောဇာ မဟာဘုတ်သာ တစ်နှစ်တစ်ကြိမ် အကြွင်းပြောင်းသကဲ့သို့၊ နေ့သားတို့၏ မဟာဘုတ် အိမ်ခွင်သည်လည်း ပြောင်းလဲပါသည်။

ဆိုလိုသည်မှာ ကောဇာ မဟာဘုတ်တစ်ခုတည်းဖြင့် အကောင်းအဆိုးအား သာမန်မျှသာ ပြော၍ရမည်။ မူလ ဖွားတတာ မဟာဘုတ်ဖြင့်လည်း ညွှန်မည်ဟု ပြောလိုရင်း ဖြစ်ပါသည်။ အဟောကဏ္ဍတွင် ဂြိုဟ်အိမ် ဂြိုဟ်စား သက် ရောက်၊ ပက္ခကြီးခွင်၊ မိတ်ရန် ဥဒေါနိတို့ ပါရှိမည်ဖြစ်သော် လည်း အကျဉ်းဟော၊ လတ်တလောအဟောအနေဖြင့် ကောဇာ မဟာဘုတ်ကိုသာ အဓိက ပြောပြရပါသည်။

ကောဇာ မဟာဘုတ်ဖြစ်စေ၊ မူလ ဖွားတတာ မဟာ ဘုတ်ဖြစ်စေ၊ ကောင်းအား၊ ဆိုးအားမှာ သူ့အိမ်ခွင်နှင့်သူ ကွာခြားပါသည်။ ဤနေရာတွင် အလျဉ်းသင့်၍ မဟာဘုတ် အိမ်ခွင်အရ ကောင်းအား၊ ဆိုးအားကို ရာခိုင်နှုန်းဖြင့် ရှင်းပြ ပါဦးမည်။

မဟာဘုတ်မှအရ အောက်တန်း သုံးဌာန ပုတီး၊ ဘင်္ဂါ၊ မရဏသည် အပေါ်တန်း လေးဌာန အထွန်း၊ သိုက်၊ ရာဇ၊ အိပ်ပေ ကောင်းသည်ဟု သတ်မှတ်ပါသည်။ ရာခိုင်နှုန်းအား ဖြင့်မူ ပုတီး ၂၅ရာခိုင်နှုန်း၊ ဘင်္ဂါ ၅၀ရာခိုင်နှုန်း၊ မရဏ ၇၅ ရာခိုင်နှုန်းဖြစ်ပြီး ရာဇ ၂၅ရာခိုင်နှုန်း၊ သိုက် ၅၀ရာခိုင်နှုန်း၊ အထွန်း ၇၅ ရာခိုင်နှုန်း၊ အိပ်ပေ ၂၅ရာခိုင်နှုန်းဖြစ်ပါသည်။ အကောင်းအညံ့ သတ်မှတ်ရာတွင် အိမ်ခွင်အရ သက်ရောက် သည့် ရာခိုင်နှုန်းပါ ထည့်သွင်းကြည့်ရပါလိမ့်မည်။

ထို့ကြောင့်လည်း မူလ ဖွားတတာ မဟာဘုတ်နှင့် ကောဇာ မဟာဘုတ်ညီညွတ်အခါ အိမ်ခွင်အရ ကောင်းအား၊ ဆိုးအားပါ ထည့်စဉ်းစားဖို့ ဒေါ်စန်းခင်အား ရှင်းပြရသည်။ သည့်နောက်လည်း ကောဇာနစ်အရ နေ့ဂြိုဟ်တို့မှာ တစ်နှစ် လုံးလုံး ကောင်းမည်၊ ဆိုးမည်ဟု တစ်ထပ်ချ ပြောမရဘဲ တစ်နှစ်အား သုံးပုံဖြင့် တစ်ပုံလျှင် လေးလေး၊ ပထမ လေးလေး၊ ဒုတိယ လေးလေး၊ တတိယ လေးလေးဟု သတ်မှတ် ၍ နေ့နံအရ ပထမ လေးလေးအတွင်း (သို့မဟုတ်) ဒုတိယ

လေးထဲမှာ (သို့မဟုတ်) တတိယ လေးလပိုင်းရောက်လျှင် တော့ ကောင်းမည် ဆိုမည်ကို နေ့နံပါတ်အရ သတ်မှတ်မှု လည်း ရှိပါသေးသည်။

နေသားတွေမှာ ထူးခြားတာကတော့ ဗုဒ္ဓဟူးသားသမီး ပါ။ ဗုဒ္ဓဟူးတစ်နေ့တည်းကိုပဲ နေ ၁၂နာရီကို ဗဟိုပြုပြီး မွန်းမတည့် ဗုဒ္ဓဟူးသားသမီး မွန်းတည့်ပြီးနောက် ရာဟုသား သမီးဟု သတ်မှတ်ခေါ်ဝေါ်မှု ရှိပါသည်။ ထိုနေသားသမီးများ က အကောင်းဖြစ်စေ၊ အဆိုးဖြစ်စေ၊ တစ်နှစ်တာအတွင်း မည်သည့်အပိုင်းအခြား လမဆို ဖြစ်လေ့ရှိပါသည်။

“ခေါ်ခန်းခင်ရေ...ကောတမဟာဘုတ်အရ အကောင်း အညံ့အိမ်မှာ ရောက်နေခိုက် တစ်နှစ်လုံး ကြည်နူးမယ်၊ စိုးရိမ်မယ် မရှိဘဲ နေသားအရ ဖြစ်နိုင်တဲ့ ထူးခြားမှုကို သတိထားနိုင်ဖို့ လင်္ကာလေးတစ်ပုဒ်ရှိထားပါတယ်။ လင်္ကာ က အောင်စံ အဝင်၊ သာပင် အလယ်၊ ထွန်းကြွယ် အဆုံး၊ ရွှေဝ သုံးပါးလုံး-တဲ့၊ အဲဒီ လင်္ကာကိုပဲ တိုက်ရိုက် အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ရရင် အောင်စံ-တနင်္ဂနွေနှင့် အင်္ဂါ၊ အဝင် လေးလ၊ ထွန်းကြွယ်အဆုံးက စနေနှင့် တနင်္လာ၊ အဆုံး လေးလ၊ ရွှေဝ သုံးပါးလုံးက ဗုဒ္ဓဟူးနှင့် ရာဟုက တစ်နှစ် ပတ်လုံး မည်သည့်အပိုင်းအခြားမဆို ကောင်းမှု ဆိုးမှု ဖြစ်နိုင် ပါသည်။ ဒါက ရှေးဆရာကြီးတို့ အဆိုအမိန့်ပါ။

အဲဒီတော့ ကျွန်တော့်စကားကို ချုပ်ရရင် ဒီသမီး ကြာသပတေးသားသမီးက အညံ့အိမ် အောက်တန်း သုံးအိမ် မှာ ဇိနစ်ရောက်လို့ ညံ့တော့ ညံ့ပတယ်။ ဘင်္ဂအိမ်မှာ ရောက် နေလို့ ကျန်းမာရေးချူချူ၊ စိုးရိမ်မှုလွန်ကဲ၊ တွေဝေမှုများပြား၊ အခြားသူများနှင့် သဘောထားကွဲလွဲမှုများ ရှိနိုင်ခြေ ဖြစ်တတ် တယ်။ အမျိုးသမီးများနှင့် စကားအခြေအတင် ပြောရတတ် တယ်။ ဒါပေမယ့် ဘာတစ်ခုမှ အကြီးအကျယ်ဖြစ်မှာ မဟုတ်ဘူး။

ကျန်းမာရေး ချူချာတယ်ဆိုတာ အိပ်ရာထဲမှာ ဘုန်း ဘုန်းလဲ ဆေးထိုးရတဲ့ အခြေအနေမဟုတ်ဘူး။ နာစေး ချောင်းဆိုး၊ ခေါင်းကိုက်လို့ အသေအမွှေးရောဂါ မကြာမကြာ ဖြစ်တာမျိုး။ ဆေးလိမ်၊ ဆေးသောက်ရုံနဲ့တင် ရတဲ့ကိစ္စ။ ဘာကိစ္စ ပဲဖြစ်ဖြစ် အလိုလို စိုးရိမ်မှု လွန်ကဲတဲ့မိတ် မကြာခဏဖြစ် တတ်ကြတယ်။ ဒါလည်း မကောင်းဘူး။ မလိုအပ်ဘဲ စိုးရိမ် လို့ မှားတောင် မှားနိုင်တယ်။

ညံ့တယ်ဆိုတာမှာ တစ်နှစ်လုံးတော့ မဟုတ်ဘူး။ အစ လေးလဖြစ်တဲ့ တန်ခူး၊ ကံဆုန်၊ နယုန်၊ ဝါဆိုမှာ ဂရုစိုက်စရာ မလိုဘူး။ အလယ် လေးလဖြစ်တဲ့ ဝါခေါင်၊ တော်သလင်း၊ သီတင်းကျွတ်၊ တန်ဆောင်မုန်းမှာတော့ ဂရုစိုက်ရမှာပါ။ အဆုံး လေးလဖြစ်တဲ့ နတ်တော်၊ ပြာသို၊ တပို့တွဲ၊ တပေါင်းလတွေ က လွတ်လွတ်ကျွတ်ကျွတ်ပေါ့ဗျာ”

ဟု သူ့အား ရှင်းပြရသည်။
သို့သော်လည်း ခေါ်ခန်းခင် ကျွန်တော့်စကားကိုပဲ ထောက်၍...

“ဆရာစကားအရဆိုရင် ကျွန်မသမီး ကြာသပတေး သားသမီးက ကောင်းတာပဲဖြစ်ဖြစ်၊ ဆိုးတာပဲဖြစ်ဖြစ် နှစ် တစ်နှစ်ရဲ့ အသွယ် လေးလမှာရှိတဲ့ တစ်လလမှာပဲ အခြေ တည်တာပေါ့နော်”

“ဟုတ်ပါတယ် ခေါ်ခန်းခင်။ အခုပြောတာတော့ ကျွန်တော်ပြောလို့ ကျွန်တော့်စကားပေါ့။ ဒါပေမယ့် အခု ပြောတဲ့ စကားကို ကျွန်တော် ထွင်တာမဟုတ်ဘူး။ ရှေး ဆရာဆရာတွေရဲ့ အဆိုအမိန့်ပါ။ ကျွန်တော်လည်း လက်ခံ ကျင့်သုံး မှန်ကန်မှုရှိလို့ ပြန်လည်မျှဝေတဲ့ သဘောပါ”

ဟု ပြောလိုက်ရပါတော့သည်။
မောင်တင်ကြွယ် (ပြည်)

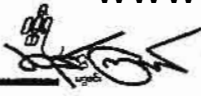

အမှတ်(၁၇၉)၊ တတိယထပ်(၁)၊ (၃၁)လမ်း(ထက်)၊ ပန်းဘဲတန်းမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။
ဖုန်း - ၀၉ ၇၃၀၅၀၄၇၁

Handwritten signature or mark.

မကောင်းကြံ
မကောင်းဖြစ်
ပြန်နိုး

တိုင်းရင်းဆေးဆရာကြီး ဦးသန့်သည် လူမမာကို စစ်ဆေးပြီးနောက်၊ သူ၏ ဆေးအိတ်ထဲမှ တိုင်းရင်းဆေးများကို ထုတ်ယူပြီး ဆေးသုံးရက်စာ ပေးလိုက်သည်။

“တစ်နေ့ သုံးကြိမ်တိုက်။ မနက်၊ နေ့လယ်၊ ည”

လူမမာ၏ သား ဦးလူလှသည် ဆေးကို ယူပြီး မလှမ်းမကမ်းရှိ ခွက်အလွတ်တစ်ခုထဲတွင် ထည့်ထားလိုက်သည်။

လူမမာ အမျိုးသမီးကြီးသည် ဆေးဆရာကြီးနှင့် သားဖြစ်သူကို တစ်လှည့်စီ ကြည့်နေသည်။

“မောင်လူလှ...မင်းရဲ့ အမေကို တစ်ယောက်တည်း ဖစ်မထားနဲ့။ အနားမှာ အစောင့်တစ်ယောက် အမြဲရှိရမယ်။ ဆေးတွေကိုလည်း အချိန်မှန်တိုက်ရမယ်”

ထိုသို့ပြောပြီး ဦးသန့်သည် သူ့ဆေးလွယ်အိတ်ကို လွယ်၍ အခန်းထဲမှ ထွက်သွားရာ ဦးလူလှက နောက်မှလိုက်သွားသည်။

လူမမာမှ သူတို့ကို မမြင်ရသော နေရာအရောက်တွင် ဆေးဆရာကြီးက ရပ်လိုက်သည်။ ဦးလူလှသည် သူ့အိတ်ထဲမှ ငွေစက္ကူများကို ထုတ်ယူ၍ ဦးသန့်ကို ရိုဂိုသေသေပေးလိုက်သည်။

“ခြေကြွခနဲ ဆေးဖိုးပါခင်ဗျာ”

ဆေးဆရာကြီးသည် ငွေစက္ကူများကို သူ၏တိုက်ပုံအင်္ကျီအတွင်းအိတ်ထဲသို့ ထည့်လိုက်သည်။

“မောင်လူလှ...မင်းအမေဟာ အသက်လည်း ကြီးနေပြီ၊ ရောဂါလည်း ကျွမ်းနေပြီ။ အစာလည်း မဝင်၊ ရေလည်း နည်းနည်းပဲ ဝင်တော့ နေ့လား ညလားပဲ။ သူ့အနားမှာ အစောင့်တစ်ယောက် အမြဲရှိနေရမယ်”

ဦးသန့်သည် လေသံတိုးတိုးဖြင့် ပြောလိုက်သည်။

“ဟုတ်ကဲ့ပါ ဆရာ။ ညဘက်မှာ ကျွန်တော်ရှိတယ်။ နေ့ဘက်မှာ ကျွန်တော် လယ်ထဲ သွားနေတော့ လူတစ်ယောက်ရှာထားပါမယ်”

“မြန်မြန်ရှာ၊ ငါ ဒါပဲပြောချင်တယ်”

ဆေးဆရာသည် ထိုသို့ပြောပြီး ထွက်ခွာသွားသည်။

“ဟင်း...”

လယ်သမား ဦးလူလှ သက်ပြင်းချလိုက်သည်။

လူပု စိတ်တို ဦးသန့်သည် သူပြောသည့်အတိုင်း မလုပ်လျှင် မည်သူ့ကိုမဆို ဆူပူကြိမ်းမောင်းလေ့ရှိသည်။

ဦးလူလှတို့တွင် ဆွေမျိုးရင်းချာများ မရှိ၊ ထို့ကြောင့် ဦးလူလှသည် သူ့ခိုခင်အနားတွင် နေ့ဘက် စောင့်ပေးရန် သူ့စိတ်ထဲမှ ရှာကြည့်သည်။ ရွာသူရွာသားများမှာ နေ့ဘက်တွင် လယ်ကွင်းများထဲ ရောက်နေကြသည်က များသည်။ ရွာထဲတွင် အားလပ်နေပြီး ကျန်းမာနေသော ခေါ်ရွှေပွင့်ကို သူစဉ်းစားမိသည်။

ခေါ်ရွှေပွင့်မှာ ဆင်းရဲသည်။ အသက်ခြောက်ဆယ်ခန့်၊ သူနှင့်ရွယ်တူ။ ခေါ်ရွှေပွင့်သည် ဦးလူလှထံမှ ငွေများ ချေးထားသည်။ အတိုးရော အရင်းပါ ပြန်မဆပ်နိုင်၍ ဦးလူလှကို တွေ့လျှင် ဝေးဝေးက ရှောင်နေသူ။ ဦးလူလှသည် ခေါ်ရွှေပွင့်ကို အကူအညီတောင်းရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။

ခေါ်ရွှေပွင့်သည် အင်္ကျီစုတ်တစ်ထည်ကို ချုပ်နေရာမှ သူထဲ လာနေသော ဦးလူလှကို တွေ့လိုက်ရသည်။

“ဟဲ့...လူလှ၊ နင့်အမေ ကျန်းမာရေး ဘယ်လိုလဲ”

“သိပ်အားမရဘူး။ ဦးသန့်က တော့ ပြောတာပဲ။ သိပ်ကြာကြာမခံတော့ဘူးတဲ့”

ဦးလူလှသည် ခေါ်ရွှေပွင့်နှင့် မလှမ်းမကမ်းတွင် ထိုင်ရင်း ပြောလိုက်သည်။

“အေးဟယ်၊ ငါလည်း နင့်အမေကို မြင်ရင် စိတ်မကောင်းလို့ မလာတာ”

ခေါ်ရွှေပွင့်သည် အပ်ချပ်နေသည့် အလုပ်ကို လုပ်လိုက်သည်။

“အခု ငါလာတာက နင့်ဆီ အကူအညီတောင်းဖို့။ ဆရာသန့်က နေ့ဘက်မှာ လူနာစောင့်ထားရမယ်တဲ့။ ငါ့ကို ကူညီပါ ရွှေပွင့်ရယ်။ ငါ နင့်ကို ပိုက်ဆံပေးပါ့မယ်။ နှင့် စားစရိတ်ရတာပေါ့”

ခေါ်ရွှေပွင့်က ခေတ္တ စဉ်းစားလိုက်သည်။

“အေးပါ၊ ငါ ကူညီပါ့မယ်။ ဘယ်နေ့က စပြီး ကူညီရမလဲ”

“ကနေ့က စပြီး ကူညီပါဟယ်။ ရော...ဒီမှာ ကနေ့အတွက် စရိတ်၊ နည်းတယ်လို့တော့ မအောက်မေ့နဲ့ဟယ်။ ကဲ...ငါသွားမယ်။ နှင့်လိုက်ခဲ့နော် မြန်မြန်။ အိမ်မှာ ငါစောင့်နေမယ်။ နှင့်လာရင် ငါ လယ်တောကို သွားရဦးမယ်”

ပြောပြောဆိုဆို လယ်သမားကြီး ထွက်သွားသည်။

ခေါ်ရွှေပွင့်သည် ငွေကို ကောက်ယူ ရေတွက်ပြီး သူ့အတွင်းခံအိတ်ထဲ ထည့်လိုက်သည်။ ထို့နောက် ပစ္စည်းများကို သိမ်း တံတံခါးကို ပိတ်၍ လူထုအိမ်သို့ သွားသည်။ ခေါ်ရွှေပွင့်သည် တစ်ယောက်တည်းသမား။

ခေါ်ရွှေပွင့်ရောက်လာသောအခါ ဦးလူလှသည် သူ့ခိုခင် ခေါ်မေတ္တာ

နေဘက်တွင် အိမ်ရှေ့ပွင့် စောင့်ပေးမည်။ ဆေးတိုက်ပေးမည်ဖြစ်ကြောင်း အနားကပ်ပြောပြီး ဆေးတိုက်ရမည့် အချိန်နှင့် ဆေးများကို ပေးပြီး လယ်ကဲသို့ သွားသည်။

ညနေ နေဝင်ချိန်တွင် ဦးလူလှ ပြန်ရောက်လာသည်။

“အမေအခြေအနေဘယ်လိုလဲ”

“နေလယ်က အတိုင်းပါ။ အိပ်တော့ မအိပ်ဘူး။ ဖိန်းနေတာပဲ”

“ကဲ... နင်ပြန်လို့ ရပြီ။ မနက်ဖြန် စောစောလာဟယ်။ ဒီမှာပဲ မနက်စာစား”

“အေးအေး”

နောက်တစ်နေ့ နေထွက်ခါစ၌ အိမ်ရှေ့ပွင့် ရောက်လာသည်။

“ဘယ်လိုလဲ နင့်အမေ”

“နည်းနည်းပိုလန်းလာသလိုပဲ”

ဦးလူလှသည် ထိုသို့ပြောပြီး လယ်ထဲသို့ သွားသည်။

လူမမာသည် ယမန်နေ့ကထက် အနည်းငယ် ပိုလန်းလာကြောင်း အိမ်ရှေ့ပွင့် တွေ့ရသည်။

“အင်း... တော်ရုံနဲ့ အသက်ထွက်မှာမဟုတ်ဘူး”

အိမ်ရှေ့ပွင့်စိတ်ထဲမှ ပြောလိုက်သည်။

“ဒီအတွေးကြီးဆီကလည်း ငါငွေချေးထားသေးတယ်။ သူ့သေရင် သူ့အကြွေး ငါပြန်ဆပ်ရတော့မှာ မဟုတ်ဘူး။ ငါလည်း ဒီလူမမာနားမှာ ကြာကြာမနေချင်ဘူး။ သူ့အသက်မြန်မြန်ထွက်အောင် ဘယ်လိုလုပ်ရင်ကောင်းမလဲ”

အိမ်ရှေ့ပွင့်သည် မကောင်းသော အကြံကို ကြံသည်။

တတိယနေ့၊
နေလယ်ဘက်တွင် ဦးလူလှ ပြန်လာပြီး သူမိခင်၏ အခြေအနေကို ကြည့်ပြီး လယ်ထဲ ပြန်သွားသည်။

ဦးလူလှ ထွက်သွားပြီး ခဏအကြာ အိမ်ရှေ့ပွင့်သည် လူမမာနားကပ်သွား၏။

“အေဘွား... တစ္ဆေတွေ မလာဘူးလား”

အိမ်မေဘွားသည် ငယ်စဉ်ကတည်းက တစ္ဆေကို ကြောက်သည်။ ညဘက် အိပ်ပြင်သို့ လုံးဝ မထွက်ကြောင်း အိမ်ရှေ့ပွင့် သိထားသည်။

“တစ္ဆေ... တစ္ဆေ”

အိမ်ရှေ့ပွင့်သည် အိမ်မေဘွား၏ နားနားသို့ ကပ်၍ ခပ်ကျယ်ကျယ်ပြောလိုက်ရာ အိမ်မေဘွား မျက်လုံးများ ပြူးသွားသည်။

ဤတွင် အိမ်ရှေ့ပွင့်သည် လူမမာနားကပ်၍ အသံကျယ်ကျယ်ဖြင့်...

“တစ္ဆေတွေဟာ သေခါနီးလူမမာရှိရာကို လာတတ်တယ်လို့ ကျွန်မ ကြားဖူးလို့ပါ”

ဟု ပြောလိုက်ရာ အိမ်မေဘွား မျက်လုံးပြူးသွားပြီး အသက်ရှူလည်း မြန်လာသည်။ နဖူးမှ ချွေးများပင် ထွက်လာသည်။

“တစ္ဆေသံကြားတာနဲ့ ကြောက်သွားပြီ”

အိမ်ရှေ့ပွင့်စိတ်ထဲမှ ပြောလိုက်သည်။

“ကျွန်မ အိပ်သာတက်ဦးမယ်”

အိမ်ရှေ့ပွင့်သည် အိမ်မေဘွားနားနားကပ်၍ ခပ်ကျယ်ကျယ်ပြောလိုက်ပြီး အပြင်ထွက်သွားပြီး အခန်းအပြင်ဘက်တွင် ဗီရိုထဲမှ အဖြူရောင် စောင်ကြမ်းကို ယူကာ ကိုယ်ပေါ်တွင် ပတ်၊ ခေါင်းပေါ်တွင် မျက်နှာသုတ်ပင်ကို အုပ်

လိုက်သည်။ မျက်လုံးနှစ်လုံးကိုသာ ဖော်ထားလိုက်ပြီး လက်နှစ်ဖက်ကို ဆန့်တန်း၍ ဟီး...ဟီး...ဟီးဟု အသံပြုရင်း တဖြည်းဖြည်းနှင့် အခန်းထဲ ဝင်လာသည်။

လူမမာသည် ရုပ်ဖျက်ထားသော အိမ်ရှေ့ပွင့်ကို ကြည့်၍ စူးစူးလေးလေး တစ်ချက်အော်ကာ သတိလစ်သွား၏။

ဤတွင် အိမ်ရှေ့ပွင့်သည် ငြိမ်သွားသော အိမ်မေဘွားကို သေပြီဟု မှတ်ယူကာ သူ့ကိုယ်ပေါ်မှ ဗစ္စည်းများကို နေရာတကျ ပြန်ထားလိုက်သည်။

“သူသေပြီ”

အိမ်ရှေ့ပွင့်သည် စိတ်ထဲမှ ပြောရင်း အခန်းထဲ ဝင်လာကာ၊ အိမ်မေဘွားမျက်နှာကို အနီးကပ်၍ ကြည့်လိုက်စဉ် သတိလစ်နေသော အိမ်မေဘွားသည် သတိပြန်လည်လာပြီး အိမ်ရှေ့ပွင့်ကို မျက်လုံးများ ပြူး၍ကြည့်ရင်း လက်နှစ်ဖက်ဖြင့် အိမ်ရှေ့ပွင့်၏ ရင်ဘတ်ကို တွန်းရင်း အသက်ထွက်သွားလေတော့သည်။

အိမ်ရှေ့ပွင့်မှာလည်း နဂိုက နှလုံးရောဂါအခံရှိသူဖြစ်ရာ အိမ်မေဘွားက မျက်လုံးပြူးကြီးများဖြင့် ကြည့်သည်ကို မြင်လိုက်ရသည်က တစ်ကြောင်း၊ ရင်ဘတ်ကို အတွန်းခံလိုက်ရသည်က တစ်ကြောင်းကြောင့် ထိထိလန့်သွားပြီး နှလုံးခုန်ရပ်ကာ လဲကျသွားရင်း သူပါ သေဆုံးသွားလေတော့သည်။

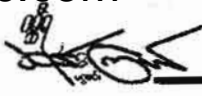
မြသိန်း

၂၁ကြိမ်မြောက် မြန်မာတိုင်းရင်းသားတို့၏ ရိုးရာ ယဉ်ကျေးမှု ဆို-က-ရေး-တီးပြိုင်ပွဲ ကျင်းပချိန်နီးပြီဖြစ်ပါ သည်။ အဆို အက၊ အတီး ပညာရှင်များ၊ ဝိသနာရှင်များ ပြိုင်ပွဲဝင်ရန်အတွက် ကြိုတင်ပြင်ဆင် လေ့ကျင့်မှုများ ပြုလုပ် နေကြသည်။ တစ်နေ့တွင် တေးသံရှင်တစ်ဦး စာရေးသူထံ ရောက်လာပြီး...

ပျောက်သောသူ ဂျာရင်တွေမည်

တက္ကသိုလ် အပန်းငယ်

“ဆရာမန်ကို အကူအညီတစ်ခုတောင်းချင်လို့ လာတာပါ”

“ဆို...ဘာအကူအညီပေးရမှာလဲ”

“ဆရာရယ်... ကျွန်တော်တို့ (၂၁)ကြိမ်မြောက် တိုင်းရင်းသားတို့ရဲ့ မြန်မာ့ရိုးရာယဉ်ကျေးမှု ဆိုက်ကရေတီပိုင်ပွဲကို ဝင်ကြမလို့ပါ။ ပြိုင်ပွဲဝင်မယ့် ဘာသာရပ်ကတော့ ဝိသနာရှင် ဒုတိယတန်း မဟာဂီတအဆိုပါ”

“ဟေ...ဟုတ်လား။ မဟာဂီတအဆိုပြိုင်ပွဲဝင်မယ်ဆိုတော့ တို့က ဝမ်းသာထုတ်ယူမိတယ်။ မြန်မာ့ရိုးရာယဉ်ကျေးမှုကို ဖော်ထုတ်တဲ့အနေနဲ့ မဟာဂီတ သီချင်းကြီးအဆိုကို ဝင်ပြိုင်ကြရမှာက နိုင်ငံတော်ရဲ့ အဓိက ရည်ရွယ်ချက်ပဲ မဟုတ်လား။ တကယ်တော့ ဒီပြိုင်ပွဲတွေမှာ ပါတဲ့ ခေတ်အကြိုက်တေးဟာ ရိုးရာယဉ်ကျေးမှုနဲ့ ပြဒါးတစ်လမ်း သံတစ်လမ်းပဲလေ”

“ဟုတ်ပါတယ် ဆရာရယ်။ ဝမ်းနည်းဖို့ ကောင်းတာက ကျွန်တော်တို့ ခရိုင်ပြိုင်ပွဲမှာ မဟာဂီတအဆိုပြိုင်မယ်လို့တောင် မရှိဘူး။ ခေတ်အကြိုက် တေးပြိုင်မယ်သူက ရာဂဏန်းနီးပါးရှိနေတယ်။ ကြာရင် မြန်မာ့ရိုးရာဂီတတွေ ပျောက်ကွယ်သွားမှာကို စိုးရိမ်မိတယ်”

“နိုင်ငံတော်က မျိုးဆက်သစ် လူငယ်လေးတွေကို မြန်မာ့ရိုးရာယဉ်ကျေးမှုကို ဆက်လက်ထိန်းသိမ်းနိုင်အောင် လက်ဆင့်ကမ်း အမွေပေးဖို့ ရည်ရွယ်ပြီး ဒီပြိုင်ပွဲတွေကို အကုန်ကျခံပြီး လုပ်ပေးနေတာလေ။ ခုတော့ ခုတ်ရာ တခြားရှာ တခြားဖြစ်နေပြီပေါ့”

“တာဝန်ရှိတဲ့ နိုင်ငံတော်အပိုင်းက တာဝန်သိသလို၊ ကျွန်တော်တို့လို အနုပညာသမားတွေကလည်း တာဝန်သိဖို့ လိုတယ်။ တချို့ဆိုရင် ဝိသနာပါလို့ ပြိုင်တာမဟုတ်ဘဲ ငွေကြေးထောက်ပံ့မှုကို မျှော်ကိုးပြီး ပြိုင်ကြတယ်။ တချို့ စီးပွားရေးသမားတွေကတော့ ရွှေတံဆိပ်ရအောင်ယူပြီး ရွှေတံဆိပ်ဆုရှင်နာမည်တပ်ပြီး စီးပွားရှာကြတော့တာပဲ”

“အေးလေ၊ ဒါကြောင့် ပြိုင်ပွဲတွေဟာ ရည်ရွယ်ချက်လဲမ်းကြောင်းကနေ တိမ်းစောင်းသွားကြပြီး ကြာရင်တော့ တဖြည်းဖြည်းပျောက်ကွယ်သွားမှာစိုးရတယ်”

“အခုပဲ ကြည့်လေ၊ တီဗွီမှာ မဟာဂီတအစီအစဉ် မပါသလောက်ပါပဲ။ ဖင်လူပဲ၊ ရင်လူပဲတွေက နေရာယူလာကြပြီလေ။ မြန်မာသံသီချင်းကိုတောင် ခန့်ပေါက်ပြီး ဆိုနေကြတော့ ရင်နာစရာပါပဲ။ တို့ရဲ့ ယဉ်ကျေးမှုဟာ နောင်အနာဂတ်ကာလမှာ လူငယ်တွေအတွက် ပုံပြင်သဘောမျိုးလို့ပဲ ပြော

ပြရတော့မယ်”

စာရေးသူက စိတ်မကောင်းစွာ ပြောနေသဖြင့် စကား ဖြတ်၍...

“ကဲပါ ဆရာရယ်၊ ဒါတွေ ပြောနေရင် ပြောမဆုံးပေါင်တော့သုံးထောင်ဖြစ်နေပါမယ်။ ကျွန်တော်ကိစ္စလေးကို ဆက်ပြောပါရစေ”

“ပြောလေ၊ သီချင်းတက်ပေးရမှာလား။ သီချင်းတိုက်ပေးရမှာလား”

“မဟုတ်ပါဘူး ဆရာရယ်။ သီချင်းက ရပြီလား။ တိုက်လည်း တိုက်ပြီးသားပါ။ ပြိုင်ပွဲက တစ်လပဲ လိုတော့တယ် မဟုတ်လား။ ကျွန်တော်ကို သီချင်းတိုက်ပေးနေတဲ့ စောင်းဆရာက မိန်းမနဲ့ စိတ်ဆိုးပြီး အိမ်ပေါ်က ဆင်းသွားတယ်။ သူနဲ့က သီချင်းတိုက်ထားတာ အသားကျနေပြီ အဲဒီတော့”

“အဲဒီတော့ အတီးသမားရှာပေးရမှာပေါ့”

“ဟုတ်ပါတယ် ဆရာ”

“ဘယ်လို အတီးသမားကို လိုချင်လဲ”

“ကျွန်တော်ကို တိုက်ပေးနေတဲ့ စောင်းဆရာကိုပါ”

“ဟေ...မင်းပြောတော့ မိန်းမနဲ့ စိတ်ဆိုးပြီး အိမ်က ဆင်းသွားတယ်ဆို”

“ဟုတ်ပါတယ်၊ အသစ်တစ်ယောက်နဲ့ သီချင်းတိုက်ရင်လည်း အချိန်က သိပ်မရှိတော့ဘူး။ သူ့ရဲ့ သတင်းကိလည်း အစအနရာမတွေ့တော့ သူပြန်လာအောင် လုပ်ပေးဖို့ ဆရာဆီ အကူအညီလာတောင်းတာပါ။ ပတ္တလားဆရာ ဦးလှမြင့် ထွက်သွားတုန်းက ဆရာပဲ လုပ်ပေးလိုက်လို့ ပြန်လာတာပဲ မဟုတ်လား။ ကူညီပါ ဆရာရယ်”

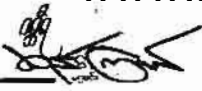
“လိုရင်းကိစ္စကို စောစောကတည်းက ပြောရောပေါ့။ ဦးလှမြင့် ပြန်လာအောင် ငါလုပ်ပေးတာတော့မဟုတ်ဘူး။ ငါ့ဆရာကြီး တယော ဦးဆန်နီက လုပ်ပေးသွားတာ။ လုပ်ပုံလုပ်နည်းလေးတွေကိုတော့ ငါ့ကို ဆရာကြီး သင်ကြားပေးသွားတာ ရှိတယ်။ မင်းသီချင်တော့ မှတ်သွားပေါ့”

ဟု ပြောကာ ဆရာကြီးပေးခဲ့သောနည်းကို ဖတ်ပြလိုက်ပါသည်။

တနင်္ဂနွေသားသမီးများ နေအိမ်မှ ထွက်သွားလျှင် ဖြစ်စေ၊ မိမိထံသို့ လာစေလိုလျှင်ဖြစ်စေ၊ အလိုရှိပါက အောက်ပါအတိုင်း ဓာတ်ရိုက်ရမည်။

တနင်္ဂနွေနေ့ညနေ ၂နာရီ ၁၀မိနစ်တွင် သောကြာ

သားသမီးအား အင်သား လက်ခြောက်သစ်တွင် လာစေလိုသောသူ၏ နာမည်ကို ရေး၍ အိမ်၏ အရှေ့မြောက်ထောင့်တွင်ရှိသော အုန်းပင်၏အောက် မြေပေါ်တွင် လာစေလိုသောသူကို “လာဇံ”ဟု ပြောပြီး အဆိုပါ အင်သားဖြင့် ခြောက်ခါ ရိုက်ခိုင်းပါ။ လာစေလိုသူအား ရည်မှန်းပြီး အရှေ့မြောက်ထောင့်သို့ မျက်နှာပြု၍ ထမင်းစားရမည်။ အုန်းပင်အောက်တွင် စိုက်ထားသော အင်သားပေါ်တွင် ရေပိုး (သို့မဟုတ်) ရေ ငွေ့ကလောင်းပေးပါ။ ၂၄နာရီအတွင်း ပြန်ရောက်မည်။ မရောက်သေးပါက နေ့စဉ် ဆက်တိုက် ရေ ငွေ့ကလောင်းပေးပါ။ သုံးရက်၊ ခြောက်ရက်၊ ကိုးရက်အတွင်း ပြန်ရောက်မည်။

တနင်္လာသားသမီးများ ပြန်လာစေလိုသော ကံ့ကော်သား လက်(၁၅)သစ်တွင် မည်သူလာစေဟု သောကြာသားသမီးကို ရေးခိုင်းပါ။ တနင်္လာနေ့ ၂နာရီ ၁၀မိနစ်အချိန်တွင် စနေသားသမီးကို နေသောနေရာ၏ အရှေ့အရပ်၌ ရှိသော ရုပ်တုတော်တစ်ဆူ၏ ပလ္လင်အောက်တွင် ထားခိုင်းပါ။ စနေသားသမီးပြန်လာသော မန်ကျည်သီးဟင်းကို ချက်၍ ဥသုဉ်ရွက်နှင့် စားစေရမည်။ လာစေလိုသူကို ရည်မှန်း၍စားပါက မြန်မြန်ပြန်ရောက်လိမ့်မည်။

အင်္ဂါသားသမီးများ ပြန်လာစေသော ညောင်သားလက် (၈)သစ်ကို မည်သူလာစေဟု တနင်္ဂနွေသားသမီးအား ရေးခိုင်းပါ။ အင်္ဂါနေ့ နေ့ ၂နာရီ ၁၀မိနစ်အချိန်တွင် တနင်္ဂနွေသားသမီးကို အရှေ့တောင်ထောင့်တွင် ဖြှုပ်ထားခိုင်းပြီး ရေရစ်ခွက်လောင်းပေးပါ။ အမြန်ပြန်ရောက်မည်။

ဗုဒ္ဓဟူးသားသမီးများ ပြန်လာစေသော ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ နေ့ ၂နာရီ ၁၀မိနစ်အချိန်တွင် နေအိမ်၏ တောင်အရပ်တွင် ရှိသော မြတ်စွာဘုရားကို တနင်္လာသမီးအား ရွှေခိုင်း (၁၇) ချပ်လှူခိုင်းပါ။ သုံးနာရီအချိန်တွင် တောင်အရပ်သို့ မျက်နှာမူ၍ ရောက်သီးနှင့် ထန်းလျက်ကို နယ်၍စားစေရမည်။ သုံးရက်၊ ခြောက်ရက်၊ ကိုးရက်အတွင်း ပြန်ရောက်မည်။

ကြာသပတေးသားသမီးများ ပြန်လာစေလိုသော ကြာသပတေးနေ့ နေ့ ၂နာရီ ၁၀မိနစ်အချိန်တွင် အင်္ဂါသားသမီးများကို ထမင်း(၁၉)ဆုပ် ဆုပ်စေ၍ နေအိမ်၏အနောက်မြောက်အရပ်၌ ကြွက်ကို ကျွေးခိုင်းပါ။ ပဲဖြူကလေးကို ပြုတ်၍ အင်္ဂါသားသမီးကို ကျွေးပါ။ သုံးရက်ဆက်တိုက် ပဲဖြူပြုတ်ကျွေးပါက ငါးရက်၊ ဆယ်ရက်၊ ဆယ်ငါးရက်အတွင်း ပြန်ရောက်မည်။

သောကြာသားသမီးများ ပြန်လာစေလိုသော သောကြာနေ့ နေ့ ၂နာရီ ၁၀မိနစ်အချိန်တွင် ဗုဒ္ဓဟူးသားသမီးကို ဆီး(၆)သား လက် (၂၁)သစ်တွင် လာစေလိုသူအမည်ကို ရေးခိုင်းပြီး နေအိမ်၏ မြောက်အရပ်တွင်ရှိသော သီးပင် (သို့မဟုတ်) သီဟိုဠ်၊ သန်းပင် စသော အပင်အောက်ရှိ မြေပေါ်တွင် စိုက်ထားခိုင်းပါ။ သီးပင်၊ သီဟိုဠ်ပင်များ မရှိပါက ကသပ် စသော သောကြာနံ့ပါသည့်အပင်များကို အသုံးပြုပါ။ ဆီးသားကို စိုက်ပြီး ဆီးသီးကို မြောက်ဘက်သို့ မျက်နှာမူပြီး စားပါက အမြန်ပြန်လာမည်။

စနေသားသမီးများ ပြန်လာစေလိုသော စနေနေ့ နေ့ ၂နာရီ ၁၀မိနစ်အချိန်တွင် ဗုဒ္ဓဟူးသားသမီးကို ဖြစ်စေ၊ ဗုဒ္ဓဟူးညနေပိုင်းတွင် ဖွေးသောသူကို ဖြစ်စေ၊ အင်္ဂါသားသမီး ဖြစ်စေ၊ ထန်းရွက် (၁၀)ရွက်ပေါ်တွင် မည်သူလာစေဟု ရေးခိုင်းပါ။ ပြီးနောက် အဆိုပါရေးသူအား နေအိမ်၏ အနောက်တောင်ထောင့်တွင် ထန်းပင်၊ ဇန်းပင်၊ ထိန်ပင် ရရာ သစ်ပင်အောက်တွင် ဖြှုပ်ခိုင်းပါ။ ဖြှုပ်ပေးသောသူ ဖြစ်စေ၊ ကာယကံရှင်က ဖြစ်စေ၊ အနောက်တောင်ထောင့်အရပ်ကို မျက်နှာပြု၍ ထန်းလက်ကို သင့်သလောက် စားစားရမည်။ ဆယ်နာရီ၊ ဆယ်ရက်အတွင်း ပြန်ရောက်မည်။

စောင်းဆရာသည် ကြာသပတေးနေ့သားဖြစ်၍ ကြာသပတေးနေ့ နေ့ ၂နာရီ ၁၀မိနစ်အချိန်တွင် အင်္ဂါသားမောင်စည်အောင်ကို ထမင်းဆုပ် (၁၉)ဆုပ် ပြုလုပ်စေပြီး စောင်းဆရာ၏ အိမ်အနောက်မြောက်အရပ်ရှိ ကြွက်များကို ကျွေးစေပါသည်။ မောင်စည်အောင်ကိုလည်း ပဲဖြူကလေး ပြုတ်၍ သုံးရက်ဆက်တိုက်ကျွေးရာ ငါးရက်မြောက်သောနေ့တွင် စောင်းဆရာ ဦးမြင့်သိန်း စိတ်ဆိုးပြေပြီး အိမ်ကို သတိရသဖြင့် ပြန်လာခဲ့ကြောင်း သတင်းကောင်း ကြားရပါတော့သည်။

(မဟာဂီတအဆို ပထမဆုရ တင်ကိုလွင်သို့ အမှတ်တရ) တက္ကသိုလ် အပန်၏

၂၀၁၅ ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လအတွက်

လိုအင်ဆန္ဒပြည့်ဝ အောင်မြင်စေမည့်

(ကာ၊ ကု၊ ဖွင့်) နဝင်းယတြာအစီအရင်များ

ဆရာ မြတ်ထွဋ်ခေါင် (မြန်မာ့ရိုးရာဗေဒင်ပညာရှင်)

တနင်္ဂနွေသားသမီးများအတွက်

- ချစ်သူနှင့် အဆင်ပြေစေရန် - တနင်္ဂနွေနေ့ နံနက် ၉ နာရီမှ ၁၀ နာရီခွဲအတွင်း ပျဉ်းမ (၁၉) ညွှန်းကို တန်ခိုးကြီး ဘုရားတစ်ဆူ၏ မွေးနံထောင့်တွင် သွားရောက်လှူဒါန်း၍ လိုရာဆုကို တောင်းပါ။
- အိပ်ထောင်ရေးအဆင်ပြေစေရန် - ဗုဒ္ဓဟူးနေ့နံနက် ၉ နာရီမှ ၁၀ နာရီခွဲအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ မွေးနံထောင့် တွင် ကံကော် (၁၅) ညွှန်းနှင့် ထီးဖြူ (၉) လက်တို့ကို သွားရောက်လှူဒါန်း၍ မိမိ လိုရာဆုကို တောင်းပါ။
- ငွေကြေးအခက်အခဲအတွက် - စနေနေ့နံနက် ၉ နာရီမှ ၁၀ နာရီခွဲအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ မွေးနံထောင့် တွင် ပျဉ်းမ (၁၉) ညွှန်း၊ ထီးနီ (၉) လက်၊ အမွှေးတိုင် (၉) တိုင်တို့ကို သွားရောက် လှူဒါန်း၍ မိမိလိုရာဆုကို တောင်းပါ။
- အလုပ်အကိုင်အခက်အခဲအတွက် - အင်္ဂါနေ့နံနက် ၁၀ နာရီခွဲမှ ၁၂ နာရီအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ တနင်္လာထောင့် တွင် ကိတ်မုန့် (၉) ခု သွားရောက်လှူဒါန်းပြီး ဒီဝါတပတိဂုဏ်တော်ကို (၉) ခေါက် ရွတ်ဆိုပါ။
- ကျန်းမာရေးအတွက် - ဗုဒ္ဓဟူးနေ့နံနက် ၉ နာရီမှ ၁၀ နာရီခွဲအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ စနေထောင့် တွင် မေဖြူ (၉) ညွှန်း၊ ထီးနီ (၉) လက်၊ အမွှေးတိုင် (၉) တိုင်တို့ကို သွားရောက် လှူဒါန်း၍ မိမိလိုရာဆုကို တောင်းပါ။
- နိုင်ငံခြားခရီးအတွက် - ကြာသပတေးနေ့နံနက် ၆ နာရီမှ ၇ နာရီခွဲအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ ကြာသပတေးထောင့်တွင် ပိတောက် (၂၉) ညွှန်းနှင့် တံခွန်ကုက္ကားတစ်စုံကို သွား ရောက်လှူဒါန်း၍ လိုရာဆုတောင်းပါ။
- မီးပွားရေးလုပ်ငန်းများအတွက် - တနင်္ဂနွေနေ့နံနက် ၉ နာရီမှ ၁၀ နာရီခွဲအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ တနင်္ဂနွေထောင့်တွင် ပဲပေါင်မုန့် (၅) လုံးလှူဒါန်း၍ ဂုဏ်တော်ကိုးပါးကို (၉) ခေါက် ရွတ်ဆိုပါ။
- အိမ်/ ကားရောင်းလိုလျှင် - ဗုဒ္ဓဟူးနေ့နံနက် ၆ နာရီမှ ၇ နာရီခွဲအတွင်း သီဟိုဠ် (၂၁) ညွှန်းဖြင့် မိမိရောင်းချလိုသော ကုန်ပစ္စည်းများကို ရိုက်ပါ။
- ထိက်ကြမ္မာ - (၄) ထိပ်စီးကို (၄) နောက်ပိတ်နှင့် (ဆ) အကွေရာပါသောထိကို ရွေးထိုးပါ။

တနင်္လာသားသမီးများအတွက်

- ချစ်သူနှင့် အဆင်ပြေစေရန် - တနင်္လာနေ့နံနက် ၉နာရီမှ ၁၀နာရီအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ မွေးနေ့ထောင့်တွင် ထီးဖြူ (၁၀)လက်နှင့် နင်းဆီ (၁၀)ပွင့်ကို သွားရောက်လှူဒါန်း၍ မိမိလိုရာဆုတောင်းပါ။
- အိပ်ထောင်ရေးအဆင်ပြေစေရန် - ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ ညနေ ၄နာရီခွဲမှ ၆နာရီအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ မွေးနေ့ထောင့်တွင် ရှိသော ဘုရားရှင်၏ ရင်ဘတ်တော်အား ရွှေချ၍ မိမိလိုရာဆုကို တောင်းပါ။
- ငွေကြေးအခက်အခဲအတွက် - ကြာသပတေးနေ့ညနေ ၄နာရီခွဲမှ ၆နာရီအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ မွေးနေ့ထောင့်တွင် အင်ကြင်းညွန့် (၃)ညွန့်ကို သွားရောက်လှူဒါန်း၍ မိမိလိုရာဆုကို တောင်းပါ။
- အလုပ်အကိုင်အခက်အခဲအတွက် - တနင်္လာနေ့ညနေ ၄နာရီခွဲမှ ၆နာရီအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ တနင်္လာနေ့ထောင့်တွင် သီဟိုဠ် (၆)ညွန့်ကို သွားရောက်လှူဒါန်းပြီး မိမိလိုရာဆုတောင်းပါ။
- ကျန်းမာရေးအတွက် - အင်္ဂါနေ့ညနေ ၄နာရီခွဲမှ ၆နာရီအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ ကြာသပတေးထောင့်တွင် ဩဇာညွန့် (၁၄)ညွန့် သွားရောက်လှူဒါန်းပြီး မိမိလိုရာဆုတောင်းပါ။
- နိုင်ငံခြားခရီးအတွက် - ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ နံနက် ၁၀နာရီခွဲမှ ၁၂နာရီအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ မွေးနေ့ထောင့်တွင် နာနတ်ယို (၁၀)ကျပ်သားခန့်ကို သွားရောက်လှူဒါန်း၍ လိုရာဆုကို တောင်းပါ။
- စီးပွားရေးလုပ်ငန်းများအတွက် - တနင်္လာနေ့နံနက် ၉နာရီမှ ၁၀နာရီအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ တနင်္လာနေ့ထောင့်တွင် ဇီးယို (၉)ကျပ်သား လှူဒါန်း၍ ဂုဏ်တော်ကိုးပါးအား (၉)ခေါက်ရွတ်ဆိုပါ။
- အိမ်/ကားရောင်းလိုလျှင် - ဗုဒ္ဓဟူးနေ့နံနက် ၆နာရီမှ ၇နာရီအတွင်း သီဟို (၂၁)ညွန့်ကို ဖလားတစ်ခုအတွင်းထည့်၍ မိမိရောင်းလိုသော ကုန်ပစ္စည်းပေါ်သို့ ပက်ဖျန်းပါ။
- ထိက်ကြမ္မာ - (၆)ထိပ်စီး (၆)နောက်ပိတ်နှင့် (န)အကွရာပါသောထိကို ရွေးထိုးပါ။

အင်္ဂါသားသမီးများအတွက်

- ချစ်သူနှင့် အဆင်ပြေစေရန် - အင်္ဂါနေ့နံနက် ၉နာရီမှ ၁၀နာရီအတွင်း ဘုရားတစ်ဆူ၏ မွေးနေ့ထောင့်တွင် ထန်း(၁၀)ညွန့်၊ ဇူးရင်းယို (၉)ကျပ်သားတို့ကို သွားရောက်လှူဒါန်းပြီး လိုရာဆုတောင်းပါ။
- အိပ်ထောင်ရေးအဆင်ပြေစေရန် - သောကြာနေ့ညနေ ၄နာရီခွဲမှ ၆နာရီအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ မွေးနေ့ထောင့်တွင် ရေသက်စေ့နှင့် ဆီမီး (၉)တိုင်တို့ကို သွားရောက်လှူဒါန်းပါ။
- ငွေကြေးအခက်အခဲအတွက် - တနင်္လာနေ့နံနက် ၉နာရီမှ ၁၀နာရီအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ မွေးနေ့ထောင့်တွင် အုန်းယို (၉)ခုနှင့် ရေသန့်ဘူး (၉)ဘူးကို သွားရောက်လှူဒါန်းပါ။
- အလုပ်အကိုင်အခက်အခဲအတွက် - ကြာသပတေးနေ့နံနက် ၁၀နာရီခွဲမှ ၁၂နာရီအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ မွေးနေ့ထောင့်တွင် သရက် (၉)ညွန့်၊ ဆီမီး (၉)တိုင်၊ ရေသက်စေ့တို့ကို သွားရောက်လှူဒါန်း၍ မိမိလိုရာဆုတောင်းပါ။
- ကျန်းမာရေးအတွက် - တနင်္လာနေ့ညနေ ၄နာရီခွဲမှ ၆နာရီအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ မွေးနေ့ထောင့်တွင် ခရေ (၉)ညွန့်နှင့် ရေသက်စေ့တို့ကို လှူဒါန်းပြီး ဂုဏ်တော်ကိုးပါးကို ပုတီး(၉)ပတ်စိပ်ပါ။
- နိုင်ငံခြားခရီးအတွက် - သောကြာနေ့နံနက် ၉နာရီမှ ၁၀နာရီအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ သောကြာထောင့်တွင် သရက်သားနှင့် ပြုလုပ်ထားသော ပုတီးတစ်ကုံးကို သွားရောက်လှူဒါန်းပြီး မိမိလိုရာဆုကို တောင်းပါ။
- စီးပွားရေးလုပ်ငန်းများအတွက် - တနင်္လာနေ့နံနက် ၆နာရီမှ ၇နာရီအတွင်း မိမိအိမ်ရှေ့တွင် ဖြတ်လာသော အလျှင်ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးကို ငွေလှူပါ။
- အိမ်/ကားရောင်းလိုလျှင် - ကြာသပတေးနေ့ နံနက် ၆နာရီမှ ၇နာရီအတွင်း နေအိမ်ရှိ ဘုရားတွင် နွားနို့တစ်ခွက်နှင့် နင်းဆီပန်း(၁၀)ပွင့်ကို လှူဒါန်းပါ။
- ထိက်ကြမ္မာ - (၃)ထိပ်စီး (၃)နောက်ပိတ်နှင့် (စ)အကွရာပါသောထိကို ရွေးထိုးပါ။

ဗုဒ္ဓဟူးသားသမီးများအတွက်

- ချစ်သူနှင့် အဆင်ပြေစေရန် - ဗုဒ္ဓဟူးနေ့နံနက် ၉နာရီမှ ၁၀နာရီအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ ကြာသပတေးထောင့်တွင် အုန်း(၆)ညွှန့်လှူဒါန်းပြီး ဒီဝါတပတ်ဂုဏ်တော်ကို (၉)ခေါက်ရွတ်ဆိုပါ။
- အိမ်ထောင်ရေးအဆင်ပြေစေရန် - စနေနေ့ညနေ ၆နာရီမှ ၇နာရီအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ ကြာသပတေးထောင့်တွင် ရေသက်စေလှူဒါန်းပြီး ဂုဏ်တော်ကိုးပါးဖြင့် ပုတီး (၉)ပတ်စိပ်ပါ။
- ငွေကြေးအခက်အခဲအတွက် - စနေနေ့နံနက် ၉နာရီမှ ၁၀နာရီအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ မွေးနေ့ထောင့်တွင် ကံကော် (၁၅)ညွှန့်လှူဒါန်းပြီး အရဟံဂုဏ်တော်ကို ပုတီး (၉)ပတ်စိပ်ပါ။
- အလုပ်အကိုင်အခက်အခဲအတွက် - အင်္ဂါနေ့နံနက် ၉နာရီမှ ၁၀နာရီအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ တနင်္လာထောင့်တွင် ကိတ်မုန့် (၂)ခုလှူဒါန်းပြီး ဒီဝါတပတ်ဂုဏ်တော်ကို (၉)ခေါက်ရွတ်ဆိုပါ။
- ကျန်းမာရေးအတွက် - ဗုဒ္ဓဟူးနေ့နံနက် ၉နာရီမှ ၁၀နာရီအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ စနေထောင့်တွင် မေဠိပန်း (၅)ညွှန့်၊ ထီးနီ (၉)လက်၊ အမွှေးတိုင် (၉)တိုင်တို့ကို သွားရောက်လှူဒါန်း၍ လိုရာဆုတောင်းပါ။
- နိုင်ငံခြားခရီးအတွက် - သောကြာနေ့နံနက် ၆နာရီမှ ၇နာရီအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ ကြာသပတေးထောင့်တွင် ပိတောက် (၂၉)ညွှန့်နှင့် တံခွန်ကုက္ကား(၃)ခုတို့ကို သွားရောက်လှူဒါန်း၍ လိုရာဆုတောင်းပါ။
- စီးပွားရေးလုပ်ငန်းများအတွက် - စနေနေ့နံနက် ၉နာရီမှ ၁၀နာရီအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ တနင်္လာနေ့ထောင့်တွင် ပဲပေါင်မုန့် (၅)လုံးလှူဒါန်း၍ ဂုဏ်တော်ကိုးပါးကို (၉)ခေါက်ရွတ်ဆိုပါ။
- အိမ်/ကား ရောင်းလိုလျှင် - ဗုဒ္ဓဟူးနေ့နံနက် ၆နာရီမှ ၇နာရီအတွင်း သီဟိုဠ် (၆)ညွှန့်ကို ဖလားတစ်ခုအတွင်းထည့်၍ မိမိရောင်းလိုသော ကုန်ပစ္စည်းပေါ်သို့ ပက်ဖျန်းပါ။
- ထိက်ကြမ္မာ - (၇)ထိပ်စီး (၅)နောက်ပိတ်နှင့် (မ)အကွရာပါသောထိကို ရွေးထိုးပါ။

ကြာသပတေးသားသမီးများအတွက်

- ချစ်သူနှင့် အဆင်ပြေစေရန် - ဗုဒ္ဓဟူးနေ့နံနက် ၉နာရီမှ ၁၀နာရီအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ ကြာသပတေးထောင့်တွင် ကံကော် (၁၅)ညွှန့်ကို သွားရောက်လှူဒါန်းပြီး ဒီဝါတပတ်ဂုဏ်တော်ကို (၉)ခေါက်ရွတ်ဖတ်ပူဇော်ပါ။
- အိမ်ထောင်ရေးအဆင်ပြေစေရန် - စနေနေ့ညနေ ၆နာရီမှ ၇နာရီအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ စနေထောင့်တွင် သီဟိုဠ် (၂၁)ညွှန့်ကို သွားရောက်လှူဒါန်း၍ ဂုဏ်တော်ကိုးပါးဖြင့် ပုတီး (၉)ပတ်စိပ်ပါ။
- ငွေကြေးအခက်အခဲအတွက် - ကြာသပတေးနေ့နံနက် ၉နာရီမှ ၁၀နာရီအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ ကြာသပတေးထောင့်တွင် ဇော်စိမ်း (၈)ညွှန့်ကို သွားရောက်လှူဒါန်းပြီး မိမိလိုရာဆုတောင်းပါ။
- အလုပ်အကိုင်အခက်အခဲအတွက် - တနင်္လာနေ့နံနက် ၉နာရီမှ ၁၀နာရီအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ တနင်္လာနေ့ထောင့်တွင် ဆီးယိုနှင့် ကိတ်မုန့်ဆွမ်းလှူဒါန်းပြီး မိမိလိုရာဆုတောင်းပါ။
- ကျန်းမာရေးအတွက် - ဗုဒ္ဓဟူးနေ့နံနက် ၉နာရီမှ ၁၀နာရီအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ စနေထောင့်တွင် လောကီသေ (၉)ညွှန့်၊ အမွှေးတိုင် (၉)တိုင်တို့ကို လှူဒါန်း၍ မိမိလိုရာဆုတောင်းပါ။
- နိုင်ငံခြားခရီးအတွက် - တနင်္လာနေ့ ညနေ ၄နာရီခွဲမှ ၇နာရီအတွင်း အင်ကြင်း (၂၁)ညွှန့်ကို တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ တနင်္လာနေ့ထောင့်တွင် သွားရောက်လှူဒါန်းပြီး မိမိလိုရာဆုတောင်းပါ။
- စီးပွားရေးလုပ်ငန်းများအတွက် - တနင်္လာနေ့နံနက် ၉နာရီမှ ၁၀နာရီအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ တနင်္လာနေ့ထောင့်တွင် ပဲပေါင်မုန့် (၅)လုံးလှူဒါန်း၍ ဂုဏ်တော်ကိုးပါးကို (၉)ခေါက်ရွတ်ဆိုပါ။
- အိမ်/ ကားရောင်းလိုလျှင် - ဗုဒ္ဓဟူးနေ့နံနက် ၆နာရီမှ ၇နာရီအတွင်း ဆီး (၈)ညွှန့်ကို ဖလားတစ်ခုအတွင်းထည့်၍ မိမိရောင်းလိုသော ကုန်ပစ္စည်းများပေါ်သို့ ပက်ဖျန်းပါ။
- ထိက်ကြမ္မာ - (၉)ထိပ်စီး (၄)နောက်ပိတ်နှင့် (ထ)အကွရာပါသောထိကို ရွေးထိုးပါ။

သောကြာသားသမီးများအတွက်

- ချစ်သူနှင့် အဆင်ပြေစေရန် - သောကြာနေ့နံနက် ၉နာရီမှ ၁၀နာရီအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ ကြာသပတေး ထောင့်တွင် ထန်း (၁၀)ညွန့်လှူဒါန်းပြီး ဒီဝါတပတိဂုဏ်တော်ကို (၉)ခေါက်ရွတ်ဖတ်ပူဇော်ပါ။
- အိပ်ထောင်ရေးအဆင်ပြေစေရန် - တနင်္လာနေ့ ညနေ ၆နာရီမှ ၇နာရီအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ ကြာသပတေး ထောင့်တွင် ရေသက်စေ့လှူဒါန်းပြီး ဂုဏ်တော်ကိုးပါးဖြင့် ပုတီး (၉)ပတ်စိပ်ပါ။
- ငွေကြေးအခက်အခဲအတွက် - တနင်္ဂနွေနေ့နံနက် ၉နာရီမှ ၁၀နာရီအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ မွေးနေ့ထောင့်တွင် ဆီး (၈)ညွန့် သွားရောက်လှူဒါန်းပြီး အရဟံဂုဏ်တော်ကို ပုတီး (၉)ပတ်စိပ်ပါ။
- အလုပ်အကိုင်အခက်အခဲအတွက် - ကြာသပတေးနေ့နံနက် ၉နာရီမှ ၁၀နာရီအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ အင်္ဂါထောင့်တွင် ရေသက်စေ့ သွားရောက်လှူဒါန်းပြီး ဒီဝါတပတိဂုဏ်တော်ကို (၉)ခေါက်ရွတ်ဆိုပါ။
- ကျန်းမာရေးအတွက် - တနင်္လာနေ့နံနက် ၉နာရီမှ ၁၀နာရီအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ စနေထောင့်တွင် ထန်းလျက် (၉)ကျပ်သား၊ နှင်းဆီ (၉)ပွင့်၊ ထီးနီ (၉)လက်၊ အမွှေးတိုင် (၉)တိုင်တို့ကို သွားရောက်လှူဒါန်း၍ မိမိလိုရာဆုတောင်းပါ။
- နိုင်ငံခြားခရီး - ကြာသပတေးနေ့နံနက် ၆နာရီမှ ၇နာရီအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ ကြာသပတေး ထောင့်တွင် ဒီဝါ (၉)ညွန့်နှင့် တံခွန်ကုက္ကား (၉)စုံကို လှူဒါန်း၍ မိမိလိုရာဆုတောင်းပါ။
- စီးပွားရေးလုပ်ငန်းများအတွက် - တနင်္ဂနွေနေ့နံနက် ၉နာရီမှ ၁၀နာရီအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ တနင်္ဂနွေထောင့်တွင် ဖော်စိမ်း (၈)ညွန့် သွားရောက်လှူဒါန်းပြီး ဂုဏ်တော်ကိုးပါးကို (၉)ခေါက်ရွတ်ဆိုပါ။
- အိမ် / ကား ရောင်းလိုသော် - တနင်္ဂနွေနေ့နံနက် ၆နာရီမှ ၇နာရီအတွင်း ရွက်လှ(၉)ညွန့်ကို တရောင်ကင်ပွန်းနှင့် ဖလားတစ်ခုအတွင်းထည့်၍ မိမိရောင်းလိုသော ကုန်ပစ္စည်းပေါ်သို့ ပက်ဖျန်းပါ။
- ထိက်ကြမ္မာ - (၈)ထိပ်စီး (၈)နောက်ပိတ်နှင့် (၈)အကွရာပါသောထိကို ရွေးထိုးပါ။

စနေသားသမီးများအတွက်

- ချစ်သူနှင့် အဆင်ပြေစေရန် - စနေနေ့နံနက် ၉နာရီမှ ၁၀နာရီအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ ကြာသပတေးထောင့်တွင် မေမြို့ (၅)ညွန့်ကို သွားရောက်လှူဒါန်း၍ ဒီဝါတပတိဂုဏ်တော်ကို (၉)ခေါက်ရွတ်ဆိုပါ။
- အိပ်ထောင်ရေးအဆင်ပြေစေရန် - စနေနေ့ညနေ ၆နာရီမှ ၇နာရီအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ ကြာသပတေးထောင့်တွင် မီးသက်စေ့သွားရောက်လှူဒါန်းပြီး ဂုဏ်တော်ကိုးပါးဖြင့် ပုတီး (၉)ပတ်စိပ်ပါ။
- ငွေကြေးအခက်အခဲအတွက် - စနေနေ့နံနက် ၉နာရီမှ ၁၀နာရီအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ မွေးနေ့ထောင့်တွင် ကံကော် (၁၅)ညွန့် သွားရောက်လှူဒါန်း၍ အရဟံဂုဏ်တော်ကို ပုတီး (၉)ပတ်စိပ်ပါ။
- အလုပ်အကိုင်အခက်အခဲအတွက် - အင်္ဂါနေ့နံနက် ၁၀နာရီမှ ၁၂နာရီအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ တနင်္လာထောင့်တွင် ပေါင်မုန့် (၅)ခုကို သွားရောက်လှူဒါန်းပြီး ဒီဝါတပတိဂုဏ်တော်ကို (၉)ခေါက်ရွတ်ဆိုပါ။
- ကျန်းမာရေးအတွက် - ဗုဒ္ဓဟူးနေ့နံနက် ၉နာရီမှ ၁၀နာရီအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ စနေထောင့်တွင် ပုလဲပန်း (၉)ညွန့်၊ ထီးနီ (၉)လက်၊ အမွှေးတိုင် (၉)တိုင်တို့ကို သွားရောက်လှူဒါန်း၍ လိုရာဆုတောင်းပါ။
- နိုင်ငံခြားခရီး - ကြာသပတေးနေ့နံနက် ၆နာရီမှ ၇နာရီအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ ကြာသပတေး ထောင့်တွင် ပိတောက် (၂၉)ညွန့်နှင့် တံခွန်ကုက္ကားတစ်စုံလှူဒါန်း၍ လိုရာဆုတောင်းပါ။
- စီးပွားရေးလုပ်ငန်းများအတွက် - တနင်္ဂနွေနေ့နံနက် ၉နာရီမှ ၁၀နာရီအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ တနင်္ဂနွေထောင့်တွင် ပဲပေါင်မုန့် (၅)လုံးလှူဒါန်း၍ ဂုဏ်တော်ကိုးပါးကို (၉)ခေါက်ရွတ်ဆိုပါ။
- အိမ် / ကားရောင်းလိုလျှင် - ဗုဒ္ဓဟူးနေ့နံနက် ၆နာရီမှ ၇နာရီအတွင်း သီပေါင် (၂၀)ညွန့်ကို ဖလားတစ်ခုအတွင်းထည့်၍ မိမိရောင်းလိုသော ကုန်ပစ္စည်းများပေါ်သို့ ပက်ဖျန်းပါ။
- ထိက်ကြမ္မာ - (၇)ထိပ်စီး (၂)နောက်ပိတ်နှင့် (၈)အကွရာပါသောထိကို ရွေးထိုးပါ။
